

နတ်တောင်ရွယ်

BURMESE
CLASSIC
COM

www.burmeseclassic.com

ကမ္ဘာ့စာပေ
အမွေအနှစ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက် မှ ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များ

BURMESE CLASSIC .COM

မှာကြားရန်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်
အမှတ်-၂၁၀(ပထမထပ်)၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ဝန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း ၀၁-၂၄၂၂၀၄။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာအုပ်တိုက် အရောင်းစာအုပ်များ

နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ ဆဂဝါဂုဏ်တော်ဂါထာတော်

- အရဟံ ဘဂဝါ ဣဿရိယ ဘဂဝါ
- အရဟံ ဘဂဝါ ဓမ္မ ဘဂဝါ
- အရဟံ ဘဂဝါ ယမ ဘဂဝါ
- အရဟံ ဘဂဝါ သီရိ ဘဂဝါ
- အရဟံ ဘဂဝါ ကမ ဘဂဝါ
- အရဟံ ဘဂဝါ ယတ္ထ ဘဂဝါ

အနက်
ဣဿရိယ၊ အစိုးတရ ရှိတော်၍ ဘုန်းတော်၊ ဓမ္မ၊ လောကုတ္တရာ တရားဘုန်းတော်၊ ယမ၊ အခြားဘုံ အကုန်စောနှင့် ပြည့်စုံခြင်းဘုန်းတော်၊ သီရိ၊ ကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံဘုန်းတော်၊ ကမ၊ အလိုတော်ရှိသမျှ ရတော်မူခြင်း ဘုန်းတော်၊ ပယတ္ထ၊ လုံ့လရှိယနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ဘုန်းတော်။

ဆက်ခဲသော ဝါဒီ၊ ယံ ခွက်	ဓမ္မ	=	ဝပ်မ
ဣဿရိယ	=	အိတ်သရိယ	ပယတ္ထ
		=	ပယတ်တ

လော ကီ ပ ယှာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်

လောကီပညာသင်တန်း

■ ဝဗျာပေပျော်ခြံခြံ ■

မောင်မှတ်နှင့် ဝလျှင် [မောင်မှတ်-မင်းလှ] ၂၃၉
မျက်နှာပွင့် လာဘ်ပွင့် ကောင်းတို့စုမ်းသာ
ဖာပြာပြာနှင့် ပြည့်စုံစေသော ဖာဆောင်စာရပ်ကလေးများ
[ဝင်ဆီနီး-ပျဉ်းမနား] ၁၃၇

● ဝဗျာပေပျော်ခြံခြံ ●

ဟင်္သာတမြို့ ခေမင်းကြီးတော်စွာ သက်တော်ရှည်
ဆရာတော် ဘက္ခပဏ္ဍိတ၏ ထူးခြားသော
လက္ခဏာပုံရိပ်များ [ဦးသော်ဝင်-ဟင်္သာတ] ၉၇
စာမေးပွဲနှင့် လက္ခဏာပညာသုတေသန
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၅
စွန်းစွာပညာ ဝလျှင်လက္ခဏာမှ
သက်တော်ရှည် ရဟန်းထူးတစ်ပါး၏ လက္ခဏာ
[ဟုဂွင်မီ(ခေါ်) ဝလျှင်မီ] ၁၅၃

◀ ဖမ်းချွန်ပျော်ခြံခြံ ▶

ယောနယ်တ ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ စံစေ့ရာ
နတ်စာပွဲ နတ်တံခါးဆီသို့ [ကလေး ဝင်းလှ] ၄၉
စာပိဋကိစ္စအောင် စင်္ကြာတောင်တော်သို့ (၂)
[မင်းတူမိုး-ဂန္တီရတောင်တန်း] ၅၇
သတော့ဆိပ်တမ်းမြေမှ ပုံပန်းထူးခြားသော
ကျားနဂါးစေတီနှစ်ဆူ [ဟုဂွင်မီ] ၆၁
ဖွံ့ဖွံ့ဖွံ့ဖွံ့ မြေညှိစုံ ဖြစ်ကောင်းစေတီကြီး(၁)
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိမ်] ၁၂၉

○ သဗျာပေပျော်ခြံခြံ ○

မြို့စေလျာထစ်လွှား ထူးခြားဌာနများ(၁)
[တောင်ဘီလူးမှ ယက္ခဝုများ] ၁၇
[အောင်မြေ-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၇
မဟာမြိုင်တောရ ဆုတ်မ(၄) ဘုရားတော်နှင့်
မဟာမြိုင်တောကြီး(အ.၁) ထူးဆန်းထွေလာများနှင့်
ပိဋကိစ္စမယ်တော် [ကလေး ဝင်းလှ] ၃၃
စံနမူနာ ယ.လ.ကပ်သည့် သုဋ္ဌေဝူ စေတီတော်
[စင်ညိုငယ်] ၄၁
စာမေးပွဲ ဗုဒ္ဓသင်္ဂါရဝတော် - [လွယ်ကောင်းအောင်] ၇၃
အဖွဲ့ဟင်း ထုရားလိုက်တော်ကြီးများသို့
ဟင်္သာတမြို့(၁) (ဝ) ဝလျှင်ပွင့်နှင့် လျှို့ဝှက်ချက်များ
[အောင်စ-LLB] ၁၀၅
နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်

နာယကကြီး

ဇော်ဝိတာ ဘောဇိန်
M.B.B.S (Ygn)
ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရင်းဆေး)
M.Med.Sc (Pharmacology)
Advanced Pharmacokinetics
Training (London)
M.C.P.A, A.T.C.M
(Wuhan), D.M.A
Senior Fellowship of Ayurvedic
Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးအောင်
ကောလိသ ထောအောင်

တိုင်ရင်းဆေးပညာရှင်ဆိုင်ရာ
တက္ကသိုလ်
ဇော်ဝိတုဉ်ဆွေ
B.Sc(Bot), Dip.T.Med.
ဦးဝင်းထိန်ကျော်
B.A(Philo), Dip.T.Med.,
LL.B.M(INDIA)

စာတည်းချုပ်
ဦးကျော်မိုးသိန်း
တာဝန်ခံစာတည်း
ဓမ္မဝေဝ
နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ
အောင်စ(LL.B) ကိုစိုးထန်း၊
သန်းထွန်း(ဘားအံ)
ပိပို့ အယ်ဒီတာ
● ဦးစံတင့်
(စတုနိကာယကောသိဒါဒိနယဓရ၊ ဓမ္မာဓရိယ)
● ဦးသီဟ
[သာသနဓဓဓမ္မာဓရိယ]
ဥပဒေဘွဲ့ကြီး
ဦးထွန်းစိန်
B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Lawyer)
ပန်ဆိုင်ရီပညာရှင်
ကိုတင်ဦး၊
တင်တင်စွယ်
မျက်နှာဖမ်းနီ
ကိုတင်ဦး
မြန်မာ့စာရေး
ယဉ်ကျေးဝေဝ
ကွန်ပျူတာစာပီ
ဖိုရီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

သူငွေ-ဝူဘုရားသည်
ကြွယ်ဝခြင်း၏အရင်းခံ နည်းလမ်းကိုသာမက
ရုပ်စီသုတာ စံနမူနာအဖြစ်
● စာ-၄၁

ထွက်ပေးသူ
ဦးဝင်းထွန်း (၁၉၇၅)
နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်
၂၀၀၈ ခု ဝမ်း ရန်ကင်းမြို့
အထူးနှင့် မျက်နှာဖမ်းနီ
ဦးကျော်မိုးသိန်း(၁၉၇၅) ဦးကျော်မိုးသိန်း(၁၉၇၅)
မဟာ ၁၇/၀၈ ဝမ်းလမ်း ၂ မြို့နယ်
အမှတ်စဉ်-၂၅၄ ဝမ်းလမ်း
ပုဂံလမ်းမြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့
ပုဂံလမ်း
ရုံးစတင်ကွယ် ဖြစ်
စံနမူနာပေး (မဟာမြို့)
ပိပို့စာရေးမြို့နယ်
မြန်မာ့စာရေး ကရင်မြို့နယ်မြို့နယ်
အမှတ်စဉ်-၁၀ (မဟာမြို့)
မြန်မာ့စာရေး
အမှတ်စဉ်-၁၀ (မဟာမြို့) ၂၅၀၈ ရန်ကင်းမြို့
၀၈-၀၅ ၇၇၆၃၄၅၇၀၀ ၀၅ ၄၄၃၂၅၇၂၂၀၀

ရွှေအိုးတောက်စေတီ
ပိုယ်အတွင်းမှ ဝလျှင်အဖတ်
ကြုံခဲ့သည့် ဝလျှင်ပွင့်တော်ကို
● စာ-၉

ထူးခြားချက်မှာ
ရသေ့ပျံရသည် အငွေ နှင့် အနောက်
နှစ်ဝက်ပွင့်ရ ဖြစ်သည်
● စာ-၁၀၅

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေဝ

၂၀၁၈ ခုနှစ် မတ်လ
အမှတ် ၃၁၁
စာနိဗ္ဗာန် - ၂၃၀၀ကျပ် (မြန်မာ့စာရေး)
[နှစ်ထောင်သုံးရာကျပ်]
အုပ်စု
ဝေဝဝေ
၀၅ ၇၇၆၃၄၅၇၀၀
၀၅ ၄၄၃၂၅၇၂၂၀၀

*** ကိုယ်ပျော့ပျောင်းခြင်း ***

မပွေစေတီနှင့် ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီးမှ ဝေးတဲ့အဆောင်
[ခင်ညို] ၂၃၁
သွေးစည်း ကိုယ့်စည်း မနေမိလို့ [မောင်က-တံတားရွာ] ၂၄၁
လှလင်စားက ဝါနားမှာတဲ့လား [ဆရာ သညာယျာ] ၂၅၃
(မန္တလေး)ရန်ကင်းတောင်နှင့် အပေကြီးတို့မြို့ရွာ
အပေကြီးပုလဲယဉ် [ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၅၇
နတ်မင်းတို့ မနေနိုင်ပါ [ရွှေဘို ဦးဆောင်သန်း] ၂၅၇

*** ကျင့်စဉ်ပျောင်းခြင်း ***

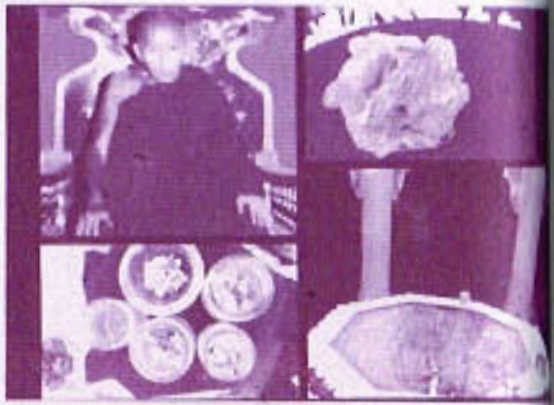
ဆရာတော် အကျော်အမော်တို့၏ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့
အပေါ် မေတ္တာရေခဲစင် သွန်းလောင်းနည်းများ(၂)
[သီတာသန်း-မော်လမြိုင်] ၈၉
ပြည်မြို့ ဝေပုညာရာမဆရာတော်ကြီး၏
ကံအမိုက်မော်သော ကျင့်စဉ်တော်
[မောင်ဆောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၁၆၁
ပန်းထိမ်တင့်၏ ရေခဲစင်အလှူ ကျင့်စဉ်
[ဦးခွယ်မေ-အင်ငါးရွှေ သကြားစက်] ၁၈၆
ဂန္ထီရွှယ်သော ပုတီးကိုင်တွယ်စီရင်နည်း
[ဦးကျော်-လှိုင်သာယာ] ၂၀၉

● နဂါးပျောင်းခြင်း ●

ထူးဆန်းသော နက္ခယ်တုံ အစီအစဉ် [ဦးညွှန်မောင်စန်း] ၂၂
အလုပ်အနားခံရသူများအတွက် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်
ဣန္ဒြိယဆင်သော် [မောင်ပဟိန်း-အင်းတော်] ၁၆၈
အပြစ်တင်းသော ခုန်ခြင်း ယတြာ [ကောင်းသူခေ] ၁၆၉
အကြွေးပြန်ဆပ်စေသော ယတြာအစီအစဉ်
[ဂါပထီမော်(ဝေဒပိဋ္ဌာဓရ)-စစ်ကိုင်း] ၁၈၀

□ သဂြိုဟ်ပျောင်းခြင်း □

သံသေ တစ်ပြည်ဝ [ကောင်းကြွယ်] ၃၈
သွပ် ပြဝါး ဓာတ်ဆောင် လာဘအောင်
[ပေါ်လွင်ဦး-ဓရ] ၇၅
နေထိခွဲပေါက် ပြဝါးဖမ်းနည်း ဓာတ်လုံးတည်ပုံ
[ကံထွန်းမောင်-တောင်တွင်း] ၁၀၀
ဗုဒ္ဓမြာသိဖို့ ရှောင်လမ်း(၅) [ရွှေတောင် ဝင်မောင်ကြည်] ၁၀၉
၆ နက္ခတ္တပျောင်းခြင်းပဏ္ဍိတ

ဆရာတော်ကြီးဦးကွမာ၏
ကြင်းကျန်ရစ်သော ဦးငှာကံဇာတ်တော်
စွယ်တော်နှင့် ဘခြားဇာတ်တော်များကို ... ၈၁-၉၀

ရွှေမြိုင်တင်ပေါ်ထပ်ပွ
ရွှေမြိုင်တင်ဖိုးဖိုးဖိုးဆေး
ဆိုးဆပ် ရွှေမြိုင်ရမည် ... ၈၁-၈၆

BURMESE CLASSIC .COM

ဝရာတော်ကြီး၏ ဆန္ဒမှာလည်း
ငေတ္တာကို ဝစာဒုဏား၍
ဗွားပျားငေလိုပါသည် ... ၈၁-၈၉

ချက်ပေရသရာတော် သီတင်းသုံးရာ
ကုန်းတော်ပေါ်ရှိ
ရိုးဘိုးငါးအင်နှင့် ခကြာပင်းပုံတော်များမှာ ... ၈၁-၉၅

*** ဝါပပေပျောင်းခြင်း ***
ဘိုးတိုးပေးသည့် သူမိပြေးမန္တန် [ရုပ်ခေတ်-မကျော်] ၆၂
ပထမတင်ဦးဆရာကြီး ဖော်ညွှန်းသော
သူရဿတီဝါယာတော်ကြီး [ကသာ သင်းရွှေ] ၁၂၁
မှတ်စိနာနှင့် အကိုက်နာ အနာရွေ့ ကိုယ်တွေ့
ဝါယာ၏ အကျိုး [မောင်နိုး-ကျောက်မဲ] ၁၂၇
ဣန္ဒာသေ မနောမလိပျိုဝါယာ
[ကျော်စုကျော်-လှိုင်ကော်] ၁၄၉

*** ဝေးပျဉ်းပျောင်းခြင်း ***
သက်ရှည်ကုန်းမာ ဆေးလတ်မတ်ခြောက်ပူပူလေး
[ဝေးလာနွယ်-ကျောက်တို] ၁၇၄
စွလာသွေးဝမ်းပောက် ဓာတ်စားဆေးနည်း
[ဦးခင်ဌေး-တနင်္သာရီမြို့] ၁၈၂
ထုံနာကျင့်နာ ဖြစ်ခဲ့ပါတ [ကိုကိုစံခေရာ-ကသာမြေ] ၂၉၆

◆ ဆေးဝေပျောင်းခြင်း ◆
အမှောင်ပယောဂ ပျောက်ဆေး [ဓမ္မနိသလော-သီပေါ] ၂၃
သက်ရှည်ကုန်းမာ ရသာယာဆ ဆေးကောင်းတစ်လက်
[ကျော့ပျား စိန်လှ] ၁၄၁

*** ပျိုရပျော့ပျောင်းခြင်း ***
ပျိုပျားရှင်ရဲ့ ကျိန်စာလား တိုက်ဆိုင်မှုလား
[ခေတ်-ဒါးခင်] ၂၄၉
ဆွိုမုဆိုးခွဲတို့တဲ့ လင်းယုန် [တင်္ဂလာတိုင်] ၂၅၉
မြစ်ရောကြောမှ အိမ်မေ့ရသောသူ
[မမြေရှင်-ပခုက္ကူ] ၂၉၄

⇒ မိမိတို့အပျောင်းခြင်း ⇒
စိတ်ဝတ်ပါ၏ စိတ်သော
[ရဲမျိုးသူ-မောစီမြိုင်၊ တောင်ပုဇွန်] ၂၃၃

▲ ဖူးခြားသစ်ပင်ပျောင်းခြင်း ▲
အုပ၊ တုအဝပုန်း [သတင်းထောက်ခင်] ၁၇၇
ငါ့ကပ်ရစ်နွယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် တောအကြောင်း
ထောင်အကြောင်း [မြင့်တိန်းကျော်-ကသာမြေ] ၂၇၈
နက္ခတ္တပျောင်းခြင်းပဏ္ဍိတ

◉ ဓမ္မာပုထိုးပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ◉

မနာဝိဒ္ဓိလို့ ထိုဝေယာဝ [အောင်လှသန်း-မင်းသွေး] ၂၀၁
သံသရာ ခရီးသည် [သီလ-ခရတ်ရွှန်တောင်] ၂၀၃
ဇိပွားပုဇွာ တည်တံ့နိုင်ခြေအောင် (သို့မဟုတ်)
မြေနှုတ်မြင်း ဆိုသည်မှာ [စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၀၅

† ထူးခြားစွာပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ †

ထူးဆန်းထွေလာ ဝါးနှစ်ပေါက်နှင့် ဝါးပဒေသာ
[ကိုဇော်-စာတုပေး] ၁၈၅

⇒ ထိုက်ခံစားပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ⇒

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယက္ခ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
တဝဏတော့အကြံများ(စုတိယပိုင်း)အမှတ်-၄
[ဆရာကြီးမင်းယက္ခ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၅၆

▲ ဟုတ်ပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ▲

အကြောနှင့်ဆရာ ဆက်စပ်ပါ မြန်စွာ ခံ့ဖျတ်ကင်းမှု
[မအောင်အပ်တို့အရာတွေကို အောင်ထားသော်]
[ဆရာဦးလှညိုမိုး(အကြောပညာရှင်)-တံတားဦး အင်းဝ] ၉၄

* အပျိုအမီးအပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ *

သနပ်ခါးတံ့လေး မွှေးမွှေးလေးဖြစ်အောင်
[ဒေါ်တင်အေး] ၁၀၃

○ သုတေသနပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၂၀၇
ကျွန်တော်နှင့် (၃၅) [လင်းနီတာ] ၂၀၇

○ မြစ်ချင်းပြုံးအေးအေးပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ○

သက်ရင်းကြီးအမြစ် စိမ်ဆေး [ဝင်းမြင့်-အင်းမ] ၁၅

• ပါပျဉ်းပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ •

ကျွဲနွား ပေါင်ပုပ်၊လက်ပုပ်ရောဂါ
[ဌေးသိန်း-တိ/ဓမ္မ/ကျ] ၁၅၁
ကြောင်ရောဂါအတွက် အမွှေးထက် ဆေးတစ်လက်
[ဓမ္မဦး မောင်ကျော်သူ] ၁၆၇

◉ ကျမ်းဂန်ပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ◉

မွှေတုံးတောက်တုရာ ပူဇော်မှုခရီး(၀) [ရွှန်စိုင်းဝင်း] ၉
၆ နက္ခတ္တပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံပျဉ်း

ပဟဂျိုင်ငံတော်ကြီးအတွင်းရှိ
ပြည်ထောင်စင် ငကျင်းငေါ့
မိသားစုပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ

ဥပဒေပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ
အပျိုအမီးအပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ
ပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ

ဘုရား
ခြေတော်ရာ
ဦးခိုက်
နေသည်
နတ်မင်းကြီး
ကို...
‡ ၈-၁၃၂

ကျွန်းမာရေး
အတွက်
တောင်းပန်
ရသည့်
နတ်
ဘီလူး
ရှင်တုကို
‡ ၈-၁၃

ဝါး
ပဒေသာ
ဝါး
နှစ်ပုံး
ဝါး
နှစ်ပေါက်
ကို...
‡ ၈-၁၅

* အောင်မြင်ပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ *
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြင်မှုနှင့်
ရှိပြီးပူဇော်ဝါထာတော်များ(၆၀)ရွှေမြင်တင်စေတီတော်
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၆၅

◊ ပါပျဉ်းပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ◊
၂၀၁၈ ခုနှစ် မတ်လ ထိုဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့
[ထက်ပင်းကျော်စွာ] ၁၂၅
၂၀၀၈ ခုနှစ် မတ်လ ထိုထိုးလိုက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဝဏန်း [ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၂၁၆

▲ မိုက်ပျိုးပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ▲
ငါးအရွတ်ဖျန်းမြေဩဇာ(Fish Emulsion Fertilizer)
[တင်ညိုအေး] ၁၉၈

⇒ ဝက်အုပ်အုပ်ပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ⇒
ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ
[သာအိမ်ကျသော်] [အညာမြေ အောင်မြတ်မင်း] ၈၄

○ အင်းပျဉ်းပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ○
ဤစည်သမှု မုဆုအောင်မြင်
ဂုဏ်တော်အင်းနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
[အောင်မြင်မြတ်-မဟာမိန် သီရိဆွေစုရာ မြည်မြို့] ၁၅၆

◊ ပျဉ်းပျဉ်းပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ◊
ညာဘက် ခြေရာတော်နှင့် ဓာတ်တော်များ
ချန်ထားခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာ(၄၀)
[မောင်မြတ်စိန်] ၂၅
သစ်စာဆရာတော်ကြီး၏တပည့် ဦးဝင်းဝင်း ဂုဏ်ထူး
ဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍ(၄) [ငွေသင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၁၃

✦ ပျဉ်းပျဉ်းပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံ ✦
မြင်းမီးသေ့ အစွမ်းရသည့် မြစ်ရပ်ဆန်း
[ယောနုသန်-ဂန့်ဂေါ] ၂၁၇
တဋ္ဌေးလ...စုတ်လော... [မြသိန်း-ထော] ၂၄၄
ဇာတ်လမ်းအပိုင်းနှင့် ထူးဆန်းသော
၇ တစ်လောက်အကြောင်း (မျိုးထင်-ညောင်လေးပင်) ၂၆၅
အမေးအဖြေအရင်းအမြစ်အရင်းအမြစ်
[လောနုအေး-ရွှေပြည်သာ] ၂၇၃
နက္ခတ္တပျဉ်းပျဉ်းခြုံခြုံပျဉ်း

☐ မိမိပုထိုးပျော်ခြင်း ☐

ဗုံပဲ့တတ်တောင်(၂) [ကနက်သီရိ ဆရာတော်] ၂၂၅
ကိုလိုနီခေတ်က ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဦးညွန့်စိန်၏
အကျင့်စရုကနှင့် သူ့အဝ [အေးခေတ္တ-စီးကုန်း] ၂၆၁

▷ မေ့မိသည့် သတင်းအချက်အလက်များ ▷

၂၀၁၈ ခုနှစ် မတ်လအတွက် ခုနှစ်ရက်သားသမီး
ဖောဇာတမ်း [ဆရာ ရောင်မြင့်] ၁၄၃
၂၀၁၈ ခုနှစ် မတ်လအတွက် နေ့ကောင်းရက်သာ
ရွှေစုယပ်ပါ [သုခစုပ-ကျွတ်လတ်] ၁၅၂
၂၀၁၈ ခုနှစ် မတ်လအတွက် လာဘ်လာဘ
ရွှင်လန်းကြပါစေ [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၁၆၅
၂၀၁၈ ခုနှစ် မတ်လအတွက် ပုံရိပ်ရင်တို့၏ တံကြွမ္မာ
[ဟုဂျင်စီ] ၁၇၅

▲ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းများ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်း ▲

တစ်နှစ်တာအတွင်း ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးအရပ်
[တောင်ခေတ်-သဒ္ဒါစာပေ] ၄၅

◆ ဓလေ့ထုံးစံများ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်း ◆

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ|2018-January လအတွက်|
ပြာသိုလ မကာရ ရာသီ(Capricorn) နက္ခတ်ဇာတ်စာ
ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ဆေးပတ်ဝင် အစားအစာများ
[ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၁၈၃

● ဓလေ့ထုံးစံများ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်း ●

ပရလောကသား၏ ပူးကပ်ခံရသူတစ်ဦး
[သန်းသန်း-ရမည်းသင်း] ၂၁၃
ခေါ်တောထဲက ပရလောကသား [ရောင်နီဦး] ၂၃၈
တောင်ပေါ်ရွာ ဆေးပေးခန်းထဲမှ ပရလောကသား
[အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၂၆၁
တစ္ဆေမြောက်ခံရသူများ [ထွဋ်လှိုင်ဦး-ကသာမြေ] ၂၆၅
ဓမ္မာနုပညာပေးခြင်း စိတ်ဆိုးသည့်အခါ
[စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၃၀၁
တစ္ဆေနှင့် ပြဿနာဖြစ်သူ
[ညိုမင်းထက်-မြန်မာစာ မော်လမြိုင်] ၃၀၅
● နက္ခတ်ဇာတ်စာ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်း

ရသေ့ကြီးပျံထွက်သွားသည့်
ဆိုသော ဂူအဖိုးပေါက်ကို
ထူးခြားစွာ ထွေမြင်ရသည် ... ၈-၁၀၅

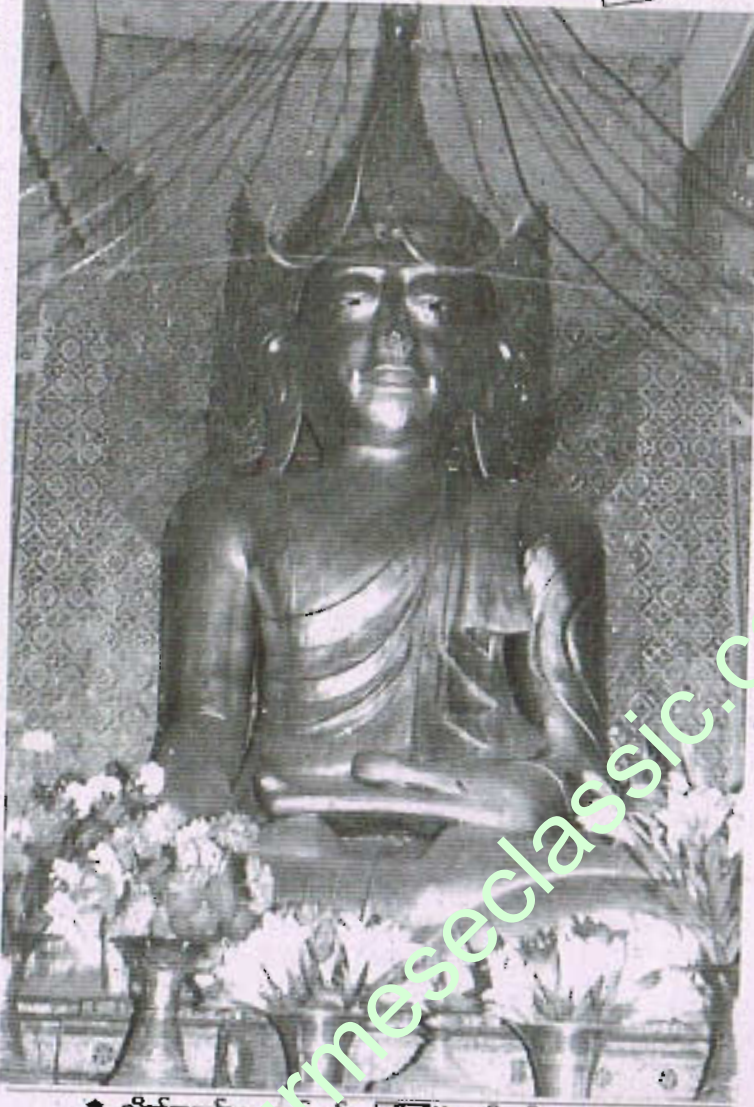
ကျောက်ခဲရို ရုပ်ရှင်
ကျောက်ခဲစတီကာငယ်
ပြုလုပ်ထားခဲ့သည် ... ၈-၅၂

ရွှေအုံးတောက်ဘုရား

ပူဇော်မှုခရီး (၁)

အိန္ဒိယ

လိဂ်အတွင်းမှ နေရာတော် ကြီးကြီးမာမာ ဝတ်စားထားသည့် ရုပ်ပွားတော်

ရွှေအုံးတောက်ဘုရား ပူဇော်မှု
မရှိမည်အတွက် နံနက်(၇)နာရီ
ကျော်တွင် ပခုက္ကူမှ စတင်ကာ
ကျောက်ယာဉ် အတန်တန်စီး၍
လှည်းကောင်း၊ ဆိုင်ကယ်တက္ကစီ
မှ၍ လှည်းကောင်း၊ ခြေကျင်
ကျောက်၍ လှည်းကောင်း အဆင့်
ဆင့် ဝရီးနင်လာကြရာ ညနေ(၃)
နာရီခန့်တွင် ရွှေအုံးတောက်မုဋ္ဌာ
မတော် အနောက်ဘက်မုခ်သို့
ရောက်လေသည်။
ရွှေအုံးတောက် စေတီသည်
မလေးထောင့် အုတ်ခုံထက် ပစ္စယံ
ပုံ၊ ဝေဠုတင်ကာ ကွမ်းတောင်
ပေါက်စေတီအဖြစ် ဖူးမြင်ရသည်။
အနောက်ဘက်မုခ်တွင် ခြင်္သေ့ အမ
မုခ်မကောင်ရုံ စကြာနှင့် အရှေ့ဘက်
မုခ်တွင် ခြင်္သေ့ အထီးနှစ်ကောင်ရုံ
စကြာတို့ ပါရှိသည်။
တောင်နှင့်မြောက် မုခ်များတွင်
အာရုံခံတန်ဆောင်းများ ဆောက်
လုပ်ထားသည်။ စေတီမြောက်ဘက်
ရွှေအုံးတောက်ဘုရားကြီး
ကျောက်တိုက်သို့ ဝင်ရောက်သွား
သောကမာ ကျောင်းထိုင်ဆရာ
တော်ဦးဟယ်နွနှင့် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်
လျှောက်တစ်ဦးတို့အား အခန့်သင့်
အမှုရသည်။ စေတီတော်မှာ
ပုဂ္ဂိုလ်များ အသစ်ထပ်မံ တည်
ပြုပျက်စီးမှုများ အသစ်ထပ်မံ တည်
ပြုပျက်စီးမှုများ အသစ်ထပ်မံ တည်
ပြုပျက်စီးမှုများ အသစ်ထပ်မံ တည်

ဆောက်သော ပုံ၊ ဖြူကြောင်း
သိရသည်။ ဆရာတော်က မပြုပျက်စီးက
မူလစေတီဟောင်းပုံကို ပြသသဖြင့်
မှတ်တမ်းပြုနိုင်ခဲ့ပေသည်။ နောင်
စေတီ မင်းအဆက်ဆက် မွမ်းမံခဲ့
နက္ခတ်ဇာတ်စာ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခြင်း

www.burmeseclassic.com

◆ လိုဏ်အနောက်ဘက်မှ
ကျောက်ဆင်းရုံ ရုပ်ပွားတော်
ကျောက် ဆင်ရုံက
ရွာနဲ့တောင်စေတီ

သောပုံစံဖြစ်ကာ သီရိဓမ္မာသောက
မင်း၏ ကောင်းမှုတော် မူလစေတီ
ပုံမှာ လည်ရှည် ရေတကောင်းအိုး
အသွင်ရှိကြောင်း စေတီ ဂန္ဓကုဋ်
အတွင်း ဗိသိယ သိမ်းဆည်းထားသော
ပုံစံငယ်ဖြင့် ပြသလေသည်။

စေတီသမိုင်း အကျဉ်း

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီး၏
စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်တွင် အပါအဝင်ဖြစ်ကာ
လကြတ်စဉ်ကာလအတွင်း အပြီး
တည်ရသဖြင့် မုဋ္ဌောစေတီ တွင်ခဲ့
သည်။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးက
ကုန်ကျစရိတ်ကျခံကာ သရေ
ပေတ္တရာပြည် ရန်ဘောင်မင်းကြီး၏
အမတ်ကြီးဓမ္မာနုဂဟက ယောန က
၁၀၀ နှုတ်ပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။

မဟာရက္ခိတမဟာထေရ်၏ ဦး
ဆောင်မှုဖြင့် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ရွှေသားအစစ် ဉာဏ်
တော်တစ်မိုက်ရှိသော စေတီငယ်
တွင် ဗုဒ္ဓဘုံတော် ဌာပနာကာ
စေတီ ဉာဏ်တော်(၅)တောင်အမြင့်
တည်ခဲ့သည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၇၅ ခုနှစ်
တွင် နန်းတက်သော အလောင်း
စည်သူမင်းသည် ၅၂၁ ခုနှစ်တွင်
ဤဒေသသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။
ထိုအချိန်တွင် မုဆိုးတစ်ဦးသည်

ယုန်လိုက်နေစဉ် သူ၏ ခွေးပျား
ချုံပုတ်တစ်ခုအား ကြည့်ကာ ကျွ
လောင်စွာ ဟောင်နေကြသည်။
ချုံအတွင်း ဝင်ကြည့်သောအ
ရွှေရောင် ဖွတ်ကြီးနှစ်ကောင်သို့
စေတီပျက်အား ဦးခိုက်နေဟန် တွေ
မြင်ရသဖြင့် စခန်းချစ်နေသော
အလောင်းစည်သူမင်းထံ လျှောက်
တင်လေသည်။

မင်းကြီးမှာ မိမိ၏ ဆိပ်အုံကို
တောက်လောင်သည်ဟု အိပ်မက်
ပြုရာ သမားဟူးရာတို့က ကြံအေး

◆ အနောက်ဘက်မှ
ရုပ်ပွား သုံးခု

◆ အလောင်း
ကျောက်ဆင်းရုံ

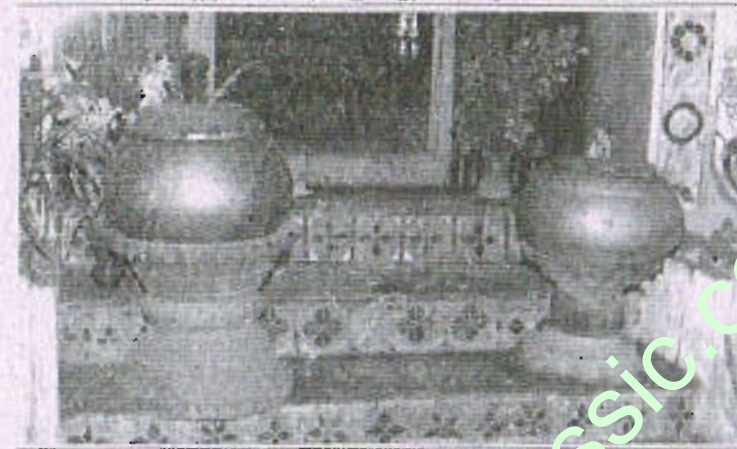

◆ မြောက်ဘက်ဘက်ဆောင်တွင်မှ
ရုပ်ပွားတော်တစ်ခု

ပျားလောင်း ဘေးလောင်တို့၏ စေတီ
ဟောင်းအား ပြုပြင်ရလိမ့်မည်ဟု နိဗ္ဗိတ်
ကောက်စဉ် မုဆိုးကြီး ဝင်ရောက်
လျှောက်တင်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်မ်းလာ
ရာ ထိုကံပါ ကြည့်ရှုစေသည်။
စေတီပျက်အား တွေ့မြင်
သဖြင့် ၎င်းက စေတီကြီးတည်၍
"ဓမ္မာပုံတောက်" ဘုရားဟု ဘွဲ့
မည် ကပ်လှလေသည်။

ပျားခေါင်းလောင်း(၂)လုံး

စေတီတံတိုင်းအပြင် မြောက်
ဘက်တွင် ရံတနာပုံခေတ် သစ်သား
ဆွဲဆွဲအတူ ခေါင်းလောင်း(၂)လုံး
ကို တွေ့ရှိရသည်။ တစ်လုံးတွင်
ပျားရုပ် သဘရ ခုနစ်ဦး တော
ကျောင်းတိုက်ကြီး ဆရာတော်
ပျားသပ ဝူးဒါန်းကြောင်း မြေနှင့်
လျှိုး တဖိုးငွေ (၂၅၃)ကျပ်(၈)
ပြားဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ကာ
(၁၀၅)ပါယာရှိကြောင်း။ သက်

◆ သမိုင်းကို ဖော်ပြမည့် ပျားခေါင်းလောင်း

◆ ပျားရုပ်ခြေညီစုရင်း သ

• အနောက်ရပ်မှ မြင်ရသည့် ဓမ္မာစတုရင်္ဂတရား
• ဆွမ်းတင်သည့် ကျောင်းသား သင်ပုဂ္ဂိုလ်

၁၂ နဂါးရေပျက်ခြံပူဇော်

• နဂါးရေပျက်ခြံပူဇော်

၁၉၀၀ (၆၀) ဝါတော်(၆၀)ရပြီးချိန်၊
ပညာတတ် ဆရာတော်
နိဗ္ဗာန်ကို ရည်စူး လှူဒါန်း
ကမ္ဘာ့ဦးစွာ ရေးထိုးထား
တော်တော် ဖြစ်သည်။
ပုဂံယခင်ခေလောင်းတွင် ၁၂၈၈
ပုဂံ၊ ဝါယကာ ဖိုးခရာ၊ မယ်ပုံတို့
ကသာဖြစ်သူ ဦးမှန်ဝေါ အရှင်ကုဏ္ဍ
နှင့် အစ်ကိုကြီး ဦးရွှေပန်းတို့အား
လာမုခေါ်ရန် လှူဒါန်းကြောင်း ပါ
ရှိသည်။ သမိုင်းအထောက်
အထား ပြည့်စုံစွာ ရေးထိုးထားရာ
လှပစေသည်။ ဝါသနာရှင်များအတွက်
အကျိုးရှိလှသော မှတ်တမ်း ကမ္ဘာ့ဦး
စွာ ဖြစ်သည်။

• နဂါးရေပျက်ခြံပူဇော်

• ရင်ပြင်ထက် အရှေ့ဘက်မှ မနုဿိယာတို့၏ ယုဂ

• နဂါးရေပျက်ခြံပူဇော်

• နဂါးရေပျက်ခြံပူဇော်

• နဂါးရေပျက်ခြံပူဇော်

• ကျွန်ုပ်တို့အား တော်တော်ပင်ပေးသည့် နတ်တို့လှူဒါန်း

• နဂါးရေပျက်ခြံပူဇော်

www.burmeseclassic.com

ပျက်စီး ကျန်ရစ်သည့် ထီးမာင် ထင်ရှင်တု

ကျောက်တပ်ကန်ရာ သစ်သွင်း နက်ဆင်

၁၄ နဂါးကျွတ်ရောင်ခြည်ပူရင်း

လက်ထက်တွင် ကိုင်းတောမ စာသိ
ဖွား ဦးသာဟူသည် ပုဂံနယ်၊
ချောက်တောင်အရပ်(ယခု ဘုရား
ကြီး တည်ရာအရပ်)တွင် စစ်ကို
ဝန်ကြီး ဖာထူးကို ခန့်အပ်ခြင်းခံရ
သည်။

ပျက်စီးနေသော ရွှေအုံးတောက်
ဘုရားကြီး၏ အပေါ်ပိုင်းကို ခြံရံ
ပြုပြင်ခဲ့သည်။ စေတီမြောက်ဘက်
တွင် သုံးထပ်သစ်သား ကျောင်း
တော်ကြီးကို ခုံညားလှပသော
ပန်းရန်၊ ပန်းပု၊ ပန်းတော့ ရုပ်ပျားဖြင့်
တန်ဆာဆင် ဆောက်လုပ်ကာ
လှူဒါန်းခဲ့သည်။

၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ချောက်တောင်
အောက်ကျွန်း ဝါပြားရှည် ကျောက်မှ
ဆရာတော် ဝင်ကြီးယင်းက ထီးမာင်
တင်လှူခဲ့သည်။ ဝင်ကြီး၏ အရှင်
သာဓကဿီက မှန်လေးဆက်တွင် ဖော်
ကြီးလေးဆောင် တည်ဆောက်
လှူဒါန်းသည်။ ခြံတံဆေးကောင်
မည်သို့ မည်လှူစုတ်ကွန်းတို့ ဆောက်
လှူလှူဒါန်းသည်ဟု ယူကြသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ခွန်စိုင်းဝမ်း

ယန်ပွဲသို့ ဟင်္သာရုပ်

သက်ရင်းကြီးအဖြစ် စိပ်ဆေး

အင်းမမြို့၊ သိမ်ကုန်းလမ်းနေ ပြန်မာတိုင်းရင်း
ဆေးဆရာကြီး ဦးဗိုလ်သောင်းနေအိမ်ကို ဇောဝင်ဖြစ်
ပုံပါတယ်။

ဆရာကြီးနဲ့ အာလာပသလ္လာပ ပြောဆိုရင်း မပျော်
လင့်ဘဲ ဆေးနည်းတစ်နည်းကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဆေးနည်း
မှာ “သက်ရင်းကြီးအဖြစ်စိပ်ဆေး” ဖြစ်ကြောင်း
စာရေးသူကို ရှင်းပြပါတယ်။

ဤဆေးနည်းကို ဆရာကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နက္ခတ္တ
ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ ဖော်ပြခွင့် ရယူခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်လဲ မိုးရာသီ မိုးဥတုသို့ ရောက်လာ
တိုင်း ဖော်စပ်သောက်သုံးလေ့ ရှိပါတယ်။

ဤဆေးရဲ့ အကျိုးအာနိသင်များကိုလဲ အောက်ပါ
အတိုင်း ရှင်းပြပါတယ်။

မိုးရာသီတွင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော ရင်ပြည့်ရင်ကယ်
မြစ်ခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်၍ အစာ မစားလိုခြင်း
မသော ဝေဒနာများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
တယ်။

ကိုက်ခဲညောင်းညာခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်နဲ့
အသားဖောရောင်ခြင်း ဝေဒနာများကိုလဲ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ယို၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ကို ညှိမျှစေကာ ကျန်းမာ
ပျော်လန်းပြီး စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ ဆေးတစ်လက်ပင် ဖြစ်
ကြောင်း ရှင်းပြပါတယ်။

ဆေးနည်းမှာ...

- ၁ သက်ရင်းကြီးအဖြစ် ၁ ပိဿာ(ဓားဖြင့်ပါးပါး၊ လှီးပြီးသား)
- ၂ ထန်လျက် ၂၅ ကျပ်သာ
- ၃ ယန်ပွဲသို့ ၅ ကျပ်သာ
- ၄ တံတိုင်း ၁ လုံး(ဓားဖြင့်ပါးပါး၊ လှီးပြီးသား)

အထက်ပါ (၄)မျိုးကို
မြေအိုးအသစ်တစ်လုံးထဲတွင် ရေ(၃)ပင်လျှင် ညှိပြီး
ရေတစ်ဝက်ခန့် ခန်းအောင် ကျိုခတ်ပါ။

ကျိုချက်ပြီးပါက မြေအိုးကို လေးခန်းဖုံး ဖုံးပြီး စပါး
ထဲသို့ (၇)ရက်ကြာမျှ မြှုပ်ကာ မှုတ်ပါ။ (၇)ရက်စေ့
ပါက ဆေးအဖြစ် စတင်သောက်သုံး၍ ရပါပြီ။

တစ်ခါသောက်လျှင် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်
တစ်လုံးမျှ သောက်ပါ။ နံနက်၊ ည တစ်နေ့(၂)ကြိမ်
သောက် သောက်သုံးနိုင်ပါတယ်။

၁၀. ငါးကျိုးလိုရာဆန္ဒ မှန်သမျှ ပြည့်ဝပါစေသော

ဝမ်းမြင့်(အင်းမ)

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတ သမားတော်ကြီး ဦးစွယ် မြန်မာ့အစိုးရပတ်လည်ရေခေါင်း ဆောင် ထရပ်(သမားတော်ကြီး ဦးစွာ)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးဖွယ်ကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ် ဖော်ပြ။ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဝိုင်(ကြီး) နန်းအေးကုန်သိမ်းသိသာစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး
ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုဆေးတို့က်

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး။ ပါရမီရင်ဆောင်းဆေးပြား။ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး။ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး။ အပြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆေး။ အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဦးစိန်စကား၏
သမားအို အမှတ်တံဆိပ်
ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး
၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျား၊ ငှက်ဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။
ဆွေးထွက်လျှင် အဖေးပြန်ပတ်ပေးရန် အတတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အဖေး ခံခြင်း ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အဖေးမိ နှာခေါင်းခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်တွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၄
လူမှာအကျင့် ဝမ်းပွားအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူအစိမ်း အချဉ်အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်သော အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း၊ စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါဏကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။
ဤဆေးသည် အစာမကြေ လေထိုးလေအောင်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင်နာကျင်ခြင်း၊ အစားအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နှာခြင်း၊ ဖျိုအန်ခြင်း၊ စသည် အစားအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်တွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာရောဂါသောက်ဆေး ၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၅
ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဗ္ဗယ် ယားယံပူကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူအစိမ်း အချိုအဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပွက်၊ ဝမ်းလျော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေမှု အမျိုးမျိုးဖြစ်ပွားရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိန်နှင့် အင်ပျဉ်းများ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ခေါ်ဝေါ်ခေါ်တွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရင် ၀ရောင်းဆေးပြောက်ဆေး ၀၇၁၂ ၂၀၀၉၀၇၆
ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ရောင်းဆိုးခြင်း၊ ချွဲကျမ်း၊ ရင်ကျမ်း၊ သလိပ်ကမ်း၊ လည်ချောင်းနား၊ လည်ချောင်းယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ခြင်းခြင်း၊ တစ်ခွဲမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိပ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးဖွယ်ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးဆန်းခေါ်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အပြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆေး ၀၇၁၁ ၂၀၀၉၀၇၃
လူမှာအကျင့် ဝမ်းပွားအချင့်ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျင်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဖိနပ်မှ တတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားအစာ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်တိုးအောင်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားအစား၌ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးခိုက် ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြင်း များခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖမ်းလက်ဖမ်းပူခြင်း စသည် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ထရပ် ဦး၊ သန်းဝေ (တဆ- ၀၂၉၁၇)၊ ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၄ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။
သမားအိုဆေးတို့က်
အမှတ်(၄၇) (၀၀၀)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတော်ညွန့်ဦးလမ်း၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

၁၆ နယုကာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရဟန်းတော်ကြီးများ တည်ရှိရာ ဟောတောင်ဟိုလူ့ဟောင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ထိုးလေးစေတော်မူ။
ဝမ်းကိုက်ဆေးရောင်နှင့် မူခြင်းရုံ

ပြုလေမယျာစာစီရင်

ထူးခြားဌာနများ(၄)

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

ကောင်အိလူးမှ ယက္ခဂူများ
မိမိတို့ကဲ့သို့ အရှေ့မြောက်က ဝမ်းကိုက်လော့တဲ့ ရောဂါတို့ဖြစ်ကြီးဟာ မိမိတို့ကဲ့သို့ ကလေးကို ပွေ့ဖက်ထွေး ပျက်ထား သလိုပါပဲ။ ညောင်ရမ်း မိမိတို့ကဲ့သို့ပင်ပါ။
ယက္ခဂူ၏ ဥဒ္ဓဝ ပြည့်နှစ်လောက် ဝမ်းကိုက်ခြင်းကွေးကွေးရဲ့ ဝမ်းကိုက်ဘက်ခြမ်း တောင်ခြေကို "သေလာ" လို့ အမည်ရှိခဲ့ပါတယ်။ မိမိတို့ကဲ့သို့ ရွှေမြတ်တင်တောင်ရဲ့

အဝတ်ပါ။
ဒီ "သေလာ" အမည်ရှိနေတဲ့ တောနဲ့တောင်စွယ် တောင်စဉ်ကြီး ဟာ ပတ္တမြားစေတီရှိတဲ့ တောင်ကြီး ပါ။ တောင်ဘက်ရောက် သွားကြည့် ရင် နံကိုင်းတောင်မှာ ခဏနားလိုက် ပါ။
အမောပြေလို့ အနေ ကိုက် တောင်တစ်ရိုးဆီ ရောက်လို့ ကိုက် ရင်တော့ စောစောက "သေလာ" အမည်ဟာ "ယက္ခဂူသေလာ

တောင်" ဖြစ်သွားပါပြီ။
ဘီလူးကြီးတွေ နေထိုင်ကြတာ ဟာ ဘီလူးရူးရှင်လက်ထက်တော် ဝမ်းကိုက်လော့တဲ့ တောအုပ်ကြီး နဲ့ တွဲနေလို့ "တောတောင်ဘီလူး တောင်" လို့ ယနေ့မျက်မှောက် ခေတ်အထိ မပြောင်းမလဲ တည်ရှိ နေဆဲ။
ဘီလူးကြီးတွေ ယက္ခဂူတွေ ဆို တာက မန္တလေး တောင်ခြေ တောင် နယုကာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

• ကျောက်ထီးရိုးလေးစေတီတော်၏ နေရာတော်အဖြစ်အဖြစ်
ယနေ့လက်ရှိ ထရုတ်တော်များ အားထုတ်ရာ ဒီထောင့်လိုက်
ထောင်လှူထောင် အောက်စွန်းမှ
ပြည်လုံးရှမ်းလော့တော်
• ဒီထောင့်လိုက်သို့ အသွား ရှေးဟောင်းတော်လမ်းကလေး

လုံး ထောင့်ပြားစတဲ့ ယက္ခကြီးတွေ
အုပ်ချုပ်တဲ့ (၄၀၀)ထောင့် ဘီလူးတို့
ဖြစ်ပါတယ်။
ထောင်ဘီလူး ထောင်တန်းကြီး
ဟာ ဝတ်ရုံထောင်ကို အစီပြုနေတဲ့
ဘီလူး(၅၀၀)တို့ရဲ့ နေရာဌာနဖြစ်
လေတော့ ဘီလူးတော၊ ဘီလူး
တောင်ပဲ ဖြစ်တော့တာပေါ့။
ဘီလူးမင်းကြီးဆိုတာက ဘုရား
ရှင်လက်ထက်က ကျော်ကြားလှတဲ့
၁၀၀ နာမည်ကျော်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

“ပုဏ္ဏကနတ်ဘီလူး”ကြီး ဖြစ်ပါ
တယ်။ ယနေ့တိုင် ပတ္တမြားစေတီမှာ
တခမ်းတနား နန်းပြာသာဒ်ကြီးနဲ့
ရှိနေဆဲ။
ပုဏ္ဏက နတ်ဘီလူးကြီးဟာ
အာလောင်းရွာအနီး ဝက်တာထောင်
သမဏသုတထောင်ထွေရာ သူ့အမည်
နဲ့ ရှိနေကြပါတယ်။
သမဏသုတ ဆရာတော်ကြီး
ဦးဝါသဝရဲ့ချောင်မှာ သီးသန့်ရှိနေ

ပါတယ်။
နံကိုင်းတောင်တော်မှ မြို့
တောင်အထိ ခရီးဆက်လိုက်လျှင်
အဝိတဇော်ကို သိဒ္ဓိဗလဇော်
ပရဘိဇ္ဇာဇော်တို့ကို မှီခိုကျင့်ကြံ အား
ထုတ်ခဲ့တဲ့ဂူတွေပါပဲ။
ဒီတောင်ကြောကြီး တစ်လျှောက်
မှာ ဆေးပင်တွေ ပေါက်ပြော
ရှင်သန်ကြပါတယ်။
နွယ်ရွှေစယ်
နာနွယ်ယ်
နွယ်လန်းလယ်ယ်
နာကရစ်လယ်
ကန်ချပ်နက်/နီ
ဆီပိထောက်
မိုးလုံးရှင်း
စတဲ့ ဆေးပင်တွေ ပေါများ
ရှင်သန်ကြတဲ့အတွက် ဆေးဝါး
ဓာတ်ဝိဇ္ဇာ လမ်းစဉ်ရှာကြတဲ့ မဂ္ဂ
ဇင်းလမ်းစဉ် ထွန်းပြောင်လို့ နေပါ

• ကျောက်ထီးရိုးလေးသို့ အောက် လျှို့ဝှက်လမ်း
ကျောက်ထီးရိုးလေးထောင်

ကျောက်ထီးရိုးလေးစေတီတော်၏
ရေပြေရောင် ယက္ခဘီလူးကြီးတွေ
ပတ်ရုံ ရသေ့တွေဟာ ကလျာဏ
ပိဋကတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာ သေချာပါ
တယ်။
ထောင့်တောင် ဘီလူးတောင်ရဲ့
အောက်ခြေမှာ ကျောက်ထီးရိုးစေတီ
ပတ်ရုံတွေ ကျောက်ကြီး တည်ရှိ
လို့ ကျောက်ထီးရိုးလေးတောင်လို့
အမည်တွင်ပါတယ်။
ယက္ခရာဇ် ၁၃၂၄ ခုနှစ်လောက်
မှာ ကျောက်ထီးရိုးလေးစေတီ တည်
ထားပြီး ကြီးစားကြတာ ရှိခဲ့ပါတယ်။
ယနေ့အချိန်မှာတော့ ကျောက်ထီး
ရိုးလေးစေတီတော်အဖြစ် ပွင့်ထွန်း
ပေါ်ခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ခန့် ရှိနေပါ
ပြီ။ ကျောက်ထီးရိုးလေး မတည်မီ
ပထမပတ်ရုံ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့
ပတ်ရုံက ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့
ကြည့်လိုပွယ် သပ္ပာယ်လှပါတယ်။
ထောင့်တောင်ဘီလူး တောင်တန်း
ရဲ့ အလှပပုံ၊ ဂုဏ်ယူစရာ သာသနာ
အလင်းရောင် ထွန်းပြောင်လို့ နေပါ

တယ်။
ကျောက်ထီးရိုးလေးတောင်
တော်ကြီး၏ ပတ်လည်
လျှိုကြီးတွေမှာ ယက္ခ
တွေ၊ ဇော်ဂျီဂူတွေ၊ ရသေ့ဂူကြီး
တွေဟာ နှစ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ
ကတည်းက နေရာယူထားခဲ့ကြပါ၏။
ယခုအချိန်မှာတော့ အမှတ်စဉ်
တပ်၍ ပြဆိုခြင်းသာ ဖော်ပြနိုင်ပါ၏။
တောကျောင်းပျော် ဆရာတော်
ကြီးများ တောင်ရိုးနေ သီလရှင်
ချောင် သီလရှင်ကြီးများမှာ ခေတ်
အဆက်ဆက် သမိုင်းအဆက်ဆက်
ကာလများစွာနှင့်အတူ အသစ်
အသစ်များဖြင့် ထင်ရှားနေကြပြီ
ဖြစ်လေ၏။
သမိုင်း ဟောင်းတွေကလည်း
ဒဏ္ဍာရီသဖွယ် ပုံပြင်ဘဝသို့ တစ်
ပြောင်းလဲနေကြသောကြောင့် ခေတ်
သထက်ဝေး မေ့ပျောက်ဖို့ ဖြစ်လာ
နေလေသည်။
ဒေသခံ၊ ဒြပ်၊ တောင်ရိုးစံများ
ကိုယ်တိုင် ဂုဏ်သိမ်းမှုများကို မသိကြ

တော့ပါ။ ရသေ့ဂူ၊ ဇော်ဂျီဂူ၊ ယက္ခ
ဟူ၍ ပြောပြနေကြသော်လည်း
သေချာ ရေရာစွာ အကိုးအကားဖြင့်
ပြနိုင်သူ မတွေ့နိုင်တော့ပါ။
မိဝေကဂူ
ရှေးဟောင်း လက်ကျန်ဂူ ဖြစ်ပါ
၏။ တောရဆရာတော်များနှင့်
သာသနာ ဒါယကာများက ပြန်လည်
ပြုပြင် မွမ်းမံထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။
ဂူတော်ကြီးအတွင်း စိတ်
အေးချမ်းသာ စာရား အားထုတ်နိုင်
ကြပါသည်။ ဂူအတွင်း၌ လျှပ်စစ်မီး
သနားထိုင်ခင်းတို့ဖြင့် လုံခြုံစိတ်ချ
ချမ်းမြေ့ဖို့ ကောင်းလှပါပေ၏။
မိမိကိုယ်တိုင် အားမထုတ်နိုင်
တောင် သာသနာအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ခံကြ
မှာ အမှန်ပင်။
ကျောက်ထီးရိုးလေး စေတီတော်၏
အရှေ့ဘက်ရင်ပြင်မှာ ထင်ရှားစွာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉

ကျိုက်ထီးရိုးလေး၏ အရှေ့ဘက်မှ အမှတ်(၂)ဂူ

ကျိုက်ထီးရိုးလေးထောင်အောက်မှ အမှတ်(၁)တရားဂူ

တောင်ရိုး တောတန်း လေးအတိုင်း ဆင်ဖြူတော် ကြီးအနီးမှ အန္တရာယ်ကင်းစွာ သွားရောက်နိုင်ပါသည်။

လူ(၃, ၄)ဦးမျှသာ အားထုတ်နိုင်ပါမည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အိုဟောင်းနေပြီ ဖြစ်လို့ပါ။

တစ်ဖက်ပေါက်ဂူသာ ဖြစ်နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် သင်္ခါရသဘော ဆောင်နေပါသည်။

အမှတ်(၂)ဂူ

ကျိုက်ထီးရိုးလေး၏ အရှေ့တောင်ထောင့် ရှုခင်းသာဆောင်၏ အောက်ဘက် ချပ်ကြားတွင် တည်ရှိသော ဂူ ဖြစ်လေ၏။ စိမ်းစိုနေတဲ့ ချုံနွယ်များကြောင့် ကွယ်ပျောက်လို့ နေတတ်၏။

ဂူအဝင်ပေါက်တွင် ဆင်ခြေလျှော ဖြစ်နေလို့ သတိထားဆင်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂူအတွင်းမှာ အတန်ငယ် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ မတ်တတ်ရပ် သွားနိုင်ပါ၏။

နွေရာသီမှာပင် ဖြစ်သော်လည်း

လေအေးပေးစက် တပ်ဆင်ပေး သကဲ့သို့ အေးမြသော အရသာ ခံစားရင်း အားထုတ်နိုင်တဲ့ ကောင်းပါ။

ဓမ္မပိတ်ဆွေ အဖော်ကေ ပါဝင်ဖို့တော့ လိုအပ်ပါမည်။

“ဆေးဘီလူး”ကြီး၏ ဖေရ အဆိုရှိခဲ့ပါ၏။

အမှတ်(၃)ဂူ

ဤဂူကြီးမှာ အမှတ်(၂) တောင်မြောက် ယဉ်နေပါတယ်။ ကမ်းပါးကြီးရဲ့ အောက်ဘက် ကွေ့ဝင်သွားတဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေးကာလ ရသေ့ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သည်ဟု ကျမ်းများ ညွှန်းပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် “ဓမ္မဂူ” လို့ တောင်ရိုးတကြောမှာ အဝင် တွင် နေတာပါ။

ဂူအတွင်းမှာ တစ်ဆစ်ချိုး အထူး အထူး ရှိနေပါ၏။ အလွယ်တကူ အဆင်ပြေစွာ ဝင်ရောက်နိုင်တဲ့ ဂူ ဖြစ်ပါတယ်။ ယခင်က ဤဂူကြီးအတွင်း မှ ကွေ့ကောက်စွာ သွားလာ

ကျိုက်ထီးရိုးလေး၏ အရှေ့ဘက် အထောက်အအုံအောက်မှ အမှတ်(၃)လှိုက်ဂူ

ကျိုက်ထီးရိုးလေးထောင်အောက်မှ အထောက်အအုံအောက်မှ အမှတ်(၄)ဂူလှည့်

ဝိဝေကဂူသို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါ၏။ ယခုအချိန်မှာတော့ လမ်းပိတ် သွားပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ်(၄)ဖော်ဂူ

ဤကြီးမှာကား ဝင်ရောက်လေ့လာဖို့ မသင့်လျော်ပါ။ ဂူကြီးအတွင်း အဆင်ပြေစွာ ဝင်ရောက် မရဘဲ ပေါက်ရာ ဖြစ်နေပါသည်။ ရှေးအခါ

က ဖော်ဂူအတတ် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြသော ရသေ့ကြီးများ နေထိုင်သည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

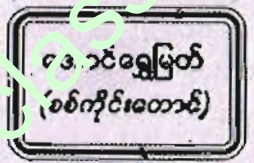
လိုက်ဂူအဝင်ဝဌ် ဆူးပုပ်ရိုင်း၊ ဆီးရိုင်းပင်၊ ဆူးရစ်နှင့် ခွေးအားလား ပင်များသာ မင်းရှူးနုကြပါ၏။ အဆင်းလမ်း မကောင်းပါ။ အန္တရာယ် ဖြစ်နိုင်၍ ဝင်ရောက် မလေ့လာသင့်ကြောင့် လူတို့ မေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဂူနေရာ သိရုံမျှသာ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ရှေးဟောင်း ဂူများသို့ သွားရောက်ရာ လမ်း တစ်လျှောက်မှာ ချုံတော စိမ်းစိမ်းများ၊ မြက်ရိုင်း များကြောင့် ချေခေါ် ရှိကလေးများကို တွေ့မြင် နိုင်ကြပါသည်။ မောက် တင်ငှက်နှင့် ရွှေဝါရောင် ငှက်ကလေးများကို အနှောင့်အယှက် မပေးလျှင် အကြည့်ခံကြပါသည်။

ဒေသတစ်ခု၏ ရှေးဟောင်း သဘာဝ အနေအထားများသည် သမိုင်း တစ်ခေတ်ကို ထင်ဟပ် နေတဲ့အတွက် တန်ဖိုးထား ထန်းသိမ်းဖို့ လိုအပ်နေ မည်သာဖြစ်ပါ၏။

တောတောင်ပေးလေး အဝေရာ ဘယာကင်းစင် ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

- ကျေးကားကျမ်းဒ
- ❖ ရာဇာသင်္ကြန်၏ ဝေါဟာရ လိနတ္ထပိနီ။
- ❖ ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၏ ကဝေသာရ ဒုတိယတွဲ။
- ❖ ဆရာတော်များအဆိုအမိန့်။

တွေ့မြင်ကြပါမည်။ သစ်တော၊ သစ်ပင်မျိုးစုံ၊ ကျေးငှက်သာရကာမျိုးစုံတို့ဖြင့် သာယာကြည်နူးဖွယ် အရိပ်အာဝါသများက လွှမ်းမိုးပေးလျက် ရှိနေပါသည်။

အမှတ်(၁)ဂူ

ကျိုက်ထီးရိုးလေး စေတီတော်၏ အနောက်မြောက်ဘက် ချောက်ကမ်းပါးကြီး၏ အောက်တွင် တည်ရှိပါ၏။ လူသူတော်ကြီးတစ်ဦး လပေါင်းများစွာ တရားအားထုတ် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် သီလရှင် များက အလွယ်တကူ “တရားဂူ” ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြသော ကမ္ဘာ့ဆေးဖက်ဝင် နကျယ်(န=၇+ကျယ်=၂)=၉ နှင်းပိတ် ပါဝင်သည့် နကျယ်အကြောင်းမှာ ကြားဖူးသည့်၊ တွေ့ကြုံဖူးသည့် နကျယ်အမျိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သော် ကျွန်တော် ခရီးသွားရာဒေသ၌ ရုပ်ရွာ တစ်ခု၏ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်း တည်ထား ကိုးကွယ်သော ကျောက်ဆင်းတုစေတီ ရုပ်ပွားတော်မြတ် သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်ရာတွင် ရှေးယခင် လူကြီးသူမ များ ပြောပြထားသော နကျယ်အုံကို ဘုရားဖူးရင်း တိုက်ဆိုင်စွာ သွားရောက်တွေ့မြင်ပါသည်။

ဘုရား(ဘု=၅+ရား=၄)=၉ လက်မောင်း(လက်=၄+ မောင်း=၅)=၉တွင် စွဲကပ်နေသော နကျယ်(န=၇+ ကျယ်=၂)=၉ ကက်ကင်းတတ် ကိုးနှင်းပိတ် သုံးခု တွေ့ကြုံ၍ နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ရှိခိုးပြီးသောအခါ အစိဋ္ဌာန်ဖြင့်...

အရှင်ဘုရား... ဘုရားတည်တော်အား အရှင်ဘုရား၏ လက်မောင်းတော်၌ စွဲကပ်နေသော နကျယ်အား ဘုရား တည်တော်အား ဆေးဖက်ဝင် အဆုံးပြုရန်အတွက် ခွင့်ပြုတော် မူပါဘုရား

ဟု နှုတ်မှ ရွတ်ဆို၍ ထပြီးလျှင် လက်မောင်းတော်မှ နကျယ်အုံကို ခွာယူလိုက်ပါသည်။

ထိုနကျယ်အုံကို သေချာစွာ သိမ်းဆည်းထားပြီး များမကြာမီ ကျွန်တော်တို့၏ ရုပ်ကွက်ထဲ၌ ကလေး မလေးတစ်ဦးသည် ချော့၍မရ မော့၍မရ ပြူးတိပြူးတိ ဖြစ်၍ အရပ်မှ လူများ ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြစဉ် စာရေးသူ သည် ထိုအိမ်သို့ ရောက်သွားပါသည်။

ကျွန်တော် တွေ့ကြုံနေသော ကလေးမလေးမှာ အမှောင်ပယောဂ ဝင်ရောက်နေသည်ဟု ယူဆကာ ကျွန်တော်ကပင်...

ဟေ့... ဖင်းတို့ ကလေးဟာ အမှောင်ပယောဂ ဝင်နေပြီ၊ ဘကြီးမှာ ရှေးလူကြီးများ ပြောထားသော ဘုရားလက်မောင်းတော် မှ နကျယ်အုံ ရထားတယ်ကွယ်၊ ဖင်းတို့ ယုံကြည်ရင် စမ်းသပ် ကြည့်ရအောင်

ဟု ပြောဆိုကာ ကျွန်တော် သိမ်းဆည်းထားသော နကျယ်ကို ကိုင်ဆောင်လျက် ထိုအမှောင်ပယောဂ ဝင်ရောက်နေသော ကလေးမလေးအိမ်သို့ သွားရောက် ခဲ့ပြန်ပါသည်။

စာရေးသူကပင် နကျယ်အုံကို ရှေ့မှထားပြီး ငါးပါး

ထူးဆန်းသော

နကျယ်အုံ အစိအရည်

သိလယူခြင်း၊ ဘုရားစင်မှ ညောင်ရေအိုးကို ယူပြီးလျှင် နကျယ်အုံကို ညောင်ရေနှင့်စိမ်ပြီး ကလေးမအား တိုက်လိုက်သောအခါ ယင်း ပြူးတိပြူးတိ ဖြစ်နေသော ကလေးမလေးသည် ချက်ချင်းပင် ပျောက်ကင်း၍ ပြူးရွှင်စွာ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ယင်းနကျယ်၏ အစွမ်းထက်ပုံကို သိရှိရ ပါသောကြောင့် ကျွန်တော် ကြုံဖူးသော အဖြစ်အပျက် နှင့် အလားတူစွာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များ ဗဟုသုတပွားစေခြင်းငှာ တွေ့ကြုံဖူးသော ဘုရားလက်မောင်းတော်မှ နကျယ်ကို ယူဆောင်ထား ကြပါရန် အကြံပေးတင်ပြပါသည်။

ကျွန်တော် ကြုံဖူးသော နကျယ်အုံမှာ အပေါက် ပါပါသည်။ ယခု စာရေးသူ၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိသော နကျယ်အုံမှာ အပေါက်မပါ။ ဆူးတောင်များ ပြည့်နှက် နေကြောင်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

စာရေးသူ တင်ပြခဲ့သည့် အကြောင်းအရာများထက် ပိုမို၍ အစွမ်းထက်သော အကြောင်းအရာများ ထိုထက် မက ဆေးဖက်ဝင်သော အကြောင်းအရာများကို နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များမှ တင်ပြပေးနိုင် ပါရန် အကြံပြုအပ်ပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်များသို့ လေးစားလျက်...

ဦးညွန့်မောင်ဝန်း

အမှောင်ပယောဂ ပျောက်ဆေး

“အာရောဂျ ပရမာ ထာတာ”
“ကျန်းမာခြင်းသည် လာဘ်တစ်ပါး”
ဟု အဆိုရှိပါသည်။
မိတ်ချမ်းသာ၍ ကိုယ်ကျန်းမာခြင်းကို လူတိုင်း အလို ရှိကြသည်။
ထိုအတူ...
လောကကြီးတွင် မည်သည့်အရာမဆို ဝိုသည်မရှိ လိုသည်သာ ရှိ၏။
ထို့ကြောင့် စာဖတ်သူတို့တွင် တစ်ချိန်ချိန်၌ အရေး ကြုံ၍ လိုအပ်လာပါက အသုံးပြုနိုင်ရန် စာရေးသူ၏ အတိုး ဆေးဆရာကြီး ဦးမှူး(A.T.M)၏ ဆေးကျမ်း ဝယ်ပု တွေ့ရှိရသော အောက်ပါ “အမှောင်ပယောဂ ပျောက်ဆေးနည်း”ကို စေတနာရှေ့ထား၍ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

အမှောင်ပယောဂ ပျောက်ဆေး

- ဝမ်းကြီးသည်ခြေ (လေးရွှေ)
- ပိတောက်ပို (ရှစ်ရွှေ)
- ညောင်ရေခွံအိုး (ဆယ်ခြောက်ရွှေ)
- လိပ်ဆံ့ (သုံးဆယ်နှစ်ရွှေ)
- ဂျက်ကောင်း (ခြောက်ဆယ်လေးရွှေ)

ထိုဆေးများကို စုပေါင်း၍ ညက်အောင် ထောင်းပါ။
ထို ညက်စွာထောင်းထားသော ဆေးမှုန့်များကို ယက်ယော်ပြန်ရေး ပေါင်းအိုးရေ (သို့မဟုတ်) သောက် တော်ရေချမ်းရေ ညောင်ရေအိုးရေ တစ်မျိုးမျိုးဖြင့် မျက်နှာ ပိတ်ချင်းသီးအရွယ်ခန့် လုံးထားပါ။

အကယ်၍ စုန်းကဝေ အကြမ်းအမှောင်ပယောဂများ ပျောက် ပြုစားခြင်းခံရပါက ထိုဆေးလုံးကို လမ်းလည်း လမ်း၊ သောက်လည်း သောက်ပါက အဆင်မပြေ အမှောင် ပယောဂ အမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာနိုင်ပါ ကြောင်း မေတ္တာစေတနာ ရှိသူများ၍ ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါသည်။

ဘေးဘေးအန္တရာယ်ကွာကြပါစေ။

မေတ္တာရည်၍...

ကြော်ငြာ စောင်းပါး

ကျားမွန်လျှင် အားသန်ရမည်

အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး) ဖြစ်တတ်သူများမှာ...

- ၁။ မေထုန်မှ လွန်ကဲသူများ။
- ၂။ သဘာဝမဟုတ်သော ဟတ္ထ မေထုန်ပြုသူများ။
- ၃။ ကုန်ခန်းသွားသော သုက်၏ ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စနဲ့ ပြန်လည် မဖြည့်ဆည်းသူများ။
- ၄။ အပျော်အပါး လိုက်စားသူများ။
- ၅။ သားကြောဖြတ်ထားသူများ။
- ၆။ မြစ်ခြောက်နာ ရှိသူများ။
- ၇။ အဆုတ်ရောဂါ ရှိသူများ။
- ၈။ လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါ ရှိသူများ။
- ၉။ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါ ရှိသူများ။
- ၁၀။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရှိသူများ။
- ၁၁။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ

၆။ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာဖြင့်။
 ၇။ အားအင်ကုန်ခန်းဖြင့်။
 ၈။ စကားမဝီသဖြင့်။
 ၉။ စသံ၊ နသံ မကွဲပြားဖြင့်။
 ၁၀။ လိပ်ခေါင်းသေးပြီး တို ငင်ဖြင့်။
 ၁၁။ ဆီးပြတ်တောက် ပြတ် တောက်သွားခြင်း၊ စတုံ လက္ခဏာများ ဖြစ်လာ တတ်ပါတယ်။

ပန်းညှိုးခြင်းလက္ခဏာ (၇)ချက်နဲ့ ပန်းသေခြင်း လက္ခဏာ (၁၁)ချက်ကို တွေ့ထိခံစားနေပြီဆိုရင် မေ့လျော့မေ့ဆန်မိနဲ့ ပြည်စိုး အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်းကို အမြန်အရောက်လှမ်းရဲ့။ မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင် နေလဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးစံမြင့် (တဆ - ၁၂၇၄) နဲ့ ဆရာဦးစိုးမော် (တဆ - ၂၆၁၁) တို့က အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါ) များအပြင် အခြားရောဂါများဖြစ်တဲ့ ...

- ၁။ လေငန်း၊ လေဖြတ်၊
- ၂။ အကြောကပ်၊ အကြောညှပ်၊
- ၃။ လေးဖက်နာ၊
- ၄။ ကိုဗေပိုင်းရောဂါ၊
- ၅။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊
- ၆။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊
- ၇။ သွေးချို၊ ဆီးချိုရောဂါ၊
- ၈။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ၊
- ၉။ အစာအိမ်ရောဂါ၊
- ၁၀။ အာရုံကြောရောဂါများကို အကြောပညာ၊ ဆေးပညာဖြင့် နာယလေးပါးနှင့် ကိုက်ညီကာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် အောင်မြင်စွာဖြင့် ကုသပေးနေပါပြီ။

တွေ့ဆုံဆက်သွယ်နိုင်သည့် လိပ်စာ ...

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင် နေလဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နှင့် သား ဦးစိုးမော် ပြည်စိုး အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်း အမှတ် (၁)၊ လိပ်တန်အနီး၊ တောက်ဘက်မုခ်၊ ကျိုက္ကဆံ ၁၇ ရာစု၊ သယံဇာတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
Ph : 09 31054631, 09 251031871

- ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။
- ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ရောဂါဆိုပြီး အလွယ်တကူ ပြောဆိုနေကြ ပေမယ့် အမှန်တကယ်တော့ ပန်းညှိုးပြီးမှ ပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ် ကြတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါဝေဒနာခံစားရတဲ့ လက္ခဏာများကတော့...
- ၁။ လိင်တံ တောင့်တင်းနိုင်မှာမူ မရှိခြင်း။
- ၂။ လှုပ်ရှားရုံသာ လှုပ်ရှားပြီး ပျော့နေတတ်ခြင်း။
- ၃။ ခန္ဓာကိုယ် ဝေဒနာသော်လည်း စိတ်ရောဂါပင် ချစ်လန်းမှု မရှိခြင်း။
- ၄။ မောပန်းလွယ်ခြင်း။
- ၅။ အစားအသောက် ဖျက်ခြင်း။
- ၆။ ညဉ့်ဦးရိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တစ်ရော့နိုးလျှင် အိပ်မရ တတ်ခြင်း။
- ၇။ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း
- စတုရံချက်များဟာ ပန်းညှိုးရောဂါရှိသူများရဲ့ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။
- အဲဒီ ပန်းညှိုးခြင်းဝေဒနာရဲ့ လက္ခဏာတွေရှိလာတာကို ဆေး ပညာအသိမရှိဘဲ အချိန်မီ ကုသမှုမခံခဲ့ရင် ခန္ဓာကိုယ် ချိအိမ်က ဖြစ်တဲ့ ရသာရည်၊ အသွေး၊ အသား၊ အဆီး၊ အရိုး၊ ခြင်ဆီ၊ သုက်ဆိုတဲ့ သင်္ချီရဓာတ် (၇)ပါး အဆင့်ဆင့် ကုန်ခန်းပြီး မူလ ပန်းညှိုးရာက ပန်းသေခြင်း ဘဝမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတတ်ပါတယ်။
- ပန်းသေရောဂါ အဆင့်ရောက်ပြီဆိုရင် ...
- ၁။ ဝေဒနာခံစားရတတ်ခြင်း။
- ၂။ ကာမရာဂစိတ် ကုန်ခန်းခြင်း။
- ၃။ သုက်လွတ်ခြင်း။
- ၄။ သလုံးသားများ ခြောက်ခြင်း။
- ၅။ သလိပ်အုပ်စု ခန်းခြောက်ခြင်း။

၂၄ နယုန်ရောင်ခြည်ပရစင်း

ဗျာဘက် ခြေရာဖော် နှင့်

ဓာတ်တော်များ ချန်ထားခဲ့သော

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာ (၁)

ဆရာဦးသိန်းမြင့်နဲ့ ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်တို့ မိသားစုဟာ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုနဲ့ အလွန်ရင်းနှီး မိမိကြပါတယ်။ အေးသာယာမြို့၊ UCTC ကျောင်းမှာ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ကြတဲ့ ဆရာ/ဆရာမ ပါမိလ်းကလေးချင်းချင်းပို့ ပိုလို ရင်းနှီး မိမိကြပါတယ်။

ဦးမတူ အိမ်နီးနားချင်းများလဲ မိမိကြပါတယ်။ ယခုအခါမှာတော့ ဆရာဦးသိန်းမြင့်လဲ ပင်စင်ယူထား တဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲမှာ မနေကြတော့ ပါဘူး။ ကျွန်တော်လဲ ပင်စင်ယူထား တဲ့ ကျောင်းဝင်းထဲ အိမ်ရာမှာ မနေ တော့ဘဲ ရပ်ကွက်(၁၀)မှာ နေထိုင် ပါတယ်။

ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ကတော့ ယခုထိ အေးသာယာမြို့ စက်မှု ဝယ်ကုန်တန်းကျောင်းမှာ ကထိက ဆရာမ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေဆဲ မှီပါတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ နေကြ တော့ သူတို့က ရပ်ကွက်(၆)မှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် များစွာက ကူးလူးသွားလာလျက်ပဲ မှီပါတယ်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့် (၁၅) ရက် (အင်္ဂါတော်) နေ့ကတော့ ဆရာ ဦးသိန်းမြင့်နဲ့ ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ် တို့ဟာ ဖောင်တော်ပေါက် နှင်း တော်ကြီးကျောင်းသို့ သွားကာ ဥပုသ်သီလ ခံယူဆောင်ရွက်ကြ ပါတယ်။

အဲဒီဘုန်းကြီး ကျောင်းက အပြန် မှာ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ် ဝင်လာပါတယ်။ ဆရာဦးသိန်းမြင့်ကတော့ လိုက် မလာပါဘူး။

ဆရာမဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ဟာ ကျောင်း နယုန်ရောင်ခြည်ပရစင်း ၂၄

သက်တော် ၂၀ ကျော်

March, 2018.

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး ဝန်ထမ်းများ အား ဆက်သွယ်ရေး ဝန်ထမ်းများ

ပိတ်ရက်လဲဖြစ်လို့ ကျွန်တော်အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေး တရားဆွေးနွေးကြပါတယ်။

အဲဒီလို ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြရာမှ ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ရဲ့ ဦးကြီးတော်စပ်တဲ့ ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာအကြောင်းကို တအံ့တဩကြားသိခဲ့ရပါတော့တယ်။

ဆရာမဒေါ်ဒေါင်းယဉ်က ယခင်ကလဲ တစ်စွန်းတစ်စတော့ ပြောဖူးပါတယ်။ ဒီနေ့ကျမှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မေးမြန်းကြည့်လို့ သိရှိကြည့်ညိုခဲ့ရတာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ဟာ မြင်းခြံမြို့နယ်ရဲ့မြောက်ဘက် ဆီမီးခုံတိုက်နယ်၊ ငါးနန်းအုပ်စု၊ ကွေ့ကြီးရွာဇာတိ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာမဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ရဲ့ မိခင် ဒေါ်တင်ငွေနဲ့ ဆရာတော်တို့ဟာ

၂၆ နဂါးမဂ္ဂဇာတိမြို့နယ်၊ ဝန်ထမ်းများ

ဟောင်နှမအရင်း ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာဟာ အဲဒီကွေ့ကြီးရွာကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ သက်တော်(၈၆)နှစ်မှာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ဟာ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာရဲ့ ငယ်မွေးခြံပေါက် တပည့်ရင်းလဲဖြစ်၊ တူမအရင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်က ဆရာတော်ကြီး အကြောင်းကို စေ့စေ့စုံစုံ ပြောပြနိုင်တာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရင်းနှီးသူချင်းဆိုတော့ ဆရာမကလဲ ကျွန်တော် မေးသမျှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖြေကြားပြောပြပေးခဲ့ပါတယ်။ ဆရာမ ပြောပြပုံကို ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

* * *

ကျွန်မတို့ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဘွဲ့တော်ကတော့ ဦးဂန္ဓမာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငယ်စဉ် လူနာမည်ကတော့ “မောင်ခင်မောင်” လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။ မွေးချင်းလေးယောက် ရှိပါတယ်။ ဆရာတော်က အကြီးဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးတော့ ဒေါ်စောတင့်၊ ဒေါ်တင်ငွေ၊ ဒေါ်ခင် ဆိုတဲ့ ညီမသုံးယောက် ရှိကြတယ်။ ဒေါ်တင်ငွေက ကျွန်မရဲ့အမေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်က ငယ်ငယ်ကတည်းက အလွန်ရှက်တတ်တယ်။ အလှအပ မကြိုက်ဘူး။ အဝတ်ပုဆိုးအသစ်ဆို မဝတ်ဘူး။ နွမ်းကြေနေမှ ဝတ်တယ်။

ဆံပင်လဲ သျှောင်တစောင်းထားတယ်။ သူ့ဆံပင်ကို ဘယ်တော့မှ မဖီးဘူး။ ဆီမလူးဘူး။ တဘက်အမြဲပေါင်းထားပါတယ်။ နှမတွေ

F.4B, March, 2018

မလုပ်ပြင်တာလဲ မကြိုက်ဘူး။ ပန်းပန်ရင်တောင် နားရင်းအုပ်ပစ်လေ့ရှိပါတယ်။ ပန်းတွေ ပြုတ်ကျအောင် လုပ်ပစ်တယ်။

ကိုရိုက်ပေးပြီး လူမထွက်ချင်သူ

မောင်ခင်မောင် (၁၀)နှစ်သား အရွယ်ရောက်တော့ ကိုရင်ဝတ်ပေးတယ်။ ကျွန်မတို့ ရွာကျောင်းမှာပဲ ဝတ်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဘွဲ့တော်က ပြုသြဘာသံပါ။ မောင်ခင်မောင်ဟာ ကိုရင်ဝတ်ပြီး လူမထွက်ချင်တော့ဘူး။ အိမ်ကိုလဲ လူမထွက်ချင်ကြောင်း ပြောပြတယ်။

ဒါပေမယ့် ဖခင်ကြီး ဦးစိန်ဖေက မိသားစုက ဖြစ်နေတော့ တောင်သူအလုပ်ကို မလုပ်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါနဲ့ ကိုရင်ထွက် မိဘကို ကူခိုင်းရတာပါ။

ဒါပေမယ့် မောင်ခင်မောင်က တော့ မလျော့ဘူး။ အသက်(၂၀)ပြည့်ရင် ရဟန်းဝတ်မယ်။ ဝတ်ပေးရမယ်လို့ ကတိတောင်းတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မိသားစုထဲမှာ အစ်ကိုမကြီးဆုံးလဲဖြစ်တဲ့ မောင်ခင်မောင်ဟာ တောင်သူအလုပ်ကို ဦးစီးပြီး လုပ်ရတယ်။ လုပ်တော့လဲ အလွန်ကြိုးစားတယ်။ လယ်ထွန်တဲ့အခါ ကျွန်တို့အကူ ထွန်ရင်းတွေ လေးငါး နှစ်လောက် ငှားပြီး ထွန်ရတယ်။ အိမ်က ထမင်းပိုတဲ့ ဟင်းအပြင် မျက်နှာပိုင်း ကြက်သားတွေ ပိုပြီး ပြုစုပေးချက်တွေပေးတယ်။ အလုပ်လဲ အလွန် တွက်ကျယ်တာပေါ့။

ပြီးတော့ မောင်ခင်မောင်ဟာ အလုပ်လဲ အလွန် သန်မာတယ်။

ဆရာတော်ကြီးဂန္ဓမာ၏ ကြွေးကျွန်ရစ်သော ဦးအောင်တော်တော်၊ ဇွယ်တော်နှင့် အခြားမောင်တော်များ

နွားတွေကို နှင်တံနဲ့မရိုက်ဘူး။ သူ့တံတောင်နဲ့ တွက်လေ့ရှိတယ်။ နွားတောပေကပ်နေရင် သူက တံတောင်နဲ့ ထောင်းသတဲ့။ နွားတောင် “တပဲပဲ” နဲ့ ကျောကော့ အော်ရသတဲ့။

သူ့ကို မိန်းကလေးတွေနဲ့ စုရင်လဲ အလွန်စိတ်ဆိုးတယ်။ သူ့ဦးလေးက ရေတွင်းမှာ ရေခပ်ရင်း မိန်းကလေးနဲ့ စုတော့ သူက စိတ်ဆိုးပြီး ရေငင်တဲ့ ရေပုံးကို ရေကွဲသံပစ်ချပြီး အိမ်ပြန်သွားလေ။

ရဟန်းဝတ်ပြီး

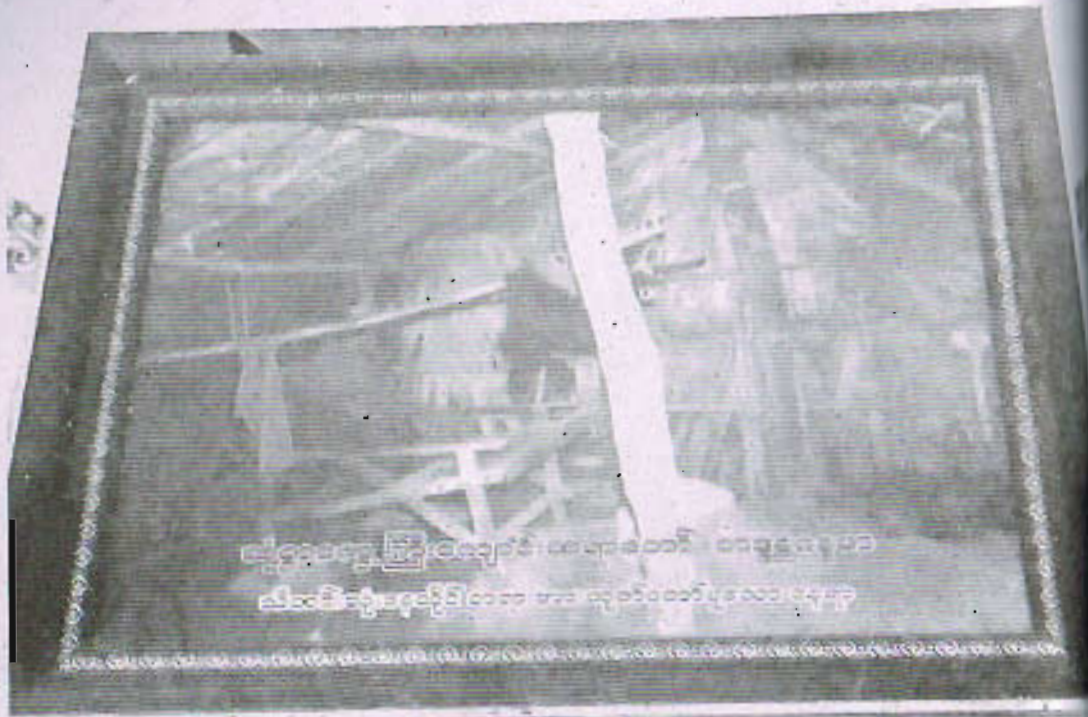
ဒီလိုနဲ့ အသက်(၂၀)ပြည့်တော့ မိဘတွေ လေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်း

ရဟန်းဝတ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုလေတာပဲ။ သူ့အမေက မဝင်ဖို့ ဆူဆူဖူဖူ ဖျောင်းဖျာတယ်။ ဒါပေမယ့် မရတော့။ သူက ဘာပြောလဲလဲဆိုတော့... “ဒါဟာ အပေ... လူ့ဘဝဆိုတာ ဟောဒီထင်ပေါ်လို့... ဟက် တန်ဖိုး ယိုတူးတဲ့...”

သူ့ဆင်းတွေ ပေါက်ခွဲနေရင်း ခြေတင်တာပါ။ ရဟန်းဝတ်ဖို့ပဲ စိတ်အား ထက်သန်နေတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မတို့ ကွေ့ကြီးရွာကျောင်းမှာပဲ ရဟန်းဝတ်ပေးခဲ့ရတယ်။ ရဟန်းဝတ်နဲ့ စာဝါတွေ လိုက်တယ်။ မြင်းခြံမြို့ ပတ္တပိုဏ်ကျောင်း၊ မန္တလေးမြို့ ဝါခင်းကျွန်းကျောင်း၊ ရွှေကျွန်းကျောင်းတိုက်

နဂါးမဂ္ဂဇာတိမြို့နယ်၊ ဝန်ထမ်းများ ၂၇

ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာ ဟာရုအားကုန်ဆွဲသော ထိန်းရွက်တံ

တွေမှာ ပရိယတ္တိစာပေတွေ သင်ယူ တတ်မြောက်ခဲ့ပါတယ်။

စာသင်သား ဘဝတန်းကလဲ ထူးခြားတယ်။ ဆွမ်းခံရင်း ခွေးဆိုးဆိုး တွေ့ရင် တခြားသံဃာတော်တွေက ကြောက်လန့်နေပေမယ့် ဦးဂန္ဓမာက တော့ မကြောက်ဘူး။

ခွေးဆိုးကို လက်ညှိုးနဲ့ အသာ ထိုးလိုက်ရင် ခွေးက ငြိမ်ကုတ်သွား တာပဲတဲ့။ ဒါကတော့ ဆရာတော်ရဲ့ စာသင်ဖက် သံဃာတွေဆီက ကြား သိခဲ့ရတာပါ။

အဲဒီလို ပရိယတ္တိစာပေတွေ သင်ယူပြီးတော့ ရွာကျောင်းကို ပြန် လာသေးတယ်။ အရင်ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ ရှိသေး တယ်။ သိပ်မကြာဘူး။ ဦးဂန္ဓမာဟာ တောထွက်သွားတယ်။ အလောင်း တော်ကသာပ သစ်တောဘက်ကို ပေါ့။ သပိတ်တစ်လုံး သက်န်းသုံး

ထည်ပဲ ယူသွားတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၇၀)လောက် ကပေါ့ဆရာ... ဆရာတော် တော ထွက်သွားတော့ အဘိုး၊ အဘွား တွေက လိုက်ခေါ်ခိုင်းတယ်။ ဆွေမျိုး ထဲက ယောက်ျားမှန်သမျှ လိုက်ရှာ ကြရတယ်။

ဆရာတော် စာသင်ခဲ့တဲ့ ဝါခင်း ကုန်းကျောင်းတို့ ရွှေကူကြီးကျောင်း တိုက်တို့ကို လိုက်မေးတော့ ကနီ ဘက် ကြွမယ်လို့ မိန့်သွားကြောင်း သတင်းရပြီး ဆက်လိုက်ရတာပေါ့။

အဘိုး၊ အဘွားတွေက ဆရာ တော် ဦးဂန္ဓမာကို မြေးဦးလဲ မြေးဦး ဆိုတော့ အနီးမှာ ရှိစေချင်ကြတယ် လေ။

ကျန်းမာရေးကလဲ မကောင်းကြ တော့ နီးနီးမှာပဲ ရှိစေချင်ကြတာပေါ့။ ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာက ငယ်ငယ် လူဘဝကတည်းက မုတ်ဆိတ်ဖွေး၊

ပါးမြိုင်းမွေး ထူတယ်။

ကနီဘက်ကိုရောက်တော့ ဟိုအဲ ဒီမေး မေးကြတယ်။ မုတ်ဆိတ်ဖွေး ပါးမြိုင်းမွေးနဲ့ ကိုယ်တော်တစ်ပါး ဒကာတစ်ဦးနဲ့ တွေ့လိုက်ကြော့ သိရတော့ ဆက်လိုက်ကြတယ်။ အဲဒီတော့ လွယ်လွယ်ပဲ ရှာတေ သွားတယ်။ ပါသွားတဲ့ ဒကာက ပြောတာကတော့ တောတောထဲမှာ ကျားတွေ၊ ကျားသစ်တွေ တွေ့ပေမယ့် သူနဲ့ ဆရာတော်က ရန်မပြုဘူးတဲ့။

အဘွား နေမကောင်းလို့ ပြန်လိုက် ခဲ့ဖို့ လျှောက်ကြတော့ ဆရာတော် က ပြန်လိုက်လာခဲ့ပါတယ်။ အဘွား လဲ သိပ်မကြာပါဘူး ဆုံးသွားတယ်။

ကျောင်းထိုင်တာဝန်

ရွာကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသကလဲ သက်တော်(၉၀)

ကျော်မရပြီ။ သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ ဆရာတော်ကြီးလဲ ပျံလွန်တော်မူ သွားတယ်။ အဲဒီတော့ ကျောင်းထိုင် မှုမရှိကြရတယ်။

ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာရယ်၊ မူလလူမျိုး ရွှေကူကြီးကျောင်းတိုက် က ဦးပညာပလရယ်ကို ရွေးကြ တယ်။ ဦးပညာပလက ပညာလဲ မဟာတယ်။ ဦးဂန္ဓမာထက်လဲ ကြီး တယ်။ ဒါကြောင့် ဦးဂန္ဓမာက ဦးပညာပလကို ကျောင်းထိုင်ဖို့ မရွေးချယ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဦးပညာပလကလဲ လက်ခံလို့ မရဘူး။ ရွှေကူကြီး ကျောင်းတိုက်မှာ စာလဲချနေရပြီ။ မျက်မြင်ဆရာတော်ကြီးကိုလဲ ပြုစု မကင့်ရောက်နေရတော့ ဦးဂန္ဓမာကို ပဲ ကျောင်းထိုင်ပေးဖို့ ပြန်လျှောက် တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာပဲ ကျောင်းထိုင်တာဝန် ယူခဲ့ ရပါတယ်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းက ကွေ့ကြီးရွာ မှာ ရွာကြားမှာ ရှိပါတယ်။ ရွာ မဟောင်းဖို့ ရွာသစ်ပါပဲ။ အဲဒီနှစ်ရွာ လုံးကို ဆရာတော်က အုပ်ထိန်းခဲ့ရ တယ်။

ရွာနှစ်ရွာစလုံးက ဒကာ၊ ဒကာမ တွေအားလုံးက ချစ်ကြောက်ရိုသေ ခဲ့တယ်။ ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာဟာ အလွန် အကျင့်စရုဏကောင်းတော့ လူကိုင်းက ကြည်ညိုတယ်။ ကြောက်ရွံ့ကြတယ်။ အရက် မသောက်တဲ့သူဆို ဆရာတော်ကို မြင်ရင် ပြေးတော့တာပဲ။

ကလေးသူငယ် ပညာရေး ဒဏ်ခံပေး

ဟိုကုန်းက ကျွန်မတို့ရွာဘက် မကွဲမှာ ပညာရေး အလွန်ညံ့ခဲ့ကြ

ဆရာတော်

ပါတယ်။ ရွာမှာ မူလတန်းကျောင်းပဲ ရှိတယ်။ (၄)တန်းအောင်ရင် ဆိမ်းခုံ ရွာ အလယ်တန်းကျောင်းမှာ သွား တက်ရတယ်။ (၂)မိုင်လောက် ဝေး တယ်။ ရွံ့တွေ၊ ဗွက်တွေ၊ တောတွေ ဖြတ်ပြီး ခြေကျင်လျှောက်သွားရ တယ်။

အဲဒီတော့ ရွာမှာ အလယ်တန်း အောင်တဲ့သူ နည်းတယ်။ ဆယ်တန်းအောင်သူ ရှားတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာက အလယ်တန်းကျောင်းရဖို့ ကြိုးစား ခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ဟာ သူ့ရဲ့ အကျင့် စရုဏ အလုပ်တွေကို ပိုပြီး ကြိုးစား အားထုတ်ပြီးတော့ ရွာခံ ဘွဲ့ရတစ်ဦး ကို အလယ်တန်းကျောင်းလျှောက်ဖို့ လွှတ်တယ်။ ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန် သွား အဲဒီလို ခိုင်းခဲ့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မ (၄)တန်းအောင် ဘွဲ့ နှစ်မှာ တွဲဖက်အလယ်တန်း ကျောင်း ဖွင့်ခွင့်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ တော့ အထေး ကံပဲ မရခဲ့ပါဘူး။ ဘုန်းကြီးကျောင်းက မန်ကျည်းပင် ကြီးကုန်းက မှာပဲ စာသင်ခဲ့ရ

တယ်။ ဆရာနှစ်ဦး ငှားပြီး (၅)တန်း သင်ခဲ့ရတယ်။

ဆရာတော်ကြီးကပဲ ဦးစီးပြီး တတ်နိုင်သလောက် စာသင်ဆောင် တွေ တဖြည်းဖြည်း ဆောက်ခဲ့ရ တယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကလဲ လာလှူကြပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ရွာကျောင်း တွဲဖက်အလယ်တန်း ကျောင်းက ကျောင်းမှာပဲ (၈)တန်း အောင်ခဲ့ရတယ်။

ကျွန်မလဲ (၁၀)တန်းအောင်တော့ ရွာကျောင်းမှာ လုပ်အားပေး ဝေရာမ လုပ်ခဲ့သေးတယ်။ ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာဟာ ဒီလို အမြော်အမြင် ကြီးပြီး နေ တယ်။

ရွာထဲက ကလေး လူငယ်တွေကို ပညာကုန်တော့ဖြစ်အောင် အမြဲ ကားထုတ်ခဲ့တယ်။ ရွာက (၂)ရွာ ကွေ့ကြီးရွာနဲ့ဆုံရွာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းဝန်းထဲမှာ ရေကန်ကြီး တူးထားပြီး ကလေးတွေကို ရေကူး တတ်အောင်လဲ သင်ပေးခဲ့သေး တယ်။ ကိုရင်ငယ်တွေဆိုရင်လဲ ဝိနည်းလေးစားတတ်အောင် သင်ပြ တယ်။

ဆရာတော်ကြီးဂန္ဓမာ တရားဟောတော်မူနေပုံ (ရုပ်တုပုံစံ)

ကိုရင်တွေ လိမ်လို့လဲ မရဘူး။ ဆရာတော်က လိမ်ရင် လိမ်မှန်း သိနေတယ်။ ရွာထဲက ဒကာ၊ ဒကာမ တွေရဲ့ စီးပွားရေး အလုပ်အကိုင်တွေ တိုးတက်အောင် ကြိုးစားအောင်လဲ ဟောခဲ့ ပြောခဲ့တယ်။ ဘာသာရေး ကိုတော့ စံပြုနေပြခဲ့တယ်။

ဆရာတော်ကြီးဂန္ဓမာဟာ လောကီ ယဉ်း အတ္တိဇာတ် ဇာတ်ယဉ်းတွေလဲ လိုက်စားတတ်ကြွန်းတယ်။ ဇိုဇို တယ်။ ရွှေမြန်တဲတထိ အာဇာနည်ခဲ့ တယ်။ ဒီထဲမယ့် ဆရာတော်ကြီးက အလွန်သိုသပ်တယ်။ သိက္ခာ သမာဓိ ကြီးတယ်။ သက်တော် (၅၅)နှစ်တထိ ဇိုဇိုသေးတယ်။

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ပြီ

သက်တော် (၅၅)နှစ်ကျော်က စပြီး ဝိပဿနာတရား စတင်အား ထုတ်ပါတယ်။ ဆရာတော်က အထူးသဖြင့် ဝိနည်းလေးစား လိုက်နာတယ်။ ထီး၊ မိနပ် မဆောင် ဘူး။ ဘယ်ကြွကြွ မဆောင်ပါဘူး။ ခရီးသွားရင် ကပ္ပိယဒကာ မပါဘဲ မကြွဘူး။ ဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာရဲ့ သူငယ်ချင်း ဆယ်တောင်ပြည့်

၃၀ နက္ခတ္တဇရာဇ်ခြည်ပုဂ္ဂလိ:

ကျောင်း ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပြောပြခဲ့တာပါ။ သံဃာအချင်းချင်း ကတောင် ကြည့်ညိုကြပါတယ်တဲ့။ မနက်အရုတ်မတက်ခင် ဆရာ တော်ကြီးက ထတယ်။ တရား အလုပ်တွေ လုပ်တယ်။ ကျောင်းမှာ အလှူခံ ရရှိတတ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို နေ့ဦးစွာ ချန်ထားရဘူး။ ကပ္ပိယ တွေက ချန်ထားရင် ဆရာတော်က သိနေတယ်။ ဒါဆို ချက်ချင်းခေါ် ပြောတယ်။

လာသမျှသူကို ကျွေးမွေးတယ်။ ကျောင်းမှာ အလှူပယ် ပေါများတဲ့ အခါဆို တောင်းတဲ့သူလာရင် ပေး တယ်။ ပါလာတဲ့ ထည့်စရာနဲ့ အပြည့်ထည့်ပေးတယ်။ တစ်နေ့မှာ ကပ္ပိယ ဒကာကြီးဦးချိန်ကို... ဒကာချိန်... သူတို့ ထည့်စရာပါတာနဲ့ အပြည့်ထည့်ပေးပါကွယ် လို့ မိန့်လေ့ရှိတယ်။

အဲဒီခေတ်က ရပ်တကာ လှည့် ရောင်းတဲ့ အထမ်းဈေးသည်တွေ ရှိတယ်။ သူတို့က တည်းခိုရင်လဲ လက်ခံပြီး ကျွေးမွေးတယ်။ ကျောင်း မှာ မွေးထားတဲ့ ခွေးတွေဆို အစာ

တွေ ကုန်အောင်တောင် မတား... ဆရာတော်ကြီးဟာ မတား... တွေ့ခဲ့ ဘယ်တော့မှ ရင်းရင်း... မဆက်ဆံဘူး။ ညနေပိုချ... မာတုဂါမ လုံးဝ အလား... အကြောင်းကြီးကျယ်ရှိလို့ လာ... ရွာထဲက လူကြီးတွေခေါ်ပြီး ပြော... ဆောင်ရွက်ခိုင်းတယ်။

ရွာထဲကလဲ သိတော့ မသွား... ဘူး။ အခြားဒေသက စိမ်းတဲသွား... သာ ညနေပိုချုပ်အချိန် ဘုန်း... ကျောင်း သွားတတ်တာပါ။

ကျွန်မ (၄)တန်းလေး... ကတည်းက ဆရာတော်... ထန်းလက်ကုလားထိုင်နဲ့ပဲ နေတ... လဲလျောင်းပြီး မကျိန်းစက်ဘူး... သံယံကတိုက်ကျောင်း ရှိပေမ... အဲဒီတိုက်မှာ သီတင်းမသုံးဘူး... ထန်းလက်တဲငယ်မှာ သီတင်း... တယ်။ ပြီး... သူသာန်တွေမှာ... သွားပြီး တရားထိုင်သေးတယ်။

ဆရာတော်က ခန္တီပါရမီလဲ... တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဆရာ... တော် ခရီးသွားတဲ့အခါ ကျွန်မ... တပည့်တွေက ဆရာတော်ထိုင်... ထန်းလက်ကုလားထိုင်တို့၊ နေရာ... ထိုင်တို့ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေး... အခါ ကြမ်းပိုးတွေ အများကြီး တွေ့... တယ်။

အကောင်ကြီးတွေ ရွတ်တက်... တာပဲ။ အဲဒါ ဆရာတော်မရှိ... ကျွန်မတို့က ရှင်းပေးရတယ်။ ပြီး... ပစ္စည်းတွေကို အနေအထားမပျက်... အောင် ပြန်ထားပေးရတယ်။ ဆရာတော်သိရင် ဆူမှာစိုးလို့လေ...

သူတစ်ပါးနဲ့စိတ်ကို သိနေတတ်တယ်... ကျွန်မ ကိုယ်တွေ့ပေါ့ဆရာ...

ကျွန်မ ခရီးသွားဖို့... ဆရာတော် ဆရာတော်... ကျွန်မ... မလေ့ပေါ့ဆရာ။ ဘယ်သူ... များကနေ တစ်နေရာရာကို... ဆရာတော်ကိုကန်တော့... သွားကြပါတယ်။... အဘိုး၊ အဘွားတွေ... သွားလေ့ရှိကြတယ်။... ကျွန်မက နောက်ကျ... ဆရာတော်က သူ... အခန်းလဲမှာ တရား... ကျွန်မ စိတ်ထဲက... ဆရာတော်ကို ကန်တော့... မနက်ကုလဲ ဖောဖောသွား... တွေးပြီးနေတုန်း ဆရာ... ရုတ်တရက်ထွက်လာ... ဒေါင်းယဉ် ဘာကိစ္စရှိလို့... မေးတော့တာပဲ။

ကျွန်မလဲ တအံ့တဩဖြစ်ပြီး... တပည့်တော် မနက်ခရီးသွား... ဆရာတော်ကို လာကန်တော့... ဘုရား... လို့ လျှောက်ပြီး ဆရာတော်ကို... တော့ခွင့်ရခဲ့တယ်။ ပြီးရင် ဆရာ... ကျက်ချင်း 'ကိုင်း... ကိုင်း'... ကျွန်မလဲ ချက်ချင်း ပြန်ရတယ်။ ဆရာတော်က အဲဒီလို "သိ... သိ"... များများလဲ အဲဒီလို မကြာခဏ... ယနေ့ထက်ထိ... ဆရာတော်အကြောင်းကို ပြောနေ

ကျွန်မ (၄)တန်းလေး... ဆရာတော်... ထန်းလက်ကုလားထိုင်နဲ့ပဲ နေတ... လဲလျောင်းပြီး မကျိန်းစက်ဘူး... သံယံကတိုက်ကျောင်း ရှိပေမ... အဲဒီတိုက်မှာ သီတင်းမသုံးဘူး... ထန်းလက်တဲငယ်မှာ သီတင်း... တယ်။ ပြီး... သူသာန်တွေမှာ... သွားပြီး တရားထိုင်သေးတယ်။

ဆရာတော်က ခန္တီပါရမီလဲ... တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဆရာ... တော် ခရီးသွားတဲ့အခါ ကျွန်မ... တပည့်တွေက ဆရာတော်ထိုင်... ထန်းလက်ကုလားထိုင်တို့၊ နေရာ... ထိုင်တို့ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေး... အခါ ကြမ်းပိုးတွေ အများကြီး တွေ့... တယ်။

အကောင်ကြီးတွေ ရွတ်တက်... တာပဲ။ အဲဒါ ဆရာတော်မရှိ... ကျွန်မတို့က ရှင်းပေးရတယ်။ ပြီး... ပစ္စည်းတွေကို အနေအထားမပျက်... အောင် ပြန်ထားပေးရတယ်။ ဆရာတော်သိရင် ဆူမှာစိုးလို့လေ...

သူတစ်ပါးနဲ့စိတ်ကို သိနေတတ်တယ်... ကျွန်မ ကိုယ်တွေ့ပေါ့ဆရာ...

သီတစ်သုံးဆူသာ ထိုင်နံ့

ကြတုန်းပါပဲ။

သက်တော် (၈၀)ကျော်ထူးအခါ

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာဟာ သက်တော်(၈၀) ကျော်လာတော့ ကျန်းမာရေးက မကောင်းဘူး။ ချူချာလာတယ်။ သွေးတိုးလဲ ရှိလာ တယ်။

ကျွန်မ တောင်ကြီး အေးသာယာ GTCကနေ မြင်းခြံGTCပြောင်းတဲ့ နှစ်ကပေါ့... ကျွန်မ မုန့်ဟင်းခါးချက် ပြီး အရုဏ်ဆွမ်းကပ်တယ်။ ဘုဉ်းပေး ပြီးတော့ ဝမ်းတွေ သွားသေးတယ်။ သိပ်အမှားမခံဘူး။

ဆရာတော်ရဲ့ ထူးခြားချက်က ဘယ်တော့မှ ဆေးမကုဘူး။ ဆေး မသောက်၊ ဆေးမထိုးဘူး။ နေမကောင်းဖြစ်နေလို့ ဆေးတွေ သွားလှူလဲ "အေး... အေး... ထားခဲ့" လို့ စိတ်ကျေနပ်အောင် မိန့်ပြီး အသုံးမပြုဘူး။

ဟိုတစ်ခါက ဆို ဘုဉ်းထဲမှာ မူးလဲ

နေတာ ထွက်မလာတာ ကြာနေလို့ ကုဋီခေါင်ဖိုးကို ဖျက်ပြီး ကုဋီတံခါး ဖွင့်ရတယ်။ ဖွင့်ပြီးမှ ဆရာတော်ကို ပွေ့ထူ ကျောင်းပေါ် ပင့်ယူခဲ့ရဖူး တယ်။ အဲဒီလို မကြာခဏ မူးလဲ နေတတ်တယ်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခါနီး တစ်နေ့မှာလဲ သက်န်းတွေ ကိုယ် တိုင်လျှော်နေတယ်။ သူဒကာတစ် ယောက်က "အုန်း... အုန်း... ဒိုင်း... ဒိုင်း" အသံကြားလို့ သွားကြည့်လိုက် တော့ ဆရာတော်ကြီးဟာ သက်န်း ရေညှစ်ရင်း မူးလဲနေတာ တွေ့ရ တယ်။

သက်န်းကိုတော့ မြေအကျမခံ ဘူး။ သတိလဲ ကောင်းတယ်။ လက် နဲ့ ကိုင်မြှောက်ထားလျက် လဲနေတာ တဲ့။

အဲဒီဒကာ ရောက်သွားလို့ ထူပေး ပြီး ခေါ်လိုက်တော့ သတိပြန်ရလာ သတဲ့။ သက်န်းကို ဒကာက ယူပြီး လှန်းပေးမယ်လုပ်တော့ အကိုင် မခံ ဘူး။

သက်န်းကို ဘယ်သူမှ မထိ အကိုင် မခံဘူး။ မြေ အကျမခံဘူး။ ဝိနည်း အလွန်လေး ဘားတယ်။

ထူးခြားတဲ့ မြေရာတော်

ဆရာတော်ကြီးဟာ ရေချိုးရင် ညွှန်မှာပဲ ချိုးတယ်။ ရေတွင်း ဒေသက ကျောက်တုံးပေါ်မှာ ရေချိုး တာပါ။ ကျွန်မသားကို ကိုရင်ဝတ် ပေးတော့ ဝေယျာဝစ္စတွေ အကုန် လုပ်တယ်။ ဆရာတော် ရေချိုးဖို့ ရေငင်ပေးတယ်။ သားကိုရင်က ကျွန်မကို အမှတ်တမဲ့ ပြောပြတယ်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး 0412 YR 004887
ရိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ အာဆလ်(တိုင်း)-၁၃၁

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်စဉ်အရ (မာနယ်ဒေး) ၁၃၀/၀၀၁၃

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်း ကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီလင်တယ်၊ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလိုပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မျှတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်းခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆပ်ပွဲဖြစ်ခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်မိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မဖိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံ့နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေမှု မက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျီး။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်မိုင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ လေတစ်လမ်းပထိုက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပပျို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

www.burmeseclassic.com

မဟာမြိုင်တောရ ချက်မရေဆရာတော်

နှင့် မဟာမြိုင်တောကြီးအတွင်းမှ
ထူးဆန်းထွေလာများနှင့် ဗိဿနိုးမယ်တော်

ကလေး ၀၆၁၂

‘မရတော်တော့ မြိုင်ပေါ်
မြိုင်ပေါ်တော့ တောရှင်း
တောရှင်းတော့ သဲပေါ်
သဲပေါ်တော့ ကြာပယ်’
အထက်ပါ တဘောင်စာကို ရွတ်
ပြုနေသူကား မဟာမြိုင်တောရတွင်
ပျက်ပေါင်း(၁၆)နှစ်ကြာ တရားအား
ပျက်တော်မူနေသော မဟာမြိုင်
တောရရှိ ချက်မရေဆရာတော်
မရတော်ဇော်လ ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော်သည် မဟာမြိုင်
တောရသို့ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ရောက်
လာပြီး တရားအားထုတ်နေသည်မှာ
(၁၆)နှစ်ရှိပြီ။ မော်လိုက်မြို့ဇာတိ ဖြစ်
ပါသည်။

• မဟာမြိုင်တောရ ချက်မရေ ဆရာတော် ဦးဇော်လ
• မဟာမြိုင်တောရ ချက်မရေ ဆရာတော် ဦးဇော်လ သီတင်းသုံးရာ နေထိုင်ခန်း

ဆရာတော် ရောက်ရှိပြီး (၇)နှစ်
ကျော်တွင် ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်
ကြီး ရောက်ရှိ တရားအားထုတ်လာ
ပါသည်။ ထို့နောက် ယခု သဲဖြူဆရာ
တော် ရောက်ရှိ တရားအားထုတ်
လာပါသည်။
သဲဖြူဆရာတော် လက်ထက်တွင်
“(၁၀၀)တောင် အမြင့်ဆောင်
ပေလှံ လေးကျွန်းရန်အောင် စေတီ
တော်ကြီး”ကို တည်ထားလျက်
ရှိပါသည်။

ကိုစေတီတော်ကြီး တည်ထား
ပြုစုပါက မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး
အားကျွမ်းသာယာလာမည်။ စေတီ
F.5A, March, 2018.

တော်ကြီး၏ သာဓက လည်း အစွန်
ရည်ကြာမည်ဟု မိန့်ကြားပါသည်။
စာရေးသူသည် မဟာမြိုင်တောရ
သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၁၈)
ရက်နေ့က ရောက်ရှိခဲ့ပြီး (၂၁)ရက်
နေ့အထိ (၄)ရက်ကြာ (၃)ညအိပ်
နာကျောရောင်ခြည်ပရောင် ၃၃

နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ မဟာမြိုင်တောရသို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းမှာ တမူးမြို့တွင် နေထိုင်သည့် တူမတော် အေးအေး မြင့်က ခေါ်ဆောင်၍ ဖြစ်ပါသည်။ တမူးမြို့ စန္ဒကူးရပ်ကွက်(၃)နေ ဦးပုန်းမင်းရှိန်+ ဒေါ်သန်းသန်းအေး မိသားစုက မဟာမြိုင်တောရတွင် (၁၀၈)ပါး ရှင်ပြုပွဲကို ဆင်နွဲ့ရန် ဖြစ် ပါသည်။

ထိုရှင်ပြုပွဲတွင် 'တူမ အေးအေး မြင့်က ချက်ပြုတ်ရေး ခေါင်းဆောင် ဖြစ်၍ စာရေးသူတို့ နတ်ချောင်းရွာ က ချက်ပြုတ်ရေး (၉)ဦးအဖွဲ့ကို လည်း ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအဖွဲ့နှင့်အတူ စာရေးသူတို့ နီးမောင်နံလည်း လိုက်ပါခွင့် ရရှိ ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မဟာမြိုင်တောရသို့ ကလေးမြို့ မှ ညနေ(၃)နာရီထွက်ရာ ညနေ (၄)နာရီတွင် ကလေးဝဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်ပါသည်။ ချင်းတွင်းမြစ် ကလေးဝဆိပ်ကမ်းမှ ကိုင်းရွာဘက် သို့ ဇက်ဖြင့် ကူးရသည်။

ကား(၃)စီး ကူးရာတွင် ဓားခ (၆၅၀၀၀)ကျပ် ပေးရသည်။ ကိုင်းမှ ညနေ(၆)နာရီထွက်လာရာ ည မှောင်မည်းမည်း (၉)နာရီခွဲတွင် မဟာမြိုင်တောရသို့ ရောက်ရှိပါ သည်။

မဟာမြိုင်တောရရှိ ပုံရွာ တင်ဝင်းထွန်းကုမ္ပဏီ ဆောက်လုပ် ထားသော ဓမ္မာရုံတွင် တစ်ည၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာနက ဆောက် လုပ်လှူဒါန်းထားသော ဓမ္မာရုံကြီး ၃၄ နေရာရောက်ခြင်းမူရင်း

ချက်မရ ဆရာတော်၏ ပြည်တော်ဝင်ကျောင်းထိရှိ ဗိသုန်းမယ်တော် ရုပ်တု

တွင် (၂)ည စုစုပေါင်း (၃)ညအိပ် ခဲ့ရပါသည်။ မဟာမြိုင်တောရတွင် ဓမ္မာရုံကြီး(၃)ရုံ ဆောက်လုပ်ထား ပါသည်။

ဒီဇင်ဘာ(၁၉)ရက်နေ့တွင် ရှင်ပြု ပွဲမရှိသေး၍ မဟာမြိုင်တောရ အတွင်း လှည့်လည် ကြည့်ရှုကြ သည်။

သင်္ဃာတော်တော် တရားကျောင်း၊ ဗိသုန်းမယ်တော် နတ်ကျောင်းနှင့် နွယ်ဆွေကျောင်း၊ ဘုရား ထေဝီတည်ရာနှင့် တူမတော်တို့ ရောက် နှင့် တည်ထဲ ထေဝီတော်ကြီးတို့ကို

လေ့လာကြသည်။ ညပိုင်း၌ ချက်မရဆရာတော် ဦးဇွဲလတ် ရောက်ရှိသွားခဲ့ရ သည်။ ထိုသို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းမှာ ဗိသုန်းမယ်တော် နတ်နန်းတွင် ပန်းလဲ၊ ရေလဲ ကုသိုလ်ပြုနေသော “မကူးကူး”ခေါ် ကုလားမလေးက လမ်းညွှန်လိုက်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို မကူးကူးကပင် ယခု ဘုရားကြီး တည်ပြီးပါက မဟာမြိုင်တောရ တွင် “သစ္စာပန်းတောင်းမြို့” အမည်တွင်လာမည် ဖြစ်ကြောင်း

ချက်မရဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ကုန်းတော်ထိရှိ ဘုရားကျောင်းနှင့် ဓမ္မာရုံတော်များ

ပါလာမှု ရှင်းပြပါသည်။

တူမ လမ်းညွှန်သဖြင့် မဟာမြိုင် မဟာရဟန်းမရေဆရာတော် ဦးဇွဲလတ် တို့ တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ဟာကြောင့် ချက်မရ ဆရာတော်' ဟု ခေါ်ရကြောင်း ဆရာတော် မှား လျှောက်ထားမေးမြန်းရာ...

'ယခုနေရာသည် မဟာမြိုင်တောကြီး၏ အလယ်ဗဟိုတွင် ရှိသည်။ ထိုတော အလယ်တွင် ရေစိုထွက်နေသော နေရာ ကို "ချက်မရ"ဟု ခေါ်သည်။ ထို

ချက်မရအနီး တံဆောက် သီတင်းသုံး လှည့် "ချက်မရ ဆရာတော်" ဟု အမည်တွင်ကြောင်း ရှင်းပြပါ သည်။

"ချက်မရ"ကို ရေတွင်းကလေး တူး၍ နတ်ကန်သေးသေးဖြင့် ပြု

လုပ်ထားသည်။ ထိုရေတွင်း၏ အထက် ကုန်းမြေတွင်ကား ဆရာ တော်၏ ကျောင်းရှိသည်။

ထိုကျောင်းကို "ပြည်တော်ဝင် ကျောင်း"ဟု အမည်ပေးထား သည်။ ကျောင်းကလေးမှာ (၂)ထပ် ကျောင်းဖြစ်သည်။ အောက်က နံကပ် အုတ်ခံ၊ အပေါ်ထပ်က ပျဉ်ခင်းပျဉ်ကာ သွပ်မိုးကျောင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကျောင်း အပေါ်ထပ်တွင် "ဗိသုန်းမယ်တော်ရုပ်တု" ဝါးစု ရှိသည်။ ဗိသုန်းမယ်တော် ရုပ်တုမှာ ထိုင်လျက် ပုဆစ်ဝှေးတုတ်၍ ရေကပ် နေပုံဖြစ်သည်။

ထိုရုပ်တုကို တွေ့ရသဖြင့် စာရေး သူမှ အလှူတော်အား လျှောက်ထား

မေးမြန်းသမှုပြုခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားပါသည်။

'ဆရာတော်က မော်လိုက်ဂျိယား'၊ ၃ မဟာမြိုင်တောထဲကို ရှာ၊ ရှိတာ (၁၆)နှစ်ရှိပြီ။ ရော နာမဟာက တရား ကျင့်ဖို့ပါ။

ဟို မဟာမင်းနားမှာ တရားထိုင်ပါ တယ်။ ငါ့အဖွဲ့ထိုက်အခါ တရားထိုင်လို့

၁၈ နှစ် ဘီလူးတစ်ကောင်က တွန်းတွန်း ချနေတယ်။

အဲဒါကိုသိလို့ ဗိသုန်းမယ်တော်က လာရောက်ကယ်တင် ကူညီပေးတယ်။ ကူညီတဲ့သူရဲပုံကို မြင်ချင်တယ် ပြောလို့ အခုမြင်ရတဲ့ပုံကို ပြုလာတယ်။ ဒါနဲ့ ပုံတူ ထုလုပ်ထားတာပါ

ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ဤအခါမှ အရှင်ဇေယျာ ဆရာတော်နှင့် ဗိဿနိုးမယ်တော်တို့ ဆက်နွယ်လာပုံကို သိရသည်။

ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ နောက်ခံသမိုင်း

မဟာသမ္ဘဝနှင့် စန္ဒမုဒိဘိလူးမတို့ စုံဖက် ဖွားမြင်သည့် မိန်းကလေးကို ဘိလူးမက စွန့်ပစ်ရာ ရသေ့က ကောက်ယူ မွေးစား၏။ ထိုသူငယ်မ ကြီးပြင်းလာသောအခါ ရှေးဘဝက ပေရွက်လျှာပြီး ဆုတောင်း ပန်ထွာ ပြုခဲ့သည်ကို သိကြားမင်း သိရှိ သဖြင့် မောင်နှမတော်ခဲ့ဖူးသည့် ဗိဿနိုးနတ်မင်းကြီးကို မ.စရန် ပြောကြားသည့်အတွက် မြို့ပြထီး နန်းနှင့်တကွ ဖန်ဆင်းပေးခဲ့သည်။

ထိုသို့ ဗိဿနိုးနတ်မင်း ဖန်ဆင်း ပေးခဲ့သည့်အတွက် "ဗိဿနိုးမြို့" ဟု အမည်တွင်သည်။

ရှေးဘဝက ပေရွက်လျှာ ဆုတောင်း ပန်ထွာပြုခဲ့၍ "ပန်ထွာမင်းသမီး" ဟု လည်း အမည်တွင်သည်။ ဗိဿနိုးမြို့ကို စိုးစံအုပ်ချုပ်ရာလည်း "ဗိဿနိုး မယ်တော်" ဟု အမည်တွင်သည်။

ထို ပန်ထွာမင်းသမီး(ဗိဿနိုး မယ်တော်)စိုးစံရာ ဗိဿနိုးမြို့ကို သရေခေတ္တရာကို အုပ်စိုးသည့် ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးက လုပ်ကြံရာ ပန်ထွာမင်းသမီးက သိကြားမင်း ပေးထားသည့် စည်တော်ကြီးကို တီးခတ်သည့်အခါ ရန်ယယ်ချောင်းမှ ရေလှံသည့်အတွက် စစ်သည်အလုံး အရင်း ကျဆုံး ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဥပါယ်တံမုဒ်ဖြင့် ရဟန်းဝတ်၍ ယုံအောင်လုပ်ပြီး စည်တော်ကို ထိုးဖောက်ဖျက်ဆီးပြီး နောက်တစ်ကြိမ် စစ်ချီရာ အောင်

ဆက်မရောက်တော် ဦးဇေယျာကား မဟာမြို့ မြို့နန်းနှင့်အိုင်သန်သန်တော်ဗိဿနိုး(ရှင် ဘဝပါ၊ အလှူရှင်)မှ လှူဒါန်းထားသော ဆက်တစ် လှူဒါန်းရမည်

မဟာမြို့တော်တွင် ရှင် ဘဝ ပါ၊ ရှင်မြို့ ဆင်းစွဲနေကြစဉ်

မြင်သဖြင့် ပန်ထွာမင်းသမီးကို ဖမ်း ဆီး ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ပန်ထွာမင်းသမီးနှင့် အခြွေအရံ များသည် သရေခေတ္တရာပြည်မှ ထွက်ပြေးလာရာ ဤမဟာမြို့တော် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ မဟာမြို့တော်တွင် အစာငတ် ရေငတ် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြကာ မဟာ မြို့တော်တွင်ပင် ဘဝပြောင်း ကာ ဗိဿနိုးမယ်တော်အဖြစ် နေထိုင်လာခဲ့ကြရာ ယနေ့အထိ ဖြစ်သည်။ မဟာမြို့တော်တွင် အရှင် ဇေယျာ၊ ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော် သဲဖြူဆရာတော်တို့ တရား အထုတ်လာခဲ့ကြရာ သဲဖြူ ဆရာတော် လက်ထက်တွင် ဗိဿနိုးမယ်တော် က စေတီတည်၍ သာသနာပြုရာ

မဟာမြို့တော်တွင် ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ လျှောက်ထားချက်အရ သဲဖြူဆရာတော် ဦးဆောင်တည်ထားသော "ဘဝ တောင်အမြင့်ဆောင်သည့် သာသနာ့ထွဋ်ခေါင် လေးကျွန်းရန်အောင် စေတီတော်ကြီး" မဟာမြို့တော်တွင် ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ လျှောက်ထားချက်အရ စေတီတည်အောင် သဲဖြူဆရာတော် အရှင်ပြုစေတော့

လျှောက်ထားခဲ့သည်။ မဟာမြို့ကြီး မလျှောက်ထားခဲ့ရာမှ သဲဖြူဆရာတော်မှ "ဘဝ တောင် အမြင့်ဆောင်သည့် ရွှေတိဂုံပုံစံ ကို လေးကျွန်းရန်အောင်စေတီ တော်ကြီး"ကို တည်ထားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဧကရေးသူတို့ ရောက်ရှိချိန်၌ စေတီတော်ကြီးမှာ (၁၀)တောင် ဝက်သာ အမြင့်ခန့်သာ ပြီးစီးနေပါ သေးသည်။ စေတီတော်ကြီး အုတ် မြစ်ရရှိနှင့်ပင် ကျပ်သိန်း(၁၀၀၀၀) ကျော် ကုန်ကျနေပြီဟု သိရသည်။ စေတီတော်ကြီးကို သဲဖြူဆရာ တော်၏ ဒကာ၊ဒကာမများဖြစ်သည့် ရန်ကုန်မြို့ မှော်ဘီမြို့နယ်နေ "စောင်မြင့်ထွန်း ကားကုမ္ပဏီ" ဝိုင်ရှင် ဦးကိစီ+ဒေါ်မာလာဝင်း ဗိဿနိုးမယ်တော်ပုံကား ထုလုပ် ကိုးကွယ်ရန် အဓိကရန် နန်းတော် နေရာ ကြည့်မှန်းပါ၍ ဗောင်း တော်၊ ဒေါ်မာလာတော်ပါသည် ရုပ်ပုံ

ပေါ်လာပါသည်။ ထိုပုံတော်အတိုင်း နတ်နန်းတွင် ထုလုပ်ပူဇော်ထား ရှိပါသည်။ ယခုအခါ ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ လျှောက်ထားချက်အရ သဲဖြူဆရာ တော် အရှင်ပညာဇောတ ဦးအောင် ၏ ရှိစေတီတော်ကြီး တည်ငံ ဘားလျှောက် ရှိရာ မကြာမီ ပြီးစီးလာမည် ဖြစ်ပါ သည်။ ထိုစေတီကြီးမှ ကြီးမားလှသဖြင့် သာသနာ့ဌာနရှည်ပါမည်။ စေတီ ငွေကြေး ထီးတော်တင်ပြီးပါက ပြီးစည်လည်း အေးချမ်းသာသာ သာမည်ဟု သိရပါသည်။ ထီးတော်တင်ပွဲသို့ ဆင်နွှဲနိုင်ကြ စေရန် ကုသိုလ်ပြု ရေးသား တင်ပြ လိုက်ရပါသည်။

ကလေး ဝင်းသူ
နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၅

သံသေ တစ်ပြည့်ဝ

ပြဒါးမီးနေ
သံသေသ
ရွှေနှင်းပြေနှင့်
မလဲတူး
ဟူသော စကားလေးကို
အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်တိုင်း ကြားဖူး
ပြောဖူးကြပါလိမ့်မည်။
မီးထိုးခံသော ပြဒါးနှင့် သံ
တို့၏ တန်ဖိုးကြီးမားပုံကို
တင်စားပြောဆိုထားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ယခု သံသေနည်းလမ်းကို ရေးသားဖော်ပြပါမည်။
“မင်းလေးပါး” ဟုခေါ်သော စိန်၊ ဆေးဒန်း၊ ကန့်၊
ဟင်းရှိုင်းတို့ကို အညီအမျှထည့်ပြီး သံပရာရည်နှင့်
ကြိတ်ပါ။ နေလှန်းပါ။ သံပရာရည် ခန်းခြောက်သွားလျှင်
ထပ်ထည့်ပါ။ မွှေပေးပါ။ သုံးရက်နေလှန်းပါ။
ပြီးလျှင် ရွှေလေးစေ့ခန့် အလုံးများ လုံးထားပြီး
နေရောင်ဖြင့် ခြောက်သွေ့ပါစေ။
စင်ကြယ်အောင် ထိုးထားသော ခြသံ(သို့မဟုတ်)
ရေသယံသံကို အရည်ဖြစ်အောင်ထိုးပါ။ အရည်ဖြစ်လျှင်
မီးရပ်ထားပြီး မင်းလေးပါးဆေး တစ်လုံးထည့်ပါ။
တိုနောက် လက်ချားမီးပေါက်မှုန်ကိုထည့်ပြီး ချော်ရည်
ဖြစ်အောင် ထိုးပါ။

၃၈ နယုကာရောင်ခြည်ပရူဇင်း

ဖော်ပြပါနည်းအတိုင်း ဆေးကုန်သည်အထိ တစ်လ
ပြီးတစ်လုံး ထိုးသွားလျှင် သံသေဓာတ်လုံး ရရှိပါသည်။
ဓာတ်လုံး၏ အရောင်မှာ စိမ်းပြာညိုညိုရှိပြီး သံလိုက်
နှင့် ထိကပ်ကြည့်လျှင် သံလိုက် မဆွဲပါ။
သံ(၂)ကွန်သားထည့်ပြီး မင်းလေးပါးကိုလည်း
(၂)ကွန်သားစီ ထည့်ပါသည်။
အဂ္ဂိရတ်ပညာသည် သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲလှသော
လည်း နည်းကောင်းလမ်းကောင်း ရရှိထားပါက သံ
ပေါက်ရောက် အောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။
ကောင်းကြွယ်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း ပျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ
ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ
နေထိုင်မည့်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် “ဟာ
အခုအထိ ကြီးကို တွေ့မှတွေ့ ပဲ့မလား”
ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် မရေးလက်စ
မူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခန့်မှန်း
ပြန်စေက်လိုက်သည်။
မိသားစုကို မျိုးမြင့်ပါလား။ လာချာ
မာရေဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့
တစ်ကလေးနဲ့တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း
ပြီးမရမီမှာပဲ အပြုတစ်ဖန်ပြုတ်ဘူးနော်”
ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့
ဟဲ့... ဟဲ့ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး
အခု အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ
ပေးပေးချင်လို့ဗျာ
“စကြာမင်း ကိုမျိုးမြင့်”
ဟဲ့လို့။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊
အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စားဖတ်မိ
လျှင် အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့
အားလုံးနည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ
တို့ကို မျက်နှာ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည်
တော့။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အပြု
တစ်လုံးလို့ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းရှိုင်းနေပြီး စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျာ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ
အားလုံးပေးသော်လည်း စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ
လာတယ်လား”
“မိသားစုသည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။
မကပ်မလေး သုံးဆောင်ပါဦး”
“မကပ်မလေး အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့
အားလုံးနည်းနည်းလေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ ကျန်းမာ လှပနေတာကို
တွေ့ရလို့ အားကျမိပါလားဗျာ”
“ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ဆိုရင် အေးပါ အရင်တုန်းက
ခင်ဗျားလိုပဲဗျာ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ်
နိုင် စာရေး စာဖတ်တို့လည်း ခေါင်းစေ့ အခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော
အကြည့်ကလေး ၅ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျာ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့
လေးလံလာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊
ဟဲ့ဟဲ့ လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ
လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး
ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း
မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ”

နယုကာရောင်ခြည်ပရူဇင်း ၃၉

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုယ့်မြင့်ရေ အခုလို ကျန်းမာ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်ဟာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးရွှမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျာ၊ ဘာဆေးလဲ' ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပါ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျာ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတုတ်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ခူလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျာ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤအေးအေး တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်မြစ်မြစ် သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်း နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက် အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက် ဖက် မသာ ထိုင်နိုင်လေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကူးခြင်း၊ အပြင်လိပ် ဖြစ်၍ ခူလာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုး၊ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်း၊ ဖမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ခိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရောင် မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ ခေသာ ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ် ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဖက် ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်း တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ နေ့စဉ် စာမူ ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းမှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကား ညာလာ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီခိုသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောရင်ပိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်ကို ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အထောက်အကူဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ဖြစ် ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း" မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး"ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-ပြန်ခြံရေး
စကြာမင်း
တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသနဗဟို
သွားပတ်တိုင်းအနီး၊ ပြောက်တူကလေး၊ ပြင်ဦးလွင်၊
ဗန်းမော်မြို့နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်၊ ဝေပူမြို့နယ်

သုဋ္ဌေဂူစေတီ၊ နဝင်ထောင် ခွဲတည်ရာ၊ လှိုင်ကြာကုသည့်

စင်ချယ်

စံနမူနာ ယူလောက်သည်

သုဋ္ဌေဂူ စေတီတော်

မြို့သားကြွယ်ဝခြင်း၏ အကြောင်း၊ မြို့သားအနက် စေးနဲခြင်းသည် မြို့သားအချက်တစ်ချက်အဖြစ် ပါဝင်လေသည်။ မြို့သားညောင်းဦး နယ်သားတို့သည် မြို့သားကြွယ်ဝခြင်းကို ပြောဆိုကြသောအခါ မြို့သားတို့က သူတို့၏ နာမည်ကို ပြောလေ့ ရှိသည်။ သုဋ္ဌေဂူဘုရား ဒါယကာသည် မြို့သားတော်ပြင်သုဋ္ဌေသားဘဝ မြို့သားပြင်သုဋ္ဌေသားနှင့် လူငယ် မြို့သားတို့ကို မြို့သားပြင်သုဋ္ဌေဂူကို ပြောပြသုဋ္ဌေဂူလေးသော် သမက်လောင်း ဖြစ်သည်။

အား အိမ်သို့မိတ်ခေါ်၍ ထမင်းကျွေး ကာ လေ့လာအကဲခတ်သည်။ သမက်လောင်းက ထမင်းပိုင်းတွင် ယင်ပေါင်စာ ငါးတစ်ကောင်လုံးကုန် အောင် စားမိသဖြင့် ဤမျှ အစားကြူး သူအား သမက်တော်ရပါလျှင် မိမိ၏ စည်းစိမ်ပျက်ပြုန်းချေတော့မည်ဟု ဆို ကာ ငြင်းပယ်လေသည်။ (ယင်ပေါင် စာငါးဟူသည် လက်သန်းအရွယ် သာသာရှိသော ရေချိုငါးအငယ် ဖြစ်သည်။) မြောက်ပြင်သုဋ္ဌေသားသည် မြို့သားရက် ရက်က တစ်နယ်တစ်ကျေးသို့ ဇာတ်မြှုပ် နေ၍ ကြိုးစား ငြိုးစား သိုင့်ရာ ဇေယျာ

သုဋ္ဌေဘဝဖြင့် နရပတိစည်သူမင်း၏ သမီးတော်တစ်ပါးနှင့် အကြောင်းပါ လေသည်။ ထိုအခါ မြို့သား သုဋ္ဌေဘဝဖြင့် ရွှေစည်းခုံကြောက်သက်တွင် ဉာဏ် တော် အကတောင်ခြောက်ဆယ်ဖြင့် မြင့်မားသော သုဋ္ဌေဂူစေတီကို ငြင်းပယ်လေသည်။

သုဋ္ဌေဂူစေတီ

ရွှေစည်းခုံစေတီ၏ အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းအလယ်ရှိ မြောက်ဘက် သို့အသွား မြေခိုလမ်းအတိုင်း လျှောက် နာမူရာထိုင်ခြင်းပုဂ္ဂလိက ၅၁

• တောင်ဘက် အထက်ပိုင်းတွင် တွေ့ရသော တွေ့ရည်နှင့် မုက်ရောင်
• တွေ့ရည်နှင့် အထွေထွေအောင်အောင်အောင်မှ မူပြင်ရမည်

• မြောက်ဘက်အထွေထွေ မူပြင်ရမည်

၅၂ နယ်ကျွေရောင်ခြည်ပစ္စည်း

• အောက်ဘက်အထွေထွေရှိ
ရုပ်ပွားတော်
• အောက်ဘက်အထွေထွေရှိ

F.6B. March, 2011

• အောက်ဘက်မှ ရုပ်ပွားတော်

ပျားသောအခါ ပထမဆုံး တွေ့ရှိရ
သော မုက်ရောင်စေတီဖြစ်သည်။
အောက်ဘက်တွင် မုက်ရောင် ကပ်လျက်
နံရံတွင် အပေါ်သို့တက်ရန် လှေကား
(ပျား)နှစ်စင်း ရှိလေသည်။ အလင်း
ရောင်မှ ကောင်းမွန်သည်။ မင်းပျော်
စေသောများ ဟင်းလင်းဖွင့်ထားသဖြင့်
အလတ်လေထွက် ကောင်းမွန်ကာ
အလင်းရောင်လည်း လုံလောက်စွာ
မျှဝေသည်။
မုက်ရောင် ရာမပီးလုံများ၊ အောက်
ဘက်အထက်စိန်တန်းများ၊ ထောင့်
ဘက်လှေကားများ စသည် အလွန်လှပ
မုက်ရောင် တန်ဆာဆင်ထားသည်ကို
တွေ့မြင်ရသည်။ ထူးခြားသည့်မှာ
အောက်ဆောင်သည် အုတ်တိုက်
မျက်ကပ်ပတ္တ မဟုတ်ဘဲ အောက်ခြေ
အထက်အတိုင်းပင် ပုံစံတူပြုလုပ်ထား
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အရွယ်အစား
အလယ်သည်သာ ကွဲခြားသည်။

• မုက်ရောင်မှ မုက်ရောင်အုတ်
• အောက်ဘက်မှ တရားတော်အုတ်တော်

• တွေ့ရည်အုတ်အုတ်အုတ်

နယ်ကျွေရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၅၃

www.burmeseclassic.com

ထောင်စွန်းအချပ် ဂူပုဂံ
ကျောက်ဂူခင်း
ထောင်စွန်း
ပုဂံတော်မူဟန်

အပြင်နံရံတွင် ဘီလူးပန်းကိုက် ပန်းဆွဲများကို မူလ လက်ရာမပျက် လေ့လာနိုင်သည်။ တိုက်မအတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေ ကိုယ်တော်တစ်ဆူနှင့် မှတ်တံတို့အား မွမ်းမံပြင်ဆင်လက်စ အခြေအနေဖြင့် တွေ့မြင်ရလေသည်။

နံရံတွင် အင်္ဂတေအချို့ ကွာကျကာ အတွင်းအုတ်သားများ ပေါ်နေသည် ကို မြင်ရသည်။ အုတ်များအကြား အပ်ထိုး၍ မရအောင် စိထပ်ကာ အဆာသွင်းဖြည့်ထားပုံကို လေ့လာ နိုင်သည်။

အထက်ဂျီဇက်ဆီသို့

အာရုံခံတိုက်၏ အရှေ့ပုခံဦးအနီး ကပ်လျက် နံရံတွင် တည်ရှိသော လှေကားပုတစ်ဆင့် အထက်သို့ တက် လာရာ အာရုံခံအစိုးပေါ်သို့ ရောက်ရှိ သည်။ အထက်လိုက်ပတ်လမ်းမှ တစ်ဆင့် အထက်ဆောင် မှစ်လေး မှစ်ဆီသို့ လှည့်ပတ်သွားရောက်နိုင်

သည်။ ထောင်စွန်းများတွင် အထိန်းအချပ် အနေဖြင့် ဂူပုခံများကို တည်ဆောက် ထားလေရာ ပုဂံခေတ် ဗိသုကာ လက်ရာ အယူအဆများကို ခန့်မှန်း နိုင်ပါသည်။ ထိုနေရာမှ အနောက် မြောက်ဆီ၌ ရောထော်မြစ်ပြင်ကျယ်နှင့် ကမ်းခြေရှိ လှပသော ရှုခင်းများကို ခံစားနိုင်လေသည်။

ရှပ်များကို အထက်တိုက်မ ပေါ်ထွက် တွင် အစီအရံ ထိစပ်ရေးခြင်း ထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ပေါင်းစုံအလယ်ကောင် ဝေ ထောင်ကွက်အတွင်း၌ လက်နှစ်ဖက် ယက်ကာ ရင်ညွှန်တွင် အပ်ထားသော ပုဒြား ထူးခြားသည့် ပုဒ္ဒရုပ်ပုံများ ဆေးမိုနိမိုနိဖြင့် တွေ့ရသည်။

ဝေညိုငယ်

တစ်နှစ်တာအတွင်း ယတြာပုလုပ်ကောင်းသောအရပ်

မည်သော နေရာတို့ မည်သည့် မည်သူ့ကို မည်သို့သော ယတြာပုလုပ်ပေးရမည်ကို တတ်ကျွမ်း နားလည်ကြ သော် တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဆရာမှ သတိမေ့လျော့၍ မည်သည့်နှစ်အတွင်း မသင့်သည့်အရပ်တွင် ယတြာပု လုပ်သည်ရှိသော် သင့် မသင့် သင်ကိုယ်တိုင် ပြန်လည် ပြုပြင်ပျက်၍ စိစစ်သင့်ပေ၏။

ယတြာပုလုပ်သောအခါတွင် တစ်နှစ်အတွင်း မသင့်သော ယတြာပုလုပ်မိလျှင် ကောင်းကျိုးတို့ကို မရရှိဘဲ မည်သို့သာလျှင် သင့်အတွက် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သော အန္တရာယ် ဖြစ်ပါသည်။

လူတိုင်း သိရှိနိုင်ရန် ရှေးပညာရှိတို့ ထားခဲ့သော တစ်နှစ်တာ ယတြာပုလုပ်ကောင်းသောအရပ် တွက်နည်း အရ တစ်နှစ်အတွင်း ရှိပါသည်။

ထိုတွက်နည်းသည် လူတိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော တစ်နှစ်အတွင်းတွင် တွက်ရန် လွယ်ကူသောကြောင့် ယတြာပုလုပ်ပြီးမှ ယတြာပုလုပ်သင့်ပါသည်။

တွက်နည်းမှာ...

အရှေ့ပြောက်	အရှေ့	အရှေ့တောင်
၀	၂	၃
ပြောက်		တောင်
၆		၄
အနောက်ပြောက်	အနောက်	အနောက်တောင်
၀	၅	၇
အရပ်သင့် သင်္ချာဂဏန်း		

အဟောမှာ...
၁-၃ ကြွင်းလျှင် → မင်းထားသင့်သည်။
၂-၃ ကြွင်းလျှင် → မင်းပုထိုးသင့်သည်။
၃-၃ ကြွင်းလျှင် → ဝိသေသသင့်တတ်၏။
၄-၃ ကြွင်းလျှင် → နတ်တို့၏ အကူအညီကို ရမည်။
၅-၃ ကြွင်းလျှင် → ဆေးအန္တရာယ် ကုတောက်တတ်၏။
၆-၃ ကြွင်းလျှင် → မိမိအကြံအစည်။
၇-၃ ကြွင်းလျှင် → ဆေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းမည်။

ရှင်းလင်းစွာ သိရှိစေရန် တွက်နည်းကို လက်တွေ့ တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ။ ။ ၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် အရှေ့အရပ်တွင် ယတြာပုလုပ်မည်ဆိုပါစို့...

ခုနှစ်	၁၃၈၀
အရှေ့ရပ်ဂဏန်း	+ ၂
	၁၃၈၂
မြောက်ကိန်း	× ၅
စားကိန်း	၅
	၆၉၀၀၂၅
	၆၃
	၆၁
	၅၆
	၅၀
	၄၉

၆၁ = အကြွင်းကိုယူပါ

အကြွင်းကို ကောက်ယူပြီး အဟော(၁)တွင် ကြည့် ရာ မင်းဘေးသင့်မည်။ ဘွေရ၍ အမှုဖြစ်၍ တရားရုံး ရောက်တတ်ခြင်း မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ခံရတတ်ခြင်းတို့ ကြောင့် တိုက်၌ ထိုအရပ်ကို ယတြာပုလုပ်ခြင်း ရှောင်ရမည်။ ဆိုထားပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ...

ကောင်းခန့်(သစ္စာမြေ)ဝက်လက်

စာပျက်နာ (၃၁)မှ အဆက်

'အကယ်၍... အကယ်၍... ကျောက်ခွက်ပေါ်မှာ ခြေရာတွေထပ်' တဲ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်မက... 'ဪ... ကိုရင်ကလဲ ဆရာတော်က ပိုအရင်ကတည်းက အဲဒီကျောက်တုံး မှာပဲ ရေချိုတာ ခြေဆေးခဲ့တာ အကယ်၍ ကြိုတင် ငယ်ငယ်ကတည်းက ဆိုတာ ကြိုတင်ပဲ ကြားတော့ ခြေရာထပ်တာ နေမှာပေါ့'

လို့ ပြောမိခဲ့တယ်။ သားကိုရင် လေးတန်းနှစ်ကပေါ့။ အဲဒီလိုပြောပြီး အမှတ်တမဲ့ပဲ နေလိုက်မိတာပေါ့။ သတိမထားမိဘူး။

ဆရာတော်ကြီး အသည်းအသန် ဖြစ်နေချိန်က ခြေဆေးလက်နယ် ပြုစုပေးနေတဲ့ ဒကာတွေကို မိန့်တယ်။ တူတွေ၊ မြေးတွေ၊ တပည့်တွေက နင်းနိုပ်ပေးကြတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့သက်တော် (၈၅)နှစ်လောက် ထူးထူးခြားခြား မိန့်ဖူးတယ်။

'သေင်္ဂါစိန် ဟယ်ကွာ ခြေရာတော် သွားနာကြမ်းကွာ' လို့ မိန့်တော့... 'ဘယ်သွားရှာရမလဲ ဘုရား၊ ဘုရားစေတီမှာ ရှာရမလား' လို့ မေးလျှောက်တော့... 'ဟာ... မင်းတို့ကလဲ နှစ်ဆယ့်ကိုးတာ ကွာ... ကဲ... ကဲ... မဟာတော်လဲ မရှာနဲ့တော့ ကွာ'

လို့ မိန့်ဖူးသေးတယ်။ သောင်းစိန် တို့(၂)ယောက်က ရှာပေးမယ့် မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။

အဲဒီလိုနဲ့ တစ်နှစ်လောက်ကြာ အောင် ဆရာတော် အိပ်ရာထဲ လဲနေခဲ့ပြီး သက်တော်(၈၆)နှစ်မှာ ၄၆ နယုန်ရောင်ခြည်မူရင်း

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာဟာ ကံစိတ်အရမ်း ထိခိုက်တယ်

ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီးမှ ဆရာတော် ရေချိုးနေကျ ကျောက်တုံးမှာ ခြေရာတော်ကို တွေ့ခဲ့ကြရတာပါ။ ခြေရာတော်က တစ်ဖက်တည်း။ ညာဘက်ခြေရာတော် တစ်ဖက်တည်း တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

တွေ့တော့ ခြေရာတော်ကို လေးဖက်လေးတန် ဝါးခြမ်းနဲ့ ကာရံထားကြတယ်။ ခြေရာတော်ထဲ ရေထည့်ပြီး အဲဒီရေနဲ့ မျက်နှာတွေကိုယ်လက်တွေကို လိမ်းကျံကြတယ်။ တချို့ မျက်စိနာနေတဲ့သူ မျက်စဉ်းစတီတော့လဲ ပျောက်ကြတယ်။ ဒူးနာ ခါးနာသူတွေ လိမ်းတော့လဲ ပျောက်ကြတယ်။ အခုတော့ ခြေရာတော်ကို သီးခြားနေရာမှာ ကလပ်နဲ့ ပူဇော်ထားပါတယ်။

အလွန်ရှည်လျားတဲ့ မုတ်ဆိတ်ကျပ်စွယ်

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူတာကို ကျွန်မလဲ မသိရဘူး။ အိမ်ကလဲ

အကြောင်းမကြားဘူး။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မဟာ မြင်းခြံ(၆) တာဝန်ကျနေတာ။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မစိတ်ထဲ ရွာကို ပြန်ချင်နေတာနဲ့ မြင်းခြံကနေ ရွာကို ပြန်ခဲ့တယ်။ လမ်းသွားရင်းနဲ့ လူတွေ ပြောတဲ့ ကြားနေရတာက... 'ဆရာတော်ကြီးကလဲ ပျံလွန်တော်မူတာပဲ မုတ်ဆိတ်ကျပ်စွယ်တွေ အကျယ်ကြိုကို တွေ့ရတယ်' မသိဖြင့် ကြားခဲ့ရပါတယ်။

သွားတဲ့ ကားပေါ်မှာ ရွာက အတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တော့မှ ကျွန်တို့ ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာ ပျံလွန်တော်မူတာကို သိရပါတော့တယ် ဟုတ်တယ်... ကျွန်မ လိမ်းကြားခဲ့ရသလိုပဲ။ ဆရာတော်ကြီး ကျန်ရစ်တဲ့ ခန္ဓာကို ရေချိုးသန့်စင်တော့မှ မုတ်ဆိတ်ကျပ်စွယ် အကျယ်ကြိုကို တွေ့ရတာပါ။ အရင်က ဘယ်သူမှ မသိဘူး။

မုတ်ဆိတ်ကျပ်စွယ်ကို သေချာချာကို လိမ်ကျစ်ပြီး အဖျားမှ အထုံးလေး ထုံးထားသေးတာပဲ တိုင်းကြည့်တော့ (၅)ပေနဲ့ (၆)လက်မ ရှိတယ်။ ရွာထဲက လူတွေ အတိတ်ကောက်ပြီး (၅၆၀)ဝက်ခွဲထိုးကြတာ တစ်ရွာလုံး ပေါက်ကြတယ်။ မုတ်ဆိတ်ကျပ်စွယ်ရဲ့ အဖျားက အထုံးလေးက (သုည)ထိုး (၅၆၀) ထိုးကြတာတဲ့။

ခန္ဓာဝန်ချခွင်တောင်

ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာဟာ အသည်းအသန် ဖြစ်နေစဉ် နတ်အိုင်ဆရာတော်နဲ့ ပညာလက်

ဆရာတော်တို့ ကြွလာကြပါတယ်။ ကြွလာတော့... 'အခု ဆရာတော်ကြီးနစ်ပါး ပြန်ပြန်ပေးတော့ ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါတယ်။' ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူချိန်မှာ မုတ်ဆိတ်ကျပ်စွယ်တွေ လှိုင်းလှိုင်းပွင့်ခဲ့ပါတယ်။ ပျံလွန်တော်မူခင်နေ့ကလဲ ကြွလာသည့်သည့် ရွာချခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို ပိုးကြီးရွာတော့ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူခဲ့တာပဲ။

ဆရာတော်ကြီးကလဲ အလွန်စေတနာ သဒ္ဓါတရား ကောင်းခဲ့တော့ ဒီပွဲမှာလဲ လှူသူတွေ အလွန်ပေါများခဲ့တယ်။ (၁၁)ရက်လုံးလုံး အလှူပယ် ကျွေးမွေးပည့်ခံနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ပရိသတ်တွေက ကျောင်းဝင်းကြီး အပြည့်အလှုံ့ စည်ကားနေခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ကြီးကို အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ လာရောက်ပူဇော် ကန်တော့ခဲ့ကြတယ်။

မီးသင်္ဂြိုဟ်တဲ့ အချိန်မှာလဲ ထူးခြားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ ရုပ်ကြွင်းခန္ဓာကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ခါနီးမှာ မိုးအုံ့သွားတယ်။ လေလဲ မတိုက်ဘူး။

ကျွန်မတို့ မြင်းခြံဒေသက ငါ့လဲ ဝါခေါင်မှာလဲ အလွန် နေပူပါတယ်။ မိုးအုံ့နေတော့ လူပရိသတ် သားလုံး အပူဒဏ် မခံရဘူးပါဘူး။

လေလဲ မတိုက်တော့ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရတာ ဒါပေါင်ပြေသွားပါတယ်။

ဓာတ်တော်များ ကျပါတယ်

ဆရာတော်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ဖို့ နံ့သာဖြူ၊ ကရမက်၊ သနပ်ခါးတုံးတွေလဲ အလှူပယ် လာလှူကြတယ်။ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်ကလဲ (၄၅)နှစ်လောက်က ကြီးပြီး ရှားသားတွေ စုထားခဲ့သေးတယ်။ ဒကာတွေကို ဒုက္ခပေးချင်ဘူးလေ။

အဲဒီနှစ်က ရွာက တောင်သူတွေလဲ စပါးတွေ ထူးထူးခြားခြား ရကြတော့ ဆန်တွေလဲ ပေါပေါများများ လှူကြတယ်။ ဝါးခြောက်တွေ လာလှူကြတယ်။

ဆရာတော်ကြီးကလဲ အလွန်စေတနာ သဒ္ဓါတရား ကောင်းခဲ့တော့ ဒီပွဲမှာလဲ လှူသူတွေ အလွန်ပေါများခဲ့တယ်။ (၁၁)ရက်လုံးလုံး အလှူပယ် ကျွေးမွေးပည့်ခံနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ပရိသတ်တွေက ကျောင်းဝင်းကြီး အပြည့်အလှုံ့ စည်ကားနေခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ကြီးကို အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ လာရောက်ပူဇော် ကန်တော့ခဲ့ကြတယ်။

မီးသင်္ဂြိုဟ်တဲ့ အချိန်မှာလဲ ထူးခြားခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ ရုပ်ကြွင်းခန္ဓာကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ခါနီးမှာ မိုးအုံ့သွားတယ်။ လေလဲ မတိုက်ဘူး။

ကျွန်မတို့ မြင်းခြံဒေသက ငါ့လဲ ဝါခေါင်မှာလဲ အလွန် နေပူပါတယ်။ မိုးအုံ့နေတော့ လူပရိသတ် သားလုံး အပူဒဏ် မခံရဘူးပါဘူး။

လေလဲ မတိုက်တော့ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရတာ ဒါပေါင်ပြေသွားပါတယ်။

ဝါခေါင်လမှာ မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြတာပါ။ မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီး နောက်ရက် မနက်မှာ ကျောင်းသားလေးတွေက မီးသင်္ဂြိုဟ်တဲ့ ပြာပုံကို သွားပြီး မွေ့နေကြကြတယ်။ အဲဒီမှာ ပြာပုံထဲက စိမ်းစိမ်းအရောင်တွေ တွေ့တော့ ကျောင်းက သံဃာတွေကို လာလျှောက်ကြတယ်။

သံဃာတော်တွေနဲ့ ဂေါပကတွေ လိုက်သွားပြီး ရှာကြည့်တော့ အညိုရောင်၊ အဝါရောင်၊ အစိမ်းရောင် ဓာတ်တော်တွေ ရခဲ့ကြပါတယ်။ အခုတော့ ဓာတ်တော်တိုက်မှာ ပူဇော်ထားရှိပါတယ်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဝါခေါင်လဆန်း (၁၁)ရက်နေ့မှာ ဓာတ်တော်ပူဇော်ပွဲ ပြုလုပ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့လဲ နှစ်တိုင်းသွားပြီး ပူဇော်ကန်တော့ပါတယ်။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သံဃာတော်တွေလဲ လာရောက် ပူဇော်ကန်တော့ကြပါတယ်။

သံဃာဒါန ဆွမ်းလောင်းပွဲကြို လဲ ပြုလုပ်ပါတယ်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း အလွန် စည်ကားခမ်းမားတဲ့ ပွဲကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ရွာအနှံ့အပြားက သံဃာတော်တွေ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ စာသင်တန်း သူငယ်ချင်း ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ တပည့်သံဃာတွေ အကျန် ပင့်ဖိတ်ပြီး ဝါဆိုသက်နိုး ကပ်လှူကြပါတယ်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

နယုန်ရောင်ခြည်မူရင်း ၄၇

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ

ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး (နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ) ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး (ကျဉ်၊ အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျဆီးကြောင့် မျက်စိ
မှုန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ ဇက်ကြော
တက်၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

ပင်ရင်း - ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက် အမှတ် - ၇၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း

(၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

Diseases to be applied
Diabetes, urine-stone, urine
(red, yellow, excess, minimization,
miximization), uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating, dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ယောနယ်က ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ ခံပျော်ရာ

နတ်စားပွဲ နတ်တံခါး

ဟောင်း... ငါတို့ရွာမှာ ဥစ္စာ
စောင့်မ မဖွားသာဆိုတာ ရှိတယ်။
လူတွေလည်း ဆွဲကြီး လက်ကောက်
ရတယ်။ အခုတော့ ငှားပြီး
ပြောင်း
အသိုက်နန်း ရှိသေးသလား
ဟော...ဟိုက
မြင်ရတဲ့ တောင်က
17A, March, 2018.

“နတ်ပချုပ်” တဲ့။ အဲဒီအခေအနက်
က “နတ်စားပွဲ”။ အဲဒီအရှေ့က
“နတ်တံခါး”။ အဲဒီအရှေ့က
“နတ်ကမ်းပါး” တဲ့
နတ်ပချုပ်၊ နတ်တံခါး၊
နတ်စားပွဲ၊ နတ်ကမ်းပါး တို့ကား
ယောနယ်ရှိ ဝန်ခေါ်ရယ် အာဟာ
ရွာမြောက်ဘက် မဟောချောင်း၏
(၁)မိုင်အကွာ မြေတောင်ကြီးပျား

ဖြစ်ကြသည်။
“နတ်ကမ်းပါး” မှာ အလောင်း
စည်ယူမင်းကြီး တည်ထားခဲ့ရာ
ရွာဟောင်း အံ့တုံးတောင်စေတီ
ခြေရင်း၌ရှိပြီး “နတ်တံခါး၊
နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲ” တို့မှာကား
ဇာဟောချောင်းနှင့် (၁)မိုင်အကွာ
တွင် တည်ရှိနေကြပါသည်။
ထို “နတ်ပချုပ်၊ နတ်တံခါး၊
နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

နတ်စားပွဲ"တောင်မြို့ကြီးတို့ကို
ဇာဟောရွာမှ လည်းကောင်း၊
အံ့တုံးတောင်စေတီ ကုန်းပေါ်မှ
လည်းကောင်း အတိုင်းသား မြင်
နိုင်ပါသည်။

ပထမဦးစွာ "ဥစ္စာစောင့်မ
မဖွားသာ"အကြောင်း စိကာ
ပတ်ကုံး ပြောပြနေသူကား ဇာဟော
ရွာသူ အစ်မ ဒေါ်အုန်းကြည်ပေ
တည်း။

ဒေါ်အုန်းကြည်ကား ယခု
အသက်(၆၈)နှစ် ရှိနေပြီ။ ဥစ္စာ
စောင့်မ မဖွားသာအကြောင်း ပြောပြ
နေရာ သူမမျက်နှာ၌ လက်တွေ့မြင်
တွေ့နေရတိသကဲ့သို့ မျက်တောင်
ကော့များဖြင့် ပြူးရွှင် ဝင်းလက်နေ
ပါသည်။ တောက်ပနေပါသည်။

'မောင်ဝင်း... အဲဒီဥစ္စာစောင့်မ
မဖွားသာအကြောင်း ရေစမ်းပါဟဲ့'
ဟုလည်း အကြိမ်ကြိမ် တိုက်
တွန်းပါသည်။ ဇာဟောရွာသို့
ရောက်တိုင်း နားမညည်းနိုင်အောင်
ပြောပြလေ့ ရှိပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူကား စိတ်
အာရုံတွင် တေးရုံသာ တေးထားမိခဲ့
သည်။ လောလောဘာဘာ မရှိခဲ့။
တစ်နည်းအားဖြင့် ဥစ္စာစောင့်
ပျော်စရာကို သိပ်စိတ်မဝင်စားခဲ့။
သို့သော်လည်း အကြောင်း
တိုက်ဆိုင်က သွားတော့ သွားဦးမည်
ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့...ထိုတစ်နေ့ကား ဥစ္စာ
စောင့်မ မဖွားသာ ပျော်စရာသို့
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင် ရေးသားရန်
ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုနေ့ကား

ဇာဟောရွာမှ ဇာဟောရွာလမ်းကြားမှ နတ်စားပွဲရုံ
နတ်စားပွဲရုံအကြောင်း ပြောပြနေသူ ဒေါ်အုန်းကြည်

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၁၂)
ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ ဖြစ်သည်။

"တပေါင်း တန်ခူး မိုးသား
ကြား"ဆိုသည့်အတိုင်း ၄က်
ကလေးများ အော်မြည်၍ မိုးသား
တစ်ပေါက်၊ နှစ်ပေါက် ကျနေသည့်
အခါသမယ။

ညဉ့်ဦးကပင် မိုး တစ်ပေါက်၊
နှစ်ပေါက်ကျကာ မိုးတိမ်များ မည်း
မှောင်၍ နေမထွက်နိုင်သေး။
မိုးအေးအေးကြောင့် အပေါ့ထစွန့်
ကာ ဆောင်ခြံ၍ ကွေးနေဆဲ...
တွေးနေဆဲ။

'မောင်ဝင်း... ယထာဝရစား
နတ်စားပွဲကို သွားကြည့်'
နံနက်(၆)နာရီခွဲခန့်တွင် ဇာဟော
ရွာသား အဘိုးကြီး ဦးအောင်စိန်
(၈၃)နှစ်က တောင်ဝေးတစ်ချောင်း
ကိုင်၍ စာရေးသူအား လာနိုးပါလေ
သည်။

'နီးတာတော့ ကြာပြီ၊ အေးတာနဲ့
ကွေးနေတာပါ'

ဟု ပြောပြီး စောင်ခြံကို လှုပ်ကာ
မျက်နှာသစ် သွားတိုက်ပြီး

ဦးအောင်ချိန်နော်က ထလိုက်ခဲ့
သည်။

'ဘူးသီးကြော့၊ ဗယာကြော့လေ
စားသွားပါဦး'

ဟု ညီတော် တင်မောင်ဆွေ
အစားအတွက် သတိပေးခဲ့
သည်။

'မစားတော့ဘူး၊ ဟိုရောက်
ဖရဲသီး၊ သခွားသီးပဲ စားတော့မယ်'
ဟုပြောကာ ဦးအောင်စိန်

ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။
ဦးအောင်စိန်ကို ယမန်နေ့က

'နတ်စားပွဲ နတ်ပချုပ်ကို သွား
မယ်၊ လိုက်ပို့ပေးပါ'

ဟု ပြောထားသဖြင့် ကျွန်တော်
သွားရောက် မခေါ်မီ ဦးအောင်ချိန်
က ကျွန်တော် မလာနိုင်သဖြင့်
တည်းခိုရာ ကဗျာဆရာ စိုးမောက်
ဆွေ(ယောမြေ)ခေါ် ညီတော်
တင်မောင်ဆွေအိမ်သို့ လာရောက်
စောင့်ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးအောင်စိန်က...

'နတ်စားပွဲ၊ နတ်တံခါးဟာ ငါတို့
နဲ့ နီးတယ်။ ငါ လိုက်ပို့မယ်'

ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ အထိသွားရာသား
နတ်ပချုပ်၊ နတ်တံခါး၊ နတ်စားပွဲ ဖြစ်တောင်ကြီးများ

ဟု ကတိခံထားသောကြောင့်
ကျွန်ုပ်ပင် လိုက်ပို့ခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ဦးအောင်စိန်မှာ အသက်(၈၃)
နှစ် ရှိပြီ။ အဘိုးကြီးဖြစ်သော်လည်း
မျက်တိုင်း တောင်ဝေးတစ်ချောင်း
ကို အားပြု၍ ဇာဟောရွာထဲ လမ်း
လျှောက်နေကျဖြစ်သည်။

ဇာဟောရွာနှင့် (၃)မိုင်ခန့်ဝေး
သော နတ်စားပွဲ နတ်တံခါးကို
ပျားနိုင်လာနိုင်သေးသည်။

သူက ရှေ့က ဦးဆောင်၍သွား၊
ကျွန်တော်က နောက်က လိုက်ဖြင့်
ဇာဟောရွာထဲ ဇာဟောရွာ
အောက်လမ်းမကြီးမှ ခွဲထွက်၍
မိမိနိုင်သို့ သွားသော တောလမ်းမ
အတိုင်း ခြေလျင်လျှောက်ခဲ့ကြ
သည်။

မင်းခိုင်သွား တောလမ်းမကား
ဇာဟောရွာဖြစ်သည့်အတိုင်း ဖုတ်
လှူ၍ ဖုန်ပေါ်နေသည်။ ဖိနပ် နင်း
လိုက်တိုင်း ဖုန်ထဲ မြုပ်မြုပ်သွားရာ
ဖုန်မြေပြာများမှာ အထင်းသား

ကျန်ရစ်နေခဲ့ကြပါသည်။
ညက မိုး တစ်ပေါက်၊ နှစ်ပေါက်
သာ ရွာခဲ့သဖြင့် မင်းခိုင်သွား တော
လမ်းမှာ ဖုန်သိပ်ခြင်းမရှိ။ ပုရွှေနေဆဲ
ဖြစ်သည်။

ရှေ့က ဦးဆောင်သွားနေသော
ဦးအောင်စိန်၏ ဖိနပ်ခြေရာများမှာ
အတိုင်းသား မြင်နေရ၏။ ခြေနင်း
လိုက်တိုင်း မြုပ်ဝင်သွားသည့်
စာရေးသူ၏ ခြေရာများမှာလည်း
အတိုင်းသား ကျန်ရစ်နေခဲ့၏။

ဇာဟော-မင်းခိုင်သွား လှည်း
လမ်းကား ကြမ်းလှပါသိ။ ဖုတ်ထူ၍
ဖုန်ပေါ်လှပါသိ။ ထိုဖုတ်ထူထူ ဖုန်
ပေါ်ပေါ်လမ်းအတိုင်းပင် တစ်နာရီခန့်
လျှောက်လာကြရာ မကြာမီ နွားနှစ်
ကောင် အစာကျွေးထားသော ဝါး
တစ်တဲသို့ ရောက်လာကြသည်။

တဲတွင် "ကိုသား၊ ငါတို့" ဆို
သော အသက်(၃၀)ခန့်ရှိ လူငယ်
တစ်ယောက် စားနီး သုပ်နေသည်
ကို တွေ့ရ၏။

'မင်းက ဝါးမှာ ညအိပ်တာလား'

ဟု စာရေးသူက မေးရာ ကိုသား
ပေါက် ဆိုသူက...

'မအိပ်ဘူးဗျ အခုမှ ရောက်တာ'
ဟု ဖြေပါသည်။

'ဘာလာလုပ်တာလဲ'
ဟု ဆက်မေးရာ...

'နွားစာကျွေး လာတာဗျ'
ဟု ဖြေပါသည်။

'ဒါဆို နွားတွေ ဒီမှာ ညအိပ်
ထားတာလား'

ဟု မေးပြန်ရာ...
'ဟုတ်ပါတယ်'

ဟု ဖြေလေသည်။
'ဒါဆို နွားတွေ လူမခိုးဘူးလား'

ဟု ထပ်မေးပြန်ရာ...
'မခိုးပါဘူး ဒီမှာ ဒီလို နည်းထားခဲ့ကြ
တာပါ'

ဟု ဖြေလေသည်။ ခြောက်...
နွားသူခိုး မရှိသော ယောဒေသ

ပါတကာ။ စာရေးသူတို့ နေထိုင်ရာ
ကလေးနယ်ဒေသမှာမူ နွား ပုခိုး
ပေါ်လှသည်။

ညမဆိုထားဘိ နေ့လယ်ကြောင့်
တောင်ပင် ခိုးခံရသလောက်သည်။ လယ်
ပြင်တွင် လွှားကားသော နွားများကို
ချင်းတောင် ခြေရင်း တောအုပ်ထဲ
မောင်းပေးကာ ကြိုးချည်ခိုးယူ ဝှက်
ဟာဦး ညအခါ လရောင်ဖြင့် ချင်း
တောင်ပေါ်သို့ မောင်းယူသွားကာ
တစ်ဖက်နိုင်ငံ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မီဒီရမ်
နယ်သို့ နွားခိုးရောင်းချလေ့ရှိသည်။

ယခု ယောနယ်တွင် မင်းခိုင်
တောကြီးထဲ၌ လယ်တဲတွင် နွား
ချည်၍ ညအိပ်ထားခဲ့ရာ ခိုးသူမရှိ
မိုးသားလှသည့် ယောသားတို့ပါ

တည်း။

ထို ကိုသားပေါက်၏ တဲမှ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ ကိုသားပေါက်ကလည်း...

'ကျွန်တော်လဲ လိုက်ပို့ပါမယ်' ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော်တို့နောက် အတူလိုက်ခဲ့ပါသည်။

အတန်ကြာ သွားမိသော် ချုံကွယ်တစ်နေရာ၌ ကျွဲများ ညအိပ်ချည်ထားသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။

'ဒီကျွဲတွေလဲ ဒီအတိုင်းပဲ ထားတာလား'

ဟု ကိုသားပေါက်ကို မေးပြန်ရာ...

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီအတိုင်းပဲ ညအိပ်ထားတယ်'

ဟု ဆိုလေသည်။ ကျွဲများမှာ (၄/၅)ကောင်ခန့် ရှိသည်။

တစ်ဦးတည်းပိုင်သော ကျွဲများဖြစ်ကြသည်။ ချည်တိုင်၌ ချည်ထားလျက် တွေ့ရသည်။ အချို့မှာ အိပ်လျက်၊ အချို့မှာ ထလျက်၊ ကျွဲသားအမိကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ထိုကျွဲများ ထားရာအနီးရှိ တဲစင်သို့ဝင်၍ ရေသောက်ကြ၏။ ခရီးကား (၁)နာရီခန့် ရှိလေပြီ။ နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲကိုမူကား အနီးကပ်လှမ်းမြင်နေရပြီ။

ကျွန်တော်တို့သည် ဦးအောင်စိန်၏ ယောက်ဖတဲမှ နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ်ကောင် ရှိရာသို့ ရှေးရှုထွက်ခဲ့ကြ၏။

ပဲခင်းကွက် နှစ်ကွက် သုံးကွက် ကျော်လိုက်လျှင်ပင် နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ်အနီးရှိ "ကျောက်ပုံ

ဘုရားစေတီ" ဟု ရောက်ရှိကြ

• စာသားရွာသူရွာသားများ တည်ထားသော "ကျောက်ပုံစေတီ"ကို နတ်စားပွဲ နတ်ပချုပ်၊ နတ်တံခါးတောင်တန်းနောက်တွင် တွေ့ရပုံ

ဘုရားစေတီ" သို့ ရောက်ရှိကြသည်။

"ကျောက်ပုံဘုရား" ကလည်း ထူးဆန်း၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည်။

ဤကျောက်ပုံဘုရားရှိရာ နေရာသည် "အုံတုံးတောင်ရုပ်ပွားတော်" ရှိခဲ့သော နေရာဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် ချင်းတိုင်းရင်းသားကြီးတစ်ဦးနှင့် ယောသားကြီးတစ်ဦးတို့ ရုပ်ပွားတော်ကို တွေ့ရှိကြရာ "သူ ရထိုက်သည်။ ကိုယ်ရထိုက်သည်" ဟု ရုပ်ပွားတော်ကို ယူရန် အငြင်းပွားကြသည်။

ထိုသို့ အငြင်းပွားရာ ယောသားကြီးက အနိုင်ရရှိသည်။ ဘုရားမရ ရှုံးသွားသော ချင်းတိုင်းရင်းသားကြီးက ချင်းတောင်သို့ တက်သွားသည်။

အနိုင်ရရှိသော ယောသားကြီးက ထိုရုပ်ပွားတော်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ချင်းတိုင်းရင်းသားကြီး မယူနိုင်

စေရန် မြေကျင်းတူး၍ မြေဖြုတ်အမှတ်အသားအဖြစ် ကျောက်ပုံစေတီကလေးမှာ (၂)ပေခွဲ (၃)ပေသာ အမြင့်ရှိသည်။

ထို ကျောက်ပုံစေတီကလေးယခု နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ် ရှိမင်းခိုင်သို့ ရောက်လာသူတိုင်း ရှိခိုးခိုးချကြပြီး ကျောက်ခဲလုံးများဖြင့် ထပ်မံဖုံး၍ ကိုးကွယ်သမှု ပြုခဲ့ကြရာ ယခင်က (၂)ပေခွဲ (၃)ပေခွဲ ဤဘက်တော် အမြင့်သာ ရှိခဲ့သော ကျောက်ပုံစေတီကလေးမှာ ယခုအခါ လူတစ်ရပ်ကျော် (၈)ပေ (၉)ပေ အမြင့်ခန့်ရှိ "ကျောက်စေတီကြီး" ဖြစ်နေလေသည်။

ထိုကျောက်ပုံစေတီကို စာရေးအား လိုက်ပို့သော ဦးအောင်စိန်က အိမ်မှ ယူဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းဟင်းတို့ဖြင့် ခွက်ကလေးတွင် ထည့်ကာ ဘုရားကိုကပ်၍ ဆွမ်းတော်တင်

• နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲတို့ကို ဖုံးကွယ်ထားသော နတ်ပချုပ်တောင်

ပူဇော်ပြီးနောက် စာရေးသူသည် နေတီအား ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ နတ်ပချုပ်ပူဇော်လေသည်။ နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲတွင် နေထိုင်သွားသော ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ နတ်ပချုပ်၏ အနောက်နားက နတ်စားပွဲကလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင်။

"ဗျာသာ ရောက်ရာအရပ်က သာသနာ့ပိယေ"

ကျွန်တော် အမျှဝေ မေတ္တာပို့နေရာရှိ နေဝန်းနီနီကြီးသည် နတ်ပချုပ်တောင်များပေါ်မှ ပြုလုပ်၍ လာလေသည်။ ထိုနေဝန်းနီနီနေလုံးကြီးမှာ တိမ်တိုက်များအကြားက ပေါ်လိုက် ပေါ်လိုက် ဖြစ်နေ၏။

နေဝန်းနီနီ ဝိုင်းဝိုင်းနီနီကြီးကို ကပ်မရာချိန်၌ နတ်ပချုပ်တောင်

• စာသားရွာမှ နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲ၊ နတ်တံခါးသို့ သွားရာလမ်းတွင် တွေ့ရသော စာသားရွာက ကျွဲတံခါးပိတ်

• နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲတို့ကို ဖုံးကွယ်ထားသော စာသားရွာက အတိုးအတွားတို့ကလည်း ဤကဲ့သို့ပင် ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာအကြောင်း သိသမျှ ရှင်းပြကြသည်

ချွန်းချွန်းကြီးကို အမိအရ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်ပါသည်။ ကင်မရာထဲတွင်ကား နေဝန်းနီနီလုံးလုံးကြီးမှာ မသဲမကွဲ မြင်နေရလေသည်။

ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ နေထိုင်ခဲ့ရာ ပျော်စံခဲ့ရာ နတ်ပချုပ်တောင်တော်ကား အံ့ပိုင်းနေသော မိုးသားတိမ်တိုက်များ နောက်ခံဖြင့် ကျွဲခြေရရ မလှုပ်ယှက် ငြိမ်သက်လှဘိ၏။

ထိုနတ်ပချုပ်၏ အနောက်နားက နတ်စားပွဲကလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင်။

မိုးသားတိမ်လိပ်တို့ဖြင့် အံ့ပိုင်းထုံထိုင်းနေသော နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ်တောင်တို့မှာ ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာကို မမြင်ရအောင် ကလေးနေသကဲ့သို့တည်း။

မိုးကောင်းကင် (၁)၊ (၂) နေဝန်းနီနီလုံးလုံးကြီးမှာလည်း မိုးတိမ်ကြားထဲဝင်သွားလိုက် ခွက်ပြုလာလိုက်ဖြင့်

နတ်ပချုပ်နှင့် နတ်စားပွဲတို့ကို ဖုံးကွယ်ထားလေသည်။

ထို နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲသို့ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က ဇာပဟာရွာက ဦးစန်းရွှေနှင့် တစ်ခေါက် ရောက်ဖူးသည်။ "နတ်ပချုပ်တောင်၊ နတ်စားပွဲတောင်" တို့ကို မြေသားတောင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

တောင်နှစ်ခုမှာ လုံး၌ မည်သည့်သစ်ပင်မှ မပေါက်ပေ။ မြေကျန်တောင်ကြီးနှစ်လုံးဖြစ်သည်။ မြေသား နီနီခဲခဲကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

တောင်ခြေအောက်တွင် မြေလိုက်ဂူများရှိသည်။ ထိုမြေလိုက်ဂူများတွင် ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ နေထိုင်ခဲ့လေသလား (သို့မဟုတ်) တောင်ထိပ် သိုက်နန်းတွင်ပင် နေထိုင်ခဲ့လေသလော... မည်သူသိနိုင်ပါအံ့နည်း။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးစန်းရွှေသည် ချွန်တက်မို့မောက်နေသော နတ်ပချုပ်တောင်ကိုမှ မတက်ရောက်နိုင်ခဲ့ဘဲ အနည်းငယ် ပြေလျော့သော နတ်စားပွဲတောင်ကိုမှ တက်ရောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

နတ်စားပွဲတောင်ထိပ်ကား စားပွဲပုံသဏ္ဍာန် ပြားပြားလျားလျားဖြင့် လူထိုင်၍ ရသည်။ ဦးစန်းရွှေအား ထိုင်ခိုင်း၍ တတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့သည်။ ယခင်က လိုက်ပို့ခဲ့သော ဦးစန်းရွှေပင် ယခုအခါ အသက်(၆၇)နှစ်ရှိ၍ အိုမင်းမစွမ်း ဖြစ်နေပြီ။ တောင်ဝေးကိုသာ အားပြု၍ သွားလာနိုင်တော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဦးစန်းရွှေ၏သား သားကြီးမောင် အိမ်အနောက်ဘက် ကပ်လျက်ရှိသည့် အဘိုးဦးအောင်စိန်(၈၃)နှစ်ကိုသာ အဖော်ပြု၍ ယခု တစ်ခေါက် ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ရသည်။

ဦးအောင်စိန်ကား အသက်(၈၃) နှစ်ရှိသော်လည်း လမ်းသွားနိုင်တန်းပင်။ ဇာဟောရွာမှ နတ်ပချုပ်၊ နတ်တံခါး၊ နတ်စားပွဲ (၃)ပိုင်ခရီးကို မညည်းမညူ မညောင်းမညာ သွားလာနိုင်ဆဲ ဖြစ်သည်။

ဦးအောင်စိန် ကျောက်ပုံစေတီကို ဝတ်ပြုပူဇော် ဆွမ်းတော်တင်နေခိုက်တွင် ကျွန်တော်သည် ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ ပျော်စံနေထိုင်ခဲ့ရာ နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ် တောင်တို့ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း အကြိမ်ကြိမ် ရိုက်ယူနေခဲ့ပါသည်။

• ဇာဟောရွာရှိ တောင်ဆူတန်းတောင် ထောက်ကာ ထောက်ကာ လိုက်ဖို့ပေးသော ဇာဟောရွာက ဦးအောင်စိန်(ယာ)

ပြီးလျှင် ကျောက်ပုံစေတီဘေး၌ လိုက်ပို့ကြသော ဦးအောင်စိန်နှင့် ကိုသားပေါက်တို့ကို ရုပ်စေကာ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။

ကျောက်ပုံစေတီကား ထုံးကျက် ကျားဖြင့် ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာကို စောင့်မျှော်နေသကဲ့သို့ပင်တည်း။

'ကဲ... နတ်တံခါး၊ နတ်ကမ်းပါး တို့ဆီ ခရီးဆက်မယ်' ဆိုကာ လာလမ်းအတိုင်း လှည့်၍ အရှေ့ဆီသို့ ဦးတည်ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ကိုသားပေါက်ကား "တောဟင်းသီးဟင်းရွက် ရှာဦးမယ်" ဟု ဆိုကာ ပလောင်းတစ်လုံး၊ ဓားချွန်တစ်ခု ခါးထိုး၍ နတ်စားပွဲအနောက်ဘက်က တောထဲသို့ တိုးဝင်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးအောင်စိန်တို့ သည် ဦးအောင်စိန်၏ ယောက်ဖ တဲသို့ပြန်လာကြပြီး ထိုမှ အရှေ့

မြောက်ဘက်ရှိ ဒေါ်တင်ငွေ၏ တံကျားခွဲကြသည်။ တဲထဲမှ အဘွားကြီး တစ်ဦး ထွက်လာပြီး...

'လာကြ...လာကြ... တဲထဲလာကြပါ'

ဟု ခရီးဦးကြို ပြုနေလေသည်။ တဲရောက်တော့ တဲရှေ့ ပိန္နဲပင်ကြီး အောက်ရှိ တန်းလျားတွင် နေရာထားကာ ဖရဲသီးခဲခဲကို ကျွန်တော် ရှေ့ချကာ "စားကြပါ စားကြပါ"

ဟု လောကွတ်ပြုနေလေသည်။ တဲရှင်နာမည်အား မေးတော့ ဒေါ်တင်ငွေဟု သိရသည်။ အသက်(၇၀) မေးကြည့်တော့ အသက်(၇၀) ရှိပြီဟု သိရသည်။ တောထဲတွင် တောချွန် နေလာခဲ့ရာ နှစ်အတကြာပြီဟု သိရသည်။

ကျွန်တော် ဒေါ်တင်ငွေအဖွဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်နေစဉ် အဘိုးကြီးတစ်ပါး တဲဆီသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ရှေ့ တန်းလျားတွင်

• နတ်ပချုပ်၊ နတ်တံခါး၊ နတ်စားပွဲ ရိုက်ကုသောနယ်ရှိ ဇာဟောရွာကမ်းပါးထိပ်က ဇာဟောရွာ

ထိုင်လာပါသည်။ ထိုအခါ ဦးအောင်စိန်က ကျွန်တော်ကို လက်ညှိုးထိုးပြကာ... 'ကျောက်ပုံဘုရား၊ နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ်ကို လာကြတာ' ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ဦးတင်

မကြီးက "လွမ်းမောဖွယ်ရာ မဖွားသာအကြောင်း" နှင့် "ဇာဟောရွာသမိုင်း" ကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် စကားပတ်ကုံး ပြောပြနေလေတော့သည်။

'ဗျားဇာဟော ဥစ္စာစောင့်မ ယခု နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ်မှာ နေတာ၊ ဦးကျော်ရဲ့ နတ်ပချုပ်က ဖိပန်းထင်တဲ့ ဖြိုခွာသားပါ' ဖိပန်းထင်က ဦးကျော်ဆိုမှာ မျက်နှာထဲ ကျွဲကျောင်းဟယ် လယ်

ထွန်းဟယ် တစ်နေ့တော့ ကျွဲကျောင်းနေတဲ့ ဖိပန်းထင်ဆီ မဖွားသာ လာပြီး ကွမ်းယာတည်တယ်။ ကွမ်းယာနဲ့ ညှော်ခံတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာနဲ့ ဖိပန်းထင် ရင်းနှီးကြတယ်။

တစ်နေ့မှာ မနက်စောစော ဦးဖိုးပန်းထင်က ယာထွန်ဖို့ ကျွဲကပြီး ထွန်တပ်ပြီး ထွန်ယက်တော့မယ် ပြုနေစဉ် မဖွားသာက ကိုယ်ထင်ပြုပြီး ကျွဲရှေ့ ရပ်နေတယ်။ ဖိပန်းထင်ကလဲ မှင်တက်မိပြီး မဖွားသာ အလှကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။

အဲဒီအခါ စာရင်းတိုင် ဦးကျော်က "ဟဲ့... မောင်းပါဟဲ့" လို့ ဖိပန်းထင်ကိုပြောတော့ ဖိပန်းထင်က... 'မဖွားသာ ရပ်နေတယ်။ မောင်းလို့ မရဘူးဗျ' လို့ ပြန်ပြောလေကယ်။

ဤသို့ဖြင့် မဖွားသာ ဖိပန်းထင်တို့ တစ်နှစ်ကြာ နေလာခဲ့ကြရာ နတ်စားပွဲအကြောင်း ၅၅ (စာမျက်နှာ (၆၆) သို့

တစ်နေ့တော့ ကျွဲကျောင်းနေတဲ့ ဖိပန်းထင်ဆီ မဖွားသာ လာပြီး ကွမ်းယာတည်တယ်။ ကွမ်းယာနဲ့ ညှော်ခံတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာနဲ့ ဖိပန်းထင် ရင်းနှီးကြတယ်။

တစ်နေ့မှာ မနက်စောစော ဦးဖိုးပန်းထင်က ယာထွန်ဖို့ ကျွဲကပြီး ထွန်တပ်ပြီး ထွန်ယက်တော့မယ် ပြုနေစဉ် မဖွားသာက ကိုယ်ထင်ပြုပြီး ကျွဲရှေ့ ရပ်နေတယ်။ ဖိပန်းထင်ကလဲ မှင်တက်မိပြီး မဖွားသာ အလှကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။

အဲဒီအခါ စာရင်းတိုင် ဦးကျော်က "ဟဲ့... မောင်းပါဟဲ့" လို့ ဖိပန်းထင်ကိုပြောတော့ ဖိပန်းထင်က... 'မဖွားသာ ရပ်နေတယ်။ မောင်းလို့ မရဘူးဗျ' လို့ ပြန်ပြောလေကယ်။

ဤသို့ဖြင့် မဖွားသာ ဖိပန်းထင်တို့ တစ်နှစ်ကြာ နေလာခဲ့ကြရာ နတ်စားပွဲအကြောင်း ၅၅ (စာမျက်နှာ (၆၆) သို့

တစ်နေ့တော့ ကျွဲကျောင်းနေတဲ့ ဖိပန်းထင်ဆီ မဖွားသာ လာပြီး ကွမ်းယာတည်တယ်။ ကွမ်းယာနဲ့ ညှော်ခံတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာနဲ့ ဖိပန်းထင် ရင်းနှီးကြတယ်။

တစ်နေ့မှာ မနက်စောစော ဦးဖိုးပန်းထင်က ယာထွန်ဖို့ ကျွဲကပြီး ထွန်တပ်ပြီး ထွန်ယက်တော့မယ် ပြုနေစဉ် မဖွားသာက ကိုယ်ထင်ပြုပြီး ကျွဲရှေ့ ရပ်နေတယ်။ ဖိပန်းထင်ကလဲ မှင်တက်မိပြီး မဖွားသာ အလှကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။

အဲဒီအခါ စာရင်းတိုင် ဦးကျော်က "ဟဲ့... မောင်းပါဟဲ့" လို့ ဖိပန်းထင်ကိုပြောတော့ ဖိပန်းထင်က... 'မဖွားသာ ရပ်နေတယ်။ မောင်းလို့ မရဘူးဗျ' လို့ ပြန်ပြောလေကယ်။

ဤသို့ဖြင့် မဖွားသာ ဖိပန်းထင်တို့ တစ်နှစ်ကြာ နေလာခဲ့ကြရာ နတ်စားပွဲအကြောင်း ၅၅ (စာမျက်နှာ (၆၆) သို့

တစ်နေ့တော့ ကျွဲကျောင်းနေတဲ့ ဖိပန်းထင်ဆီ မဖွားသာ လာပြီး ကွမ်းယာတည်တယ်။ ကွမ်းယာနဲ့ ညှော်ခံတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာနဲ့ ဖိပန်းထင် ရင်းနှီးကြတယ်။

တစ်နေ့မှာ မနက်စောစော ဦးဖိုးပန်းထင်က ယာထွန်ဖို့ ကျွဲကပြီး ထွန်တပ်ပြီး ထွန်ယက်တော့မယ် ပြုနေစဉ် မဖွားသာက ကိုယ်ထင်ပြုပြီး ကျွဲရှေ့ ရပ်နေတယ်။ ဖိပန်းထင်ကလဲ မှင်တက်မိပြီး မဖွားသာ အလှကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေမိတယ်။

တစ်နေ့တော့ ဖိပန်းထင် မဖွားသာလေသည်။ ဖိပန်းထင် မဖွားသာနေခိုက် မဖွားသာက အမြဲ လာ...လာနေသည်။ မဖွားသာ လာသည်ကို စာရင်းတိုင် ဦးကျော်က မမြင်ရ။ ဖိပန်းထင်တစ်ယောက်သာ မြင်ရသည်။ ဖိပန်းထင်က...

'ဗျားသာ အမြဲ လာလာခေါ်တယ်' ဟု ဦးကျော်ကို ပြောဆိုရင်း မဖွားသာက ကွယ်လွန်သွားခဲ့တော့သည်။

ဖိပန်းထင်အား ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာက လိပ်ပြာနတ်က သိုက်နန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြသည်။

'ဗျားသာ သိုက်နန်းမှာ အလှူလုပ်ရင် လက်ကောက်တွေ ဆွဲကြီးတွေ ငှားလို့ ရတယ်။ အများအားဖြင့် ဖိပန်းထင်တွေ ငှားလုပ်လေ့ရှိတယ်။ တစ်နေ့တော့ ဖိပန်းထင် သူ တစ်ယောက်က ငှားပြီး လက်ဝတ် လက်စားတွေ ပြန်ပို့တော့တယ်။

အဲဒါကြောင့် ဗျားသာ သိုက်နန်းလဲ အချို့က မြင်စိတောင်ကို ပြောသကားသတုံး အချို့ကလဲ 'ဗျားသာကို ပြောသကားသတုံး အချို့ကလဲ ပစ္စုတောင်ကို ပြောသကားသတုံး ပြောနေကြတယ်။

ဗျားသာ ဥစ္စာသိုက်နန်းပြောင်းလော့ အဟောရွာက ကြားရသတုံး။ လည်းတွေ စိန်နောင်စိန်နောင် အသံတွေ ဆူညံနေတာပဲတဲ့'

ဤကား ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသာ၏ သိုက်နန်းအကြောင်းများပေတည်း။ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ယောနယ် ဇာဟောရွာက

ကြေးငြာဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို

တိုင်းရင်းဆေးပိတ်ပုံတင်
စာအုပ် Y ၆၆၆၅၃
လိုင်စင် ၃/၂၀၁၄
ကဆေးပ (၁၂၅၁)

မြောက်ဥက္ကလာပ ဗြိတိသျှ
ရောက်တဲ့အခါ "နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ" ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကစတင်ပြီး ပြီးခဲ့ပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေ့ညည်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရခန့် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အမြဲမြဲ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။
ယနေ့ခေတ်တွင် အပြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုဖြစ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြစ်နှစ်ခု အလယ် ပခုမ္မာကြောင့်
သတ္တန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဗီယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးဖက်နား လေငန်းလေပြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်ခြင်း၊ မော့ခြင်း၊ ကျွပ်ခြင်း၊
၁၆ နာရီကျော်ရောင်ခြည်ပစ္စည်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ဥက္က ဝိရောဓိ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အ
အသိပို အသီးအစေးများ
အစာအာဟာရများ လွန်ကျွဲ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အသုံး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သေ
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများ
စိတ်ပူပူများခြင်း၊ ကိုယ်လက်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ ပါး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ
အေးစက်တဲ့တွင် နေထိုင်မှု
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျှင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းပေး
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါ။ ဘယ်လိုပေး
တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေး
ကျွပ်ခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမှုပုံစံ
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးခန့်ခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်သစ်
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်ပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေး
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်ပူပေါင်းခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေတိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံး
အောင့်ခြင်း၊ ဖီးယပ်ထိမ်း၊ ဖီးယပ်ကျန့်၊ ဖီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသ
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး က
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်ပရွေး သောက်သုံးပါက ခမ်း၊ ဝမ်း
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်း
ပါတယ်။ ဤသေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြော
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြဲမြဲ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အ
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြို့
ပြည်တစ်ဝန်း မြန်မာ့ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း ပုဂံလာသတ
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၃၂) ရောဂါလမ်း၊ ညောင်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၈၆၅၂၂၅ ၀၉ ၂၅၀၀၅၀၀၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

အဓိဋ္ဌာန်အောင်

ကြာတောင်တော်သို့ (၂)

ဗဟိုဦးစီး
(ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့)

ကြာတောင်တော်ရှိ ကျောက်စိမ်းမှ နားထောင်ရန်နှင့်
သွေးစစ်ဆေး ထုတ်ကုန်တော်ကို လမ်းညွှန်ရန်
ကြာတောင်တော်ရှိ မြေညီညွတ် စေတီတော်၏ အစုအဝေးတော်မှာ
ဖူးမြင်သည့် စေတီတော်ကြီးနှင့် တံခွန်တိုင် ။

ယခင်လမှ အသက်

၂၀၁၂ ခုနှစ် ဇွန်လလောက်က အခုလို
ကျောက်ဂူများ၊ ကျောက်ဂူတွင်းရှိ
ဝမှ ရှေးဟောင်းလက်ရာ ရှုပ်တုများ၊
ကျောက်ဂူအမိုးပေါ်ရှိ ထုံးဖြူဖြူ
စေတီငယ်များကို တတ်ပုံ မှတ်တမ်း
ရိုက်ယူပါသည်။

ကျောက်လိုဏ်ဂူအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွားတော် ခပ်များများမှာ
ဦးခေါင်းတော်များ မရှိကြပါ။ မသ
သူတို့၏ ဖျက်ဆီးခိုးယူမှု ခံရပြီး
ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။
ကျောက်လိုဏ်ဂူမှာ ရှိသော
နေရာမှာ ဘောင်လက်လမ်း၏
အရှေ့ဘက်ခြမ်းဖြစ်၍ တောင်ထိပ်

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုရှေးဟောင်း
ကျောက်ဂူများ၊ ကျောက်ဂူတွင်းရှိ
ဘုရားရုပ်ပွားတော်များ၊ ကျောက်ဂူ
ဝမှ ရှေးဟောင်းလက်ရာ ရှုပ်တုများ၊
ကျောက်ဂူအမိုးပေါ်ရှိ ထုံးဖြူဖြူ
စေတီငယ်များကို တတ်ပုံ မှတ်တမ်း
ရိုက်ယူပါသည်။
ကျောက်လိုဏ်ဂူအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွားတော် ခပ်များများမှာ
ဦးခေါင်းတော်များ မရှိကြပါ။ မသ
သူတို့၏ ဖျက်ဆီးခိုးယူမှု ခံရပြီး
ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။
ကျောက်လိုဏ်ဂူမှာ ရှိသော
နေရာမှာ ဘောင်လက်လမ်း၏
အရှေ့ဘက်ခြမ်းဖြစ်၍ တောင်ထိပ်

ဘုရားရင်ပြင်တော်၏ အောက်
ပေတစ်ရာခန့်သာ ကွာဝေးပေလိမ့်
မည်။

ဤနေရာကို ယဉ်ကျေး ပုဂံကြီး
ဌာန ရှေးဟောင်း သုတေသနမှ
တာဝန်ရှိသူများ ကွင်းဆင်းလေ့လာ
စစ်ဆေးကြပြီး ရှေးဟောင်းစုန်
နယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးခဲ့
ချက်ကြောင့် သိရသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် စကြာတောင်
ဘုရားမှာ ပွဲတော်ရက်တွင်သာ လူ
စည်ကားခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ
ပွဲတော်ရက်မဟုတ်သော ကာလ
များတွင်ပါ လာရောက် လေ့လာ
ဖူးမြော်သူ များပြားလာပြီဖြစ်ပါ

◀ စကြာတောင် အရှေ့ဘက်တောင်ရှိ ရှေးဟောင်းကျောက်စာများ၊ ဂိုဏ်းကျောင်းနှင့် လိုက်ကြွသော ဝေါဟာရအဖွဲ့ဝင် ဦးသာဇော် (ညောင်ပင်ရွာ)
◀ စကြာတောင်မကြီး၏ အရှေ့ဘက်ရှိ စကြာတောင်ထိထိကို အနီးကပ် ထောင့်မြင်ရုံ

သည်။ သဘာဝ ရှေးဟောင်း ကျောက် လိုဏ်ဂူများရှိရာမှ ဆက်တက်ခဲ့ ကြရာ မကြာမီ စကြာတောင်၏ တတိယ အောက်ရင်ပြင်တော်သို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ထိုနေရာတွင် အရှေ့ဘက်၌ အသစ်တည်ထား ပြုလုပ်ထားသော

ဘုရားတန်ဆောင်း ရုပ်ပွားရှပ်တု တော်များ၊ အလယ်နေရာတွင် မွှာရုံရှည်ကြီး (ယခင်စကြာ တောင် ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ သည့်နေရာ) အနောက်ဘက်တွင် ယခုလက်ရှိ စကြာတောင်ဆရာ တော် သီတင်းသုံးရာ အုတ်တိုက် ကျောင်းဆောင်တို့ ရှိသည်။

ထိုနေရာမှ အပေါ်ဆက်တက် သောအခါ ဒုတိယရင်ပြင်ဟု ခေါ် သော နေရာကို ရောက်သည်။ နေရာမှာ မွှာရုံတစ်ဆောင်ရှိသည့် ရွာနီးဝန်းကျင်ရှိ ဘုရားဂေါပက လူကြီးအချို့ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုနေရာတွင် ခေတ္တထိုင်ပြီး ရေခန်းကြမ်းသေ့ ရင်း အလှူငွေထည့်ရင်း ဂေါပက လူကြီးများနှင့် စကားပြောကာ သိလိုသော အချက်အလက်အား ကို မေးမြန်းပါသည်။

ထို့နောက် အထက် တစ်ဆင့် သော ဘုရားရင်ပြင်(ပထမရင်ပြင်) ပေါ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ တောင်ထိပ်ရှိ မြစည်းခုံစေတီတော် မှာ သံဆန်ခါနှင့် အလုံအခြုံ ကာ ပြီး သော့ခတ်ပိတ်ထားသည့် ဂေါပကလူကြီးများထံ မေတ္တာရပ် ပြီး သော့ဖွင့်ခိုင်းကာ စေတီတော် အုတ်ပုံရိုက်ကူး မှတ်တမ်းတင် ခဲ့သည်။

ရှေးဟောင်း စေတီတော် ဉာဏ်တော် သိပ်မမြင့်လှပါ။ (၈) တောင်ခန့်သာ ရှိမည်။ 'ရွှေအစစ်ဆွေစုထားတော့ ပယုဂ် တချို့က ရွှေဘွေကို ပွတ်ယူကြလို့ အ လို သံဆန်ခါနဲ့ ကာရံပြီး သော့ခတ် ပိတ် ထားလိုက်ရတာပါ' ဂေါပက လူကြီးတစ်ဦးက ရှင်း ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာဝင်တချို့၏ လုပ်ရပ် ဘုရားကိုပင် မရှောင်နိုင်တော့ကြ သော်လည်း ရှေးဟောင်း မြစည်းခုံစေတီတော် အရှေ့မြောက်ဘက် ရင်ပြင်တွင်

▶ စကြာတောင်ဘက်လမ်းအစမှ ရှင်း တောင်သာ-ရွာထိုးကြီးကားလမ်းမှ သာယာကန်ရွာ-မင်းရွာ ဆက်သွယ် ထားသည့် မြေသာလမ်းထိရှိ စကြာတောင်ပုဂံကြီး

ပုဂံကြီး ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ပရိတ်တော် များနီးတော်များ ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှအတန်း ပေးဝေ ပြုစုမှုဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ရင်ပြင် တော်ကို (၉)ပတ် လှည့်ပါသည်။ ထို့နောက် မြစည်းခုံစေတီတော် အနောက်ဘက်အနီးတွင် အသစ် တည်ထားသည့် စေတီတော်ကြီးနှင့် မြစည်းခုံစေတီတော်ကို မှတ်တမ်းတင် ခဲ့ခြင်း၊ မြစည်းခုံစေတီ တော်အနီးကွေ့ကွေ့တွင် ကျောင်းဆောက် ကို မှတ်တမ်းတင်ခြင်းပြုကာ ဗျူးပွိုင့် မှာမှ ဖြစ်နေသော တောင်ထိပ် မှတ်တမ်းတင်အောင်မြေအနီး၊ အဝေး မှုပေါင်းများကို ကြည့်ရှုရင်း စကြာ တောင် ရှေးဟောင်းသမိုင်း တစ်ပိုင်း တစ်စကို ဖတ်ရှုကြည့်မိသည်။

သည်။ ထိုတောင်နှစ်လုံးကို စကြာတောင်၊ အရှေ့ဘက်တောင်၊ အနောက်ဘက် တောင်ဟု ခေါ်ဆိုကြသလို... အနောက် ဘက်တောင်ကို တောင်မကြီး၊ အရှေ့ ဘက်တောင်ကို တောင်ရိုးစတင်ဟု ခေါ်ဆိုသူများလည်း ရှိသည်။

ထူးမြတ်လှစွာ တောင်တော် စကြာသမိုင်း

ဘုရားအလောင်း ကြက်မင်းဘဝ စံတော်မှစ၍ ယခု စကြာတောင်ပေါ် သို့ ပျော်ပါးကျက်စားခဲ့ခြင်းကြောင့် "ကြက်ကျတောင်" အဖြစ် ခေါ်ခဲ့ ရာ ကာလရွေ့လျားလာသည်နှင့် စကြာတောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

မြစည်းခုံစေတီနှင့် ဘုရားဒဏ္ဍာရီ

သီရိဓမ္မာသောက ဝင်ကြွသည် သာသနာ သက္ကရာဇ် ၂၆၈ ခုနှစ်တွင် နန်းတက်ပြီး ကြောက်နစ်အကြာ သက္ကရာဇ် ၂၂၄ ခုနှစ်မှစ၍ စေတီ

ပေါင်း(၈၄၀၀၀)၊ ရေကန်ပေါင်း (၈၄၀၀၀)တည်ရာ စကြာတောင် ထိပ်ရှိ မြစည်းခုံစေတီသည် သီရိ ဓမ္မာသောကမင်းကြီး တည်ထားခဲ့ သည့် စေတီပေါင်း (၈၄၀၀၀)တို့ ပါဝင်ခြင်းကြောင့် သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးသည် မူလဘုရား ဒါ၊ပ.ကာ ဖြစ်သည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၄၁၄ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၇)ရက်တွင် ပုဂံပြင်၌ အနော်ရထာမင်းသည် "မာဒါလာ"၊ "သျှီသျှား" ဖြူ ခမ်းကျင်နှင့် စကြာတောင်အနီးတို့၌ အရည်းကြီးတို့ ထကြွပုန်ကန် သောင်းကျန်းနေမှုကို ကိုယ်တော် တိုင် ကြံချီ နှိမ်နင်းတော်မူခဲ့ရာ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

အောင်မြင်ပြီးနောက် စကြာ တောင်ထိပ်ရှိ စေတီတော်အား

• စကြာတောင်ထိပ် ရင်ပြင်တော် အသုဘတော်မှ တွေ့မြင်ရသော မြေညှန်ခေတ်တော် ကိုးမင်းပုထိုးတော်များ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်ကြီးကို တွေ့မြင်ရပုံ

တွေ့ရှိ၍ ဖူးမြော်ကြည့်ညှိပြီး စေတီတော်ကို ရန်သူများ ဖျက်ဆီးမှုဒဏ်မှ ကာကွယ်ခြင်း အလို့ငှာ ခြုံငုံ၍ စေတီဆင့်၍ တည်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဒုတိယဘုရားဒါယကာ ဖြစ်လေသည်။

ပုဂံပြည်မှ မထီစည်သူ (အလောင်းစည်သူ) မင်းသည် အသက်(၂၂)နှစ်အရွယ်တွင် မယ်တော် ရွှေအိမ်စည်၏ အိမ်မက်အရ စေလွှတ်ခြင်းကြောင့် စကြာတောင်ပေါ်တွင် (၄၉)ရက် ကာလပတ်လုံး မည်သည့် အသားမျှ မစားသောက်ဘဲ လက်သတ်လွတ်စား၍ တရားအားထုတ် ကျင့်ကြံခဲ့ရာ သက္ကရာဇ် ၄၇၄ ခုနှစ်တွင် (ပဒြာရီ)စကြာရှင် မင်းတရားကြီးအဖြစ် နန်းတက်ခဲ့ရသည်။

နန်းတက်ပြီးနောက် စကြာ

တောင်သို့ ဒုတိယအကြိမ် လာရောက်ကာ..... မြေစည်းခုံ စေတီတော်ကို ထပ်ဆင့်၍ ခြုံငုံတည်လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၆၇၄ ခုနှစ်တွင် သီဟသူမင်းသည် ပင်းယမြို့၌ မင်းပြု၏။ မန္တလေးဒေသ ဝေသာလီဇာတိဖွားရဟန်း ဝထွေး(ခေါ်) အရှင် ဒိဗ္ဗစက္ကသည် ပင်းယသို့ ကြွလာပြီး သီဟသူမင်းကြီးနှင့်အတူ စကြာတောင်သို့ ကြွတော်မူပြီး မြေစည်းခုံစေတီတော်ကို စတုတ္ထအကြိမ် ထပ်မံ တည်တော်မူလေသည်။

က္ခန့်လည်း စကြာတောင်ထိပ် မြေစည်းခုံစေတီတော် ရင်ပြင်မှ ပြန်ဆင်းကာ စကြာတောင် လက်ရှိ ဆရာတော်ကို သွားရောက်ဖူးမြော်ပါသည်။

ဆရာတော်မှာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ

အလွန် ကောင်းလှသော ဥပုသ်ပြည့်စုံတော်မူပါသည်။ ဘွဲ့တော်ဦးပဝရ ဖြစ်ပြီး ဤစကြာတောင်ရှိ အရှေ့ခံစင်ကုန်းရွာဇာတိကြောင်း သိရသည်။

သက်တော်(၆၃)နှစ်၊ သီဟတော်(၄၄)ဝါရှိပြီး ပရိယတ္တိပညာများ သင်ယူခြင်း၊ သင်ခြင်းတို့ဖြင့် အခြားဒေသများသွားရောက် သီတင်းသုံးဆရာတော်များမှ ဤစကြာတောင်ပေါ်ကျောင်းမှာ လာရောက် သီတင်းသုံးဖို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြောင်း ပြောသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှ တာသာဝင် သူတော်စင်များ မရွေး စကြာတောင်တော်သို့ ရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဖူးမြင်နိုင်ကြရန်အတွက် တောင်တက်လမ်းစောင်းတန်း ထိပ်လောက်အထိ တောင်တက်ကားလမ်း ဖြစ်အောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပည့် ဆရာတော်က မိန့်ကြားသော အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

စကြာတောင်ထိပ် မြေစည်းခုံစေတီတွင် ပုဂံခေတ် အလောင်းစည်သူမင်း သက်သတ်လွတ်စားအဓိဋ္ဌာန်ဝင် အောင်မြင်ခဲ့ဖူးသကဲ့သို့ နောက်ပိုင်း ခေတ်ကာလများတွင်လည်း အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ခဲ့ဖူးများစွာ ရှိခဲ့သဖြင့်သာ “အဓိဋ္ဌာန်အောင်စကြာတောင်” ဟူသော ဘွဲ့အမည်တော် ရခဲ့ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။

• မိဋ္ဌာန်တောင် စကြာတောင်ထိပ်အား တောင်တက်လမ်း တစ်ဖျားမှ လှမ်းမြင်ရပုံ

ညနေ(၅)နာရီတိတိတွင် စကြာတောင်ထိပ်မှ ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်း နှုတ်ထွက်ခဲ့ရာ လမ်းတွင် အတက်ကုန်းများ လူငယ်အချို့နှင့် အဆင်းကုန်းများအဖွဲ့ အမျိုးသမီးအချို့ကို တွေ့မြင် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသေးသည်။ ဘုရားပွဲတော်ရက်ကာလမှ စကြာတောင်အနီးဝန်းကျင်က ရွာသူရွာသားတွေ သူ့ရက်အလိုက် ဘုရားတောင်ပေါ်ကို ရွာလုံးကျွတ်နီးပါး တက်ပြီး ဘုရားနဲ့ ဂုဏ်တော်များကို ဆွမ်းကပ်လှူကြတယ်။

ဆန်း၊ဆီ၊ဆေး၊ဆားနဲ့ တခြားလှူဖွယ် တွေ့တွေ့လဲ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြတဲ့ ဝေလှိုတယ်။
• (၁) မိလိလဆန်း(၈)ရက်မှာ “ကုန်းရွာ”
• (၂) မိလိလဆန်း(၉)ရက်မှာ “ညောင်ဝတ်ရွာ”
• (၃) မိလိလဆန်း(၁၀)ရက်မှာ “ဘူးကိုင်ရွာ”
• (၄) မိလိလဆန်း(၁၁)ရက်မှာ “ကြာကန်ရွာ”
• (၅) မိလိလဆန်း(၁၂)ရက်က စပြီး နိုင်ငံ

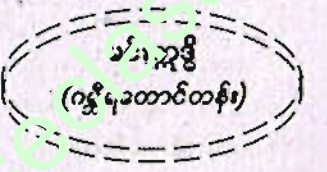
ကျော် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်တွေ အဆိုတော်တွေ ပီထဲတဲ့ ဇာတ်သဘင်ပွဲတွေ ကပြဖော်ပြေတဲ့ ပွဲလမ်းသဘင်နဲ့ တောင်အောက် ခံစင်ရွာအနီးမှာ စည်ကားပါတယ်။

ဝါခေါင်လပြည့်နေ့မှာတော့ ဒေသခံရွာသူရွာသားတွေရော... ပြင်ခြံ တောင်သာ၊ ရွာထိုးကြီး၊ မလိင်၊ ပိတ္တိလာ၊ မြစ်သား ဆတဲ့ မြို့တွေရွာတွေက ဘုရားဖူးဖရိသတ်တွေပါ ဘုရားတောင်ပေါ်တက် ရောက်ဖူးမြော်ကြလို့ ကြက်ပုံမကျ တိုးပပေါက်အောင် စည်ကားလှပါတယ်။

ဘုရားဂေါပက အဖွဲ့ဝင်များ၏ ပြောစကားကို ကြားယောင်မိသည်။ စကြာတောင်ခြေသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ တောင်းခံစံချိန်မှာ (၂၅)မိနစ်သာ ကြာပါသည်။ အတက်ကြာသော်လည်း အဆင်းက မြန်လှပါ၏။ အပြန်တွင် ဘုရားပွဲဈေးတန်းကို

ကျေးလှပ ချစ်စရာကောင်းသော ခံစင်ကုန်းရွာသူ မိန်းမပျိုလေးများကို ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုဝင်များ တအံ့တဩ ငေးမောကြည့်ရှုကြသေးသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ တစ်ခါ တစ်ခေါက် သွားရောက်နိုင်ကြစေရန် လင်းညွန့် ဖော်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှည်ညွန့်ကိုးကား
၁။ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ဖူးမြင်မှတ်တမ်းတင် စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်း။
၂။ စကြာတောင်တစ်ဝိုက်မှာ သာဓုဖူးတဲ့လပြည့်ဝန်း ရသစာစုများ (ဗဇော်)

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

သရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အများစုမှာ ခွဲခြားခြင်း ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အတွက် အထူးအလေးပေး ဂရုစိုက်ရုံသာတော့ မေ့တာပဲ။ လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ပြုပြင်ပေးတဲ့ သွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို အသားပျက်ကန်နေရလည်း အသားအရေ စိုမြေဝင်းပ ဖြစ်လာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သွေးသားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ကျွန်ုပ်တို့ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပညာသွေးသားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် အကျိုး နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ပြုမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိ နှစ်ရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊ သထက် ဝ၊ လာ ပြုပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊ လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာတာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပုခါးလို့ ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ထက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် အားကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ မျက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု မဟာ အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” မှီတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊ လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေနဲ့ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ရင် ငှက်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟာ သက် ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါ...။”

“ဘယ်လိုမျိုး ကုစားရမလဲဗျာ”

“စောစောက ဆရာမြင့်ကဲ့သို့လိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ်တဲ့ အစားအသောက် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်တော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ငြိတော့ အမျိုးသမီးတွေလည်း စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာမဟာ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလ လေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ ဒနစဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော တားဆေးမသုံးသူတွေ

ဘိုးဘိုးပေးသည့်

သူ့ဆီးအကြောပမာန်

ကျွန်တော်ဘိုးဘိုး ဦးဘိုးရှင်(မြင်ကွန်း၊ သာယာ ကုန်းရွာ)တွင် ဥယျာဉ်ခြံကြီး တစ်ခြံရှိပါသည်။ ဘိုးဘိုး၏ ခြံထဲတွင် နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း၊ သီးပင် စားပင် ပန်းပင်တို့ အများအပြား စိုက်ပျိုးထားသော်ငြားလည်း ရံဖန်ရံခါသာ ဥယျာဉ်ခြံသို့ ဘိုးဘိုးသည် သွားလေ့ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ဥယျာဉ်မှူး မရှိသော ဥယျာဉ်တွင် ခိုးဝှက်ယူဝင်သူတို့ ရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်ကောင်းထင်စရာ ရှိပေမည်။

ဤသို့ တွေးထင်ကာ မှားယိုလိမ့်မည် မိတ်ဆွေ... ဘိုးဘိုးသည် သူ၏ ဥယျာဉ်ခြံ ထောင့်လေးထောင့်စလုံး ကို ရှေးပညာရှိကြီးများ၏ လောကီအစီအမံ တစ်ခုဖြင့် စီရင်ထားသောကြောင့် မည်သည့် သူ့ခိုးတစ်ယောက်မျှ လာရောက် မခိုးနိုင်ကြပါချေ။

ဘိုးဘိုး၏ အစီအရင်မှာ...

ကတ်ထုစက္ကူပြားငယ် လေးခုတွင် အောက်ဖော်ပြပါ “သဗ္ဗစည်းချ မန္တန်တော်ကြီး” ကို ခဲတံဖြင့် ရေးသား ကာ ခြံထောင့် လေးထောင့်၌ ချိတ်ဆွဲပြီး မိမိကိုယ်ကို ငါးပါးသီလလုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခြင်းပင် ဖြစ်ပါ တော့သည်။

[မှတ်ချက်။။ လယ်၊ ယာမြေနှင့် အိမ်ပိုင်းထောင့် လေးထောင့်တို့တွင်လည်း စီရင်နိုင်ပါကြောင်း...]

သဗ္ဗစည်းချ မန္တန်တော်ကြီး

အထပ် သဗ္ဗသတ္တာနံ၊
တာထံ လောကံ ဖရာယနံ၊
သံသာရ တာယာ ကာနံ၊
လောကယုဂံ နာယဟံ၊

အနက်
သံသာရ တာယာ ကာနံ၊ သံသာရတေးကို ကြော လန့်ကုန်သော သူတို့၏။ တာထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော လောကံ၊ ပုန်းအောင်းရာ ဖြစ်သော။ ပရာယနံ၊ လဲလျောင်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗသတ္တာနံ(သဗ္ဗသတ္တဝါ) အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ အသမံ၊ တူတော်မမှုသော လောကမဂ္ဂံ၊ ပုန်းအောင်းရာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နာယာ ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် ပဏ္ဍင်းနှင့် ပါရမီပဏ္ဍင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသီဟ(သာသနစေတီပဏ္ဍိတ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

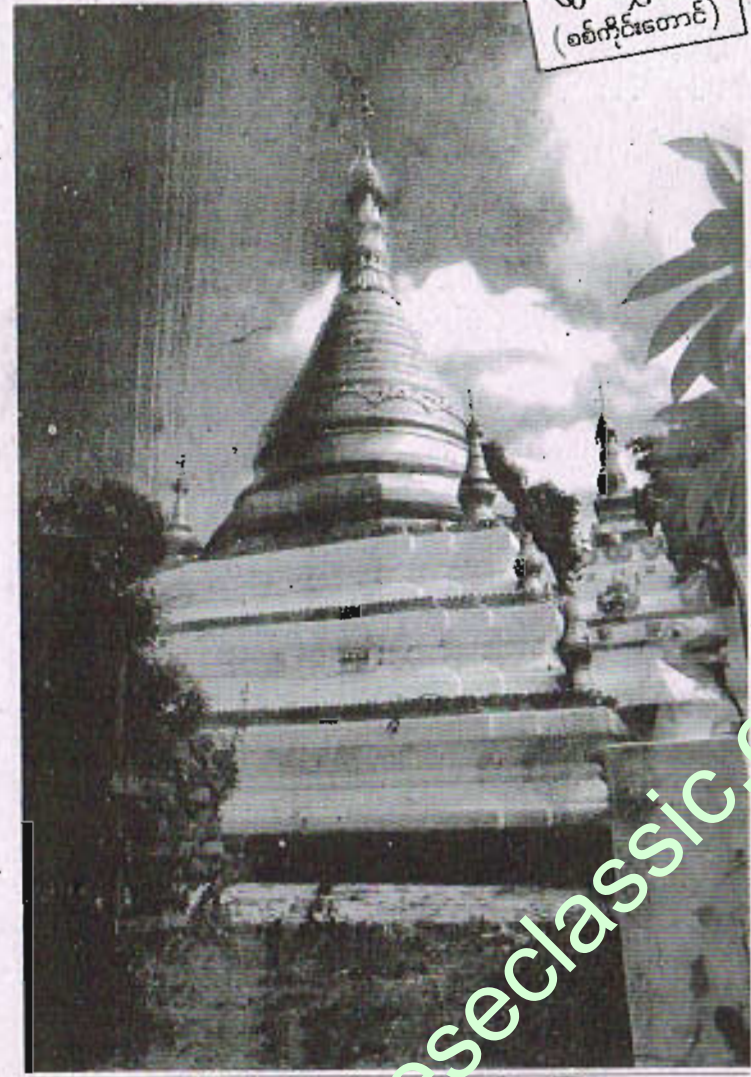
[ဤထောင်းပါးဖြင့် ဘဝတစ်ပါး ကွယ်လွန်သူ ရှာသည့် ဘိုးဘိုးအား ကန်တော့ပန်းဆင်ပါ၏။]

ချစ်စရာ(မကော့)

စစ်ကိုင်းစာစဉ် သမိုင်းစာစဉ်များ

၏ အောင်မြေနှင့် ရှိခိုးပူဇော် ဂါထာတော်များ (၆၁)

ကျောက်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ကျောက်မြေမြတ်တော်အား အလှူပေးသူ မှုန်အုပ်

ရွှေမြင်တင်စေတီတော်
 မဟာ တဿ ဘဂဝတော
 မဟာတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
 [၃-ကြိမ်]
 မိတ် စည်သူရာဇေန၊
 ရွှေမြင်တင် မြင်းမြင်စေတီယံ၊
 ဂျာမီ ဗုဒ္ဓိဿ၊
 ဂျာမီဗုဒ္ဓိ စေတဿ။
 [ဆရာတော် ဦးပုည]
 မြေမြင်
 မဟာ - "....." ဟု နာမသမုတ်
 မြေမြင်ပုံသည်၊
 ရည်သူရာဇေန - အလောင်း
 မြေမြင်ဟု မြေမြင်ကြား
 မြေမြင်တော်၏၊
 မဟာမိတ် - ကိုးကွယ်တည်ထား
 မြေမြင်သော
 မြေမြင်တင် မြင်းမြင်စေတီယံ-
 မြေမြင်တင်နှင့် ရွှေမြင်မြင်ဟု
 မြေမြင်ကြားသား မြတ်ဘုရားစေတီ
 မြေမြင်ကို၊
 မြေမြင် - သက်တော်ထင်ရှား
 မြေမြင်ဘုရားဟု၊
 မြေမြင်ဿ - မှန်းထားရည်ရှားလျက်၊
 မြေမြင်ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ - သဒ္ဓါရွှမ်းစို အထူး
 မြေမြင်ကြည်ညိုလှစွာ၊
 မြေမြင်စာသာ - သဒ္ဓါယိုစိတ်
 မြေမြင်လိမိတ်ဖြင့်၊
 မြေမြင်ဗျာမီ - ရိုးသေမြတ်နိုး လက်အုပ်
 မြေမြင် ရှိခိုးပါ၏။
 P.A. March, 2018.

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ ဗိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခန္ဓာတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး ဗိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆီးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီးဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

မြင့်မြန်မာ
အမှတ်တံဆိပ်

တောရှောက်ဝ

အကြောဖြေ
ဝမ်းမှန်ဆေး

ကျောက်မြေမြတ်အမှတ် - ၈၁၀၈(၈၄၀၀၆) (၁၁/၁၂၁)

၆၄ နာမည်ရောင်ခြည်ပရင်း

“အဲဒါဆို တားဆီးသောက်မလဲ ဆရာ”

“ဆရာဆိုလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ စေတီတော်သီး အကြောဖြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောဖြေဝမ်းမှန်ဆေးက အားကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်၊ ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျခြင်း၊ လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ ခန္ဓာချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲမှုစွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ မသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပူပါများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးဖော့ဆီးဝါ၊ ဆီးနီး၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးမာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း၊ စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောဖြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ ဝေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောဖြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ဖျောက်ကင်းသက်သာပြီး မြေမြေသေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနက်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟာသတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗလမ်း၊
 မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၅

▶ မြသီပေါတောင်နှင့် မင်းကွန်းပုထိုးတော်ကြီးအား
 ဂျေမြင်တောင်ကောင်ထက်မှ ဖြည့်ရုံ
 ▶ တောင်ပုလဲလမ်းမှ တွေ့မြင်ရသော ဂျေမြင်တောင်

▶ ဂျေမြင်မြင်တောင်အထပ်မှ
 ဂျေမြင်တောင်ကောင်သို့ အသွားတိုက်
 ▶ ဂျေမြင်တောင်ကောင်မှ
 သုံးဆင့်တောင်အား တွေ့မြင်ရုံ

▶ သင်္ဃာတင်အရပ်ကန်ကြီးအား မြသီပေါမှ တွေ့မြင်ရုံ

▶ ဂျေမြင်တောင်တော်မှ
 မြသီပေါတောင်အား မြသီပေါ
 ▶ တွေ့မြင်ပင် ရှင်ပွားတော်အား
 မှုမြင်ရုံ
 ▶ ဂျေမြင်တောင်ကောင်မှ အဓိဋ္ဌာန်အောင်
 တွေ့မြင်ပင်

ပွဲတော်ရက်
 နှစ်စဉ် ဝါခေါင်လကွယ်နေ့။
 အောင်မြေ
 မတော်တော်၏ အနောက်တောင်
 မတော်။
 အစောင့်အရှောက်
 တောင်ဘီလူး ယက္ခိကန်တော်ကြီး။
 ဝိသီတိ ဘဝနာ ဒိဗျာ ပဝရ

ပဏ္ဍိတ သုဓမ္မရာဇာမိပတိ ဘွဲ့ခံ
 အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည်
 ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီ၊ ရတနာမောဠိ
 စေတီ၊ ဆင်မဝပ်စေတီ၊ ရွှေမြင်မိ
 စေတီတော်များ တည်ထားပြီး
 ရောဝတီမြစ်ညှာရိုးသို့ ဆင်မဝပ်
 တော်မူပါသည်။
 သင်္ကန်းနက် မြားစကြာဖြင့်
 အညှာသီဟဝေ၊ ဘကောင်မြို့၊
 ကသာ၊ မြင်းမာသို့ လှည့်လည်

ရာတွင် ရှေးစေတီတော်များအား
 မွမ်းမံပြုပြင်ခြင်း၊ ရွှေကိုယ်လုံးပြည့်
 လိမ်းခြင်းများဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 ပြုခဲ့လေ၏။
 ရွှေဖောင်တော်ဖြင့် ခရီးလှည့်ရာ၌
 သင်္ကန်းနက် ဖောင်စကြာထက်၌
 စီးတော် ဆင်မယဉ်သာနှင့် ရတနာ
 မြင်းတော်တို့ ပါဝင်လေ့ ရှိပါသည်။
 မင်းကြီးသည် မိမိ အလိုရှိတော်မူ
 သော ဆိပ်ကမ်းအနီး တောတောင်
 ဌာနများ၌ ကြည့်ရှုလေ့လာခြင်း
 လည်း ရှိ၏။
 ဘုန်းကံ ကြီးမားလှသော
 မင်းတစ်ပါး ဖြစ်သည့်အတိုင်း တော
 တောင်တစ်ခွင်မှ နတ်ဘီလူးကြီး
 များ တောင်စောင့်နတ်ကြီးများက
 ဖောင်တော် ရပ်တန့်စေ၍ နေရာ
 ဌာနများ တောင်းဆိုခြင်းကြောင့်
 ဆောင်ရွက်ပေးရသည်လည်း ရှိ
 လေ၏။
 တစ်ကြိမ်သောအခါ သိကြားမင်း
 ဆက်သသော ရှင်ဖြူနှင့်ရှင်လှ
 ရှင်ပွားနှစ်ဆူတို့အား မြသီပေါ
 တည်ထားရန် ဆန်ပုတ်သာခိုက်
 စစ်ကိုင်းမြို့ သူပုန်ခရစ်ပိအနီး
 ရောက်ရှိလာလေသည်။
 နေ့စဉ် အနောက်ဂေါယာ
 ပုန်းနန်း ဖြစ်လေရာ ဖောင်စကြာ
 သို့မဟုတ်ရလေ၏။
 သင်္ကန်းနက်ဖောင်တော် ဆိုက်
 ကပ်သည့် ဆိပ်ကမ်းများ၌ ဖောင်
 တော်ဦးစေတီ တည်ထားလေ့
 ရှိသောကြောင့် ထူပါရုံရေဆိပ်တွင်
 ရပ်နား၍ ဖောင်တော်ဦးစေတီ တည်
 ထားလေ၏။

• သွဉ်တင်စေတီမှ ထုတ်တင်ထားသော အနုပညာပစ္စည်းများ
• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ

• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ
• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ

• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ

• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ

• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ

• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ
• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ

စေတီပုထိုးများကို ဖောက်ဖျက်ပစ်လိုက်သော အခါ ဖောင်ဖောင် ဆန်တက်ရာတွင် ဖောင်ဖောင်မှာ မရွေးဘဲ ခိုနေသောကြောင့် "လူရဲကောင်း ရန်မာန်ငွေ့" က ရေအောက် ဆင်းကြည့်သော အခါ မိကျောင်းကြီးက ကျောဖြင့် ဖမ်းထားခြင်းကို တွေ့ရလေ၏။ ပညာရှိများ၏ လျှောက်ထားချက်ကြောင့် ဖောင်တော်ဝမ်း၊ ဖောင်တော်ပဲ့စေတီများကို တည်ထားခဲ့ရလေ၏။ [ရေးသားဖော်ပြပြီး] ထိုမှတစ်ဆင့် ဆန်တက်သော အခါ မန္တာဂီရိတောင်အနီး ရွှေကြက်ယက်ဆိပ်အနီး ရောက်ရှိသောအခါ "အောင်စွာမကြီး နတ်မင်း" က ကျောက်မိကျောင်းအဖြစ် အသွင်ပြု၍ တားဆီးပြန်လေ၏။ နတ်မင်း၏ လျှောက်ထားချက်

ဖြင့် အလောင်းတော် ရွှေကြက်မင်း၏ ရွှေကြက်ယက်၊ ရွှေကြက်ကျစေတီတော်တို့အား ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ ရွှေထီးတော် အသစ်တင်လှူခြင်းတို့ကို ကုသိုလ်ပြုခဲ့ရပါသည်။ ရွှေကြက်ယက်စေတီ စောင်းတန်း၏ အရှေ့ဘက် ခြေတော်ရာ တန်ဆောင်းအနီးတွင် (၃၇)မင်းဝင် အောင်စွာမနတ်ကြီးအတွက် နတ်ကျွန်းကို ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ရ၏။ အောင်စွာကြီး၊ အောင်စွာငယ် စေတီနှစ်ဆူနှင့်အတူ "တစ်ဝဂ္ဂဘုရား" ကိုလည်း တည်ထားပူဇော်ပြီးမှ ရေပ်ဖြူသို့ ဆက်လက် ဆန်တက်ရလေသည်။ ရှင်ဖြူ၊ ရှင်လှနှင့် အခြားစင်္စတော်များ တည်ထားကိုးကွယ်ပူဇော်ပြီးမှသာ အထက် ငါးကောင်း၊ ကြည့်ပုံ၊ ကသာ၊ ရွှေခိုမှ တရုတ်ပြည်သို့တိုင်း ကောင်းခရီးလှည့်လည်တော်မူလေ၏။

အပြန်အစှန် ခရီး၌ကား မင်းကြီးတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီတော်များကို ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် ဖူးမြော်ကြည့်ညိုခြင်း၊ မြည့်စွက်လှူဒါန်းခြင်း၊ မီးတားတံတိုင်း တန်ဆောင်းများ ကုသိုလ်ပြုလေ၏။ ရောဇတီ အစုန်ဆင်းလှူရာ မင်းကွန်းဒေသအနီး ရောက်ရှိတော်မူပါသည်။ အချို့သော မင်းကွဲဘီလူးများကို မှီခိုနယ်ရာ သမိုင်းဝင်တောင်အပေါ် (၄၇) မင်းပန်တောင်နှင့် ဘုမ္မိတ် (၄၈) ဟေမတောင်အနီး တောင်ဘီလူးငယ်များကို မင်းကြီးထံ စေတီတည်ပေးပါရန် တောင်းပန်ကြလေတော့၏။ တောင်ဘီလူးငယ်များ အတွက် တောင်ငယ် (၃) လုံးတို့အား ပေးသနား၍ စေတီတော်တစ်ဆူ တည်ထားပေးရပါသည်။ "တောင်ဘီလူးလေး စေတီတော်" ဟု ကျော်ကြားပါ၏။

• သွဉ်တင်စေတီ၏ အောက်ခြေတွင် တည်ရှိသော အနုပညာပစ္စည်းများ

► တွင်္ဂမာရ်တော်နှင့် ထိပ်စိပ်လေး၏ ဓမ္မာရုံ
 ◄ လောကမဇ္ဈိမ္မာတော်နှင့် ဓမ္မာရုံကြီးကုန်လုံးနှင့် ထိပ်စိပ်လေး
 ► တွင်္ဂမာရ်တော်တော်တော်နှင့် ထိပ်စိပ်လေး၏ ကုန်လုံးတော်
 ဓမ္မာရုံအတွင်းသို့

တောင်ဘီလူးလေး စေတီနှင့် အတူ ဘီလူးငယ်များအတွက် နယ်ပယ်သတ်မှတ်စေရန် အမတ်၊ ဝန်၊ ပညာရှိများက သွားရောက် ဆောင်ရွက်ရခြင်း ဖြစ်လေ၏။

တောင်တော်အနီး ရွာသာယာ၊ ကံကြီးကုန်း၊ တောင်ရင်း အစရှိ သော ရွာသူရွာသားများက နှစ်စဉ် မပျက် ပွဲတော် ကျင်းပလျက် ရှိပါ သည်။

“တောင်ဘီလူးလေး စေတီ တော်” တည်ဆောက်ဆဲ ကာလ တွင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ဆင်မယဉ်သာဖြင့် သွားရောက် ကြည့်ရှုတော်မူလေ၏။

ဆင်တော်၏ နောက်တော်ပါးမှ လိုက်ပါကြသော အမတ်၊ ဝန်၊ စစ်သူ ကြီးများနှင့် ရတနာမြင်းတော်လည်း ပါဝင်ခဲ့လေ၏။

တောင်တော်အနီး ရောက်ရှိ
 ဂုဏ်မာရ်ရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

သောအခါ တောင်စောင့်နတ်ကြီးနှင့် တောင်ဘီလူးများက ကြိုဆိုကြ လေရာ ရတနာမြင်းတော်သည် လန်ဖျပ်၍ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးထွက် သွားလေ၏။

မင်းချင်းများက တောင်ရိုး တောတန်းတစ်လျှောက် လိုက်လံ ရှာဖွေကြရပါသည်။

ရတနာမြင်းတော်အား တောင် ထိပ်တွင် မြင်တွေ့ရသော နေရာ၌

“ရွှေမြင်းမြင်စေတီတော်” တည်ထားလေ၏။

တောင်တော်ထိပ်တစ်နေရာတွင် တော်ကြီးနှင့် ငြိနေသောကြော တင်နေသော တောင်ကို “ရွှေမြင်းမြင်စေတီ၊ ရွှေမြင်တင်စေတီ” ဟု၍ အမှတ်တရစေတီများ တည် ရလေ၏။

မြင်းတော်အား ဖမ်းမိသော တောင်၌ “ရွှေမြင်မိစေတီ”

► တွင်္ဂမာရ်တော်နှင့် ထိပ်စိပ်လေး၏ သိုက်တောရားတော် မှုမြင်ရုံ
 ထိပ်စိပ်လေးမှအား ထွေမြင်ရုံ ◄

တည်ထားကြပါသည်။

“ရွှေမြင်မိစေတီတော်” အား မြင်းမြင်စေတီနှင့် ကျောက်တာရွာတို့မှ ဘုရားပွဲတော် စည်ကား ပြုရန် ကျင်းပကြလေသည်။ “ရွှေမြင်တင် စေတီတော်နှင့် မြင်းမြင်စေတီတော်” တို့မှာ အထူးပင် အရေးပါလှသော စေတီကြီး ဖြစ်လေ၏။

ရွှေမြင်တင်စေတီနှင့် ရွှေမြင်းမြင် စေတီတော်တို့သည် စစ်ကိုင်း တောင်တန်း၏ အမြင့်ဆုံး တောင် ထိပ်လည်းဖြစ်၏။ တောင်တက်ခရီး

မှ (၂) မိုင်မျှ ရှိသော်လည်း သစ်ပင် များ အုပ်မိုးနေသောကြောင့် မမြင်သော အရိပ်အာဝါသ ဖြစ် လေသည်။

မြို့ဟန်ရင် အလယ်ပိုင်း၌ စေတီတက်ခရီးဟု မှတ်နိုင်လေ၏။

ရွှေမြင်တင်တောင်မှာ “သဘာဝ မိတ္တောကြီး” က ဝိုင်းပွဲထားခြင်း မရှိဘဲ အမြစ်မီးသစ်တောက်ကြီး

ဖြစ်တည်နေလေသည်။

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော်စေတီများ အများဆုံး တည်ရှိသည့် တောင်တန်းကြီး လည်း ဖြစ်လေသည်ဟု “ဆရာ တော်ရွှေကိုင်းသား” က မှတ်ချက် ပြုခဲ့ပါသည်။

တွင်္ဂမာရ်၊ တွင်္ဂမာရ်၊ တွင်္ဂမာရ်၊ တောင်ဘီလူးလေးစေတီ၊ ဆင်မယဉ် စေတီ၊ ဂုဏ်မာရ်၊ ရှင်ဗုဒ္ဓ၊ ရှင်လှတော်နှင့် ကဿပတို့မှာ တစ်ထက်တည်း တောင်တစ်ကြော တည်းပင် ဖြစ်တည်နေကြပါ၏။

အောင်စွာမကြီးစေတီ၊ အောင်စွာ ငယ်စေတီနှင့် တစ်ဝဂ္ဂစေတီတော် မှာလည်း ရောဝတိမြစ်ကမ်း “မန္တာ ရီရီတောင်” ၌ တစ်ခုစီ တည်ရှိ နေခြင်းကို အလွယ်တကူပင် မင်းကြီး ၏ ကုသိုလ်တော်များအား ဖူးမြင် နှင် ကြလေ၏။

ထိုအတူ ထူပါရုံဆိပ်ကမ်းအနီး၌ ဖောင်တော်ဦး၊ ဖောင်တော်ဝမ်း၊ ဖောင်တော်ပုံစေတီ များကလည်း အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏

ကုသိုလ်တော်များ ဖြစ်လေရာ စစ်ကိုင်းမြို့နှင့် စစ်ကိုင်းတောင်ကား “သာသနာအောင်မြေ” အမှန်ဖြစ် ကြောင်း ရေးလိုပါ၏။

ရွှေမြင်တင်ပွဲတော်ရက်တွင် ပဒူ ရွာ၊ တောင်ရင်းရွာ၊ ကံကြီးကုန်း၊ စာရေးရွာ၊ ခက်ရွာ၊ စကျင်ရွာ၊ ရွာသာယာ၊ ရေခါး၊ ရေ၊ ကံတာ အစရှိသော ကျေးရွာ၊ မြို့များ၏ အဓိက ပွဲတော်လည်း ဖြစ်လေ၏။ တောင်တော်၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်း ဖြစ်သော မင်းကွန်း၊ ရှားရောင်၊ ဝေသာဒေသများကလည်း မအောက်မနေ ဘုရားဖူးလာရောက် ကြလေရုံည့် စေတီထူးဖြစ်သည်။

တောတောင်ကြီး၏ ထိပ်ဝယ် စေတီတော်မှာ မကြီးကျယ် မခမ်းနားလှသော်လည်း ဤမျှ စည်ကားသော “တောဘုရားပွဲ” ကား အံ့ဩရလောက်ပါပေ၏။

နည်းရောဂါ ကင်းဝေးအောင်
မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ
 နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်
 အမှတ်တံဆိပ်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ရင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှုကျပ်ပြီး ဖောဟယ်များ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုရင်ဆွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကပ်စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်ဖွဲ့တစ်အောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ ဇောဘ၊ ဒေါသ၊ ဖောဟ လွန်ကဲတဲ့သုတေသီ ပရိဝေဒနာတက်လောင်ပြီး နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။

နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။ နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည့်ပုံ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ဓမ္မာကိုယ်တွင်းက သက်တောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပတ်နှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ဖျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှုကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ မြေဖျားလက်ဖျားအောင့်ခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွဲသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်၊ ခွဲအရောင်မပူခြင်း၊ လက်သည်များ ပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးပမုန်ခြင်း၊ နှလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အအေးခံနေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတွေ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချိန်နဲ့ တူတာလို့ အဲဒါကို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောအကြီးကြီးလဲ၊ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရှည်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြုရမှာပေါ့။ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ သက်သာပျောက်ကင်းရုံဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
 သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေးကို ဆောင်တာ အမျိုးတိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်တာ ဖျား ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကိုရင်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်းညွှန်နဲ့ မုံရွာအောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကော့နှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ခတ်မှု မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားညှပ်ခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရွေးရွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်ပမုန် မောပန်းခြင်း၊ ဖူးတင်ခြင်း၊ စိတ်မိန်းမူးမှုနဲ့ အိပ်မပျော်၊ ဖောဟဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အအိုင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန့်ခြင်းတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးတာ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်တာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်ဖယ်တာ၊ အိမ်ဆေးကို ဘယ်ဆိုရင်တွေမှာ ပယ်ရင်ရမိမှာလဲ။

အဆိုကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း၊ မုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမုန်စေေးဟာ တိုင်းသိပြည့်ကျော်ဖြစ်၊ ငြိသာဖို အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး နှလုံးအားဆေးကို လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးနဲ့ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်ရမ်းပါ။ ခင်ဆု၊ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကင်းမြို့၊ ပုဇွန်လမ်း၊ နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးနဲ့ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။
 ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးထိုးထုတ်လုပ်ရေး
 အမှတ်-(၇၇/၃၇) ဖေဖော်ဝါရီလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပုဇွန်လမ်း၊
 ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်းထု-၆၃၀၇၉၊ ၇၉-၅၁၀၆၃၂
မြောင်းမြ တောင်ယဉ်တင့်

ရောဂါပစ်

ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်

ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်

သုခ ပအိုဝ်းရွာလေးတွင် ရောက်ရှိနေစဉ် ထိုရွာရှိ ဖိုင်ဆရာတော်(ပအိုဝ်း)ထံမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်အကြောင်းတွေကို ရရှိလိုက်၏။

ရောဂါပစ် ဓာတ်တော်များသည် ပဲနောက်စေ့ထဲသို့ ထည့်ကျိုးအရွယ်၊ မုန့်ညင်းစေ့ အရွယ်အားဖြင့် ကျွဲကော (၁၆)ပြည်နှင့် စွယ်တော်လေးဆူ၊ ညှပ်ရိုးမုန့်ဆူ၊ သင်းကျစ်တော်(၁)ဆူအားဖြင့် မပြိုမကျ ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်(၇)ဆူတို့ ကြွင်းကျန်ရစ်

• ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်
 • ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်

ပြည်ထောင်မင်းတို့ ဆရာဖြစ်သူ ဒေါ်ဏာပုဏ္ဏားက ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်ပူဇော်စေခဲ့သည်။

ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်ကို ရှစ်ပြည်ထောင်တွင် သရီရောဂါပစ်စေတီပူဇော်ခဲ့သည်။ (၇)ဆူသည် မစွဲမဒေသညီ ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ် (၁)ဆူသည် ဟိမဝန္တာတောင်ခြေ သက္ကတိုင်း ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ် (၁)ဆူသည် နဂါးစောင့်ရှောက်လျက် ရာမမင်းမျိုးက ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်များ လက်ထက်ရောက်သောအခါ အဖျက်ဖြစ်ရန် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဟောင်း၏ အင်္ဂါထောင့် တောင်(၆၀)နက်သော ဌာပနာတိုက်တွင် လျှို့ဝှက်ထား၍ ပူဇော်ထားခဲ့ကြသည်။

ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်စေတီတော်ကို နဂါးစောင့်ရွှေကျယ်မရှိနိုင်သဖြင့် မူလအတိုင်း ထားခဲ့ကြသည်။ ပုဒ္ဒသရီရောဂါပစ်လက်ထက် ရောက်သောအခါ ရှာဖွေရာမှ ရောက်သောအခါ ဌာပနာတိုက်မှ ဓာတ်တော်များကို တိုင်းဒေသ

သွပ် ဖြူးဒါး စာတ်ဆောင်

လာဘအောင်

ဝေါလွင်ဒီး (၈၈)

ဣသရိရာ ဓာတ်ဆောင်

အသီးသီးဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့ ဌာပနာခဲ့ကြသည်။

ရာမဂါမစေတီမှ ဓာတ်တော်(၂)ပြည်ကို သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ) ဒုဋ္ဌဂါမဏီမင်း လက်ထက် အနုရာမမြို့၌ မဟာစေတီတည်၍ ဌာပနာခဲ့ကြသည်။

ရာမဂါမစေတီ၌လည်း အစောင့်နဂါးမင်းများ ကိုးကွယ်နိုင်ရန် ကျန်ရစ်ခဲ့မည်သာ။ ရာမဂါမစေတီကို နောက်ကျမှ ပြန်လည်တွေ့ရှိခဲ့ကြသောကြောင့် ဘုရားဖူး ခရီးစဉ်များ မပါဝင်ခဲ့ပေ။

နီပေါနိုင်ငံ ရာမဂါမရွာအနီး လယ်ကွင်းအလယ် ရေဝန်းလျက် သီးခြားတည်ရှိနေ၏။ တောင်ပိုကမူငယ် ပုံစံဖြင့် ထိပ်၌ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်က ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။

တောင်ကြီးမြို့ အေးစေတီ ဆရာတော်သည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် လူဦးနီဆရာတော်(ယခု တောင်ကြီး ဓမ္မိကာ ရာမဆရာတော်)နှင့်အတူ ဘူတောမြို့ ဒေါ်စန္ဒြီတို့ အကူအညီဖြင့် ထိုစေတီကို ပထမဦးစွာ ရောက်ဖြစ်ခဲ့ ကြသည်။ ရောက်တိုင်း သုတ်မဟာဝါ(မဟာနိဗ္ဗာန သုတ်)မှ ဗုဒ္ဓသရီရဓာတ်တော်ရှိခိုးဂါထာဖြင့် (နဂါးမင်း စောင့်ဓာတ်တော်) အမည်ဖော်၍ ရှိခိုးဖြစ်ခဲ့သည်။

၇၄ နက္ခမဂျာနယ်၊ ဩဂုတ်လ၊ ၂၀၁၀

ပအိုဝ်းဝတ်အဖွဲ့များပါသော ခရီးစဉ်များတွင် သွပ် ရေချမ်းတို့ဖြင့်လည်း ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

နီဝင်ဘာလတွင် ဗုဒ္ဓဂယာရှိ ပအိုဝ်းပုညဝတ္ထုကျောင်း တိုက် ရေစက်ချပွဲတွင် ဤစေတီသို့ အရောက်ပို့ခဲ့ ကြသည်။ ဓာတ်တော်ရှိခိုးဂါထာတို့ဖြင့် ရှိခိုးပူဇော်မှု တောင်ကြီးမြို့ မြေဖြူကမ္မဋ္ဌာန်း အရှင်မြတ်၏ မျက်စိ သို့ စူးရှတောက်ပသော အလင်းဓာတ်နှစ်ဖုံ ဖြစ်ပေါ် ထက်မြက်လာစေရန် ထိုအရာကြောင့်ပင် လက်မှတ် ထားပြီး နက္ခမဂျာနယ်ကို ထိတွေ့ရသဖြင့် ဤသို့ ဣသရိရာဓာတ်ဆောင်များ ဖြစ်နေသည်ကို လိုက်ရတော့သည်။ နောက်ထပ် ထပ်၍ နီဝင်ဘာလ ထိပ်၌ ရက်ပေါင်းများစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့၏။

ထိုရရှိခဲ့သော ဓာတ်တော်နှစ်ဆူကို ပျောက်မည်မရှိမည်စိုး၍ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောမိတော့ဘဲ သာသနာ့အောင် မြေဖြူကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက်တွင် (၂) ကြာသည်အထိ ကိုယ်တိုင် တစ်ပါးတည်း ကိုးကွယ်ထားမိခဲ့သည်။

အေးစေတီဆရာတော်ကို အကြောင်းတိုက်ဆိုင်း၍ ပြောမိတော့မှ လူသိသွားခဲ့ရသလို ဓမ္မကထာ ဆရာတော်တစ်ပါးကလည်း တရားထဲထည့်၍ ပြောမိရာမှ ဓာတ်တော်သတင်းသည် ပျံ့နှံ့သွား တော့သည်။

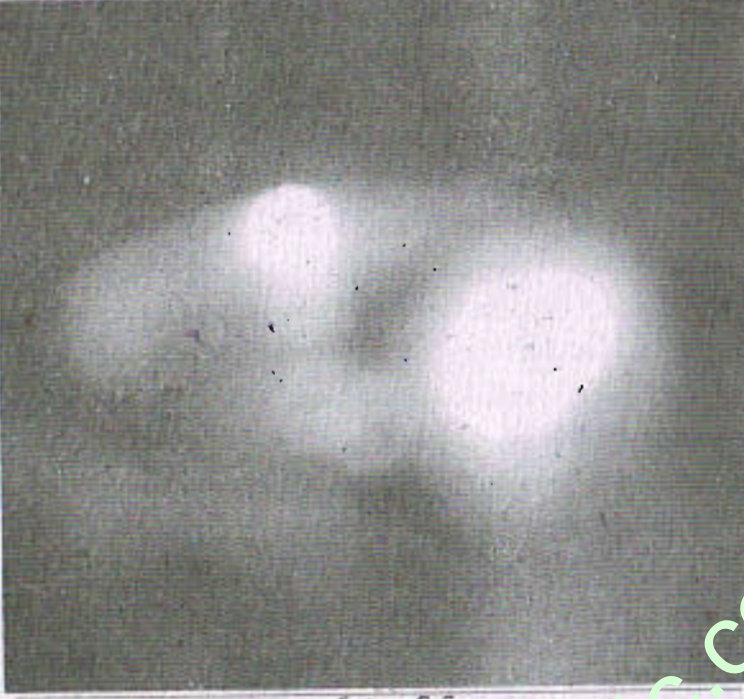
ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းတို့၏ အမျိုးသားတံဆိပ်သည် ဖြစ်နေပြန်၏။ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်အတိုင်း ဝတ်အဖွဲ့များ နဂါးစောင့်ဓာတ်တော် အမည်ဖော်၍ ရှိခိုးခြင်း၊ ဝတ်ပန်း စသည်တို့ကြောင့် နဂါးမင်းကပေးသည့် ဓာတ်တော် ဟု လည်းကောင်း၊ ရာမဂါမဗုဒ္ဓသရီရဓာတ်တော် ဟု လည်းကောင်း အမည်ဖြင့် မြေဖြူကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတိုက် တွင် ပူဇော်ထားရှိသည်။

မည်သူမဆို တောင်ကြီးမြို့ကို ရောက်ရှိပါ မှုးမြော်ပူဇော်နိုင်ကြောင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်ရမ တော့သည်။ တောင်ကြီးမြို့၊ ညောင်ဖြူဝန်းရပ်ကွဲ တွင် တည်ရှိပါသည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

F.10B, March, 2010

ဓာတ်လုံးလက်စွပ်

ပျောက်သောအခါတွင် ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံမှ အင်္ဂိုရတ် လုံးလေး တစ်လုံး ရရှိခဲ့သဖြင့် မိတ်ဆွေထံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်မောင်သည် အသက်(၅၅)နှစ် အရွယ် ဘားအံမြို့တွင် တိုင်းရင်း မြေရာတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အင်္ဂိုရတ် လုံးလေးပတ်သက်၍လည်း အတန် အသင့် နားလည်သည်။ သူကိုယ်တိုင် မိတ်ဆွေကုန်အတွက် အင်္ဂိုရတ် လုံးလေးတစ်လုံးကို အင်္ဂိုရတ် ကျွန်ုပ်သည် ကံအားလျော်စွာဖြင့် ရရှိပေးမောင်အား သူ၏အိမ်တွင် မိတ်ဆွေနှင့် တွေ့ရလေသည်။

'လာဖို့ ကိုလွင်ရေ... မလာဖူး မလာဖူးလို့ ကိစ္စထူးများ ရှိသလား မှာ မိတ်ဆွေက ပြောရင်လဲ ခံရမှာပဲဗျာ။ မိတ်ဆွေလုံးလက်စွပ်လေး တစ်ကွင်း ပြန်လို့ လာတာဗျ'

'မိတ်ဆွေက ပြောရင်လဲ ခံရမှာပဲဗျာ။ မိတ်ဆွေလုံးလက်စွပ်လေး တစ်ကွင်း ပြန်လို့ လာတာဗျ'

'မိတ်ဆွေက ပြောရင်လဲ ခံရမှာပဲဗျာ။ မိတ်ဆွေလုံးလက်စွပ်လေး တစ်ကွင်း ပြန်လို့ လာတာဗျ'

ထိုနောက် ကျွန်ုပ်သည် မောမော မှိုမှို လက်ဖက်ရည်ကြမ်း တစ်ခွက် မော့သောက်လိုက်ပြီး ပါလာသော လက်စွပ်ကလေးကို ဦးခိုးမောင်အား ပျက်ပြုလေသည်။

ဦးခိုးမောင်သည် လက်စွပ်ကလေး

အား စိတ်ဝင်စားစွာ လှည့်ပတ်ကိုင် လာဘအတွက်လဲ ဝယ်ယူ အကျိုး ကြည့်ပြီး...

'လာဘသိရှိ အစီအစဉ်နဲ့ ကွင်းထားတာ ဖြစ်နိုင်တာ။ ကာယသိရှိတာကို အတွက်တော့ ပြန်လို့လဲ ဆိုတော့ သွပ်ပြဒါးကွင်း ဖြစ်နေလို့ ကိုလွင်ရေ' အေးဗျာ... အသုံးဝင်ပုံနဲ့ ပြုလုပ် ပုံလေးကို ပြောပြပါလား'

'ဓာတ်ကတော့ လက်သား ကောင်းလေးဗျာ။ ကွန်တော်ကိုယ် တိုင် ဒီဓာတ်လုံးလုံးကို ကြိုးစား ထိုးခဲ့ဖူးပါပဲ။ မျက်နှာပွင့် လာဘ်

လာဘအတွက်လဲ ဝယ်ယူ အကျိုး ပေးပါတယ်။

ဓာတ်လုံးလုံးကို အဆင့်ဆင့်က တော့ ပြဒါး(၅)ကျပ်သားကို ခဲထုံ ပြုလုပ်ပါ။ ဓာတ်ဆီတိုင်ကိအဖုံး ရောင်း ပိုကောင်းတယ်ဗျာ။ ခဲ(နာ) (၁၀)ကျပ်သားကို သံလုံပတ်လက် ထဲသို့ ထည့်ကျိပါ။ ခဲ(နာ) အရည် ပျော်လာတဲ့အခါ သံပရာရည်ညှစ်ပြီး ပြဒါး(၅)ကျပ်သားလုံးကို လောင်း ထည့်ပါ။

ပြဒါးဟာ နာအပေါ်မှာ ခဲနေတာ နက္ခမဂျာနယ်၊ ဩဂုတ်လ၊ ၂၀၁၀

ကို တွေ့ရမယ်။ အဲဒီပြဒါးကို ဇွန်းနဲ့ ခြစ်ယူပါ။ ပြဒါးနဲ့အတူ နာဓာတ် ပါလာလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ နာဓာတ်(ခဲ)ကို ထုတ်ရလိမ့်မယ်'

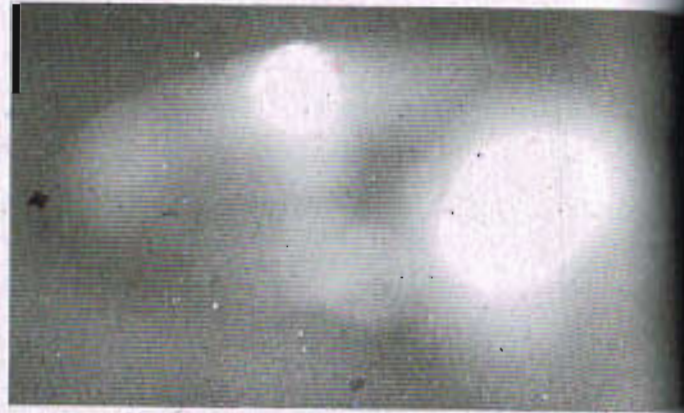
'နာ(ခဲ)ကို ဘယ်လို ထုတ်မလဲဗျ' ပြောပြမှာပေါ့ ဆရာရယ်။ ခြစ်ယူ ထားတဲ့ ပြဒါးကို ရှောက်သီးတစ်လုံး ညှစ်ထားတဲ့ ပုလင်းထဲမှာ ထည့်ပြီး နေ့စဉ် နေ(၇)ရက်ပြုပါ။ (၇)ရက်ပြည့် ရင် ကန့်(၁)ကျပ်သား၊ ဆေးဒန်း(၁) ကျပ်သားကို အမှုန့်ပြုပြီး ပြဒါးထည့် ထားတဲ့ ပုလင်းထဲသို့ ထည့်ပါ။

နောက်ထပ် နေ(၇)ရက် ထပ် လှန်းပါ။ ခဲတခြား ပြဒါးတခြား ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ခဲဟာ ရှောက် ရည်ထဲမှာ အမှုန့်ဖြစ်သွားပြီး ကန့်၊ ဆေးဒန်းတို့နဲ့ ရောနှောသွားကာ မာတင်းနေတဲ့ ပြဒါးခဲကို ရရှိပါမယ်။ ထိုပြဒါးခဲကို လုံနံပါတ်(၂)လုံနံ လုံခြောက် မီးပုန်ဖြင့် ထိုးပါ။

လုံထဲတွင် ပြဒါးဟာ အရည်ပျော် ရင် သံပရာရည်ညှစ်ပေးပါ။ အဲဒီလို လေးငါးခါလောက် သံပရာရည် ညှစ်ပေးပြီးရင် လုံကို အအေးခံပါ။ အေးတဲ့အခါ လုံထဲတွင် ပြဒါးခဲလေး ကို တွေ့ရမယ်။ လုံကို မှောက်ချ လိုက်ရုံဖြင့် ပြဒါးခဲလေး ထွက်ကျ လာမယ်။

အဲဒီနောက် သွပ်ကို သံဟက်လက် လုံထဲထည့်ပြီး ကျိုပါ။ သွပ် အရည် ပျော်လာတာနဲ့ သံလုံကို ဖိထဲမှ ထုတ်ပါ။ ဒီနောက် ပြဒါးခဲလေး ပစ်ထည့်လိုက်ပါ။ တဖြောက်ဖြောက် အသံမြည်ပြီး သွပ်နဲ့ပြဒါးဟာ ငြိမ် သွားပါလိမ့်မယ်။

သွပ်၊ ပြဒါး အေးခဲတဲ့အခါ ၇၆ နယူကွရေ့စ်ခြေညီပုဂ္ဂလိက

လက်ချား(၁)ကျပ်သား၊ ဆေးဒန်း (၁)ကျပ်သား၊ ဒုတ္တာ(၁)ကျပ်သား ကို အမှုန့်ပြုပြီး နွားနို့စစ်စစ်ဖြင့် တစ်ည စိမ်ထားပါ။

နောက်နေ့မနက်တွင် နွားနို့များ ဟာ အရောင်ပြောင်းနေတာကို တွေ့ရပါမယ်။ ဒီနောက် နွားနို့ထဲမှ ထောင်းထည့်စိမ်ထားတဲ့ ဓာတ်များ ကို ရေစစ်ဖြင့် စစ်ထုတ်ပါ။

သင့်တော်သော လုံထဲသို့ ထို အမှုန့်ပြုထားသော ဓာတ်များကို ထည့်ပြီး မီးပြင်းနဲ့ဆွဲပါ။ ထိုဓာတ်မှုန့် များ အရည်ပျော်သော် သွပ်၊ ပြဒါး ခဲကို ထည့်လိုက်ပါက ဓာတ်သား များ မြှုပ်သွားမယ်။ မီးကို ပုံမှန်ဆွဲ ပေးပါ။

အဲဒီနောက် လုံကို ထုတ်ပြီး အအေးခံကာ အထပ်ထပ် ဇော်မံပြီး မီးပြင်းဖြင့်ထိုးပြီး ပုံမှန်မီးဖြင့် (၃)နာရီ ခန့်ဆွဲပါ။ ဒီနောက် လုံကို ခွဲကြည့်ပါ။ ပုံတွင် ပါသကဲ့သို့ လင်းနေသော ဓာတ်လုံးကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

မသန့်သော ဓာတ်သားများ ကုန်စင်သွားအောင် ထိုဓာတ်သား ကို ရှောက်ရည်ဖြင့် (၃)ညစိမ်ပြီး နေပြထားပါ။ ဒီနောက် ဓာတ်လုံးကို ရှောက်ရည်ထဲမှထုတ်ပြီး နွားနို့ထဲသို့

ထည့်လိုက်ပါက နွားနို့များ လာသကဲ့သို့ တွေ့ရမယ်။

ထိုအခြေအနေတွင် ဓာတ် ဟာ သန့်စင်သောဓာတ်သား သွားလေပြီ။ ထို့နောက် ပုံမှန် လုံ(၃)လုံခန့် မီးအပူပေးပြီး အအေးခံပြီး ခွဲကြည့်ပါက ကို လက်စွဲလို ဝင်းလက်တောက် နေတဲ့ ရွှေရောင်ဓာတ်လုံးကို ရှိပါမယ်ဗျ'

'အေးဗျာ... ခင်ဗျားရှင် ရှင်းတော့တယ်'

'ဒီဓာတ်လုံးကို ဆောင်ထား ဆိုရင်တော့ ကံ(၅)ပါးကို ထိန်းရလိမ့်မယ်။ ဒါမှပဲ အကျိုး ပျံ့။ တချို့က စန်းပွင့်ချင်တာ တိုင်း အပိုရတ်ဆရာတွေဆီ ဟိုတောင်ဒီတောင်နဲ့ မိမိကိုယ် မထိန်းရင်တော့ ကောင်းကျိုး ဆိုးကျိုးကို ပေးတတ်တယ်ဗျ'

'ကဲ... ဦးစိုးမောင်ရေ ကား ကျွန်တော်လဲ ပြန်ရဦးမယ်။ ခွင့် ဦးဗျာ'

ဟုပြောပြီး ကျွန်ုပ်သည် ဘာမှ မော်လမြိုင်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသ

ပေါ်လွင်ဦး(ရှေး)

အိမ်စိမ်လေး၏ ကမ္ဘာဦးဓာတ်၏ အမြောက်ခန်းမင်း၏ ကုသိုလ်တော်ကမ္ဘာဦး

တုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော် အာနု ဘော်ကား အနိုင်မဲ့ အတု မရှိပါ တကား။

ရွှေမြင်တင်တောင်ကား သိုက် နေတောင်(၃၇)တွင် တောင်ထိပ် မှတ် (၉)လည်းဖြစ်ကြောင်း မှတ် တမ်းတင်ထားပါသည်။

ကိုးပါးကိုးလိစာရင်း၌ "တော ကိုတော" စာရင်းဝင်ဖြစ်၍ "မပျောက်ဆိပ်တော"ဟု အမည် တွင်ခဲ့သောတော ဖြစ်ပါ၏။

တောကိုးတော

- ၁။ ယိတော
- ၂။ ဌာတော
- ၃။ ထန်းတော
- ၄။ ဝိပိတော
- ၅။ ယိုက်တော
- ၆။ လိပ်တော
- ၇။ တည်တော
- ၈။ မျိုးတော
- ၉။ ယျက်ဆိပ်တော
- ၁၀။ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။
- ၁၁။ သမဏသုခ ဆရာတော်ကြီး

ဦးဝါသဝမှ သူငယ်ချင်းဖြစ်သော ဆရာကြီးရွှေမြင်သာထွန်းအား ဟားမဲ့ သိဒ္ဓိတစ်ခု အလိုငှာ "ပျောက်ဆိပ် တော"နှင့် "ရွှေမြင်းမြင်စေတီ"

သို့ ဂန္ဓာရီ စေလွှတ်ဖူးပါသည်။ တစ်ပိုင်းတစ်စမျှသာ အားထုတ် နိုင်ခဲ့ပြီး ပြီးဆုံးခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း အဆင့်တစ်ခုအထိ အောင်မြင်ခဲ့ပါ ၏။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်း အတွင်းဖြစ်၍ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့ရပါသည်။ စစ်ကိုင်းမြို့အတွင်း သွေးချောင်း စီးနေ၍ မိသားစုအရေးကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

ရွှေမြင်တင်စေတီတော်၌ သီပေါ မင်း နန်းမတက်မီ တစ်နှစ်ခန့်၌ မင်းတုန်းမင်း၏ မှန်နန်းအပျိုတော် ဖြစ်ခဲ့သော "စံစိခင်လေး"က အာရုံခံကြီးနှင့် "လောက ရုပ်ပွားတော်မြတ်"ကို လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဘာသာရေး နှင့် လူ့ဗျူဟာဆိုင်ရာ ကျွန်ုပ်တို့အချို့က အချိန် ဖြစ်၍ ရွှေမြင်ကင်ဘောင်၌ အချိန် များစွာပေး ပေးရားအားထုတ်ခြင်း

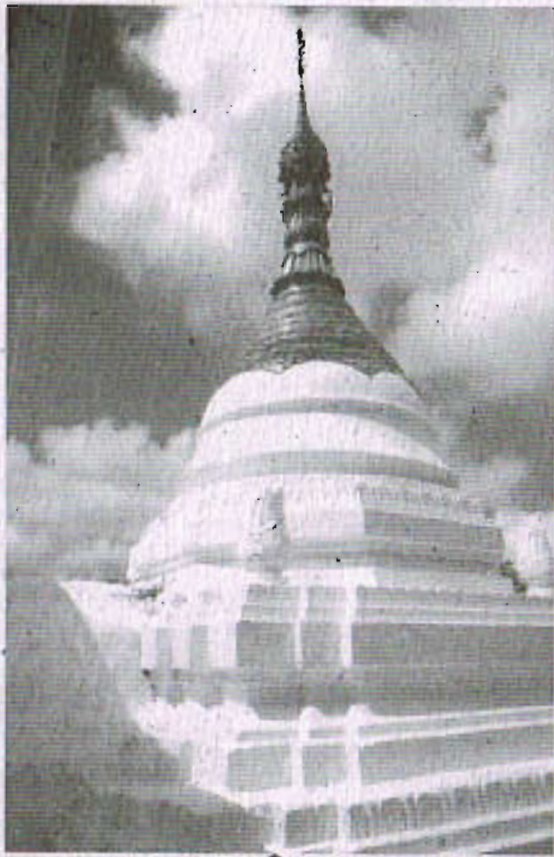
ပြုခဲ့လေ၏။ ဒေါ်စံစိခင်လေး၏ ခင်ပွန်းမှာ "မိုးနဲစစ်ကဲကြီး" ဖြစ်ပါ သည်။

ဒေါ်စံစိခင်လေး၏ ကုသိုလ်တော် ကမ္ဘာဦးများ၊ အာရုံခံကြီး၏ ကျွန်း တိုင်လုံးများတွင် "ရွှေမင်္ဂလာကြွ ကြိုခင်း"ဖြင့် ယနေ့ထိ ရှိနေပါ သည်။

အမြောက်ဝန်မင်း၏ ကုသိုလ် တော်၊ တပည့်သားမြေးများ ဖြစ်သော တိုက်သူကြီး မယ်... ဟုသိုလ် တော်၊

မောင်... ယုံညံ့ အမည်ဖြင့် ကုသိုလ်တော်များကိုလည်း ပါဝင် အ... ဖြည့်ထားပုံကိုလည်း တွေ့မြင် သာရခေါ်ခဲ့ရပါ၏။

၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်း ကာလအတွင်းမှာပင် (ဒေါ်တင်တင် လင်း-ရွှေပြည်သာမိသားစု)နှင့်ဆီ ခြံ-မန္တလေးမြို့တို့မှ ဂြိုဟ်ပြန်ပြေ ဆင်းတုတော်များ လည်းကောင်း၊ ဖောဓိပင်ကြီးနှင့် ဂန္ဓကုမ္ဘီတိုက်ကြီး

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော် တွင်မြင်တော်

တွင်မြင်တော်တော်မှ ရှေးရွာတော်မြတ်

ကိုလည်းကောင်း၊ ရွှေထင်လင်း ဆင်းတုတော်တို့ကို လည်းကောင်း ကုသိုလ်ပြုထားပါ၏။

ရွှေမြင်းမြင်စေတီတော် မဟာရံ တံတိုင်းနှင့် ကျောက်ခင်းလမ်းတို့ကို သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြရ ပါ၏။

ညောင်ပင်သာ ဦးညောင်လေးချီး နုပုတိည်သူ ဘုန်းရှိန်မြို့လို့ ပြုလုပ်ပြီးလျှင်လော၊ သက်န်းနက်လှ ဖောင်ကြာလယ် လိုတော်ရှိရာ ရောက်နိုင်စွမ်း၊ ရှင်ဖြူရှင်လှ မြတ်ညီနောင်ကို သိကြားလှဆောင် ကွယ်ကိုးဆိုကမ်း၊ ရွှေပြင်ပီ ရွှေပြင်တင်၊

၇၀၀ နှစ်ကျော်မြောက်မြောက်

ကျောက်သွယ်ကျော်မော် ထိန်ထိန်ချုပ်၊ ကြက်အိပ်ကြက်ထောင့် အံ့ပခန်း၊ ဘုန်းတော်ဆလန်း၊ ထူးမြတ်စွာ၊ ကြက်ကျ ကြက်ယက် ကြက်တောင်ထူး ရွှေကြက်ဝါး၊ ဂုဏ်ပေါင်းကွန်ကွန်ပြာ၊ ဆိုသမျှ ထွတ်သကျကို သက္ကရာဇ် လေးရာရှစ်ဆယ်စွန်၌ မိကျွန်းပူလ စ၍ထွန်းစည်၊ ထိုင်း နုပုတိည်၊ ဖောင်ကြာနှင့် ငမ္မာလည်သည်၊ ရွှေရည်သာသနာ တည်ထွန်းစေဖို့အား၊ ရွှေမြင်တင်တောင်မှာ စစ်ကိုင်း တောင်တန်း၏မြောက်ဖျား သဘာဝ သစ်တောကြီးအတွင်း တောနှင့် တောင်စွယ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

တောင်ထိပ်၌ စေတီတော်၊ တည်ရှိခြင်းကြောင့် သစ်ကြီးငါးပါး များ၏ အေးမြသော အရိပ်အောက် မှာ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ ကောင်းလှပါ။ စစ်ကိုင်းတောင်ကြီး၏ အမြင့် တောင်ထိပ်လည်းဖြစ်၍ ၁၅ ရာစုနှစ်က စတင် တည်ဆောက်ခဲ့ မြန်မာ့ရှင်မြင်တာဝါတိုင် တည်ရှိ စခန်းသာ ဖြစ်လေ၏။ တာဝါတိုင်စခန်းအတွက် ကတ္တ ကားလမ်း ဖောက်လုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် တောင်ထိပ် စေတီတော်အရောက် လမ်းပေါက်ခဲ့ပါပြီ။ စစ်ကိုင်းတောင်ခြေ ကနီကျေ ပရိမိမင်စိမ်းပြာရေညှိဆေး ထုတ်

ကိုရာ ရေခါးအင်းသို့ (၇)မိုင်မျှ ရှိပါသည်။ ရေခါးအင်းအနီး ရေခါးရွာမှ မျက်နှာ-မြစ်ကြီးနား ခရိုင်ချင်း ကော်လမ်းမကြီးအတိုင်း ရွှေမြင် တောင်တော်သို့ (၆)မိုင်ခန့် ရှိလျှင် တောင်တက်လမ်းကြီးကို မြန်မာ့နေသော ဆိုင်းဘုတ်ကြီးအား ရွှေမြင်ရမည်မှာ မလွဲပါ။ တောင်တက်လမ်းမှာ (၂)မိုင်မျှ ကျောက်ရေမည် ကတ္တရာကြမ်း မီးထား၍ ဆိုင်ကယ်နှင့် ကားများ ပြန်မထားမသိ ရန်မခ လုံခြုံချမ်းသာ မှာ လွှားရောက်နိုင်ပါသည်။ တောင်လမ်း၊တောင်လမ်း တစ် မျောက် ဝဲယာ၌ အင်ကြင်း၊ မဟော်၊ ကျွန်းမှို ကျွန်းနက်၊ တရော် မီးတအောင်းပင်၊ တောဆီးဖြူပင်၊ မြေဖြူပင်၊ ပိုးနှံ၊ မက်ခိတော၊ မြေပင်၊ ဗောင်းပင်၊ ဆိတ်ချေးပင်၊ မြေပင်၊ စရိပ်ပင် စသော ပရဆေးပင် များ ကြွယ်ဝစွာ ရှင်သန်နေကြပုံကို မြင်ရပါသည်။ စားခန်းနိုင်ကြလေ၏။ သမင်၊ ချေး၊ ဒရယ်နှင့် တောပျော် မှက်ပျိုမှတ်တို့၏ တောသံများက သဘာဝတရားကြီးကို အလှပဆုံး မြင်တောင် လက်ဆောင်သဖွယ် မြင်ရပါမည်။ တောင်တက်ခရီး တစ်လျှောက် မြေပင်၊ သန့်စင်သော လေကို တဝ မြေပင်၊ လှလတ်များအတွက် လေ ကျွန်းရာလမ်းမကြီးဖြစ်နေလေသည်။ ကုသိုလ်ဘာဝနာ ဂန္ဓာရီ သူတော် များ၏အတွက် အောင်မြေ။

တောင်ကိုလွှားလေးစေတီကား အသားပျို ရိုက်ကုတားပုံ တွင်မြင်တော်တော်မှ တွင်မြင်တော်

ဘဝအမောတွေကို ခေတ္တခါချ လိုသူများအတွက် အပန်းဖြေ။ တောတောင်သစ်ပင် သဘာဝ ချစ်သူများအတွက် ကြည်နူးစေ။ မြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင် အားကစား မောင်မယ်များအတွက် ခွန်အား သစ်စေ။ တော့စောင့်၊ တောင်စောင့် နတ် ကြီးများ၊ ယက္ခများ၏ ရှေးဟောင်း ဌာနေသို့ ထွေလီကာလီ လောကီ အလုပ်တွေကို တစ်ခါပလေ ဘေး ချိတ်ပြီး စိတ်ဖြေရင် အရောက်လာ ကြဖို့ စိတ်ဝေါလမ်းညွှန်လိုက်ရပါ

သည်။ စိတ်ချမ်းသာ ကုသိုလ်ကျန်းမာ အဝေရာ ဘေးမခ ကျေမြတ်ပါစေ။

ဒေဝါရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

အနီးအနား

- ▲ ရွှေမြင်မိဘုရားသမိုင်း။
- ▲ စစ်ကိုင်းသာသနာဝင်ကျမ်း။
- ▲ မုံရွေးဆရာတော် - စေတီ ယကထား။
- ▲ ဦးကုလားရာဝေင်။
- ▲ ဆရာတင်နိုင်တိုး-ပုဂံမင်းဆက်။

နဂါးရောင်ခြည်၊ ဂုဏ်စင်၊ ဖရ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သိပေါမင်း ပါတော်ပူပြီး နောက်နန်တွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကုန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးဒွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး

သမားအိုဆေးထိုက်

ဦးဒွယ်၏အမြီး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(မြင်း/ငိုလိကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ပြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

၅ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးကော်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သမားအို လေးကော်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၅]

လူတစ်ယောက်၏အကျိုးကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်းအေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် မြင့်၍ ဇနားကံဆုံ၊ အထေ စမ်းသပ်မှု၌ (၂) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ သောထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၍ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပုပ်ခြင်း၊ အသားကျဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကြီးကိုယ်ပိုင်တောင်၊ ပုဗ္ဗိတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားမှူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျွမ်းပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျွမ်းပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ပထ နက္ခမ္မာရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ရိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တို့ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးကြော၊ နှလုံးရောင်များ၊ မြစ်မြားစေ့နှင့် ကြီးတင်းကာကွယ်သည့် ဆေးဆေးများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်ဝေထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါသည့်အတွက် ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်း၊ တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကုန်မာရေနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၅]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးမှတ်ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်တက်ကို ကြည့်လင် လန်ဆန်၊ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထိ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်း၊ ကျောင်းသားများနှင့် ဝန်ထမ်းများ အရှင်မြတ်များ စာပေးပို့ဆောင်ပေးအပ်၍ လည်းကောင်း၊ မရိယာတို့ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးမှတ်ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ ၀၂၉၁၇) မှန်း-၀၉-၂၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးထိုက် အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်သာရွာ၊ မင်္ဂလာတောင်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြန်မာ့ပြည်ထောင်စု၊ ဝန်ထမ်းများအတွက် ရရှိနိုင်ပါသည်။

၁ ကျားလက်ခံပုံ ကျောက်ဆောင်ထက်မှ ဇော်၊ ၂ နန်းပေါင်းပုံ ကျောက်ဆောင်ထက်မှ ဇော်

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

သဘောဆီပိကမ်းခြေမှ ပုံတန် ထူးခြားသော

ကျားနဂါး ဝေထိနှစ်ဆူ

ပထမဦးစွာ ခုနစ်၊ မေလကုန်ပိုင်း... မော်လမြိုင်-ထားဝယ် အဝေး... မော်တော်ယာဉ်သည် ရေးမြို့... ပြေးကားဝင်းအတွင်း ဝင်... ရပ်နားသည်။

မော်လမြိုင်သည်အားလုံး ကျေးဇူးပြု၍... ကျွန်တော်တို့... မော်တော်ယာဉ်သည် ရေးမြို့တွင်... ရပ်နားမည်ဖြစ်၍ မိမိတို့နှင့်... ယူဆောင်လာသော ငွေကြေး... စာရွက်စာတမ်းများကို... ယူဆောင်သွားကြပါရန်... ဝင်... ဝါတို့က ဘယ်မှာ အိပ်ရ... အသိအကျွမ်းလဲမရှိ... တီးတိုး... မိန်းမရွယ်... လိုက်တည်းပါလား ဦးလေး... March, 2018.

ဒီနားက အိပ်တွေမှာ ရေချိုး ထမ်းစား... ညအိပ်လို ရတယ်။ သိပ်တိုက် ဒီလမ်းကို... သွားနေကုလေ' သူတို့ အကူအညီဖြင့် ကားဝင်း... အနီးရှိ ကိုအုန်းတင်၏ နေအိမ်တွင်... တည်းခိုဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ဦးကား... မိမိ၏ ဇာတိမြို့နယ်မှဖြစ်ကြောင်း... တိုက်ဆိုင်စွာ သိလိုက်ရသည်။ ထားဝယ်မြို့နယ် "သဘောဆီပိ" ကျေးရွာ မူလတန်းကျောင်း... ဆရာမလေးများဖြစ်၍ ခရီးကြွလျှင်... ဝင်လည်ပါရန် တည်းခိုခန်းမိ... စာကို... ပေးသွားကြသည်။ ထားဝယ်မြို့... လေ့လာမှုများ

ပြီးစီး၍ မောင်းမကန်ကမ်းခြေမှ... သည် ပင်လယ်ကမ်းလမ်း ခတိုင်း... သဘောဆီပိရွာသို့ ပေး... သွား... ခဲ့သည်။ တစ်နာရီ... လျှောက်ပြီး... သောအခါ... ဘုရားကို မြင်ရ... သဖြင့် စုံ... သဘောဆီပိ... ကမ်း... ကြောင့်... သိရသည်။... ရှာဖွေနေသည့် ဆရာမလေး... များ... တည်းခိုရာအိမ်သို့ လမ်းညွှန်... ပေးသဖြင့် သဘောဆီပိရွာသို့... ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ အိမ်ရှင်မှာ ဆရာဦးမြင့်စိုးဖြစ်၍... လက်ပံတန်းဇာတိ... ဖြစ်သည်။ ထားဝယ်တွင် တာဝန်ကုစဉ် ဤ... နက္ခမ္မာရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း ၈၁

သဘော့ဆိပ်ရွာနှင့် အိမ်ထောင် ကျ၍ ဇနီးမသားအဖြစ် ရောက်ရှိနေ သည်မှာ (၁၀)နှစ်ကျော်ပြီဟု သိရ သည်။

ဆရာဦးစိုးမြင့်က ရွာဦးကျောင်း၊ စေတီ၊ ကမ်းခြေတောင်ပေါ်စေတီ နှင့် စေတီအချို့ကို လိုက်လံပြသပေး သည်။ ယင်းတို့အနက် ပင်လယ် ကမ်းခြေရှိ ကိုးတောင်ပြည့် စေတီ နှစ်ဆူမှာ စံပယ်တော်မူဟန် ထူးခြား စွာဖြင့် ဖူးမြင်ရသည်။

တစ်ဆူမှာ နဂါးဦးခေါင်းသဏ္ဍာန် ကျောက်တုံးထက်တွင် သီတင်းသုံး ၍ မနီးမဝေးတွင် ကျားလက်ဝါး သဏ္ဍာန် ကျောက်ဆောင်ထက်တွင် လည်း စေတီတစ်ဆူ စံပယ်တော်မူ သည်။

စေတီများမှာ ကိုးတောင်ပြည့် စေတီများဖြစ်ကာ ကျောင်းဆောင် အနေအထားအရ ဉာဏ်တော် အမြင့်နှင့် ထုထည် တိုးချဲ့ပူဇော်၍ မရသော ပြည့်စုံသည့် အခြေအနေ ဖြစ်ရာ၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်ခြင်း၊ ထီးတော်သစ်လျှင်ခြင်းမျှသာ ပြုခဲ့ကြ သည် ဆိုလေသည်။

တရုတ်ဘူမိကြန် ပညာတွင် ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံး၏ အရပ်ညွှန်းအရ ဌာနကိုးခုရှိရာ ပါပအရပ်ဌာန(၄)ခု သည် နေအိမ်မြို့ရွာ မတည်တံ့ခြင်း၊ မြို့ရွာသားတို့ စီးပွားရေး အလုပ် အကိုင် မဖြစ်ထွန်းခြင်း၊ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းခြင်း၊ မြွေကင်း စသည့် အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ နှောင့်ယှက် ခြင်း၊ သူခိုးသူဝှက် မသမာသူများ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ကပ်ရောဂါဘေး သဘာဝဘေးရန်များ ကျရောက် ကျ နှောင့်ယှက်ခြင်းဖြစ်ပေရင်း။

သဘော့ဆိပ်ရွာ၏မြေ

ခြင်းသည် မကောင်းကျိုးကို ပေးစွမ်း ကြသည်။ ယင်းတို့အတွက် "ပရိဟာရ" ခေါ် အခိုက်ပြေဆေးအဖြစ် ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ နဂါး၊ ချီလင် (တရုတ်လေ့ တွင် အလေးအနက် ထားကြသော မင်္ဂလာရှိသည့် ရှေးဟောင်း သတ္တဝါတစ်မျိုး) ရုပ်များ ထားရှိပေး ရသည်။

နေအိမ်ဂေဟာ အလုပ်ခန်းဖြစ် လျှင် ယင်းတို့အနက် (၅)ကောင် (မျိုးတူဖြစ်စေ၊ မျိုးကွဲဖြစ်စေ) ထားရှိ ရ၍ အများ စုဝေးနေထိုင်ကြသော မြို့ရွာရပ်ကွက် စသည်ဖြစ်ပါက (၂)ကောင် ထားရှိပေးရလေသည်။

သဘော့ဆိပ်ရွာတွင်း လေ့လာမိ သဖြင့် ငါးလုပ်ငန်းကို အဓိကထား သူများဖြစ်ကြ၍ ရိုးသားအေးဆေး ကာ ဖူလုံလောက်ကြသည်ဟု ယူဆရ၏။ တစ်ရွာလုံးတွင် သစ်သား ပျဉ်ထောင် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်း များသာ တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

ရွာ၏ အနောက်ရပ်တွင် ထိုစေတီ နှစ်ဆူ ကိုနီးဝင်တော်မူကြသည်။

အနောက်အရပ်သည် ဒီသာညွှန် အားဖြင့် "သတ္တုတတ်" စားပွဲ ပစ္စည်းကို ညွှန်းဆိုလေရာ အမှီ ဖြေ "ပရိဟာရ" ဖြစ်သော ကျား၊ နဂါး၊ ပုံသဏ္ဍာန် ကျောက်ဆောင် ထက် စေတီနှစ်ဆူ တည်နေပြီ သည်။ သဘော့ဆိပ်ရွာ၏ စီးပွားရေး တောင့်တင်း အားပြည့်ခြင်း ပြည့်စွာ ထောက်ကန်ထား သည်။

ထို့ကြောင့် မကြာသောကာလ တွင် ဤနေရာသည် မြို့ငယ်ကလေး တစ်ခုပမာ စည်ကားတိုးတက်လာ နိုင်ကြောင်း မှတ်တမ်းပြု ရေးသား ခဲ့သည်။

ယခု ၂၀၁၃ ခုနှစ် ကာလတွင် ထားဝယ်ရှိ ပတ္တမြားမိုးကုမ္ပဏီ မြေကြန်လက်ကား (ဖုန်းရွှေ) ဆိုင်ပုံ လမ်းညွှန်မှုများ ချိုးဖြင့်ပေးပို့ပေး ဖိတ်ကြားသဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ရာ သဘော့ဆိပ်ရွာသို့ တက္ကသိုလ် ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

သဘော့ဆိပ်ရွာသို့ ရောက်သော အခါ ယခင်တစ်ခေါက် ရောက် ဖူးသည်နှင့်မတူ လုံးဝ ခြားနား

သဘော့ဆိပ်ရွာတွင် လမ်းလယ်တစ်ခု မြင်ကွင်း

ပြောင်းလဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြေကြန်လက်ကား အုတ်ဖိနပ် စားပွဲများနှင့် စားသောက်ဆိုင်ကြီး များ အအေးခန်း ငါးအဝယ်ခိုင်များ တစ်ရပ် တွေ့ရသည်။

မြက်ပင်၊ ချုံပင်များ ရံထားသည့် မြေကြန်လက်ကား များသည်လည်း မြေကြန်လက်ကား နှစ်ခုနှင့် ကားများ မပြတ် များလာနေကြလေပြီ။ ပျဉ်ထောင် မြေကြန်များ ပျောက်ကွယ်၍ တိုက်တာ များသာ မြင်ရတော့သည်။

ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ ကျားနဂါး စေတီနှစ်ဆူသာ မပြောင်းမလဲ ကြည့်သော ထူးခြေတော်ဖြင့် မြေကြန်လက်ကား မှုနေကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။ ထီးတော်များ မရှိကြတော့ပေ။ ယခုနှစ် များထဲတွင် စုပေါင်းလျှင်ဒါန်းကြ ချိမ့်ပျဉ်ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရကာ ဤတစ်ရွာ အနုမောဒနာ ပြုရပါ မည်။

တရုတ်ဘူမိကြန်အင် ပညာရပ်ရှိ ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံးမှာ မြောက်ဘက် ကောင်းကင်ယံတွင် ဝှံ့ဝှံ့ကြယ်အား

ဝန်းရံနေကြသည့် ခုနစ်စင်ကြယ် (တနင်္ဂနွေကြယ်၊ တနင်္လာကြယ်၊ အင်္ဂါကြယ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးကြယ်၊ ကြာသ ပတေးကြယ်၊ သောကြာကြယ်) ခုနစ်လုံးနှင့် တနင်္ဂနွေကြယ်၏ လက်ယာထောက်၊ လက်ဝဲထောက် ကြယ်နှစ်လုံး စုစုပေါင်း(၉)လုံး ဖြစ်သည်။

မြန်မာနက္ခတ် အယူအဆတွင် "ကြယ်" များ ဖြစ်သော်လည်း တရုတ်ဘူမိကြန် (ဖုန်းရွှေ) ပညာ အယူအဆတွင် ဂြိုဟ်ကြီးကိုးလုံး ဟု သတ်မှတ်သည်။

တရုတ်ဘာသာအားဖြင့်...

- ၁။ ဘဝရှင်သန်ခြင်း
- ၂။ ကောင်းကင်ဘုံ၏ ကုသမှု
- ၃။ ဘေးဒုက္ခ
- ၄။ ရန်သူတူ
- ၅။ တစ္ဆေငါးကောင်
- ၆။ ဆက်လက်ရှင်သန်ခြင်း
- ၇။ သေဆုံးခြင်း(အန္တိမ)
- နှင့် လက်ဝဲဘက်၊ လက်ယာ ထောက် ဂြိုဟ်နှစ်လုံး စုစုပေါင်း (၉)လုံးဖြစ်သည်။

ယင်းတို့သည် နေအိမ်မြို့ရွာ၏ အဓိကဝင်ပေါက် တံခါးမကို အခြေခံ ကာ အရပ်မျက်နှာအသီးသီးကို စိုးမိုး ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းတို့အနက် (၃)ဘေးဒုက္ခ၊ (၄)ရန်သူတူ၊ (၅)တစ္ဆေငါးကောင်နှင့် (၇)သေ ဆုံးခြင်း အရပ်ဌာနများသည် မကောင်းသော ပါပအရပ်များ ဖြစ် ကြသည်။ ထိုပါပအရပ်များ၌...

- ▲ ဘုရားနတ်အထာ စသည့် ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ ရုပ်ပွားရုပ်တုများ ထားရှိခြင်း
- ▲ ရှေးခေတ် ငွေအကြေးစကားလေးများ သိတွဲထားသည့် ခုနစ်စင်ကြယ် ထွေး များ ထားရှိခြင်း
- ▲ မူပိုင်သော သစ်ပင်ပန်းပွင့်များ ထားရှိခြင်း
- ▲ ခြင်္သေ့ကျားနဂါး ချီလင်တို့အနက် တစ်ခု ချင်းဖြစ်စေ စုပေါင်း၍ဖြစ်စေ (၅)ခု ထားရှိခြင်း...

စသည့် ဆိုးကျိုးများအတွက် ပရိဟာရ(ဖြေခြင်း၊ ကာခြင်း၊ ယတြာ ပြုခြင်း) ပြုနိုင်လေသည်။

သဘော့ဆိပ်ရွာမှ ကျားနဂါး စေတီများမှာ ကျားနှင့်နဂါး ဟူသော ယိုဟာရ နိမိတ်ဆောင် လူ့ဘူမိများ ကိုယ်စားပြုသည်ကို ပြန် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်အား ချီးမွမ်းပူဇော်သော စေတီများ ပြုခဲ့ကြလေရာ ဆိုးကျိုး များကို ဝှံ့ဝှံ့ကြလေရာ ဆိုးကျိုး များကို ဝှံ့ဝှံ့ကြလေရာ ဆိုးကျိုး များ ကွယ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

[ကူညီ ပို့ဆောင်ပေးသော ပတ္တမြားမိုးကုမ္ပဏီမှ အုပ်ချုပ်မှု ဒါရိုက်တာ ကိုထွန်းနိုင်ဦးအား ကျေးဇူး အထူးတင်ရှိပါသည်။]

ဟူဂျင်ဖီ(Hu Jin Zhi)

သားအိမ်ကျသော်

ရုပ်ခန္ဓာကို ရရှိကတည်းက ရောဂါတို့သည် ကျရောက် စွဲကပ်လာမြဲဖြစ်သည်။ အမှန်ကား ရုပ်ခန္ဓာသည် ရောဂါတို့ စွဲကပ်ရာ ပစ်မှတ်သာလျှင် ဖြစ်သည်။ ဆိုးရွားလှသော ရောဂါတို့ စွဲကပ်လာခဲ့သော် ဆေးနည်းကောင်းကို ရရှိဖို့ လိုသည်။

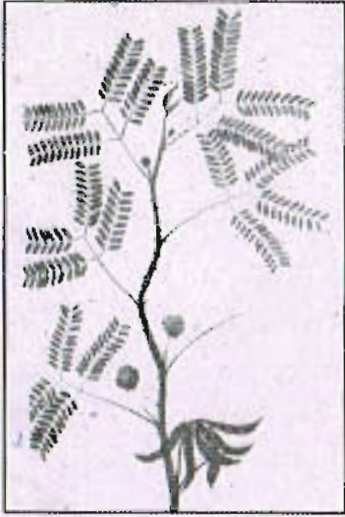
လက်တွေ့ကျကျ ကုသ၍ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာခဲ့ပါလျှင် ထိုရောဂါမျိုး ခံစားနေရသော ရောဂါသည်တို့အား စာနာစိတ်ဖြင့် ဆေးနည်းကို ဖြန့်ဝေပေးရန် လိုအပ်ပြန်သည်။

ထိုသို့ ဖြန့်ဝေပေးမှုကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက စွမ်းဆောင်ပေးလျက် ရှိနေသည်မှာ ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကျေးဇူးတင်ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်စင်စစ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသည် ရောဂါခံစား၍ ကုသပျောက်ကင်းချမ်းသာခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆေးနည်းကောင်းကို ထိုရောဂါမျိုး ခံစားနေရသော ရောဂါရှင်တို့ထံ ရောက်ရှိစေရန် စေတနာကောင်းဖြင့် အကျိုးဆောင်ပေးလျက်ရှိသည့် မဂ္ဂဇင်းဟု ဆိုနိုင်သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းသည် မွန်မြတ်လှသော ဇီဝိတဒါန ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို လစဉ် ပြုနိုင်စွမ်းသော မဂ္ဂဇင်း ဟူ၍လည်း ဆိုထိုက်လှ၏။ ထို့ကြောင့် ထင်၏။ ဆေးနည်းတို့ ရောင်ခြည်၊ ဆေးဗေဒရောင်ခြည် ကဏ္ဍတို့နှင့် ရသစုံ/သုတစုံ ပါဝင်လျက်ရှိသော နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို လပေး ဝယ်ယူ ဖတ်ရှု၍ သိမ်းဆည်းထားလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ များစွာ ရှိပေ၏။

၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

စာရေးသူတို့ တောင်တွင်းကြီးမြို့တွင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖြင့် ဝယ်ယူဖတ်ရှုပြီး သိမ်းဆည်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များအနက် ဦးကြင်သိန်း(အငြိမ်းစား-မြန်မာ့ရေနံ)သည် တစ်ဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်နှင့် ဦးကြင်သိန်းသည် ဓမ္မမိတ်ဆွေများ၊ စာပေမိတ်ဆွေများ ဖြစ်သည်။ ဦးကြင်သိန်းသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေး ဝယ်ယူဖတ်ရှုပြီး သိမ်းဆည်းဆောင်ထားခဲ့သည်မှာ (၁၀)နှစ်ပင် ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ၂၀၀၂ ခုနှစ်မှစ၍ ဦးကြင်သိန်းထံမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းများကို ငှားရမ်းဖတ်ရှုပြီး ကုသရန်ခက်ခဲသည့် ရောဂါများအတွက် ဆေးနည်းများကို မိတ္တူ

ဥပမာဖြင့် နောင်မြတ်က...

ကူးယူကာ ဖိုင်တွဲ၍ လည်းကောင်း၊ သိသင့် သိထိုက်သော ဘာသာဆောင်းပါးများကိုလည်း ကူးယူကာ သိခြားဖိုင်တွဲ၍ ကောင်း သိမ်းဆည်းထားလိုက်သော် ဆေးနည်းများကို မိတ္တူကူးယူ ဖိုင်တွဲ၍ သိမ်းဆည်းထားခြင်းဖြင့် ရောဂါ ခံစားနေရသူတို့နှင့် ကြုံရသူတို့အား ကျွန်တော်သည် သားအိမ်ကျသော် ဇီဝိတဒါနကုသိုလ်ကုသမှုဖြင့် ဖြန့်ဝေပေးရန်ဖြစ်သည်။ သိထိုက်သော ဘာသာဆောင်းပါးများကို မိတ္တူကူးယူ ဖိုင်တွဲ၍ သိမ်းဆည်းထားခြင်းဖြင့် လိုအပ်သည့်အခါ ကျမ်းကိုးအသုံးပြုရန်ဖြစ်သည်။

ဇီဝိတဒါန ကုသိုလ်

စာရေးသူတို့နှင့် တစ်ရပ်ကတည်းနေသူဒေါ်လေးဒေါ်သိန်းက ထံသို့ မရောက်ဖြစ်သည်မှာ ကြုံရသူတို့ ဖိုသားစုက ကျေးဇူးရှင်တို့အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသူဖြစ်၏။ သိတင်ကျွတ်လပြည့်နေ့ ရောဂါတိုင်း စာရေးသူ မိသားစုတို့ နှစ်ပူဇော်ကန်တော့သည့် ကျေးဇူးပုဂ္ဂိုလ်များအနက် တစ်ဦး အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ အသက်(၈၁)နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်၏။ စာရေးသူ၏ မိခင် သက်တူရွယ်တူများ ဖြစ်သည်။

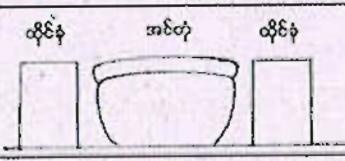
၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မေလ(၂၃)ရက် ရက်တွင် ဒေါ်သိန်းကြည်အိမ်တွင် ရောဂါ ခံစားခဲ့၏။ အိပ်ရာထဲတွင် ရောဂါ လဲလျောင်းနေသော ရောဂါကြည်ကို မြင်တွေ့မိရာ... ဒေါ်လေး ဖျားနေလို့လား' ဟု မေးမြန်းမိ၏။ ထိုအခါ ဒေါ်သိန်းကြည်က...

...ဗျားတာဆော့ ယုတ်တာ... မိသားစုကို သွားရောက် ဆိုရွာတဲ့ ဝေဒနာပိယကွမ်း... ကျွန်တော်က ဖြစ်တာပဲ... အခုပတ် ပြည်... မိသားစု ဖြစ်ထုတ်ပစ်ပယ်လိုက်တာပဲ... ဒွေး... ကျေးဇူးတင်... ဆက်လားကွယ်' ဟု ညည်းတွားရှာသည်။ ကျွန်တော်သည် သားအိမ်ကျသော် ဇီဝိတဒါနကုသိုလ်ကုသမှုဖြင့် ပျောက်ကင်းစေသည့် ဆေးနည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ကူးယူကာ ဖိုင်တွဲထားသည်ကို ပြောခဲ့ကာ...

ဒေါ်လေး စိတ်မပူနဲ့၊ ဆေးနည်းကုသိုလ်ကုသမှုဖြင့် အိမ်ပြန်ယူလိုက်ဦးပါဟု ပြောဆိုကာ အိမ်သို့ ပြန်လာသည်။

နောက်ပိုင်း အလေးအပင်မ၊ မဘဲ သတိနှင့် ညအိပ်ရာဝင်လျှင် အိမ်နံရံကို ခြေနှင့်ကန်ပြီး ဆီးအိမ်အောက်မှ ပင့်တင်သည့် လေ့ကျင့်ခန်း လေး ဝါးကြိမ် လုပ်ပေးပါ။

ဆေးနည်းကား ဤသို့တည်း။
၁။ ထိုကန့် သုံးလေးပင် အမြစ်ပါနုတ် ဟု ပြင် သုံးလေးပင်၊ ခုတ်ဖြတ်ပြီး ရေပုံထဲ ထည့် တုတ်ဖြင့်သွတ် ပြုတ်ပြီးအောင် သုံးလေးထပ် ရေဆေးပါ။
၂။ ထိုနောက်အိမ်ကြီးတစ်လုံးထဲ ရှေးလား (၃)ရွက် လောင်းထည့်ပြီး ပတ်ပတ် ရည်အချိုးချက် ပြုတ်လှည့် နိုင်းပြီး ကျအောင်ပြုတ်ပါ။
၃။ ညအိမ်သို့ အိမ်နံရံထဲတွင် စိုအိမ်ထဲ ရေပူကွက်ကွက် ပြုတ်ပြီး လောင်းထည့်ပါ။ ပြုလျှင် ဖင်ကို ၂၅ မိနစ် အထိ ထုတ်ပြီး အပေါ်မှ ဖက်တတ်ရပ်၍ ထက် အိမ်ပြီး ပိုင်းခံပေးပါ။ ဆွေးများ မီးကျလာပါလျှင် အဖွေ သေသွားသည်အထိ ပိုင်းခံပါ။
၄။ အဖွေ သေသွားလျှင် လက်နှစ်ကြည့်ပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိလျှင် ရေအင်တံထဲ ထိုင်ချလိုက်ပါ။ ပူသေလျှင် ဖြည်းဖြည်းချင်း စိမ်းပေးပါ။ (၂)ခါ ဖလှုပ်ရပါ။

နောက်ပိုင်း အလေးအပင်မ၊ မဘဲ သတိနှင့် ညအိပ်ရာဝင်လျှင် အိမ်နံရံကို ခြေနှင့်ကန်ပြီး ဆီးအိမ်အောက်မှ ပင့်တင်သည့် လေ့ကျင့်ခန်း လေး ဝါးကြိမ် လုပ်ပေးပါ။

ရောဂါနှင့်ဆေး တွေ့ပြီ

ဆေးနည်းပေးခဲ့သည်မှာ လက်ခံခန့် ကြားပြီဖြစ်၏။ အခြေခံနေတဲ့ ပေးမြန်းရန် ဒေါ်သိန်းကြည်အိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ မီးဖိုခန်းတွင် ချက်ပြုတ်လျက်ရှိသော ဒေါ်သိန်းကြည်ကို မြင်တွေ့မိသော

အခါ "ရောဂါနဲ့ ဆေးနည်းကောင်းတွေပြီ" ဟု သဘောပေါက်မိတော့၏။

'ဗျား... ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အဲဒီနည်းအတိုင်း လေကြိုယုံ လုပ်လိုက်ရတယ် ပြန်တက်သွားပြီ' ဟု ပြုံးရွှင်စွာ ပြောပြပါတော့သည်။

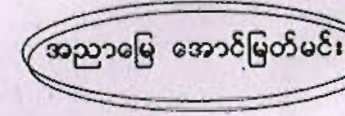
သို့သော် သားအိမ်ကျရောဂါကို ကိုယ်တိုင်ခံစားခဲ့ရပြီး ကုသ သက်သာပျောက်ကင်းသဖြင့် ဆေးနည်းမှန်အား စာနာစိတ်ဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပေးပို့ခဲ့သော ဒေါ်သိတာ၏ သတိပေးချက်အတိုင်း...

'ဒေါ်လေး ပျောက်တာတော့ မှန်ပြီပေါ့ မခိုင်တဲ့ မဟန်တဲ့ အလေးအပင်များကို မ၊ မဖို့နဲ့ မတွန်းဖို့တော့ သတိထားပါ' ဟု မှာကြားပြီး ဇီဝိတဒါနကုသိုလ် ပီတိစိတ်ဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ကျေးဇူးတင်မိ

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြောင့် အမှတ်မထင် ရရှိလို ကာသည့် ဇီဝိတဒါန ကုသိုလ်ကို သလွမ်းမတိုင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လျက် ရှိပါ၏။ ဆေးနည်း ၈/၃ သစုံ/သုတစုံ ပါဝင်လျက်ရှိသော နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း သည်း ကျေးဇူးများစွာ ရှင်နေပါသည်။

ရောဂါခံစားနေရသူများ ရောဂါနှင့် ဆေးနည်းကောင်း တွေ့၍ သက်သာပျောက်ကင်း ချမ်းသာကြပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၀၅

စာမျက်နှာ (၅၅) မှ အဆက်

မဖွားသောနှင့် ဖိုးပန်းထင်တို့၏ ဇာတ်လမ်းလေးပါတည်း။ ယနေ့ တိုင် ဇာဟောရွာ၌ ပြောဆိုနေကြ ဆဲဖြစ်သည်။

ဇာဟောရွာကလည်း စိတ်ဝင် စားဖွယ် ကောင်းလှပါ၏။ ဇာဟော ရွာ၏ မူလအမည်မှာ “ဖဝါးရွာ” ဖြစ်သည်။ သျှောင်ထုံး ကဆိပ်နှင့် ချင်းတိုင်းရင်းသားကြီး ဦးစိရင်က စတင် ရွာတည်ခဲ့သည်။

ရွာတည်စဉ် နဂိုတိုင် စိုက်ထူချိန် ၌ “ဇာဟောသမား လာသလိုမယ်” ဇာဟောသမား လာသည့်ချိန်မှာ နဂိုတိုင် စိုက်ထူကြသဖြင့် “ဖဝါးရွာ” အမည်ပျောက်ကာ “ဇာဟောရွာ” ဟု အမည်တွင်ခဲ့သည်။

ဇာဟောရွာမှ ယခုအခါ “ဇာ ဟောရွာ”ဟု အမည်တွင်လျက် ရှိသည်။ ဇာဟောရွာ၌ အိမ်ခြေ (၆၀၀)ကျော် ရှိသည်။

ဇာဟောသား ဦးတင်ဖေကြီး နေထိုင်ရာ တဲနှင့် ဇာဟောသူ ဒေါ်တင်ငွေတို့ နေထိုင်ရာ ယာတဲတို့ ကား ဟိုးယခင်က ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသောနှင့် သူရင်းငှား ဖိုးပန်းထင် တို့ ချစ်ကြီးသွယ်ရာ နေရာ ယာကွက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဇာဟောရွာသား ဦးရေကျော် ပိုင် ဆိုင်ခဲ့ရာယာကွက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသော ပျော်စံရာ နတ်ပချုပ်၊ နတ်စားပွဲ တောင်က ရှေးဟောင်း သန်လျက်တစ်ခုလည်း ရရှိခဲ့ကြောင်း ဒေါ်တင်ငွေ၏သားက ပြောပြ၍ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

၂၆ နယုန်ရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိ:

ဇာဟောရွာမှ ဇာဟောရွာဖြစ်လာသော ဇာဟောရွာလယ်က ရွာနဂိုတိုင်

“အဲဒီသန်လျက်ပြပါ” ဆိုတော့ “သံချေးတက်နေသဖြင့် လွင့်ပစ် လိုက်ရာ မရှိတော့” ဟု သိရသည်။ ထို့ကြောင့် သန်လျက်ကို ဓာတ်ပုံ မရိုက်နိုင်ခဲ့တော့။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့်က လည်း ကျောက်ပုံဘုရားတွင် သံ လှံတံတစ်ချောင်းနှင့် ရေအိုးတစ်လုံး ကို ဇာဟောသားတစ်ဦးက တော လည်သွားရင်း တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် သွားရှာကြည့် တော့ မတွေ့ရတော့ဘူးဟု သိရ သည်။

ဥစ္စာစောင့်မ မဖွားသော ပျော်စံရာ နတ်စားပွဲ၊ နတ်တံခါ၊ နတ်ပချုပ်

တို့ကား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက် ရှိပေမည်။

နတ်စားပွဲ၊ နတ်ပချုပ်၊ နတ်ပ အနီးရှိ ကျောက်ပုံဘုရားကို ဇာဟောတစ်ရွာလုံး ကိုးကွယ် ဝတ်ကြပါပြီ။

နှစ်ခု၌ တန်ခူးလပြည့်ကျောက်ပုံစေတီကို ဝတ်ကြသည်။ အံ့တုံးတောင် ဆရာ သံယာတော်များပင် လာမေးမြော်ရေလှူကြသည်။ ထိုသို့ လှူလာတိုင်း အပြန်တွင် မိုးမဲမဲ ရွာချသဖြင့် ဇာဟောတစ်ရွာ စိုက်ပျိုးရေး အောင်မြင်ကြရာ ဇာဟောသမား၊ ဇာဟော ဇာဟောငရုတ်၊ ဇာဟော ဇာဟောခရမ်း၊ ဇာဟော ဇွေခေါင်ခေါင်တွင်ပင် စိုက်ပျိုး အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းလျက် ရှိသည်။

ဇာရေးသူမှာလည်း နတ်ပ နတ်ကမ်းပါးတို့ကို ဓာတ်ပုံရိုက် အပြီး ဇာဟောရွာသို့ ပြန်လာ နေမှန်းတည့်(၁၂)နာရီကျော်မှ ဇာဟောရွာသို့ ပြန်ရောက်ရှိ သတည်း။

မြတ်ချက် ။ ။ ဇာရေးသူ ငယ်နာမည်မှာ “မောင်ဝင်း” ပါသည်။ “မောင်ဝင်း”ဟု လျှင် ငယ်ဘဝသို့ ပြန်ရောက် သိပါသည်။ ယခု ဇာရေးသူ အသက် (၆၅)နှစ် ရှိနေပါပြီ။

ကလေး ဝင်းသူ

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသ ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ မင်းရာဇာ အသည်းအားစား

အမှတ်တံဆိပ် (တဆေးက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၂) ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် ယူဆထားသောထက် ပိုမိုပျံ့နှံ့လာနေပါသည်။ ထိုအနက်တွင် အသည်းရောဂါများမှာ အထူးအရေးကြီးသော ရောဂါများဖြစ်ကြောင်း သိရှိလာရပါသည်။ အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။

အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။ အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။ အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။

အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။ အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။ အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။

အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။ အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။ အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။

အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရန်အတွက် အထူးဂရုပြုစားရပါမည်။

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက် သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝ ကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္တိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို ပြန်ပြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရန်သာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော် ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရမိစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာ သည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်း အောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေခဲသံအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ စိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှု ကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည် လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေ သကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမား တော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ဖို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေး နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလို ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်း ရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်လှောင်ပိုင်

နယုန်ရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိ: ၀၇

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ ဒါ့အပြင် ဦးအိုက်ကံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေးပါ။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ "ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်" ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ထောင်တော့ သမားတော်ဆရာပြင် ပြေးကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော်မဟုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာပြင်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးခဲ့ပါသည်။ သည်လိုနှင့် တပြည့်ဖြစ်စေ နှစ်ကျော်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလေးကွဲစာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညှပ်ဘက် နံရိုး အဆိုးနားမှာ တစ်ဖျင်းဖျင်းနှင့် အောင်နားနေသော နားကျင်ပုံမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝမ်းသာလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာပြင်ရှိရာ ရန်ကင်းလို့ မိရာ မနားရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာ့ဆီ ရောက်တော့ "ဆရာ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမလဲ" ဟု ဆရာ့ကို တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ "ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်ကံလေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ" ဆိုမှ "ငြိမ် နတ်မိပြီး ဦးအိုက်ကံကို အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ" "ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ" "ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ" "ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ" "အင်း... ဦးအိုက်ကံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုကတစ်ပက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးနေတဲ့ဆေးတွေ တစ်ပက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မရဘူးလားပါဘူး။"

"ဆရာ့အဖို့မယ့်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ကိုယ်ပါ နားကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင် အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာ့ထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေး ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။" ဟု ကောင်းတဲ့အကြံပေးရာ။ ဦးအိုက်ကံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ဖော်ပြောလာဆရာက ပေးမှာလား။ "ပေးပါဗျာ။ ပေးဖော်ပြုလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကျွန်တော် ပေးပါ့မယ်" "ပြင်ပြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းစားပါတယ် ဆရာ"

ကံ ကျွန်တော်လိုအသည်းရှင်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာရှင်နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာ့ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နိမိတ်ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ယုံကြည်စိတ်ချရမှုအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးပွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတည်းက မနားရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်သော ဤမနားရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ အားတက်စေတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းမောင်အသည်းရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီမှန်ခြင်း၊ အသည်းမာ အကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ခု အောင်နားနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ဝိုးကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မနားရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သောက် မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်အောင် ကာကွယ်လိုသူများအတွက် အထူးအရေးကြီးသော ဆေးပွမ်းဖြစ်သည်။ **မနားရာစာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်ကံ (လက်)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရင်း- မနားရာစာတိုင်းရင်းဆေးစိမ်းထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(ဆ/၃၆၀)၊ သူနာဆေးရုံ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဘူလဟမမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၂ ၄၃၀၉၄

ဂျပန်ပြည်နယ်ပြင်ချိုရေး- အမှတ်(ည/၉)၊ ဘူတာလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၈၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၂၁၃

© ၂၀၁၈ မနားရာစာအဖွဲ့ခြေညှိပဏ္ဍင်း

ဆရာတော် အကျော်အမော်တို့၏ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါ်
ပေတ္တာရေဝင်
ပွန်းလောင်းနုဗျား (၂)

ယခင်လမှ အဆက်
...တိုင်းဒေသကြီး၊ မလိုင်မြို့နယ်၊
...ပျော်ကြားစေတော်ဝင်ကျောင်း
...ကပ္ပမဟာသဒ္ဓမ္မ ဧကပိတက
...ရောင်စေ့ယုတ္တိဒ္ဓမ္မဉာဏိက
...ကျောက်၏ မေတ္တာပွားနည်းနှင့်
...ကျွန်ုပ်တို့ကင်း ဂါထာတော်

...ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတော်ကြီး၏
...ပွားနည်းကား အလွန်
...ကင်းပါသည်။ အလွန်လည်း
...ပါသည်။ ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ ဌာန
...ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် သီးခြားစီ
...ပွားပြန့်ရသည့်အတွက် အချိန်
...နိုင်လျှင် အကျိုးထူးပါသည်။
...အများစုသည် အချိန်
...နိုင်ကြပါ။
...ကိုယ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်များ၊
...စောင့်နတ်၊ ဖိခင်ဖခင်ကျေးဇူးရှင်
...ဆရာတော်မျိုးတော်များ၊ ဝိဇ္ဇာ
...နတ်များ ပင့်ဖိတ်၍ မေတ္တာပို့
...
...ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတော်ကြီး
...ကြီးများနှင့် မင်္ဂလာကြီးများ ထိုး၍ မေတ္တာပို့၊ သာသနာစောင့်
...မေတ္တာပို့... နတ်မင်းကြီးများနှင့် အခြေအရံများ
...အရပ်မျက်နှာမလိုက် လက်ညှိုး မေတ္တာပို့၊ ဆယ့်နှစ်ဌာနမေတ္တာပို့
...နက္ခရာရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း ဗုဒ္ဓ

မင်းကွန်း ဆရာတော်ကြီးသည် သာသနာတော်အတွက် ဂုဏ်လွှမ်းစေသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ပေါင်း (၃၀) အလှူခံ ရရှိတော်မူသည်။

သာသနာအတွက် ဆိုပါလျှင် မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ လှေ၊ လှည်း၊ ဆိုက်ကား၊ ရထား၊ ကား၊ လယ်ထွန် စက်ပါမကုန် လိုက်ပါ၍ အပင်ပန်းခံ ကြွတော်မူကော တရားပွဲပေါင်း တစ်သောင်းပါးထောင်ကျော် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

စာပေရေးသားခြင်း၊ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ကာ ထိုက်တန်စွာ ဖော်ကွန်းတင်ရစ်စေခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး၏ ဒီသာဖရဏ မေတ္တာပွားပုံကား လူတိုင်း နှစ်သက်စွာ ပွားများနေကြသည်မို့ လိုက်ပါပွားများနိုင်စေခြင်း အကျိုးငှာ ဒါနပြု ရေးသားအပ်ပါသည်။

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး၏ ဒီသာဖရဏ မေတ္တာပွားပုံ

၁။ အရှေ့အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

၂။ အနောက်အရပ်၌ ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ

၃။ အရှေ့တောင်တောင်ထောင့် အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး

နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ
၃။ မြောက်အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

၄။ တောင်အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

၅။ အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

၆။ အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

၈။ အထက်အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တသတ္တဝါတို့...
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ
နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာပွားပွားတွင် အထက်ပါ ဒီသာဖရဏ မေတ္တာပွားပုံသည် နံနက်များတွင် မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ ထုတ်လွှင့်ခြင်းဖြင့် လူတိုင်းနှုတ်ဖျားတွင် ပွားရည်စွာ ရွတ်ပွားကြပါသည်။ မလွန်ထိရောက် အကျိုးထူးလှပါသည်။ ပွားများကြည့်ကြပါကုန်။

မေတ္တာပွားသော်လည်း ကံကြမ္မာတော်ကြောင့် ခြေထောက်

ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက် မတော်မှာ ဥတေနမင်း၊ ဖိဖုရားသာမာတော်၊ မာဂဏ္ဍိတို့ ဇာတ်လမ်းကား မှာသာသာဝင်တိုင်း နာကြားဖူးကြပါသည်။

အသက်မရှိသော မြားသည် မေတ္တာပွားနေသော သာမာဝတီနှင့် မောင်းမငါးရာတို့ဆီသို့ ပစ်လွှတ်သော်လည်း သာမာဝတီတို့ဆီ မသွားဘဲ ပစ်လွှတ်သူ ဥတေနမင်း မိသို့ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ကာ ဥတေနမင်း၏ ရင်ဝ၌ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်တော့မည့်ဟန် လေထဲ၌ တန်ရပ်နေလေသတည်း။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုခြင်း။

ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုခြင်း။

မေတ္တာပွားခြင်း တန်ခိုးတော်ကြောင့် ပေတည်း။ သို့သော် ပြင်းထန်သော အငြိုးအတေး မစ္ဆရိယကြီးသော မာဂဏ္ဍိနှင့် တွေ့ဆုံရသောအခါ... တစ်ခုသောဘဝက ပစ္စေပုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တစ်ပါး မြစ်ကမ်းပါးတစ်ခု၌ သမာပတ်ဝင်စားနေစဉ် မီးတင် ရှို့မိခဲ့သော ရှေးကံကြမ္မာ ဝဋ်ကြွေးကြောင့် မလွန်ဆန်နိုင်၍ မီးတင်ရှို့ ကြံစည်ခြင်း ခံရကာ သာမာဝတီနှင့် မောင်းမငါးရာလုံး မီးသင့် ကွယ်လွန် ရလေသည်။

သို့သော် သတိလက်မလွတ် ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် တန်ဖိုးရှိစွာ အနာဂါမ်အဖြစ် ကွယ်လွန်သွားကြ၏။ မည်သို့ကြားစေ "မေတ္တာနှင့် ဝိပဿနာမပျက် မယွင်းဝေနှင့်" ဟု သာမက ပြထားပါသည်။ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသည် စူဠသုဘဒ္ဓါ၏ အငြိုးကြောင့် သောနတ္ထိရုံမှဆိုး မြားချက်ဖြင့် မချီမဆုံ ခံစားရင်း အစွယ်ဖြတ်ပေး အမုန်းအတေးကို တိတ်စေလိုက်သည်။ နောင်တတရားနှင့် ရင်ကွဲနာ ဝေဒနာ ရင်ဝယ်ပိုက်သွားရသည် ကား မြားပစ်ခိုင်းသူ စူဠသုဘဒ္ဓါသာ ဖြစ်ချေသည်။ သာမက ဗုဒ္ဓဝင်များက မီးမောင်း ထိုးပြသွားသော သင်ခန်းစာများ ကြောင့် မေတ္တာသည်သာလျှင် ဒေါသ၊ အာယာတ၊ မစ္ဆရိယတို့ကို ပယ်ဖျက်နိုင်ပေသည်။ ဤသို့ အာယာတ၊ မစ္ဆရိယ ဟူသည် မိမိသူတစ်ပါးနှစ်ဦး သားလုံးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော သောမာရီသည် ဟု ဆရာအရှင်များ ဆုံးမသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးများတို့

သည် မေတ္တာကိုသာ ညွှန်ပြခဲ့သည် ကို ကျေးဇူးတင်စွာ လိုက်နာရပေ မည်ဟု စွဲမှတ်မိပေသည်။ နောက်ဆုံး နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် စာရေးသူ၏ ဆရာအရှင် သင်ပေးခဲ့ သော အစွမ်းထက်မြက် မှန်ကူကွက် မေတ္တာပို့နည်းလေးကို နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာချစ်သူများအား မှုဝေ ပေးချင်ပါသည်။

မုန်ကူကွက် မေတ္တာပို့နည်း
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ ပျက်လုံး အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ နား အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ နားအိမ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ လှူ အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ ဂိုယ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ စိတ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)

မေတ္တာပို့နည်း
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ ပျက်လုံး အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ နား အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ နားအိမ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ လှူ အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ ဂိုယ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ စိတ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)

မုန်ကူကွက် မေတ္တာပို့နည်း

မေတ္တာပို့နည်း
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ ပျက်လုံး အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ နား အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ နားအိမ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ လှူ အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ ဂိုယ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)
၀။ (ပီပီမေတ္တာပို့ရင်သူ၏ အမည်ရဲ့ စိတ် အကြည့်တတ်လေး ကျန်းမာချမ်းသာ ပါစေ)

သီတာဆန်း(မော်လမြိုင်)

ကျမ်းကိုး
၁။ မေတ္တာဝါဒ (ဓမ္မစရိယ ဦးဋ္ဌေးလှိုင်)
၂။ ချစ်မြေ့စွာ ဘဝနေနည်း (ဦးဥတ္တပသာရ)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း ၉၃

အကြော နှင့် ဆရာ သက်ဝပ်ပါ

ဆရာဦးလှညိမ်း (အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး၊ အင်းဝ]

မြန်မာ့ ပျောက်ကင်းမှု

မအောင့်အပ်တဲ့အရာတွေကို အောင့်ထားသော်

ကျွန်တော် မန္တလေးမြို့ (၃၈)လမ်း၊ ၈၂ x ၈၃ကြား၊ ဆေးခန်းဖွင့်လှက်ရှိရာ နံနက်(၉)နာရီအချိန်ခန့်တွင် ကျွန်တော်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော ဒေါ်သန်းသန်းနှင့်အတူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်ရှိလာပြီး ဒေါ်သန်းသန်းမှ...

'ဆရာ... ဒါ... ကျွန်မနဲ့ အလွန် ရင်းနှီးတဲ့မိတ်ဆွေ ဖြစ်ပါတယ်'

ကျွန်တော်မှ...

'ဘာအကူအညီ ပေးရမှာလဲ'

လို့ မေးတော့...

ဒေါ်သန်းသန်းနှင့်ပါသည့် အမျိုးသမီးမှ...

'ကျွန်မဟာ ခေါင်းကချာချာလည်အောင် ပူနေတယ်။ နားကလဲ တဖြည်းဖြည်း လေးလာတယ်။ ကိုယ်လက် မသယ်ချင်ဖြစ်ပြီ အင်အားချည်းလှပါတယ်'

လို့ ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်မှ ဆေးချာကျနစွာ အကြော ပြုပြင်ပေးပြီး ထိုဝေဒနာရှင်အား...

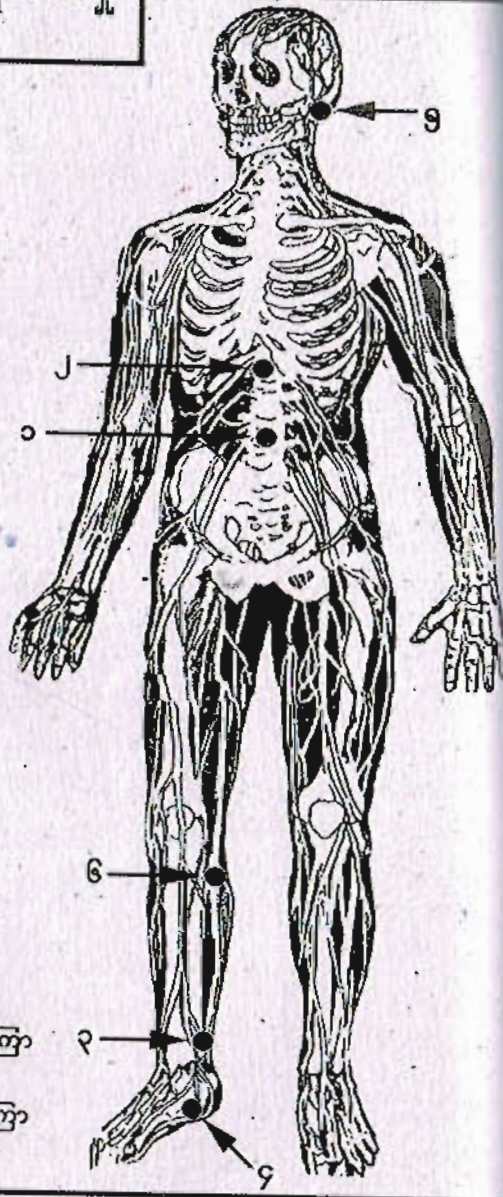
'ခင်ဗျားရဲ့အလုပ်အကိုင်က ဘာများ လုပ်ကိုင်သလဲ'

လို့ မေးတော့...

'ကျွန်မက ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်ပါ ဆရာရယ်။ အလုပ် က နားရတယ် မရှိပါဘူး။ ဝေဒနာရှင်က ပြောသဖြင့်...

'ခင်ဗျား အစာကိုလဲ မှန်မှန်

- ၁။ သကြီးကြော
- ၂။ ဘဝင်ကြော
- ၃။ ပထဝီသွေးအိမ်ကြော
- ၄။ ပထဝီကြောကြီး
- ၅။ ဇက်တွင်းလှိုင်းကြော
- ၆။ သလုံးမိုးမိုးကြော

ရဲ့လား'

ကျွန်တော်က မေးတော့...

'တစ်ခါကလေ နံနက်စာကို ညနေစာနဲ့ ပေါင်းစားရတဲ့ရက်တွေ ဝယ်ယူပါတယ်။ ဆေးအောင်ချော့ဝယ်လုပ်ရင်း ပိုဟာလေးနည်းနည်း ဝယ်ယူလေ့နည်းနည်းနဲ့ စားဖြစ်ပါတယ် ဆရာရယ်'

ပြောတော့ ကျွန်တော်က...

'မခု အကြောပြင်တာ သက်သာရဲ့လား'

လို့ မေးတော့...

နည်းနည်းတော့ သက်သာပါတယ်။ နားအူတာက ကာ လုံးဝမသက်သာပါဘူး ဆရာ'

လူနှင့်အတူ လိုက်လာသည့် ဒေါ်သန်းသန်းက...

'ဆရာ ကျွန်မမိတ်ဆွေရဲ့ရောဂါက ဘာရောဂါလဲ ခင်ဗျားရဲ့လား'

လို့ မေးတော့...

မင်ဗျားမိတ်ဆွေရဲ့ရောဂါက စိုးရိမ်ရတယ်။ မစိုးရိမ်

ဘူး။

စိုးရိမ်ရတယ်ဆိုတာက ဒီရောဂါကို သူ့ကိုယ်တိုင်

မမှန်ပြုလုပ်မယ်ဆိုရင် ရောဂါကပျောက်ကင်းမှာပဲ။

လိုက်နာဘူးဆိုရင်တော့ ရောဂါက စိုးရိမ်ရတယ်'

လို့ ကျွန်တော်ကပြောတော့...

'ဆရာရယ် ရောဂါပျောက်ကင်းသက်သာမယ်ဆိုရင်

သွေးမတိမ်း လိုက်နာမှာပေါ့ ဆရာ'

လုပ်ဖို့မယ့်ဟာသာ ပြောပါ။ ကျွန်မ လုပ်ပါ့မယ်'

ကျွန်တော်လုပ်ခိုင်းမယ့်ဟာကတော့ ခင်ဗျားအတွက်

လုပ်လုပ်ပါတယ်။ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုရင် အစားအစာ

ကို အချိန်မှန်အောင်စားပါ။ အခုဖြစ်နေတဲ့ဝေဒနာက

ကျွန်တော်အချိန်ကြာမြင့်အောင် ဆာလောင်နေသည်ကို

အတိုအည်းချုပ်တည်းမှု ပြုလုပ်ထားတော့ နားလေး

ကလေး အားအင်ကုန်ခန်းမယ်။ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ကို

လုပ်ပေးချင်ဖြစ်မယ်။ သလုံးနားခြင်းတို့ ဖြစ်မယ်။

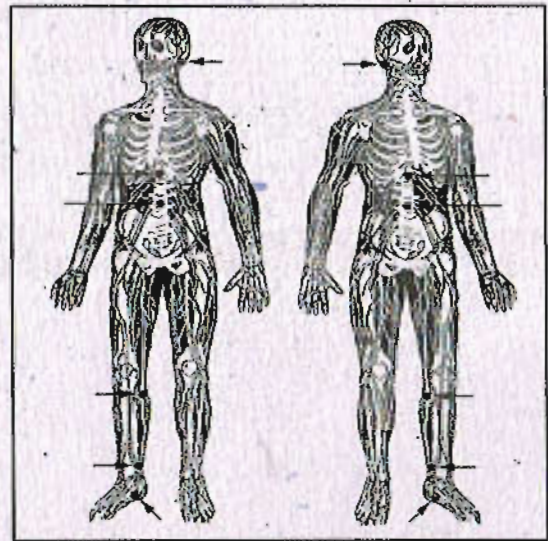
ဒါပါကြောင့် ခင်ဗျားကို အကြောပြုပြင်ပေးပြီး

ကိုယ်တိုင် ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်အကိုင်မေးခြင်းဟာ ရောဂါရဲ့

ရရှိမှုကို ရှာဖွေတာပဲ။

မအောင့်အပ်တဲ့အရာတွေကို အောင့်ထားရင် အခုလို

ပဲပဲ

လို့ပြောပြီး အချိန်မှန်မှန်စားဖို့၊ ပြောဆို၍ ပြန်လွတ် လိုက်ပါတယ်။

နောက်တစ်လခန့် ကြာသောအခါ ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေ ဒေါ်သန်းသန်းနှင့်အတူ လာရောက်၍ ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသက်သာကြောင်း ပြောဆိုပြီး ယင်းခံစား နေရသော ဝေဒနာနှင့် အကြောပြင်နှိပ်ကွက်များကို အများသူငါ အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် နက္ခတ္တပျော်ခြေညီ မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြပေးပါရန် ပြောဆိုသဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

- ၁။ သကြီးကြော → အပူခိုး ပျံ့နှံ့ရန် ပြုပြင်ပေးရမည်။
- ၂။ ပထဝီသွေးအိမ်ကြော → ပြုပြင်ပေးရမည်။
- ၃။ ပထဝီကြောကြီး → ပြုပြင်ပေးရမည်။
- ၄။ သလုံးမိုးမိုးကြော → နှိုးနှိုး နှိပ်ပေးရမည်။
- ၅။ ဇက်တွင်းလှိုင်းကြော → ဖိဖိပြီး ဖွပေးရမည်။
- ၆။ ဘဝင်ကြော → ဖိဖိပြီး ဖွပေးရမည်။

[မှတ်ချက်။။ ခြေဖျားမှ ဦးခေါင်းအထိ မနာမကျင် စေဘဲ အကြောများကို ဖွင့်ပေးပါ။]

ဆရာ ဦးလှညိမ်း(အကြောပညာရှင်)
[တံတားဦး၊ အင်းဝ]

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

ကြောပင်း အမြတ်တံဆိပ် အကြောအားဆေး

(ဟာမီ တိုင်းရင်းဆေးပါမုတ်တင်အမှတ် ၀၇၀၀ YR ၀၆၀ ၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

'မင်္ဂလာပါ ဆရာ' မင်္ဂလာပါများ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး

'ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံခဏပြီး အမြဲတမ်း သောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ခေါ်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

'ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

'အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်နန်းကုသလို ခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ သောင်းညာတောင်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ရင်ကိုင်းချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နားချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်ခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် သောင်းညာခြင်း၊ လေခြိန်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လှည့်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုဝဲပါ'

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိပတ်ညာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက်သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မပြု ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း၍ ဆိုင်း၊ ချောင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေးခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ခြင်း၊ လက်မြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တောင်ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံသောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ခူးနာ၊ ခူးကျိုး၊ ခူးရောင်ခြင်း၊ ခူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်မရ၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်အကျ နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် သောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း စေရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့က သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေခန်း၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ပုံကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးရုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အကြော အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ခိုဝဲကြပါ။ အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်းပေါ်ကြီး၊ သွားပတ်တိုင်းအနီး၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ပုန်း၇၂၂၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

၉၆ နယုန်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟာမီတမြို့ စခမ်းကြီးကျေးရွာက သက်တော်ရှည်ဆရာတော်

ဘုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓိတ

၏ ထူးခြားသော လက္ခဏာပုံရိပ်များ

ဒီဂျစ်တယ် (ဟာမီတ)

စခမ်းကြီးကျေးရွာက ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓိတ

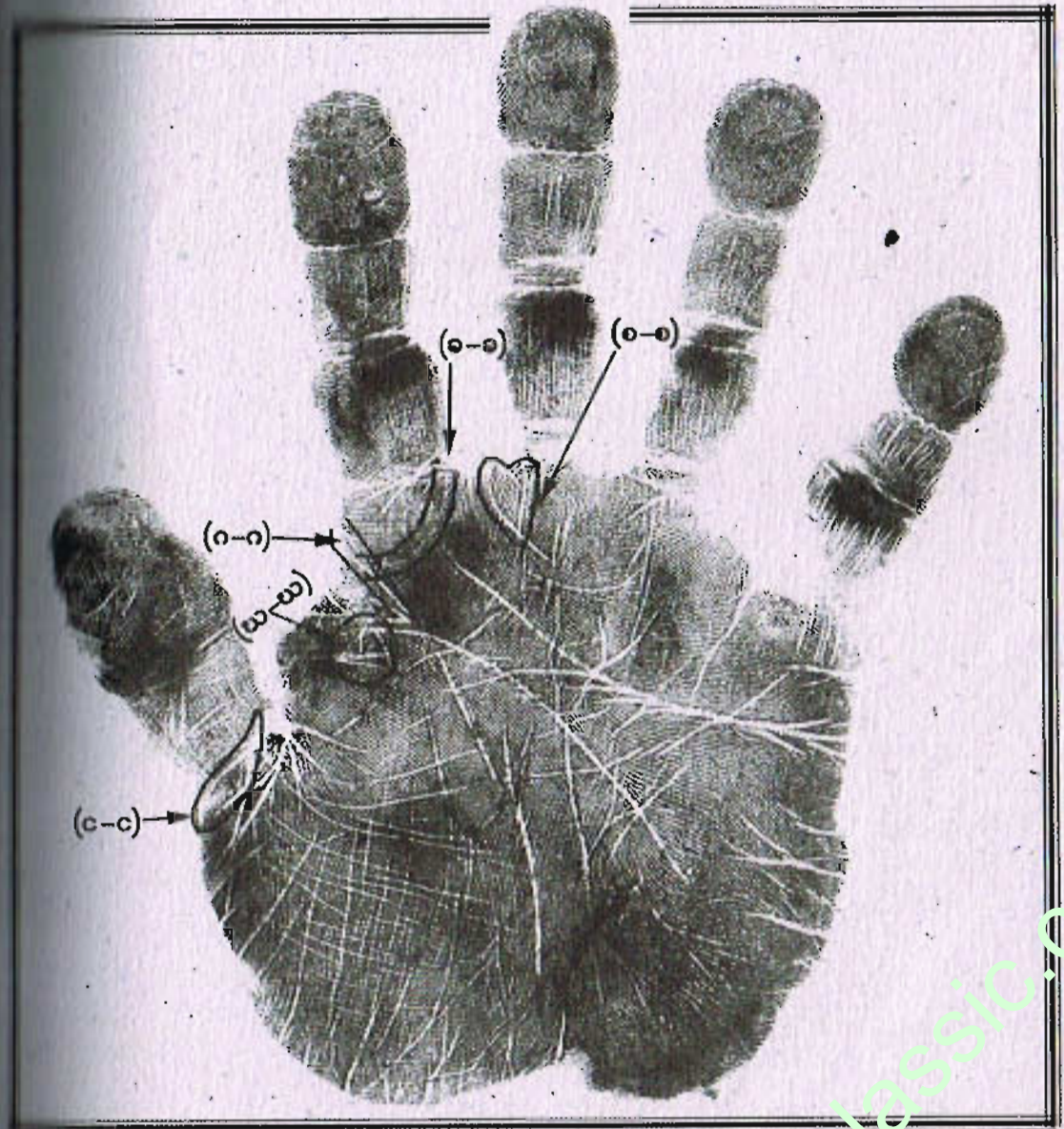
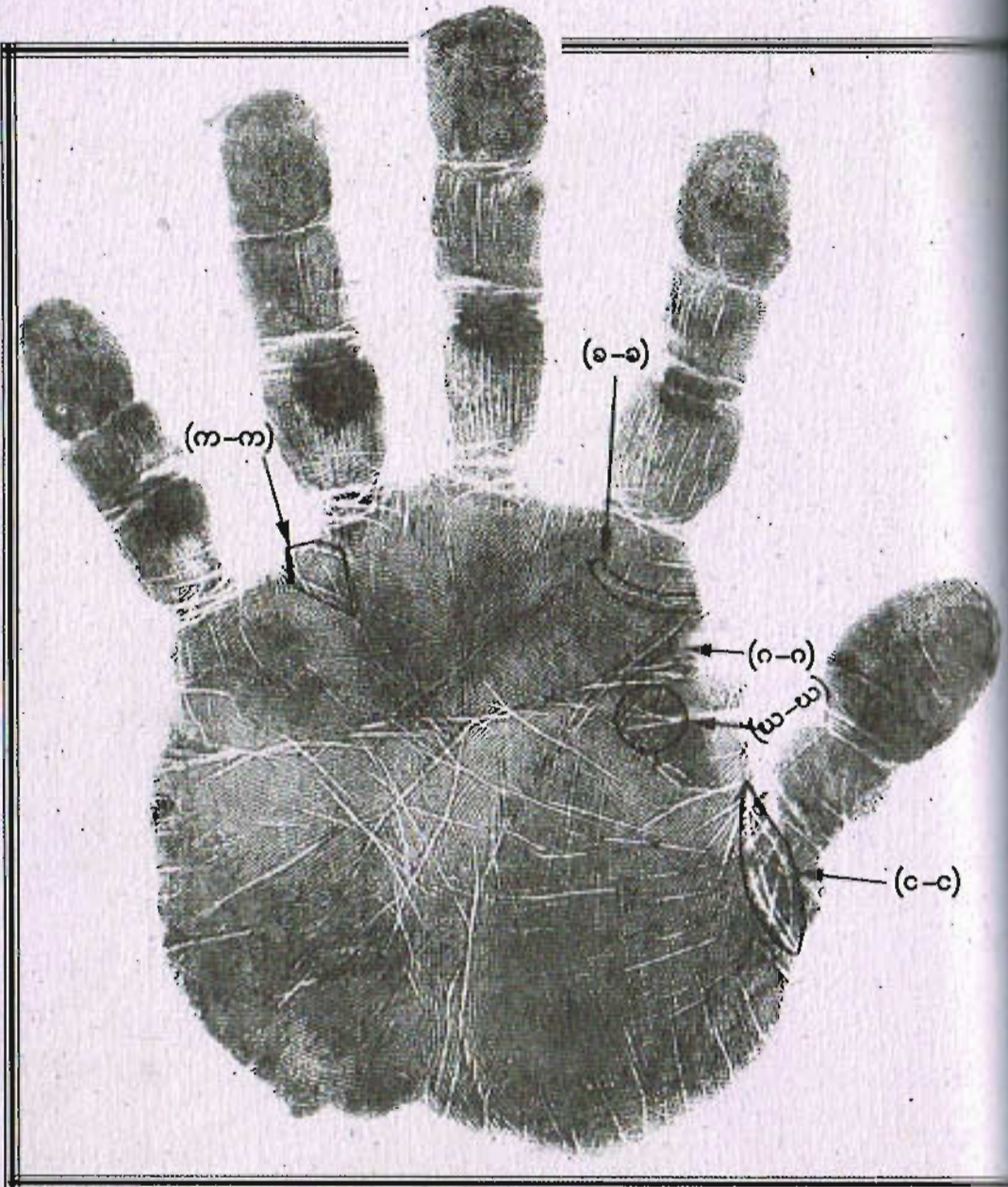
ပုံရိပ်သည် မိတ်ဆွေကြီးဦးဝင်း (အသက် ၈၀) ကို ကူညီမှုကြောင့် ဦးဝင်းက ကျေးရွာသို့ ဆိုက်ဆိုက် ဆိုက် ဆိုက် ရောက်ရှိခဲ့ရပါတယ်။ မိတ်ဆွေက ပေးမှုကြောင့် ဦးဝင်းက နွဲ့ရင်းနီးခင်မင်ကာ သီလိ ပေးလျှောက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဦးဝင်းက ပေးမှုကြောင့် ၂၀၀၅ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဆရာတော်မှာ သက်တော် ၈၀ နှစ် ရှိပါပြီ။

ဦးဝင်းက ကျွန်ုပ်တို့က ဘကြီး ဘုန်းကြီးက ခန္ဓသုတ်ကို သက်သတ် ပြောဆိုနေစဉ်မှာ ဦးဝင်းက အဓိဋ္ဌာန် ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ ကိုရင်ဘတ်တုန်းက ကာဏာမဟိဒ္ဓိစေတီထီးကို ဦးဝင်းက ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးဝင်းက ပစ္ဆိမသမ္မာဒါအဖြစ် လိုက် ဖြစ်လာသည့် ယူခဲ့တယ်။

'... ကိုရင်ကနေ ဖွင့်တက်ရင် ဦးဝင်းက ဘာမှ မဟုတ်ရင် အဆက်အခံ ကျွန်ုပ်တို့က အဆက်အခံ ပေးပါမယ်။ ဒီတော့ ဆရာတော်က ဦးဝင်းက ဆေးလင်တန်းတွေ တက်' ဆရာတော်က ယခုကဲ့သို့ သွန် ဖြစ်လာမှုကြောင့် ပညာစုံ ရခဲ့ တယ်။ ဒီလိုနဲ့ စခမ်းကြီးရွာမှာ ကျောင်းထိုင်တော့ ဖောဓိကုန်းက ကာကွယ်ယောက်ရဲ့သား ပိုးထိ ကျေးဇူးတင်ပြီးတွေ့က ဒါမျိုး တတ်ကျွမ်းတတ်တယ်လို့

တွေ့ပြီး ကျောင်းကို လာပြန်ပါ။ အဖြစ် ကုသိုလ်ပြုနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကုသိုလ် နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေးကိုလဲ လိုရင် သုံးပါတယ်။ ပိုးထိလို့ ကျောင်းရောက်လာရင် ပထမ ဦးဆုံး အုန်းဆီတစ်လုံး ရှာခိုင်းတယ်။ နယုန်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

13A, March, 2018.

ပြီးရင် အနံ့ရည်နဲ့ ပျက်နာ သစ်ခိုင်းတယ်။ အနံ့ရည်နဲ့ ပျက်နာသစ်ခိုင်း သရဏဂုံ ရွတ်ဖူးတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုတော့ သောက် ခိုင်းတယ်။

ပြီးရင် ခန္ဓသုတ်ရွတ်ပြီး သင်္ခါလုဂိုက် တယ်။ ပြီးရင် ဆေးတိုက်တယ်။ အခြေ အနေကောင်းရင် ပြန်လွှတ်လိုက်တာပဲ။

ယနေ့အထိ အပိတ်အစဉ် လုံစာ မရှိသေး ပါဘူး။

ဆရာတော်က ရှင်းပြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်က အခြေအနေ ကောင်း/ မကောင်းကို ဘယ်လိုများ အကဲခတ် ကြောင်းသိချင်၍ မေးလျှောက် လိုက်မိပါတယ်။

‘ဆီပသွားရင်တော့ ပကောင်ဘူး နောက်ပြီး ဆီထဲမှာ သွေးအတက်ပုံ ပါရင်တော့ ကျပြရတယ်။ ပျက်စီးပြု လို့ အနက်ပြောက် ထနေရင် မကောင်း ဘူးပေါ့။ ရင်တွေ တအာဆန်ပေး အိကတော့ အရေးကြီးတဲ့ အခြေအနေ တွေပဲ။’

ပြန်ပျက်တော့ ကိုယ့်ကြည့်ရင် နွေးနေ တယ်တယ်။ အတက်ပြန်တယ်။ ပြော မယောင်ကတော့ အေးတယ်။ ဖိပိုပြီး တော့ တက်တယ်။
ဆရာတော်က ယခုကဲ့သို့ ရှင်းပြ ပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်က ဆရာတော် မှလုံးပြုသော ဆေးနည်းကို မေးလျှောက်လိုက်ပါတယ်။

‘သပ္ပတ်ကြီးခြင်း ကောရခိုခြင်း ကသင်ခြင်း ခြင်းစွာ အစီအစဉ်နဲ့ ညက်အောင်ကြိတ်ပြီးတော့ မန်ကည်း ဝေလောက် (၂ဝသားခန့်) တိုက် တယ်။ လိမ်းလဲလိမ်းရတယ်။ တစ် ဘက်တစ်ဘက်ရတယ်။ ခြင်းစွာ ကတော့ ခြင်းစွာ လှမ်းမှာရတယ်။ (ခါးခြင်းစွာ ဖြတ်စေ့များကို ဆိုင်းလင်း) ခါးခြင်းစွာ တိုက်တော့ တူညီသွားပြီးတဲ့သဘောနဲ့ ထောင်ရွက်ရတယ်။’

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်စဉ် ဝေလောက် သြဝါဒကို ချီးမြှင့်ဖို့ လျှောက် ဟားလိုက်ပါတယ်။
‘အိပ်ရာထတာနဲ့ သရဏဂုံ ရွတ် တယ်။ ပြီးတော့ အားလုံး ချမ်းသာ ပါစေ။ ကျန်းမာပါစေလို့ မေတ္တာပွား တယ်။ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ကို ရွတ် တယ်။ အဝဲပူးကတော့ ရတနာသုတ်။’

နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၉

မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်တယ်
ဩဝါဒ ချီးမြှင့်ပါဆိုတော့...

မေတ္တာတရားကို
နိုင်နိုင်ပွားများပါ

မေတ္တာကို နိုင်နိုင်ပွားတော့ ရရှိပြီးပြေ
ပျောက်တယ်။ ဘယ်တော့မှ မတိမ်ကော
ဘူး။ နောက်ပြီး မေတ္တာပွားများတော့
သစ္စာလဲမည်တယ်။ သီလလဲ မည်တယ်။
ခန္တီလဲ မည်တယ်။ အစိတရားလေပျိုကို
ရှာတယ်။

သရဏဂုံ မမေ့ကြနဲ့

သရဏဂုံ ကိုယ်လုံးခြုံ လုံးစုံသိဒ္ဓိ
ပြီးစေသော် ဆိုတယ် မဟုတ်လား။
ဒီတော့ သရဏဂုံကို နိုင်နိုင် ပုတီး
စိပ်တဲ့သူသည် သိဒ္ဓိအကုန်လုံးပြီး
တယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီတော့
သိဒ္ဓိအကုန်ပြီးရအောင် သရဏဂုံကို
ပုတီးစိပ်ကြပေါ့။

မေတ္တာမပျက်ဖို့ပါပဲ

မေတ္တာပျက်မိရင် နင်ဘာလို့ မိုက်
ရတာလဲ။ သူ့ကို ဘာလို့ မေတ္တာ
ပျက်ရတာလဲ။ သူက မေတ္တာပျက်
ပေမယ့် ကိုယ်ကမပျက်နဲ့။ သူ့အပြစ်
သူခံ၊ ကိုယ့်အပြစ် ကိုယ်ခံပေါ့လို့
ဆုံးမရတယ်။

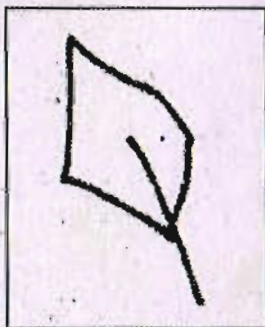
တစ်စုံတစ်ယောက် ကိုယ့်ကို ပြီး
နေရင် သူ့ရဲ့ပုံကို ပေါ်အောင်ကြည့်
ပြီး "ကျန်းမာပါစေ၊ အနာရောဂါ
ကင်းပါစေ" လို့ (၃)ရက်လောက်
ပိုကြည့် ထူးခြားလာတယ်

လက္ခဏာတော် လေ့လာချက်

❖ ဘယ်ဘက် လက်သူကြွယ်နဲ့
လက်သန်းကြားတွင် ကြာဖူး
သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

တစ်ခု ပါ၊ ပါတယ်။ (က-က)

* * *

ဒါကတော့ အေးမြချမ်းသာခြင်း၊ ဉာဏ်
ပညာထက်မြတ်ခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊
အမွေရခြင်းဆိုတဲ့ အဏိတ်ကံပါ။

❖ ဘယ်/ညာ နှစ်ဖက်လုံးတွင်
ကြာသပတေးကွင်း ပါ၊ ပါတယ်။
(ခ-ခ)

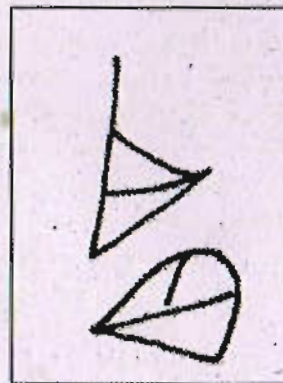
ဒါကတော့ ဆရာတစ်ဆူဖြစ်မယ့် ပြုပျက်
ပါ။

❖ ဘယ်/ညာ နှစ်ဖက်လုံးတွင်
ဖေဖေ ဖီးရီး ပါ၊ ပါတယ်။
(ဂ-ဂ)

ဒါကတော့ ကြံစည်စိတ်ကူးထားသမျှ
ပြီးပြောက်စေတဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ ဘယ်/ညာ နှစ်ဖက်လုံးတွင်
အင်္ဂါဖိုဂြိုဟ်ခုံ၌ သရဏတစ်ခုစီ
တွေ့ရတယ်။ (ဃ-ဃ)

* * *

ဒါကတော့ အတိုက်အခံ အား
အယုတ်ယူသမျှကို အောင်မြင်စွာ
ပြုပျက်ထုတ်ပယ် လက်ရုံးရည်နဲ့ ပြုပျက်
ပြုပါတယ်။

❖ ဘယ်/ညာ နှစ်ဖက်လုံးတွင်
ဒေါင်းမျက်စိ ပါ၊ ပါတယ်။
(င-င)

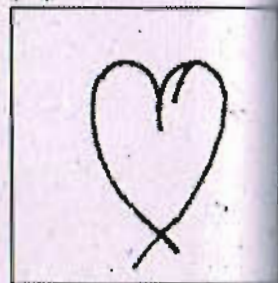
* * *

ဒါကတော့ ပစ္စည်းလေပါး မရှိ
ကို ပြုပါတယ်။ ရိက္ခာပြည့်စုံထား
မိမိကိုယ်ကိုယ် ဝမ်းသာစေရမယ့်
အရာတွေကို ပြုပါတယ်။

❖ ညာဘက်တွင် စနေဂြိုဟ်
ကြာပွင့်တစ်ခု ပါ၊ ပါတယ်။
(စ-စ)

* * *

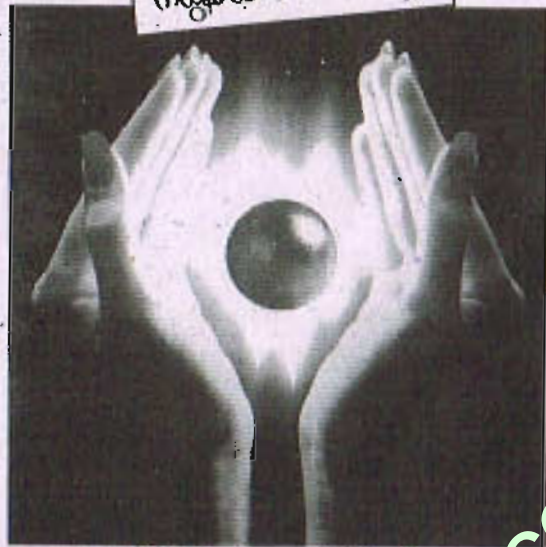

ဒါကတော့ အပူသွေးကို စိတ်ချမ်း
ပူပေးနိုင်တဲ့ မေတ္တာတော်များ ရှိ
ကို ပြုပါတယ်။

❖ ဦးသော်ခင် (တသံသယ)

နေသိဒ္ဓိပေါက် ပြဒါးပဗ္ဗိနည်း စာတ်လုံးတည်းပုံ

ကံထွန်းစောင် (တောင်တွင်း)

တသံညှင်းချိတ် ဆိုတာ ပြောပြမယ်
"တ"က "စနေနံ-ယမ်း" လို့ အင်္ဂုရဝ တယ်။
ဂြိုဟ်သက်(၁၀)နှစ် နေတယ်။ ယမ်း(၁၀)ကွက်သား
ပါပ-စနေနံ တစ်ခွင်မှတ်။ "သ" က သောကြာနံ
ဝေက်သာ (၂၁)ကျပ်သား (၂၁)နံ၊ ဂြိုဟ်သက် "ညှင်း"
က အင်္ဂါနံ-ဆား(၈)ကျပ်သား၊ "ချိတ်" က တနင်္လာနံ
ကန့်(၁၅)ကျပ်သား ပေါင်း = ၂၄ = ၉ နဝင်းချော်၊ တပည့်
ဒါလေးတွေတော့ မလွယ်သိထားပေါ့ကွယ်။
ကဲ...ဒါတွေ အရင်ပဲ ဆက်ရအောင်...
"ဂဠုန်" ကို ယတ်နင်္ဂါရုတို့ တဲ့။
ဂဠုန် ဘုတ်သတ်မှ နဂါး/ပြဒါးပိမယ် တပည့်ရ။
ညှင်းနံတွေပေါ့ကွယ်
ဆရာရှင်ပြတာ လွယ်ပေမယ့် ကျွန်တော် မဖော်
ထုတ်တတ်ဘူး

ကဲ...ဆရာ ရှင်းပြပေးပါမယ်။ သေချာရေးမှတ်ထား ပေါ့ကွယ်။ နောင်လာနောက်သားတွေလဲ လုပ်တတ် အောင် မှတ်ကွယ်။ ဂဠုန်ချော်ချက်ရမယ် တပည့်။

ပထမ ယမ်း(၁၀)ကျပ်သားကို သံဒယ်အိုးထဲ ထည့်ရ မယ်။ မီးအနည်းငယ် အပူပေးရမယ်။ အရည်ပျော်လာ မယ့်ကွယ်။

ပျော်တာနဲ့ တပည့်ချစ်ပန်း... ကန့်အမှုန့်(၁၅)ကျပ် သားကို နည်းနည်းထည့်။ ဖွားခနဲ...ဖွားခနဲ မီးထ တောက်မယ်။

မလောနဲ့ ယမ်းတို့ကန့်တို့ ပေါက်ကွဲမီးလောင်စေတဲ့ ဓာတ်တွေမို့ နည်းနည်း ထည့် ထည့်ချက်ရမယ်။

ကန့်ကုန်ရင် နောက်ဝက်သာလဲ ဒီလို ကုန်သည်ထိ ချက်။ (၂၁)ကျပ်သားကုန်မှ ဆား(၈)ကျပ်သားထည့် ချက်ပါ။ တွဲပါ။ ဖွေပါ။

(၂၃)ကျပ်သား ကျန်အောင်ချက်။ (၂၃)ကျပ်သား ကျန်ရင် အလိုအေးစေ။ ဒါပြီးရင် နောက် လက်ချားမီး ပေါက်ကို လုံတစ်လုံးထဲ ထည့်ချက် အရည်ရမယ်။

လက်ချားရည်ထဲ နည်းနည်းနည်းနည်း ပေါက်ပေါက် ပြီး ထည့်ထည့်ပေးပေါ့ကွယ်။

အရည်လင်ရင် ပြဒါးထည့်ပေါ့ကွယ်။ မီးလျှံထိုးရမယ်။ (၁)လကြာရင် ပြဒါးဝါသေမယ်။ ဒါက အလွယ်နည်း။ မင်း ချစ်ပန်း သေချာ နားမလည်သေးဘူး မဟုတ်လား။

'တကယ် နားမလည်သေးဘူးဆရာ'

'ကဲ...ရှင်းရှင်းလေး ပြောပြမယ်...'

ပထမ နာ(၁၀)ကျပ်သား အရည်ကျို။ "နာ" ဆိုတာ "ခဲ" ကို ပြောတာ။ ခဲအရည်ကျိုလိုက်၊ နောက်တစ်လုံ ပြောင်းလိုက်။

အဲဒီအပေါ်ကို ပြဒါးတင်လိုက်။ ပြဒါးတင်မရဘဲ ဝင်သွားရင် မတင်နဲ့။ အဲဒီထုံပေါ် ပြဒါး(၁)ကျပ်သား တင်ခဲပါ။

ဒုတိယ ဒီလို(၃)ကျပ်သား ရအောင်တင်။ တင်ခဲ လိုက်ပါ။ (၃)ခါတင်ခဲလို့ ခဲနေတဲ့ ပြဒါးကို ကင်ပွန်းချဉ် ရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ ဥနုရွက်၊ မာလကာရွက် ဒီ(၄)မျိုး ဆတူ သံဆုံမှာထောင်။ လုံနံပါတ်(၁၀)မှာ ထုံကျပြဒါး (၃)ကျပ်သားခဲကို အောက်ကခံ၊ အပေါ်က (၄)မျိုး အရွက်ထောင်းပြီး သိပ်ပါ။ ဇော်(၃)ထပ်မံပါ။ ကျင်းတူး

လိုက်ပါ။

ကျင်းထဲ လုံထည့်၊ ဖွဲတစ်ပြည့်နဲ့ ဖုတ်ပေါ့ကျ ကဲ...ဒီလို ဖုတ်လို့ရတဲ့ ပြဒါးခဲကို ဂဠုန်ချော် လက်ချားမှာထည့်၊ မီးလျှံထိုးပေးတော့။ ကဲ... တပည့်ကြီး သိလောက်ပါပြီနော်'

'ဆရာ မရှင်းသေးဘူး။ (၃)ကျပ်သား ပြဒါး စောစောက ဂဠုန်ချော်လို့ ဆရာပြောတဲ့ တ-တုတ် ချိတ်နဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ယမ်း(၁၀)ကျပ်သား၊ ဝက် (၂၁)ကျပ်သား၊ ဆား(၈)ကျပ်သား တနလာနံ (၁၅)ကျပ်သားနဲ့ ချက်ထားတဲ့ (၉)နည်းချော်၊ ဂဠုန် အတူတူပဲပေါ့ ဟုတ်လား...ဆရာ၊ အဲ...အဲဒီမျိုး ပြဒါး(၃)ကျပ်သား ထည့်ရမှာပေါ့'

'တပည့်ကြီးက မဆိုးပါဘူး။ တစ်ထွာပြ တစ်ထွာ မြင်သားပဲ။ ဟုတ်တယ် ဂဠုန်ချော်ဆိုတဲ့ ထုံကျ ပြဒါး(၃)ကျပ်သား၊ ရှောက်ရွက်၊ သံပရာရွက်၊ မာလကာရွက်နဲ့သိပ်ပြီး ဖုတ်ထားတဲ့ ပြဒါးခဲကို ထည့်ရမှာပေါ့'

နောက်ဆုံးကျမှ လက်ချားကို လုံတစ်လုံထဲ အရည်ပျော်မှ ထုံကျပြဒါးကို ထည့်ပေါ့ကွယ်။ အပူပေးဆိုင်တဲ့ ဝန်သိဒ္ဓိဓာတ်လုံး ဝါသေနေတာ ပေါ့ကွယ်။ ရွှေဝါရောင်...ရွှေဝါရောင်ဓာတ်လုံး အပူပေး ကောင်း သိဒ္ဓိဓာတ်လုံးပေါ့။

ကဲ...ဟိုဘက်မှာတော့ စပ်ရွှေလမ်းတို့၊ ထွက် လမ်းတို့ တပည့် ကြိုက်ရာလိုက်ပေးတော့။

ဆရာကတော့ ဝန်သိဒ္ဓိဝင် လက်တွေ့ အစွမ်းထက် အပျော့အပျဉ်ဆိုင်ကို ပြဒါးခတ်လုံးထိုးနည်း ပေးလို့ ဆရာက ပေးကားပေး၏ မရ၊ ကျွေးကား ကျွေးသံ မဖြစ်ကြပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းလိုက်တယ် တပည့် မောင်ချစ်ပန်းရေ'

တပည့်ကြီးကတော့ တဝါးဝါး တဟာဟာ ရယ်လျက်...

'ဆရာနည်း စမ်းဦးမယ် ဆရာ'

ဟု ပြောကာ ထွက်သွားပါတော့သည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျာ ချမ်းသာကြပါစေ မေတ္တာပို့လိုက်ပါသည်။

ကံထွန်းမောင်(တောင်တွင်း)

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

"ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့"

"တော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား။ လာဇာ ထိုင်"

"ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့"

"မူပျံဖွား... ပြောလေ"

"ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ လည်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အခုခဲနေတယ် ဆရာ။ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ"

"ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ပြုရအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

"မတွဲပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ နှစ်မယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း ပါ"

"ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်"

"ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြုတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက မလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ မှတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ"

"တော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con- sultation လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ လေထုထပ်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ပါဗျာ။ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ရပါမလား"

"အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ မလကြီးပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး ပြုစုတာ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တို့ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ မထည့်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းခဲတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ပြော ချက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်ပေါ်လာပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခဲစားရတတ်ပါတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်"

"ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရာစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ"

"သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့။ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြကတ် တယ်ဗျ"

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

"အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်လမ်းပေ ၉တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ ရှေးကျေးဇာ သတိထားမိကြတယ် ဗျာ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့ အလေ့အကျင့်တော့ အမှူး၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အငွေ့ ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ဝမ်းကွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ ဒုတိယ အဆင့်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာစိမ်း၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”
“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”
“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”
“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေး၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”
“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လိုလေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တောရွှေကံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

ကျော်မြင့်မြန်မာအမှတ် - စာဆောင်(စာနယ်ဇင်း)(၁၁/၁၂/၂၀၂၂)
၁၈၄ နဂါးမာရောင်ခြင်ပရောင်း

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိ
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိ
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စခြင်း၊
ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြူ
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီး
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသား
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊
အပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါ
ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများ
ခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးပါ
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ပြေ
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပို
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညီညွတ်
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲ
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသကဲ့
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံး
နိုင်ပါသည်။)
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးမဟုတ်တဲ့
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေး
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဇ္ဈာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂

ရသေ့ပျံနှင့် လျှို့ဝှက်ချက်များ ပြင်ဆင်မှုများ ပြင်ဆင်မှုများ

ရှေးဟောင်း သုဂတိသုတ်တော်ကြီးများသို့

အဓိဋ္ဌာန်ခရီး (၁)

ကျော်မြင့် (၁၁)

ရသေ့ပျံနှင့် လျှို့ဝှက်ချက်များ
မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိ ရှေး
ဟောင်း သုဂတိသုတ်တော်ကြီး
များကို အခြေအနေပေးလျှင် ပေး
ဆောင် အဓိဋ္ဌာန်ခရီးများ ထွက်ခဲ့ပါ
သည်။
အဓိဋ္ဌာန်ခရီးစဉ်များထဲမှ
ရသေ့ပျံသုတ်တော်ကြီး”နှင့် စိတ်ဝင်
ကျရောက်မှုများကို ဖော်ပြပေးလိုက်
ပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့၊
သံလွင်တံတား အနောက်ဘက်
ထိပ်မှ လမ်းခွဲသွားရသည့် ရှေး
ဟောင်းသမိုင်းဝင် ကော့ဂွန်း
လိုဏ်ဂူတော်ကြီးသို့ သွားရာလမ်း
တွင် ပထမဆုံး တွေ့ရှိသည့်
ဘားကပ်ရွာကို ကျော်လွန်ပြီးလျှင်
ရသေ့ပျံရွာသို့ လမ်းညွှန် နှင်းတုတ်
ရှိပါသည်။
ရသေ့ပျံရွာ သွားလမ်းအတိုင်း

ဝင်သွားပြီး များသည့်ရွာဆုံးမှ ဆက်
သွားလျှင် ကြောက်စိတ် ရသေ့ပျံဂူတောင်
ကို ရောက်ရှိပါသည်။
ပထမအခါ ကော့ဂွန်းလိုဏ်ဂူတော်
ကြီးနှင့် ရသေ့ပျံလိုဏ်ဂူတော်ကြီးတို့
ကို ဆက်သွယ်ထားသည့် ကွန်ကရစ်
လမ်း ဖောက်လုပ်ထားပြီး ဖြစ်သည်
အပြင် လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကြီး
လည်း ရှိသဖြင့် လွယ်ကူအဆင်ပြေ
စွာ သွားရောက်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။
နဂါးမာရောင်ခြင်ပရောင်း ၁၈၅

• ဂူထက်တော်ကြီးကို မှုမြင်ရပုံ

ဘားကပ်ရွာ၊ ရသေ့ပျံရွာနှင့် ကော့ဂွန်းရွာတို့မှာ တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ အနီးကလေး ရွာချင်း ဆက်နေ သလောက် ဖြစ်ပါသည်။

အနောက်ဘက်မှာ သံလွင်မြစ်၊ အရှေ့ဘက်မှာ ဒုံသမိမြစ်၊ အလယ် မှာ တောင်တန်းတောင်ကုန်းများ ဆက်နေသည်။

သံလွင်မြစ်နှင့် ဒုံသမိမြစ်ကြားရှိ တောင်တန်း တောင်ကုန်းများမှာ ထုံးကျောက် သဘာဝ လိုဏ်ဂူ ကြီးငယ် များစွာရှိကြသည်။

အချို့လိုဏ်ဂူများတွင် ရှေးဟောင်း စေတီ၊ ဘုရား၊ ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တု များစွာ ရှိပြီး၊ အချို့လိုဏ်ဂူများတွင်မူ မရှိ ကြပါ။

ကော့ဂွန်းဂူ၊ ရသေ့ပျံဂူ၊ ဘားကပ် ဂူ၊ နဂါးကျောင်းခြေညီပရစင်း

• ရသေ့ပျံထောင်သော ကျောက်ထု

ဂူတို့မှာ တစ်ဂူနှင့်တစ်ဂူ မနီးမဝေး တည်ရှိကြပြီး ထို(၃)ဂူစလုံးမှာ ရှေး ဟောင်းစေတီ၊ ဘုရား၊ ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တု များစွာ ရှိခဲ့သည်။

ခေတ်ဆိုးခေတ်ပျက်ချိန်များတွင်

မသမာသူများ ခိုးယူဖျက်ဆီးမှု မရှိတော့ဘဲ ထိုလိုဏ်ဂူတို့၏ သမိုင်း ကိုလည်း တူညီကြသည်။

မသမာသူများ ခိုးယူဖျက်ဆီးမှု မရှိတော့ဘဲ ထိုလိုဏ်ဂူတို့၏ သမိုင်း ကိုလည်း တူညီကြသည်။

F.14B. March, 2011

• ဂူထက်တော်ကြီးကို မှုမြင်ရသည့် ရုပ်ပွားတော်များ

• ရသေ့ပျံ ထောင်သော ကျောက်ထု မှုမြင်ရသည့် ကျောက်ထု

သံလွင်မြစ်နှင့် အနီးဆုံး တည်ရှိ သော ဘားကပ်လိုဏ်ဂူကြီးမှာ ယခု မှုမြင်ရသည့် လင်းမိုဂူအဖြစ်သာ လူသိများ ဖြစ်လာပြီး ဘုရား၊ ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တု မရှိတော့ဘဲ လုံးဝ ပျက်သုဉ်း သွားလေပြီ။

ကော့ဂွန်းဂူနှင့် ရသေ့ပျံဂူသာ တုရားလိုဏ်ဂူအဖြစ် ဆက် ရပ်တည်နေနိုင်ပါသည်။

ထိုလိုဏ်ဂူနှစ်ဂူမှာ တစ်ခေတ် တစ်ချိန်တည်း ပေါ်ပေါက် ဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားစရာ မရှိပါ။

ရုပ်ပွား၊ ရုပ်တုများ၏ လက်ရာ မရှိတော့ဘဲ တူညီကြ၍ဖြစ် ကောင်း၊ ထိုလိုဏ်ဂူတို့၏ သမိုင်း ကိုလည်း တူညီကြသည်။

မသမာသူများ ခိုးယူဖျက်ဆီးမှု မရှိတော့ဘဲ ထိုလိုဏ်ဂူတို့၏ သမိုင်း ကိုလည်း တူညီကြသည်။

ပေါက်(ပုဂံ)ပြည်မှ အနုရှဒါ(အနော် ရတာ)မင်း၏ စစ်သည်များက လူ သရေကန် ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ရာ သူ တို့က စစ်ရှုံးသဖြင့် မဂူပုဂံ၏ မိဖုရားအချို့ မင်းနန်းသားအချို့ ရသေ့ရဟန်း ပြည်သူပြည်သား အချို့က အနောက်တောင်

ဘားကပ်(ပုဂံ)ပြည်မှ အနုရှဒါ(အနော် ရတာ)မင်း၏ စစ်သည်များက လူ သရေကန် ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ရာ သူ တို့က စစ်ရှုံးသဖြင့် မဂူပုဂံ၏ မိဖုရားအချို့ မင်းနန်းသားအချို့ ရသေ့ရဟန်း ပြည်သူပြည်သား အချို့က အနောက်တောင်

ထွက်ပြေး နန်းရှိုင်းရာသို့ ထွက်ပြေး နန်းရှောင်ခဲ့ကြသည်။ သထုံဘုရင်၏ မိဖုရားတစ်ပါး ဖြစ်သည့် ဗုတ္တမိဖုရားနှင့် နောက် လိုက်နောက်ပါများမှာ ကော့ဂွန်းဂူ တွင် ပုန်းအောင်း နေထိုင်ကြသည်။ ထိုလိုဏ်ဂူအနီး ယာယီမြို့တည် နဂါးကျောင်းခြေညီပရစင်း သပူ

www.burmeseclassic.com

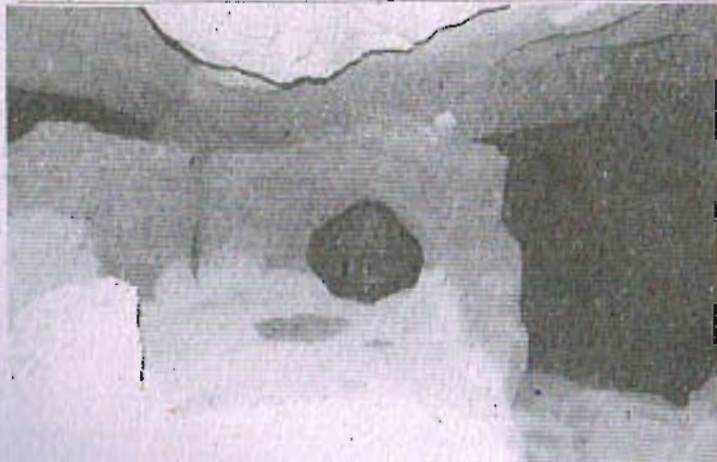

● ဂူထဲမြောက်တက်စခန်းတွင် ဖူးမြင့်ရတနာ လျောင်းထောက်မှူးရုပ်ပွားတော်

● ဂူထောင်တက်နဂါးအောက်ခြေရှိ ရှေးအကျဆုံးလက်ရာ ဓမ္မရုပ်ပွားတော်များ(၁၂)ခုကို ဖူးမြင့်ရုပ်

● ဂူအောက်ခြေရှိ သဘာဝကျောက်ကွင်းကြီး

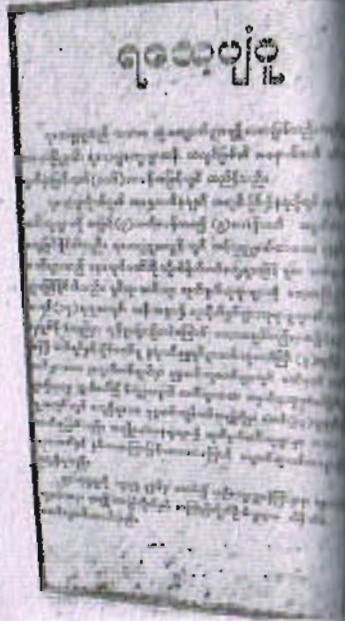

● သဘာဝကျောက်ရောင်ခြည်ပူရောင်

● ရသေ့ပျံက အနောက်တက်ရောင်

● တောင်တက်အင်္ဂါတော် လှေကားရင်းရှိ တေဇာတ်အား

ရသေ့ပျံ

ရသေ့ပျံသည် မြန်မာ့အလင်းစာပေတိုက်တွင် ရေးသားထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ စာအုပ်တွင် ရသေ့ပျံ၏ ဇာတိ၊ ဇာတိပေသေ့ပျံ၏ ဇာတိ၊ ရသေ့ပျံ၏ ဇာတိ၊ ရသေ့ပျံ၏ ဇာတိ စသည့် အကြောင်းကို ဖော်ပြထားသည်။

ရသေ့ပျံသည် ထိုမြို့ကို မွန်ဘာသာဖြင့် "ဒုဏ်ဝေါင်" ဟု ခေါ်ကြသည်။ မြန်မာဘာသာဖြင့် "မြို့ပုန်း" ဟု ခေါ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ယူနိုင်ပါသည်။ ရုပ်ပွား ရုပ်တု၊ ဘုရား၊ စေတီတို့ကို မုတ္တမပိဗ္ဗရာဇာနှင့် နောက်လိုက်များက ပျက်စီးစေကာ ထုလုပ်တည်ဆောက်ကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မျောက်စာ အထောက်အထား ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က "ဒုဏ်ဝေါင်" မြို့သည် မုတ္တမ ကော့ဂွန်စွာ ရသေ့ပျံနှင့် ကာကင်ဂူတို့ကြားတွင် ရှိသည်ဟု မြို့ပုန်းရေပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် လိုဏ်ဂူ(၃)ဂူစာလုံးမှာ ရုပ်ပွား မျောက်ပွားစွာ ထုလုပ်ပူဇော်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ရသေ့ပျံ၏ ကိုးကွယ်မှုသော ရသေ့တစ်ပါးမှာ နန်းဦး မြို့ပွားတော်နှင့်အတူ ရသေ့ပျံကွင်း မြို့ပုန်းရှောင်ရင်း တရားကျင့်ကြံ နားထုတ်နေစဉ် ကာလအတန် ကြာသော် သထုံရှိ မှုန်အောင်ရတနာ မြို့စောင့်ထားသော စစ်သည်တော်များက ရသေ့ပျံကို လာရောက် ဝိုင်းဝန်းကြသည်။ ရသေ့ပျံက မျက်စိတန်ခိုးဖြင့် လိုဏ်ဂူအနီးရှိ ဂူပေါက်မှ ပျံတက်လွတ်မြောက် နှုတ်ကြောင်း ရသေ့ပျံကလေးအရ ဖော်ပြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤလိုဏ်ဂူကြီးကို ရသေ့ပျံဟု ရှေးအစဉ်အဆက် ခေါ်ကြသလို လိုဏ်ဂူကြီးအနီးရှိ မြို့ကိုလည်း ရသေ့ပျံရွာဟု

● ဂူတွင်းမှ ရှေးခေတ် အင်္ဂါတော်နှင့် နဂါးအောက်ခြေရှိ ရှေးအကျဆုံးလက်ရာ ဓမ္မရုပ်ပွားတော်များကို မြင်ရုံ

● ဂူတွင်းမှ ရှေးခေတ် အင်္ဂါတော်နှင့် နဂါးအောက်ခြေရှိ ရှေးအကျဆုံးလက်ရာ ဓမ္မရုပ်ပွားတော်များကို မြင်ရုံ

ခေါ်တွင်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အင်္ဂါတော် လှေကားထစ် စောင်းတန်း ထူးခြားချက်မှာ ရသေ့ပျံကွင်း အရှေ့နှင့်အနောက် နှစ်ဖက်ပွင့် ဂူအဖို့အစား ဖြစ်ပါသည်။ (ကော့ဂွန်စွာ မှာ တစ်ဖက်ပွင့်ဂူသာ ဖြစ်သည်။) ဂူပေါက်ဝမှာ တောင်လှောင်တွင် ရှိပြီး ပင်လယ်ရေ မြင်နိုင်သည်။ အပြင်(၁၁၆) ပေခန့် ဖြစ်သည်။ ဂူဝ အရှေ့ဘက်လှည့်သည်။ တောင်ခြေမှ ဂူဝအထိ ခြေကျင်တက်ရန် အင်္ဂါတော် လှေကားထစ် စောင်းတန်း ရှိသည်။ ဓာတ်ပုံနစ်နစ် တက်ရပါသည်။ တောင်ခြေလှေကား အတက် နေရာတွင် ရသေ့ပျံနှင့် ပတ်သက်သော ကျောက်စာတစ်ချပ် ရှိသည်။ တောင်တက်လမ်း တစ်လျှောက် မှာ စေတီငယ်များ၊ ဘုရားရုပ်ပွား တော်များ ရဟန္တာရုပ်တုတော်များ နေရာရှိရောင်ခြည်ပူရောင် သာမ

ရှိသည်။

ဂူဝ၏ တောင်ဘက် တစ်ဆင့်နိမ့်သော နေရာတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဟု ယူဆရသော တိုက်ကျောင်းတစ်ဆောင် ရှိသည်။

လွန်ခဲ့သော ၁၉၄၆ ခုနှစ်က ပထမဆုံးအကြိမ် ကျွန်ုပ် ရောက်ခဲ့စဉ်က ထိုနေရာတွင် သစ်သားစေ့ပင်ငယ်တစ်ဆောင်သာ ရှိသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အထိ ကျွန်ုပ် မကြာမကြာ ရောက်ခဲ့စဉ်မှာလည်း သစ်သားစေ့ပင်သာ ရှိသေးသည်။ ယခုများစွာ တိုးတက်နေလေပြီ။

လှိုက်ဂူအဝင်ဝ မြောက်ဘက် ထောင့်မှာ အလှူခံဌာနရှိပြီး အလှူခံဌာနဘေးမှာ ရသေ့ပုံဂူပတ်ဝန်းကျင်မှ ရှာဖွေရရှိ သိမ်းဆည်းပြသထားသည့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းပြခန်း ရှိသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ဂူဝ၏ တောင်ဘက်နံရံတွင် ရှေးအကျဆုံးလက်ရာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်(၁၂)ဆူကို ဖူးမြင်ရပါသည်။ ဂူနံရံကပ် ရုပ်ပွားတော်များကတော့ မကျန်ရှိတော့ပါ။

ဂူအလယ် အရှေ့ဘက်တွင် အလွန်သပ္ပာယ်လှသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို ဖူးမြင်ရသည်။ ဂူဝ မြောက်ဘက်စောင်းတွင် လျောင်းတော်မူဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။

ဂူဝရှေ့ဆုံးထိပ်တွင် လက်ညှိုးထိုးထားသော ရသေ့ရုပ်တုနှင့် သီကြားမင်းရုပ်တုတို့ ရှိသည်။ ဂူဝ

ဦးရှို ဂူဘုန်းတော်ကြီးအလှူခံဌာနနှင့်ဘုန်းတော်များကို ဖူးမြင်ရပုံ
- ဂူဝရှေ့တည်တည်ရှိ ရသေ့ရုပ်တုနှင့် သီကြားမင်းရုပ်တု

အလယ်တွင် အပေါ်တစ်ဆင့်တက်သော အင်္ဂတေလှေကားထစ်များ ရှိသည်။

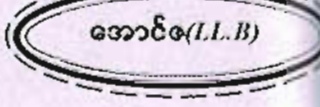
ထိုလှေကားထစ်များ အဆုံးတွင် ဂူဝစေတီတော်ကြီးကို သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြင်ရသည်။ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ လင်းနေပြီး အနောက်ဘက်ခြမ်းမှာ မှောင်နေသည်။

ထိုစေတီတော်၏ ထီးထောက်ကြားမှ အပေါ်တည်တည်တွင် မွန်းတည့်ထိပ်က ဟု ဆိုသော ဂူဘုန်းတော်ကြီးတို့ တွေ့မြင်ရသည်။

မွန်းတည့်ရှိန်တွင် ထိုစေတီတော်ကြီး၏ အပေါ်တည်တည်တွင် ဖူးမြင်ရသည်။ ဂူဝကြီးပုံစံထွက်သွားသော အပေါ်တည်တည်ဖြစ်သည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်

ကြော်ငြာခေးခေးပါ

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာခေးခေးပါ (စက်မူ-၁)

ကိုညက်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား၊
စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
တက်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့
တက်ပါဗျာဗျာ။ ဓာတ်ပုံနဲ့ရိုက်ပြီး သေးစွမ်းချက်အရကတော့
ကျုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
(၈ + ၉) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
ပြောတာပဲ။

ဟေ့ဟေ့ ဟေ့ဟေ့လား၊
ကျွန်တော့် ခုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
တာပဲ။
ကျွန်တော့်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
တယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
တာကို တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
တို့ ကုသကြပါ။ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က
လည်းထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
ဆေးပါ။ လိမ်းဆေးတစ်ခုကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

အဲဒါဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပိုင်တွေကို စနစ်တကျ
ကုသပေးတဲ့ ဆေးပါ။ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ သေးစွမ်းလို့
ကျွန်တော် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး။
အဲဒါကို ဆရာမြင့် ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ဖို့
ပေးပါ။

ဟေ့ သွားကြမယ်

မိုးခိုရိပ်ပါနဲ့ ကိုညက်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
အဲဒါပဲ။ ဒီစေတီမှာတော့ ဇာတ်ရုပ်ပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း၊
အရိုးကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေမနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
ရောဂါပျက်စီးရာမှ အရှုတ်တွေ အကြောတွေ အာရုံကြော
တွေ ပြန်ကြွက်သွားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
ရောဂါတော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
ကုသပေးနေရပါတယ်။
အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘာလို့
ဖြစ်လဲ ဆရာ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YK ၀၀၅၃၈၉

ကြော်ငြာခေးခေးပါ ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

ကျုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ အကြောတွေ
တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နှလုံးကြောတွေ
ပျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းရင် နောက်ကြော
တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ ခါးနာခြင်း၊ ချာချာလည်
အောင်မှုဖြစ်ခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင် လှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇာတ်ခိုင်
ခြင်း၊ ခေါင်းပုံပင်ခြင်း၊ လက်ဖြင့်ကြော မကြောစရာ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
မကြောစရာ အုံးလွဲခြင်း၊ ငါးလှည့်များကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာလို့မခံ၊ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
အကိုင်းအတွယ် ဖြစ်ခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ပဟို အာရုံ
ကြောကြီးတွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ပိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
နေရင် ငါးဖာ ခိုင်လေးလေးဖြစ်၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်တိုက်ခဲခြင်းများကို
ဖြစ်လေ ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါး ခါးမှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြောစရာ ဖြစ်ခြင်း၊
ဘာင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်ခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို
နယုမ္မာရောင်ခြည်ပျက်စီး ခေး

စကြာမင်းဆေးဝါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါသည်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ။ အခု ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါအခု’

‘လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောဂါရာ၊ ဆေးရောဂါရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်ထွေးပေးခြင်း၊ ကိန်းပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေပျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အာရုံ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံးပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်’

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်လေးကွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ ၁၁၂ နေရာပျက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲပင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ဒါကို လာပြန် တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကွနုဟာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေး ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဖော်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ဝါးရိုးကျိုး ပျောက်ကင်းမှု စိတ်ရောက်ပုံပါပဲ။ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ။ သူ့

‘ဒီလိုပဲဗျာ အနာပထဝီတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် စေတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးညွှန်းကြီးတွေရဲ့ အဆိုးဆုံး အတိုင်းပေါ့လား။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးဝေ ညွှန်းလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ပျင်းမာမိတယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ အားမှ စိတ်မပျက်နဲ့ ကိုညာတ်ထွန်းနဲ့ ဆင်ပျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပျောက်ဆေးကို ‘ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာန’ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိပေးပါ

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူပြီး အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲပြန် အနာပထဝီ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးပုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ ဆေးဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်ခုကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်း အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြိုလိမ်းကြိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒဏ်မှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်’

‘က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပေးပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖော်ကျိုးပေါင်း၊ ဝါးရိုးဆစ်ကိန်းပေါင်းရောဂါ တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်မ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ၁၀၀ ကျော် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအတွက် စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်ခုလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ပြောင်းမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် ‘စကြာမင်း’ လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဝါး
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုတေသနဌာနကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညွှတ်ထွန်းရှိန် (စက်မှု-၁)

အာယုဒဆေးတိုက်

ကျန်းမာခြင်းသည့်လက်တစ်ပါး

ဦးအောင်မြင်

ပျော်တော်ပစ္စည်း

တမာထလ- ၁၁/၂၀၁၅ ဖိုး(၁၈၇)
ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၅၁၁ YR ၀၀၈၇၅၂

သွေးဆေးမှုန့်၊ သွေးဆေးအဆီ
 လေသက်ဆေး၊ လျက်ဆား၊ နန်းတွင်းလျှာထုတ်ဆေး
 သည်းခြေဆေး၊ အကြာဆီးဆေး

ဖုန်း ၀၀-၅၄၀၃၀၆
 ၀၁-၇၀၀၄၇၃
 ၀၁-၅၅၅၅၅၆
 ၀၁-၅၄၉၀၃၃

S.A Lighting **SOE AUNG & BROTHERS COMPANY LIMITED**
 ရိုးဘောင် (ဘရားသား) 首 隆 聚 明

ABB MCB & RCCB PVC-LINK WIREMAN
 Legrand U-LIT MADE IN MALAYSIA
 Jasmart Switch & Socket fks
FSL Light Up The World LED Lighting
 NIKKON Made in Malaysia Yiyuan Te Lighting J-LITE Made in Malaysia
 LED DUN M
NISHU AUTOMATIC VOLTAGE STABILIZER MADE IN VIETNAM
QPS Automatic Voltage Stabilizer Made in Malaysia
 Control Cabins Berhad Made in Malaysia Magnum Cable XLPE
CROWN WIRE PVC INSULATED POWER CABLE & WIRE
MITSUBISHI **LESSO** Building a Better Life **BOSCH** Invented for life

① No. 156, (A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon. ☎ 246424, 240105 ☎ FAX : 252320
 ② No. 145, (A) 30th Street, Pabedan Township, Yangon. ☎ 248294, 246029, 246031, 385614
 ③ No. 15, Kaba Aye Pagoda Road, Yankin Township, Yangon. ☎ 663234, 665088, 662736, 662842, 701481, 09-31258111
 ④ No. 1, Building (32), 7th Jade Street, Saw Bwar Gyi Gone, Insein Tsp, Yangon ☎ 644322, 663776, 09-43070670
 ⑤ No. 120, Pyay Road, 10 Miles Gone, Insein Tsp, Yangon. ☎ 663366, 662143, 666176, 09-421093254

သက်တောင့်တော်ကြီး၏ တပည့်

ရွှေပင်းခပ် ငှက်တွင်းဆရာတော်ကြီး ဒူးပုလဲ (၄)

ယခင်လမှ တဆက်
 ကြီးမင်းသမီး၏ဒုတိယဓာကို
 ငှက်တွင်းဆရာတော်ကြီး
 ပြန်ကြားတော်မူခြင်း

ဆရာတော် အမိန့်လိုက်သည်
 ဆရာတော်... ဒါန သီလ နိက္ခမ
 မင်္ဂလာ မဟာသတိပဋ္ဌာန်
 လောကုတ္တရာ စတုဘုဒ္ဓိက
 နိဂုံးတော်ပွားကို အားထုတ်ဖြည့်
 ဆည်းပူးလေ့ရှိသော...
 အာရဒ္ဓဝိပဿကာ၊ ယောဂါဝစရ
 ကိုလိုအား၊ ဩဘာသောပိတိ
 အဓိမောက္ခာစ ပဂ္ဂဟော
 နိက္ခယဏဉ္စဟောစ၊ ဥပဋ္ဌာန နိက္ခန္တိ
 ဝိပဿနာပုဂ္ဂိုလ်လော သိမ်မွေ့
 နိက္ခန္တိဝိပဿနာကိုးပါး
 လေ့လာသော ဥပယုတ္တုဗျာဏ်
 အစွမ်းအားဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ
 ကာယကောဠာသအစုမပင် ထက်ဝယ်
 အရပ်မျှလောက်နှိုက် လည်း
 ...
 ဆရာတော်ခန်းတွင် တဂါဝတ် ၂-
 တစ်ယူနော ၂-ယူနော အစရှိ
 အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တိုင်အောင်
 ဝင်းဝင်းတောက်နံ့ပြ

ဓမ္မတာဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်ကလည်း မဟာသတိပဋ္ဌာန သမဏကိစ္စလေးပါးကို လုပ်လျားမရှိ အားထုတ်ကြသော မဟာသပတိပဋ္ဌာနဂိုဏ်းဝင် သင်္ဃာတော် တစ်ထောင့်ငါးရာများလည်း မရှိမိကမရခြင်း။

အဓိမာန အဓိစိတ္တ ရှိကြ၍ တစ်ဦးကို တစ်ဦး အထူးသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုတိုင်ပင် လည်စယ်ကြဘူးလေသည်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရား ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်မူနေလျက် ထိုရဟန်းတို့၏ ရှေ့မှောက်နိုက် ရပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍... သဗ္ဗညုဘိရု အနိစ္စတိယဒါ ဟူသော ယထာဏ အထန်မြို့တို့ဒုက္ခ ဝေပရော ဝိသုဒ္ဓိယား

ထရာတော်၏ 8 ဂ-ရက်ဂါတာတော် ကာရန်ပုံ

(အနိစ္စစိုလ်ဝင်ခဏ်း)
အနိစ္စာတော သင်္ခါရာ ညှိဒိဝယ ဝိဇ္ဇိနော ညှိဒိတ္တာ နိရုဇ္ဈန္တိ တေသံပုသယော သုခေါ။

(အနိစ္စစိုလ်ဝင်ခဏ်း)
သဗ္ဗညုဘိရု ဒုက္ခတိ ယဒါ ဟူသော ယထာဏ အထန်မြို့တို့ ဒုက္ခ ဝေပရော ဝိသုဒ္ဓိယား

(ဒုက္ခစိုလ်ဝင်ခဏ်း)
ဒုက္ခာတောသင်္ခါရာ ညှိဒိဝယ ဝိဇ္ဇိနော ညှိဒိတ္တာ နိရုဇ္ဈန္တိ တေသံပု သမောသုခေါ။

(ဒုက္ခစိုလ်ဝင်ခဏ်း)
သဗ္ဗညုဘိရု အနိစ္စတိယဒါ ဟူသော ယထာဏ အထန်မြို့တို့ ဒုက္ခ ဝေပရော ဝိသုဒ္ဓိယား

(အနတ္တစိုလ်ဝင်ခဏ်း)
အနတ္တာ တောသော သေဗ္ဗာ ညှိဒိဝယဝိဇ္ဇိနော ညှိဒိတ္တာ နိရုဇ္ဈန္တိ တေသံပုသယော သုခေါ။

(အနတ္တစိုလ်ဝင်ခဏ်း)
ဤခြောက်ဂါတာကို ဟောတော်မူသည်၏အခန်းနိုက် မဟာသတိပဋ္ဌာန ဂိုဏ်းဝင် သင်္ဃာတော် တထောင့်ငါးရာ တို့သည် တရား၌ သက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလေ၏။

ထရာတော်လည်း ရွှေမင်းဝံ့ဂုဏ် သော နာယကရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

တွင်းတောကျောင်း ကုသိုလ်တော်နိုက် မဟာသတိပဋ္ဌာန ပစ္စဝလက္ခဏာ လေးပါးကို နှလုံးပွားသဖြင့် အိပ်မေ့ခါ ရဟန္တာသခင် ရှစ်ပါးကို မျက်ဝါးထင်ထင် အိပ်မက်မြင်၍ ထိုသခင်ရှစ်ပါးကို သဗ္ဗပါဒိသေသ၊ အနုပ္ပါဒိသေသ၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန် စကားတရားများကို လျှောက်ထားပေး မြန်းရာတွင်...

ရဟန္တာသခင် အရှင်များလည်း ပုဂ္ဂလဗိဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာဗိဋ္ဌာန်အစုံနှင့် တကွ အဋ္ဌသတပူရိသ ပုဂ္ဂလသဘောကို ပြောဟောတော်မူသည်ကို ဆရာ ယနေ့ထက်တိုင် မနောဒွါရတွင် ထင်မြင်လျက် ရှိပေသည်။

“ကာလော ဗသတိ ဘူတာနိ သဗ္ဗာ နေဝ သဟတ္ထနာ၊ ယောစကာ လယဒသာ ဘူထောသ ဘူတပစနိပဓိ” ဟူသော မဟာသတိပဋ္ဌာန နဝင်းပျက် ဂါတာကို အနက်အဓိပ္ပါယ် ကံကတ္တား အနုသန္ဓေ အချိပ်အဆက် သင့်အောင် မကြံနိုင်၍ မရနိုင်သောကြောင့်...

လောကဗျူဟာ သာသနာစောင့်

နတ်မင်းများကို တိုင်ထားရာ အင်္ဂလိပ်စက္ကူ မင်စာရေး၍ တပည့် သူငယ်များ ဘုရားပြုပျက် အင်္ဂတေကြားမှ တွေ့၍ ရခဲ့သည်။ ၇-ရက်လည်မှ ၎င်းစာကိုရသည့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပဋိလောမ သံသရာ ပြတ်ကြောင်းကို ဥပတိဿကောလိ တို့အား နည်းပေးတော်မူသော တပည့် ဟူ၍ အသေအချာ သိရသဖြင့် ယထာဏတိုင် သဘောထားရပေသည်။

ရာမညတိုင်းပြည် သုံးခွင်္ဂါ ပါကင်စဉ်လည်း မဟာသတိပဋ္ဌာန ရှစ်ပါး၊ ခန္ဓာသုံးပါး၊ ပဋိသိပ် ပွားများများကို မျက်ဝါးထင်ထင် အိပ်မက်ပေးသည်။

ဆရာတော်သည် နာယကရောင်ခြောက်ပါး၊ ကုလပဂ ရဟန်းကျင့်ခြောက်ပါး၊ ဆရာသမားကျင့်ခြင်းပါး၊ ဓမ္မကထိကဂုဏ် အဋ္ဌာရဝါစကောပဒေသခြောက်ပါး၊ ပဒေသ ၇-ပါး၊ ပုဒ္ဓေါပဒေသ ၇-စကားအရာ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ညီညွတ်စွာ ရာမညတိုင်းသားများကို ဟောသလျှင်၊ ဓမ္မသံဝေဂ အလွန်ရသဖြင့်...

မဟာသတိပဋ္ဌာန သမာပတ်သဗ္ဗတ္ထ အနုလောမ ပဋိလောမ ကေန္တရိက ဒုန္တရိက နန္ဒိယာတပဏာ၊ အရှင်ဘုရား ရဟန်းတရားကို မကြံနိုင်၍ မရနိုင်သောကြောင့်... ဟု များပြားသော သမိန်ထောင့်သား ကွမ်းခြံကုန်း၊ မြို့သား သဒ္ဓါတရား

ကြီးစား၍ အားထုတ်ကြလေ၏။ ဤတတွင်ပင် ကိလေသဖျိတ်ဖြတ် အံ့သော တရားတော်ဖြင့် ဤအပြုအမူ ဟု များပြားသော သမိန်ထောင့်သား ကွမ်းခြံကုန်း၊ မြို့သား သဒ္ဓါတရား

ကြီးသော ဥပါသကာ ဥပါသကီ သူတော်ကောင်းတို့သည် မျက်အသီးသီး ထင်မြင်ကြကြောင်း သူတစ်ပါး မကြားမသိ မမြင်ကာတော် ကျောင်းအမကဲ့သို့ မြင်သဖြင့် ဆရာတော်ကို လျှောက်ကြသည်။

ဤအကြောင်းရှိမရှိ ဆိုသည်မှာ အာဇီဝ မဟာအဓိသီလ၊ အဋ္ဌာပညာသိက္ခာ ဖြစ်၍ ဓမ္မာကြွင်းရှိသော သဗ္ဗပါဒိသေသ အကျင့်မည်၏။

မဟာဝိဇ္ဇမက ဒေသသိက္ခာပဒ ၁၀-ပါး၊ သီလ ပါရမီမင်္ဂလာအကျင့် ဖြစ်၍ ဓမ္မာကြွင်းမရှိသော အနုပါဒိသေသ အကျင့်မည်၏။

သီလလေးပါး၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ ဗျူပါနိလေးပါး၊ ဣဒ္ဓိပျိဒိလေးပါး၊ ဝိလေးပါး၊ ဝိလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်လေးပါး၊ ခြားလျက် အရိယာတို့၏ အကျင့်ကို သိကြားနားလည်သင့်သည်။

တရားစကားထုတ်သည့်ကာလ မိန်းမများကား ကောင်းပြောသလို အပန်ဖန် ကျမ်းပုဒ်သည်ဆိုရာနိုက် အရှင်ဘုရားသည် ဘုရား နိဗ္ဗာန်စံဝင် မြတ်စွာဘုရားကို သာဝတ္ထိပြည်သား များနှင့် စကားတရား ထပ်ခါထပ်ခါ ပြောဆိုရာ အင်ကြင်းပင်မိမာန်ရှိ စကားစကားက...

“မျက်ကြည်မင် သင်္ဂါယနာတိက္ခာပုည ပဏာ၊ အရှင်ဘုရား ရဟန်းတရားကို မကြံနိုင်၍ မရနိုင်သောကြောင့်... ဟု ကောင်းကင်၌နေလျက်... များပြားသော ဂဟဏံ ပဿဂ္ဂိယ၊ ဟဒယသ္မိံ ဩဝိယ၊ ဈာယိ ဝိပဿနာပဒေါကီ၊ တေဗ္ဗိကာ၊ ဝိသုဒ္ဓိယတိ”

ဟူသော စကားကို တပိုတပါး မြက်တို့ မကြားမသိမမြင်စေဘဲ

မင်္ဂလာသက္ကန္တ သာသနာဗိသောဇီကုန်းနှင့် ရာမတာဝါဒကုန်းစာတော်၏ ဥပယုဂ်အင်္ဂါသားပုထိုးသော အကြီးစားကျောင်းထရာတော် ဦးကြီးမောင်

အရှင်အာနန္ဒာတပါးကိုသာ ကြားသိစေသဖြင့် သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်သော နတ်တို့သည် သူတော်ကောင်းများကို သတိပေးသော ထုံးစံ ဥပဒေဒေဝတာသံယုတ်နိုက် အလွန်ပင် ထင်ရှားသည်။

ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါး ထင်ရှားစွာ နေရာတကျ မသိနိုင်ပါဆိုသော စကားနိုက် မနောဒွါရ အားကြီးသော ဝိပဿနာဉာဏ်ကိုးပါးကို ဆိုလိုသည်။ အကျယ် သတ္တိမဂ္ဂနှင့် ဘက္ခ သိလိုလျှင် ဟူသော နား ၁၀ ခမည်းတော် မင်းတရား လျှောက်ထားတောင်းပန်၍ ဒက္ခိဏာ ၇၀၀ ဘုရားကြီးဆရာတော်

ဦးစာဂရ စီရင်အပ်သော “မဟာပါထ အဋ္ဌိကဗ္ဗဋ္ဌာန်းစာတော်” ကြည့်ရှုပါလေတော့ (မုဒုဇာ သတ်ပုံအတိုင်း) ဟု ခြိန်ကြားစာ ဟောကြားပေးလိုက် တော်မူသည်။

ဤအကြောင်းကို မြင်နေပြီဖြစ်သော ငှက်တွင်းဆရာတော်ကြီးနှင့် မင်းတရားမင်းသမီးတော် ထိပ်စက်ဆင်သမီးတို့ အပြန်အလှန် တရားမေးလျှောက်စာများ ဆက်ပတ်လေ့လာခြင်း ကျွန်မသည် သီလရှင်ဝတ်နေစဉ် နာယကရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း ၁၁၅

ကာလ ရှာဖွေတွေ့ရှိရသော ငှက်တွင်း ဆရာတော်ကြီးနှင့် မင်းတုန်းမင်း၏ သမီးတော် ထိပ်စုကြီးမင်းသမီးတို့ အပြန်အလှန် တရားပေးလျှောက်စာ များကို စိတ်ဝင်စားလွန်းသဖြင့်...

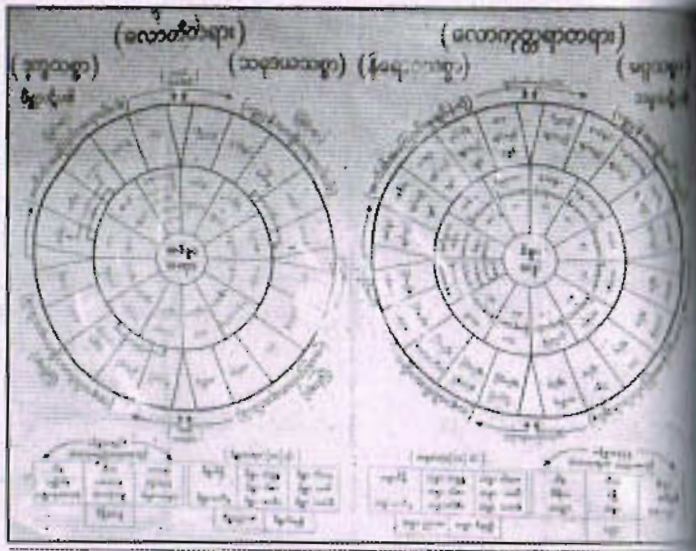
အထပ်ထပ် ဖတ်ကာ လေ့လာ သောအခါ ငှက်တွင်းနည်းဖြင့် တရား ကျင့်စဉ်များတွင် ပေါ်ပေါက်လာသော တရားမြင်လာစဉ် ရှေ့ဆက် ဘယ်လို တရားဆက်ရမည်ကို မင်းသမီးက မေးလျှောက်သမျှ ငှက်တွင်းဆရာ တော်ကြီးက ပြန်လည်ဖြေကြား တရား ပြခြင်း သဘောများကို တွေ့ရှိရပါ သဖြင့် ငှက်တွင်းကိုးကွယ်ဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍဝ၏ တရားအသိအနှစ်များ ဖြစ်သည်ဟု သိရှိလိုက်ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာအသွားအလာများပါ သော ငှက်တွင်းဆရာတော်ကြီး စီရင်ရေးသား ပြုစုတော်မူသော မင်္ဂလာသုတ္တန္တ သာသနာပိသောဓနီ ကျမ်းနှင့် ရာဇောဝါဒကျမ်း'ကို အထပ်ထပ် လေ့လာမှတ်သားကာ အချို့ကို မူရင်းအတိုင်း၊ အချို့ကို အတို ချဲ့၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ် သူများအား ရေးသားတင်ပြအပ်ပါ သည်။

၁၂၅၅ ခုနှစ်

ကဆုန်လပြည့်ကျော်(၁၀)ရက်နေ့ ထိပ်စုကြီးမင်းသမီး လျှောက်ထားခြင်း

၁၂၅၄ ခုနှစ်၊ တနင်္ဂနွေလပြည့်ကျော် ၇-ရက်နေ့က လျှောက်ထားမေးမြန်း ချက်များကို အဖုအထစ် မရှိအောင် ဖြေကြားပေးတော်မူသော ငှက်တွင်း ဆရာတော်ကြီး၏ တရားစုများကို လွန်စွာ အားရကျေနပ်တော်မူသဖြင့် ၁၂၅၅ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော်(၁၀) ရက်နေ့မှာ ထပ်မံလျှောက်ထားမေးမြန်း သည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ငှက်တွင်းတရားဆန်၍ တရားပြစက်ပိုင် (သီလရုပ်ကျောင်း၊ တောဦးက မဟာသတိဝဋ္ဌာန်ကျောင်းတိုက် ဖွဲ့ရင်း ယော်လူပျံ)

ပါသည်။

'ဝိပဿနာဉာဏ်ဝ-ပါးကို ထင်ရှား စွာ နေရာတကျ မသိနိုင်၍ လျှောက် သည့်မှာ သမသနဉာဏ်နှင့် ဥဒယတ္တယ ဉာဏ်နှစ်ပါးကို ခိုင်မိပါကြောင်း...

ကျန်ရှစ်ပါး ဝိပဿနာမှာ မည်သို့ ဖြစ်သည်ဟု မသိလိုက်ဘဲ ၁၂၄၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၂)ရက်နေ့ည တွင်မှ သဥပါဒိသေသနိဇ္ဇာန်ကို ည တချက်တီးကျော်လောက် အကြံ ပေါက်အဝိဇ္ဇာ အမှောင်ဖျောက်၍ ဘဝ အပြစ်ကို မြင်ရလျက် သမာဗ္ဗိမဂ္ဂင် တပါးကိုမြင်လျှင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အားလုံး ပါဝင်လေတော့သည်။

အာရုံခြောက်ပါးကို သိတတ်သော ဝိညာဏ်ဟူသော စိတ်စေတသိက်သည် သုဉ်းခြင်း၊ ဆိတ်ခြင်း။ ကိုယ်မတွေ့၊ သက်မမြင်၊ တဒင်္ဂဇာ ဖြစ်သွားပြီးမှ သတိရပြန်သောကြောင့် အနတ္တအစစ် မြင်ခြင်းပင်။

အာရုံဒွါရဝိညာဏ်တို့သည် နောက် တစ်ဖန် မဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်ပင်လျှင် မှန်၏ဟု သတိရပါကြောင်း...

ပရမတ်သည် ဘုရားတို့၏ စားရာ အာရုံဆိုသည်မှာ ကျေးဇူး တွေ့ရပေသည်ဟု ဝမ်းမြောက် သက်ပြီးနောက် ကြွင်းဉာဏ်ရှစ်ပါး စဉ်းစား၍ နေရာကျပါကြောင်း၊ ပဋိဘင်ဟု ဝိစိစိတ်အစဉ် အလျှင် မြန်လှ၏။

၎င်းညပင် အိပ်မက် မြင်မက် သော မှာ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားကြီး ၍ "ဗိုလ်မီး ကောင်းစွာ သိမ်းယူ ထားပေ" ဆိုသံကြား၍ ကြည့်လို သော် ရောင်တော်အလှံနှင့် ဘုရား မြင်၍ ဦးချိခိုးရာတွင် ရွှေကြေး မြင်ခြင်း၊ တာဝတိံသာ သိကြား မြင်ပြုလာသည်။

အာရုံခြောက်ပါးကို သိတတ်သော ဝိညာဏ်ဟူသော စိတ်စေတသိက်သည် သုဉ်းခြင်း၊ ဆိတ်ခြင်း။ ကိုယ်မတွေ့၊ သက်မမြင်၊ တဒင်္ဂဇာ ဖြစ်သွားပြီးမှ သတိရပြန်သောကြောင့် အနတ္တအစစ် မြင်ခြင်းပင်။

အာရုံဒွါရဝိညာဏ်တို့သည် နောက် တစ်ဖန် မဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်ပင်လျှင် မှန်၏ဟု သတိရပါကြောင်း...

ဘယ်လဲသိကုယာယာ၊ ဘယ်လဲသိကုယာယာ၊ ဘယ်လဲသိကုယာယာ... (Text in Burmese script, likely a title or introductory text for a book or document.)

ငှက်တွင်းတရားဆန်၍ တရားပြစက်ပိုင်

ဘဒ္ဒလှူကင်္ဂ (သာသနာဓိပေါမုဒိယ) ... (Text in Burmese script, likely a title or introductory text for a book or document.)

ငှက်တွင်းတရားဆန်၍ တရားပြစက်ပိုင်

တော်ကို လျှောက်ရာ... "ဒါယကာ တကာတော်မ မည်သို့သော တရား ကို အားထုတ်သည်ကို ဆရာသိလို ကြောင်း" နှင့်မေးရာ "နိစ္စဂူဝ အနတ္တ ကို အမြဲနုလုံသွင်းလျက် နေဝံ သေဝံပါကြောင်း" "သာသနာစောင့် နတ်များလာ သည် အမှန်ဆိုမှ တကာတော် ကျောင်းအမ စိတ်ချပါကြောင်း" နိဗ္ဗာန်အရိပ်ပါသော စကားကောင်းကို ပြောပေသည်။

ကျေးဇူးအထူး ရှိတော်မူပေထာ သာ ဆရာတော်ဘုရား... ပကာသ... မပြုဝံ မထားဝံပါ။ စာကြီးကျမ်းကြီး ပေတံ၍ မေးလျှောက်ရပါကြောင်း သိပြီးပါ ဝါဠိ ကိုးပိုင်းနှင့် ၁၀၀ ပြည့်နိပါဠိတစောင် သာ ကုန်စေ... ရဖူးပါသည်။

ယခုလည်း မေ့လျော့၍ ကုန်ပါ ကြောင်း၊ စာတတ်ထင်တော်မူပါမ ည့် အကြောင်း လျှောက်လိုက်ပါသည် ဆရာတော်ဘုရား၊ စိန္တ... ဉာဏ် အားကြီး၍သာ သည်... ဝိရိမိပါ သည်ဘုရား (မူရင်းအစဉ်အတိုင်း) ဟု ရေးလျှောက်၏။

ထိပ်စုကြီးမင်းသမီး သီလရှင်ပြုခြင်း

ထိပ်စုကြီးမင်းသမီးသည် ဝိပိ ထင်မြင်လာသော တရားအဆင့်များ မြင့်လာသည်နှင့်အမျှ ဈာန်အဆင့် ဝိပဿနာအောင်မြင်ခြင်းဟု သတ်မှတ် ချက်ဖြစ်သော နတ်သိကြားများ လာရောက်မျိုးမြှောက်သော တရား အဆင့်သို့ ရောက်သောအခါ လူ၏ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သရ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ

ကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား

တိုင်ရင်းဆေးပုဂံ-0112 YR 007991

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအမစားရပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တော့ မြတ်ကတည်းကတည်း။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားဖားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရှိနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတို့ကတော့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးဖြန့်ဖြန့်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့ သုဂံ နပျာရောင်ခြည်ပုဂံလေး

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ သမားတော် ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်” “သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ သွေးတိုးရောဂါ၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေရောက်ကျောတက်၊ ခက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးခြင်း၊ အုံခဲရွံ့ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်တော့ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ စားရုံဖြင့် သွေးတက် သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းစတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ () နားကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမ” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုစားစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ” “သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟေ့တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကို ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်ပညစ်နဲ့တော့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ပဲ လက်တွေ့ပြလိုက်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေ့မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ ရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျွန်ုပ်တို့ ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင် အိမ်ပဲ...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားလိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၂၂၂၅၇

S.A Lighting SOE AUNG & BROTHERS COMPANY LIMITED
ဦးအောင် (အရုံးသား) 首 旺 照 明

မူပိုင်ခွင့်နှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုအခွင့်အလမ်းများနှင့်အညီ အစားအသုံးပြုခြင်းဖြင့် လက်လီလက်ကား အထူးနှုန်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

Create Your Dream With S.A Lighting

J-LITE TAIWAN ပါးစာရောင်ပစ္စည်းများနှင့် CRYSTAL ပါးဆိုင်းများ

Magnum Cable Made In Malaysia

Central Cables Berhad (MADE IN MALAYSIA)

DOWN WIRE ABB CLASSIC CLIPSALE MITSUBISHI MK

(A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar ☎ 246434 246105 FAX : 252330
(A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar ☎ 248294 246029 246031 385614
Laba Aye Pagoda Road, Yangin Township, Yangon, Myanmar ☎ 603234 665088 662736 662842
Ruby Street, S.W. Yangon, Insein Twp., Yangon, Myanmar ☎ 603778 707583 FAX : 653055
Pray Road, 10 Miles Zone, Insein Twp., Yangon, Myanmar ☎ 662143 666176 70142 0973028113

www.burmeseclassic.com

အားကစားသမားများအတွက်
သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်စပ်ထားသော

ဇော်ပျံ

အကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးအမြတ်ကြောင့်
လိမ်းဆေးကြီး

ဇော်ပျံစေးတိုက်

အမှတ် ၂၉၀၊ ဗညားဒလလမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဧ ၅၅၂၀၅၇

Small text on the left side of the advertisement: (၀၀၀) ၂၅/လစာစား - ၁၀၀/၀ - ၅၅၅၅၅၅၅၅
2018 ခု၊ ၀၀ - ၀၀ - ၀၀ - ၀၀ - ၀၀ - ၀၀ - ၀၀ - ၀၀ - ၀၀ - ၀၀

ပထမတန်းဆရာကြီး ဇော်ညွန့်သော

ပျားသစ်တိုက်ကြီး

...သော နံနက်တွင် စာရေး
... (ဦး)ညိုကိုနိုင်(ကသာ)နှင့်
... သော "နံ"လက်ဖက်ရည်
... ဆုံဖြစ်၍ စကားကောင်း
... ပါသည်။

... ကတတ်ရာရာ စကား
... ကြရာ ကသာသို့ ဘိုးတော်
... မင်းခေါင် ရောက်လာသည့်
... ကို သူ၏ အဘိုး၊ အဘွား
... သိခဲ့သူ ဘိုးဘွားများ၏
... များကို ပြန်လည်ပြောပြ
... သည်။

... သူပေးပေးမိက အကြောင်း
... သလို စာရေးသူ၏မိဘ
... ထီးချိုင့်မြို့ကဖြစ်၍
... ထောင်မင်းခေါင် ကသာ
... သည့် အတွေ့အကြုံ မရှိပါ။
... ကိုနိုင်(ကသာ) ပြောပြသည်
... စိတ်ဝင်စား "အင်း"
... မှားထောင်နေရပါသည်။

... စေတံသုံးစကားအရ ဗမာ
... ထွက်ရင်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
... သလို ကျင့်ကြံအားထုတ်
... များလည်း ရှိပါသည်။
... ထာဝရကြီးများနှင့် လိုက်
... ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက
... များလူတကာ သိအောင်
... ကြပါသည်။

... ကြောင်း သိအောင်

... သူပေးပေးမိက အကြောင်း
... သလို စာရေးသူ၏မိဘ
... ထီးချိုင့်မြို့ကဖြစ်၍
... ထောင်မင်းခေါင် ကသာ
... သည့် အတွေ့အကြုံ မရှိပါ။
... ကိုနိုင်(ကသာ) ပြောပြသည်
... စိတ်ဝင်စား "အင်း"
... မှားထောင်နေရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ်ရောင်ခြည်ပျံလင်း ၂၅၂

သူရဿတီဒေဝီ ဖြစ်ပါပေ၏။
အနုကမ္ပ - အကျွန်ုပ်အား အစဉ်
 သနားသည်ကို၊ **ဥပါဒါယ** - စွဲ၍၊
သူရဿတီ - သူရဿတီဒေဝီ
 သည်၊ **မေ** - အကျွန်ုပ်အား၊
ပညာ - ပညာကို၊ **ဒေဟီ** - ပေးပါ
 လော့။

၂။ **မေ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **မာတာ** - မယ်
 တော်ဖြစ်သော၊ သူရဿတီတီ -
 သူရဿတီဟူသော ဒေဝီသည်၊
ဓနုဋ္ဌ - ဥစ္စာကို လည်းကောင်း၊
လာဘဋ္ဌ - လာဘ်လာဘကို
 လည်းကောင်း၊ **ဒေဟီ** - ပေးပါ
 လော့၊ **မေ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **မာတာ**
 - မယ်တော်ဖြစ်သော သူရဿတီ
 သည်၊ **မေ** - အကျွန်ုပ်အား၊
သုခဋ္ဌ - ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း၊
ဒေဟီ - ပေးပါလော့။

၃။ **မေ** - အကျွန်ုပ်၏၊ **သူရဿတီစ** -
 သူရဿတီဟုလည်း ခေါ်သော၊
ဒေဝီ - မယ်တော်နတ်သမီးသည်၊
မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ **အန္တရာယ**
 ပိသောနေ - အန္တရာယ်ကင်းစင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ **သဗ္ဗ**
သိဒ္ဓိဋ္ဌ - အလုံးစုံသော ပြည့်စုံပြီးစီး
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ **ဒေဟီ** -
 ပေးပါလော့၊ **မေ** - အကျွန်ုပ်အား၊
ဇိဝိတံ - ကြည်လင်မပြတ် ရွတ်ဆို
 အပ်သော၊ **မန္တဋ္ဌ** - မန္တန်ကို
 လည်း၊ **ဒေဟီ** - ပေးပါ၏။

၄။ **သူရဿတီ** - သူရဿတီမယ်
 တော်သည်၊ **မေ** - အကျွန်ုပ်၏၊
ဝိပုဂ္ဂေ - လျှာဖျား၌ နိသီဒိတွာ -
 နေထိုင်လျက်၊ **မံ** - အကျွန်ုပ်ကို၊
ဓာတုရေ - ဘေးရန်မရောက်

၂၂၄ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါနိပုဂ္ဂလိက

ကောင်းကျိုးရောက်အောင် စောင့်
 ရှောက်လျက်သာ ဆောင်ယူပါ
 လော့၊ **ဗုဒ္ဓသာသနံ** - ဘုရား
 သာသနာတော်ကို၊ **တိဋ္ဌေတံ** -
 အရည်အကြာ တည်ပါစေခြင်း
 ငှာ၊ **သဗ္ဗဒါ** - အခါခပ်သိမ်း၊
သမ္မာ - ကောင်းစွာ၊ **ပါလေတု** -
 စောင့်ရှောက်ပါစေသတည်း။

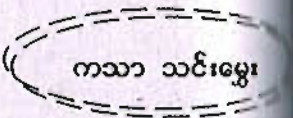
[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တဗေဒနိဒါနိပုဂ္ဂလိက ပါရမီ
 မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါဠိအယ်ဒီတာအရာကြီး
 ဦးသန်းအောင်ရွှေ၊ မြောက်ဗဟို
 မြန်မာ့စာပေ၊ ဒီယဘာဏက -
 ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ
 ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

အထက်ပါ သူရဿတီဂါထာ
 တော်ကြီးကို အမြဲမပြတ် သရဇ္ဈာယ်
 တော်မူကြသော အမျိုးသား၊
 အမျိုးသမီးတို့မှာ တစ်နေ့တခြား
 ကျက်သရေမင်္ဂလာတိုး၍ အကြံ
 အစည်အောင်မြင်ခြင်း၊ လာဘ်သင်

ပကာ ပေါများခြင်း၊ စည်းစိမ်
 တိုးပွားခြင်း၊ စိတ်ချမ်းသာ
 ချမ်းသာရှိခြင်း၊ နတ်အပေါ်
 ချစ်ခင်ခြင်း စသော အကျိုး
 ရရှိနိုင်ပါသည်။

“ကျင့်စဉ်လမ်းကို အလိုရှိ
 သူရဿတီဂန္ဓာရီ အဖွင့်ဖြင့်
 ကြည့်ပါ” ဟူ၍ ရေးထားသော
 လည်း တွေ့ရပါသည်။ အောက်
 ၌ “ကျန်းမာချမ်းသာတော်
 ပါစေ၊ တစ်အုပ် (၁) ကျပ် (၁)
 ပထမမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် (၁)
 ဗဟန်းလမ်း” ဟူ၍ စာပျက်
 အဆုံးသတ်ထားပါသည်။

သာသနာ၏အကျိုးကို
 ရွတ်နိုင်ကြပါစေ။

မှတ်ချက် ။ ။ ပထမမဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိသော သူရဿတီဂါထာတော်
 ကြီးမှာ ပါဠိပါဠိသားများ မှားယွင်းနေပြီး ဂါထာ
 မပီပြင်ပါ။

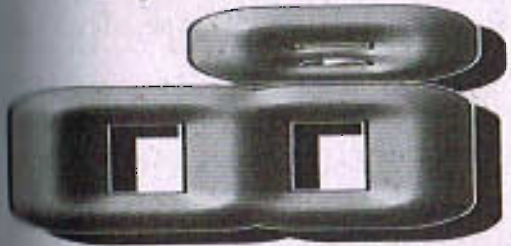
သို့ဖြစ်၍ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါနိပုဂ္ဂလိက ပါရမီ
 မဂ္ဂဇင်းပေးသော ဂါထာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ဂါထာတော်ရွတ်ရာတွင် အနက်အဓိပ္ပာယ် သိရှိ၍ ရွတ်
 ပါက ပိုမိုအကျိုးပြည့်စုံသည် ဖြစ်ပါ၍ ဂါထာအနက်ကိုလည်း ပြန်
 ထည့်သွင်းထားပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ပထမ မဂ္ဂဇင်းပါ မူရင်း သူရဿတီဂါထာတော်
 မူရင်းစာကို ရိုက်နှိပ်၍ ဖော်ပြထားပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးကျော်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တဗေဒနိဒါနိပုဂ္ဂလိက

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ယကမ္ဘာကြီး

မွေးလ	နက္ခတ်	အရောင်	အရပ်	လာဘ်ပွင့် နေ့	အရသာ	ကျောက် မျက်	စင်တူထိုးရန်	ကျောင်းရန်
ပိဿရာသီဗွား ပတ်(၂) မှ ဧပြီ(၂၀)	၈	ပြောက်ကနား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်သိုး	ဂေါ်ပိတ်	ယောကြာ သာယာမီး	ဗုဒ္ဓဟူး သာယာမီး
ဖြာရာသီဗွား ဧပြီ(၂၀) မှ မေ(၂၀)	၂	အဖြူ	အနောက်တောင်	အင်္ဂါ	ဝန်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူး သာယာမီး	ကြာသပတေး သာယာမီး
မေထုန်ရာသီဗွား မေ(၂၀) မှ ဇွန်(၂၀)	၁	အနီ	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေး သာယာမီး	အင်္ဂါသာယာမီး
ကရုဏ်ရာသီဗွား ဇွန်(၂၀) မှ ဇူလိုင်(၂၀)	၄	အစိမ်း	ပြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရော့နော	ပြ	တနင်္လာ သာယာမီး	ဗုဒ္ဓဟူး သာယာမီး
သီဟိုဠ်ရာသီဗွား ဇူလိုင်(၂၀) မှ ဩဂုတ်(၂၀)	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသာယာမီး	စနေသာယာမီး
ကန်ရာသီဗွား ဩဂုတ်(၂၀) မှ ဇန်နဝါရီ(၂၀)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	ထွဋာ	ယောကြာ သာယာမီး	တနင်္ဂနွေ သာယာမီး
တူရာသီဗွား ဇန်နဝါရီ(၂၀) မှ အောက်တိုဘာ(၂၀)	၉	အဖြူ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ဝန်	ကြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး သာယာမီး	ကြာသပတေး သာယာမီး
မြို့စွာရာသီဗွား အောက်တိုဘာ(၂၀) မှ နိုဝင်ဘာ(၂၀)	၃	အနက်	အနောက်	ယောကြာ	ဝန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး သာယာမီး	ယောကြာ သာယာမီး
ဇရာရာသီဗွား နိုဝင်ဘာ(၂၀) မှ ဒီဇင်ဘာ(၂၀)	၀	အနက်	အနောက်	ယောကြာ	ဝန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူး သာယာမီး	ယောကြာ သာယာမီး
ပကာရာသီဗွား ဒီဇင်ဘာ(၂၀) မှ ဇန်နဝါရီ(၀၉)	၅	အထိ	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချို	ဥယျာဓရာ	တနင်္ဂနွေ သာယာမီး	တနင်္လာ သာယာမီး
ကုရာသီဗွား ဇန်နဝါရီ(၀၉) မှ ဖေဖော်ဝါရီ(၀၈)	၃	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	မီး	ထွဋာ	ယောကြာ သာယာမီး	တနင်္ဂနွေ သာယာမီး
ပိန်ရာသီဗွား ဖေဖော်ဝါရီ(၀၈) မှ ပတ်(၂၀)	၆	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသာယာမီး	စနေသာယာမီး

မတ်လအတွက် ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြ စေရန် ၂, ၅, ၈ ဂဏန်းခြေများကို ၈, ၉, ၁၀, ၁၁ အကွရာ များနှင့် တွဲဖက်ကံစမ်းပါ။ ဂဏန်းတူ အပူးအထပ်များ အလိုရှိပါက ထိုဂဏန်းလေးလုံးအနက် နှစ်လုံးထက် ပို၍ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။

ဤတွင် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြသူများမှ သောကြာသားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ မိမိတို့ မွေးလ ရာသီအလိုက် ကံအခွင့်အလမ်းများကို ဇယားတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

* * *

ဥပမာ ။ ကံရာသီဖွား(ဇန်နဝါရီလ ၂၀-ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈-ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် (၃)ဂဏန်း၊ ပန်းရောင်၊ တောင်အရပ်၊ တနင်္လာနေ့၊ ခါးသောအရသာ၊ သန္တာကျောက်မျက်တို့က ကံထူး ကံပွင့်စေလိမ့်မည်။

ထိစပ်တူ ထိုးလိုပါက သောကြာသားသမီးများနှင့် အစုစပ်ထိုးပါ။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများကို ရှောင်ပါ။

ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင် တည်ရာအနေဖြင့်... ကားမှတ်တိုင်ကဲ့သို့ ခန်းသွားစုံလင် စုဝေးသောနေရာ

အဆောက်အအုံကြီးများ၏ လှေကားအနီး၊ ဘုရား စောင်းတန်း၊ အပန်းဖြေနေရာယူရာ ပန်းခြံ၊ ကစားကစား အနီး စသည်တို့၌ ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်များ...

တစ်နေရာတည်း၌ စွဲမြဲမှုမရှိ၊ ရွှေပြောင်းနေတတ် သည့်ဆိုင်များ၊ ဆိုင်မျက်နှာစာတွင် အရောင်လွှမ်းသော မြင်ကွင်းကားချပ်များ တန်ဆင်ဆင်ထားသည့်ဆိုင်များ သားငါးဈေးအနီးရှိ အရောင်းဆိုင်များတို့သည် ဆုကြီး များ ဆွတ်ခူးပေးရန် အလားအလာကောင်းသည့် ဆု များဖြစ်ကြသည်။

ထိကံမြှင့်ယဏ္ဍာ ပြုလိုပါက...

ခါးအောက်ပိုင်းတွင် အပြာရောင်ဝတ်စား တန်ဆာ တစ်ခုခု ဆင်မြန်း၍ ခါးအထက်ပိုင်းတွင် အနီရောင် ဝတ်ဆင်ကာ ထိကံစမ်းပါ။

ဆုကြီးများ ပိုင်ဆိုင်ကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၂၇)မှ အဆက်	
ကျွန်တော်လဲ အချိန် ဆွဲမနေ တော့ဘူး။ နေ့လယ် (၁)နာရီမှ စ.ကုတယ်။	ဒေါ်စိန်လှတစ်ယောက် လမ်းလျှောက် မြင်တွေ့နေရတယ်။ "မဆီလေး ရယ်တဲ့ အို...မဆိုင်" လို့ ဆိုရမှာ ပေါ့။
ချက်ကို ကြက်သွန်ဖြူနဲ့ထောက်ပြီး အထက်ဖော်ပြပါ ဂါထာနဲ့ မန်းမှုတ် တယ်။ (၇)မြှောင့်ပြည့်အောင် မန်း မှုတ်ပြီးတော့မှ ထောင်းထုလို့ ရထားတဲ့အနှစ်ကို ညာဘက် ခြေညှိး မှာ အုံလိုက်တယ်။	အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်ကလဲ သီးသန့်သမာဒိကို ရွတ်ရွတ်ခွဲခွဲ တည်ဆောက်နေတဲ့အချိန်ဆိုတော့ စိတ်တည် ငြိမ်မူကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့ "သိဒ္ဓိ"ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုဖြင့် ရောဂါပျောက်သွားတာ ဖြစ်မှာပဲလို့ သုံးသပ်လိုက်တယ်။
ပြတ်မကျအောင် အပေါ်က အဝတ်သန့်သန့်နဲ့ ပတ်တီး စည်းပေး ထားလိုက်တယ်။ ဒါဆိုရင် ဆေးကု တာ ပြီးသွားပြီ။ ထူးဆန်းလိုက်ပါတီတော့... နောက်နေ့ မနက်စောစောမှာတော့	ဘာကြောင့် ဒီရောဂါပျောက်ရ ပြီးတာလဲလို့ ကျွန်တော် အထပ်ထပ် အခါခါ စဉ်းစားတယ်။ ဒီဂါထာနဲ့ ကုရမယ့်ရောဂါက မျက်စိ နာနဲ့ အကျိတ် နာပဲ။ ပျောက်သွားတာ ရေဖျဉ်းရောဂါဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်

မောင်နီး (ကျောက်ခဲ)

ကိုယ်အကြောင်းပြောရတာ ကောင်းတော့ မကောင်း တော့ မုန်နေ ဟုတ်နေတော့လဲ တယ်ပြောချင်တာပဲ။ မောင်ကြီးစရာမရှိတဲ့ ဂါထာလေးတစ်ခုကြောင့် ရေဖျဉ်း ရောဂါနဲ့ သေကောင်ပေါင်းလဲ ဖြစ်နေတဲ့ ဒေါ်စိန်လှ (ကျွန်ုပ်)နဲ့ (သာယာဝတီခရိုင်၊ ခမုန်ဆိပ်အနီး မဟာ မိလိင်ရွာသူ)တစ်ယောက် ကျန်းကျန်းမာမာ ပြန်ဖြစ် တော့အကြောင်း ပြောပြချင်သေးတယ်။

'ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖော် မသူတော်' လို့ပဲ ထားလိုက်ပါတော့...။ 'မျက်စိနာ၊ အကျိတ်နာပျောက်တယ်' လို့ စိန်ကြားပြီး မအူပင်မြို့က ဦးပွင့်လေးတစ်ပါး ပေးထားခဲ့တဲ့ ဂါထာပါ။ '... ကုန်းဟပ်နေ ရှေးနေ၊ ငွေဖြူယံလှ လေးပုံ၊ ဆင်းဆရာဆင်း၊ သက်ဆရာသက်' ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့... မျှောင့်စွာ ကြက်သွန်ဖြူ(၇)မြှောင့် ယူရမယ်။ ရောဂါ ပျောက်အကျိတ်(သို့မဟုတ်) မျက်စိနာပေါ် တစ်မြှောင့်ချင်း မြှောင့် (၇)ကြိမ်ရွတ်ဆိုရပါတယ်။ ရွတ်ပြီးလျှင် ကိုယ်အထက်ပိုင်းမှာ ရောဂါရှိလျှင် ရောဂါရှိရာအကျိတ် မှ လက်ဖျားဆီထိ ပွတ်တိုက်ဆွဲသွားရမယ်။ ကိုယ်အောက်ပိုင်းဆိုလဲ ခြေဖျားတွေဆီ ထိပွတ် တိုက်ဆွဲသွားရမယ်။ (၇)မြှောင့်ဆိုတော့ (၇x၇=၄၉) ကြိမ်ပေါ့။

နောက်တော့ ကြက်သွန်ဖြူ (၇)မြှောင့်လုံးကိုထောင်း ဖျဉ်း လက်ချောင်းလေးတစ်ခု (သို့မဟုတ်) ခြေချောင်း တစ်ခုပေါ်အုံပြီး ပတ်တီး စည်းပေးထားလိုက်တာ မှာ နောက်နေ့ဆို ရောဂါပျောက်သွားရောပဲ။ ပတ်တီး မြတ်ပဲထားရတဲ့ ခြေချောင်း (သို့မဟုတ်) လက်ချောင်း များတော့ ပျော့အိနေတာ၊ ဖောင်းပွနေတာဖြစ်တတ် တယ်။ စိုးရိမ်စရာမလိုပါဘူး။ ဂါထာရပြီး မကြာခင် (၁၉၉၆ ခုနှစ်လောက်က

မျက်စိနာနှင့် အကျိတ်နာ အနာရွေ

ကိုယ်တွေ့ဂါထာ၏ အကျိုး

မောင်နီး (ကျောက်ခဲ)

ဖြစ်၏။ စမ်းသပ်ကုသခွင့် ကြိုလာတာက (အထက်က ဖော်ပြခဲ့တဲ့) ရေဖျဉ်းရောဂါသည် ဒေါ်စိန်လှတို့ပါပဲ။ သူ့အခြေအနေက တော်တော်ဆိုးနေပြီ။ ငှက်ဂါရင့် နေပြီ။ ဆေးရုံတင်ပြီး ကုသခဲ့ရတာကို (၈)လရှိတယ်။ မသက်သာဘူး။ ဒါကြောင့် ဘေးတော့ပါဘူးဆိုပြီး ရွာကို ပြန်သယ်လာခဲ့တာ။ ည(၂)ချက်တီးမှ ရောက်တယ်။

လူနာဗိုက်က ငွေလေးမယ့် ကိုယ်ဝန်လိုမျိုး ဖောင်း ပိုနေတယ်။ နေအိပ်ပုံ နည်းနည်း သက်သာတယ်။ လူနာဟာ မနေတော့ စကားပြော နည်းသွားတယ်။ မနက် ၅ နီးလင်းလင်းချင်း (ရထားတဲ့ဂါထာအစွမ်းကို စမ်းချိန်နေတဲ့) ကျွန်တော်ကလဲ လူနာရှင်ကို ကုသခွင့် သွားတောင်းတာပေါ့။ သူတို့ကလဲ ကံကောင်းလျှင် ပျောက်သွားနိုင်တာပေါ့လို့ စဉ်းစားကြတယ် ထင်ပါရဲ့ ကုသခွင့်ပြုပါတယ်။

ကြော်ငြာစာအောင်းပါ

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမထုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြစ်ချိန်တုဲ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း ဖော်ပြသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်ထုသ YR 0050 ၂၇)

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်ထုသ Y 000၅၇၃)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အဖျား ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ် ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ပိုများခြင်း။

အဆစ်အဖျားများ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တ ခိုင်ခံ့ ချိတ်နေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားမရ နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးခါး တောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခြင်း၊ ခူးနား၊ ခူးကိုက်၊ ခူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံတားခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ခူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ တောင့်တ ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်မခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားမရခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ရာပါခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေဖို့ဖြစ်ပါသည်။

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်မိအညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး၊ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ်တို့ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့မလျော့ ဖြစ်ပါစေ”

ဆရာမြင့်

စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်

အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး။

သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

အံ့ဖွယ်အစုံ

မြေစည်းခုံ

ရွှေဖွားမြေ
တော်ကြည်နိုး

ပြေးကောင်းစေတီစေတီပြုတ်ကြီး (၁)

“ဟာလော ဟိန် ပြုပ္ပာစရိယံ
ယိဒိံ ကလျာဏပိတ္တာ”
“ပြေးကောင်း စေတီကောင်းသည်
ပြုတ်ကြီး အင်အား ဖြစ်သည်”

“လောကအစစ်နှင့် မိတ်ဆွေအဖန်ကို
လှည့်လည်သင့်၏။ တရားသဘော
ကို နက်ရှိုင်းစွာ...”

“မုရက်က (၃၁-၇-၂၀၁၇)

“မုရက်(၈)နာရီ ဝါဆိုမှသည် ဝါခေါင်

“ပြေးကောင်းစေတီသို့ လပြတ်ဖြစ်ပေ

“ဝါခေါင်လပြောင်း မိကျောင်း

“မုရက်က ပိုးအေးအေး” ဆိုသကဲ့သို့

“မုရက်က ပန်းများ” ဖွေးဖွေးလှုပ်

“မုရက်က ပွင့်နေချေပြီကော။

“မုရက်က ကြည်သိန်းက စာရေးဆရာ

“မုရက်က ရေးစရာ ပေးရဦးမယ်”

“မုရက်က လိုလာသူက “ချမ်းသာ”

“မုရက်က (စက်ပြင်)ဆရာလေး

“မုရက်က မပယ်ချာ... စာရေးဆရာဆို

“မုရက်က မပေးစရာ ရှာနေရတာနဲ့ ကျေးဇူး

မြေစည်းခုံစေတီတော်၊ အနောက်ပိုင်း
‘လိုက်တာဂယ်’မှာ (၃၁-၇-၂၀၁၇) နံနက်(၈)နာရီ မှာ အောင်ကျော်စိုးရယ်၊ စာရေးသူ ရယ်၊ ကွမ်းညှပ်စင်ရွာက “ဝင်းမြ” နာမည်ရောက်ခြင်းတို့ပါရှိပြီး ၂၀၁၇

ရယ် ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးနှင့် အိမ်က ထွက်ခဲ့ပြီ။ အောင်ကျော်စိုးရယ်၊ စာရေးသူရယ်က တစ်စီး၊ ရှေးရှု သွားနေတာက "အင်္ဂလိပ်ဂါရွာ"၊ ရွာလေးက အမည်ခပ်ဆန်းဆန်း တစ်ခါဖူးမျှ မရောက်ဘူးတဲ့ရွာ...

ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် သာယာလှပ စိမ်းပြနေတဲ့ လယ်ကွင်းတွေကျော် ကြွကုန်းရွာကြီး အဝေးမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ။ မြေနီလမ်း ဖြူးမြော်သော သွား နေတာက "အင်္ဂလိပ်ဂါရွာ"။

'ဦးလေး...ဦးလေး...ရှိလား' 'ဒီမှာဟေ့... နင့်ဦးလေး ကိုထွန်း ရွှေ ရှိတယ်လေ၊ လာကြပါဦး... အိမ်ထဲက ရေခဲခွေးလေးဘာလေး သောက်ပါဦး'

ညှို့ဝတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖိတ်ခေါ်နေတာ က အောင်ကျော်စိုး ဦးလေးရဲ့ဇနီး ဒေါ်ကြည်ဆွေ။

'ဒေါ်လေး... သူက နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်နဲ့ ပါရမီမဂ္ဂဇင်းက ပင်တိုင်စာရေးဆရာ "ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း" ဆိုတာပေါ့၊ မြစည်းခုံစေတီကြီး အကြောင်း မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးဖို့လာခဲ့တာပါ ဦးလေး'

'ကောင်းပါတယ် ဆရာ... ဒါမှ ဘုရားကြီးသာသနာ ပွင့်ပြီး ကျွန်မ တို့ရွာလဲ စည်ကား လမ်းပန်းဆက် သွယ်ရေးလဲ ကောင်းလာတာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဗျာ'

ရွာလယ်လမ်းကြီး အလယ်မှာ စမ်းချောင်းကြီး ကာဆီးနေတယ်။ ဒူးမြုပ်အောင် နက်တယ်။ ချောင်း ဝဲယာမှာက စိစိရီရီ ကျယ်ကျယ် ဝန်းဝန်း အိမ်တန်းတွေ မှန်းမြေ

မြစည်းခုံရွာမှာရှိ မြတ်ဘုရားပုံတော် (ပုထိုးတော်)

အိမ်တစ်ရာကျော်မယ်။ ဒီလိုမျိုး မဲတော့ဆိုတဲ့ ရွာလယ် မှာလဲ ဒီလိုချောင်းကြီး ရှိတယ်။ 'ဒီမြစည်းခုံဘုရားကြီးနဲ့ ပတ် သက်တဲ့ ဘုရားသမိုင်းစာအုပ် မရှိ ဘူးလား၊ ရှိရင် ခဏပေးဖတ်ပါလား ခင်ဗျာ' ဆိုတော့... 'ရှိတယ် ဆရာ... ဒီမှာ ဆရာ တော်ကြီးဦးစက္ကိန္ဒ (အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဇေ) ဆရာတော်ကြီး

လက်ရေးမူနဲ့ ရေးသားတာကို ကျွန် တို့က နေလရောင်ပုံနဲ့ပုံတော် ရွှေတောင်မှာ ရိုက်နှိပ်ပြီး ဝေပွဲပေး ထားတာရှိတယ်။ ဆရာ့ကို တစ် ဝါဒီပြုလိုက်ပါ့မယ်' 'ဝမ်းသာ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ် ခင်ဗျာ' ချောင်းနံ့ဘေး လမ်းလေးက ဖိနပ်ရွတ်ထားခဲ့ပြီး ခပ်မှန်မှန် သူ နေပြီး လမ်းမှာ... 'ဟေး... ညီလေး မောင်ဝင်း

'ဟာ... အစ်ကိုအောင်ကျော်စိုး မှားလား'

'ဟုတ်တယ် ညီလေး... ဒီက မြစည်းခုံဘုရားကြီး မှားလို့မလို့'

'ဟို အတော်ပဲ... ကျွန်တော်လဲ မှားလို့မလို့... ကျွန်တော်ပို့ပေး ပါလား'

'မကုန်လို့ပါကွာ' 'ဒီချောင်းက ရေအေးချောင်း ဖြစ်တယ် အစ်ကို၊ တချို့နေရာက မြန်တော့နောက်က မြန်ခဲ့'

'ဟုတ်ပါ... ရေက စမ်းချောင်းရေ ကိုလည်း အေးမြလှပါတယ်။ ဝဲယာ မှာက တိုင်ထောင်ပဲခင်းတွေ၊ ရုံးပတ် တိုင်တွေ၊ ခရမ်းသီးခင်းတွေ မြစ်ထွန်းနေလိုက်တာ ဟိုး မြစ်က တောင်ခါးပန်းမှာ ပန်းခင်းတွေ မြစ်က ရှိရဲ့။

'ဟာ... ဟိုမှာ ချဉ်ယုတ်ပင်ကြီးမှာ မြစ်ပေါင်းကြီး နည်းနည်းနောနော မြစ်က ဘူး၊ ဝိတောက်ကြီးပေါင်းဆို ပုံမှန်ပဲသေးဘူး။

'ဟုတ်တယ်ရွက် ပင်လေးကလဲ မြစ်ကလေးလှလှ ခူးမယ့်သူ မျှော်နေ တယ်။ အပြန်မှ ခူးပြီး ပြုတ်သုပ် ပြန်ပူဦးမယ်တဲ့။' 'ဟုတ်တယ် ဆရာ... ဒီမန်ကျည်း ပင်ကြီးရယ်၊ ဟိုးက ထန်းပင်ကြီး ရယ်က နှစ်ပေါင်း ဘယ်လောက် ရှိမှန်း မသိဘူး ဒီတိုင်းပဲ' 'ပြောလာသူက အောင်ကျော်စိုး။' 'ဒီကျွန်တော်က လုပ်စားတာ မှားတဲ့ ဝင်းမြက ဝင်းပြောတယ်။' 'ဟုတ်တယ်... မြစည်းခုံဘုရားတောင်က မှန်းမြေ ကိုလည်း မြစည်းခုံဘုရားကြီးက ကျွန်တော်ငယ်ငယ်ကအတိုင်း

ရွှေတောင်ထွန်း ရဟန္တာ(ဝေ)ရှိ သဗ္ဗညုဘုရားပုံတော်

ဘယ်မှာကြီးလို့လဲ ဒီတိုင်း ဒီတိုင်းမဲ မှန်းမြေ နှစ်ပေါင်း ရာကျော်ရောပေါ့' 'ဟုတ်တယ် ဆရာ... ဒီမန်ကျည်း ပင်ကြီးရယ်၊ ဟိုးက ထန်းပင်ကြီး ရယ်က နှစ်ပေါင်း ဘယ်လောက် ရှိမှန်း မသိဘူး ဒီတိုင်းပဲ' 'ပြောလာသူက အောင်ကျော်စိုး။' 'ဆရာတို့ မောင်ပေါ်တက်တဲ့ အဝင်မှာ မောင်စောင့်ဘီလူးကြီး

ရှိတယ်။ မကွာဘဲသူ ရှိတယ် ပြော တယ်ဆရာ' 'ဟာ... ဟုတ်လား' 'ဘုရားကြီး ဝတ်ပြုတော့... 'ဒီမှာ မာလေးကို မြေမျှနေတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံရိုက်ဦး မယ်' 'အေးကွာ... အေး သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုပေါ့ကွာ။ ဘုရားစေတီကြီး မှာ ဆုပန်မြေ အပေါ်မော့ကြည့်တော့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျံစင်း လာ

www.burmeseclassic.com

ထောင့်လေးထောင့်မှာ ကျောက်မန်း
ဒိဋ္ဌိကြီး(၄)လုံး၊ စာရေးသူတို့
ပေကုန်းဂဟန္တာ(၈၀) ဘုရားစေတီ
ကြီးပေါ်မှာလဲ ဒီလိုမျိုး သဏ္ဍာန်တူ၊
တရုတ်မှတ် ပြသိန်းတန်စေတီကြီး
ရင်ပြင်တော်မှာလဲ ဒီလိုမျိုး။

ဒါဆို ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီး တည်
ထားတာ သေချာပြီပေါ့။ စေတီကြီး
ဘေးက ကျောင်းသစ်ခမ်းထဲ ဝင်
တော့ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး တွေ့ပြီ။

'အရှင်ဘုရား... ကျွန်းဟချမ်းသာ
ပါရဲ့လား ဘုရား'

'ကျွန်းဟချမ်းသာပါတယ် ဒကာ'
စာရေးသူက သမီးကြီး သက်မာ

ဝင်း(B.S.v) မလေးက ဝယ်လှူလိုက်
တဲ့ မုန့်ပုံးတစ်ပုံး၊ လက်ဖက်ခြောက်
(၂)ထုပ်ကပ်လှူ။ ဒေအင်ကျော်စိုး
က ပန်းသီးနဲ့ စပျစ်သီးလှူ။

'တပည့်တော်က နက္ခတ္တရောင်
ခြည်နဲ့ ပါရမီပစ္စည်းက စာရေးဆရာ
ပါ ဘုရား။ ဒီစေတီကြီးအကြောင်း
စာတမ်းပြု ရေးသားပါမယ်။ ရေးခွင့်
ပြုပါဘုရား'

'ရေးပါ... ဒကာတော်'

'ကိုရင်ကြီးဘွဲ့က ကောဒည၊
သက်တော်(၈၀)၊ ခမည်းတော်က
ဦးတာရဲ (ခ) ဦးအေးအောင်၊ မယ်
တော်ကြီးက ဒေါ်မလေး၊ အင်္ဂလိပ်ဂါ
ရွာဇာတိ၊ ၁၃၆၄ ခုနှစ်မှာ ဒီတောင်
ပေါ်ရောက်တယ် ဒကာ၊ ဦးစက္ကီနွ
တပည့်ရင်းပေါ့ ဒကာ'

'ဒီမှာ တစ်ပါးတည်း ဆိုတော့
ဘာများထူးခြားလဲ ဘုရား'

'ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က ညနာရီပြန် (၁)
ချက်တီးလောက် ကိုရင်ကြီး နာမည်
၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

• ဘုရားခြေတော်ရာ
ဦးစက္ကီနွအဖွဲ့ နတ်မင်းကြီး

ခေါ်သံကြားတယ်။ ထွက်ကြည့်
တော့ ဘာမှမတွေ့ဘူး ဒကာ။

ပြီးတော့ ညဘက်ဆို ပါးပိုးပါး
မီးရှို့လို့ မြည်တဲ့ "ဘောင်း ဘောင်း
ဘောင်း" ဒီလို အသံကြားတော့
ထွက်ကြည့်တယ်။ ဘာမှ မရှိဘူး။
မနှစ်ကတော့ ရဟန်းတစ်ပါး လာ
တယ်။

"ကိုရင်ကြီး သာသနာပွဲထိုးပြီး ယတ္တ
သုတ် ရွတ်ပေးပါ"

တဲ့။ မနက်လင်းတော့ ဦးပွင်း
မတွေ့တော့ဘူး။ ဘယ်ကလာ
ဘယ်သွားမှန်းမသိဘူး ဒကာ'

မြည်းခုံဘုရားကြီး သမိုင်း
အကျဉ်းက ဤသို့ ဖော်ပြထားခဲ့ပါ
သည်။

ဒွတ္တဘောင်မင်း နန်းတက်တော်မူပြီး

သက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင် ခမည်း

တော် မဟာသမ္ဘဝမင်းကြီး
ရွာစံသော် သားတော် ဒွတ္တဘောင်
မင်း နန်းတက်တော်မူလေသော
ဘိုးတော် တကောင်းရာမဟာ
တက္က ရသေ့ပေါင်း(၂-ထောင်)၊
ကံပတိသိကြား(၄-ပါး)၊ ဂဠုန်
ပရမေသွာ ဤသို့သော် ပုဂ္ဂိုလ်
များ စောင့်ရှောက်၍ အချင်း
ယူနော၊ အဝန်း(၃)ယူနော
ပြောလှသော "သီရိခေတ္တရာ" ဟု
ကို တည်ထောင်တော်မူလေသော
ဤ သီရိခေတ္တရာမင်းကြီး
"ဣသိနဂရ" ခေါ် "ရသေ့မဟာ
များစွာနေသောမြို့" ဟု အမည်
ပါသည်။

မြို့တည်ပြီးသောအခါ၌ သီရိ
မင်းကိုယ်တိုင် ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီး
ကို လက်ဖြင့် ချီးမြှင့် နန်းတက်
တင်ကာ ရာဇဝတ်သိက် ခံတော်မူ
ထိုအခါက မဇ္ဈိမတိုင်း ဝေသာ
ပြည်၌ ကာဠာသောကမင်း
(၁၀)နှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၀၀ ပြည့်
တွင် ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ တင်တော်
မူလေ၏။

နောက် (၁)နှစ်ခန့်အကြာ
သက္ကရာဇ် ၁၀၁ ခုနှစ်တွင်
ဘောင်မင်းက သရေခေတ္တရာ
တွင် နန်းတက်၍ ထိုမင်းနှစ်
ထီးပြိုင်နန်းပြိုင် မင်းပြုကြလေ
သည်။

ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီး

မိဖုရား(၄)ပါး ရှိသည်

ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးတွင် မိဖုရား
(၄)ပါး ရှိတော်မူပါသည်။ ယင်း

မိဖုရားတော် မဟာသမ္ဘဝ
မိဖုရားကြီးနှင့် ပျူမိဖုရားကြီးတို့မှ
မြတ်သော နှမတော် "တောင်
နန်းစန္ဒာဒေဝီ" (၁)ပါး။

ပျူမိဖုရားကြီး၏ မောင်တော်
တောင်နန်းစန္ဒာဒေဝီမင်းကြီး၏ သမီးတော်
တောင်နန်းစန္ဒာဒေဝီ "ဥပ္ပာရဒေဝီ"
(၁)ပါး။

ပျူမိဖုရားကြီး၏ သမီးတော်
တောင်နန်းစန္ဒာဒေဝီ "ဘေစန္ဒီ
မင်းသမီး" (၁)ပါး။

ပျူမိဖုရားကြီး၏ သမီးတော်
တောင်နန်းစန္ဒာဒေဝီ "ဝိဿနိုး
မိဖုရား" (၁)ပါး။

ပျူမိဖုရားကြီး၏ သမီးတော်
တောင်နန်းစန္ဒာဒေဝီ "ဝိဿနိုး
မိဖုရား" (၁)ပါး ဖြစ်လေသည်။

**ပျူမိဖုရားကြီး၏ အမည်ရှိ ရွှေတောင်မြို့ရှိ
ရွှေစတုပုံတော်ဘုရား
ဖူးမြော်ရန်သွား**

ဒွတ္တဘောင် မင်းကြီးသည်
ပျူမိဖုရားတော် သက္ကရာဇ် ၁၀၃
တွင် သီရိခေတ္တရာပြည်ကြီးမှ
တောင်တောင်ထောင့် အရပ်အနီး
ပျူမိဖုရားခွဲခန့်ဝေးသော ဧရာဝတီ
မြစ်ကမ်းဘေး "ကဒ္ဒနာဂီရီ"
သော ရွှေတောင်မြို့၌ ရှေးရှေး
က သာကီဝင်မင်းများ အုပ်ချုပ်
ကာလ တည်ထားတော်မူခဲ့သော
ရွှေစတုပုံတော် စေတီတော်"

ပျူမိဖုရားကို ဖူးမြော်ချင်သောဆန္ဒ
ရှိပေတော်မူပါသည်။
ဤသို့ ရွှေစတုပုံတော်စေတီ
တော်နှင့်တကွ တောကြီး တောင်
တန်း ခရီးလမ်း ကောင်း၊ မကောင်း

• လက်ရှိကျောင်းထိုးကိုရင်ကြီး

အကြောင်းစုံ သိလိုသောကြောင့်
ညီလာခံသဘင်တွင် "ပညာဗလ"
အမတ်ကြီးအား မေးတော်မူလေ
၏။

'ငါ၏ထံပါး မြဲစားသည့် ပညာရှိ
အမတ်ကြီး "ပညာဗလ" ရွှေစတု
တောင် သွားမည့်လမ်းခရီးမှာ ခရီး
လမ်း သာမသာ မြန်မကြာ စုံစမ်း၍
ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ထံ သံတော်ဦး
တင်စမ်း မောင်မင်း'

ပညာဗလအမတ်ကြီးလည်း ဤ
သို့ လျှောက်တင်တော်မူသည်မှာ...
'တန်တော်ကြီးမြတ်လှပါးသာ အရှင်
ရွှေဘောင်ထီးတဂျာကြီး... တပည့်တော်
ပညာဗလ လျှောက်ထားအပ်ပါသည်။
ကန္တာရရှိ ရွှေတောင်မြို့အနီး "ဒေဝီရီ"
ခေါ် ထောင့်ကြီးပေါ်တွင် ရေသာကီဝင်
မင်းအဆင်းလက်ထက် လှူဒါန်း
တစ်ရစ်စီ တည်ထားကိုးကွဲ ဝမ်းသာ
ရွှေစတုပုံတော်စေတီကြီးကို ဤသို့
ယခုအခါ ကာလလျှောက် ဖြစ်ပြီ
ဖြစ်ပါသောကြောင့် ပျက်ပြားယိုယွင်း

ပျက်စီးခြင်း ဖြစ်နေတော်မူကြောင်းပါ
ဘုရား...

ဖူးမြော်ရာ ခရီးလမ်းမှာလည်း ဂန္ဓာပြိုင်
မည် ကျောက်ခလုတ်နှင့် ထွေးရှုပ်ယှက်
တင် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်နေကြောင်းပါ
ဘုရား'
ဤသို့ လျှောက်တင်တော်မူပါ
သည်။

'အိမ်း... မောင်မင်း ပညာဗလ
လျှောက်တင်ကြား၍ လိင်္ဂဘေးလက်
မူပြီ။ သို့ပါ၍ အစစအရာရာ အမြန်
ပြီးစီးအောင် မွှေးမြင်ပြင် ပြင်ဆင်
စေ... မောင် မင်း'

ဘုရား ခရီး မြင်တော်မူပြီ

ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးက ပညာ
ဗလအမတ်ကြီးအား ခရီးလမ်း
ပြင်ဆင်မွမ်းမံ ပြင်ဆင်ရန် ဤသို့
ပေးသနားတော်မူပြီး...

'ပညာဗလအမတ်မင်း... ဝါကိုယ်တော်
မြတ် သွားရောက်ဖူးမြော်မည့် ရွှေစတု
တောင်ဘုရားကြီး လမ်းခရီးပြင်ဆင်ရန်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၁၃၃

အလိုတ...
ငွေအသပြလည်းအစီး(၅၀) ရွှေတူ
လည်းအစီး(၅၀)၊ ရတနာ(၉)ပါး အစုံ
လက်တင်သည့်လည်း(၁)စီး စုစုပေါင်း
လည်းအစီး(၁၀၀)နှင့် သွားရောက်ပြုပြင်
ဆေး...မောင်မင်း ယုတ္တဇယအမတ်ကြီး
သင့်မြတ်လှကြောင်းပါ အရှင်
မင်းကြီး

ပညာဗလအမတ်လည်း လည်း
အစီး(၁၀၀)နှင့်တကွ၊ နန္ဒစည်သူ
အမတ်နှင့်တကွ၊ အမှုလုပ်သား
ယောက်ျားမိန်းမ (၅၀၀)စီကို
လည်းကောင်း၊ အစောင့်ကြပ်
အမှုထမ်း(၅၀၀)၊ တင်စရာလည်း
အစီး(၁၀၀)ကို လည်းကောင်း
စားနပ်ရိက္ခာ လည်းအစီး(၅၀)ကို
လည်းကောင်း ပေးသနားတော်မူရန်
လျှောက်ထားသည့်အခါ မင်းကြီး
သည် ဘဏ္ဍာတော်ဝန်ကြီး ရွှေတိုက်
ငွေတိုက်ဝန်ကြီး၊ အတွင်းဝန်ကြီး
တို့ကို...

ပညာဗလအမတ် လိုအပ်သလောက်
တိုက်တော်မှ ထုတ်ပေးစေ ထိုပုဂံပိး
ဆက်ဆံစီမံအတွက် ခြံရာ "ခြံ"
တလုပ်လုပ်နှင့် တဖျတ်ဖျတ်ရောင်
စိန်ပျော်ထွန်းပ ဆင်တိုင်းလှသော
ပြကောင်ပြုတ်ကြီးကို ရွှေချယ်ပေးအပ်
စေ၍ ပညာဗလအမတ်ကိုလည်း အလို
ရှိရာ အမြဲပြု ရှာဖွေရုံ၍ သွားစေ
ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

မြိုင်ရဲခဲနီး အပြီးနှင့်ပြီ

အမိန့်တော်ချမှတ်အပြီး (၃)ရက်
မြောက်သည့်နေ့တွင် ပညာဗလ
အမတ်ကြီးသည် "နန္ဒစည်သူ"

နန္ဒစည်သူမြိုင်ရဲခဲနီး
မြိုင်ရဲခဲနီး ယောက်ျား နှင့် မိန်းမများ
အစုံအလင်ကြီး

အမတ်နှင့်တကွ နန်းရင်ပြင်ရှေ့၌
လည်းသားမင်းမူထမ်း အမှုလုပ်
ယောက်ျားမိန်းမ စုဝေးစေပြီး
ပထမဆုံးလှည့်၌ "မြိုင်" စီခြယ်ထား
သည့် "လှည်းစီးတုံး" ကို ခွ၍
လှည့်ဦးငှက်ကို တင့်တယ်လှပ
"ဥဒေါင်း" ငှက်ရုပ်ကို တပ်ဆင်
စေပြီး နွား၌ ကျောတင်ကောစော
ထိပ်အုပ် လှည်းတင်ကြီး ချီသိုင်း
ခါးစီး လက်စီး ပန်းပွား မွန်ကူတို့
ဆင်မြန်းပေးထားစေ၏။

လှည်းထက်တွင် **ကနက္ကဒက်**
ထီးဖြူတော် အုပ်မိုးလျက် ရတနာ
အပြည့် တင်စေ၏။ ဒုတိယလှည်း
၌ ရွှေအပြည့်တင်ပြီး လှည်းအစီး
(၄၉)စီး၌ ရွှေထီး၊ မြထီး အုပ်မိုးပြီး
လျှင် ခရီးနှင့်စေ၏။ ကျန် လှည်း
အစီး(၅၀)ကို နီညိုရောင် ထီးအုပ်
မိုးပြီး စားနပ်ရိက္ခာ အပြည့်တင်စေ
၏။

အမှုထမ်း(၅၀၀)ကို လက်မှတ်
တကွ ရှေ့နောက်ဝဲယာမှ စေတနာ
လိုက်စေသည်။ အမှုလုပ်
ယောက်ျားမိန်းမ(၁၀၀၀)ကို
စည်သူ သည် အုပ်ချုပ်
နောက်ဆုံးမှ လိုက်ပါစေရန်
ကြားတော်မူလေ၏။

'ကန်းတော်ကြီးပြုလှသော
တရားကြီး... ထွက်ခွာရမည့် အခါ
နှင့် လမ်းခရီးဌာန အစီအစဉ်
တရား'

ဟု ပညာဗလအမတ်
လျှောက်တင်တော်မူလျှင်
ဘောင်မင်းကြီးလည်း ပုဂံ
ကပ်အကျော် ဖြစ်တော်မူ

"**ဂဝံပတေ့ရသေ့**"၊ ပုဂံ
ပုဏ္ဏားညိုတို့အား မေးမြန်းစေ၍
'နက်ဖြန် ညဉ့်(၃)ချက်အတွက်
အရှက်တက် အခါသည် ပြုပေ
အထ ဟံလာအင်ဖြစ်ကြောင်း
လျှောက်ကြားတော်မူ၏။

'မြို့လက်ယာ တောင်တံခါးမှ ထွက်
တော်တီးပြီး ထွက်စေ... မောင်မင်း
ဟု ခွတ္တဘောင်မင်းကြီး မိန့်ကြား
တော်မူလျက်...

မင်းကြီးလည်း မိဖုရား ကြီး(၄)
မောင်းမိသံ အခြေအရံနှင့်တကွ
"ပညာဗလ" အမတ် စီမံထားစေ
အခမ်းအနားများ ကြွ
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓု
မောစော "သာဓု...သာဓု...သာဓု"
ကောင်းလေစွ" ဟု ခွန်းဟံလှစွာ
ရွှင်မြူးဝမ်းသာစွာဖြင့် နန်းထဲ
တွင်း ဝင်ရောက်တော်မူလေသည်။
နောက်နေ့ ညဉ့်(၃)ချက်

မင်းကြီး "ပညာဗလ" အမတ်ကြီး
အားလုံးလိုလံပါ ပရိသတ်အား
ဟံလာရွှေမောင်း" တီး၍ နှိုးစေ
လှည်းတပ်၏။ ရှေ့ဆုံးမှ
"ပရိသတ်" ဟု ခေါ်သော
မောင်းစီး၍ လှည်းတပ်၊ ရှေ့မှ
မောင်းတော်ကို ကိုင်ဆောင်လျက်
ယောက်ျား သာယာစွာ တီးခတ်
ပြုတော် သရေခေတ္တရာအား
ယောင်ပတ်၍ "လက်ယာ
တံခါး" မှ သာသနာတော်
အရပ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း
ပြန် နံနက်တွင် ရွှေနတ်တောင်
အား ရည်စူး၍ ထွက်ခွာခဲ့ကြ
တော်မူသည်။

လှည်းသားအားလုံး အိပ်စဉ်
မင်းကြီး ထွက်၍ ဝမ်းမြောက်
သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆို
လှည်းမှာ မိုးယံခြိမ့်မှု သိမ့်သိမ့်
တန် လေဟုန်ခွင်း၍ ကောင်း
စေတည့် ပြီးလေတော့၏။

ပုဂံပင်ကြီး ရောက်လို့ဟာ

ပုဂံပင်ကြီးသစ်ပင်ကြီးငယ်
ရင်းလင်းသွားခဲ့ရာ
မင်းကြီးမားလှသော "ကျည်း
ပင်" ကိုင်းနေသည့် အောက်
ကျောက်ရိရာ ထိုနေရာတွင် ခရီး
ထောက် စခန်းချ ရပ်နားတော်
မူလေသည်။

ထို "ကျည်းပင်ကြီး" အား အစွဲပြု
"ကျည်းပင်ကိုင်း" အရပ်ဟု
ခေါ်တွင်စေခဲ့ပါသည်။ (စာရေးသူ
အမည် မသိ။ ကျည်းပင်ကြီးကို ယခု
ပုဂံပင်ကြီး ခေါ်တွင်ခဲ့ပါသည်။) ယခုအခါ

ပုဂံပင်ကြီး ကြားခဲ့ခြင်း
ထပ်ပင်ကြီး

ကာလရွေ့လျော့ပြီး "ပျဉ်းပင်
ကိုင်း" အရပ်ဟု ပြောင်းလဲ ခေါ်ဆိုခဲ့
ကြပါသည်။

သရက်ပင်ကြီးရွာ ရောက်ခဲ့ရာ

နံနက်မိုးသောက်၍ ခရီးတစ်ဖန်
ဆက်ခဲ့ပြန်ရာ တောအုပ်တစ်နေရာ
တွင် အခက်အရွက် ဝေဆာလှသော
သရက်ပင်ကြီးရှိရာ အားရက်
ရောက်ခဲ့ပြန်ရာတွင် ထို သရက်ပင်
ကြီးကား "နတ်ကလေး" တစ်ဦး
ပိုင်စိုးသောအပင် ဖြစ်သည်။

အပင်အလင် အောက် ဝင်ရောက်

လာသူ ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို
နားနေခွင့်မပြု ညည်းပန်းနှိပ်စက်
သဖြင့် ထိုသရက်ပင်ကြီးအနီးရှိ
မကပ်ဝံ့ဘဲ ရှောင်ကွင်းသွားကြရ၍
ထိုအရပ်ကို ယနေ့တိုင် "သရက်
ပင်ကွင်း" အရပ်ဟု ခေါ်စေရာ
ယနေ့တိုင် တွေ့နိုင်ပါသည်။

လှည်းခွဲချောင်းထဲ ရောက်ခဲ့ပြန်ရာ

ခရီးဆက်လေသော် စမ်းရေ
တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသော
ချောင်းနံဘေး ရောက်ခဲ့ရာ ဝမ်းသာ
စွာ ရေချိုး ရေသောက် ကျန်ရစ်
သော လှည်းများ စောင့်မျှော်ခဲ့ရာ
အမတ်ကြီးပညာဗလသည် အမတ်
ငယ် နန္ဒစည်သူအား ပြန်ရှာသော်
ကျန်ခဲ့သော လှည်းများထဲမှ
လှည်းတစ်စီးသည် လှည်းစပ်ကွဲ၍
ချောင်းထဲ ကျနေသည်ကို တွေ့ရ
လေ၏။

ထိုအရပ်ကို "လှည်းကွဲချောင်း"
ဟု ခေါ်စေပြီး ယခု ကာလ
ရွေ့လျော့၍ "လှည်းပွဲရောင်း" ဟု
အမည်တွင်စေသည်။ (စာရေးသူ
အမည် မသိ။ ချောင်းထဲ
ခါးလယ်လှ နေ့ကပ်ပါသည်။)

ဤခရီး တောင်ယာထွန်ယက်
ရာ သစ်စွပ်နားကပ် စသည် တွေ
ညဉ့်ကြောင်း "အောင်ကျော်စိုး" မှ
ပြောပြခဲ့ပါသည်။ (စမ်းချောင်းရေ
သည် "ရေခဲရည်" တမျှ အေးမြ
လှပါသည်။)

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေမော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း
နန္ဒစည်သူမြိုင်ရဲခဲနီး ၁၃၅

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဝကြာမင်း

အားတိုးဆေး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်စေ့ငံလန်းရင်

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၂)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လှုပ်နေတာလားဗျ
အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ
ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျရော ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ
ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက 'ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြောမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောက်၊ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'
'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'
'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရဲ့'
'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောက်၊ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ 'အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ' ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်ပါရအောင် အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်တို့ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'
'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'
'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ် တတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။
ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိမ်မိစဉ်အလိုလို သုက် လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်မိစိမ်းမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ညိုက်စွာအိပ်မပေမှုများခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ပိုမိုပန်းစား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်း၊ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ တစ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ ပါတယ်'
'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို သရုပ်ဖော်ခြင်းပျဏ်း

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'
'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်မှ ပြေးပြီးဝယ်ပေးတော့'
ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျပါလိမ့်မလားလို့ တွေးမိနေတဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းမလားလို့ တွေးမိနေတဲ့အပြင် အကြောအားတိုးဆေးများ အကျိုးများပြား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာ ဖြစ်စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးစွဲပါလို့ အကြံပြုပါရအောင် အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြလို့ အားတိုးဆေးဆိုင်များမှာ အကြောင်းများကို အစချီ၍ ဆရာတစ်ယောက် လုပ်နေပြီး လေးလှေဆန်" ကိန်း မိနေတာတွေနဲ့ မွေးနံ့အဆောင် မဆောင်သင့်သည့် မဆောင်သင့်သည့် လောကတောင်မှ မသိရ လားဆိုပြီး ဆရာတော် မျက်မှောက် အာရုံစွာကျမ်း ကိုင်ပေါက်ကာ ထိုပေဒင် ရစရာမရှိအောင် ရှုတ်ချသွားသည်။
March, 2018.

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတေသနလမ်းပျက်၊ သွတပတ်တိုင်း၊
(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူလမ်း၊ ဖုန်း ၂၂၂၂၇၇
ကိုကြီးကောင်း

ပျက်နှာပွင့်

လာဘ်ပွင့်

ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံစေသော

အဆောင်အရုပ်ကလေးများ

ဝင်းသိန်း (ပျဉ်းမနား)

ထိုအပြင် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ကုန်ခန်း ဆောင်မိလျှင် သူ့လမ်းသို့ လောက်မှာ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်၌ နာမကျန်းဖြစ် ကျေနပ်နိုင် ကြောင်း ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။
ထိုအပြင် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ကုန်ခန်း ဆောင်မိလျှင် သူ့လမ်းသို့ လောက်မှာ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်၌ နာမကျန်းဖြစ် ကျေနပ်နိုင် ကြောင်း ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။
"ကောင်းကျိုး အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံ စေဖို့ မွေးနံ့အဆောင်အရုပ်ကလေး တွေ ဆောင်ထားကြစို့"
ထိုအကြောင်း ရေးသား တွေ့ဆောင်သည့် အဆောင် သည် စာရေးဆရာကိုလည်း ဘဝကို ဆောင်ဖို့ ညွှန်ပြသည့် အထင်အမြင်နှင့် စာရေးဆရာတို့ကို အထင်သေးသွားနိုင်ပြီး... ဆောင်းပါးမဖတ်မီက ဆောင်ထား သည့်သူတွေကလည်း ဆောင်းပါး ဖတ်ပြီးချိန်တွင် အကြောက်လွန်ပြီး ထိုအဆောင်အရုပ်တွေကို လွှတ်ပစ် ဆောင်းပါးပါ အဓိက ဆိုလိုရင်း နမူနာရောင်ခြည်ပျဏ်း ၁၃၇

မှာ သေချာပါသည်။

ကိုယ် ဝေဖန်ပြစ်တင်ချင်သည့် အကြောင်းအရာကို ထံထံဝင်ဝင် နှိနှိုင်းစစ်မသိဘဲ အပေါ်ယံ အလွှာ လေးလောက်သာ ရှုပ်ကြည့်ပြီး ပြစ်တင်ဝေဖန်သွားသည် ထို ဆောင်းပါးရှင်ကြောင့်...

ပညာစစ် ပညာမှန်ကို ညွှန်ကြား ပြသသွားသည့် ဗေဒင်ဆရာနှင့် စာရေးဆရာတို့မှာလည်း သိက္ခာကျ ဆင်းရဲပြီး ပညာစစ် ပညာမှန်ကို လယ်ဝယ်ရရှိနေပါလျက်နှင့် အသုံး ချခွင့် မရလိုက်သည့် စာဖတ် ပရိသတ်အဖို့ အခွင့်အရေးတစ်ခုကို လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားရပါသည်။

အမှန်က အင်္ဂပိဇ္ဇာပညာရပ်ဆို သည်မှာ လွန်စွာမှ သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲသော ပရိယာယ် အလွန်များ သော ပညာရပ်ဖြစ်ပြီး အပေါ်ယံ အလွှာလေးကို ရှုပ်ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ် ချက်ချစ် မရနိုင်ပါ။

အထင်ရှားဆုံး သာဓကတစ်ခု ပြရလျှင် တနင်္ဂနွေသားသမီးတစ်ဦး ကို နမူနာထားပြီး ရှင်းပြထားသည့် ပညာရပ် တစ်ခုမှာဆိုလျှင် "မင်း ကုသကိုဆောင်၊ စေတီယကို ရှောင်" ဆိုသလို "စေတီယကို ဆောင်၊ မင်းကုသကို ရှောင်" ဆိုတာလည်း ရှိနေသည့်အတွက် လှေခါးထစ် မယူဆသင့်ကြောင်း ရှင်းနေပါသည်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ မွေးနံနှင့် အထက်သုံးလုံးဖြစ်သည့် ပဥ္စပွတ်၊ အညွန့်၊ ဆပွတ်တို့ကို ဆောင်ရ

သလို... အောက်သုံးလုံးဖြစ်သည့် ကြိရန်း၊ စတုရန်း၊ အမြစ်တို့ကို ရှောင်ရသကဲ့သို့...တစ်ဖန် အောက် သုံးလုံးဖြစ်တဲ့ ကြိရန်း၊ စတုရန်း၊ အမြစ်တို့ကို ဆောင်ရပြီး...အထက် သုံးလုံးဖြစ်တဲ့ ပဥ္စပွတ်၊ အညွန့်၊ ဆပွတ်တို့ကို ရှောင်ရသည့် ကိစ္စမျိုး တွေလည်း ရှိပါသည်။

အမှန်မှာ သုံးစွဲသည့်သူနှင့် သုံးစွဲ သည့် ပစ္စည်းအပေါ်မှာ မူတည်ပါ သည်။ ကိတ်မုန့်လှီးသည့် စားနှင့် ထင်းခုတ်လျှင် အကျိုးမထူးနိုင်သလို ထင်းခုတ်သည့် စားနှင့် ကိတ်မုန့်လှီး လျှင်လည်း အကျိုးမများနိုင်ပါ။

ထိုအတူပင် အင်္ဂပိဇ္ဇာပညာရပ်မှာ လဲကြိရန်းကို စတုရန်းအုပ်၊ စတုရန်း ကို ကြိရန်းအုပ်သည့် အသားနှင့် မွေးနံ အဆောင်အရုပ်ကလေးတွေ ထုလုပ် ဆောင်ထားသည့်အတွက် "စောလှ လှေဆန်ကိန်း" မိနေ၍ ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်ဟု မယူဆနိုင် ကြောင်းကို "စေတီယကို ဆောင်၊

စာရေးဆရာသုံးဦး ရေး ဆောင်းပါးများတွင် ထုလုပ်ခိုင်းသည်ကို ပညာရပ်က သက်သေထုတ်ပြန်ပါသည်။

"ကြိ-စတု" ဆိုသည့် အုပ်သည့် အသားနှင့် အမြစ် မွေးနံအရုပ်ကလေးများ ဆောင်ထားဖို့အကြောင်းကို လိုင်းတွေ ခေတ်မစားမီ သူများ ဟိုမှာဘက်ဝန်းကျင်မှာကေ... လိုင်းတွေ ခေတ်မစားသည့်... လည်း စာရေးဆရာ သုံးဦး ရေးသားသွားတာကို ဖတ်ပါသည်။

ဖတ်မိသမျှ စာအုပ်တိုက် အဆောင်ရုပ်ကလေးကို ထား နေရာမပါပါ။ ကန့်သတ်... စည်းကမ်းချက်များလည်း... ထိုစာရေးဆရာများသည်... အဆောင်ရုပ်ကလေးတွေမှာ... သက်သေ ပညာပိုင်းဆို... တကယ်ပဲ မမြှင့်မချန်... လား၊ ပညာလျှိုထား... ပဲလားတော့ မသိပါ။

ထိုလစ်ဟာချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့... အံ့ဆောင်းပါးတွင် စေတီယ... အဝဖြင့် ဆရာစားမချန်... ပါမည်။

အထိ နာမကျန်းဖြစ်မှုမျိုးလည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မကြုံတွေ့ရသေး သည့်အပြင် သက်ငယ်မိုး နေအိမ်မှ သွပ်မိုးနေအိမ်အဆင့်သို့ လည်း ကောင်း၊ ဗယောင်းတိုင် မီးထွန်းနေ ရသော အဆင့်မှ လျှပ်စစ်မီးဖြင့် နေထိုင်ရသော အဆင့်သို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ကာ ရုံးမှာလည်း လူချစ် လူခင် အလွန်ပေါများသူ ဖြစ်ပါ သည်။

ဒါဆိုလျှင် မွေးနံအဆောင်အရုပ် တွေ ဆောင်ထားဖို့ကိစ္စနှင့် ပတ် သက်၍ သံသယ ရှင်းလောက်ပြီမို့ ဆောင်ထားလိုသူ (၇)ရက်သား သမီးတို့သည် မိမိတို့မွေးနံ၏ ကြိရန်း ကို စတုရန်းအုပ်သည့် အမြစ်ကို တစ်လက်မအရွယ် မွေးနံ ၃ ဆောင် အရုပ်ကလေးတွေ နည်းစနစ်တကျ ထုလုပ်ဆောင်ထားပြီးဖြင့် လက် တွေ အကျိုး များ ရရှိပါလိမ့်မည်။

ထုလုပ်ပုံ

မိမိတို့မွေးနံ၏ ကြိရန်းကို စတုရန်းအုပ်သည့် အမြစ်ကို မွေးနံ နံနက်(၉)နာရီမှ (၁၀)နာရီ ခွဲအတွင်း မွေးနံနှင့်ဆိုင်သော အရုပ်ကို တစ်လက်မအရွယ် ထုလုပ်ပါ။

ပြီးလျှင် ရေဖြင့် ညင်ညင်သာသာ ဆေးပြီး မေတ္တသုတ်(၇)အုပ် သုရား ဂုဏ်တော်(၃၇)အုပ် အုပ်၍ လူတန်း စား အလွှာအသီးသီးအလိုက် အောက်ပါ အစီအစဉ်တိုင်း ဆောင် ထားကြပါ။

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများသည် စောင်းလျှား(စောင်းဝါး) အမြစ်ဖြင့် တစ်လက်မအရွယ် ငှက်ဂဠုန်ရုပ် ထုလုပ်ပါ။

ကုန်သည်ဖြစ်လျှင် မိမိ၏ ဆိုင် တံခါးပေါ်တွင် ပုလင်းအလွတ် တစ်လုံးတွင် ထည့်တင်ထားပါ။ အရေးအကြောင်းရှိ၍ စကား ပြောစရာရှိလျှင် ထိုအရုပ်ကို ဆောင်၍ ပြောပါ။ ကိုယ်ပြောသည့် စကား အောင်မြင်လိမ့်မည်။

ခွဲစားဆီလျှင်... ကိုယ်တို့... အခြား... ထားပါ။

ငါ့ဝမ်းဖြစ်လျှင် တစ်လက်မ အရွယ် ငှက်ဂဠုန်ရုပ် သုံးရုပ် ထု လုပ်ပါ။ တစ်ရုပ်ကို စားပွဲ အံ့ဆွဲ၏ ညာဘက်ထောင့်တွင် ထားပါ။

တစ်ရုပ်ကို ကိုယ်နှင့်မကွာ အမြဲ ဆောင်ထားပါ။ တစ်ရုပ်ကို အိမ်၏ မြင့်မြတ်သည့် အမြင့်တစ်နေရာတွင် ဖြစ်စေ၊ ပိုက်ဆံထည့်သော သေတ္တာ နေရာထားပါ။

F.18B. March

ထဲမှာဖြစ်စေ ထားပါ။

ကျွန်ုပ် နေ့သားသမီးများလည်း နေ့နံအလိုက် သစ်သားအမြစ်နှင့် အဆောင်အရပ် ကွဲလွဲသည်မှ လွဲ၍ ကုန်သည်ပွဲစား၊ လစားဝန်ထမ်း၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့မှာ အထက်ပါပုံစံအတိုင်း ဆောင်ထားကြပါ။

❖ တနင်္လာ သားသမီးများသည် လက်ပံမြစ်/ရင်းမာမြစ်/ လိမ္မော် မြစ်တို့ဖြင့် ကျားရှပ် ထုလုပ်ပါ။

❖ အင်္ဂါ သားသမီးများသည် ဖက်သန်းမြစ်ဖြင့် ခြင်္သေ့ရှပ် ထုလုပ်ပါ။

❖ ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများသည် သနပ်မြစ်/သစ်ကနက် တို့ဖြင့် ဆင်ရှပ် ထုလုပ်ပါ။

❖ ကြာသပတေး သားသမီးများသည် ထန်း/အုန်းမြစ်ဖြင့် ကြွက်ရှပ် ထုလုပ်ပါ။

❖ သောကြာ သားသမီးများသည် အင်ကြင်းအမြစ်ဖြင့် ပူးရှပ် ထုလုပ်ပါ။

❖ စနေ သားသမီးများသည် ကညင်မြစ်/ခံစပ်တို့ဖြင့် နဂါးရှပ် ထုလုပ်၍ ဆောင်ထားကြပါ။ ပို၍ကောင်း ပို၍ထူးစေချင်လျှင် ညစဉ်ညတိုင်း ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း... "သိဒ္ဓိ အရဟံ ဝိနော၊ ဝိနော အရဟံ သိဒ္ဓိ" ဂါထာကို အနည်းဆုံး တစ်ပတ် အများဆုံး လေးပတ် ပတ်စိပ်ပါ။ သတ်မှတ်သည့် အရေအတွက် ထက် ပို၍မစိပ်ရပါ။ ဤအစီအရင်သည် လောကီ အစီအရင်မျှသာ ဖြစ်သည်။

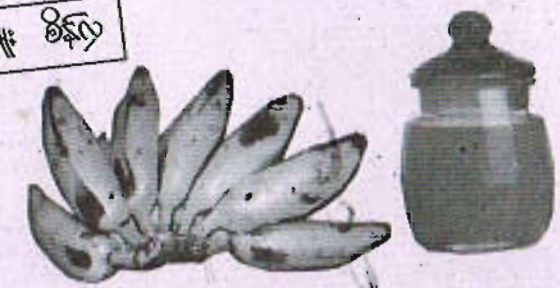
လောကုတ္တရာကိစ္စ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သတ်မှတ်သည့် အရေအတွက်ထက် ပို၍ မစိပ်ရပါ။ လောကီပညာအတိုင်းတွင် အဓကတည်းက အချိုးအစား နှင့် လျစ်လျူထားပြီး ဝန်ထမ်း ဝန်ထမ်းပွဲစားများသည် အရေအတွက် ပွင့်လင်းလာပါမည်။ မိတ်ဟောင်းများ တိုးပွားလာပါမည်။ ရရန်ရှိသော အချိန်မီ ပြန်လည် ရရှိလာပါမည်။
ဝန်ထမ်း လစားများ ထားပါက အထက်အချိုးကို မူ/ကျည်ပုံပိုးမှုတို့ကို ရှိလျှင် လာဘ်သင်္ဘောများ အလှူနှင့် ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ အခွင့်အရေးထူးများ ရရှိလာအခွင့်အလမ်း ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ အခွင့်အလမ်းပေးပေးရာထူးတိုးစရာ ကိစ္စများ ပေါ်လာလျှင် ရှေ့ဆုံးမှ ရရှိပါလိမ့်မည်။
ကျောင်းသူ ကျောင်းသား ဆောင်ထားပါက စာမေးပွဲတိုက်ထူးတို့ကို ကျက်ထားသည့်စာများ အောင်မှတ် ကောင်းကောင်းအောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

အမှန်တကယ် ရရှိနိုင်ပါမည်။ "အဆောင်အရပ်တွေ ထားလိုလဲ ဘာမှ အကျိုးမရှိဘူး" ဟု ပြောဆို ညည်းညူသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေး လမ်းညွှန်ပေးဆရာကောင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ယခု ကျွန်တော် ပြောသော အဆောင်အရပ်ကောင်းကို ညွှန်ကြားထားသည့် နည်းစနစ်ကျနစွာ ထုလုပ်ပေးထားမည် ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့ ပွဲစားများသည် အရေအတွက် ပွင့်လင်းလာပါမည်။ မိတ်ဟောင်းများ တိုးပွားလာပါမည်။ ရရန်ရှိသော အချိန်မီ ပြန်လည် ရရှိလာပါမည်။
ဝန်ထမ်း လစားများ ထားပါက အထက်အချိုးကို မူ/ကျည်ပုံပိုးမှုတို့ကို ရှိလျှင် လာဘ်သင်္ဘောများ အလှူနှင့် ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ အခွင့်အရေးထူးများ ရရှိလာအခွင့်အလမ်း ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ အခွင့်အလမ်းပေးပေးရာထူးတိုးစရာ ကိစ္စများ ပေါ်လာလျှင် ရှေ့ဆုံးမှ ရရှိပါလိမ့်မည်။
ကျောင်းသူ ကျောင်းသား ဆောင်ထားပါက စာမေးပွဲတိုက်ထူးတို့ကို ကျက်ထားသည့်စာများ အောင်မှတ် ကောင်းကောင်းအောင်မြင်နိုင်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၁၅)

သက်ရှည်ကျန်းမာ ကျေးဇူး စိန်လှ

ရသာယန ဆေးကျောင့်စာဖိလက်

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ၏ အောင်တိုင်းရင်းဆေးခန်း အတွင်း၌ အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေကြီး ကိုဝင်းလှိုင် ကျောက်ပိုလာပါသည်။ စာရေးသူနှင့် ကိုဝင်းလှိုင်တို့ ဆုံကြတိုင်း တိုင်းရင်းဆေးပညာအကြောင်း၊ နက္ခတ်ဗေဒအကြောင်း၊ ဂန္တီရဟန်းတော်လမ်းများအကြောင်း မကြာခဏ ပြောဆို ပြောဖွားကြမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုဝင်းလှိုင်မှာ နက္ခတ်ဗေဒဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သကဲ့သို့ နက္ခတ်ဗေဒဆောင်းပါးများ၊ ဂန္တီရဟန်းတို့များ ရေးသားလျက်ရှိသည့် ကလောင်ရှင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူနှင့် တိုင်းရင်းဆေးပညာ ရောဂါများ မကြောင်း ဆွေးနွေးရင်း ကိုဝင်းလှိုင်က... 'သရာဠီစိန်လှ... မိတ်ဆွေရပ်မို့ ပြောရဦးမယ်။ အသက် ၈၀ (၅၀)ကျော်လာပြီဖြစ်လို့ စားသမျှ အားမဖြစ်တဲ တစ်နေ့တပြေး အားအင်ပျက်လာလို့ ခံစားရတယ်။ ဆေးနည်းလေး များကိုလဲ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး' 'မြန်မာ့ဆေးနည်းကောင်းတွေ ရှိပါပြီကော ကိုဝင်းလှိုင်ရယ်... ခံစားတွေက ထုတ်ဖော်ပြောပြီး မရဘူးသားကြလို့ တိမိမြဲပဲနေတာပါ။ ကျွန်တော် အမြဲ ဖော်ပေးနေရတဲ့ ရသာယန အားဆေးကို လုပ်ငန်းရှင် မိတ်ဆွေတွေ ရောက်လာပြီး အကူအညီတောင်းလို့ မကြာခဏ ဖော်ပေးနေရတယ်။ ဆေးဖော်တဲ့အခါ ကုန်ကျစရိတ် ကြီးမားလို့ သာမန် လူတွေ ဖော်မစားကြဘူးဗျ။ ဆေးနည်းသိတဲ့လူလဲ နည်းပါးတယ်' 'ရခေတ် နိုင်ငံတကာက တင်သွင်းလာတဲ့ အားဆေး တစ်ဘူးရဲ့ တန်ဖိုးကလဲ သုံးသောင်းကနေ တစ်သိန်း ပါနိုင်ပေမယ့် ရှိနေတာပဲ ဆရာရယ်။ ဆေးကောင်းရင် များကောင်းမှာပေါ့။ ဆရာဦးစိန်လှ ဖော်ပေးထားက

တစ်ဖုံကို ဘယ်လောက်ကျလို့လဲ' 'ဆေးတစ်ဖုံကို နှစ်သောင်းလောက် ကုန်ကျစရိတ် ရှိပါတယ်။ များများဖော်ရင် များများကုန်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ဖော်စပ်နည်း မှန်ကန်ဖို့ လိုတယ်။ ဆေးတစ်ဖုံမှာ ပါဝင်တဲ့ ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းတွေကလဲ သဘာဝဆေး၊ သဘာဝအစားအစာတွေပါ' 'ဒီလောက်ငွေတော့ ကျွန်တော်လဲ တတ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဆေးတစ်ဖုံ ဖော်ပေးဗျာ။ ငွေနှစ်သောင်း ပေးခဲ့မယ်။ လိုရင်လဲ ထပ်ပေးပါမယ်' စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ နက္ခတ်ဗေဒဆရာ ကိုဝင်းလှိုင် အကူအညီတောင်း၍ သက်ရှည်ကျန်းမာ ရသာယန အားတိုးဆေး ဖော်ပေးလိုက်ပါသည်။ တစ်လခန့်အကြာတွင် စာရေးသူ၏ အောင်တိုင်းရင်းဆေးကုန်ခံသို့ မိတ်ဆွေကြီး ကိုဝင်းလှိုင် ရောက်လာပြီး... 'ဆရာဦးစိန်လှကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ... ဒါပေမယ့် ဖော်ပေးတဲ့ ရသာယန အားတိုးဆေး တန်ဖိုး ခြေ့့ဥာဉ် အိပ်ပျော်စားဝင် အင်အားပြည့်ဖြိုးပြီး အလားအရေ စိုပြည်ရုံမက လုပ်အား၊ ဉာဏ်အား၊ ကျန်းမာရေးကောင်းလာ တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး မိတ်ဆွေ အငါ့အတွက် ဝမ်းတွဲက ဆေးနည်း လိုချင်ကြောင်း ပြောနေကြတယ် ဆရာရေ' 'ဆေးနည်းပေးဖို့ အားပေးတဲ့ ကိုဝင်းလှိုင်ရယ်... ကျွန်တော် တတ်သိတဲ့ ဆေးပညာတွေကို သေရွာ ယူပညာရှင် ပါတယ်။ သုံးဆိုင် ပေးဖို့ အဆင်သင့်ပါ။ ကိုဝင်းလှိုင်ကို ရသာယနအားဆေးနည်း ပေးလိုက်ပါမယ်။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း ဖိုဝင်းနေထိုင်ကြတဲ့ မြန်မာနိုင်ငံသူ မြန်မာနိုင်ငံသားတွေ သိရှိရဲ့ နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်တွေ၊ စာပျက်နားပေါ့မှာ ဆေးနည်းဆောင်းပါး ရေးသားပြီး ပြည်ပမှာ ရွှေကြေးထုတ်လိုက်ပါမယ်။ မသိသူ ကျော်သွား သိသူဖော်စားကြပါစေပျော်'

ရူပဗေဒဆိုတဲ့ အတွက်အချက် ဘာသာရပ်တွေမှာ အမှတ်ပြည့် (သို့မဟုတ်) အမှတ်ပြည့်နီးပါး ရရှိကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့ရဲ့ လက္ခဏာကို လေ့လာတဲ့အခါ လက်သူကြွယ် လက်ချောင်းက လက်ညှိုးလက်ချောင်းထက် ပိုရှည်ကြ သူတွေ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါး ဖြစ်ပါတယ်။

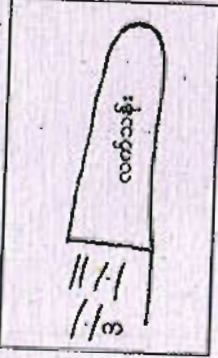
ဒါပေမယ့် လက်သူကြွယ်ထိပ်က လက်ညှိုးထိပ် ထက်ပိုရှည်သူတိုင်း သင်္ချာပညာထူးချွန်သလား။ အား ကစား ထူးချွန်သလား။ အနုပညာထူးချွန်သလား ဆိုတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ပြန်ပါဘူး။

ထူးချွန်သူတွေမှာ လက်သူကြွယ်ထိပ် ရှည်လျားခြင်း က လိုအပ်ချက် တစ်ခုသာဖြစ်ပြီး အခြားသော လိုအပ် ချက်များ ပါဝင်ပေါင်းစပ်ပါမှ ထူးချွန်သူ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အခြေခံ ပညာအထက်တန်း (၁၀)တန်း၊ အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီးကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ကြတဲ့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ အတော်များများကို ပညာသင် တစ်နှစ်ချင်းအလိုက် လက္ခဏာပုံနိပ်ပြီး လေ့လာ သုတေသနပြု ကြည့်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ယခုဆောင်းပါးနဲ့အတူ ပူးတွဲဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ညာ လက်ဖဝါးပုံစံ ပိုင်ရှင်တွေဟာ ကျွန်ုပ် သုတေသနပြုထား တဲ့အထဲက (၁၀)တန်းကျောင်းသား (တက္ကသိုလ် ဝင်တန်း) (အမျိုးသား)များဖြစ်ကြပါတယ်။ ပုံစံ(၁)၊ ပုံစံ(၂)၊ ပုံစံ(၃)တို့ဟာ လက်သူကြွယ်လက်ချောင်း ထိပ်က လက်ညှိုးလက်ချောင်းထိပ်ထက် ပိုရှည်ကြ သူများဖြစ်ကြောင်း ကြည့်ရုံနဲ့ အလွယ်တကူ သိနိုင်ပါ တယ်။

ပုံစံ(၁) လက်ဖဝါးပြင်မှာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူး ဂြိုဟ်ခွင်ပေါ် ထောင်လိုက် မျဉ်းမတ်လေးတွေ ရှိနေတယ်။ "က" အက္ခရာ

၁၄၆ နက္ခတ္တဗေဒကျမ်းခြေညီပုဂ္ဂလင်း

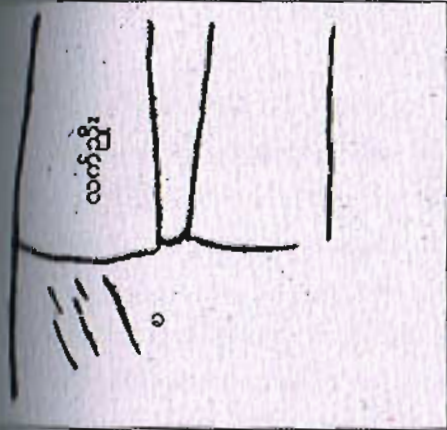
ညာလက်ပုံစံ(၁)

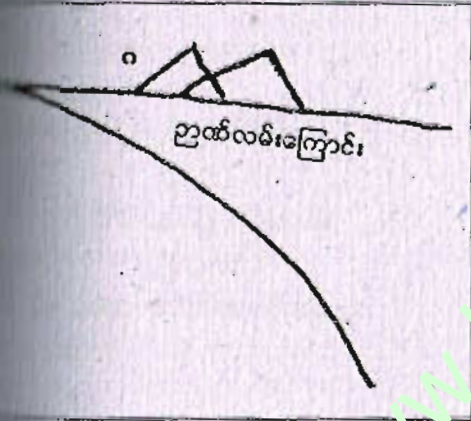
အဲဒီသင်္ကေတဟာ သင်္ချာပညာ အတွက်အချက် ထူးချွန်သူ တွေဟုတ်တယ်။ ယခု လက္ခဏာရှင်ဟာ (၁၀)တန်းကျောင်း သင်္ချာအမှတ် (၁၀၀)ပြည့် ရရှိအောင် ပြင်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလက်သန်းအောက် နေရာတွက် ပုံစံ(၂)၊ ပုံစံ(၃)မှာ ကြည့်ရင် သေးသွယ်နက်ရှိုင်းတဲ့ ထောင် လိုက်မျဉ်းကြောင်းငယ် အမှတ်အသားတွေ မရှိပါဘူး။ ပုံစံ(၁)လက်ဖဝါးပြင်မှာ လက်ညှိုးအောက် ကြည့် ပတ်စပေးဂြိုဟ်ခွင်ကို ကြည့်ပါ။ ခပ်စောင်းစောင်း ထောင်

လေးတွေ လေးငါးချောင်းတွေရတယ်။ "ခ" အက္ခရာ

ညာလက်ပုံစံ(၃)

လက်ကြောင်းငယ်လေးတွေဟာ အမှတ်များများရရှိပြီး ဖြစ်ပါတဲ့ သင်္ကေတဖြစ်ပါတယ်။ (၁) လက္ခဏာကျောင်းသားဟာ (၁၀)တန်း ကျောင်းမှာ သင်္ချာ၊ ဓာတု၊ ရူပ၊ ဇီဝ ဘာသာရပ် တို့ အမှတ်ပြည့်(၁၀၀)ပြည့်၊ တစ်မှတ်လျှော့၊ ဝေပညာလောက်နဲ့ ဂုဏ်ထူးထွက်ခဲ့ပါတယ်။ (၂) ပုံစံ(၃)တို့ရဲ့ လက်ညှိုးအောက်နေရာတွက် ကြည့်ပါ။ အဲဒီလို သေးသွယ်နက်ရှိုင်းထင်ရှား ကြောင်းတွေ လမ်းကြောင်းငယ်တွေ မရှိပါဘူး။ (၃) လက်ဖဝါးပြင်ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အလယ်မှာ သင်္ကေတ(၂)ခု တွေ့ရတယ်။ "ဂ" အက္ခရာ

အဲဒီကြိုးပုံဟာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဉာဏ်စက်ကောင်းစေ တဲ့ သင်္ကေတ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုံစံ(၂)၊ ပုံစံ(၃)တို့ရဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း အလယ် မှာ အဲဒီလို ကြိုးပုံသင်္ကေတတွေ ထင်ထင်ရှားရှား မရှိဘူး။ ပုံစံ(၃)ရဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း (လက်သူကြွယ် အောက်တည်တည်)မှာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းက လမ်းကြောင်း+အသည်းလမ်းကြောင်းတို့ ပေါင်းပြီး ထိပ်ပုံကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ "ယ" အက္ခရာ ***

ခက်ခဲသော ပါဠိနာမ်ထွက်

- ဇောတိသေဋ္ဌော = ဇောတိသစ်ထော
- ပုညသေဋ္ဌော = ပုန်ညသစ်ထော
- သဗ္ဗင်္ဂရ = သပ်ဗင်ဂရ
- သမ္ပန္နော = သပ်ပန်နော
- သဗ္ဗဇိန = သပ်ဗဇိန
- သုဒဿနံ = သုဒတ်သနံ
- သုရဿတိ = သုရတ်သတိ

အနက်

ဇောတိသေဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သောအလင်း တောက်ပခြင်း ရှိတော်မူသော။
 ပုညသေဋ္ဌော၊ ချီးမွမ်းအပ်၊ မြတ်သော ဘုန်းတန်ခိုး ရှိတော်မူသော။
 သဗ္ဗင်္ဂရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံမြတ်သော ကိုယ်အင်္ဂါ ရှိတော်မူသော။
 သုဒဿနံ၊ ကောင်းသောအမြင် ရှိတော်မူသော။

သုစရိတံ၊ ကောင်းသောအလေ့အကျင့် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

သဗ္ဗဇိနကမံ၊ အလုံးစုံသော အောင်မြင်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ကို။

ဒဒံ(ဒဒတု)၊ ပေးတော်မူပါ ဘုရား။

သုရဿတိပါရဒါဒေဝီ၊ သုရဿတိနတ်သမီးသုရဿတိရှိတော့၊ ကောင်းသော ကျက်သရေမင်္ဂလာ အလိုရှိသူအား။

သုစံ၊ လိုလားအပ်စွာ ချမ်းသာခြင်းအဖြာဖြာ ရှိတော်မူသည်ကို။

ဒဒံ(ဒဒတု)၊ ပေးပါစေ။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ဖြင့် မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအနက်အတိုင်း ဦးသီဟ(သာသနဝေ မွှာစရိယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ကျော်စုကျော်(လှိုင်ကော်)

စာမျက်နှာ (၁၅၀) မ အဆက်

ဒီကာကွယ်ဆေးကို တစ်ကြိမ် ကာကွယ်ဆေးထိုးပြီး ခုခံအားတွေ ရလားပြီ။ ရက်စက်မှု ရင်ခံသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရောဂါဖြစ်ပြီဆိုတာနဲ့ မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေးဦးစီးဌာနက ဆရာတွေကို ခေါ်ပြီး ဆေးကုပါ။ ဆရာတွေက အနောက်တိုင်းဆေးတွေနဲ့ ကုသပေးပါလိမ့်မယ်။ အချိန်မီ ကုသရင် ပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ ရောဂါဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာ့ တိုင်းရင်းဆေးတွေနဲ့	(၆)လ ကုမယ်ဆိုရင်တော့... ချင်း(၅) ကျပ်သာ၊ ဆေးပုလဲ(၂)ကျပ်သာ၊ ကို ရေ(၃)ပုလင်းနဲ့ သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျီချက်ပြီး တိုက်ရပါတယ်။ ဒီပုံစံအတိုင်း နောက်တစ်ခွက်၊ ညတစ်ခွက် တိုက်ပါ။ နောက်တစ်နည်း ကတော့ အရက်တစ်ပိုင်း တိုက်ပေးရပါတယ်။ ရောင်နေတဲ့နေရာတွေကို မိုးနံ့ကိုင်းနဲ့ မရိုးကိုင်း ပေါင်းစပ်ပြီး ရိုက်မောင်းပေးရပါတယ်။ ဒီ ရောဂါကိုဖြစ်စေတဲ့ ပိုးက လေကို ကြောက်ပါတယ်။	မိုးနံ့ကိုင်းက ဆူးပါတော့ အသားစူးစင်လို အထိက်တွေဖြစ်သူကို လေထဲတော့ ကျောက်တော့ ထားနိုင်ပါတယ်။ မိုးနံ့ပင်က မရိုးထဲက ကျောက်တော့ နိုင်ပါတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ ရောဂါ မဖြစ်ခင်ကတည်းက ကြိုတင်ကာကွယ်ဆေးထိုးထားဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကာကွယ်ခြင်းသို့ ကုသခြင်းထက် ကောင်းတယ်။ ဋ္ဌေသိန်း(တိ/မွေး/က)
---	---	--

ဋ္ဌေသိန်း (တိ/မွေး/က)

ပေါင်ပုပ်လက်ပုပ်ရောဂါ ကျွဲနွား ပေါင်ပုပ်လက်ပုပ်ရောဂါဟာ မြန်မာတစ်နိုင်ငံမှာ နေရာအနှံ့အပြား ဖြစ်တတ်တဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်က ဥပဒေထုတ်ပြန်ပြီး ကူးစက် ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်တတ်တာတွေကို စာရင်းဝင် ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
ကျွဲနွားတော်ကို နိုင်ငံမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ကြတဲ့ တောင်သူ လယ်သမားတွေအားလုံး မွေးမြူရေးသမားတွေအားလုံး ကိုယ်စားရမယ့် ရောဂါကြီးတွေကတော့ ကျွဲနွားခွာ မှာ လျှာနာရောဂါ၊ ကျွဲနွားလည်ချောင်းကွဲရောဂါ၊ ကျွဲနွားထောင်သန်းရောဂါနဲ့ ကျွဲနွားပေါင်ပုပ်လက်ပုပ် ရောဂါတို့ ဖြစ်ပါတယ်။
ဒီရောဂါတွေဟာ လျင်မြန်စွာ ကူးစက်မြန်ပြီး အသက် ဆုံးရှုံးသည်အထိ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီရောဂါတွေ ကျွဲနွား ကြိုတင်ကာကွယ်ဆေးတွေ ရှိပါတယ်။
ကျွဲနွားတွေနဲ့ပတ်သက်သူ မှန်သမျှ ဒီရောဂါ ကာကွယ် ဆေးတွေကို မဖြစ်မနေ ထိုးထားဖို့ လိုပါတယ်။ ကျွဲနွား များကို မဖြစ်မနေ ထိုးထားဖို့လိုပါတယ်။
ကျွဲနွားပေါင်ပုပ်လက်ပုပ်ရောဂါဟာ ဘက်တီးရီးယား များပါကြောင့် ဖြစ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်လတ်လတ် အသားတွေ ပုပ်ကုန်တတ်လို့ ပေါင်ပုပ်လက်ပုပ်ရောဂါလို့ ခေါ်တာဖြစ်ပါတယ်။
လယ်ယာတစ်ဆင့် သော်လည်းကောင်း၊ ယင်းအစား အစားမှတစ်ဆင့် သော်လည်းကောင်း၊ စားကျက်များ မှတစ်ဆင့်သော်လည်းကောင်း၊ သောက်သုံးရေမှ တစ်ဆင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂါဖြစ်နေသော ကျွဲနွားကို ကိုင်တွယ်သူများမှ တစ်ဆင့်သော် လည်းကောင်း ပေါင်ပုပ်လက်ပုပ်ရောဂါဖြစ်၍ သေသော ကျွဲနွား၏ အသားများကို ကိုင်တွယ်ချက်ပြုတ် စား သောက်ရာမှ လည်းကောင်း ကူးစက် ပျံ့နှံ့စေပါတယ်။ ပေါင်ပုပ်လက်ပုပ်ရောဂါဟာ အဖြစ်များပါတယ်။

သေဆုံးမှုလဲ များပါတယ်။ ရောဂါဖြစ်စမှာ ခြေလက်များ နာကျင်ပြီး လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင် ဖြစ်တတ် ပါတယ်။ (တချို့ကလဲ ထောင့်ထောင့်နဲ့ ဖြစ်တတ်လို့) ပြောကြပါတယ်။
ရှေ့လက်တွေ၊ နောက်ခြေထောက်တွေ၊ ပေါင်တွေ၊ လည်ပင်းတွေ၊ တင်ပိုးတွေ ရောင်တတ်ပါတယ်။ ရောင် တဲ့နေရာတွေကို လက်နဲ့ နှိပ်ကြည့်ရင် အသံမြည်ပါ တယ်။ လက်နဲ့ ပုပ်ကြည့်ရင် ခုံတီးသလို မြည်ပါတယ်။ ပါးစပ်တွေလဲ ပူပါတယ်။ ရောင်တဲ့နေရာ တွေကို အပ်နဲ့ထိုးကြည့်ရင် သွေးမည်းတွေ၊ အဖြူတွေ ထွက် လာတာ တွေ့ရပါတယ်။
စားနဲ့ခွဲကြည့်ရင်တော့ အသားတွေ မည်းနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ အနံ့ကလဲ ပါးပါးပဲ။ အသားများတဲ့ နေရာတွေမှာ ရောင်လဲ ကျွဲနွား တွေ့ရပါတယ်။
ဒီလိုရောဂါမျိုး ဖြစ်ပြီဆိုရင်တော့ ပထမဆုံး လုပ်ရမယ့် အလုပ်က သက်တော့ ၂ ရက်ကျော်/ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေး များတွေကို အကြောင်းကြားပါ။ မွေးမြူရေးနှင့် ကုသရေး ဦးစီးဌာန ကို အကြောင်းကြားပါ။
ကျွဲနွား သိပြီဆိုတာနဲ့ ရောဂါဖြစ်နေတဲ့ ကျွဲနွား အရောက်လာပြီး ပေါင်ပုပ်လက်ပုပ်ရောဂါ ကာကွယ် ဆေးလာထိုးပေးမှာပါ။ (၄)လအထက် ကျွဲနွားတွေ အကုန်ထိုးလို့ ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိမ်ရာမှ ထုတ်ခွာလမ်းမှ စတင်သည်မှာစွဲ ဤနေ့၌ ရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုလုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း။ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့... ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာဂရု သိရှိစေရန်အလို့ငှာ စေတနာအရ လက်ဆောင်ပေးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *
မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းနှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။
မတ်လ (၂၂)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၂၂)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၉) ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၃၂)ရက်။ ယင်း(၃၂)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ် အောင်ပေါင်းလျှင် ၃၂၂ နာမည်ရေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လအတွက် လှူကမ်းပျက်သ၊ ရွေးချယ်ပါ

ကြည့်ရှုရာမှာ ကြိုတင်စီမံ
-၆-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် ထူးထူးတူတူ အပြစ်အကျပ်များ တိုလိမ့်မည် ဖြစ်ခြင်းများ ကြိုတင်စီမံ
၇-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် တရားအကြွယ်များ မထင်မှတ်သော ဖြစ်ပွားမှုများ ကြိုတင်စီမံ
၈-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် စိတ်ဖြင့် ထက်ထိန်းနိုင်ခြင်း ရှိသည်ကို ဖျက်စီးခြင်းများ ကြိုတင်စီမံ
၉-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် အရေးယူသည့်အရာ ဆရာဝန်နှင့် ပတ်သက်မှုများ ကြိုတင်စီမံ
မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။

✿ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ✿

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
				၁	၂	၃
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄
၂၅	၂၆	၂၇	၂၈	၂၉	၃၀	၃၁

၃ + ၂ = ၅ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် မတ်လ (၂၂)ရက်နေ့တွင် (၅)ဂဏန်းကြီးစိုးနေ၏။
၁-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း တီထွင်မှုများ ကြိုတင်စီမံ
၂-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် တောင်းထားသော အရာအသစ်များရရှိခြင်း၊ မိမိကံအကျအညီ ပေးရခြင်းများ ကြိုတင်စီမံ
၃-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြိုတင်စီမံ
၄-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် အကျိုးအဆောင်များ စိတ်သက်သာမှုများ ကြိုတင်စီမံ
၅-ဂဏန်း ကြိုဆိုသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်မှုများ ကြိုတင်စီမံ

သုခရစ်(ကျွတ်လတ်)

ဖုန်းရွှေပညာ

သက်တော်ရှည် ရဟန်းထူးတစ်ပါး၏ လာကဏ္ဍလာကာ

ဟူဂျင်စီ (ခေါ်) ဝူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi (a) Wu Jin Zhi)

သက်တော်(၁၀၈)နှစ်တွင်မှ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခဲ့၍ ဖော်လမြိုင်မြို့ ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံကျောင်းမှ ပညာရေးကောလိပ်)ဝင်းအတွင်း သီတင်းသုံးကျမ်းဂန်ဆရာအဖြစ် အရှင်ဥက္ကမ္မဘိဝံသပုဂံတော် ဖြစ်သည်။

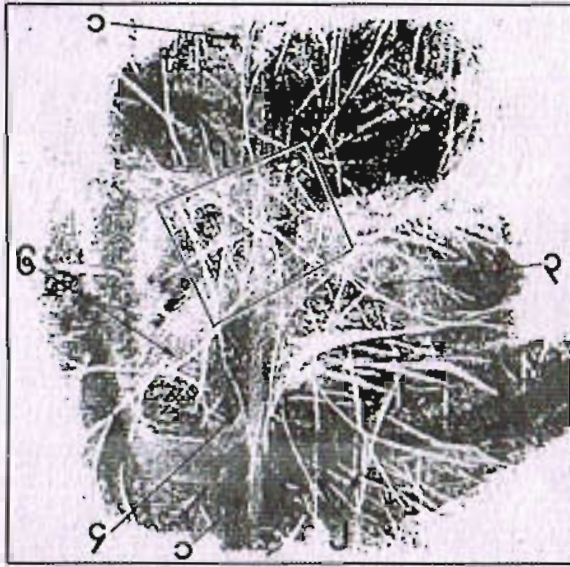
သက်တော်ရှည်ဆရာတော်

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ချစ်မြတ်နိုးစွာ စတင်ကာ လက်သူကြွယ်ရင်း တတိယလက်ဆစ်တိုင်အောင် အားကောင်းစွာရှိနေသည့် (Tài Yang Xián) နေမင်းလမ်းကြောင်းသည် သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းကို ဖော်ပြ၏။ နေမင်းလမ်းသည် လက်သူကြွယ်အတွင်း အရှင်ပရောက်သည်မှာ အလွန် ရှားပါးလှ၏။ နေမင်းလမ်းကြောင်း(ကာယလမ်းကြောင်း) အတွင်း မှောင်မီ "ရန်" ခွံ ထင်ရှားသည့် ထောင်လိုက် ကြောင်းများက အရံအသက်လမ်းကြောင်းကဲ့သို့ ကျစ်ပေးကြသည်။ အာယုဒါယာ၊ အသက်အား၊ ခန္ဓာကိုယ်သည် လမ်းကြောင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ နေမင်းလမ်းသည် လက်မအရှင်းနှင့် မြေပြင်လမ်းအကြား နေပူသော အရံအသက်လမ်းကြောင်းကိုလည်း ဖြစ်စေသည်။ အာရုံစိုက်မှုကို သက်တော်အထက် လက်ဖောင့်အလယ်မှ စတင်သော ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်းက အားကောင်းစွာ တက်သွားကာ လက်သန်းအခြေသို့တိုင် ရောက်လာကာ ကင်းဝေးခြင်းကို ညွှန်းဆို၏။

ဗုဒ္ဓဘွဲ့တော် ရဟန်းတော်

၅။ လူသားလမ်း(ဗြဟ္မစလမ်း)သည် လက်ညှိုး-လက်မကြား လက်ငါးလေးမှ စတင်ကာ လက်ဝါးစောင်းရှိ ကန်ဂြိုဟ်ခေါ် သူ ဆက်သွယ်ထား၏။ ထိုလမ်း၏ ထက်ဝက် ဗဟိုဂြိုဟ်ခေါ်တွင် လမ်းခွဲတစ်ခု ခွဲထွက်ကာ လူသားလမ်းဆုံး၏အောက် ကောင်းကင်ပြင်သို့ ကွေးဆင်းသွား၏။ အများတွင် အနည်းငယ် ကော့တက်နေ၏။ လူသားလမ်းနှစ်ထပ် ဖြစ်သည်။

ကျောပေါက်ဆရာတော်ကြီး၏လက္ခဏာတော်

ဤအမှတ်အသားက လူသားစိတ်ပြည့်စုံခြင်း၊ ယင်းနှင့် ယန်း၊ အတ္တနှင့် ယရ၊ အသိနှင့် အလုပ် ညီညွတ် အသုံးချနိုင်ခြင်း ကို ဖော်ပြသည်။

ဆရာတော်သည် ဇာတိ ကျောပေါက်ရွာတွင် လည်းကောင်း၊ သီတင်းသုံးရာ မော်လမြိုင်ဝန်းကျင် ဒေသ၌လည်းကောင်း သာသနိက အဆောက်အအုံ များနှင့် ကျန်းမာရေး/ပညာရေး လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းလှူဒါန်းတော်မူခဲ့သည်။

မိမိနှင့် ပတ်သက်သမျှ တပည့် ဒါယကာများကိုလည်း ဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် ကူညီတော်မူသည်။

တစ်ခါသော် ပေါင်မြို့၊ ကဒါရပ်ကွက်နေ စာရေး ဝန်ထမ်း ကိုစန်းလွင်က စုဆောင်းထားသမျှ ငွေများမှ ကကတစ်ငါး လေးကောင်မျှ ဝယ်ကာ ဆရာတော်အား ဆက်ကပ်ရန် ကြော်လှော်ထားသည်။

ထိုစဉ်က သံလွင်မြစ်ကူးတံတား မရှိသေးသဖြင့် ကူးတို့ဇက်လှေဖြင့် ကူးသန်းကြရာ ရာသီဥတု ဆိုးဝါး သဖြင့် ရေပြင်၌ ကြန့်ကြာနေ၏။ ဆွမ်းချိန်လွန်သွားပါ က ကြိုးစားသမျှ သံထဲရေသွန် ဖြစ်ရပေမည်။

'ဆရာတော်ကြီးတရား တပည့်တော်လှတဲ့ ငါ့ကြော်ကလေး ဘုန်းပေးပါဦးတရား'

ဟူ၍ စိတ်တွင်းမှသာ ရည်မှန်းလှူဒါန်းရသည်။

ဇက်ရေယာဉ် ကမ်းကပ်၍ ကျောင်းသို့ အပြေး သွားကြရာ ဆယ့်တစ်နာရီခွဲမှ ကျောင်းသို့ ရောက် ကိုစန်းလွင်ကို မြင်သည်နှင့် ဆရာတော်က...

'ကဲ...လာ...လာ ယင်းငါ့ကြော်ကံကွယ် ဆွမ်းချိန် ပေး' ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် (၁၁)နာရီထိုးလျှင် ဆွမ်းချိန် နေကျ ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့တွင် အချိန်လွန် အထိ ဆွမ်းစိစွ စကားမဟာသဖြင့် တပည့်ပါ များမှာ မေးလည်း မမေးဝံ့၊ တစ်ဦးမျက်နှာ က ကြည့်ကာသာ ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေခြင်းကို ယခု ရှင်းလင်းသွားကြ၏။

၆။ ထိုအရံလူသားလမ်းအဆုံးတွင် သုံးထောင့် တစ်ခု ဖြစ်တည်နေသည်။ တြိဂံတို့သည် မည်သို့ ဂြိုဟ်ခုံတွင်ရှိသည်ဖြစ်စေ ကောင်းကျိုးကို ပေးစွမ်း၏။

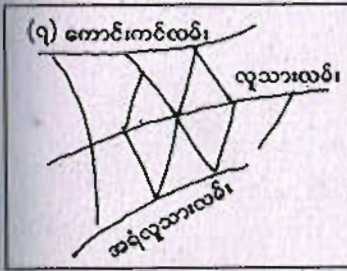
'သုံးနှင့်သုံးဆုံ မကုန်ခန်းတော့ပြီ' ဟူသော တရုတ်ကဏန်းပေဒင်ဆိုရိုးအရ အနား ဆုံ၍ ဖွဲ့တည်ထားသော တြိဂံသည်လည်း နိမိတ်တော် သော အမှတ်အသားဖြစ်သည်။ 'ကောင်းကင်ဂြိုဟ်

တည်ရှိ၏။

ကျောပေါက်၏ လက်ဝါးပုံစံမှာ ရှည်၍ဝန်းသော ပုံစံဖြစ်ပြီး ဆောင်သော လက်ပုံစံဖြစ်သည်။ တြိဂံ ပုံစံမှာ "ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ခုံ"သည်လည်း သတ္တု ဖြစ်ပြီးသော ဂြိုဟ်ခုံဖြစ်သည်။

ဂြိုဟ်ပိုင်ဓာတ် ဖွံ့ဖြိုးအားကောင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျောပေါက်သည် လက္ခဏာရှင်အား သာမန် ထူးခြားသူဖြစ်ကြောင်း ညွှန်းဆိုသည်။

ကျောပေါက် ကျော်စောထင်ရှားသော လုပ်ငန်းရှင်၊ ပညာရှင်ဖြစ်၍ ရှင်ရဟန်းဖြစ်ပါက ကြည့်ညို ကောက်သူ ဝေါများသည့် ရဟန်းထူးတစ်ပါး ဖြစ်နိုင်၏။

လူသားလမ်းပေါ်တွင် ဖြစ်တည်နေသော အမှတ် အသားဖြစ်သည်။ တရုတ်စာလုံး (串) (ချွန်) (shuan)ပုံစံ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပာယ်မှာ...

၇။ အဆုံးတိုင် တည်ရှိသည်။

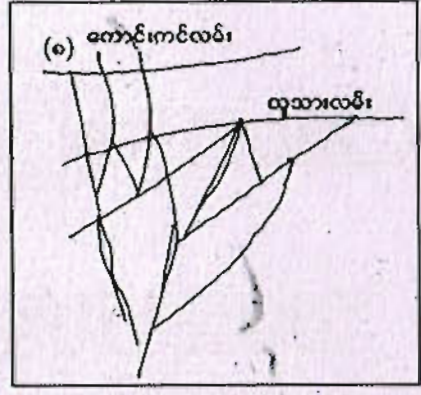
၈။ နှိပ်ဆက် သိကုံးသည်။

လက္ခဏာရှင်သည်...

ပညာရပ်တစ်ခုကို အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် တတ်ပွန် ပြု ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူ ဖြစ်သည်။ (ဆရာတော်ကား အရံလူသားကို ကျွမ်းကျင်၍ လိုလာသူတို့အား လည်း ဖြန့်ဝေလမ်းပြပေးတော်မူ၏။)

အတားအလျှောက် ပွင့်နေကြသည့် ပန်းပွင့်များကို "သီတ"ဖြင့် သိကုံးလိုက်သောအခါ ရှုချင်စဖွယ် ဖြစ်လာ၍ ဘုရားကမ်း နတ်တင် ချစ်ကြင်သူအား လည်း ပန်ဆင်စေနိုင်သည်။

လူသားတူစွာပင် ခက်ခဲနက်နဲသော ပညာရပ်များကို များစွာရှင်လူအများ ဆက်ခံလိုက်စား ခံယူနိုင်စေရန် ကျွမ်းကျင်ပေးနိုင်စွမ်းသူ ဖြစ်ဖွယ်ရှိ၏။

၈။ လက်ဖဝါးအလယ်(ဗဟိုဂြိုဟ်ခုံ)တွင် ကြားပွင့်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေ၏။ ပူးရာမှ ပွင့်အာစ ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်။

ဤအမှတ်အသားကား ရဟန်းသံဃာ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၌သာ တွေ့ရတတ်၏။

တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာအယူအဆအရ သာသနာ့ ဘောင်၌ ရတနာတစ်ပါး ရှိ၏။

၁။ Fǎ Luó ဖာလွော၊ ဝိနည်းဥပဒေသ

၂။ Fǎ Lǔn ဖာလွန်း၊ ဓမ္မစကြာ

၃။ Bǎo Sǎn ပေါင်းစန့်၊ ရတနာထီး

၄။ Bái Gài ပိုင်ကိုက်၊ မကိုင့်ဖြူ

၅။ Lián Huǎ လျှန်းဟွာ၊ ကြာပန်း

၆။ Bào Ping ပေါင်ဝိန်း၊ ရတနာဘူး

၇။ Jīn Yù ကျင်းယွီ၊ ရွှေငါး(ကလားတက်)

၈။ Pán Zhāng ဖန်းကျန်၊ မဟာပတ္တ(သင်္ဘောကြီး) တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ကြာပန်း အမှတ်အသားပါရှိသော လက္ခဏာရှင်သည် ကျင့်ကြံမှုနှင့် ဝိသီတရား ပြည့်စုံ သော သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်းတော် ဖြစ်သည် ဟု ကောက်ချက်ချရပေမည်။

ကျောပေါက်ဆရာတော်ကြီးနှင့်တကွ သမုတိ၊ ပရမတ် သံ၊ ဘဝပေါင်းအား လေးစားစွာ ရှိရှိဦးတင် ပါ၏ ဟုရား...

ဟူဂျင်းဖီ (ခေါ်) ဝူဂျင်းဖီ
(Hu Jin Zhi (a) Wu Jin Zhi)

သိုင်းပညာရှင်

ဆရာကြီးပင်းယကျ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

၁၀၁အတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) [အမှတ်-၄]

ဆရာကြီးပင်းယကျ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်လမှ အဆက်

မှတ်ချက်(၁)

“အင်းလေးသိုင်းပညာ” ဆိုသည်မှာ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း အင်းလေးဒေသမှ ပေါ်ထွက်လာသော သိုင်းပညာမဟုတ်ပါ။ တောင်ငူခရိုင် အင်းလေးရွာမှ ဆရာကြီး ဦးရစ်ကယ်(ခေါ်)ဆရာကြီးဦးဘိုးရစ် ၏ သိုင်းပညာ ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အင်းလေး သိုင်းပညာကိုပင် “ခြေစောက်ထောင် မြန်မာဘာသာ သိုင်းပညာ” ဟူ၍လည်း ကွဲပြားစွာ ခေါ်ကြပါသေးသည်။ ယာဂနှင့် ထမနဲ အမည်ပင် ကွဲသော်လည်း ပြတောချင်း အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ အင်းလေးသိုင်းတွင် ခြောက်ကွက် လ-ခြမ်း (ဝါ) ခြောက်ကွက်ပက်လက် (ဝါ) ခြောက်ကွက်ပ-စောက် ခြေကွက်ပုံကို မူတည်၍ ကစားလေ့ ရှိပါသည်။]

မှတ်ချက်(၂)

အင်းလေးသိုင်းနှင့် ခြေစောက်သိုင်း နှစ်ခုစလုံးခြေညီပုဂ္ဂိုလ်။

ထောင်သိုင်းတို့မှာ ပညာအနွယ်ချင်း တူသည်... ဆရာကြီး ဦးရစ်ကယ်မှ ဆင်းသက်လာသော ပညာရပ် ဖြစ်သည်ဟု ရေးသားခဲ့ပါသည်။

အမည်ပင် ကွဲသော်လည်း တစ်မျိုးတစ်စားတည်း ဖြစ်ကြောင်းကို “ယာဂနှင့် ထမနဲ အမည်ပင် ကွဲသော်လည်း ပြတောချင်း အတူတူ” ဟူ၍ ဝိဂြိုဟ်ပြုခဲ့ပါသည်။

“မျိုးမြန်မာသိုင်းပင်မ” (ခြေစောက်ထောင် မြန်မာဘာသာ သိုင်းပညာ)အဖွဲ့ကြီး၏ ပင်မ ဦးစီးဆရာကြီးဖြစ်သူ ဆရာကြီးဦးမြသီး၊ ပင်မဆရာကြီး ဦးခင်ထွန်း(ကွယ်

လွန်)တို့နှင့် အားကစားဝန်ကြီး မြန်မာ့သိုင်းသင်တန်း ကျောင်းတရားတန်း တွေ့ဆုံစကားပြောရင်းက ဆရာကြီးဦးမြသီးက “အင်းလေးသိုင်းပညာနဲ့ ထောင် သိုင်းပညာဟာ ကွဲသော်လည်း ပြတောချင်း အတူတူ ဆရာက ဆိုထားတယ်။ တကယ်အမည်ကွဲယလို့ ပြတောချင်း အတူတူ ဆရာရ” ဟု ပြောရင်း အင်းလေး

ပညာနှင့် ခြေစောက်ထောင် သိုင်းပညာချင်း မတူကွဲပြားပုံကို ပြောပြ၍ ကျွန်တော်က ယခင် ရပ်နှစ်ခုကို နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင် လောကီရသန့် မဂ္ဂဇင်းတွင် တာမျှ နှိုင်းယှဉ်ရေးသားခဲ့ပါ

စာမူပုံစံလက်သိုင်း မ-စဉ်များ

(အင်းလေးသိုင်းမူ)

- ၁။ = တီးထိုး
- ၂။ မှောက် = မှောက်ရန်ကျော်စားထိုး
- ၃။ ရှေ့မှောက် = ရှေ့ဖြိုးနောက်ဖြိုး
- ၄။ = လက်ပူလှည့်
- ၅။ = ခုတ်ဝင်ခုတ်ထွက်
- ၆။ = တားထပ်ကျော်
- ၇။ = တားရိုဆောင်
- ၈။ = ထိကာမ
- ၉။ = ဟင်္သာလည်ယှက်ယူ
- ၁၀။ = စွန်သုတ်
- ၁၁။ = ယိုးဒယားနောက်ဆံသပ်
- ၁၂။ = နောက်ဖြိုးတယ်ထမ်း
- ၁၃။ = နှစ်ချက်နောက်လိုက်
- ၁၄။ ကောက် = တားကောက်(ပ)
- ၁၅။ = ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၁၆။ = ခြေစောက်ထောင်သိုင်း၏
- ၁၇။ = ခြေစောက်ထောင်သိုင်း မူတစ်ခု ရှိပါသေးသည်။
- ၁၈။ = ယင်းမူကို ဓားသိုင်းလင်္ကာ (ဝါ) သိုင်းကထာဖြင့် ခပ်ဆိုထားပြီး ယင်းဓားသိုင်းလင်္ကာကို ရွတ်ဆိုရင်း ယင်းလင်္ကာပါ ဓားသိုင်းများကို ဖြစ်စေလေ့ ရှိပါသည်။

မြန်မာ့ဓားသိုင်းလင်္ကာ (ဝါ)

ဓားသိုင်းသီချင်း

- ၁။ မဟုတ်သေးပေမို့ ရွှေဓားစုံကိုင်ခဲ့
- ၂။ ယိုးဒယားဖြင့် ဘယ်သူချဉ်းမလဲ
- ၃။ နက္ခတ္တဗေဒ အကုန်ခွင်းစေမို့
- ၄။ များမို့ ကွက်စုံနင်းကာပ၊ လှုပ်
- ၅။ ချောင်ဖြာသို့ ဓားစကြာ တစ်ခါ
- ၆။ ခြေစောက်ထောင် ခေါင်းလွင့်လို့ ပြတ်စေ
- ၇။ မဟုတ်မမှတ်...

ရှမ်းတရုတ်ရယ်နှင့်၊ စိုက်သုတ် ဂဠုန်မောင်သို့၊ ခုတ်မယောင် မိုင်း သာနည်းရယ်ကာ၊ ရှေ့နောက်စုံ အသာဖြိုးကာပ ရှမ်းကြီးယဉ်ယဉ်နဲ့၊ ခုတ်ဝင်လျှင် ခုတ်ကာ တွက်မယ်ပ ယုံကံတဲ့ဟင်္သာ...

ချိုင်းထုတ် လက်ပူ၊ ကခုန်ကချင်၊ ထက်ဝေဟင်၊ စွန်ညှိဝဲသည်သို့၊ ဟင်္သာပျံ ဓားဟန်လွှဲပြန်တော့၊ ဝင်လည်း အနေတော်ကွယ်...

ဓားထမ်းကျော် နှစ်ချက်နောက် လိုက်ရင်ဖြင့်၊ ကတ်ကြေးနယ် အညှာကိုက်သည်သို့၊ ခေါင်းငိုက် စိုက်၊ ပြတ်စေမှာ ဝေဖြာကွယ် လည်သွေး၊ လွတ်သေးလျှင် အသာ တွက်လေတော့၊ ဆက်ရက်ခုန် ပျံခဲ့...

ယိုးဒယားဟန် နောက်ဆံသပ်ပါ လို့... သိုင်းဟန်ကျိုင်းဟန် ညှပ်ခါပ ဓားထိုးမလည်း မလပ်ပြီဘု ခြေထပ် သန်သန်နဲ့ ရန်သူမှန် အကုန်ပြုတ် အောင် ဓားကောက်ခါ ဝင့်ကာခုတ် လို့ရယ်၊ မျိုးဖြုတ်စိုလား...

အထက်ပါ လင်္ကာပါ

ဓား မ-စဉ်(ဓားနည်း) အမည်များမှာ

- ၁။ ဖိတိုင်ပြ
- ၂။ ဂုက်ကြီးထောင်ပံးစားခင်း
- ၃။ တားကောက်(ပ)
- ၄။ တားကောက်(ပ) ခြေပြောက်စားခင်း
- ၅။ လက်ပူလှည့်
- ၆။ တားကြော
- ၇။ ညှာဖောင့်ဆောင်(က)
- ၈။ တားဆန်စား
- ၉။ ဂဠုန်သုတ်

- ၁၀။ မိုင်းသာစားအထိုင်
- ၁၁။ မိုင်းသာစားအယိုင်
- ၁၂။ ရှေ့ဖြိုးစား၊ နောက်ဖြိုးစား
- ၁၃။ ရှမ်းကြီးတစ်ကွက် (ခြေတစ်ချောင်း ထောက်၍ ကစားနည်း)
- ၁၄။ ရှမ်းကြီးတစ်ကွက်ခြေပြောင်း (ထယ်ခြေ တစ်ချောင်း ထောက်ကစားရာမှ ညှာခြေ သို့ ပြောင်းကစားနည်း)

- ၁၅။ ခုတ်ဝင်ခုတ်ထွက်
- ၁၆။ ဟင်္သာလည်ယှက်ယူ(အခုန်အပုံပမီ)
- ၁၇။ ချိုင်းထုတ်လက်ပူ
- ၁၈။ ကချင်စား(၄-ချက်ခုတ်)အစပီစီး
- ၁၉။ ကခုန်စား(၄-ချက်ခုတ်)
- ၂၀။ စွန်သုတ်
- ၂၁။ ဟင်္သာပျံစား(အခုန်အပုံပမီ)
- ၂၂။ အနေတော်စား
- ၂၃။ တားကြော
- ၂၄။ နောက်နောက်လိုက်
- ၂၅။ ယိုးဒယား(တားရိုထိပ်ချင်း ဆောင်နည်း)
- ၂၆။ တားရိုဆောင်(တားရိုဖြင့် ပြေညှိဆောင်နည်း)
- ၂၇။ ကတ်ကြေးကိုက်စား
- ၂၈။ ဆက်ရက်ခုန်စား
- ၂၉။ ယိုးဒယားနောက်ဆံသပ်

၃၀။ သိုင်းခင်း ကျိုင်းခင်းစား
 ၃၁။ စားထိုးပ
 ၃၂။ ခြေထပ်လိုက်စား
 ၃၃။ ဆယ်နှစ်ချက်လက်ပယ်နီ
 ၃၄။ ကချင်စား(၄-ချက်ခတ်)အောက်စီးစား
 ၃၅။ စားစဉ်(တစ်ထပ်ထပ် နှစ်ထပ်ထပ်)
 တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်းက
ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမောင်ကလေး
ရှမ်းသိုင်းဆရာ ဆရာပြု
အင်းလေးသိုင်းဆရာနှင့်
ရှမ်းကြီးသိုင်းဆရာတို့ထံမှ
ရရှိခဲ့သော မှားသိုင်းကစားကွက်များ

- ၁။ ကတ်ကြေးကိုက်စား
- ၂။ ကတ်ကြေးခွဲစား
- ၃။ ကတ်ကြေးခံစား
- ၄။ ကတ်ကြေးညှပ်စား
- ၅။ ကတ်ကြေးစလွယ်လေးစား
- ၆။ ကတ်ကြေးစလွယ်ကြီးစား
- ၇။ ကတ်ကြေးစားထိုးပ
- ၈။ ကတ်ကြေးစားထိုးပခေါင်းဖြီး
- ၉။ ကြောင်လိပ်ခွန်ပက်စား
- ၁၀။ ကြောင်လိပ်ခွန်ပိုင်းစားတွက်စား
- ၁၁။ ကချင်စား(၄-ချက်)အပေါ်
- ၁၂။ ကချင်စား(၄-ချက်)အောက်
- ၁၃။ ကအူစား(၄-ချက်)
- ၁၄။ ကထာစား(၄-ချက်)
- ၁၅။ ကထာစား(၆-ချက်)
- ၁၆။ ကျားဖြီးခွဲစား
- ၁၇။ ကျွဲချိုသွေးစား
- ၁၈။ ကမ္ဘာဝက်စားသိုင်း
- ၁၉။ ကမ္ဘာဝက်ပြေလူစားသိုင်း
- ၂၀။ ခုန်ထပ်ခွန်တွက်
- ၂၁။ ခြောက်ချက်ခတ်စား

- ၂၂။ ခါးထောက်စား
- ၂၃။ ခြေပြောက်စားခင်း
- ၂၄။ ခြေခွင်ကြောင်လိပ်(အခင်း)
- ၂၅။ ခြေခွင်ကြောင်လိပ်(အတိုက်)
- ၂၆။ ဝါးချက်ခတ်စား
- ၂၇။ ငှက်ကြီးတောင်ပံစားခင်း
- ၂၈။ ညာဖခင်ဆောင်ပက်စား
- ၂၉။ ဂဠုန်တောင်စား(စားပြန်)
- ၃၀။ ဂဠုန်တောင်ယှက်စား(စားပြန်)
- ၃၁။ ချိုင်းထုတ်လက်ပူ
- ၃၂။ စွန်ဝဲစား(အခံ)
- ၃၃။ စွန်ဝဲစား(အတိုက်)
- ၃၄။ စွန်ထိုးစွန်သုတ်စား
- ၃၅။ စင်ရှေ့သုတ်စား
- ၃၆။ စုံပက်စား
- ၃၇။ စုံပိုင်းစား
- ၃၈။ စုံတွက်စား
- ၃၉။ စုံပံစား
- ၄၀။ စုံစလွယ်စား(အစပ်)
- ၄၁။ စုံစလွယ်စား(အထွက်)
- ၄၂။ ဆက်ရက်ခွန်စား
- ၄၃။ ဆက်ရက်ပစ်စား
- ၄၄။ ဆယ်နှစ်ချက်လက်ပယ်စား
- ၄၅။ ဆင်နာမောင်စား
- ၄၆။ ဆင်စွယ်လှစား

- ၄၇။ စားထမ်းခြေတက်
- ၄၈။ စားရိုးဆောင်(စားရိုးချင်ဆောင်)
- ၄၉။ စားရိုးဆောင်(ပြေဆောင်)
- ၅၀။ စားရိုးကာ ပိုင်းစား
- ၅၁။ စားရိုးကာ ရှေ့ဖြီးစား
- ၅၂။ စားရိုးခွဲစား
- ၅၃။ စားထမ်းလေးကွက်ခွန်
- ၅၄။ စားကြမ်းစားခတ်
- ၅၅။ စားစကြာ(ဘယ်ခြမ်း ညာခြမ်း)
- ၅၆။ စားထမ်းကျော် ကတ်ကြေးညှပ်
- ၅၇။ စားထိုး(တစ်ဖက်ထိုး နှစ်ဖက်ထိုး)
- ၅၈။ စားထိုးပ(အပေါ်ထိုး)
- ၅၉။ စားထိုးပ(အောက်ထိုး)
- ၆၀။ စားထိုးပခေါင်းဖြီး
- ၆၁။ စားထိုးပခေါင်းဖြီး ကတ်ကြေးထု
- ၆၂။ စားလူး(ပြေပိုင်းစား) အပြေပူ
- ၆၃။ စားလူးစားလိပ်
- ၆၄။ စားကောက်(ပ)ခြေတိုက်
- ၆၅။ စားကောက်(ပ)အခုန်
- ၆၆။ စားထမ်းကျော်
- ၆၇။ စားတစ်ချောင်းကျော်
- ၆၈။ စားနှစ်ချောင်းကျော်
- ၆၉။ စားဆန်အတိုင်
- ၇၀။ စားဆန်အထ
- ၇၁။ စားကောက်မ ခြေပြောက်စား
- ၇၂။ စားစဉ်(တစ်ထပ်ထပ် နှစ်ထပ်ထပ်)

- ၇၃။ လေးချက်လက်ပယ်
 - ၁၀၇။ လက်ပူးလှည့်(ညာရစ်)
 - ၁၀၈။ လက်ပူးလှည့်(ဘယ်ရစ်)
 - ၁၀၉။ လက်ပူးချိုင်းထုတ်(ဘယ်-ညာ)
 - ၁၁၀။ လက်ညှိုးထိုးစား
 - ၁၁၁။ လက်ညှိုးလှိုင်းစား
 - ၁၁၂။ ဝက်စွယ်ပြဲစား
 - ၁၁၃။ သုံချက်ခတ်စား
 - ၁၁၄။ သက်တင်ရေသောက်စား
 - ၁၁၅။ သိုင်းခင်းကျိုင်းခင်းစား
 - ၁၁၆။ ဟင်္သာလည်ယှက်စား
 - ၁၁၇။ အနေတော်စား
 - ၁၁၈။ မင်းကြီးတက်စား
 - ၁၁၉။ မင်းကြီးထုတ်စား
 - ၁၂၀။ ယွန်းစား
- ယခု ကျွန်တော် တင်ပြမည်မှာ ၁၉၆၁ ခုနှစ်က ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းကိုယ်တိုင် သင်ကြားခဲ့သော “စားနှစ်လက်သိုင်း အထူးသီးသန့် သင်တန်း” တွင် သင်ကြားပြသခဲ့သည့် ရှမ်းကြီးစားနှစ်လက်သိုင်းပညာ ဖြစ်ပါသည်။ ရှမ်းကြီးသိုင်းပညာ လမ်းသက်လာပုံမှာ... ဆရာစဉ် ဆရာဆက်ပြောပြသော ပါးစပ်ရာဇဝင်အရ

[ပါးစပ်ရာဇဝင် ဆိုသည်မှာ ရှေးသူဟောင်းတို့ အဆင့်ဆင့် ပြောကြားလာသော အဆင့်ဆင့် မှတ်သားလာသော အချက်တို့ကို ပြောလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာနှင့်ပေနှင့် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ခြင်း ရှိချင်မှ ရှိပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ပါးစပ်ရာဇဝင်ကိုလည်း မှားသည်ဟု တရားသေ ပြော၍မရပေ။ အဆင့်ဆင့် ပြောကြားလာသော စကား၊ အကြောင်းအရာတို့ကို ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ဖြင့် စာပေမှတ်တမ်း တင်လာသောအခါတွင် ရာဇဝင်သမိုင်းတို့ ဖြစ်လာရပေသည်။ စကားချစ်]

ရှေးအခါက တွဲတွဲမျိုးတွင် သိုင်းပညာနှင့် ပတ်သက်၍... ‘လက်မှာ ဘာဆင် တုတ်တွင် မောင်းခြေစောင်း ဘကျော်၊ တိုင်းလုံးကျော်’ ဆိုသော စာချိုးတစ်ခု ပေါ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

● ဗန်တိုလက်သိုင်း ပညာရပ်တွင် ရှမ်းကြီးသိုင်း ၃, ၇, ၁၀, ၁၁, ၁၂ တုတ်သိုင်းပညာရပ်(၅) ဆရာကြီး ဦးမောင်(ရှမ်း) ရုတ်သိုင်း အခြေသိုင်းဟု နာမည်ကြီးပါသည်။

● ရှမ်းကြီးဦးမောင်မောင် လက်ထက်တွင် “မြတ်စောညီနောင် သိုင်းအဖွဲ့” ဟူ၍ နာမည်ကျော်ပါသည်။

● ခြေကန်၊ ခြေခတ်၊ ခြေသိုင်း ပညာရပ်တွင် ဆရာကြီး ဦးဘကျော်က နာမည်ကျော်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးကျော်အုန်း ဂုဏ်ထက်တွင် "အနန္တသိပ္ပ ရှမ်းတရုတ်သိုင်းပညာ" ဟူ၍ နာမည်ကျော်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးကျော်အုန်းမှ ဆရာကြီး ဦးခင်ညွန့်၊ ဆရာကြီးဦးခင်ညွန့်၊ ဆရာကြီးဦးတင်မောင်၊ ဆရာကြီးဦးအောင်ဌေး(ရှမ်းတရုတ်)၊ ဆရာကြီးဦးစံမြင့်၊ ယခုလက်ရှိ ဆရာကြီးဦးစိုးကြည်တို့က အဆင့်ဆင့်ထိန်းသိမ်းလာခဲ့ကြပါသည်။

အထက်ပါ ဆရာကြီးသုံးဦးတို့မှာ ထိုခေတ် ထိုအခါက နာမည်ကျော်သိုင်းဆရာကြီး(၃)ဦးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ သိုင်းရိုဏ်းကြီး တစ်ရိုဏ်းစီ (ဝါ)ပင်မအဖွဲ့ကြီးတစ်ဖွဲ့စီ ထူထောင်နိုင်ခဲ့ကြသော ဆရာကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ထိုဆရာကြီးသုံးဦးတို့၏ ဆရာမှာ ဆရာကြီး ရှမ်းတရုတ် ဆရာရေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာရေး၏ မူလတပည့်ကြီးများထဲတွင် ဆရာကြီး ဖျာပုံဦးစစ်ကျင်နှင့် ဆရာကြီး စားရာဇာမြသန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအနွယ်မှ ဆရာကြီးဦးစစ်ကြင်၊ ဆရာကြီး ရှမ်းတရုတ်ဆရာစိန် (ခေါ်) လက်ဝဲလက်ျာဆရာစိန် (မြန်တိုင်းအောင်သိုင်းပင်မ)။

ဆရာကြီးဦးရေး၏ အခြားအနွယ်ကြီးတစ်ခုမှာ 'ဆရာကြီး ဦးညွန့် (မြန်တိုင်းမဟာသိုင်းအဖွဲ့)၊ ဆရာကြီးဦးညွန့်၏သား ဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်(ရန်နောင်သိုင်းအဖွဲ့)နှင့် ယခုမြန်တိုင်း မဟာပင်မသိုင်းအဖွဲ့ကြီးကို

ဆက်ခံသူ၊ ဆုတ်ခွာရှောင်တိမ်းသော ပညာမဟုတ်၊ တက်ကာတိုက်သော ပညာ၊ အတက်ကိုသာ ဦးစားပေးပြီး အဆုတ်ကို ဦးစားပေးသော ပညာ မဟုတ်သည့် ရှမ်းတရုတ်သိုင်းပညာကို "ကြံ့စက္ကပညာ" ဟု အမည်ပေး သင်ကြားသူ ဆရာကြီးဦးစိုးညွန့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းသို့သော ရှမ်းတရုတ် ဆရာကြီးဦးရေး၏ မူလ တပည့်ကြီးသုံးဦးအနက်မှ ရှမ်းကြီးသိုင်းဆရာ လက်သိုင်းပန်တိုပညာတွင် နာမည်ကျော်သော ဆရာကြီးဦးဘဆင်၏ ပညာအနွယ်များကို "ရှမ်းကြီးသိုင်း" ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးဘဆင်မှ ဆရာကြီးဦးမိုး၊ ဆရာကြီးဦးမေမာ၊ ဆရာကြီးဦးအောင်ညွန့်တို့ထံ ဆင်းသက်လာပါသည်။ (မေ-မိုး-ညွန့်) သိုင်းအဖွဲ့ဟု ခေါ်တွင်၍ တချို့က (မေ-မိုး-အောင်ညွန့်) ရှမ်းကြီးသိုင်းအဖွဲ့ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီး ဦးထွန်းစိန် လက်ထက်တွင် (မေ-မိုး-အောင်-ထွန်း) ရှမ်းကြီးသိုင်းအဖွဲ့ဟု အမည်တွင်ပါ

သည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆရာဦးတင်၏ နဂါးမောက် ရှမ်းကြီးသိုင်းဟူ၍ ရှိသေးသည်။ ပင်မဦးညွှောင် ဆရာကြီးဦးတင်ကြီးဖြစ်ပြီး ဦးတင်ကြီးတပည့်ကြီးများမှာ ဆရာကြီးထွန်း၊ ဆရာကြီးဦးစိန်ဝင်း(ယခုအာရှပန်တိုသိုင်းအဖွဲ့)၊ ဆရာဦးထွန်းအောင်၊ ပင်မဦးစီးဆရာဦးစိန်ထွေး(၁၉၈၈ ခုနှစ်က သွေးကြီးဗွေဟု နာမည်ကြီးခဲ့သူ)တို့ ဖြစ်ပါသည်။

[မှတ်ချက်။ ။ ဆရာကြီးဦးထွန်းအား အသားဖြူပြီး သွေးသောကြောင့် "သျှောင်ဖြူ" ခေါ်တွင်ပြီး အသားမညိုသျှောင်ရှိသော ဆရာကြီးဦးထွေးအား "သျှောင်မညို" ခေါ်တွင်ပြီး ခေါ်ကြပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန် ဆရာကြီးမင်းယကွ (တိုက်ပွဲဝင်)

ပြည်မြို့၊ လေပုလွန်ရာပညာပညာပေးကြီး

၏ ကံအရိပ်ဖော်သော ကျင့်စဉ်တော်

မောင်အောင်ကျော် (အိမ်မ)

မဟာသန္တတော်ကဝေ၊ အရှေ့မဟာသန္တတော်ကဝေ၊ အနန္တထေရ်

ကံစုသော နေ့လယ်ခင်းလေး၌ ကျောက်သည် အလုပ်နားရက်ဖြစ်၍ အဘအောင်၏အိမ်သို့ ပြန်လာရာ မုန့်များဝယ်ကာ မှုမရာကံ ကန်တော့လေ၏။ အဘအောင်နှင့် စကားစမြည် ပြောနေသောအချိန်တွင် အိမ်ရှေ့မှ... အဘအောင်... အဘ' ဟု ခေါ်သံကြားသဖြင့် အဘအောင်က... 'ဟေ... ဘယ်သူများလဲ၊ အိမ်ထဲထဲကနေလဲကွယ်' 'ဟာပါ အဘ... စိုးထွန်း' 'ဟေ... လူလေး၊ လာကွယ်ထိုင်ကြမ်းသောက်၊ လက်ဖက်ရည်ပေးပါကွယ်' 'ဟု လောကဝတ် ပြုလေ၏။ 'ဟု ထွန်းက... 'ဟုတ်ကဲ့ အဘ၊ အဘကို သားကန်တော့တာပါ' 'ဟေ... ကွယ်... ပြီးမှ ကန်တော့မယ်က လက်ဖက်စား၊ ရေခွေးသောက်ရင်း အမောဖြေပါဦးကွာ' ဟု ပြောလေ၏။ ထိုနောက် မတော်တက်သို့ လှည့်ကာ... လူလေး... ဒါ မောင်စိုးထွန်းတဲ့ ဂျာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးအဖြစ်' ဟု ဖိတ်ဆက်ပေးလေ၏။ 'ဟေ... ကြာ၌ ထို ကိုစိုးထွန်း

သည် သူ့တွင် ပါလာသော သိမ်မွေ့မှုနှင့် အဘအောင်ကို ကုန်လော့လေ၏။ ပြီးနောက် အဘအောင် အလှူအတန်းပြုလျှင် ထည့်ပြီး လှူပေးပါ

ဟု ဆိုကာ ငွေတစ်သိန်း ကန်တော့လေ၏။ အဘအောင်မှ... 'သာခု... သာခု... သာခုပါကွယ်၊ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းပြီး ဆင်းရဲနဲ့ဝရဲ ကင်းပါစေကွယ်' ဟု ဆုပေးလေ၏။ ကိုစိုးထွန်း

က...

'အာ... သားကို ပြောပြလိုက်တဲ့ ကံအင်္ဂါပေါ် ကျင့်စဉ်က တော်တော် လေးထူးတယ် အာ... သားရဲ့ ကျန်းမာရေးလဲ အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူး။ သိသိသာသာကြီးကို ကောင်းသွားပြီ။ အလုပ်ထဲမှာလဲ အရင်ကလို အတိုက်အခံတွေ မရှိတော့ဘူး။ စိတ်ချမ်းသာနေပြီ အာရေ'

အဘအောင်က...

'အေးပါကွယ်... အဆင်ပြေကြောင်း ကြားရတော့ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရပါတယ်ကွယ်'

ထို့နောက် ကိုစိုးထွန်းက...

'သားကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး အဘ' ဟု ခွင့်တောင်းလေ၏။ အဘအောင်က...

'အေး... လူလေး ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကွာ'

'ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ရပါလို၏ အဘ'

ဟု ပြောကာ ပြန်သွားလေ၏။ ကိုစိုးထွန်း ပြန်သွားသည်နှင့် ကျွန်တော်က...

'အဘ သူ့ကိုပေးတဲ့...'

ကျွန်တော့်စကားပင် မဆုံးသေးအဘအောင်က...

'ကျင့်စဉ်ကို မေးတော့မယ် မဟုတ်လား၊ စကားတောင်စား'

ဟု ပြုံးစရာနှင့် ပြောလေ၏။ ကျွန်တော်မှလည်း...

'အဟဲ့... အဘကလဲ ကိုယ့်သား တပည့်လေးကို ပစ်မထားပါနဲ့လို့'

ဟု ခပ်ရွန်းရွန်းလေး ပြောလိုက်လေ၏။ အဘအောင်က...

'ဟုတ်ပါပြီကွာ...လူလေးရာ'

၁၆၂ နဂါးကျောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဟု ဆိုရင်း ရေနှေးကြမ်းတစ်ခွက် ကို ငှဲသောက်လေ၏။ ပြီးနောက်...

'ဒီလိုကွ... ဒီကျင့်စဉ်က ပြည်ပြိုက ပေပုလ္လာရာမဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကံအင်္ဂါပေါ် ကျင့်စဉ်ကွယ်။ အဘအောင်ကို ယောင်စီး ထွန်းရောက်လာတုန်းက သူ့ကျန်းမာရေးက ကောင်းလိုက် မကောင်းလိုက် အလုပ်ထဲမှာလဲ အတိုက်အခံတွေ များနေလို့ အဘ မှတ်ထားတာတဲ့ ဒီကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ဖို့ ပေးလိုက်တာပဲ။ အဆင်ပြေမပြေကတော့ လူလေးပြင်တဲ့အတိုင်းပဲ'

ဟု ဆိုကာ အဘအောင်သည် သူ့အနောက်ရှိ စာအုပ်စီရိလေးထဲမှ သားရေးဖုံး စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ကာ ကျွန်တော့်ကို ပေးရင်း...

'ဒီအထဲမှာ မှတ်ထားတယ်။ ကူးယူသွားချေ' ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း အားရဝမ်းသာနှင့် မှတ်စုစာအုပ်ထဲသို့ ကူးထည့်လေ၏။ ပြီးနောက် အဘအောင်ကို စာမူရေးချင်ကြောင်းပြောကာ ခွင့်ပြုသဖြင့် ပေပုလ္လာရာမဆရာတော်ကြီး၏ပုံတော်ကို ရှာဖွေကာ စာမူတစ်ပုဒ် ရေးသား ဖော်ထုတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

ပေပုလ္လာရာမဆရာတော်ကြီး၏ ကံအင်္ဂါပေါ်ကျင့်စဉ်တော်

- ❖ ဤကျင့်စဉ်ကို နံနက်အရက် တက် (၅)နာရီမှ နံနက်(၉)နာရီ အတွင်း ပွားများအားထုတ်ရမည်။
- ❖ ဘုရားရှင်အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးများကပ်လှူကာ ငါးပါးသီလ (တတ်နိုင်ပါက ကိုးပါးသီလ

ဆောက်တည်ရန်) ဝယ်ယူ တည်ပါ။

ပြီးနောက်...

၁။ နမော တဿ ဘဂဝတော အပ္ပမာဒ သပ္ပာသပ္ပတ္တသံ၊ ဣတ္ထသမ္ပယုတ္တံ။

[၉-ခေါက် ချွတ်ပွားရန်]

၂။ အဗ္ဘတေဂ္ဂပိတေပထံ ဖဋ္ဌသရဏံ၊ အဗ္ဘတေဂ္ဂပိတေပထံ ဖဋ္ဌသရဏံ၊ အဗ္ဘတေဂ္ဂပိတေပထံ သံသယဣတ္ထမိ။ [၂၇-ခေါက် ချွတ်ပွားရန်]

၃။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံ့မဏိ၊ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။

၄။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံ့မဏိ၊ ဝဗ္ဗံ သရဏံ ဣတ္ထမိ။

၅။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံ့မဏိ၊ သံသယဣတ္ထမိ။

[၁၀-ခေါက် ချွတ်ပွားရန်]

၆။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ ဣတ္ထမိ သရဏံ၊ ဝဗ္ဗံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ ဣတ္ထမိ သရဏံ။

[၉-ခေါက် ချွတ်ပွားရန်]

၇။ အဗ္ဘဒ္ဒိ ကတ္တာ အဟံ အတ္တာနိ၊ အန္တေပိသိကာတိ ပံ စာရော၊ အဗ္ဘဒ္ဒိ ကတ္တာ အဟံ အတ္တာနိ၊ အန္တေပိသိကာတိ ပံ စာရော၊ အဗ္ဘဒ္ဒိ ကတ္တာ အဟံ အတ္တာနိ၊ အန္တေပိသိကာတိ ပံ စာရော။

[၃-ခေါက် ချွတ်ပွားရန်]

၈။ ဗုဒ္ဓေါ မေ ရက္ခန္တံ နိဗ္ဗံ၊ ဓမ္မော မေ ရက္ခန္တံ သဒ္ဓိ၊ သံယော မေ ရက္ခန္တံ အိဇာ၊ ဒီဃာယုဏောသတံ ဘဝေ။

[၉-ခေါက် ချွတ်ပွားရန်]

၉။ ဗုဒ္ဓဿပူဇံ ယဟာတောဝဇ္ဇန္တာ၊ ဓမ္မဿပူဇံ ယဟာဗ္ဗာဝဇ္ဇန္တာ၊ သံသဿပူဇံ ယဟာဘောဝဇ္ဇန္တာ။

[၉-ခေါက် ချွတ်ပွားရန်]

၁၀။ ဗုဒ္ဓဿပူဇံ ယဟာတောဝဇ္ဇန္တာ၊ ဓမ္မဿပူဇံ ယဟာဗ္ဗာဝဇ္ဇန္တာ၊ သံသဿပူဇံ ယဟာဘောဝဇ္ဇန္တာ။

F.21B. March, 2011

ကပ်ပါ၏။
အဗ္ဘတေဂ္ဂပိတေပထံ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဣတ္ထမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။
အဗ္ဘတေဂ္ဂပိတေပထံ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သံသံ၊ သံဃာတော်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဣတ္ထမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။
၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်အမှန်ဖြစ်၏။ အညံ့၊ ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
၄။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်အမှန်ဖြစ်၏။ အညံ့၊ ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
၅။ သံယော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်အမှန်ဖြစ်၏။ အညံ့၊ ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
၆။ သံသယ၊ သံသယတော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ အစစ်အမှန်ဖြစ်၏။ အညံ့၊ ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကွယ်ရာ အစစ်အမှန်ဖြစ်၏။ အညံ့၊ ဘုရားမှတစ်ပါး အခြားကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
၇။ [နိပါတ်(၂)နှင့် အနက်တူ] ၅။ အဗ္ဘဒ္ဒိကတ္တာ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ (နိယျာဒေမိ၊ အပ်နှင်းပါ၏။) ဝံ၊ တပည့်တော်ကို။ အန္တေပိသိကာတိ၊ ဆုံးမအပ်ရာ တပည့်ရင်းခြာဟူ၍။ စာရေထ၊ မှတ်တော်မူပါဘုရား။
အဗ္ဘဒ္ဒိကတ္တာ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်အား။ (နိယျာဒေမိ၊ အပ်နှင်းပါ၏။) ဝံ၊ တပည့်တော်ကို။ အန္တေပိသိကာတိ၊ ဆုံးမအပ်ရာ တပည့်ရင်းခြာဟူ၍။ စာရေထ၊ မှတ်တော်မူပါဘုရား။
အဗ္ဘဒ္ဒိကတ္တာ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သံသဿ၊ နဂါးကျောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၆၂

သံဃာတော်အား။ (နိယျာဓေဝိ၊ အပ်နှင်းပါ၏။) ဖံ၊ တပည့်တော်ကို။ အန္တေဝါသိကောတိ၊ ဆုံးမအပ်ရာ တပည့်ရင်းခြာဟူ၍။ တရေထ၊ မှတ်တော်ပူပါဘုရား။

၆။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။

မေဗ္ဗာ၊ တရားတော်သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။

သံယော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဝိဇေ၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း။ ရက္ခန္တ၊ စောင့်ရှောက်ပါစေကုန်သတည်း။

ဒီဃာယုကောသတံ၊ အသက်တစ်ရာရှည်ကြာသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

၇။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည် (ဝါ) ပူဇော်သောသူသည်။ မဟာတေဇဝန္တော၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။

မေဗ္ဗဿ၊ တရားတော်အား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည် (ဝါ) ပူဇော်သောသူသည်။ မဟာပညာဝန္တော၊ ကြီးသောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။

သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းသည် (ဝါ) ပူဇော်သောသူသည်။ မဟာဘောဂဝန္တော၊ များသော စည်စိမ်ညွှတ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

ဝေတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့ မှန်ကန်စွာဆိုအပ်သော သစ္စာစကား

ကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သပ္ပဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၈။ ဗုဒ္ဓတေဇ အဓိန္ဒမော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရန်သူကို အလွယ်တကူ ဆုံးမနိုင်၏။ ဓမ္မတေဇ မဟာလာဘော၊ တရား၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ကြီးမြတ်သော လာဘ်လာဘရှိ၏။ သံဃတေဇ မဟာယသော၊ သံဃာ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် များသောအခြံအရံရှိ၏။

ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့ မှန်ကန်စွာ ဆိုအပ်သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သပ္ပဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၉။ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဓမ္မဂုဏော၊ တရားဂုဏ်တော်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ သံဃဂုဏော၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ မာတာပိတုဂုဏော၊ အမိအဖတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ အာစရိယဂုဏော၊ ဆရာဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။

ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့ မှန်ကန်စွာ ဆိုအပ်သော သစ္စာစကား

ကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သပ္ပဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော်များ၏ ယုံကြည်မှုကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်များဖြင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအပေါ် ဆရာကြီးဦးသီဟ (သာသနာ့ဓရီယ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ပထမဂါထာတော်မှ ဒုတိယတော်အထိ အားလုံး ရွတ်ဆိုသည်နှင့် အောက်ပါ ဂါထာတော်များအနည်းဆုံး ပုတီး(၁)ပတ် (၁)ဆုံး ပုတီး(၄)ပတ် စိပ်ပါ။ တစ်တည်း အားရစူးစိုက်ကာ ပုတီး(၁)ပတ် ရွတ်ဆိုပါ။

ဂါထာတော်မှာ...

'သိဒ္ဓိ အနုပု ဝိနော၊ ဝိနော အနုပု ကျွန်တော်အနေနှင့် တိမ်မြောက်သော ဤကျင့်စဉ်တော်အား ကံမြင့် ကံအရိပ်ဖော် ကံကောင်းသော စာဖတ်သူ ဓမ္မစိတ်ထူထောင်အတွက် စေတနာရေစားရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။ သော မိတ်ဆွေများလည်း ကျင့်ဆောင်နိုင်ပြီး သိရိယာမိတ်ဆွေများလည်း ပြန်အမှတ်ရ အကျိုးထူးနိုင်ကြပါ။

ရတနာသုံးပါးနှင့် ဝေပုရရာမဆရာတော်ကြီး၏ ပညာအား ရှိခိုးဦးစိုက်လျက်... သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါယ နမာမိ

မောင်အောင်ကျော်(အိမ်)

ပထမဂါထာ

ရွှင်လန်းကြပါစေ

မတ်လတွင် ငွေကြေးအခက်အခဲ ပြေလျော့၍ မတ်လလာဘ ရွှင်လန်းကြစေရန်...

မိတ်ဆွေများ (မတ်လ ၂၁-ရက် မှ ဧပြီလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။

မိတ်ဆွေများ (ဧပြီလ ၂၁-ရက် မှ မေလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ကရုဏာဗျူဟာ

(ဇွန်လ ၂၁-ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ရွက်လှ(၆)ခက်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ သပြေ(၆)ခက်နှင့် သောက်တော်ရေး(၄)ခွက်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။

မိတ်ဆွေများ (ဧပြီလ ၂၀-ရက် မှ မေလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

သိဟ်ရာဗျူဟာ

(ဇူလိုင်လ ၂၂-ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဝိသုဒ္ဓိညွန့်(၃)ညွန့်၊ စွယ်တော်(၃)ညွန့်နှင့် ဝိသုဒ္ဓိ(၆)ညွန့်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။

မိတ်ဆွေများ (မေလ ၂၁-ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ကရုဏာဗျူဟာ

(ဩဂုတ်လ ၂၂-ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဩဇာညွန့်(၉)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၉)ခက်၊ သပြေ(၉)ခက်

နှင့် သောက်တော်ရေ(၃)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှံ ဆုတောင်းပါ။

☉ တူရာသီဗျား

(စက်တင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ပေါက်ပေါက်(၇)ပန်းကန်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၇)ညွန့်၊ ပိတောက်(၇)ခက်နှင့် ယပ်(၉)ခုတို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှံ ဆုတောင်းပါ။

☉ ဗြိစ္ဆာရာသီဗျား

(အောက်တိုဘာလ ၂၃-ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၂-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

စွယ်တော်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၇)ခွက်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။

☉ ဓနုရာသီဗျား

(နိုဝင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ပိတောက်ညွန့်(၅)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၅)ရွက်၊ အောင်သပြေ(၅)ခက်နှင့် ယပ်(၁၀)လက်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။

၁၆၆ မဂ္ဂရာဇာဓိပတိစင်္ကြံမဂ္ဂဇင်း

☉ မကာရာသီဗျား

(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁-ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ပေါက်ပေါက်(၃)ပန်းကန်၊ ဆိမ့်(၆)ယို(၃)ပယ်၊ နံ့သာရည် (၃)ခွက်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။

☉ ကုရာသီဗျား

(ဇန်နဝါရီလ ၂၀-ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဩဇာညွန့်(၆)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း(၆)ရွက်၊ သီဟိုဠ်(၆)ခက်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၃)ပန်းကန်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။

☉ မိန်ရာသီဗျား

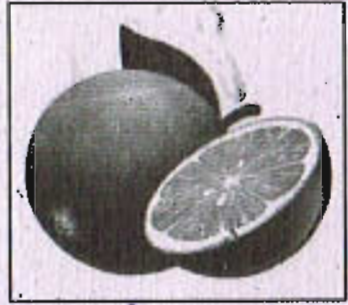
(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက် မှ မတ်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဥသျှစ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ သောက်တော်ရေ(၆)ခွက်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လျှံဆုတောင်းပါ။ အတိတ်ကုသိုလ်အကျိုး နိုးထ၍ ရေရိုက်၊ လာဘ်လာဘများ လွယ်လင့်တကူ ဝင်ရောက်လာပါသည်။

လာဘ်လာဘများ ရှင်လန်းကြပါစေ၊
ဘုန်းကျော်စွာ(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ကြောင်ရောဂါအတွက်

အစွမ်းထက်ဆေးတစ်လက်

ပျားတိရစ္ဆာန်တွေထဲမှာ ကြောင်ကလေးများကို မွေးမြူတတ်ကြပါတယ်။ အိမ်တိုင်းလိုလို တွေ့ကြုံတာပါ။

ကြောင်ကလေးတွေ ပွားထားတဲ့ ကြောင်ကလေးတွေမှာ ပိတ်ပင်တာ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီဆိုရင် တော်တော် အလုပ်ကြုံ ကုရောက်ပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်က ပြောတဲ့ ဒါမှမဟုတ်လဲ ရောဂါဖြစ်နေတဲ့ ကြောင်ကလေးကို ခေါ်ပြီး ဆရာဝန်ဆီသွားပြရန် ငွေကုန်လှပန်း ပြောတာပါ။

ကျွန်တော်ဆိုရင် ကြောင်ကို အင်မတန်ချစ်တတ်ပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အိမ်မှာ တော်တော်လှတဲ့ ကြောင်ကလေး(၅)ကောင် မွေးထားပါတယ်။ ကြောင်ကလေးတွေ နေမကောင်းဖြစ်ရင် ဆရာဝန်ဆီ သွားပြပါဘူး။ ဆေးနည်းတိုနဲ့ပဲ အိမ်မှာပဲ ကုသတာပါ။ ပျောက်ကင်းတာက များတယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကုသလို့ ကြောင်ရောဂါ ပျောက်ကင်းသက်သာတဲ့ ဆေးနည်းတိုလေးကို မွေးမြူချစ်သူများအတွက် လက်ဆောင်အဖြစ် အသိပေး ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဆေးနည်းက လွယ်လွယ်ကလေးပါ။ မြားသံရာသီစစ်စစ်တစ်လုံး ရအောင်ရှာပါ။ ရလာတဲ့ သံရာသီကို တနင်္ဂနွေနေ့ သင့်သလို စိတ်ပါး ပြီးတော့ မွေးနေ့နေ့ ဖြစ်နေတဲ့ ကြောင်ကလေးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို သံရာသီစိတ်နဲ့ ပွတ်ပေးပါ။ နေရာလပ်ပကျွန်အောင်ပွတ်ပါ။

ကြောင်တစ်ကိုယ်လုံး သံရာရည်တွေနဲ့ ရွှံ့ရွှံ့နေပါလိမ့်မယ်။ စိတ်မပူပါနဲ့ ဘာမှ မလှိုင်ပါဘူး။ မျက်ဆုံးမှာ သံရာရည် အနည်းငယ်ကို ကြောင်ရဲ့ ပါးစပ်ထဲဝင်အောင် တိုက်ပေးလိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် ကုသလို့ ပြီးပြီ။

မျက်တစ်နာရီလောက် ကြာတဲ့အခါ ကြောင်ကလေး နေကောင်းလာတာကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရမှာပါ။ ကြောင်ရောဂါပဲဖြစ်ဖြစ် သံရာရည် တစ်ခါပွတ်ရုံနဲ့ မပျောက်ဆေးရင် သံရာထပ်တစ်ကြိမ် ထပ်ပွတ်ပေးပါ။ ပြည့် ပျောက်ကင်းသက်သာသွားမှာပါ။

ကျွန်တော် လက်တွေ့ကုသနေတဲ့ ဆေးနည်းဖြစ်တာကြောင့် စိတ်ချယုံကြည်စွာ အသုံးပြုပါလို့ တိုက်တွန်း ကြပါတယ်။

ရေဦး လောင်ကျော်သူ

အလုပ်အနားခံရသူများ အတွက်

'အသက်တစ်ရာဖန်တီးရန် အပူတစ်ရာတွေရ' မြန်မာမှု နယ်ပယ်က မြန်မာ့ရိုးရာ စကားပုံသည် ယနေ့အထိ မှန်နေဆဲ ပင်ဖြစ်သည်။

လောကီနယ်ပယ်ကား ကျယ်ဝန်း ပါတိ။ ပုထုဇဉ်တို့သဘောအရ လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟ ဟူသည့် မီးများသည် ပုထုဇဉ်တို့၏ ကျက်စား ရာ နေရာလည်းဖြစ်သည်။

ဤမီးသုံးမီးကြောင့် အခက်အခဲ တွေ၊ အကျပ်အတည်းတွေ အမှန် တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အလုပ်အနားခံရသူများ ရှိသကဲ့ သို့ အလုပ်မှ ရပ်စဲခံရသူများလည်း ရှိကြသည်။ သူ့ဆန်စားရသူများ၏ ဘဝအမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အလုပ်အနား ခံရသူများ အတွက် စာရေးသူ နားနောင် ဆရာတော် ဦးကလျာဏထံ ပေဒင် ပညာ သင်ယူစဉ်က သင်ကြားခဲ့ရ သည့် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်များ အနက် အလုပ်ရပ်နားခံရသူများ အဖို့ အဆင်ပြေစေနိုင်ရန် အောက်ပါ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်များကို ရေးသား တင်ပြသွားလိုပါသည်။

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုလျှင်... မှန်အိမ်ကို အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်မှာ ဖြစ်စေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့၏ ဆပွတ်ဖြစ်သော သောကြာအရပ် (မြောက်)အရပ်တွင်ရှိသော ဘုရား တွင် လှူဒါန်းပါ။

၁၆၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်စွာအား

ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ဤသို့ ဆင်သော်

၂။ တနင်္လာသားသမီးဆိုလျှင်...

မျက်နှာကြက် မကိုဋ်ကို အင်္ဂါ အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်မှာ ဖြစ်စေ၊ တနင်္လာ၏ ဆပွတ်အရပ် ဖြစ်သည့် အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်ဘုရားမှာဖြစ်စေ မြင့်ရာအရပ် တွင် ဆွဲပြီး ဆုတောင်းပါ။

၃။ အင်္ဂါသားသမီးဆိုလျှင်...

အင်္ဂါနံဘုရားကို စိန်လှူပါ။ ပျက်စီးနေသော စိန်ဖူးကို ပြုပြင်ပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မလှူ နိုင်လျှင် ဖော်စိမ်းကို အင်္ဂါနံဘုရား မှာ လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုလျှင်...

ပန်း၊ ပုလင်း၊ ပလောင်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနံ

ဘုရားမှာ လှူပါ။ ဗုဒ္ဓဟူး၏ ဆပွတ် အရပ်ဘုရားဖြစ်သော တနင်္လာနံဘုရား မှာ လှူပြီးစေ အရှေ့အရပ်ရှိ တနင်္လာ ဘုရားကို လှူပါ။ ဆုတောင်းပါ။

၅။ ကြာသပတေးသားသမီးဆိုလျှင်...

ဖန်ဘူးထဲ မျက်မှန်ထည့်၍ ဗုဒ္ဓဟူး ဘုရားဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါတောင် (အရှေ့) တောင်ထောင့်)မှာဖြစ်စေ၊ ကြာသပတေးနံဘုရားမှာဖြစ်စေ ဆုတောင်းပါ။ လှူပါ။

၆။ သောကြာသားသမီးဆိုလျှင်...

သပိတ်ကို အင်္ဂါနံဘုရား မှာ ဖြစ်စေ၊ ဆပွတ်အရပ်ဖြစ်စေ၊ တောင်အရပ် ဗုဒ္ဓဟူးနံဘုရား မှာ ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါသား ရဟန်းတို့ မှာ ဖြစ်စေ လှူဒါန်းပါ။ သွပ်ဖိုး၊ လှူ ခြင်း။ သောကြာနံဘုရား ထောင့်ရှိ တန်ဆောင်တော် သွပ်ဖိုးပြီး လှူဒါန်းပါ။

၇။ စနေသားသမီးဆိုလျှင်...

ပိတောက်သားကို (ဆပွတ်) ပုတီး ပြုလုပ်၍ စနေနံဘုရား မှာ ဖြစ်စေ၊ ကြာသပတေး၏ အရပ်ဘုရားမှာဖြစ်စေ လှူပါ။ မောရသုတ်ကို နံနက် ချိန်နှင့် ညနေ နေဝင်ချိန်တွင် ခေါက် ရွတ်ပါ။

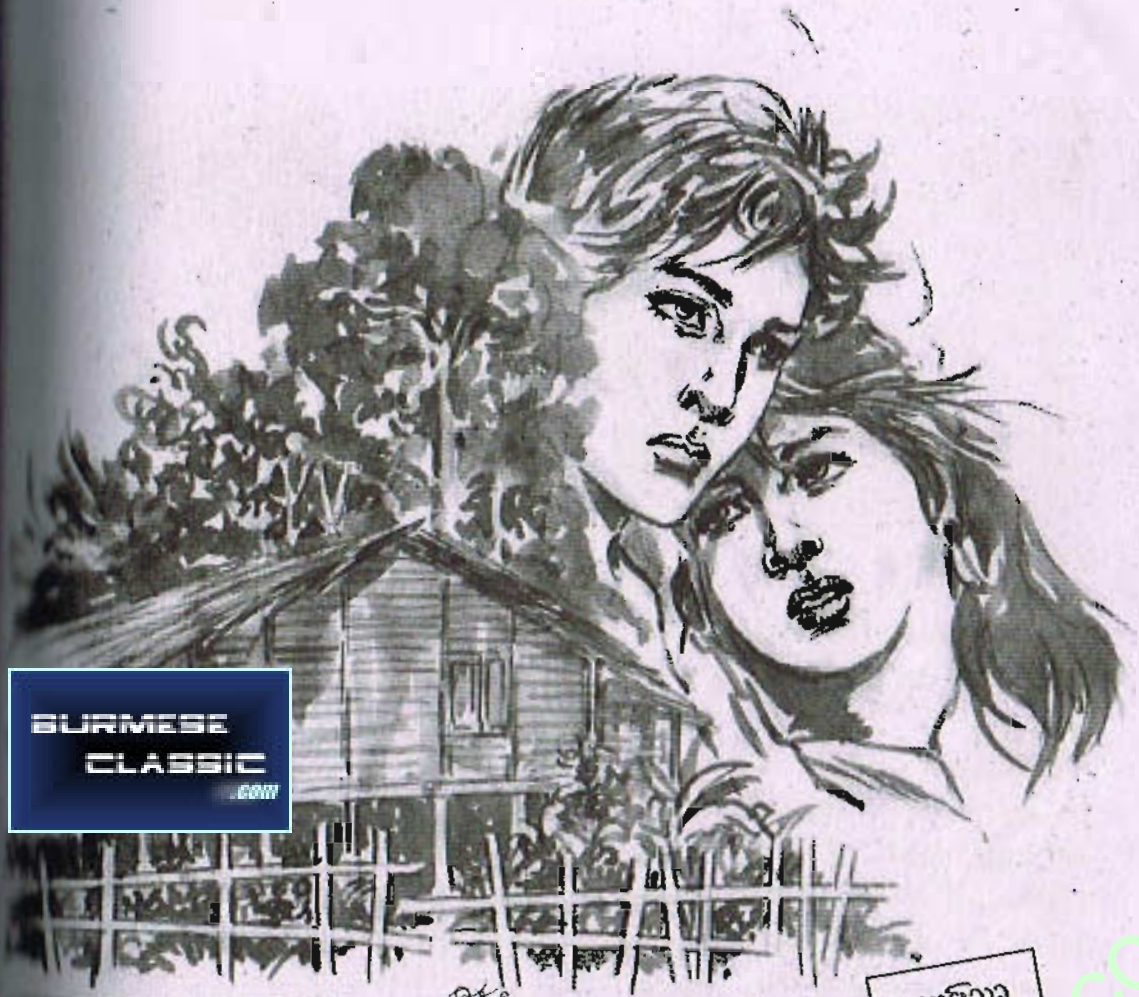
အာယု ဝတ္ထော သုတ် မှာ မောင်ဗဟိန်၊ (အင်္ဂါတောင်)

[၁]

လှူခဲ့သော နှစ်လေးဆယ်ကျော် နှစ်ဖြစ်၏။ အနောက်ရိုးမတော မှာ ရွာကြီးတစ်ခု၌ မူလတန်း

11A. March, 2018.

ကောဇာရာ

အပြစ်ကင်းသော

ချစ်ခြင်း ဝယ်ကြာ

ကျောင်းတစ်ကျောင်း ရှိ၏။ ထို ကျောင်းသို့ ဖြို့သား ကျောင်းဆရာ ငယ်တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေ ၏။

ကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ ရောက် တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ ထူးဆန်းသော အကြောင်းအရာ မဟုတ်သော်လည်း ထိုကျောင်း ဆရာလေး၏ ပုစ္ဆာနှင့် ရုပ်ရည်

ကြောင့် ဝိတ်ဝင်စားခြင်း ခံရခြင်း ဖြစ်၏။

ကျောင်းဆရာလေးမှာ ရုပ်ရည် အထူးသန့်ပြန့်သည့်အပြင် ပါရှိလာ သော တစ်ကိုယ်စာ အသုံး အဆောင်များမှာလည်း ထိုဒေသ ထိုခေတ်ကာလ အခြေအနေအရ အကောင်းစားချည်းဖြစ်၏။

ကျောင်းဆရာလေးအား ရွာ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်စွာအား

၁၆၉

လူကြီး အိမ်ဘေးရှိ အဖိတွင် နေရာ
ချထားပေးပြီး စားရေးသောက်ရေး
ကိုလည်း ရွာသူကြီးကပင် တာဝန်
ယူပေးလေ၏။ ထိုလူငယ်လေးမှာ
သန်ပြန်သပ်ရပ်ပြီး အထက်တန်း
လွှာမှ ဆင်းသက်လာဟန် ရှိသော်
လည်း မိမိပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆီလျော်
သင့်မြတ်စွာ နေထိုင်ပြောဆိုတတ်
သဖြင့် ခင်မင်သူ ပေါများလာလေ၏။

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဤ
မျှဝေးလံသော တောတောင်ကြားရှိ
ရွာတစ်ရွာတွင် လာရောက် အလုပ်
လုပ်သည်ကို တီးခေါက်ကြည့်ပါက
ပြုံးနေတတ်ပြီး မည်သည့်အဖြေမှ
ပြန်လာလေ့ မရှိ။

ထိုခေတ်အခါက ကျောင်းဆရာ
ရှားပါးသောကာလ ဖြစ်သဖြင့်
အတန်း(၅)တန်းတွင် ဆရာ(၂)
ယောက်သာရှိပြီး စုပေါင်းသင်ကြား
ပေးရလေ၏။ ယင်းအပြင် ကျောင်း
ဆရာလေးမှာ စာပေ ပရိယတ္တိ
ကြွယ်ဝပြီး ဗဟုသုတ အရာ၌လည်း
ပြည့်စုံသည့်အပြင် ရပ်ရေးရွာရေး၌
ကူညီဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်လေ
ရာ (၆)လခန့်ကာလအတွင်း လူကြီး
လူငယ်များသာမက ရွာ၏ ကွမ်း
တောင်ကိုင် အလှပဂေးများကပါ
မျက်စိကျလာသူ ဖြစ်လာခဲ့လေ၏။

ထိုသို့ ရှိရာမှ ရွာ၏ ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝမှုစာရင်းဝင် တောင်သူကြီး
၏သမီးနှင့် တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီး
ကျွမ်းဝင်ရာမှ လူငယ်ချင်း သဘော
တူမျှ ချစ်ကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြလေ၏။

ထိုရပ်ရွာ၏လေ့အရ ငွေကြေး
ပြည့်စုံသော်လည်း အပို ချွဲကား
၁၅၀ နှစ်ကျော်အကြာမြောက်

ပကာသန မရှိသဖြင့် နေအိမ်များမှာ
သာမန် ခြေတံရှည်အိမ်များသာ ဖြစ်
၏။ အောက်ထပ်တွင် အကာမရှိ
(၉)ပေခန့် အမြင့်ရှိပြီး ကျွဲ၊ နွား၊
လှည်း၊ လယ်လုပ်ကိရိယာများ
စသည်တို့ ထားရှိပြီး အပေါ်ထပ်
တွင်သာ နေထိုင်လေ့ရှိ၏။

အပေါ်ထပ်တွင်လည်း မိဘများ
က မိသားစုခန်းခေါ်ခေါ် ဘုရားခန်း
ခေါ်ခေါ် အိမ်ဦးခန်းခေါ်ခေါ် အခန်း
ကျယ်တွင် နေထိုင်အိပ်စက်ပြီး
သမီးအပျိုရွယ်ကသာ အခန်းတွင်း
အိပ်စက်ရလေ၏။ အပေါ်ထပ်တွင်
လည်း ထရံကာ သက်ငယ်မိုးသာ
ဖြစ်ပြီး ဝါးကြမ်းခင်းသာရှိ၏။

ငွေကြေးရှိသူတို့က ဘုရား
ကျောင်းကန်လှူဒါန်းခြင်း၊ မြေအိုး၊
စဉ့်အိုးများတွင် ထည့်သွင်းပြီး မြှုပ်ထား
ခြင်း ပြုလုပ်တတ်ကြပြီး အိမ်ထောင်
ပရိဘောဂ များများစားစား မရှိလှ
သဖြင့် ငွေရှိသော်လည်း ကုန်ကျ
စရိတ် မများ၍ စုဆောင်းနိုင်ကြသူ
များဖြစ်၏။

အောက်ထပ်မှ အပေါ်ထပ်သို့

တက်ရာတွင်လည်း ပျောက်
တားဖြင့် ထစ်ထားခြင်း၊ ပါး
(၂)ချောင်းကို ဘောင်(ပေါင်)ပျောက်
ဝါးကျစ်ဖြင့် လေ့ကားဆံ
ထောင်ထားခြင်းသာဖြစ်၏။

ထိုဒေသ၌ ထူးခြားသော
တစ်ခုလည်း ရှိပြန်၏။ အပေါ်
နှိုက်သောလေ့ဖြစ်၏။ အပေါ်
နှိုက်သည် ဆိုရာ၌ သမီးမိန်းကား
အပျိုအိပ်သော အခန်းခေါ်ခေါ်
လက်တစ်ဖက် နှိုက်သော
အပေါက်တစ်ပေါက် ထားထား
ကာလသားလူပျိုက ထိုထပ်
မှ လက်နှိုက်၍ ညအခါ မိန်းကား
ကို နှိုး၍ လူပျိုစကား ပြော
တုံ့ပြန်သည်လည်းရှိ၊ ဖြစ်
သည်လည်းရှိ၏။

မိန်းကလေး နှစ်သက်ပါက
ကာလတစ်ခု၌ မိဘများ အိမ်ထဲ
အိမ်ဦးခန်းသို့ ညအချိန် လာ
နိုင်၏။ ထိုသို့ လာလည်ရာမှ
မိဘများ လူငယ်များမှ ဘဝ
လက်ထပ်ရေး တိုင်ပင်ပေး
နိုင်၏။

ကျောင်းဆရာလေးလည်း
အပေါက်နှိုက်သော
ကြားဖူး၍ လူငယ်ကာလ
တစ်ယောက် အကူအညီ
လသာသာ ညအခါ၌ ချစ်သူတစ်
သွားရောက်လေ၏။ နှစ်ဦး
အိမ်ပေါ်တက်သော ဝါးလေ့ကား
အတူ မ၊ယူ၍ မိန်းကလေး
အိပ်ခန်းအပေါက်သို့ ကျောင်း
က တက်၏။

အဖော်လူငယ်က

လူကားကို ကိုင်ပေးထား၏။
ဆရာလည်း အပေါက်မှ
မိန်းကလေးကို စမ်း၏။
မှသည်ကိုခေါ်၏။ မိန်းကလေး
ကျောင်းဆရာမှန်းသိ၍
တုံ့ပြန်
လေ၏။

[၂]

တဖြောက်ဖြောက် ကျနေ
မိုးနှောင်းနေလယ်ခင်း၌
ပေဒင်ဟောခန်းသို့ လူငယ်
ရောက်ရှိလာလေ၏။
အသားဖြူဖြူ ကိုယ်လုံး
ကောင်းကောင်း အရပ်
ရှုပ်အဖြူဖြင့် အတော်ပင်
ကြည့်ကောင်းသူ ဖြစ်လေ

လူငယ်ကား ကွေ့ဝိုက်စကား
သု၏ အချစ်ရေးကိစ္စကို
သိလိုဟန် ပြောဆိုလေ၏။
နေ့လယ်ပိုင်း လူရှင်း
အေးဆေး
ပြောဆိုနိုင်ပါကြောင်း
ခင်းပါလေ၏။

ကွန်ဆက်က နေမင်း
ပစ္စယော့မှာ နေပါ
ကိုယ်ပိုင်အထက်တန်းကျောင်း
လုပ်ငန်းလုပ်ငယ် တကယ်က အတိုး
ကျောင်းကုန်သည်တွေ
ကျောင်းအုပ် လုပ်ရာက
ယူထားပြီး ကျွန်တော်ကဲ့သို့
လုပ်ငန်းလုပ်

ကျွန်တော်က TEACHING

DIPLOMAကို Singaporeက
သွားယူတာပါ။ ဟိုမှာ (၂)နှစ်လောက်
တက်ခဲ့ပါတယ်။ တိုက်ခန်းလေး တစ်ခု
ငှားနေတာပါ။ သူငယ်ချင်းနဲ့ စပ်တူ
တာပါ။

သာမန်အားဖြင့် ကျွန်တော်က တိရစ္ဆာန်
ချစ်တတ်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ များတတ်သူလဲ
မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီပေယံ ကျွန်တော် ပြန်
လာတဲ့ တစ်နေ့မှာ ခွေးလေးတစ်ကောင်
အခန်းပေါက်မှာ ထိုင်ရင်း အပြန်နဲ့
နှုတ်ဆက်တယ်ဆိုလျှင်

'ခဏနေပါဦး မောင်နေမင်း
အောင်၊ အခု ဗေဒင်မေးတာက
အချစ်ကိစ္စဆိုပြီး ခွေးပျောက်တဲ့ကိစ္စ
ဖြစ်နေပြီထင်တယ်။ ဆရာက ပစ္စည်း
ပျောက် မဟောပါဘူး။ ငရဲကြီးလိုပါ'

'မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ၊ ခွေးစကား...
အ...အခွေးအကြောင်း ထည့်ပြော
မှ ဖြစ်မှာမို့ပါ'

'ဪ...ဒီလိုလား၊ ကဲ ပြောပါ။
ခွေးဖူးစာဇာတ်လမ်း နားထောင်ရ
တာပေါ့'

နေမင်းအောင်မှာ လူနုလို့
စကားကြောင့် လူနုလို့လည်း
အောင်သက်သက် ပြန်သွားဟန်
တူသော်လည်း သူ့ဖော်လမ်းကို
ဆက်၍ ပြောသ၏။

'ဟုတ်ကဲ့ အဲဒီခွေးကလေးက အမြဲ
လာနှုတ်ဆက်တယ်။ ကျွန်တော်
ကျောင်းက ပြန်လာတိုင်း နှစ်ပတ်
လောက် တွေ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်
အခန်းထဲဝင်ရင် သူက အပြင်ကပဲ
နေပြီး ပြန်သွားပါတယ်။ အခန်း
တစ်ခန်းခန်းက ထင်ပါတယ်။
တစ်ရက်တော့ ကျွန်တော်လဲ
ခွေးကလေးကို ခေါ်မိပါတယ်။

သူကလဲ လိုက်ပါတယ်။ အဖြူ
ရောင် အနက်ကွက်ကလေးပါ။ ခွေး
အစာ သက်သက်မရှိပေမယ့် ရိုက်
မှန်ကလေးတွေပဲ စက္ကူလေးခင်းပြီး
ချကျွေးပါတယ်။ (၅)မိနစ်လောက်
နေတော့ ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

တစ်ရက်တော့ ပင်ပန်းတာနဲ့
ခွေးကလေးကို အစာချကျွေးရင်း
ကော်ဇော်ပေါ် လှဲချလိုက်တာ
အိပ်ပျော်သွားမိပါတယ်။ တစ်နာရီ
လောက် ကြာမယ်ထင်ပါရဲ့...
တစ်ယောက်ယောက်အသံ ကြား
တော့ နိုးလာပါတယ်။

အပြင်က တစ်ယောက်ယောက်
က 'မစ်ကီ...မစ်ကီ'လို့ ခေါ်တဲ့
အသံနဲ့ အထဲက ခွေးကလေးက
ပြန်ဟောနေတဲ့အသံပါ။ ဒီတော့မှ
ကျွန်တော်က ခွေးကလေးကို တံခါး
ဖွင့်ပြီး ပြန်မလွှတ်ပေးမိခဲ့တာ သတိ
ပေးပါတယ်။ တံခါးဖွင့်ပေးတော့

ခွေးကလေး ပြေးထွက်သွားပါတယ်။
အပြင်မှာ သူ့သခင်ဖြစ်ဟန်တူတဲ့
မိန်းကလေးတစ်ဦးလက်ထဲ ပြေးဝင်
သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်လဲ အကျိုး
အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီ
မိန်းကလေးကလဲ မြန်မာပါပဲ။ ဒီ
နှစ်ကျော်အကြာမြောက်

တိုက်ခန်းကတော့ မြန်မာတွေ အများစု ငှားရမ်းနေထိုင်ကြပါတယ်။ နောက်တော့ ခင်မင်သွားပါ့တယ်။ သူ့နာမည်က 'ခင်စန္ဒာအောင်ပါ' 'ခင်ရာက ကြင်နာလာကြတယ် ပြောပါကွာ' 'ဟုတ်ကဲ့၊ အတိုချုပ် ပြောရရင် အဲဒီလိုပါပဲ။ သူကလဲ Poly Technic လာတက်နေတဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းဆီ အလည်လာတာပါ။ သူ့ကော ကျွန်တော်ပါ မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်လာကြ ပြီး ရန်ကုန်မှာ တွေ့ပါတယ်။ သူက သူ့မိဘဖွင့်ထားတဲ့ မူကြိုကျောင်းမှာ မန်နေဂျာလုပ်နေတာပါ။ လုပ်ငန်း ကောင်းပါတယ်' 'ဒါဆို နှစ်ဖက်မိဘ စီးပွားရေး အခြေခံလဲ ရှိကြတယ်။ အလုပ် ကိုယ်စီလဲ ရှိကြတယ်ဆိုတော့ မိဘ တွေ သဘာမကျစရာရှိလို့လား၊ နှစ်ကိုယ်တူ သဘောမမျှလို့လား' 'အစကတော့ အားလုံး သဘော တူကြ၊ သဘောမူကြပါတယ်။ မိဘ တွေ တွေ့ဆုံကြပြီး တစ်လလောက် အကြာမှာတော့ ကျွန်တော်ချစ်သူရဲ့ မိခင်က အပြင်းအထန် ငြင်းဆန်ပါ တယ်။ ပထမတော့ အကြောင်းရင်း မသိရပါဘူး။ နောက်မှ ကျွန်တော် ချစ်သူ ပြောပြလို့ သိရပါတယ်' 'ဘာကြောင့်လဲ... သူ့အမေက ရုပ်ရှင်ထဲကလို ဘာညာရောဂါတွေ ရှိလို့လား' 'မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ...'

[ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း နေမင်း အောင် ပြောပြသော အထက် ဂဏန်း(၁)ပါ အပေါက်နှိုက် ချစ်သူ နှစ်ဦးဇာတ်လမ်းကို ကြားသိရလေ တော့၏။] နေမင်းအောင်က...

'အဲဒီဇာတ်လမ်းမှာ ကျောင်းဆရာ လေးက ကျွန်တော့်အဖေပါ။ သူ့ ချစ်သူက ကျွန်တော့်ကောင်မလေး ရဲ့အမေပါ။ အဖေက စီးပွားရေး ဝါသနာမပါဘူး။ ကျွန်တော့်အဖေနဲ့ လဲ ပေးစားလို့ မယူချင်လို့ ရှောင် ထွက်ပြီး ပညာရေးလောကထဲ ရောက်သွားတာပါ။ ခင်စန္ဒာအောင် ရဲ့ အမေကတော့ အဖေနဲ့ဝေးပြီး တောက မြို့တက်ရင်း ဆွေမျိုးတွေ ကူညီရာက စီးပွားရေးလောကထဲ ရောက်ပြီး အိမ်ထောင်ပြုခဲ့တယ်' 'နေပါဦး နေမင်းအောင်... မင့် အဖေနဲ့ မင့်ကောင်မလေး အဖေနဲ့ ဘာလို့ လွဲခဲ့ကြတာလဲ' 'ဪ...ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒီလိုပါ... အဲဒီမှာ အဖေတို့ သူငယ်ချင်း(၂) ယောက် မယူလာတဲ့ လှေကားက အောက်ကနေ အပေါ်ကိုတက်တဲ့ တစ်ခုတည်းသော ဝါးလှေကားပါ။ သူတို့ချင်း အလွမ်းသယ် အကြည် ဆိုက်နေကြတုန်း ခင်စန္ဒာအောင်ရဲ့ အဘိုး အဲဒီအမျိုးသမီးရဲ့အဖေက အပေါ်အပါးသွားဖို့ အိမ်ချင်းမှူးတူးနဲ့ ထလာပြီး လှေကားရှိတယ် မှတ်လို့ နင်းချဆင်းလိုက်တာ အောက်ကို ပြုတ်ကျပြီး ခြေတစ်ချောင်း သွင်သွင် ကျိုးသွားပါလေရော ဆရာ' 'ဟေ...ဒုက္ခပါပဲ၊ မင်းဇာတ်လမ်း က ရယ်ရခက်၊ ငိုရခက်ပါလား... ဟား...ဟား' 'အဲဒါနဲ့ သူ့အဖေ ခြေကျိုးရတဲ့

တရားခံဟာ ကျွန်တော့်အဖေပါ။ တာ ထင်ရှားသွားတော့ ရုပ် ကလဲပစ်။ မတော်ရတဲ့ ယော ကလဲ စိတ်ဆိုးတော့ အဘိုး အသည်းကွဲ မြို့ကိုပြန်လာ အလက်ထပ်တော့တာပါပဲ။ နောက်တော့ အဘိုးအဘွား က အဖေ ဝါသနာပါတဲ့ ပညာ လုပ်ငန်း လုပ်ခွင့်ပြုလိုက်တာ အဲဒီဇာတ်လမ်းက အခုမှ ဖြစ်လာပြီး ခင်စန္ဒာအောင်ရဲ့ က ငြင်းဆန်နေတာပါ။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန် ကောင်မလေးကလဲ သူ့စကား မယ်ရှားဝံ့တဲ့ အခြေ ရင်ပူတာနဲ့ ပြေးလာရတာပါ။ 'ဪ...အခုမှ လိုရင်း မ တော့တယ်။ အဲဒီတော့...' 'အဲဒီတော့... ကျွန်တော် နဲ့ ကျွန်တော့်ကြားထဲမှာ ခြားခြား ပြဿနာမရှိပါဘဲ ကျောင်းတော်ကရန်စဖြစ်တဲ့ တွေရဲ့ ပြဿနာကြောင့် မယ်မယ်ဆိုရင် မတရားဘူးပေါ့ ပြီးတော့ အဖေက ဝါးလှေကား ယူတာကလဲ တမင် ကျိုးဝံ့ပါတယ်။ ဒဏ်ရာရအောင် ပြုလုပ်တာ မဟုတ်ဘဲ ဘဝကံစေလို့ မတော်တော် ကြရတာကို တစ်ဖက်က မှား ခွင့်လွှတ်ပေးသင့်တာပေါ့' 'လိုရင်းကတော့ မင်းက မယောက် နီးစပ်ချင်တယ် ပါပဲ။' 'ဟုတ်ကဲ့...အမှန်ပါပဲ' ကျွန်ုပ်လည်း သင့်တော်မယတြာတစ်ခုကို စီရင်ပေးလိုက်

[ဤသို့ဖြင့် (၃)လခန့်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်ချော့ပို့ဖြင့် စာထုပ်တစ်ထုပ် ကျွန်ုပ်တို့ရရှိလာသဖြင့် ဖွင့်ဖောက်သော အခါ လွန်စွာလှပသော မောင်တိန် ရုပ်တစ်ရောင် ဖြစ်လေ၏။ မင်္ဂလာပိတ်စာမှာ မောင်နေမင်း မောင်နွဲ့မခင်စန္ဒာအောင်တို့ ဖြစ် နေခြင်း ကျွန်ုပ်လည်း များစွာ စိတ် ချမ်းသာရလေ၏။ ထိုသို့ ချစ်သူနှစ်ဦး ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာကြောင့်ဖြစ် သော ပြဿနာမဖြစ်သော်လည်း မိမိ မှားမိသောအခါ နီးစပ်လိုသည်ဖြစ်စေ မောင်ရွက်ရသော ယတြာမှာ မဟုတ်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ၏။ မြေပြည့်ညီ သန်းဆီသံအချိန်တွင် မောင်ရွက်ပါ။

၂ ဖန်ခွက်တစ်ခွက်အတွင်း ရေထည့်ပါ။ ဆားတစ်ဖွန်ထည့်ပါ။ ငွေပါ ဆားရည် ရပါသည်။ ၃ နှင်းဆီအနီ (၃) ပွင့်ကို ပွင့်ဖတ်များ ခြွေပါ။ ယင်းဖန်ခွက်အတွင်းရှိ ဆားရည်အတွင်း ပွင့်ဖတ်များ ထည့်ပါ။

၄ ယင်းဖန်ခွက်အပေါ်မှ ကြေးပန်းကန်ပြား တစ်ခုပုံ တင်ပါ။ ၅ ကြေးပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် သကြားနည်း နည်း ဖြန့်ပါ။ ၆ ယင်း သကြားပန်းကန်ပြားပေါ်တွင် ဖယောင်းတိုင် ဝါ/စိမ်း/နီ တစ်တိုင်စီ ထွန်းပါ။ စုစုပေါင်း (၃) တိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ၇ ဖန်ခွက်အောက်တွင် စာရွက် အဖြစ်ထရွက် ပေါ်တွင် ပိထိုဖြစ်လိုသော ဆန္ဒကို မင်္ဂလာအနီ ဖြင့် ရေး၍ ဖတ်ထားပါ။ ၈ ပိထိုစိတ်အာရုံပုံ လိုရာဆုတောင်းပါ။

အပြစ်ကင်းသော ချစ်ခြင်းများဖြင့် ချမ်းမြေ့သာကြပါစေ။

ကောင်းသုခ

သနပ်ခါးတုံးလေး မွှေးမွှေးလေးဖြစ်အောင်

ကျွန်ုပ်မတို့ မြန်မာအမျိုးသမီးများဟာ များသောအား နှင့် သနပ်ခါးကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့အဘွား ရှိစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့အစ်မတစ်တွေ မိတ်ကပ် မလိမ်းရဘူး။ သနပ်ခါးမ လိမ်းရတယ်။ သနပ်ခါးကို အဘွားကိုယ်တိုင် ဈေးသွားပြီး မူမတောင်သနပ်ခါး မွှေးမွှေးလေးမှ ရှေးဝယ်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့အစ်မတစ်တွေ အဲဒါပဲ လိမ်းရတယ်။ အဘွားလဲ ကွယ်လွန်တော့ ကျွန်ုပ်တို့လဲ အရွယ် မျောက်ကြတော့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ မိတ်ကပ်ကို ဝယ်လိမ်း ကြတယ်။ သနပ်ခါးလဲ လိမ်းပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ နွေရာသီ ဘုရားဖူး အညာသွားတော့ မညာက အသိတွေက သနပ်ခါးတုံးတွေ လက်ဆောင် ပေးလိုက်ပါတယ်။ ကြာတော့ သနပ်ခါးတုံးတွေက မှိုတက်နေတယ်။ အမေက ကောင်းလေးတွေ ဖြစ်နေတော့ နှမြောတာပေါ့။ အစင်လိုလဲ မမွှေးတော့ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ အထား လတ်

လို မှိုတက်တာပေါ့။ အဘွားရှိတုန်းက လုပ်တာကို သတိရပြီး လျှော်မ သနပ်ခါးတုံးတွေကို သွားပွတ်တံနဲ့ သေးနုနု ပြုလုပ်ပေးလေတယ်။ ပျောက်တော့ ဒန်အိုးထဲကို သနပ်ခါးကို ဘဲတွဲထည့်၊ ရေကို သနပ်ခါးတုံးတွေ မြုပ်စေပေးလိုက်ပြီး ဆူတဲ့ အထိ ထားတယ်။ နာရီက်တာ နာရီရော အားလုံးကို ဝယ်ပြီး နမ်းကြည့်တာ လျှော့ကြိုက်နေတာပဲ။ နေပူပူမှာ သုံးရက်လောက် လှန်းလိုက်တာ အရင် အတိုင်းပဲ မွှေးကြိုင်နေတာပဲ။ ဖန်းကလေးနဲ့ပဲ ထားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ နေပူထုတ်လှန်းပေါ့။ နာရီကလေးမုတိုက်မှုဒါတွေနဲ့ပဲ မှိုတက်ပြီးပင် သနပ်ခါး တုံးများ မှိုတက်ရင် ကျွန်ုပ်တို့အဘွား ပြုလုပ်သကဲ့သို့ လုပ်ကြည့်ပါလို့ အကြံပေးလိုက်ပါတယ်။

ဒေါ်တင်အေး

သက်တောင့်ကျန်းမာ

သေးလက်ပက်ခြောက်ပုပုလေး

စာရေးသူတို့ ဂရင်းနိုက် အလှဆင်ကျောက်ပြား စက်ရုံ (ကျိုက်ထို)တွင် နှစ်ဆန်း တစ်ရက်နေ့က ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ ရွတ်ဖတ်အပြီး သက်ကြီး ပူဇော် ပွဲပါ တစ်ဆက်တည်း ကျင်းပ ပြုလုပ်ပါ၏။

ကျိုက်ထိုမြို့မှ အသက်(၈၈)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော အဘ ဦးရွှေဆိုင်ကို ပါ ဖိတ်ခေါ်၍ ပူဇော်ကန်တော့ခဲ့ပါသည်။ အခမ်းအနား မပြုလုပ်မီအချိန်တွင် အဘဦးရွှေဆိုင်၏ တောင်ကလေးကျေးရွာနေ ဒေါ်နွဲ့မှ စက်ရုံဝင်းအတွင်းရှိ လောက်သေရွက်များကို လိုက်လံခူးယူနေသည်ကို ရိုရပါသည်။

ကျွန်တော်မှ...

'ဘာရောဂါအတွက် အသုံးပြုသလဲ'

ဟု မေးမြန်းသောအခါ...

'ဒါ အဖေ့အဖေအတွက် ဆေး'

ဟု ဖြေကြားလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် အခမ်းအနား စတင်ချိန် နီးပြီဖြစ်၍ ဒေါ်နွဲ့နှင့် စကားစ ပြတ်သွားလေသည်။ အခမ်းအနား ပြီးဆုံး၍ စကားပြန်ဆက်သောအခါ ဒေါ်နွဲ့မှ...

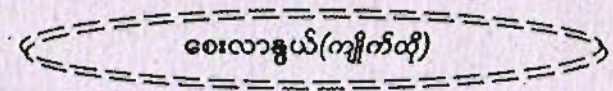
'ဒီလောက်သေရွက်တစ်ဟာဘူး၊ ဆူးထိကန်(ပုဂံဝါး) သံပိုင် ကျောက်မုန့်၊ ငှက်(ပုဆူရည်) ယဲလီကြီး အိမ်ပျိုးကို မျက် အခြောက်လှန်းထား။

ပြီးမှ နှပ်နှပ်စုပ်ပြီး နေ့နွေးပူနဲ့ ရောစပ်သောက်ရင် သွေးတိုး ဆီးချိန် အထွေထွေရောဂါတွေပျောက်လို့ အဖေနဲ့ အမေ သက် အသက်ရှည်ရှည် နေနိုင်တာပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်သည် ရောစပ်ထားပြီးသော အပင်(၅)မျိုးအား လက်ဖက်ခြောက်အဖြစ် သတ်မှတ် သောက်သုံးနေခဲ့ပါတော့သတည်း။

[ကျိုက်ထိုမှ အဘရွှေဆိုင်အား ဂါရဝဖြင့်...]

၁၃၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

မတ်လတွင်...

▲ ယုန်နှစ်ဖွား

ဉာဏ်ပညာနှင့် ပတ်သက်၍ ပြုပြင်ဆင်ခြင် ခံရတတ်သည်။ မျက်စိမျက်နှာတို့ ပိုမိုပူထား သတိထား ရှောင်ကြဉ်ပါ။ မိမိတို့အတွက် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသောကာလ ဖြစ်သည်။ မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုများမှ သင်ခန်းစာယူကာ ပြန်လည်တွက် အားသစ်မွေးသင့်သည်။

▲ နဂါးနှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ကောင်းသောကံဖွယ် ရရှိနိုင် သည်။ အရေးကြီးက အင်တိုက် အစဉ်က ကူညီပေးသော မိမိတို့ကောင်း ရရှိမည်။

အိမ်ခြံမြေ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။ မိမိတို့ပစ္စည်း စာတုပေဒပစ္စည်းများ အကျိုးပေး သောကာလဖြစ်သည်။

▲ ကျားနှစ်ဖွား

ရာထူး အလုပ်အကိုင် တိုးတက် ကြိုးပွားလိမ့်မည်။ လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်မား လာလိမ့်မည်။ ဇိမ်ခံပစ္စည်း မရှိနိုင်ပါ။

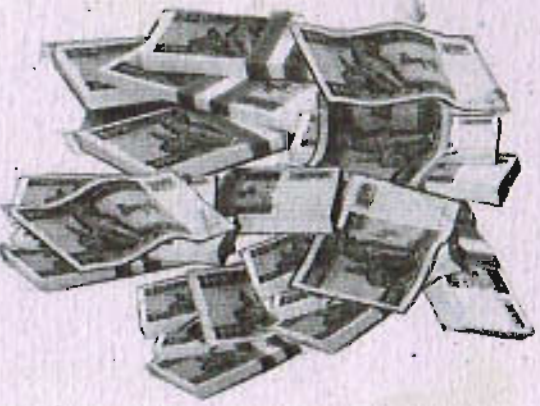
အိမ်ထေးအဖျော်ယမကာ ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး သောကာလဖြစ်သည်။ ကျောက်ကပ်နှင့် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိထား ကာကွယ်ပါ။

▲ မြွေနှစ်ဖွား

မိမိတို့အတွက် ပွင့်လင်း၍ အကူအညီ ရရှိမည်။ မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သော ထူထပ်ရာ မြေများသို့ သွားလာရကိန်း ရှိမည်။

ကံကြမ္မာ

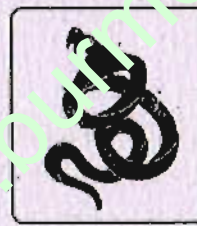
ရိုသည်။ အားတက်ရွှင်လန်းဖွယ် မြင်ကွင်းဖြစ်စဉ်များ မြင်တွေ့ ရမည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း မင်္ဂလာကံစွ ပေါ်ပေါက်ကူညီပေးရတတ်သည်။

▲ နဂါးနှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေကိစ္စ အရေးအခဲ ဖြစ်တတ်သည်။ နှစ်သတ္တရာ မရှိပါ။ အခြားလူ သက်အောက် ငယ်သား ရှိမည်။

နီးဝါးကြိမ်သစ် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ရရှိတတ် သည်။ အသည်းနှင့် ပတ်သက် သော ဝေဒနာများ သတိထားကာကွယ်ပါ။

▲ မြွေနှစ်ဖွား

ငွေကြေး အစုအပုံလိုက် ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ လာဘ် လာဘာ ရွှင်လန်းဝေဆာသော ကာလ ဖြစ်သည်။

နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၃၅

နေအိမ်ရှိ အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများကို နှိမ်နင်းဖယ်ရှား ဖြစ်မည်။ ကြေး၊ သံ၊ သတ္တု၊ ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။ ထီး၊ ခမောက်၊ ဦးထုပ် လက်ဆောင်ရက်နီးရှိသည်။

▲ မြင်းနှစ်ဖွား

ငွေကြေး ပျောက်ဆုံးခြင်း၊ စာရင်းယေး မှားယွင်းခြင်းတို့ ကြုံရတတ်သည်။ လောင်း ကစားမှုများကို သတိပြု ရှောင် ကြဉ်ပါ။

စားသောက်ကုန် လုပ်ငန်းများမှ ငွေကြေး အကျိုး အမြတ် ရနိုင်သည်။ အမျိုးသားများ မျိုးပွားအင်္ဂါဆိုင်ရာ ရောဂါများ ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ။ အမျိုးသမီးတို့ အဆုတ် ဝေဒနာ သတိထားပါ။

▲ ဆိတ်နှစ်ဖွား

စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် အနိဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်း အဖြစ်အပျက်များ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ နေအိမ်ရှိ ရုပ်သံစက်၊ ဖုန်းဟန်းဆက်များ ပျောက်ပျက်ကိန်းရှိသည်။

စက္ကူ၊ အထည်အလိပ်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ရေလမ်းခရီး သွားလာ ရာ၌ သတိ၊ ဝီရိယ ရှိပါ။

▲ မောက်နှစ်ဖွား

အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလျော့သွားမည်။ ဖန်ထည်၊ မှန်ထည်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး သောကာလ ဖြစ်သည်။

ဂုဏ်သရေရှိ မိတ်ဆွေများ အလည်အပတ် ရောက် လာလိမ့်မည်။ ကောင်းမွန်သော အလှည့်အပြောင်း ကြုံရ ကိန်းရှိသည်။ နှလုံးဝေဒနာ သတိထားပါ။

▲ ကြက်နှစ်ဖွား

အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ အသစ်ဝင်ကိန်း ရှိသည်။ သောက ကင်းကွာ၍ စိတ်အေးချမ်းသောကာလ ဖြစ်

သည်။ စားထိုဆောင်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။ လျှာနှင့် လည်ချောင်းဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိ ကာကွယ်ကုသပါ။ အိမ်ထောင်ဖက်၌ ကူညီပံ့ပိုးမှု ကြောင့် စီးပွားတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။

● ခွေးနှစ်ဖွား

တတ်သိထားသော ရုပ်များကြောင့် အချို့ မကြာခဏ တတ်သည်။ စက္ကူ၊ အထည်အလိပ်ပစ္စည်းများ ပေးပေးလိမ့်မည်။

မျက်စိ၊ မျက်မှန် စမ်းသပ်ကုသမှုများ ပြုရတတ်သည်။ မရောက်ဘူးသော နေရာဝေဒနာများသို့ အလည်အလာ သွားရောက်ရက်နီးရှိသည်။

● ဝက်နှစ်ဖွား

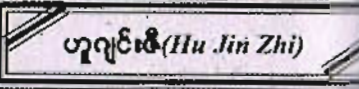
စိတ်ကူး အကြံအစည် များ အဆင်ပြေအောင်မြင် သောကာလ ဖြစ်သည်။ ဈေးကွက်သစ်၊ အလုပ်ဌာန အသစ်များ တိုးပွား သည်။

နေအိမ်တွင် ဆွေမျိုးမိတ်သက်ဟ စုံလင်မှု အလှူအတန်းပေးရက်နီးရှိသည်။ မြေထည်၊ ကြေး ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးမည်။

ဤလတွင် ကံဇာတာ နိဗ္ဗိပါးနေသူတို့ စနေနေ့တွင် သက်ငယ်ပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦး အညှိရောင်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတစ်ခုခု လက်ခံ ပေး လှူဒါန်းပါ။ အဆိုးများ ပြေပျောက်၍ လုပ်ငန်း တာများ အဆင်ပြေ သွက်လက်လာပါလိမ့်မည်။

ကြဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ရွေးပါး

ကျွန်းကျွန်း

သံကလေးတောကလေး

• တစ်လက်ခဲ ၂၀၀ နှင့် ၂၀၀၀ (ပြန်မာစွာ ၇၅၀၀၀ ကျပ်) အရ သိုလှောင်သည့် ကျွန်းကျွန်း

ထုံပူရီ၊ ရနေသလိ၊ နားသို့ တင်ပို့ ကျွဲ နွားများကို မသတ်ဖြတ်ကြပါ ရောင်းချနေသော တွေ ဖြစ်ကြပါသည်။ သဲ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအတွင်း အချို့သောသူများက ဤကဲ့သို့ သစ်တောထဲ၌ရှိသည့် ဂမုန်းများကို

ကျားဂမုန်းပင်

ရှာဖွေ၍ ဂမုန်း ထူးထူးဆန်းဆန်းကို စီးပွားဖြစ် ရောင်းချပါလေ၏။ ကျွန်တော် တည်းခို နေထိုင်ခဲ့ပါ သော အထက်မရမ်းသည်ပေါ်သွတ် ကျေးရွာသို့သွားသောလမ်းခွဲလမ်းဆုံ အနီးရှိ ထိုင်းနိုင်ငံသား ဦးခနော် နေအိမ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ သူသည် နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ကပ်ပါးဟုခေါ်သောပုဆိပ်တစ်ချောင်း ကိုင်ကာ တောအုပ်ထဲ ဝင်ရောက် သွားပါချေသည်။

၁၇၀၀ နှစ်ကျော်အကြာမြောက်ပုဂံနင်း

ဦးခနော်သည် ညနေ(၃)နာရီခန့် တွင် ပန်းထက်၌ အမည်မသိသော ဂမုန်းအပင်ကြီးကို ထမ်းလျက် နေအိမ်ပြန်လာ၏။ တစ်ခါတစ်ခါ နေအိမ်သို့ လူလွတ်ကြီးအတိုင်း ပြန်လာ၏။ ဂမုန်းရလာသောအခါ တွင် ပန်းထက်၌ ထိုဂမုန်းကို ထမ်း ကာ မျက်နှာပြုံးရွှင်ရွှင်ဖြင့် မြင်တွေ့ ရပါချေတော့၏။ ဤမြင်ကွင်းကို ကျွန်တော်မြင်နေ ရာ သိနေရပါသောကြောင့် စာဖတ်

ပရိသတ် သိရှိစေရန် စာဖတ်... သည် တားဆီးမရ ဖြစ်လာပါ... ကြောင့်ညှိပိုင်းထမင်းစားသော... သည်နှင့် ဦးခနော်နှင့် ကျွန်... တို့သည် စကားဝိုင်းဖွဲ့ပီရပါ... 'ဦးခနော် ခင်ဗျား ထမ်း ထမ်း... တဲ့ အပင်က ဘာအပင်လဲ... ဟု ကျွန်တော် ထိုင်း(ယိုးဒယား) ဘာသာစကားဖြင့် ပေးလိုက်... ၏။ 'ဆရာရေ ဒါက လျှို့ဝှက်မျှော်... ခေါ်တယ်' 'ဘာသုံးတာလဲ၊ နေက... စိုက်ထားတာလားဗျ' 'ဘယ်က စိုက်ရမှာလဲ၊ ဒီဂမု... စားတာ၊ စားတာဆရာရဲ့' 'ဘာကောင်းတာလဲ' 'ဖုရင်းပေါ့' သူပြောသော ဖုရင်းမှာ မြန်မာ... မိန်းမဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ နောက်... 'ဒီဂမုန်းက ကျားဂမုန်းလို့... (ယိုးဒယား)လို ခေါ်တယ်။ ဒီဂမု... အရည်ညစ်ပြီး အခြားဆေး... ဖက်စပ်ဆေးဖော်ပြီး သောက်... ကာမအားမှာတော့ အံ့စရာ... လောက်ရဲ့ဗျာ' 'ခင်ဗျားတို့ ထိုင်းနိုင်ငံသား... ဝယ်ပြီး ဘာလုပ်ကြတာလဲ' 'ထိုင်းနိုင်ငံသားတွေက... တယ်။ အဲ တရုတ်နိုင်ငံသားတွေ... ပြန် ရောင်းတယ် ဆရာရဲ့' 'ခင်ဗျားကရောင်းရင်... လောက်ရလို့လဲ၊ အမြတ်ကျန်... ဗျ' 'ဒီမှာကြည့် ဒီဘက်မှာ ဆစ်...'

F.23B. March, 1911

ကျွန်တော် အစွယ်ဟာ (၁)ပေ... ရှည်တယ်။ ကရပူရီမြို့မှာ... ကျွန်တော်သွားရောင်းရင်(၁)လက်မ... တတ် ၂၀၀၀ ရတယ်။ (၁)ပေ... ဆရာပဲ တွက်ကြည့်ပေါ့'... ဟုတ်သည်။ ထိုဂမုန်းပင်သည်... ထမ်းထမ်းမ၊ ကာ ထမ်းရသည်။... တစ်ပင်တည်းအဖြစ်... သည်။ ဘတ် ၂၀၀၀ ဆိုတော့... ငွေ ၇၀၀၀၀ ကျော်သည်။... (၁)လက်မပေါက်ရော။ ယင်း၏... အကိုင်းတို့မှာ ဘေးသို့ဖြာ... (၃)ကိုင်း၊ (၄)ကိုင်း အုန်းလက်... သတ္တန်ထွက်သည်။ အပင်၏... ဆုံးမှာ (၅)ပေကျော်သည်။... ပင်ပင်မှာ (၃)ပေကျော်ရှိ၍... (၁)ပေခွဲ (၂)ပေ ရှိသည်။... ဖျေကြီးသော ဂမုန်းမျိုး... တစ်သက် မတွေ့ဖူး... ဤမျှဖျေကြီးသည့်... ဂမုန်းကိုလည်း စာပေထဲတွင်... ထို ဂမုန်းတစ်ပင်လုံး၏... မြန်မာငွေ (၁၀)သိန်း... အစွယ်၏ အရောင်... ကျားတစ်ကောင်၏ အဝါ... ကျောထွေးကာ အရွက်သည်... ကြည့်ပြီး ဖြာလျက် ရှိနေပါချေ... မလုလာသုတေသန ပြုလိုသော... ထိုမျိုးကို စိုက်ပျိုးထားရှိ... ထိုဂမုန်းကို သူတစ်ပါးမျက်စိ... သောကြောင့် လည်းကောင်း၊... ခံရမည် စိုးရိမ်သောကြောင့်... ကောင်း မသိမသာပင် စိုက်... သိုဝှက်ထားပါသည်။

'ဒါနဲ့ အမြဲတမ်း ဒီဂမုန်းရနေ... သလား' 'အမြဲတမ်း ဒီလိုဂမုန်းမျိုးရနေရင်... ထိုင်း(ယိုးဒယား)နိုင်ငံမှာ ကျွန်တော်... သွားပြီး တိုက်ဆောက် ကားစီးတော့... မပေါ့ ဆရာရဲ့' 'ထိုင်း(ယိုးဒယား) နိုင်ငံထဲမှာ... မပေါက်ဘူးလားဗျ' 'ပေါက်ဘူး ကျွန်တော်တို့ ဒီပြန်မာ... ဘက်ကမ်း စွတ်စိုမြောက်သွေတဲ့... ဒီဘက်က ရာသီဥတုပူ ပေါက်တာ... ဒီအယ်ကို ဒီနေ့ မုတ်ပိတ် နောက်နေ့မှာ... သွားမှတ်မယ် ဆိုရင်တော့ နောက်တစ်နေ့... သွားလို့ရင် အဲဒီမှာ ယိုတော့ဘူးဆရာ' 'ဟုတ်လား။ ခင်ဗျားကျတော့... ဘယ် လိုရှာလို့ရတာလဲ' 'ဒီအပင်ကို ပထမရှာ ရာလို့တွေ့... ပြီဆိုတာနဲ့ အိုးတိုက်ဖွဲ့ပြာကို အဲဒီ... အပင်ရဲ့ အနားမှာ တွင်းတူးပြီး... ဖွဲ့ပြာကို ထည့်ထား။ အဲဒီအပင်... ပြောင်းသွားတဲ့နေရာကို ဖွဲ့ပြာ... အမည်းတွေက ခြေရာလို လမ်း... ကြောင်းဖြစ်နေတာ။ အဲဒီ လမ်း... အတိုင်းရှာရင် ဒီဂမုန်းပင် တွေ့တော့... တာပဲ' 'ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားပြောတဲ့ ကျား... ဂမုန်းဟုတ်လား။ ဘယ်လိုကျားလဲ... ဆိုတာလက်တွေ့ ကျွန်တော်စစ်ချင်... တယ်' 'တစ်ခွက်ပဲ တိုက်မယ်' 'ရတယ်' ထိုကျားဂမုန်း... အရည်... တစ်ခွက် တိုက်ယူပြီး ကျွန်တော်... သောက်လိုက်၏။ အမွှေးရနံ့နှင့်... အတူ... စိမ်းရွှေရွှေဖြင့်

ဝင်သွားပြီးနောက် ကျွန်တော်... တစ်ညလုံး အိပ်၍ မရတော့ပါ။... စဉ်းစားသာကြည့်ကြကုန်။ နောက်... တစ်နေ့တွင်... 'ဟေ့လူ ခင်ဗျားဂမုန်းကြောင့်... ကျုပ် ဒုက္ခရောက်နေပြီဗျ' 'ဘယ်လို လုပ်ရမှာလဲဗျ' 'ဖိနပ်ချွတ်လိုက် ပြန် ပြောင်းပြီး... ထိုလိုက် ပြောင်းလိုက်' သူပြောသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်... လိုက်ရာ မီးကိုရေဖြင့် ငြိမ်းသတ်... လိုက်သကဲ့သို့ပင်။ 'ဒီလောက် ရှားပါး အစွမ်းထက်... တဲ့ ဂမုန်းကို ခင်ဗျားဆီကနေ သိမ်း... တယ်ဗျာ' 'ဆရာရယ် မျိုးပေးလိုက်ပါမယ်' ဤသို့ဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်... အတွက်စာတစ်ပုဒ်အဖြစ်ကိုယ်တွေ့... ကြုံခဲ့ရပါသော ရှားပါးဂမုန်းဟု... ဆိုသည့် ကျားဂမုန်းအကြောင်းကို... ငှက်ဖျားအမိခံ ဒုက္ခအဆင်း... ဝေးသီခေါင်လွန်းသော ထို... (ယိုးဒယား) မြန်မာနန်း... တွေ့ခဲ့... ရသည်များကို... ဗဟုသုတအဖြ်... နှင့် ဂမုန်းလိုက်... စားကြသူ... သိကြပါစေရန်... တင်ပြ... သော လိုက်ရပါချေတော့... သ... ဟုသာ... မှတ်ချက်။ ဤကျားဂမုန်းသည်... စိုက်ထားသူ (သို့မဟုတ်) ပိုင်ရှင်... နေအိမ်၌အပွင့်ပွင့်လာပါက စီးပွား... ဥစ္စာ တိုးတက် ချမ်းသာစေ... ကြောင်း အယူရှိကြလေသည်။

သတင်းထောက်ခင်... ၁၇၀၀ နှစ်ကျော်အကြာမြောက်ပုဂံနင်း

ယတြာအစီအရင်

၇၂၁၆၆၆၆ (၈၀၀၀၀၀၀၀) စစ်ကိုင်း

စာရေး၊ ဝတ်ရေး၊ နေရေး ဟူသော အရေးသုံးပါးနှင့် ကျင်လည်နေရသော ဤကမ္ဘာလောကတွင် အဘယ်သို့ သော လူပင်ဖြစ်ပါစေ ဆိုခဲ့သော ကိစ္စသုံးမျိုးအတွက် ရှာဖွေစုဆောင်းကြကာ ပြီးတစ်ခါ မဲတစ်လှည့်နှင့် ရှိကြပါလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့ ရပ်တည်နေရသော လူလောကထဲတွင် အသိုင်းအဝိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်တို့သည် မပါလျှင် မပြီးပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိအဆင်မပြေ ဖြစ်ရသော အခါ ပတ်ဝန်းကျင်မှ မိတ်ဆွေများထံတွင် အကူအညီ ယူကာ ငွေကြေးဥစ္စာတို့ကို ချေးငွား၍ဖြစ်စေ...

မိတ်ဆွေများ အဆင်မပြေကြသောအခါ၌လည်း မိမိထံတွင် ချေးငွား၍ဖြစ်စေ... တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ရိုင်းပင်း ကူညီကြလျက် ဘဝကို အဆင်ပြေအောင် ရပ်တည်ကြရ သည်မဟုတ်ပါလော...

သို့ကြောင့်ပင် ဖြေရှင်းရခက်သော ပြဿနာများ ပေါ်လာရတတ်ပါသည်။ ငွေကြေးတို့ကို ချေးငွားပြီး ကတိမတည်သူများ၊ ပြန်လည်၍ မပေးဆပ်ချင်သူများ ကြောင့် မိတ်ဖျက်၊ ဆွေဖျက်ဖြစ်ခြင်း၊ တုတ်တပြက် ဓားစာပြက်ဖြစ်ခြင်း၊ ရုံးပြင်ကနား ရောက်ခြင်း စသော အထွေထွေ ဒုက္ခများကို ကြုံတွေ့ကြရသူတွေ နည်းမည် မထင်ပါ။

၁၁၁၁ ၃၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅၅

ကျွန်ုပ်ထံတွင် လာရောက်၍ ချေးငွားထား ငွေကြေးတို့ကို ပြန်ရစေရန် အကူအညီ တောင်း သူများပင် မနည်းလှပါ။

ထို့ကြောင့် ချေးငွားထားသော အကြွေးပြန် ပြန်ရစေနိုင်သော "ယတြာအစီအရင်" ကို လိုက် လျှင် လွယ်ကူစွာ သုံးစွဲနိုင်စေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါ။

ရှေးဦးစွာ သတိပြုရန်မှာ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက် တတ်ဆင်ခြင်းသည် ဓာတ်မိရန် အလွန်အမယ ဖြစ်ပါသည်။ သို့အတွက် ဖော်ပြလတ္တံ့သော အစီအရင် လုပ်ပုံတို့ကို မမှားယွင်းအောင် စနစ်တကျ ပြုလုပ်ရပါမည်။

နောက်တစ်ခုမှာ အကြွေးရစရာရှိသူ၏ အကြွေး တို့ကို စုံစမ်းကြည့်ရှုရန် ဖြစ်ပါသည်။ ကြွေးရရှိသူ ထံတွင် စီးပွားဥစ္စာ နှမ်းပါးလျက် လုံးဝမှာ ပေးစရာ မရှိ ဖြစ်နေပါလျှင် ပြန်ရစရာအကြောင်း နည်းပါးပါးလိမ့် မည်။

ယခုပေးပြမည့် ယတြာအစီအရင်မှာ သေးငယ်စွာ တို့ရှိပါလျက်နှင့် ပေးပေးသူများ တစ်သက်တည်း လိုသူများကို ထွေ့ရာတတ်ပါမည့် ထိုသူများကို ပြန်လည်သော ယတြာအစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။

အကြွေးစာတစ်ဆင့် ယတြာအစီအရင်

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးထံမှ ချေးငွားထား သော အကြွေးငွေများ ပြန်ရလိုသော်...

၂။ အုန်းမှုတ်ခွက်(အင်တုံ)ထဲတွင် သဲတို့ကို အပေး ထည့်ကာ ရေစပ်စပ် ဖျန်းထည့်ပေးပြီး အကြွေး ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်နှင့် ဒန်းညွန့်ကို စိုက်ထူထားပါ။

၃။ အုန်းမှုတ်ခွက်(အင်တုံ)၏ အောက်ခြေပိုင်းပိုင်း

၁။ အကွေရာကို ရေးပါ။

၂။ အောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ထား၍ ကြွေးရလို သူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ရုပ်လုံးပေါ်အောင် စိတ်ဖြင့် ပုံဖော်လျက် နာမည်ခေါ်ပြီး အကြွေးပြန်လည်၍ ပေးဆပ်စေရန် ဆုတောင်းရွတ်ဆိုကာ ယပ်နှင့် (၂၂)ချက် ခပ်ပေးပါ။

၃။ ယပ်ခပ် အချိန်အခါမှာ မည်သည့်နေ့မဆို ညနေ (၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း၌ ပြုလုပ်ပါ။

၄။ ယတ်ပြုချန်မှာ စတင်စီရင်ပြုလုပ်သော အချိန်နာရီ မှုတ်ထားလျက် နောက်ရက်များတွင်လည်း ယင်းနာရီ မှုတ်ထား၍ ယပ်ခပ်ပေးပါ။ တစ်ပတ်အတွင်း ယတ်ထူးခြားပါလိမ့်မည်။

၅။ တစ်ပတ်နှင့် မခြားနားဘဲ ရှိပါက မူလ ဓာတ်ထားမှား မှုတ်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ပြန်လည်စစ်ဆေးပြီးလျှင် ယပ်ခပ် အဟောင်းတို့ကို စွန့်ပစ်၍ အားလုံးအသစ် ယပ်ခပ် ပြုလုပ်စီရင်ပါ။

၆။ အကြွေးရလိုသူ၏ နေ့နံကို သိလျှင် နေ့နံဖြင့် စီရင် ပြုလုပ်ပါ။ နေ့နံ မသိလျှင် နာမည်၏ အရင်းကို မကာက်၍ စီရင်ပါ။

"ဥပမာ"... အေးဆောင်၊ အေးကျော် စသည်ကို နေ့နံဟု မှတ်၍ အထက်ပါ အစီအရင်ကို လေးနက် ကြည့်စွာ ပြုလုပ်ပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီးအထံမှ ချေးငွားထားသော

အကြွေးငွေများ ပြန်ရလိုသော်

၇။ ကြွေးပေးလားထဲ၌ သဲစက၊ ရေစက ထည့်ပြီး အပေါ်မှ

ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်နှင့် ဒန်းညွန့်ကို စိုက်ထူထားပါ။
၈။ ကြွေးပေးလား၏ အောက်ခြေပိုင်းတွင် "င" အက္ခရာ ကို ရေးထားပါ။

၉။ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ထား၍ ညနေ (၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း အချိန်တွင် ကြွေးရလိုသူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မှန်းလျက် နာမည်ခေါ်ပြီး ယပ်နှင့် (၂၂)ချက် ခပ်ပေးပါ။ ရက်တစ်ပတ် ပြုလုပ်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးအထံမှ အကြွေးငွေများ ပြန်ရလိုသော်

၁။ လှေထဲတွင် သဲစက၊ ရေစက (သဲနည်းနည်း၊ ရေ နည်းနည်း၊ ရှစ်ခုယူ၍ သင့်ရုံ) ထည့်ပြီး အပေါ်မှ ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်နှင့် ဒန်းညွန့်ကို စိုက်ထူထားပါ။

၂။ လှေ၏ အောက်ခြေပိုင်းတွင် "ည" အက္ခရာကို ရေးထားပါ။

၃။ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ထား၍ ကြွေးရ လိုသူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မှန်းလျက် နာမည်ခေါ်ပြီး ယပ်နှင့် (၂၂)ချက် ခပ်ပေးပါ။ ညနေ (၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း ပြုလုပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးအထံမှ အကြွေးငွေများ ပြန်ရလိုသော်

၁။ ရေပလား(ရွှေခွက်)ထဲတွင် သဲစက၊ ရေစက ထည့်ပြီး အပေါ်မှ ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်နှင့် ဒန်းညွန့်ကို စိုက် ထူထားပါ။

၂။ ရေပလား(ရွှေခွက်)၏ အောက်ခြေပိုင်းတွင် "ဝ" အက္ခရာကို ရေးထားပါ။

၃။ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ထား၍ ညနေ (၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း အချိန်တွင် ကြွေးရလိုသူ ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မှန်းလျက် နာမည်ခေါ်ပြီး ယပ်နှင့် (၂၂)ချက် ခပ်ပေးပါ။ ရက်တစ်ပတ် ပြုလုပ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးအထံမှ အကြွေးငွေများ ပြန်ရလိုသော်

၁။ ရေခွက်ထဲတွင် သဲစက၊ ရေစက ထည့်ပြီး အပေါ်မှ ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်နှင့် ဒန်းညွန့်ကို စိုက်ထူထားပါ။

၂။ ရေခွက်အောက်ခြေပိုင်းတွင် "မ" အက္ခရာကို ရေး ထားပါ။

အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ထားပြီး ညနေ (၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း အချိန်တွင် ကြွေးရလိုသူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မှန်းလျက် နာမည်ခေါ်ပြီး ယပ်နှင့် (၂၂)ချက် ခပ်ပေးပါ။ ရက်တစ်ပတ် ပြုလုပ်ပါ။

သောကြာသားသမီးအထံမှ အကြွေးငွေများ ပြန်ရလိုသော်

သွပ်ခွက်(သွပ်ပုံး)ထဲတွင် သံစက, ဓေတက ထည့်ပြီး အပေါ်မှ ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်နှင့် ဒန်းညွန့်ကို စိုက်ထူထားပါ။

သွပ်ခွက်(သွပ်ပုံး)၏ အောက်ခြေပိုင်းတွင် "ဟ" အက္ခရာကို ရေးထားပါ။

အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ထား၍ ညနေ (၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း အချိန်တွင် ကြွေးရလိုသူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မှန်းလျက် နာမည်ခေါ်ပြီး ယပ်နှင့် (၂၂)ချက် ခပ်ပေးပါ။ ရက်တစ်ပတ် ပြုလုပ်ပါ။

စနေသားသမီးအထံမှ အကြွေးငွေများ ပြန်ရလိုသော်

ဒန်အိုးထဲတွင် သံစက, ဓေတက ထည့်ပြီး

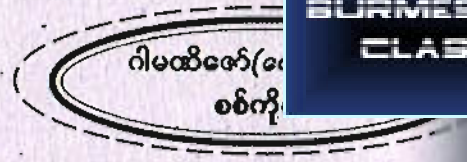
ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်နှင့် ဒန်းညွန့်ကို စိုက်ထူ

ဒန်အိုး အောက်ခြေပိုင်းတွင် "န" အက္ခရာကို ရေးထားပါ။

အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်တွင် ထား၍

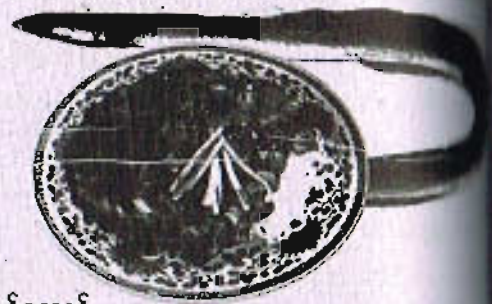
(၃)နာရီမှ (၆)နာရီအတွင်း အချိန်တွင် ကြွေးရလိုသူ၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို မှန်းလျက် နာမည်ခေါ်ပြီး ယပ်နှင့် (၂၂)ချက် ခပ်ပေးပါ။ ရက်တစ်ပတ် ပြုလုပ်ပါ။

အချိန်တိကျစွာ ပြုလုပ်ပါ။

BURMESE CLASSIC .COM

နာမည်ခေါ်လျက်

ဓာတ်စာဆေးနည်း

အထူးသဖြင့် အလုပ်အကိုင် ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ဆောင်ကြရသော ယောက်ျားများတွင် ဖြစ်လေ့ရှိပါသည်။

ပျောက်ရန် မခက်ပါ။ အရသာ လည်းရှိ လျှာရင်း ဖြက်ဖြက်နှင့် နှုတ်ခံတွင်းတွေ့စွာ စားသုံးနိုင်သည့် ဟင်းလျာဆေး တစ်ခွက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

စာသုံးရန်နည်းမှာ...

ခရုနှစ် (၂၅)ကျပ်သားခန့်ကို အကျိုအခွဲများ ပျောက်အောင်

ပြာဖြင့် ပွတ်၍ ရေစင်အောင် ဆေးပါ။

ထို့နောက် ခရုနှစ်ကို ဗိုက်မဖောက်ဘဲ အက်ကွဲလာသည်ထိ မီးကြပ်တိုက်ပါ။

အက်၍ ကျက်သွားလျှင် အသားများကိုနှုတ်၍ အူကို ထုတ်ပစ်ပါ။ အရိုးများကိုလည်း ဖယ်ပါ။ ရေထပ်မဆေးပါနှင့်။

ထို့နောက် အဖျော့အကြိုင်များကို ထည့်၊ ဆီနှင့် ခြောက်အောင်ကြော်ပါ။ ယင်း ခရုနှစ်ဟင်းတစ်အိုးအား

တစ်ရက်နှင့်ကုန်အောင် စားပါသည်။

သုံးရက်ခန့် ဆက်စားပါ။ "နင်လားဟဲ့ သွေးဝမ်း ဒုလ္လံ" ပြောရလောက်အောင် ပျောက်ကင်းပါသည်။

ကျန်းမာ၍

ဘေးရန်ကြောင့်ကြောက်ကြောက်

ဦးခင်ဌေး(တနင်္သာရီမြို့)

(၁၂)လထုသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ [2018-January လအတွက်]

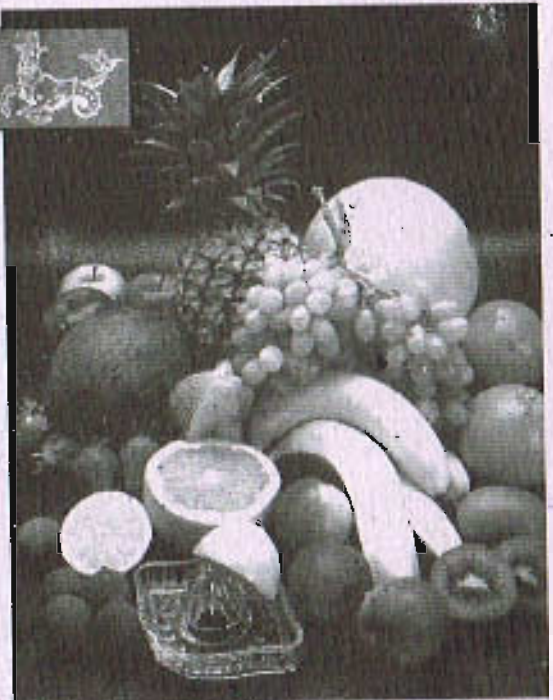
ပြာသိုလ

မကာရ ရာသီ (Capricorn)

နက္ခတ်ဓာတ်စာ

တစ်ရွှေ့ရှောင်ရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

ဆရာ မင်းချစ်သာ

ပြန်လေအေး နှင်းဖွေးဖွေး ပက်ဖျန်းကာ ပြုလိုတောင် မနှေးနိုင်တဲ့ ဆောင်းလရာသီလ...

မောင်တစ်မြို့တစ်ရွာ ဖော်ကွာဝေးနေလေ တောင်ခြေလိုတောင် မနှေးနိုင်တဲ့ ပြာသိုလရာသီ မောင့်ရင်ခွင်မှာ ခိုလှုံမှ နွေးရပါကြောင်း...

လည်ဆောင်းအပို လာလှည့်စေချင်သည်" ဆိုသလို စားသုံးစားသုံးလေးကို ပြာသိုလ ရောက်လေတိုင်း ရင်မှာ စွဲငြိနေမည်ဟု ထင်ပါသည်။

ပြာသိုလ(မကာရရာသီ)တွင် ဖုသျှနက္ခတ်နှင့် စန်းလွန်းလင်းပြီး ရာသီပန်းဖြစ်သော ခွာညိုပန်းတို့ ပျံ့လန်းဆန်းစွာ ပွားပွင့်သည့် လရာသီပါ။

မကာရရာသီ၏အစားအစာများနှင့် အရက်သေစာများ စားသုံးစားသုံးဆီနှင့် ဆီကြော်စာများကို အလွန်အကျွံ စားသုံးခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစားအစာများ

ကျွဲသား၊ ကျွဲနို့၊ ထောပတ်ထမင်း၊ ဒံပေါက်ထမင်း၊ ချဉ်၊ ပါးချဉ်၊ ဝက်သားချဉ်၊ ဘဲသား၊ သဲ

ရေကြက်သား... တွင်းအောင်းသားများဖြစ်သော ဖား၊ ကြက်၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ ခရု၊ လိပ်သား...

ငါးသလောက်ငါး၊ ကြောင်လျှာသီး၊ ခွေးတောက်၊ မှို၊ မျှစ်၊ တညင်းသီး၊ ကလော့၊ ဩဇာသီး၊ ကျွဲကော့သီး၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး စသည်တို့ကို ရှောင်ပါ။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

အသီးအရွက်

ကန့်ကလာ၊ စောင်ချမ်းပွင့်၊ ဟင်းဂလာရွက်၊ ကတက်ရွက်၊ ဆန်ဆေးဖုတ်၊ ဒနုသလွန်သီးအရွက်၊ သရက်ကင်းဥ၊ စပါးဂင်၊ ချင်း၊ ပတ်ကော၊ ဖက်သန်းသီး၊ မလ္လာသီး၊ မလ္လာပွင့်၊ သခွတ်ပွင့်...

ဧကရာဇ်ရောင်၊ ပင်းဘောဖူး၊ ကြိမ်ခါးဖူး၊ မာလာဖူး၊ နန္ဒင်းဖူး၊ မုန့်လာပင်၊ မုန့်ညင်း၊ ဆလတ်ရွက်၊ ကြက်ပိတ်သီး...

ခါးရောင်းချဉ်ရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ညောင်ချဉ်ဖူး၊ ခရမ်းသီး၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်/အပွင့်၊ မြင်းခွာရွက် စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသားငါး

ကြက်သား၊ နွားသား၊ ဆိတ်သား၊ ကျီ(ချေ)သား၊ ဆတ်သား၊ ကကူရံငါး၊ ကသပေါင်းငါး၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန်၊ ငါးသလဲထို၊ ရွှေစရေငါး၊ ငါးဇင်စပ်၊ ငါးနုသန်၊ ငါးရံ၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးရံခြောက်၊ ပုစွန်တုပ် စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီး

ဇင်ပြွန်းသီး၊ ကြက်ပေါင်သီး၊ သစ်တိုသီး၊ ဂွေးသီး၊ ဆီးဖြူသီး၊ ရှောက်၊ သံပရာချဉ်၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း/ အမှည့်၊ မရန်းသီး၊ ဒိန်ချဉ် စသည်တို့ကို အသုပ်ဟင်းပွဲ၊ ချဉ်ရည်ဟင်းတို့တွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်

ဤမကာရရာသီ ပြာသိုလတွင် ပါစကတေဇာဓာတ် အားကောင်းပြီး မကြာခဏ ဝမ်းဗိုက်ဆာလောင်မှု များပြီး ဝမ်းမီးလွန်ကလာသောသူများအတွက်...

ကောက်ညှင်းဆန်ကို ပဲဆီစစ်စစ်နှင့် နနွင်းများများ ထည့်၍ ကောက်ညှင်းဆီထမင်းထိုးပြီး ကြက်သားကြော် (အိမ်ကြက်)ကြော်နှင့် အဝစားပေးပြီး...

ညနေပိုင်းတွင် ဒိန်ချဉ်ကို သောက်သုံးပေးခြင်းဖြင့် ထိုဝမ်းမီးလွန်ပြီး အမြဲဆာလောင်နေခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မကာရရာသီ၊ ပြာသိုလ မိသားစု ကျန်းမာရေး

ထမင်းပွဲအတွက် ဆေးဖက်ဝင်

ဓာတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများ

[၇-ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများ]

၁။ ငါးနုသန် အိုးကပ်ဆီပြန်ချက်

- ❖ မြင်းခွာရွက်သုပ်
- ❖ ငါးပိတိုစရာစုံ
- ❖ ချဉ်ပေါင်မှန်ရောင်ဟင်းချို

၂။ ကြက်သား/ဘူးသီး ကာလသားချက်

- ❖ မန်ကျည်းရွက်သုပ်
- ❖ ရခိုင်ငါးပိထောင်းစပ်စပ်
- ❖ မြေပဲဆန်ကြော်

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

၃။ ပုစွန်တုပ်မီးအုံး ရှောက်သီးသုပ်

- ❖ ငါးရံခြောက်ဖုတ်
- ❖ ဒန်သလွန်ရွက်ဟင်းချို
- ❖ အညာငရုတ်သီးဆားထောင်း

၄။ ငါးရံအူ မန်ကျည်းနှစ်အုပ်ချက်

- ❖ ငါးခြောက်ရိုး/ဒန်သလွန်သီး ကုလားဟင်း
- ❖ ငါးပိဆီကြော်
- ❖ ပဲတီချဉ်သုပ်

၅။ အမဲသားနှစ်ချက်

- ❖ မဲလေရွက်ဟင်းချို
- ❖ သရက်ချဉ်သုပ်
- ❖ ပုစွန်ခြောက်ဗာလချောင်ကြော်

၆။ ငါးသလဲထိုး ခြောက်စပ်ကြော်

- ❖ ကြက်အသည်းမြစ်သုပ်
- ❖ ကြာဆံဟင်းခါး
- ❖ ညောင်ချဉ်ဖူးတို့စရာ/ငါးပိရည်ဖျော်

၇။ ငါးမြင်းခိုက်သား ကြက်ပေါင်သီးအုပ်ချက်

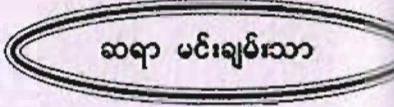
- ❖ ပဲကြီးနှစ်
- ❖ ပုံးရည်ကြီးသုပ်
- ❖ (၁၂)မျိုးဟင်းချို

အချို့အနေဖြင့်

ကျောက်ကျော၊ ရွှေကြည်မှန်၊ သရက်တော၊ ဟာလဝါ၊ ပန်းသီး၊ သစ်တောသီး၊ ပေါက်ပေါက်၊ သကာလုံး၊ မလိုင်လုံး၊ ဆီးယို၊ စပျစ်၊ စသည်တို့ကို ဆေးဖက်ဝင် ဓာတ်စာအဖြစ် စားသုံးနိုင်ပါသည်။

ယခု တင်ပြခဲ့သည့် (၇)ရက် တစ်ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများသည် မကာရရာသီ ပြာသိုလအတွက် အသင့်တော်သော ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေး အကျိုးရှိစေမည့် “နက္ခတ်ဓာတ်စာ ဟင်းလျာ” များ ဖြစ်ကြပါသည်။

စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ ကျန်းမာကြပါစေ။

ထူးဆန်းထွေလာ ပါးနှစ်ပေါက်နှင့်

ဝါးပဒေသာ

ပဲခူးစံ ဝါးပဒေသာ လယ်ယာ ဝါးပင်လုံး ဝါးပင်လုံးစားစား

ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ မေးခဲ့ရာမှ ပုံတွင်ပြထားသည့် စာရေးသူသည် ဝါသနာ အတိုင်း ပါးတစ်လုံးတွင် တစ်ပေါက် အလျောက် မြေသမ္မုတို့ တွေ့လျှင် သာပါသော သဘာဝတရားမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၁၈၅ ဓာတ်မှန် (၁၈၈) သို့

မြို့ပတ်
(အင်ငါးခွဲ သင်္ကြာ)

ကျွန်ုပ်ငယ်တို့က ဇာတိ အထက်အညာမြေတွင် ဦးဘဦး နှစ်ဦးရှိပြီး ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းနှင့် အသက်မွေး ရရှာသော ဦးဘဦးကို “ပန်းထိမ်ဘဦး”။

ရွာအရှေ့ဘက်ပိုင်းတွင် လယ်ယာမြေလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ပြီး အသက်မွေးရရှာသော ဦးဘဦးအား “လယ်သမားဘဦး” ဟူ၍ သူတို့၏ အသက်မွေး လုပ်ငန်းကို အစွဲပြုပြီး ခွဲခြားခေါ်ဆိုကြသည်။

ထို့အပြင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာလည်း နှစ် ကျောင်းရှိပြီး ရွာအရှေ့ဘက် ဘုန်းကြီးကျောင်းကို “ကျောင်းသစ်ကျောင်း”။

ရွာတောင်ဘက်ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ စတင် ရွာတည်စဉ်ကတည်းက ကိုးကွယ်ဆောက်လုပ်ခဲ့၍

ပန်းထိမ်ဘဦး၏

ရေချိုးစင်အကျ ကျင့်စဉ်

“တောင်ကျောင်း”ဟူ၍ ခေါ်ရမည့်အစား “တစ်လုံးအပိုထည့်ကာ” “တောင်ကျောင်းကြီး” ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

“ပန်းထိမ်ဦးဘဦး”အိမ်သည် တောင်ကျောင်း အနောက်ဘက် ခြံစည်းရိုး ကပ်လျက်တွင် ရှိပြီး

...ပိမ် မတောက်တခေါက် လုပ်ငန်းပြီးပါက တောင် ကျောင်းကြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းအနံ့ တံမြက်စည်းလှည်း ထရာတော်အား နင်းနိုင်ပေးခြင်းအား ဝတ္တရား မှက် ဆောက်ရွက်ပေးပါသည်။

...တောင်ကျောင်းကြီးဆရာတော်မှာ လောကီ ကုမ္ပဏီရာ နှစ်ပတ်ပြီး အဆိုပါ နယ်တစ်ကြောတွင် အသက်အညာ နေရာအနံ့ ပေါက်မြောက် မည်ထင်ရှားလှပါသည်။

...အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ မြို့အုပ်၊ မြို့ပိုင်၊ နယ်စား၊ မြို့ပိုင်၊ တောအုပ်၊ တောပိုင်တို့၏ ရာထူးတိုးကိစ္စ အပြင်အရွေ့ ကိစ္စများတွင် ဆရာတော်မှ လောကီ ကုမ္ပဏီရာ ဆောင်ရွက်ပေးတတ်ပြီး... ဆရာတော်

...ဆောင်ရွက်ပေးသမျှ နှစ်ကြိမ် ပြန်လာရသည်မရှိဘဲ မြို့ကြီးလုပ်ပေးရုံမျှနှင့် အဆင်ပြေသွားတတ်ပါသည်။

...ထို့ကြောင့်ပင် ဆရာတော်၏ကျောင်းတွင် ဧည့်ပြတ် လာရောက် ဆရာတော်မှာလည်း နေရာမှ ထရသည် မရှိဘဲ တဖြည်းညည်း ကိုက်ခဲနေတတ်ပါသည်။

...ပန်းထိမ်ဘဦးသည် ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းသာမက သူ၏ တစ်တောင်၊ ခြေ၊ လက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် အနင်းအနှစ် လုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်လှ၍ သူ၏ပညာအစွမ်းနှင့် ညစဉ် ဧည့်ပေးနိုင်ပေးခြင်းကြောင့် ဆရာတော်နှင့် ရင်းနှီး မပြောဆိုတတ်ပါသည်။

တစ်ည ဆရာတော်အား နင်းနိုင်ပေးစဉ်...
‘ဆရာတော်နဲ့ ဧည့်သည်တွေကတော့ ဟုတ်နေတာပဲ ဘုရား ရာထူးတိုးချင်လို့ လုပ်ပေးပါဦးဘုရားဆို ဆရာတော်က လုပ်ပေး လိုက်၊ ရာထူးတိုးသွားလိုက်’

အပြင်အရွေ့ အတိုက်အခံများနေလို့ လုပ်ပေးပါဦးဆို ဆရာ တော်က လုပ်ပေးလိုက် ပြောင်းရွှေ့သွားလိုက်နဲ့ ဘုရား။
‘ထည့်တော် မထိလို့ ပေးပါရအေး၊ အရှင်ဘုရားတို့ ယုဏ်မှာ စီးပွားတိုးတက်ပြီး ချမ်းသာစေမယ့် နည်းလေးများ၊ မရှိဘူးလား ဘုရား’

ဟု အရဲစွန့်ပြီး လျှောက်တင်လိုက်ပါသည်။
ဆရာတော်မှ...

‘ဟဲ့...မောင်ငို နင် တယ်ပြီး ချမ်းသာချင်ပြီလားဟဲ့’
ဟု ပြုံးပြုံးကြီး မိန့်ဆိုလိုက်ပါသည်။

‘ထည့်တော် ချမ်းသာတာ နောက်ပိုင်းဘုရား အခု လောလော ဆယ် ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းကလဲ ဟုတ်တိပတ်တိ မလုပ်ရတော့ ကြာလာရင် ထပ်ယှက်နှီးတောင် ဆိုက်နေတာ ဘုရား၊ ထမ်းလေး နှစ်နှစ်ရုံးလောက်ရရင် ထော်လှပါပြီဘုရား’

ဟု ဝမ်းနည်းသံကြီးနှင့် လျှောက်တင်လိုက်တော့ သည်။

‘နင်က ဝါအနားမှာသာနေတာ၊ နင်က မတောင်တော့ ဝါကလဲ ပေးပေးပါ။ အခု နင်က တောင်ပူတော့ ဝါကလဲ ပေးရတော့ ဟု ဆို၊ ဝါ နှင့်ကိုပေးမယ့်နည်းက ပုဒ္ဓါ အကောင်းဆုံး ယင်္ဂါပေး ပဲဟဲ့၊ ထမ်းနှစ်နှစ်ရုံးတပ်ကတော့ နှင့်ရဲ့ စေတနာပဲ မှာယူပြီး ချမ်းသာနိုင်တာပဲဟဲ့’

ဆရာတော်မှ ပန်းထိမ်ဘဦးအား ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် ကြည့်ရှုပြီး မိန့်လိုက်သည် ဆိုလျှင်...

‘ဒါဆိုလဲ အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓ သင်္ကြာနည်းကို အမြန် သာပေးပါတော့ ဘုရား၊ ဟုည့်တော် စေတနာအပြည့်နဲ့ လုပ်ဆောင်ပါမယ် ဟုရား’

ဟု လောကီ တင်လိုက်ပါသည်။

‘ပန်းထိမ်လုပ်ငန်းနဲ့ စလုပ်ပေးတော့ နှင့်အိမ်က ဘုရားကို မျက်စိကြည့် ညတစ်ကြိမ် ရေချိုးပန်းပွန်းက နှင့်အိမ်ရှေ့က ဒီ မှာသုဝါ သွားနေတဲ့ လမ်းပေါ်မှာ ရေချိုးစင်တည် ရေပြတ် လိပ်စေနဲ့...’

ညအိမ်ရာဝင်ခါနီးကျရင် နှစ်လုပ်နေတဲ့ ရေဒီနက်သိုလ်တို့ကို

ရွှေဟောင်း သင်္ဘောကြွေ

၉ - ဖြူသိဒ္ဓိ ရှောင်လမ်း ၅

ယခင်လမှ အဆက်

“ဗုဒ္ဓစကား အမှာမရှိ... ဝိဇ္ဇာစာရင်း ပျက်ပွင့်မရှိ”
 ပုလင်းအဖြူထဲ ထည့်ထားတဲ့ ပြဒါးကို မြင်နေရသလို
 ဘတ်(၈)ပါး ချော်သေထဲက ပြဒါးကို မြင်နေရတယ်။
 ပြဒါး မလှုပ်မရှား။ ပိတောက်ပွင့်လေးတောင် မတက်။
 ကြောင်လိပ်ခိုးမပေါ်။ ချော်ထဲမှာငြိမ်။ ငုတ်တုတ်ကြီး။
 သလှမြောပါး။ ပြဒါး...
 ဘကြီးရယ် ဗိုလ်ညွန့်ရယ် ဖိုးဟန်ရယ် ခေါင်း(၃)လုံး
 နှစ် အပြိုင်ကြည့်ကြ။ အားရဝမ်းသာ ပီတိဖြူ။ ကိုယ်
 ကိုယ်မှာ ဖြူလွန်းလွန်းသော လိုချင်တာရ သဘောကျပ။
 ‘ဟေ... လိုကို မထိနဲ့၊ မာိုင်လိုက်နဲ့၊ ထာတ်လှုပ်သွားမယ်’
 ကြည့်ကြစမ်း။ ဖိတောက်ကလဲ ပပွန်း ကြောင်လိပ်ခိုးလဲ မပေါ်။
 ‘အခုဟာ ပြဒါး ဒါဒါ သေလွန်းပါ။ ပျော့ပျော့တာကွ’
 လုံအပူရှိန် ရှေးပြီး ချော်အပေါ်သားတင်း အစိုင်အခဲ
 ဖြစ် ချင်းနှင်းဝင်ရောက် အေးသလောက်မှာ...
 ‘မေ့စာ လွန်တော့မယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံး
 နှိပ်ပပြန်ကြနဲ့။ ဒီမှာပဲ ထမင်းစားကြ’
 စားအိမ်သောက်အိမ် ဘကြီးအိမ်မှာ အချိန်မရွေး
 ပါဝင်လွှေတော့...
 နေ့ခင်းဘက် ဖိုးဟန် ဘကြီးအိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့
 နှိပ်ညွန့် မရောက်သေး။ အတော်ကြာမှ ပေါ်လာတယ်။
 ‘ထွာလေးပါး စကားမရော လုပ်ရတ်ကိုသာပြော
 ပျော့ပျော့သောက်ရင်း တသောသော။
 ‘ဖိုးဟန် တတ်အစီအရင်ကို အစကနေအဆုံး ကနေ
 ပြဒါးမိတဲ့အထိ မင်း စာနဲ့ရေးထားနော်။ နှုတ်တလဲ’

စာတစ်လုံးတဲ့။ မှတ်မိတယ်ဆိုတာ ကြာလာရင် မေ့တတ်
 သကွ။
 လုပ်ရတ်အဆင့်ဆင့်ကို တစ်ချက်လောက် ခုန်ကျော်
 မိရင် အာစရိယဝါဒ ပျက်ပြီ။ ပြဒါးမိဖို့ ခက်ပြီ။ တို့
 ဒီနေ့ ပြဒါးမိတာ အစိုရတ် ထိုးသက်ရင့်ကြာ။ အတွေ့
 အကြုံ သမ္ဘာ။ အာစရိယဝါဒ လိုက်နာကြတာက အဓိက။
 ပြဒါးမိပြီဆိုပြီး ဘဝင် မကိုင်နဲ့။ ရှေ့ခရီး ဆက်ဖို့
 ရှိသေး။ ဒီနေ့ ဖိုခွင်မဝင်ကြနဲ့။ ဖို လုံးဝ မထိုးနဲ့။ လိုကို
 “အလိုချမ်း” ထားတယ်။ ဖိုးဟန် သွားသု
 နေရောင်အောက်မှာ လိုကို ကြည့်လိုက်အား ချော်ကို
 အပေါက်ဖောက်ပြီး ပြဒါးလုံးကို မြှင့်တင်တယ်။ ပြဒါး
 သားအတိုင်း ဝင်းပြောင်နေလား။ နေရောင်အထိုးမှာ
 တိုးလို့ တိုးလို့ ဝင်းပြောင်... လင်း။ ဓာတ်ကောင်းချက်
 က လက်ဖျားခါလော...
 မောင်ဖိုးဟန်တို့ (၃)ယောက်စလုံး ပျော်မြူးမဆုံး
 တပြုံးပြုံး။ အပြုံးချမ်းမပြိုင်။ ခေါင်းချင်းဆိုင်။ လုံကလေး
 တကိုင့်ကလဲ... ပီတိတွေလှိုင်။
 ငါ့နဲ့နေ့နေ့ တစ်မနက်လုံး မနားတမ်း ပြဒါးဖမ်း
 သွားတာ အချိန်(၅)နာရီကျော် ကြာတယ်။ အချိန်ကုန်
 နှုတ်ပန်းပေမယ့် အကျိုးရလဒ်က ထမုန်လောက်စရာ။
 မျက်မြင်ဒီဌ။ ကိုယ်တွေကြုံရ။ ပင်ပန်းသမျှ အဟောပြေ။

(၃၁)ဘုံ ကျင်လည်နေတဲ့ သတ္တဝါတွေကို အပူအစား ပေးပေးတဲ့
 နှင်လုပ်နေတဲ့ ကာယကံကုသိုလ်၊ စိတ်ကံကုသိုလ် မနေကံ
 ကုသိုလ်တွေ ရရှိပြီး အကျိုးပေး ပြန်လာပြီး ထပ်မံပုန်ရုံဟာ
 ဘူး ဖောင်ရုံ... ချမ်းသာထောင်သွားဦးမယ်’
 ဟု မိန့်ဆိုလိုက်ပါသည်။
 ဆရာတော်မိန့် ကြားသည့်အတိုင်း ပန်းထိမ်ဘင်္ဂါသည်
 နောက်နေ့နံနက်မှ စတင်ပြီး အိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား
 ရေချမ်းမုန့်ပုန်ကပ်ခြင်း၊ ရေချမ်းစင်တည်ခြင်း၊ ရေဒါန
 ကုသိုလ်တို့အား အမျှပေးဝေခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ
 (၆)လခန့် အကြာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နယ်တစ်ကြောတွင်
 ရွှေထွက်သည်ဆိုပြီး တပိုင်တနိုင် လူအားနှင့် ရွှေကျင်
 ရွှေတူးကြပြီး ရရှိလာသည့် ရွှေများအား ပန်းထိမ်ဆရာ
 များထံတွင် အပ်နှံကြ၍ ပန်းထိမ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်
 နေသော “ပန်းထိမ်ဘင်္ဂါ” မှာ လုပ်ငန်းများ အဆက်
 မပြတ် လုပ်ကိုင်နေရပါသည်။
 ထို့ပြင် ပန်းထိမ်ဘင်္ဂါ သမီး(၂)ဦးမှာလည်း ကျင်ရွှေ
 များအား ဝယ်ယူပြီး အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ရွှေလုပ်ငန်း

ရှင်ကြီးများနှင့် ဆက်သွယ် ရောင်းဝယ်ဖောက်
 (၃)နှစ်အတွင်း စီးပွားတိုးတက်လာခဲ့သည်။
 ယခုအခါ နေရာအနှံ့ စက်ရေတွင်း၊ ရေကန်
 ရေချမ်းစင်များမှာ “ပန်းထိမ်ဘင်္ဂါ” မိသားစု၏
 မှာ လက်ညှိုးထိုးမလွဲသကဲ့သို့ ရွှေမှာဆို “ပန်း
 ဘင်္ဂါ” အား မသိသူ မရှိသလောက်ပင် ပြင်ပ
 သည်။
 မှတ်ချက်။။ “ပန်းထိမ်ဘင်္ဂါ” ကဲ့သို့ စက်ရေ
 ရေကန်၊ စတီးရေချမ်းစင်များ မလှူနိုင်မ
 ဦးဘင်္ဂါ စတင်ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့ တတ်
 သစ်သားရေချမ်းစင်၊ မြေရေအိုးတို့နှင့် လှူ
 လည်း ဆရာတော်ပေးသည့် နည်းနှင့် ကို
 သည်။

လှူဒါန်းနိုင်ကြပါစေ။ ပိုရှယ်မေ(အင်ငါ့ရွှေ သကြားစက်)

စာမျက်နှာ (၁၈၅)မှ အဆက်

ဝါးတွင် နှစ်ပေါက် တွေ့ခဲ့ရပါသည်။	ပါသည်။	သည် ဝါးနှစ်ပေါက်နှင့် ဝါး
အဆိုပါ ဝါးနှစ်ပေါက်ကို ရွှေစက်	ထို့ပြင် ဝါးကို ခြမ်းထားသည့်	ကို အသုံးပြုရန် လို
တော်ရှိ နေရာတော်တော်များများ၌	အတွင်း၌ တွန့်လိမ်နေသော ဝါးဆန်	ရွှေစက်တော်ဒေသတွင် နှိပ်
အနည်းငယ်စီ တွေ့ရ၏။ ရသေ့	(မျှင်)လေးများ မြင်တွေ့သဖြင့် မည်	နှင့် ယင်းတို့၏ အကျိုးထူး
တောင်ပေါ်တွင် ထပ်မံ တွေ့ရှိခဲ့ရ	သို့ခေါ်တွင်သည်ကို မေးကြည့်ရာ	တတ်သိသူ ပညာရှင် သူ
သဖြင့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း တင်ခဲ့ရပါ	“ဝါးပဒေသာ” ဟု ခေါ်တွင်ပါ	များမှထပ်ဆင့် ရေးသား
သည်။	ကြောင်းနှင့် အသုံးဝင်ပုံကို စာရေးသူ	ပေးပါရန် မေတ္တာချစ်မိ
ယင်း၏ အကျိုးထူး အသုံးဝင်ပုံကို	ကောင်းစွာ မမှတ်မိခဲ့၍ တင်ပြနိုင်	သည်။
ဂေါဟာလူကြီးထံ မေးမြန်းစုံစမ်း	ခြင်း မရှိသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန်	
ကြည့်ရာ ဝါးနှစ်ပေါက်ကို နေအိမ်	တောင်းပန်အပ်ပါသည်။	
တွင် ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် “စီးပွား	သို့ပါ၍ လောကီနယ်ပယ်တွင်	
တိုးတက်နိုင်ကြောင်း” ရှင်းပြပေး	အကျိုးထူးပေးသည့် ဂုဏ်ရပစ္စည်းဖြစ်	

ကိုဇော်(ဓာတုဗေဒ)

လိုချင်နေတဲ့ဆန္ဒ ပြည့်ဝ။

‘မနက်ဖြန် စောစောလာခဲ့ကြ။ မင်းတို့ ရောက်တာနဲ့ ဖိခွင်ဝင်မယ်’

တနင်္လာနေ့ မနက်(၆)နာရီ မထိုးမီ ဘကြီးအိမ်ကို ဖိုးဟန် ရောက်သွားတယ်။ ရေခဲသောက်အဆင်သင့်။ အမြည်းကအစ။ ကြုံရာလက်နှိုက်။ စားလိုက်... သောက်လိုက်။

ဓာတ်ထိုးမယ့် အစီအစဉ်တွေ ပြောလိုက်။ မဟာသိဒ္ဓိ ကျမ်းရင်းကြီးထဲက ၉-ဖြာသိဒ္ဓိ ရှောင်လမ်းကို ဖတ် လိုက်။ နှုတ်က တတွတ်တွတ်ရွတ်လိုက်။

ဦးရဲရှင် ပြောပြခဲ့တဲ့ အာစရိယဝါဒ လက်တွေ့လေး တွေနဲ့ ယှဉ်လိုက်။ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် တွေးလိုက်။ မေးလိုက်။ ညိုလိုက် နှိုင်းလိုက်နဲ့ ဒီအခိုက်မှာ ဘကြီးက... ‘စမှာမီးလျှံ...ဘာတဲ့ ဖိုးဟန်ဆက်ကွာ’

‘စမှာမီးလျှံ သူဌာန်ဆက် ထွက်ကာလမှ မွန်းတည့်ကျမှ မွန်းတည့်လတ်သော်...’

‘က...(၆)နာရီ မထိုးခင် ဖိခွင်ဝင်မှ။ ထကြ။ ဓာတ် ကစားမယ်’

ပြောရင်းဆိုရင်း ဘကြီး ဖိခွင်ဆီ ခြေလှမ်းပြီ။ ဖိုးဟန် ဗိုလ်ညွှန်တို့လဲ ဘယ်နေထိုင်မတုန်း။ နောက်တော်ပါး က တစ်ဖဝါးမကွာ။ ကပ်ကား။

ဖိခွင်မှာ ပြာတွေထုတ်။ နှာပေါက်အောက် လက် တစ်လုံးအကွာ ပြဒါးလုံကိုထည့်။ လုံငှားဖုံး ဖုံးကြည့်။ တနင်္လာနေ့ကအတိုင်း မီးကစား။ အစမှာတော့ ဥထု၊ ပါစက ကူးယှက်။ ဖိခွင်ချက် မှန်။ မီး(၅)အုပ်ထိုးတယ်။ မီး(၅)အုပ်အကျမှာ လုံဖုံးပေါ်က မီးခဲကိုဖယ်။ လုံ ဘေးက မီးခဲတွေကိုချဲ့။ လုံကိုလှည့်။ လုံငှားဖုံးကို ဖွင့်။ ချော်အပေါ်ယံ အရည်ပျော်နေပြီ။ ပြဒါးက ငြိမ်လို့။ ငုတ်တုတ်ကြီး။ မျက်စိဖွင့်ပြီး ပြုံးကြည့်နေသလိုလို။

လုံငှားဖုံး ပြန်ဖုံး။ မီး(၃)အုပ် ဆက်ဆွဲ။ ပါစက ကနေ ဒါဟ ကူးပြီ။ ဒါဟကနေ ခဏနား။ နပ်။

ဒါဟမီးပြင်း အချက်(၂၀)လောက် ဆက်ဆွဲ။ ပါစက ပြန်ချ။ ပါစကနဲ့ အချက်(၂၀)လောက် လုံတွင်းကို တေဇာသွင်း။ ဒါဟပြန်ကူး။ မီးရောင်ကို ကြည့်။

ဒါဟမီးပြင်းဆိုတာ မီးရောင်က အဝါကြည့်။ အဖျားမှာ ပန်းရောင်ပျော့အဖြူကွပ်။ ပြတ်တောက်

ပြတ်တောက် မီးတောက်။ ပြဒါးဆီ တေဇာသွင်း

ရောက်။ ဓာတ်ခိုက်လောက်နေပြီ။

ပါစကကို ဖြည်းဖြည်းပြန်ချ။ ဖိခွင်။ ကြည့်လိုက်။ ချော်ကြည့်။ ဖောက်မြင်။ ပြဒါးက ဝင်း။ ပိတောက် မြင်း မရှိ။ ကြောင်လိမ်ခိုး လိပ်မတက်... ပြဒါး တေဇာဝင်ချက် နာနေပြီ။

လုံငှားဖုံး ပြန်ဖုံး။ လုံလှည့်။ လုံကို အပေါ်မျှော် စပါးလုံးတစ်ထောက်။ ဖိခွင်ချက် ရှည်ရှည်... ပါစက ပြန်စ။ ဟဲခနဲ။ ဟဲခနဲ လုံထဲက ပြဒါးဆီ သွင်း ဖြည့်ညင်း တေဇာသွင်းပြီ။

ဖိခွင်မှာ မီးကစားလို့ မီးတေဇာ သွင်းနေတဲ့... လုံငြိမ်ဖို့ မီးသွေးညှပ်။ ကပ်... ထရစ် မနား... ဖိကြိုးဆွဲ။ “ရဲ”ခနဲ “ရဲ”ခနဲ ဒါဟမီးပြင်းဆွဲ။ လုံငှားဖုံးဖွင့်။ ပြဒါးကငြိမ်။ တုတ်တုတ်... အသေရုပ်။

ပါစက ပြန်စ။ လုံကိုမြှောက်။ ဒါဟကူး။ ထူးခြားမှု မရှိမရှိ မီးကိုကြည့်။ မွန်းတည့်ခါနီးအထိ ကောင်လိပ် တပြောင်းပြန်ပြန် မီးသွင်း။ မီးကို ပြင်းလိုက်... မဟာ သိဒ္ဓိလိုက်။ အချောကြိုက်တဲ့ ပြဒါး မီးထဲမှာ သေသွေး... ချော်ငြိမ်။ ဓာတ်ငြိမ်။ မီးသွင်းခံနေတဲ့အချိန်။ မွန်းတည့် ချိန်မှာ ဖိုကိုရုပ်။ ဖိခွင်ထဲ လုံဘေးမီးခဲဖယ်။ လုံငှား ဖွင့်။ လုံငှားဖုံးကို ဖိခွင်နှုတ်ခမ်းပေါ်တင်။ လုံကို ဖိခွင် မီးခဲနှပ်။ ထားလိုက်ပြီ။

မနက်စာ စားချိန် မောင်ဖိုးဟန် အိမ်ပြန်။ အိမ်မှာပဲ ဗိုလ်ညွှန်နဲ့အတူ စားလိုက်ပြီ။

မနက်စာ စားပြီးတာနဲ့ ဖိခွင် အရောက်လှမ်း။ စားရင်း ဖမ်းရဦးမယ်။ ဖိကြိုးဆွဲ လှုပ်လိုက်တော့ ဖိခွင်ထဲ မီးနေတုန်း။ အပေါ်ယံပြာတွေမူတ်။ ထုတ်။ ပြာ သာသာလေးဆွဲ။ လုံကိုလဲ အောက်နှိပ်ချ။ မီး ညှပ်လိုက်။ ကပ်လိုက်။ မီးတိုက်လို့ လုံမလဲအောင် ဖိခွင်ထဲ မီးသွေးထည့်။ မီးပျိုး။ ဥထုကို လက်မ ညှပ်ညှပ်သာသာ ဖိကြိုးဆွဲ။

မီးခဲတွေ ပိတောက်ပိုင်းပြီး ရဲလာတော့ ပါစက... ဥထု ပြန်ချ။ ပါစက ပြန်တက်။ (၁၀)ကြိမ်... အလှည့်အပြောင်းနဲ့ဆွဲ။ ဖိခွင်မီးထဲကိုလဲ ပြာ... ကြည့်။ ဓာတ်ကတော့ ငြိမ်ပါသိ။

လုံကို နည်းနည်းမြှောက်။ တောက်လျှောက် ပါစက... ဒါဟက ကြာကြာ။ ပါစက...က ခဏသာ။ ပြင်းသွင်းချက် ခပ်နာနာ။

ဒါဟမီးမှာ မီးငြိမ်တော့ မီး(၃)အုပ်မှာ လုံကို ဆွဲဆွဲ တယ်။ လုံခါးတိုက်အနေမှာ ဒက်သေထား ထိုးတော့ ပါ။ ဒါဟမီး။ မီးကြီး။

ထကြီးကတော့ ဘေးကနေ ထိုင်ကြည့်ပြီး တစ်ခွန်း... ပြော။ မောင်ဖိုးဟန် ဖိခွင်ချက်တွေကို သဘောတော် ပြန် တူပါရဲ့။ ပြုံးပြုံး... ပြုံးပြုံးနဲ့။

ပြဒါးလုံးကို အတွင်းတေဇာ... အပြင်တေဇာ... မဟာ(၂)ခွင်နဲ့ ဖမ်းချုပ်။ မလှုပ်နိုင်... သေ။

ဥထု(၅)နာရီခွဲတော့ မီးကလဲကောင်။ ဓာတ်ကလဲ... ကောင်။ အကောင်း(၂)ထွေ။ ဓာတ်သေပြီကော။

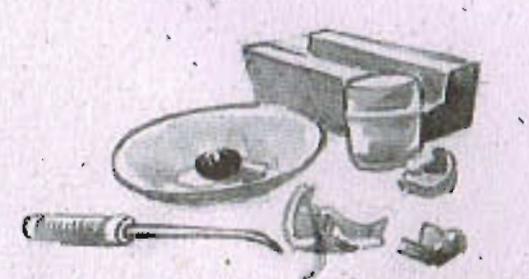
ဒါဟမီးပြင်း (၅)မိနစ်လောက် ဆွဲပြီးတော့ ဒါဟ... က ဥထု ကောလိမီ။ နောက်ဆုံးမှာ ဒါဟမီးပြင်း... မဟာ... ဖိခွင်ထဲမှာ နှပ်ထိုး... ထိုး။ နှပ်ထားလိုက်တယ်။ မျှော်လိုက်ပြီ။

မီးသွေးခဲဖယ်။ လုံငှားဖုံးဖွင့်။ ချော်ပေါ်ကို အပလေ... မဟာ... ဖိခွင်ထဲကလုံ လုံနှုတ်ခမ်းကို ညှပ်နဲ့ဆွဲ။ မျက်စိထဲ ချလိုက်တယ်။ အလိုချမ်းစေ... နောက်နေ့မနက် ဘကြီးအိမ်ကို ရောက်တော့ မီးကစားထားတဲ့ လုံကလေးက စားဖွဲ့ပေါ်မှာ ဟုံးလုံးလေး... မလှုပ်...

ဗိုလ်ညွှန် ရောက်တာနဲ့ (၃)ယောက်သား မျက်စိ... မှာ (၆)လက်မ ဆောက်ပါးသံနဲ့ ရိုက်... ရိုက်ပြီး... ကိုခွဲတယ်။ လုံအောက်မှာ ကြွေတိုက်ပန်းကန်ပြား... ကတော့ လုံဘေးသားတွေ ကြွေကျလာ။ လေလွင့်မှု... ပြဒါးလုံးက ချော်ချောင်ပြီး ထွက်ကျလာတယ်။

လုံလုံးလုံး အပေါ်အောက် ပြဒါးရောင်ခ။ ဝင်းပနေ... အနေအထားက ပြဒါးလုံး အပေါ်ဘက်မှာ... ပြုပြီးအစုအနီလို ဖောင်းကြွနေတယ်။

လုံလုံးထိပ်အလယ်မှာ ကြည့်နိုင်မှ မြင်ရမယ့် အခွက်... မသေးသေးလေးရှိတယ်။ နှုတ်ခမ်းလုံးပြီး အောက်... ကလာလဲ ဖောင်းနေတယ်။ ဖောင်းယောင်ယောင်... ပထမဆောင်။ ဝါယောကြွ။

* ကဲ... မောင်ဖိုးဟန် စီရင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သမျှ ရေးပြ လိုက်ပါပြီ။ အဂ္ဂိရတ်ဝါသနာရှင်များ (၁)စိတ်ရှည်၊ (၂)သည်းခံ၊ (၃)ခွဲအားသန်ရင် “လိုအပ်ပြီးမြောက် ခရီးရောက်ကြပါလိမ့်မယ်။

ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စီရင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သမျှ အဂ္ဂိရတ် နည်းပညာတွေကိုသာ အဂ္ဂိရတ် ဝတ္ထုဆောင်းပါးများ အဖြစ် ရေးဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်။ မှန်သော သစ္စာစကား။

ကိစ္စပြီးဖို့ တလနီးနီး မီးကစားရတာတောင် ရှိခဲ့ပါ တယ်။ မီးနားမလည်တော့ အမောင် တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိ။ အချိန်ကာလ ကြာလွန်းလှ၏။

၉-ဖြာသိဒ္ဓိရှောင်လမ်း စီရင်တော့ မအောင်မြင်ခဲ့ တာ ရှိပါတယ်။ ကျမ်းရင်းမှာ “မီးနားလည်က စီရင်ကြ လော့”တဲ့။ “ညှပ်ကိုင် လုံထား ဆေးတစ်ပါး” ဆိုတာလဲ မပေကြမမှ ဖြစ်မယ်။ ကျွမ်းကျင်မှ မီးတင်ပါ။

အောင်မြင်ပြီးတော့ ဓာတ်လုံးလေး တကိုက်ကိုက် ပီတိတွေ လှိုင်နေတဲ့အချိန် လူလိမ်ခံလိုက်ရတာလဲ ကြုံခဲ့ပါတယ်။ မနေပြောခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်အကြောင်းကံ ဖန်လာတယ်လို့ပဲ တွေးပါတယ်။

နောက်ထပ်တစ်ဖန် ကြံစည်ပြီး... ကြံဆောင်ရွက် အောင်မြင်ချက်ကို (၅)ရက်... အကျိုးခံစားကြ ရတာပါ။ ဒီဓာတ်ကို စီရင်... ကြောင် တကယ့်ကို (၅)ရက် အလွန်ဆုံး...

ဟိုစမ်းစမ်း ဒီ... နဲ့ လက်တည့်မစမ်းကြပါနဲ့...။ “၉-ဖြာသိဒ္ဓိ ချောင်လမ်း”ရဲ့ လုပ်ရတ် အနှစ်ချုပ်ကို ရေးပြပါ...။

သုံး ပုံ ကျက်နေတဲ့လုံ လက်ညှိုးနဲ့ ထောက်လိုက်ရင် “အိပ်... အိပ်” ပြည်တဲ့လုံ။

၂။ ဖော်... ဘုဒ္ဓါသီမြောက်ပြာ မရောင် ဘုဒ္ဓါသီမြောက်ပြာ ဖော်ထာ ပမှာပါစေနဲ့ ဒါမှ လုံတစ်ထိုင် ထိုင်လိမ့်မယ်။

၃။ ဓာတ်(၈)ပါး ထောင်၊ ကောလိချော့ မွှေး သံစရာလှည့်ချိန်။

နေလှန်းပါ။
 ၄။ လုံထဲကို တတ်(၈)ပါးထည့်ရင် လုံတစ်ဝက်ထက် ပိုမထည့်ပါနဲ့။
 ရွှေကြိုး(၃)ရွှေ တစ်ပဲလောက် နောက်ထပ် ထည့်ထည့်ပြီး...
 လုံထဲက ပျော်နေတဲ့ ချော်ကို ခေါ်ယူခိုင်းပါ... လောဘတကြီး
 မထည့်ပါနဲ့။
 ၅။ မီးရောင်ကိုကြည့်ပါ...
 တတ်ထိုးနေတုန်း မီးရောင် ပြောင်းသွားရင် ချက်ချင်း ဖိခွဲရင်။
 မီးထဲမှာ ခဏထား။ လုံဘူးကို ဖွင့်ကြည့်ပါ။
 ၆။ မီးပွားပါစေနဲ့ ဥတုနဲ့ပါ။ ပါစကကို ရှေ့လောတကြီး ဟူ့ပါနဲ့။
 ၇။ လုံထား မီးတပ်ပြီး ဖိခွဲထဲတိုင်း လုံကို ဖြိုပါ။ လုံနဲ့ လေပိုက်
 အောက်နှုတ်မင်း တညှိနေပါစေ။
 ၈။ ချော်သေသေ နီးဖျားလေနဲ့ပါ။
 ၉။ ချော်သေထဲကို ပြဒါးသွင်းတော့မယ်ဆိုရင် ပြဒါးကို ပူတန်...
 ပူတန် (၅)ကြိမ်လောက် ကြိပေးထားပါ။ ပြဒါးပူရုံလေး ပေးပါ။
 လုံထဲက ချော်အပူနဲ့ ပြဒါးအပူ တူပူဖြစ်မယ်။
 ၁၀။ ပြဒါး ပီပြီဆိုရင် လုံကို "အလိုရမ်း" ရပါမယ်။
 ၁၁။ "ချော်သေ" နေပါတယ်။ "ချော်သေ" ကို "ပွား" ပါ။
 **ချော်သေကို သံဆုံနဲ့ထောင်း အကုန်ထောင်း လုံသစ်ထဲကို
 ထည့် လုံဘူးဖုံး ဖုံး လုံကို နှာပေါက်နဲ့ ခါးတိုက်တည်း။ မီးဆင်
 ထိုး ချော်ရည်သွက်သွက် လည်ပြီဆိုရင် လက်ချားမီးပေါက်
 တစ်ပဲထားလောက်ထည့်။
 လက်ချားအဆီ။ ထည့်မယ်ဆိုရင် အတုံးသေးသေးလေးတွေ
 တစ်တုံးစီထည့်။ မီးနဲ့တွေ့ရင် ချော်ပွတ်ကလာမယ်။ ပြိုတဲ့အထိ
 စောင့်ပြီးမှ လုံဘူးကို ဖုံးပါ။ မီးအနည်းလေး (၃)အုပ်ကနေ
 (၅)အုပ်အထိထိုး ချော်ကောလိကျပြီး လုံပြောက် ထိုးရပြီး
 လက်ချား နောက်ထပ်ထည့်။ တစ်ကြိမ်ထည့် ချော်ရည်လည်
 အောင်ထိုး ထပ် ထပ်ထည့်ပြီး ချော်ပွားပါ။ လုံနှုတ်မင်းအောက်
 စပါးလုံး တစ်ထောက်အထိ ပွားလို့ရပါတယ်။ ချော်သေ မိတူးတူ
 လိုက်ပါတယ်။
 ၁၂။ အဲဒီချော်သေနဲ့ ပြဒါးဖမ်းပါ။ တစ်ရက်နဲ့ ပြဒါးဖမ်းမိပါတယ်။
 (၂)ရက် မီးတင်ရင် မီးထိုးပုံပြဒါး ရပါပြီ။ ဉာဏ်နဲ့ဆင်ခြင်
 လုပ်ငန်းထဲပါ။
 ၁၃။ တတ်(၈)ပါး ချော်သေဟာ "ပြဒါး" ကို သေစေရုံမက "သွပ်"
 ***သေကိုလဲ ရပါတယ်။
 တစ်လုံ တစ်မီးနဲ့ ရလာတဲ့ ဒီ "သွပ်သေ" ဟာ "ပွင့်" ပါတယ်။
 "ပွင့်" တဲ့အစ ကြုံကြုံခံပါ။ အစကို တွန်းလှန်ရပါမယ်။ အစပဲ
 ၁၉၂ နဂျာဂျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နိုင်ရင် "ကန်" ပါလိမ့်မယ်။ "ကန်" ရင် ကျွမ်းပြန်မယ်။
 ကိုယ်ခံ...
 လုပ်ရတ်နည်း အမှန်ကိုတော့ ဖိုးဟန် ရေးပြပါ။
 ပြဒါးဖမ်းတုန်းက တတ်(၈)ပါးလို စီရင်ရမှာ
 တယ်။ အလေးချိန်တော့ ပြောင်းတယ်။ လွယ်လွယ်
 ပါ။ ပြဒါးဖမ်းတုန်းကလို "ဆား" "တစ်ပဲ" မဟုတ်ပါ။
 "ဆား" (၂)ပဲက စယူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
 ဆား(၂)ပဲ၊ ကန့်(၃)ပဲ၊ စိန်(၄)ပဲ၊ ကန့်(၅)ပဲ၊
 (၆)ပဲ၊ ဇေက်သာ(၇)ပဲ၊ ဆေးဒန်း(၈)ပဲ၊ ဟင်းရိုင်း(၉)
 လက်ချား(၁၀)ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ချော်သေအောင်
 "ချော်သေ" ထဲကို "သွပ်" သွင်းရမှာပါ။
 ဘယ်သွပ်မဆို ရပါတယ်။ သွပ်လက်ညှိုးလဲ
 "သွပ်ပြဒါး" များများရအောင် သွပ်ကို သန့်စင်
 ရပါမယ်။
 ဣန္ဒြာစရိယ လုံခါးပြတ် နံပါတ်(၆)ထဲကို
 တစ်ကျပ်ခွဲသားထည့်။ ဖိခွဲထဲမီးထဲမှာ သွပ်ကို
 ဖျော်ပါ။ ပျော်ရုံလေး။ အငွေ့မထွက်ပါစေနဲ့။ ပျော်
 ဝါးဆစ်ရဲ့ ဝါးခြမ်းထဲ လောင်းထည့်ပါ။
 ကြွက်ဗြီးတန်းနေပါလိမ့်မယ်။ အတုံးလိုက်က
 ရောက်နေတယ်။ ကြွက်ဗြီးကို ဖြတ်ပစ်။ သွပ်အတုံး
 လုံထဲ ပြန်ထည့် ထပ်လောင်း။ လောင်း... လောင်း
 လောင်း။
 နောက်ဆုံး သွပ်အနှစ် ငါးမူးသားလောက် ကျန်
 လောင်း... သွပ်ကောင်းရပြီ။ လုံထဲကသွပ် အေး
 တာနဲ့ သွပ်ခဲထဲမှာ မကန်းကွက်တွေ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။
 အလယ်က ချိုင့်နေမယ်။ အဲဒီသွပ်ကောင်းနဲ့ စီရင်
 တတ်(၈)ပါးနဲ့သတ်လို့ ရလာတဲ့ သွပ်သေလုံ
 ပြဒါးထက် အရောင်လွင်ပါတယ်။ အရောင်ထွက်
 အရောင်တောက်တယ်။
 သွပ်လုံးထိပ်မှာ ငှက်ပျောညွန့်ရောင်လေး ထွက်
 တယ်။ သွပ်လုံးကို စောင်းကြည့်ရင် ရောင်စဉ်(၇)
 တစ်ထပ်စီ တစ်ထပ်စီ ရစ်နေတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။
 ပြန်ပြန် နီလာရောင်သန်း မရန်းလဲစွက် ပန်းဖက်၍
 ရောင်ခြည် ထွန်းတောက်ကြည့်... "သွပ်" ... "ပွင့်" လေ။
 ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

ကြည်သဗ္ဗ မုချအောင်မြင်

ဂုဏ်တော်အင်းနှင့်

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

ဂုဏ်တော်မြတ် (မဟာစိန်)
 (သီရိဓမ္မရာ၊ မြန်မာ)

...ကိုယ်၊ ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့ ဆိုသည်တို့မှာ လောကီ
 ...များဖြစ်သည်။ အကျိုးအာနိသင်ကို ယုံကြည်
 ...လာလိုက် လေ့လာနိုင်သည်။
 ...မရှိ မလိုက်စားလိုက် နေနိုင်သည်။ လောကီ
 ...ဆောင်နိုင်ရည်ကို တွေ့ကြုံဖူးသူများက
 ...ပေလိမ့်မည်။
 ...ဆိုသည်မှာ... စတုရန်းကွက်များအတွင်း
 ...ရောက်အောင်။ ဂုဏ်တော်များကို ရေးသွင်းထား
 ...ဖြစ်သည်။
 ...ဆိုသည်မှာ... စာမ၊ ဂဏန်း၊ ဂုဏ်တော်တို့ကို
 ...စီမံထားသည်များဖြစ်သည်။
 ...လှည့်၊ လက်ဖွဲ့ ဆိုသည်တို့မှာ... အင်းများ၊
 ...ကို ခန္ဓာကိုယ်၌ ကြီးဖြင့် လိမ်ချည်၍ ဆောင်ခြင်း
 ...များဖြင့် ရှေးထိုးထားသည်များ ဖြစ်သည်။
 ...တွင် အကြမ်းအားဖြင့် စာမအင်း၊ ဂဏန်းအင်း၊
 ...မတော်အင်း၊ ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစားရှိသည်။ ယခုဖော်ပြ
 ...မှာ ဂုဏ်တော်အင်းအမျိုးအစား ဖြစ်သည်။
 ...ဆိုင်၊ ခါးလှည့်၊ လက်ဖွဲ့ စသည့် လောကီ
 ...များကို စီမံရာတွင် ရှေးဦးစွာ ခန္ဓာကိုယ်ကို
 ...စင်ကြယ်စေခြင်း၊ ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ
 ...ဖြင့် မိမိတို့နိုင်ရာ သီလကို လုံခြုံစွာ ထိန်းသိမ်း
 ...နေခြင်း။
 ...ဆိုင်ရာ နတ်အေတာများကို အမှုအတန်းပေး
 ...နည်းစနစ်များကို ချို့ယွင်းချက်မရှိ စနစ်တကျ
 ...မြှောက်လှူစွာ ပြုလုပ်ခြင်းတို့မှာ အခြေခံ လိုအပ်
 ...ဖြစ်ပါစေ။

ဂုဏ်တော်အင်းကြီး စီရင်နည်း
 ...အရာသည် အင်းဖြစ်သောကြောင့် အင်း...
 ...A, March, 2018.

အခြေခံနည်းစနစ်များဖြစ်သော အင်းပေါက်ခြင်း၊
 အင်းကန်းခြင်း၊ အင်းကျိုးခြင်းများ၊ အချိန်နာရီကောလိ
 ယူခြင်းများကို တိကျသေချာစွာ မမှားမယွင်း မောင်းနှင်
 ရမည်။
 အင်းပေါက်ခြင်း ဆိုသည်မှာ...
 ၁။ အင်းပေါက်ခြင်း မထိမဆက် ဖြစ်ခြင်း၊
 ၂။ အင်းကွက်များ ပျဉ်ပျဉ်တိတ် နေခြင်း၊
 ၃။ အင်းပေါက် စောင်းနေခြင်း၊
 ၄။ အင်းချစ်စဉ် စိတ်ပါလိမ္မော် ဖြစ်နေခြင်း၊
 ၅။ နှစ်သက်ရာ နေရာနှင့် ယုတ်ခြင်း၊
 ၆။ ဂဏန်း ကွေးများ အင်းပေါက်ကို ထိနေခြင်း၊
 ၇။ ဝမ်းပျက်များ အစွန်းထွက်နေခြင်း၊
 ၈။ ဝမ်းအကွေးများ ပျဉ်ပျဉ်တိတ် ဖြစ်နေခြင်း...
 စသည့် လက္ခဏာရပ်များဖြစ်သည်။
 အင်းကန်းခြင်း ဆိုသည်မှာ...
 နဂျာဂျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉၂

- ⊗ အင်းလှားစနစ် ယုန်ခြင်း
- ⊗ အချိန်နက္ခတ် ယုန်ခြင်း
- ⊗ အက္ခရာဂဏန်းများ အတိုအရှည် ယထာဏ်ဖြစ်နေခြင်း
- ⊗ အင်းဆန် အထားအသို ယုန်ခြင်း
- ⊗ ယသန့်သောနေရာတွင် စီရင်ပိုင်ခြင်း
- ⊗ ကိုယ်ခန္ဓာ ယသန့်ရှင်း
- ⊗ သီလယူခြင်း
- ⊗ ဖစပ်ကြယ်လှ ကိုယ်ပိုင်ခြင်း
- ⊗ ဂါထာ၊ ယုန် ရွတ်ရာတွင် အသံချို့ယွင်းခြင်း...

အင်းကျိုးခြင်း ဆိုသည်မှာ...

- ⊗ စီရင်သည့်နေရာ ယသန့်ခြင်း
- ⊗ အင်းပေါင်များ စောင့်ရှုနေခြင်း
- ⊗ စီရင်စဉ် စကားသိုဝ်ခြင်း
- ⊗ တံတွေးပျိုခြင်း၊ တွေးခြင်း
- ⊗ ကိုယ်ကို တွန်းလှံလှံလှံခြင်း
- ⊗ အနေအထားပြင်ခြင်း
- ⊗ ထိတ်လန့်ခြင်း
- ⊗ နေရာပြောင်းရွှေ့ခြင်း...

အချိန်နာရီ ကောက်ယူခြင်းမှာ...

- ▲ တေဇာဓာတ်ပွင့်နေချိန်တွင် ပယောဂ အစီအရင်များကို စီရင်ရသည်။
 - ▲ အာပေါဓာတ်ပွင့်ချိန်တွင် အေးချမ်းစေရာများ၊ မင်္ဂလာကိစ္စများကို စီရင်ရသည်။
 - ▲ ဝါယောဓာတ်ပွင့်ချိန်တွင် လျှင်မြန်စေလိုသော ကိစ္စရပ်များကို စီရင်ရသည်။
 - ▲ ပထဝီဓာတ်ပွင့်ချိန်တွင် တည်မြဲစေလိုသော အိမ်ထောက်ခြင်း၊ ဘုရားကျောင်းကန် တည်ထားခြင်းများကို စီရင်ရသည်။
- ယခု ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂုဏ်တော်အင်းကြီးမှာ လျှင်မြန်စွာ ပြီးမြောက်စေလိုသောကိစ္စ ဖြစ်သဖြင့် ဝါယောဓာတ်ပွင့်သော အချိန်များတွင် စီရင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အဝင်အထွက် ခပတ်နက္ခတ်များမှ အဝင်နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ညှိဆောင်ရွက်နိုင်လျှင် ပိုမို ကောင်းမွန်ပါသည်။

နက္ခတ်စနစ်များကို ဆောင်းပါးရှည်မည် ရှိပေမယ့် မဖော်ပြတော့ပါ။ ဤအစီအမံအတွက် ဝါယောဓာတ်ပွင့်ပင် လိုလောက်မှု ရှိပါ၏။

အောက်တွင် ဝါယောဓာတ် ပွင့်ချိန်များ နေ့အလိုက် ဖော်ပြထားပါသည်။

- ▲ တနင်္ဂနွေ → နံနက်(၈)နာရီ မှ (၉)နာရီ
- ▲ တနင်္လာ → နေ့လယ်(၁၂)နာရီ မှ (၁)နာရီ
- ▲ အင်္ဂါ → နံနက်(၉)နာရီ မှ (၁၀)နာရီ
- ▲ ဗုဒ္ဓဟူး → နေ့လယ်(၁)နာရီ မှ (၂)နာရီ
- ▲ ကြာသပတေး → နံနက်(၁၀)နာရီ မှ (၁၁)နာရီ
- ▲ သောကြာ → နံနက်(၇)နာရီ မှ (၈)နာရီ
- ▲ စနေ → နေ့လယ်(၁၁)နာရီ မှ (၁၂)နာရီ

ဂုဏ်တော်အင်းကြီးကို စီရင်ရန်အတွက် (၅)လက်မ x (၅)လက်မ ဝိုင်းကိုင်စက္ကူ (၁၀) ခြပ်ဆင်ထားပါ။

အောက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အင်းကျွန်း အတိုင်း အလျား(၈)ကွက်၊ အနံ(၇)ကွက်ရှိ (၅)လက်မ ဆွဲပါ။ ယင်း စတုရန်းကွက်များထဲမှ ရထားသွားဖြင့် ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဂါထာတော်ဖြင့် အင်းဆန်အဖြစ် တစ်လုံးချင်း(တစ်သံချင်း) ရေသွန်း

ဂုဏ်တော်အင်းဆန် တစ်လုံးကို ရေးသွင်းမှုန့်တို့မှ အသံထွက်၍ “ဗုဒ္ဓေါ အောင်မြီ” ဟု ရွတ်ပါ။

ပထမအင်း

၇	က	ဒွေါ	ပ	ဝိ	ရိ	သ	နံ
၈	ရ	ဝိ	နွေ	ဒု	သ	ဣာ	ဗု
၉	ဟံ	ဣာ	သု	အ	ဒ	ဒေ	ဒွေါ
၁၀	သ	စ	ဂ	န	ပ	ဝ	ဘ
၁၁	ပွာ	ရ	တော	ဣ	သာ	ပ	ဂ
၁၂	သ	ဏ	လော	ရာ	ရ	န	ဝါ
၁၃	ပျ	သ	က	ပု	ထိ	သာ	ထိ

ဒုတိယအင်း

၇	ဣ	ထိ	ဝိ	သော	ဘ	ဂ	ဝါ	အ
၈	ရ	ဟံ	သ	ပွာ	သ	ပျ	ဒွေါ	ဝိ
၉	ဣာ	စ	ရ	ဏ	သ	ပ	နွေ	သု
၁၀	ဂ	တော	လော	က	ဝိ	ဒု	အ	န
၁၁	ဣ	ရာ	ပု	ရိ	သ	ဒ	ပ	သာ
၁၂	ရ	ထိ	သ	ဣာ	ဒေ	ဝ	ပ	န
၁၃	သာ	နံ	ဗု	ဒွေါ	ဘ	ဂ	ဝါ	ထိ

တတိယအင်း

၇	ရ	ဣာ	ဂ	ဣ	ရ	သာ	ထိ	
၈	စ	တော	ရာ	ထိ	နံ	ဝိ	သ	
၉	ရ	လော	ပု	သ	ဗု	သော	ပွာ	ဏ
၁၀	ရိ	ဣာ	ဒွေါ	ဘ	သ	သ	ဝိ	
၁၁	ဒေ	ဘ	ဂ	ပျ	ပ	ဒု	ဒ	
၁၂	ဂ	ဝါ	ဒွေါ	နွေ	အ	ပ	ပ	
၁၃	ဝါ	အ	ဝိ	သု	န	သာ	န	ထိ

စတုတ္ထအင်း

၇	ဣ	ဟံ	ရ	က	သ	ဝ	ဝါ	ရ
၈	စ	လော	ရိ	ဒေ	ဂ	အ	ဣာ	တော
၉	ပု	ဣာ	ဘ	ဝါ	ဝိ	ဂ	ရာ	သ
၁၀	ဒွေါ	ဂ	ဒွေါ	သု	ဣ	ထိ	ဗု	ဘ
၁၁	ပျ	နွေ	န	ရ	နံ	သော	သ	ပ
၁၂	အ	သာ	သာ	ဝိ	ပွာ	သ	ဒု	ပ
၁၃	န	ထိ	သ	ဏ	ဝိ	ဒ	ပ	ထိ

ပဉ္စမအင်း

၇	ဣ	စ	ပု	ဒွေါ	ပျ	အ	န	ဟံ
၈	လော	ဣာ	ဂ	နွေ	သာ	ထိ	ရ	ရိ
၉	က	ဒွေါ	န	သာ	သ	က	ဒေ	ဝါ
၁၀	သု	ရ	ဝိ	ဏ	သ	ဂ	ဝိ	ဣ
၁၁	န	ပွာ	ဝိ	ဝ	အ	ဂ	ထိ	သော
၁၂	သ	ဒ	ဝါ	ဣာ	ရာ	ဗု	သ	ဒု
၁၃	ပ	ရ	တော	သ	ဘ	ပ	ပ	သ

ဆဋ္ဌမအင်း

၇	ဣ	လော	ဘ	ဣာ	နံ	သ	ပ	စ
၈	ဣာ	ဒွေါ	ရ	ပွာ	ဒ	ရ	ပု	ဂ
၉	န	ဝိ	ဣာ	ဝါ	တော	ဒွေါ	နွေ	သာ
၁၀	ဏ	ပ	ဣာ	သ	ပျ	သာ	သ	သ
၁၁	အ	ရာ	ဘ	အ	ထိ	က	ဂ	ဂ
၁၂	ဗု	ပ	န	ရ	ဒေ	ဝိ	ထိ	သ
၁၃	ပ	ဟံ	ရိ	ဝါ	ဣ	သော	ဒု	ထိ

သတ္တမအင်း

ကု	တ္တာ	န	ထာ	အ	ပု	ပူ	လော
ဒွေ	ဝိ	ဝ	ရော	ပူ	ဟံ	ဘ	ရ
ဝိ	ဇ္ဇာ	ဘ	န	ရိ	သု	ဗ္ဗာ	ဝါ
သ	အ	ရ	ဝါ	နံ	ဒ	ထော	ဗျ
တိ	ဒေ	တ္ထ	သ	ရ	ဒွေ	သာ	က
ဝိ	လော	ပ	ပု	နော	သ	ဂ	ထိ
ဒု	စ	ဂ	သာ	သ	ဂ	သ	ထိ

အဋ္ဌမအင်း

ကု	ဒွေ	ဝိ	သ	တိ	ဝိ	ဒု
ဝိ	ဇ္ဇာ	အ	ဒေ	လော	စ	န
ဘ	ရ	တ္ထ	ပ	ဂ	ထာ	ရော
ဝါ	သ	ပု	သာ	အ	ပူ	ရိ
ရ	နော	သ	ပု	ဟံ	သု	ဒ
သ	ဂ	ပူ	ဘ	ဗ္ဗာ	ထော	သာ
သ	လော	ရ	ဝါ	ဗျ	က	ထိ

နဝမအင်း

ကု	ဝိ	ဘ	ဝါ	ရ	သ	သ	ဒွေ
ဇ္ဇာ	ရ	သ	နော	ဂ	လော	ဝိ	အ
တ္ထ	ပု	သ	ပူ	ရ	သ	ဒေ	ပ
သာ	ပု	ဘ	ဝါ	တိ	လော	ဂ	အ
ဟံ	ဗ္ဗာ	ဗျ	ဝိ	စ	ထာ	ပူ	သု
ထော	က	ဒု	န	ရော	ရိ	ဒ	သာ
ထိ	တ္တာ	ဝ	န	နံ	ဒွေ	ဂ	ထိ

ဒသမအင်း

ကု	ဇ္ဇာ	တ္ထ	သာ	ဟံ	ထော	ထိ
ရ	ပု	ပု	ဗ္ဗာ	က	တ္တာ	ဘ
သ	ဘ	ဗျ	ဒု	ဝ	ဝါ	နော
ဝါ	ဝိ	န	န	ရ	ဂ	ရ
စ	ရော	နံ	သ	လော	သ	လော
ရိ	ဒွေ	သ	ဝိ	ဒေ	ဂ	ပူ
ဂ	ဒွေ	အ	ပ	အ	သု	သာ

ဂုဏ်တော်အင်းကြီး၏ ထူးခြားသော ဝိသေသများ

၁။ ဂုဏ်တော်ကြီးအင်း ဆယ်ချပ်လုံးသည် “**ဣ**” အစပြု၍ “**တိ**”ဖြင့် အဆုံးပြုနေခြင်း။

၂။ ပထမအင်းမှသည် ဒသမအင်းတိုင် အစဉ်အဆက် မပြတ် အချိတ်အဆက် မိနေခြင်း။

၃။ အင်းဆန်သွင်းရာတွင် ပထမအင်းမှ ဒုတိယအင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယအင်းမှ တတိယအင်းသို့ လည်းကောင်း (၉)နင်းခြားလျက် **မန်ကျည်းရွက်** ထပ် **ရထားသွားနည်းဖြင့်** တစ်သမတ်တည်းသွားခြင်း။

၄။ ပထမအင်း၏ အထက်အောက် **ရထားသွား** အင်းဆန်များမှာ ဒုတိယအင်း၏ ဘေးတိုက် ရထားသွား နေရာမှ ကျန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သွား အင်းဆန်များ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း။

ထို့အတူ ဒုတိယအင်း၏ ထက်အောက် အင်းဆန်သည် တတိယအင်း၏ ဘေးတိုက်အင်းဆန် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း။

ဤနည်းအားဖြင့် ဒသမအင်းသို့တိုင်အောင် အဆက်မပြတ် အဖွင့်အပိတ် သေချာနေခြင်း။

၅။ စိတ်ကြံစည်သမျှကို မုချအောင်မြင်စေနိုင်ခြင်း။

ဂုဏ်တော်အင်းဖြင့် အဋ္ဌာန်ဝင်

ဂုဏ်တော်အင်းကြီးများကို သင့်တော်ရာ ဝင်ရောက် တိုင်(၁၀)တိုင်တွင် ပတ်၍ ကော်ဖြင့်ကပ်ပါ။ ပတ်ပြီး ပူဇော်ရန် အသင့်အနေအထားအဖြစ် စီမံခြင်း ဖြစ်သည်။

အဋ္ဌာန်ဝင်မည့်သူသည် မိမိ၏မွေးနေ့တွင် စေတီပုထိုး သက်ဆိုင်ရာ မွေးနံအရပ်/ထောင့်၌ ပထမအင်းယောင်းတိုင်ကို ထွန်းညှိပူဇော်ပြီးနောက် ဘေးတိုက်အင်းကြီးကို အောက်ဖော်ပြပါ နည်းအတိုင်း ပုတီး(၁၀)ပတ် စိပ်ပါ။

- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]
- ပုတီး(၁၀)ပတ် (ပုတီးတစ်လုံးချ) [၁-ပတ်]

ပုတီး(၁၀)ပတ် စိပ်ကာ အဋ္ဌာန်ဝင်သွားရမည် ဖြစ်သည်။

အဋ္ဌာန်ဝင်နောက်ဆုံးရက်သည် မိမိ အဋ္ဌာန် ဝင်

ဝင်ရောက်ခဲ့သော မိမိ၏ မွေးနံအရပ်/ဂြိုဟ်ထောင့် ဖြစ်နေမည်။

မိမိ၏ လက်တွင်း၌ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင် ကျန်ရှိ နေပါမည်။ ကျန်ရှိနေသော ဖယောင်းတိုင်နှင့် ဒသမ အင်းဖယောင်းတိုင်တို့ကို နောက်ဆုံးရက်၌ တစ်ပြိုင်နက် ထွန်းညှိပူဇော်လိုက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤရက်သည်ကား သင်၏ (၉)ရက်မြောက် အဋ္ဌာန် အောင်မြင်သောနေ့ပင်တည်း။ သင်၏စိတ်၌ ကြံစည် ထားသော ဆန္ဒတစ်စုံတစ်ခုအား ဘုရားရှင်ထံ လေးနက် စွာ ဆုပန်ပါလေ။ စိတ်ကြံစည်သမျှ မုချ အောင်မြင် လာမည် ဖြစ်ပါ၏။

တနင်္ဂနွေသားတစ်ဦးကထွက် အဋ္ဌာန်ဝင် နမူနာပုံ

ပထမအင်း	ဒုတိယအင်း	တတိယအင်း
[*] နဝမအင်း		
ဒသမအင်း	၁	၂
အဋ္ဌမအင်း	၆	၇
သတ္တမအင်း	၈	၉
		၀
သတ္တမအင်း	ဆဋ္ဌမအင်း	နဝမအင်း

[*] အဋ္ဌာန် စတင်ဝင်ရောက်သည့်နေ့ အဋ္ဌာန် ပြီးမြောက်သည့်နေ့ ဆရာဦးတင်ဝင်းနှင့်အတူ သင်ဆရာ မြင်ဆရာ များအား ဦးစိုက်လှူဒါန်း...

“**ဘုရားသမံ ဗလံနတ္ထိ**”
(ကံနှင့်တူသော စွမ်းအားမရှိ)

အောင်မြင်မြတ်(ပဟာရိနိ)
(သိရိဓမ္မေရာ၊ ပြည်မြို့)

နတ္ထရာဇပုင်မြို့နယ်၊ ရွှေဘို

ငါး အရွက်ဖျန်း ခြေခြေ

(Fish Emulsion Fertilizer)

တင်ပို့ရေး

မြန်မာ့ ငါးအရွက်ဖျန်းခြေခြေ
ငါးအရွက်ဖျန်းခြေခြေ ဗြဟ္မစင်

အရင့် အရင်လဲတွေတုန်းက ငါး အချဉ်ဖောက်ရည် (ခေါ်) အမိုင်နိတ် အက်စက် (Fish Amino Acid-FAA) ဆိုပြီး ဂျပန်နည်းပညာနဲ့ ဖော်စပ်အသုံးပြုနိုင်တဲ့ ဘက်စုံသုံး မြေဩဇာရည်အကြောင်း ရေးသား တင်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဈေးထဲ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် စွန့်ပစ်ထားတဲ့ ငါးအစိကုန်ကြမ်းနဲ့ တင်လဲရည် (သို့မဟုတ်) ကြံသကာ နဲ့ရောစပ်ပြီး အချဉ်ဖောက်ပြုလုပ်တဲ့ နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အခု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူတွေအတွက် စိုက်ပျိုးရေး ရောင်ခြည်ကနေကမှ တစ်ဆင့် ဂျပန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆောင်ရွက်အသုံးပြုနိုင်ပြီး မိမိ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ သီးနှံပင်တွေ ဖွံ့ဖြိုး ကြီးထွားအောင်မြင်ဖို့အတွက် ငါး ကုန်ကြမ်းကို ကျိုချက်ပြီး အသုံး ပြုတဲ့နည်း ဝါးအရွက်ဖျန်းခြေ ဩဇာ(Fish Emulsion Fertilizer) အကြောင်း ရေးသားဖော်ပြပေးသွား မှာပါ။

ဒီနည်းစနစ်က ပညာရေး ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်က မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနဲ့ အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေတဲ့ စာရေးသူ ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အောင်မြင် စွာ ဖော်စပ်အသုံးပြုနေတဲ့ နည်း ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အခုလို အစွမ်းထက်တဲ့ ဆေး နည်းကောင်း ရရှိလာပုံကို သူက

အခုလို ရှင်းလင်းပြောပြပါ တယ်။ 'ပုနှစ်က ပြန်မတစ်နိုင်ဘဲပဲ' ရေးလောကမှာ ဟော်ဖုန်းပညာရှိ တစ်ဦးလို့ ဆိုရမယ် ဆရာကြီး သိန်းစေ့ စာတမ်းတစ်စောင် ရတယ်။

အဲဒါမှာ မြေဆီလွှာနဲ့ အယ် အတွေ့အကြောင်းကို ငါတို့လို စိုက်ပျိုး တောင်သူကြီးတွေ နားလည် ပေါက်လွယ်အောင် ရေးထားတာ ပျက်စီးယိုယွင်းနေတဲ့ မြေကို ပြန်လည်အောင်မြင်ဖို့ ဖိတ်ခေါ် လိုက်တဲ့ ရင်းနှီးပူပူစာနဲ့ ပြန်လည် ဖန်တီးပေးပေးပေးပေးတဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံ အသုံးပြုနည်းကို တွေ့ မရှိမဖြစ် အသုံးပြုနေတာ ပါ။

(၃) ပျိုးအကြောင်းကို ရှင်းလင်း ထားတဲ့ စာတမ်းထဲကနေမှ ဖော်ပြ ပြန်လည်

စိုက်ပျိုးထားတဲ့ သီးနှံတွေ ပိုမို အောင်မြင်ထွန်းအောင် ငါးကုန်ကြမ်း နဲ့ အရွက်ဖျန်းခြေခြေ ထုတ်လုပ် ပြုလုပ်မှုကို ဖော်ပြရေးသားထားတာ တွေ အသုံးပြုလို့ အကြိုက်တွေ အောင်မြင်ရင် ငါးကို ကျောပူထင်နဲ့ ပြုလုပ်ပညာရှင်ဆရာကြီး ဦးဖျက် ပြောဆိုလာ ကျေးဇူးတင်ပါ' လို့ ပြောပါတယ်။

စိုက်ပျိုးရေးသမားများ အနေနဲ့ စိုက်ပျိုးပြုစုထားတဲ့ သီးနှံတွေ အောင်မြင်ထွန်းစိုရာမှာ အဓိက အကျိုးပြုစေ(၃)မျိုးကို အသုံးပြုလေ့ ရှိပါသည်။

ဓာတ်မြေဩဇာ (Chemical fertilizer)၊ သဘာဝ အော်ဂဲနစ် မြေဩဇာ (Organic Fertilizer) နဲ့ ဗီယိုမြေဩဇာ (Bio Fertilizer) တို့ ပြုပါသည်။ သီးနှံ တစ်ကေ စံချိန် ထွက်ရှိဖို့အတွက် အထက်ပါ မြေဩဇာ (၃)မျိုးကို အချိုးကျ သုံးစွဲ ပြုစုသော ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

စိုက်ပျိုးသူအနေနဲ့ စုဆောင်း ထားတဲ့ မြေဩဇာ အသုံးပြုရတဲ့ သဘာဝမြေဩဇာ လုပ်ကိုင်ဆောင် ရမှာမှာ ကတိကထများတဲ့ မြေဩဇာအတွက် ဝယ်ယူ မှုရလွယ်ကူပြီး အာနိသင်ပြ တဲ့ ဓာတ်မြေဩဇာကိုသာ ဝယ်ယူ တာတင့်တူက သုံးစွဲလေ့ ရှိရတာ မှာ ဒီကနေ ဓာတ်ဓာတ်ကြွင်းများ ကြောင့် မြေဆီလွှာများ ပျက်သုဉ်း တွေ့ရ ခင်ဆိုင်နေကြရပါတယ်။

မထိုပါ ပျက်စီးယိုယွင်းနေတဲ့ မြေဆီလွှာကို ပြန်လည် ပြင်ဆင်ပေး မှုမှာသာ ရေရှည်ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်း ပြန်လည်

ဓာတ်မြေဩဇာ အသုံးပြု သဘာဝမြေဩဇာ

များအတွက် များစွာသော အကျိုး သက်ရောက်မှုများ ရရှိမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

အဲဒီလို ပြုပြင်ရာမှာ ဓာတ်မြေ ဩဇာကိုသာ တိုးပြီး ထည့်သွင်း အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကောင်းမွန်လာ မည်မဟုတ်ပါဘဲ ပိုမို ဆိုးဝါးတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေနဲ့သာ ကြုံတွေ့ကြရမှာ ဖြစ်လို့ မြေဆီလွှာရဲ့ ဓာတ်ဂုဏ်ပိုင်း ရုပ်ပိုင်းနဲ့ ဇီဝပိုင်းဆိုင်ရာ သုံးမျိုးစလုံး ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာစေဖို့ အော်ဂဲနစ်ပစ္စည်းများကို ပြန်လည် ထည့်သွင်း အသုံးပြုပေးခြင်းသည် သာ အဖြေမှန် ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါ တယ်။

နည်းပညာ အရ ကြည့်မယ်ဆိုရင် (၆)လက်မအနက်ရှိတဲ့ မြေတစ်ကေ ရဲ့ အပေါ်ယံမြေသား (Top Soil) အားလုံးရဲ့ အလေးချိန်ဟာ ဆီလီနီ ဝေါင် (၂) သန်းရှိတယ်လို့ဆို ပါတယ်။

သာမန်စိုက်ပျိုးမြေ တစ်ခုရဲ့ မြေဆီလွှာ အတွင်းမှာ အော်ဂဲနစ် ပစ္စည်းပါဝင်မှု အနည်းဆုံး

(၁) ရာခိုင်နှုန်း ပါရှိရပါမယ်။ အဲဒီ အလေးချိန်က ပေါင်ချိန် (၂) သောင်း နဲ့ ညီမျှပါတယ်။

အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းအောင် စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်မယ့် စိုက်ပျိုးရေးသမား တစ်ယောက်အဖို့ အဆိုပါ ပမာဏ ကို အလေးဂရုပြုရပါလိမ့်မယ်။ အမှန်တကယ် အထွက်တိုးချင် တယ်ဆိုရင်ဖြင့် အော်ဂဲနစ် (၅) ရာခိုင်နှုန်းအထိ ထည့်သွင်းသုံးစွဲဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ထည့်သွင်းသုံးစွဲဖို့ လိုအပ်တဲ့ အော်ဂဲနစ်ပမာဏတွေ ပြည့်မီအောင်အတွက် နည်းမျိုးစုံ အသုံးပြုလျက်ရှိတဲ့အထဲက ကုန်ကျ စရိတ်လဲသက်သာ လုပ်ကိုင်ရလဲ လွယ်ကူပြီး မြေဆီလွှာအတွက်ရော၊ သီးနှံပင်တွေအတွက်ပါ ဘက်စုံ အသုံးဝင်တဲ့ ငါးအရွက်ဖျန်း မြေဩဇာအကြောင်းကို ရေးသား တင်ပြဖြစ်ခဲ့တာပါ။

သဘာဝမြေဩဇာများ အနက် အာဟာရတန်ဖိုးကြီးတဲ့ထဲမှာ ငါးငှက် အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။ စိုက်ပျိုး ရေးသမိုင်းတွေကို ပြန်ကြည့်မယ်ဆို ရင်လဲ ငါးကို မြေဩဇာဖြစ် အသုံး ပြုခဲ့တဲ့ အခါက အထူးတွေ့ ရှိခဲ့ပါတယ်။

မြေ ချပြီးမှ အသုံးပြုတဲ့ မြေဩဇာမြေဩဇာတစ်ခုအဖြစ် ထင် ခေါ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် သုံးစွဲရာမှ အပုပ်ခံအသုံးပြုရလို့ အနံ့ဆိုးဝါး ခြင်း၊ အနံ့ကဲ့သို့ ရောမပျော်ဝင်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေကြောင့် ခက်ခဲခဲ့ ကြတယ်။

နောက်ပိုင်း မြင့်မားလာတဲ့ နည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သူက

ပညာများအရ ရေပျော်ရွက်ဖျန်း
မြေဩဇာအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ခဲ့တာ
ဖြစ်ပါကယ်။

ငါးအရွက်ဖျန်းမြေဩဇာ ပြုလုပ်
နည်းကတော့ ပုစွန်သေးသေးလေး
များ၊ ဖျင်ကောင်လေးများကို အခွံ
မခွာဘဲ အခြောက်လုပ်ရောင်းတာ
တွေပေးကြမှာပါ။

အဆိုပါ ပုစွန်ခြောက်လေးများကို
နိုင်လွန်ခြောက်လို့လဲ ခေါ်ကြတယ်။
ဆားမပါလို့ အပင်အတွက် ဆိုးကျိုး
မရှိပါ။ အချိုခြောက်လို့လဲ ခေါ်ကြ
တယ်။ အချိုက အလေးချိန်နဲ့
မရောင်းဘဲ နို့ဆီဘူးနဲ့ ချိန်ရောင်း
တယ်။

နောက်ကုန်ကြမ်းအဖြစ် အသုံးပြု
နိုင်တာကတော့ သဲခြောက်လို့ ခေါ်
ပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်
ကာလတုန်းက မြန်မာနိုင်ငံမှာ
အလုပ်ကြမ်းလားလုပ်တဲ့ အိန္ဒိယ
သားတွေ အစားများတဲ့ ငါးခြောက်
ဖြစ်ပါတယ်။

ငါးသလဲထိုး အရွယ်အစားဖြစ်တဲ့
အရွယ် (၃)လက်မ၊ (၄)လက်မ
လောက်ပဲ ရှိတယ်။ ဦးခေါင်းကြီးပြီး
ဆားမပါဘဲ သဲပြင်ပေါ်မှာ အခြောက်
လှန်းလို့ သဲခြောက်လို့ ခေါ်ကြတယ်။

အထက်ပါ နိုင်လွန်ခြောက်နဲ့
သဲခြောက် တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊
နှစ်မျိုးစလုံးဖြစ်စေ တစ်ဝိသကာကို
ရေ(၆)ဂါလန်နဲ့ အဝကျယ်မိုးပြဒယ်
တစ်ခုမှာ မီးပြင်းပြင်းနဲ့ ကျိုရပါတယ်။

အနည်းဆုံး အချိန်(၆)နာရီ
လောက်ခန့် ကျိုပါ။ ကျိုချက်နေရင်း
နဲ့ ငါးတွေကို ကြေမွနေအောင် ထိုး
ခြေပေးပါ။ ပြီးရင် အအေးခံပါ။

၂၀၀၀ နှစ်ကျော်အထိ ခြေညီပုဂ္ဂလိက

ငါးအရွက်ဖျန်းရည်

ကျိုပြီးသားကို ပိတ်စိမ်းပါး
သို့မဟုတ် ဇာခြင်ထောင်နဲ့ စစ်ယူပါ။
ရရှိလာတဲ့ စစ်ရည်ကို တို့ဟူးပျော့
(ခပ်ပျစ်ပျစ်) အဆင့်ရောက်အောင်
ထပ်မံကျိုပါ။

ရရှိလာတဲ့ ကျိုချက်ရည်ဟာ အနံ့
ဆိုးမရှိဘဲ ရေမှာ လွယ်ကူစွာ ပျော်
ဝင်နိုင်တဲ့ ငါးအရွက်ဖျန်းမြေဩဇာ
ရည် ရရှိပြီဖြစ်ပါကယ်။

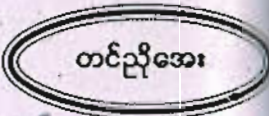
အသုံးပြုနည်းကတော့ ငါးရွက်
ဖျန်းမြေဩဇာရည်(၁၀၀)စီစီကို
ရေ(၃)ဂါလန်မှာ ရောစပ်ပြီး အပင်
များရဲ့ အရွက်များ၊ မြေဆီလွှာနဲ့
ကွန်ပို့စ်သစ်ဆွေးမြေ ပြုလုပ်ရာမှာ
ဘက်စုံ အသုံးပြုနိုင်ပါပြီ။

ဓာတုရွက်ဖျန်း မြေဩဇာများကဲ့
သို့ အပင်အရွက် လောင်ကျွမ်းခြင်း
မျိုး မရှိဘဲ မတူကွဲပြားတဲ့ အာနိသင်
တွေ ပါရှိတယ်။

အပင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ အမိုင်နို
အက်ဆစ် ပရိုတင်းဓာတ်၊ အနည်း

လိုဓာတ်စင်များ ပါရှိတယ်။
ဒီထက်ပိုကောင်းလိုရင်ပြု
တက်ဆီယမ်နိုက်ထြိတ်၊ ယူရီယာ
နဲ့ ဖော့စဖော့ရစ်အက်ဆစ်တို့
ဝင် ရောစပ်ပြီး အာဟာရထောက်ပံ့
အောင် ပြုလုပ်ပြီး ကာလတို
သိမ်းဆည်း အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။
အပင်များ အာဟာရထောက်ပံ့
ရရှိစေပြီး ပင်ပိုင်းကြီးထွားမှု
ကနေမှ လိင်ပိုင်းကြီးထွားမှု
ကို ကူးပြောင်းနေစဉ် အပင်
ပမာဏများစွာ လိုအပ်ချက်
အချိန်မျိုးမှာ ငါးအရွက်ဖျန်း
ပက်ဖျန်းပေးပါက များစွာ ထိ
မှုရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အခြေအနေ အကြောင်းကြောင့်
တွေကြောင့် သီးပွင့်မယ့်ကာလ
ပိုင်းဆိုင်ရာဖိစီးခြင်း(Reproductive
Stress) မြေဆီလွှာအတွင်း ဖိစီးမှု
များ လုံလောက်စွာ ရှိသည့်
ဖိစီးမှု(Biotic Stress)နဲ့ အပင်
ဖိစီးမှု(Abiotic Stress) တို့ကြောင့်
အာဟာရ စားသုံးမှု အခက်အခဲ
ရင်ဆိုင်နေရပြီဆိုရင် ဒီငါးရွက်
မြေဩဇာကို ပက်ဖျန်းအသုံးပြု
ထိုသို့ အသုံးပြုခြင်းဖြင့် သီးပွင့်
အထွက်ထိုးသောကြောင့် ကုန်
ပေါများပြီး လုပ်ကိုင်ရလွယ်ကူ
အထက်ပါ နည်းစနစ်ကို ပြု
သုံးစွဲကြခြင်းဖြင့် တောင်သူ
များ ဘဝအမောတွေ ပြေကြမ်း
ကြောင်း ဆုတောင်းရေးသားတတ်
လိုက်ပါတယ်။

နောက်ထပ်
(မင်းဘူး)

မှောင်မွှေး

ထိပ်ယောဂ

“အတွေ့အကြုံသည် လူကို
ပို၍ ခိုင်ကျက်စေ၏” ဟူသော
အဆိုအမိန့်တစ်ခုကို မှတ်သား
ရင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည် သုတ
ပညာပညာရှင် ဝါဝင်ရေးသားကြ
သော ဆရာများသည် ဇာတာသက်
ကြိုရည်သူများ ဖြစ်ကြ၍ ၎င်းတို့၏
အလမ်းတစ်လျှောက် အတွေ့
အကြုံများကို အနှစ်ထုတ်၍ ရေးသား
ဖွဲ့ဆိုကြသည်ကို ဖတ်ရှုရပါသည်။
ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်
အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို တင်ပြ
ရေးသားပါမည်။
ယခင် ပြည်သူ့ကောင်စီခေတ်
က ဖြစ်ပါသည်။
အမိန့်ပေးသည့် ပြည်သူ့ကောင်စီ
မှ မူလဇာတာကျောင်း ဆရာမကြီး

ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ကြီးစံဟိန်။ မင်းဘူးခရိုင်
စိမ်းစိုင်း ဦးစိုးပျိုး ဦးစိန်မောင်၊
အရာခံ ဗိုလ် ဦးအုန်းမောင်၊ ဘဏ်
ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဦးသောင်းတင်၊
ပွဲစားကြီး ဦးထွန်းရှင်နှင့်
ကျွန်တော်တို့သည် ညနေ နေ့စွယ်
ကျိန်းချိန် (၅:၀၀)နာရီ အချိန်လောက်
တွင် သမထ၊ ဝိပဿနာ ကိုယ်တွေ့
ကျင့်စဉ်များမှ ကိုယ်တွေ့မှု ဖြစ်ပွား
များကို ယောကျိန်းကြီးလေး ဖ.ဂ.ဂ.
ညောင်ပင်ကြီးအောက် ဝါးပွဲ
ပျစ်ကြီးပေါ်တွင် နေ့စွယ် ဓမ္မသာ
ကတ္တ ဆွေးနွေး ဝါးပွဲကြပါသည်။
ညောင်ပင်ကြီးနှင့် နီးသောအိမ်
မှ မူလဇာတာကျောင်း ဆရာမကြီး

သည် ရေခွေးကြမ်း လက်ဖက်ဆီ
စိမ်းနှင့် အကြော်စုံတို့ဖြင့် နေ့စဉ်
ညှော်ခံ၏။ ပွဲစားကြီး ဦးထွန်းရှင်မှ
နေ့စဉ် ဘူးသီးကြော် တစ်ယောက်
တစ်ခုနဲ့ ဒါ့အပြင် ကျွန်တော်ကား
ရံဖန်ရံခါ အတွေ့အကြုံ ပြုလုပ်
သော မှုဆီကြော်၊ မုန့်ဖက်ထုပ်၊
နွယ်ဖုတ်တို့ကို ဒါနပြု၏။ ကျွန်တော်မှ
ပွဲစားကြီး ဦးထွန်းရှင်အား...
‘ဘကြီး လူတစ်ယောက် ဘူးသီး
ကြော် တစ်ခုနဲ့ ဆိုတော့ ဘကြီး
အကုန်အကျတွေ များနေရော့မယ်’
ဟု ပြောလျှင်...
‘ရုံးခွဲမှူးကြီး ဝင်ငွေမရှိရင် ရွှေ
တစ်ဝိသကာ ကုန်တတ်ပါသမျှ’
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက

ဟု ပြောပါလေသည်။ ထိုအခါ အရာခံခိုလ် ဦးအုန်းမောင်မှ တဟား ဟား ရယ်ပါလေတော့သည်။ တန်ခူးလ သောင်ရွက်ပျို သစ်လွင်တိုမှလည်း တောင်လေ အနော့တွင် တရွှမ်းရွှမ်း မြည်သံ ပေး၍ ရယ်မောကြလေတော့၏။

တစ်နေ့သောအခါ ဆရာမကြီး ဘက်မှ ဆွေတစ်စ မျိုးတစ်စ တော်စပ်သူ (...)ရွာတွင် နေထိုင်သူ မ(...)သည် ရောက်လာ၍ ဆရာမကြီးမှ ထမင်းချက် ဟင်းချက် အကူ တာဝန်ပေးထား၏။ အသက် (၃၀)ကျော်လောက်ဟု ခန့်မှန်း ရပါသည်။ အသားညို၍ အမူအရာ ကြမ်းတမ်း၏။ မျက်အိမ် မိုမောက် မောက်ရှိ၍ မျက်လုံးဝိုင်းပြီး ပြုံး ယောင်ယောင်ရှိ၏။ သတ္တဝါစရိုက် အား ကြီးသူဟု ဆိုရပေမည်။

လက် ဖက်ပန်းကန်ကို အသစ် ပြန်လည်သုပ်သည်ကို သတိထားမိ ပါ၏။

ထိုနေ့ည ကိုးနာရီအချိန်တွင် ကျွန်တော် ဘုရားစင်ရှေ့ မြတ်စွာ ဘုရားအား ကန်တော့၍ အာနာပါန အနုသထိ နာရီဝက် ထွက်လေ ဝင်လေ မှတ်သောအခါ ၎င်းအမျိုး သမီးကြီး၏ မျက်နှာသည် အာရုံ၌ ပေါ်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည် အကြမ်းဝိုင်းတွင် ၎င်းအမျိုးသမီးကြီး ပင် တာဝန်ယူ၍ လက်ဖက်သုပ် ပေးရ၏။ ထန်းလျက် ပေါက်ပေါက် ဆုပ် ချပေးရ၏။ ရေနှေးကြမ်းကုန် လျှင် အသစ်လိုက်ရ၏။

ရော ခက်ချေပြီတည်း။ ကျွန်တော် အာရုံမညွတ်ပါဘဲ ဘာကြောင့် ဒီ အမျိုးသမီးကြီးမျက်နှာပေါ်ပါသနည်း။ အတွင်းစိတ်မှ မသိန်းနား လက်ခံ၍ နေပါသလား။

တစ်နေ့သော ညနေ ရုံးပိတ်ရက် နေ့တွင် ၎င်းအမျိုးသမီးကြီးမှ ကျွန်တော့်အား...

ကျွန်တော် မိမိစိတ်ကို ပြန်စစ်၏။ ကျွန်တော် ဒီအမျိုးသမီးကြီးကို အာရုံညွတ်သောစိတ်ဖြင့် အား မထုတ်ပါ။ ကျွန်တော် ဥပါဒါနိမကပ် ပါ။

‘အစ်ကိုကြီး လက်ဖက်သုပ် အပေါ့အငန် မြည်းကြည့်ပါဦး’ ဟုဆို၍ ကျွန်တော့်အား လက်ဖက်သုပ်ခါစ လက်ဖက် ပန်းကန်အား လက်ကမ်းပေး၏။ ကျွန်တော်မှ တစ်ဖွန်း၊ နှစ်ဖွန်း မြည်း လိုက်ပါ၏။

သညာနှင့် သခါရကို မနော ဝိညာဉ်မှ သိခြင်းသဘော ဖြစ်ပါ သည်။ ကံ မနောဝိညာဉ်ကို အနိစ္စ တင်၍ အားထုတ်မှ ဖြစ်မည်ဟု အနိစ္စလက္ခဏာ တင်၍ အားထုတ်

‘ငန်ပျက် လိုစွက်ပေါ့ဗျာ’ ဟုပင် ကျွန်တော် ပြောလိုက်မိ၏။ နောက် ၎င်းအမျိုးသမီးကြီးပင်

၏။ အားထုတ်စဉ် အချိန်က အတွင်းသာ ထိုအမျိုးသမီး ကြီး၏ မျက်နှာအာရုံပျောက်၏။ ရက်သတ္တ သုံးပတ်ကြာ အမျိုးသမီးကြီး၏ မျက်နှာ သည် အမြဲတစေ စိုက်လှိုက် တတ် ကျွန်တော်၌ ထင်ပေ ကျွန်တော့်စိတ်ကို ဖိစီး နှောင့်နှေး လော့။

ကျွန်တော်သာ မရိုးသာ။ မထိန်းနိုင်ပါက ထိုအမျိုးသမီး နောက် ကောက်ကောက် မည်းအမျိုးသမီးကြီးသည် ကျွန်တော် ကို နှောင်ဖွဲ့လိုသော စိတ် လက်ဖက်သုပ်အား နိမ့်ကျ အတတ်ဖြင့် စီရင်ထားသော အစာပစ္စည်း တစ်ခုခုထည့်၍ လိုက်ပါသလော့။

ကျွန်တော်သာ သတိတပ် မြေကတုတ် မရှိပါက ကျွန်တော် စိတ် ချာချာလည်ရောမည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်တော်စိတ်ကို ခံနေရစဉ်အတွင်း တိဗ္ဗိကော ဦးစိန်သောင်းမှ ကားကျည်၌ မြို့နှင့် (၁၇)မိုင်ကွာ ကျောင်းထုတ် ဘုရားသို့ ဘုရားဖူး သွားကြပါ။ ထိုကားပေါ်တွင် မြန်မာ့စာပေ စား ချေးငွေဌာနမှ စာပေ မန်နေဂျာ ဦးသိန်း၊ ခရိုင် စီမံကိန်း ဦးစိန်မောင်၊ ပွဲစားကြီး တို့ ဦးထွန်းရှင်၊ မြန်မာ့အသင်း ချေးငွေရုံးချုပ်မှ စာရေးကြီး တို့ နှင့် ကျွန်တော်ပါ ပါသည်။

ကျောင်းတော်ရာ စေတီကြီးအား ဖူးပြီး၍ အပြန် ကျွန်တော်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ သယ်ကိုင်မိမြို့ ဟောင်းကျ ဆေးဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်ကြီး

သံသရာခရီးသည်

[၁]

မိမိကြီး... အမုတော့ အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော် ဖွားသီလရှင်

သီလ (ရေတံခွန်တောင်)

မိမိကြီးက တစ်ညနေစောင်းမှာ သူ သီတင်းသုံး ပြင်ဦးလွင် ကားလမ်းဘေး လယ်ကွက်တစ်ခုထဲ

...ပြော... ပုံယ ပြောယ် ပြောယ်နဲ့ မေ့မေ့နေလို့ ယုံ ယွာန့်က ပီဆိုပီခေါ် ရေတံခွန်တောင် သို့အတိုင်း

မိမိကြီးလို့ပဲ... မိမိကြီးက တွေ့ထဲလဲ ရေတံခွန်တောင် အရေထဲမှ အပမက မှင့်

...ပီခေါ်သည်ကို ခြေတံရှည်တံကြီးပေါ် တင်ထားတာ။ မျှလာတဲ့ ပင်းကလဲ အရင်းတွေ တစ်ကိုယ်လုံးပတ်လို့ ပုံယ

...ပြောပါတယ်။ ပင်းက ဘုန်းကြီး ပြန်တဲ အရင်းပျော့တဲ့ ပါက သီလရှင် ဖြစ်ရယ်လို့ကွယ်။ ဟက်...ဟက်...ဟက်

[၂]

ကျွန်တော့်မိဘများမှာ သားသမီးမွေးလာရင် သေကုန် ကာလည်း ဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော် မွေးလာတဲ့အခါ (အရင် မိမိကြီးတွေက မိန်းကလေးတွေ) ယောက်ျားလေးလဲ

ကျွန်တော်ကို အကြီးဆီ ဆန်တစ်ပြည် ငွေတစ်မတ်နဲ့ ရောင်း လိုက်ကြတယ်။ အသက်ရှည်ပါစေတော့ရယ်လို့ပေါ့။

အဲဒါ ရပ်ကွက်အရှေ့ထိပ်မှာရှိတဲ့ အဖေအမေအိမ် ကနေ ရပ်ကွက်အလယ်လောက်မှာရှိတဲ့ ဘကြီးတို့အိမ်

[၃]

ကျွန်တော် လူမုန်းသီလာတော့ ကျွန်တော့်ကိုမွေးခဲ့ တယ်ဆိုတဲ့ အိမ်ဝိုင်းထဲမှာ အဖေရဲ့ အမေနဲ့ညီမက တစ်အိမ်၊ အဖေအစ်ကို မိသားစုက တစ်အိမ်၊ အိမ်စုစ

အဲဒါ ဘကြီးက အရိုက်ကြမ်းတယ်။

ဒေါ်ကြီးဆို ဝါးဆစ်ပိတ်တုတ်နဲ့ ဂိုက်ဟယ်။

ဝမ်းကွဲအစ်မကိုဆို ကုလား... နှင်သုပ်တဲ့အရွယ် (ထားဝယ်ကြိမ်ခေါ်မလား) ကြီးနဲ့ နှိုက်တယ်။

ကျွန်တော့်ကျ လက်... ဘက်အရွယ် ကြိမ်နဲ့ ရိုက်တယ်။

အဲဒါ တစ်ရက်ကျ ကျွန်တော် အရိုက်ခံရတယ်။ ဖျန်မဲ့သူမရဲ့ ဝှေး ဝှေးသူမရဲ့၊ ခြေသလုံးနှစ်ဖက်လုံးမှာက သွေး... ရေ... ရှိ။

ဘုရား ဝမ်းလဲနည်းနဲ့ ကျွန်တော် အော်အော်ငို လို့ ငိုတော့တာ။ ခြေပေါ် ဖင်ချာထိုင်ပြီး ဖနောင့်နှစ်ဖက်နဲ့ ခဲမြဲကြီးထဲ ပွတ်ပွတ်ဆွဲပေါ့လေ။

‘အောင်မလေး... လုပ်ကြပါဦးဗျာ’

'ဘယ်သူမှ ကယ်မယ့်သူ မရှိတော့ဘူးလား'
'မွေးထားတဲ့ ကလေးအမေတွေ ဘယ်ရောက်နေ
တုန်း။ ရက်စက်လိုက်ကြတာ'

နဲ့ ပေါ့လေ။
(ဒီလို အရိုက်ခွဲတာတွေက ခု အသက်အရွယ်ထိ
အိပ်မက် မက်ပြီး ငိုတုန်းရယ်။ အစွဲနာများများ ကြောက်
စရာ)

အဲဒီမှာ ခြေဖနောင့်နဲ့ မြေကြီး ပွတ်တဲ့ နေရာကနေ
လူကြီး လက်သန်းတစ်ဆစ်လောက်ရှိတဲ့ လုံးချော
ပတ္တမြားတစ်ပွင့် ပေါ်လာတော့တယ်။

ကျွန်တော် တန်ဖိုးမသိပေမယ့် မူလတန်းကျောင်း
သားအရွယ် ဖြစ်နေတော့ အဖိုးတန်တယ်ဆိုတာတော့
နားလည်တယ်။

မျက်ရည်တွေကို လက်ခုံနဲ့သုတ်ပစ်။ အဲဒီ ကျောက်ပွင့်
ကိုယူ ဘကြီးရှေ့ သွားရပ်ပြီး...

'ကဲ... ကျွမ်းတက မရွေးပေမယ့် ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ရွေးတယ်
ဧရာ'

ဆိုပြီး အယူအစွဲနဲ့ လုပ်ထားတယ်ဆိုတာ နားမလည်

ဘဲ ကျောက်ပွင့်ကိုပေးလို့ ထွက်လာခဲ့တော့တယ်။
ဆိုချင်တာက မွေးတော့ ဆန်းသလို မွေးမြေက
မဆန်းဘူးလားလို့ပါ။

[၄]

ဒီလိုနဲ့လဲ သုံးဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ်မှာ ရေထဲမှာ
တောင်ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တွေ့တော့တယ်။

ဆရာတော်ကြီးဆီ နည်းခံပြီးလဲ ဂုဏ်တော်ကို ဖုတ်
နဲ့ စိပ်ပွားတော့တယ်။ အဲဒီမှာ တစ်နေ့...

'ယင်းက အဆန်ကွေး လာလိုက်ရင် နောက်က ဘီလူးမဟုတ်
နတ်တွေရော ဖုံလို့... ပါလာလိုက်တာ
နဲ့ ငါနို့တော့တယ်။

ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကလဲ ဘဝတို့ သံသယ
ဆိုတာကို နားလည်နေပြီပဲ နဂို တွေးထားသလို
မွေးတာနဲ့ မွေးမြေက ဆန်းတာမဟုတ်ဘဲ သံသယ
မဲ့တဲ့ ခရီးကိုက ဆန်းနေတော့တာလို့ အမှန် သိလိုက်
ရတော့တယ်။

သီလ(ရေတံခွန်တောင်)

စာမျက်နှာ (၂၀၂)မှ အဆက်		
ဦးတိုက် ကန်တော့ကြ၍ စုစပ်၍	ဟု မိန့်ပါ၏။	စိုက်ကာ မြင်မိသော သူမတို့မျှ
သက်န်းတစ်စုံ လှူဖြစ်ကြ၏။	ကျွန်တော့်လက်ထဲ ဆေးလုံး	သည် ယနေ့ထိအောင် အသုံး
ဆရာတော်ကြီးမှ ကျွန်တော်တို့	ရောက်သောအခါ ကျွန်တော့်အား	မထင်မမြင်တော့ပါ။
ကန်တော့ လှူဒါန်းခြင်းကို ခံယူပြီး	နတ် နှိုးဆော်ဘိသကဲ့သို့ ကျွန်တော်	ကျွန်တော်၏ ဘဝဆက် မ
နောက် ကျွန်တော်တို့အား သိဒ္ဓိ	သည် လျှပ်တစ်ပြက် ကောက်ကာ	သည် ကျွန်တော်၏ လူမသိ
တင်ပြီးသော ပန်းပေါင်းဆေးလုံး	ငင်ကာ ဆေးလုံးကို ရေဖြင့် ဂလှဟု	သိသော စိတ်ဒုက္ခကို မြင်တော့
လေးများကို (လက်သန်းဖျားခန့်	လည် ချောင်းသံထွက်အောင် မျှီချ	ဆေးဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်ကြီး
အညိုရောင် ဆေးလုံးလေးများ)	ပစ်လိုက်ပါသည်။	ကျွန်တော့်အား လမ်းညွှန် ပေး
တစ်ဦးဘစ်လုံးကျစီ စွန့်ပါ၏။	ထိုဆေးဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်ကြီး၏	လေရော့သလား။
'ကဲ...အကတို့ ဘုန်းကြီးရဲ့ဆေးကို	သိဒ္ဓိဝင် ပန်းပေါင်းဆေးလုံးတော်	
ဥာဏ်ရှိလုပ်သုံးပေါ့ အာလုံ အောင်မြင်	ကို သောက်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍	
ပြန်ပါတယ်'	ထိုအမျိုးသမီးကြီးအပေါ် အာရုံ	

အောင်လှသန်း(မင်းဘူး)

စိုးလင်းစော (မြန်အောင်)

စီးပွားဥစ္စာ တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် (သို့မဟုတ်)

မြေနှုတ်မြင်း ဆူသံများ

မြန်အောင်မြို့၏ (...)ရင်ကွက်
မြင်း ခြံတစ်ခြံရှိ၏။ ထိုခြံတွင်နေသူ
များ မတည်မြဲဘဲ ခဏခဏ ပြောင်း
ရွှေ့သွားကြခြင်း၊ စီးပွားဥစ္စာ တိုး
တက်မှုမရှိဘဲ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး
ပျက်ခြင်းများ ကြုံနေရပါသည်။

"ထိမ်နင့်ခြံ ရောင်းမည်"
ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကလေးသာ
မြေနှုတ်မြင်း မြင်တွေ့ရသည်။ ထို
မြေနှုတ်မြင်းများ ရွေးနားနီး ကျောင်းနား
ရှိ၏။ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး
ကောင်း၏။ ရောင်းချေးနှင့်ဆိုလျှင်
မြေနှုတ်မြင်းချောင်း၏။

ထိုသော် ပြောင်းလာသူတိုင်း
စီးပွားဥစ္စာ ကျဆင်းပြီး ပြောင်းရွှေ့
သွားကြသူများသာ မြင်တွေ့နေရ
သောအခါ အကြောင်းတစ်ခုတော့
မရှိပေ။ ချောင်းမီး၏။ မည်သည့်
အကြောင်းကိစ္စကင်း၍
အကြီးတရား မဖြစ်နိုင်။

စီးပွားတိုးတက်မှုမရှိဘဲ ကျဆင်း
မြင်း၏ အကြောင်းကို ရှာသော်...

'ဟ...စိုးလင်းမြေနှုတ်မြင်းဖြူ
တယ်ဆိုတာ ကခြားယဟုတ်ကွ'
ဟု ဆိုကာ ကိုစိန်မြင့်မှ မြေနှုတ်
မြင်း အကြောင်းကို ရှင်းပြပါသည်။
ကိုစိန်မြင့်မှာ ကုန်းတလုံးရွာ
အနောက်ပိုင်းတွင် နေထိုင်၏။
မိမိတွင် အရိုးပါးပြီး စတီး(လ်)
များ သွင်းထား၍ လက်ကိုင်တန်း
မရှိဘဲ ရဲရဲပုံပုံ လမ်းမလျှောက်နိုင်
သောပေ။ ထိုကြောင့် အပြင်မထွက်
နိုင်သောအခါ သီလယူ မေတ္တာပို့

ပုတီးစိန်ခြင်း တရားထိုင်ခြင်းများဖြင့်
လည်းကောင်း၊ လစဉ်ထုတ်
ဘာသာရေးပုဂ္ဂိုလ်များ၊ တရား
စာအုပ်များကိုသာ ဖတ်နေ၍ ဘဝ
ကို မြေသိမ့်နေရသည်။
ထိုအခါ စာပေဗဟုသုတများ
တဖြည်းဖြည်း ကြွယ်ဝလာသည်။
အိမ်အနီးအနား ပင်လယ်ကျွန်း
ကလည်း လာကောင်း ကောင်းစမြည်
ပြောဆိုကြခြင်းများကြောင့် အကြား
အမြင် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ

လည်း ပြည့်စုံလာသည်။
စာရေးသူ ကလည်း မိမိစာမူ
ပါလာသော မဂ္ဂဇင်းများ ရောက်
လာပါက ကိုစိန်မြင့်ထံသို့ ဖတ်ရန်
ပို့ပေးပါသည်။ သူ့ဆီတွင်
လည်း စာအုပ်တော်တော်လေး
စုံစုံလင်လင် ရှိသည်။
နေပြည်တော်မှ ကုမ္ပဏီတစ်ခု
တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော
သူ့တူမတစ်ဦးက စာအုပ်များ ခဏ
ခဏ ပို့ပေးနေသည်။ သူ့ဆီမှ

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးပြုလက်မှတ်များအကြောင်း

လိုချင်သော စာအုပ်များကိုလည်း အလွယ်တကူ ငှားရမ်း၍ ရပါသည်။

စာရေးသူပင် ကိုစိန်မြင့်နှင့် စကားပြောကြွေးခေါ် စာရေးရန် ကုန်ကြမ်းများ တော်တော်ရခဲ့၍ ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ ယခု ရေးသားမည့် မြန်အောင်မြို့မှ ခြံတစ်ကြောင်းကိုလည်း ခြံပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် ပြောပြသည်ကို ကိုစိန်မြင့်မှ စာရေးသူအား တစ်ဆင့် ပြန်လည် ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မနေဘူးလား။
နောက် ရဟန်းဝတ်ရင် ရှောင်ရမယ့် တရားလေးပါး(အကျဉ်း)က မေထုန်မှု၊ လူသတ်မှု၊ ခိုးမှု၊ တရားမရဘဲ တရားရတဲ့ဟန် (မက်ဖိုလ်ရတဲ့ဟန်)ဆောင်မှု စတာတွေဟာ ရှောင်ရမယ်ဆိုတာ မင်းတို့ ဒုလ္လဘ ရဟန်းဝတ်တုန်းက သိမိထဲမှာ ဘုန်းကြီးက မဆုံးမဘူးလား။ (စာရေးသူက လွန်ခဲ့သော ရက်အနည်းငယ်က ကုန်းတလုံးကျေးရွာ ဒက္ခိဏာရာမကျောင်းတိုက်တွင် မိုးကုတ်ဝိပဿနာ(၇) ရက်တရားစခန်းပွဲ၌ ရဟန်းဝတ်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောခြင်း ဖြစ်ပါ၏။)

‘အထထဲထဲတဲ့ သံသရာတစ်လျှောက်မှာ လူတွေဟာ ကျေးဇူးဆွဲ ပြီးတော့ ဘုရားဆွဲ ကျောင်းဆွဲ သိပ်တော့ သင်္ချိုင်းကုန်းတွေ ပရိတ်တင်အောင် တည်ဆောက်ခဲ့တယ် ယဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ဒီနေရာမှာ သင်္ချိုင်းမြစ် ဖြစ်ခဲ့ဖူး သိပ်ဖြစ်ရင်လဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။ သင်္ချိုင်းကုန်း ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ ကိစ္စပိုတု။ အဲ... အရေးကြီးတာက သိပ်ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ နေရာကုန်း အိမ်လွှား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတဲ့ လူကို ထိခိုက်အောက်ဖျားခံရတာကို လူကို ထိခိုက်တော့ဟယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ပင်းစဉ်းစာကြည့်လေး (၂၇)လွယ်သော သိက္ခာပုဒ် အကျယ် ကုသုဒ္ဓါပေတင်ကျော် သိက္ခာပုဒ်တွေကို စောင့်ထိန်းရတဲ့ ရဟန်းတော်တွေ သိပ်ထဲတဲ့နေရာဆိုတော့ ဘယ်လောက်အထိ အစွမ်းထက်ပြန်မယ် ဆိုတာကို တွေးသားကြည့်ပါ။

ကာမဂုဏ်တရား တစ်နည်း ပြောရရင် တဏှာ၊ လောဘတွေ သတ်ဖို့ ရဟန်းဘောင်ကို ဝင်ကြတာ။

လူတွေက တဏှာ၊ လောဘ ဦးစီးပြီး စီးပွားရှာကြတာ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်

၂၀၁၆ နယုန်လပြည့်ကျော်နေ့

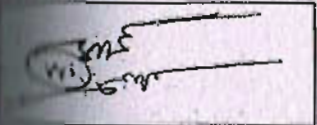
ဒီလိုဆိုရင် ဒီနေရာမှာ မယုတ်ဘူးလား။ ကွက်လပ်ယာယာက ကွက်လပ်ယာယာပြန်တော့လဲ။ ရှိတော့လဲ။ ကျွတ်တစ်ဖုံ အရှည်က ဆွတ်ကလိမ္မာ မယုတ်တော့ ဖြစ်ခဲ့ရင်လဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။ အဲဒီတော့ မြန်မာပြည် လူတွေမှာ အိမ်စားဆိုင်၊ ရှေးဆိုင်၊ နေအိမ်၊ အဆောက်အအုံ တစ်ခုမှ မယုတ်တော့ ဖြစ်ခဲ့ရင်လဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။ အဲဒီတော့ မြန်မာပြည် လူတွေမှာ အိမ်စားဆိုင်၊ ရှေးဆိုင်၊ နေအိမ်၊ အဆောက်အအုံ တစ်ခုမှ မယုတ်တော့ ဖြစ်ခဲ့ရင်လဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။

ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယ၊ ဇွဲ လုံလောက်မှသာ မှုတည်လို့ ဆင်းရဲချမ်းသာကံ ဝေပေါ့။

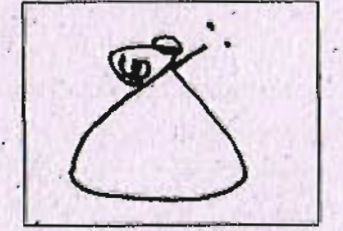
(...)ရပ်ကွက်က လူလဲ ဘုန်းတော်ကြီးတွေနဲ့ ပြေးရတာနဲ့ နတ်)ပစ်လိုက်လို့ ဟော... အဲဒီနေရာမှာ တိုက်ဆေးကားနစ်စီးတောင် ဖြစ်နေတာတွေပဲ စိုးလင်းရေဟု ပြောပြပါသည်။

[ကာယကံရှင်များ ဂုဏ်သိက္ခာပုဒ်] ထိခိုက်နစ်နာမည် စိုးပါ၍ မြန်အောင်မြို့နယ်၊ ကုန်းတလုံး အနောက်ပိုင်းမှ ကိုစိန်မြင့် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း... သမ္မာထန္တ ပြည်ကြပါမေ။

စိုးလင်းအောင်(မြန်အောင်)

ဆရာကြီးစိုးလင်းမြင့် (ဥပစာဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

အစ၊ တနင်္လာအဆုံး မွေးနံ့ကို အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးနည်းဖြင့် ပေးထားခြင်း မှန်ပါသော်လည်း ဘက်+ပုတိ-အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည် ဖြစ်၍ ညွှန်ပါသည်။

လူ၏ အသားအရောင်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်က ဣန္ဒြိယခြံအနီး အနိဋ္ဌနာမည်ကို လက်မှတ်ထွေထွေထားခြင်းကြောင့် ကံမကောင်းတတ်ပါ။ သမ္မာတာဝီလင်္ဂနာများနှင့် အနိဋ္ဌအသားတည်း။

ဤနာမည်တွင် နာမည်အလယ်စာလုံး ‘ဗြိုး’မှာ လူပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အင်စပ်နေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိပတိဋ္ဌာနကောင်းတွင် ရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ တနင်္ဂနွေသားအတွက် အပြင်မိတ်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း...ထိုစာလုံးကိုသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်သည်။

	အဓိပတိ	၁	၂	၃	နံပါတ်-၁
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆
မရဏ	ဘက်	ပုဒ်	၄	၁	၅
					၉
					၃
					၂
					၁
					၀
					၆
					၃
					၂
					၁
					၀

စုလမဟာဗျာဠိ

နယုန်လပြည့်ကျော်နေ့ ၂၀၁၆

ကျော် အစိတ်ဝန်းကျင် အသားဖြူဖြူ ရုပ်ရည်ချောချော မိန်းမပျိုတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“ခိုင်သခင်” ဆိုသော နာမည် သုံးလုံးမှ နောက်ဆုံးနှစ်လုံး “သခင်” ကို အင်္ဂလိပ်စာလုံးဖြင့် နာမည်ရွေးထိုး ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုးခြွဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညံ့ပါ သည်။ အပြိုင်သင်္ကေတ၊ ခွက်ပောက် သင်္ကေတများအပြင် ကြားညှပ် သင်္ကေတလည်း ရှိနေသည်။ နာမည် နောက်ဆုံးစာလုံးက အောက်ကျနေ သေးသည်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စတွေ ကြောင့် များစွာ စိတ်ညစ်ကုတ် သည်။ ငွေမမြဲခြင်းလည်း ရှိမည်။ အောင်မြင်တိုးတက်မှုနှင့် ထမင်း ဆုတ် ယုတ်မှုတွေ ကြုံတတ်သည်။

သူမ၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ မြန်မာလို ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ တနင်္လာဖွား ဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်တွင် နာမက္ခရ တိုင်စဉ်တို့ ချကြည့်လျှင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရသည်။

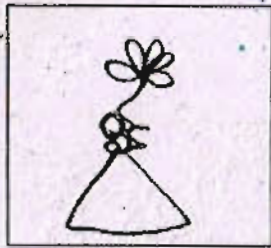
* * * (နိပါတ်-၂)

အိမ်ပတ်			နိပါတ်-၂		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၁	၀	၂
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၅	၀	၁
မူလမဟာဘုတ်			နာမက္ခရတိုင်		

တနင်္လာ အထွန်းဖွားဖြစ်သူကို တနင်္လာအစ၊ အင်္ဂါအဆုံး၊ မွေးနံပါတ် အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးနည်း မှန်သော် လည်း နာမည်ညံ့ပါသည်။ အထွန်း+ မရဏ+ဘင်=တူဌ+အနိဋ နာမည် ဖြစ်ပြီး နာမက္ခရတိုင်စဉ်လည်း မှား ၂၀၀၀ နာမက္ခရတိုင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

သည်။ ဤနာမည်မျိုးတွင် နာမည်ထိပ်ဆုံး စာလုံး “ခိုင်” ကိုသာ လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်သည်။ “ခ” မှာ အဖြူရောင် နှစ်သက်ခြင်း။ “မတတ်” အက္ခရာ ဖြစ်ခြင်း။ “ခိုင်ခန့်ခြင်း” ပညတ် ကောင်းခြင်းတို့ ရှိသည်။ ဒီမာရသ လည်း မှန်သည်။

* * *

ကမ္ဘာတစ်ပြစ်အောင် အညွန့်နေရာမှာ ဖွင့်ဖော်(၅)ခုပေး ယုံဖွင့်သင်္ကေတ ထည့်ခြင်း အောက်ခြေဖြင့် ဤပုံတွေအိတ် သင်္ကေတထည့်ခြင်းတို့ ပြုသင့်သည်။

ဤမှန်းသာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေအဖွဲ့) လက္ခဏာမေဒင်ပညာသုတေသီ

၈
၉
၁၀
၁၁
၁၂

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၀ (ပထမထပ်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂

ဂန္ထီရန္တယ်သော

ပုတီးကိုင်တွယ်စိပ်နည်း

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘာသာခြားမှ ဗုဒ္ဓ ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းသက်ဝင်ခဲ့ရ ပုံမှာ ဆိုသော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုယ်စားပြု အယူဝါဒများကိုပင် မြန်မာ့ရုပ်ရည် ဆုတ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ သို့သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အကျိုးစီးပွားကို အောက်၌ နေထိုင်ရ ပုံကိုအညွှန် အရသာသည် ပြော နိုင်သည့် ပီတိတစ်ခုနယ် စိတ် စိမ်းစားမိသည်က အမှန်ပင်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်တည်ငြိမ်မှု ရရှိ သည့် သမာဓိထူထောင်ခြင်း မှတ်တမ်းများဖြစ်သည့် တရားတိုင် မှတ်တမ်းများကို ပုတီးစိပ်ခြင်း အလုပ်များကို ပြုလုပ်အားရသည့်အချိန်တိုင်း ပြု လုပ်နေထိုင်ခဲ့သည်။

ဦးကျော် (လှိုင်သာယာ)

ကျောင်းဝင်း တစ်ခုလုံးသည် သစ်ပင်ကြီးငယ်တို့ဖြင့် အုပ်အုပ် ဆိုင်းဆိုင်း တည်ရှိနေသည်။ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး၌လည်း ဆောင်း နှင်းဖြူတို့ ဝေနေသည်။ သစ်ပင်များ ထက်၌လည်း နှင်းဖြူများနှင့် ဗျိုင်း ငှက်များ ဟိုတစ်ခု သည်တစ်ခု လှမ်းမြင်နေရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ရောက်ရှိသွားချိန် တွင် ဆရာတော်ဦးဝိဇ္ဇာဗလနှင့် အတူ လွန်စွာတင့်တယ်သော ရူပ ကာယ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ အလား အရေနှင့် ကိုယ်ဟန်အလှအထား ရှိသော ရဟန်းဘဝပါတို့ စကား ပြောနေကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် မလှမ်း မလှမ်း နှုတ်တန်ကာ စောင့်နေခဲ့ကြ သည်။ အချိန်အတော်အတန် ကြာ ပြီးနောက် ဆရာတော်က ညွှန်သည် ဆရာတော်အား ကျောင်းပေါက်ဝ အထိ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်စေခဲ့သဖြင့် လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြရသည်။ ကျောင်းပေါက်ဝ မရောက်တရောက် တွင် ကျွန်ုပ်အား အဆိုပါ ဆရာ တော်က...

'အကကို ကြည့်ရတာ စိတ်ပျော်စရာပဲ၊
 ရောတစ်ခုနဲ့ ကြံ့နေရတယ်နဲ့ တူတယ်။
 အထူးသဖြင့် ပုတီးစိတ်ရတာ စိတ်တစ်
 ပကျ ဖြစ်နေပြီနဲ့ ဟူတယ်။ စိတ်အလို
 မကျတော့ ဒုက္ခဆင်းခြင်း ဖြစ်တာပေါ့
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာတော်၏ အပါး
 တွင် လက်အုပ်ချီကာ ပုဆစ်ဦးတုပ်
 ထိုင်ချလိုက်သည်။

'တပုတရား... ဒါဟာ အနုပညာပဲ။
 ထည့်တော်ဟာ ဘာသာခြားတစ်ခုက
 နေ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကူးပြောင်းလာခဲ့ရသူ
 ဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
 နေရာတိုင်းမှာ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်နဲ့ တိတိ
 ကျကျ လေ့လာပြုလုပ်ရင်တဲ့ စိတ်
 ကလေးကလဲ ကိန်းအောင်နေတော့
 သာမန် သာမန်ကျ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ထွန်းမှုကို
 နားလည်မှု ဘဝင်မကျန်တာလဲ ပါပါ
 ထယ် ဘုရား'

ကျွန်ုပ်တို့၏ ရင်တွင်းမှာ ကိန်း
 အောင်းနေသော ဖြစ်စဉ်တို့ကို
ဆရာတော်၏ မနောစွမ်းအင်ဖြင့်
သိမြင်စွမ်းအားရှိနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်
 တို့၏ ရင်တွင်း၌ ခံစားနေရသည်များကို
 မကွယ်မဝှက်ဆိုသလို ဖွင့်အန်လိုက်
 သည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်က အောက်
 ပါ ပုတီးစိပ်နည်းကို ပြောပြခဲ့သဖြင့်
 ကျွန်ုပ်တို့၏ရင်တွင်း၌ မတွေ့နိုင် မအန်
 နိုင် ဘဝင်မကျန်နေခဲ့ပြီးသော စိတ်
 တို့သည် ဘဝင်ကျသွားသဖြင့်
 လိုတာ ရသွားသည့် ကလေးငယ်
 တစ်ယောက်ပမာ အလွန်ဝမ်း
 မြောက်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာတော်၏ ဘွဲ့
 အမည်နှင့်ကျောင်းတို့ကို သိရှိနိုင်ရန်
 ၂၀၁၀ ခုကျမ်းဂျာနယ်ကြည့်ပါရအင်း။

မေးမြန်း လျှောက်ထားသောအခါ
 ဆရာတော်က...

'ဘွဲ့အမည်ကတော့ "ယဟသေတိ
 ထေရ်ဇေါ် သိဒ္ဓိထေရ်" ပါ။ အကား
 ကျောင်းအမည်နေရာကိုတော့ ခုချိန်မှာ
 အကယ်ဒမီခွင့် ယလိုသေးပါဘူး။

နောင်... အက အကျင့်သီလ ရင့်သန်
 လာတဲ့အခါမှာတော့ ပြန်ဆိုကြတာပေါ့။
 ဝိဇ္ဇာမှာ လိပ်စာမရှိ ဆိုသလို ဦးပုဏ္ဏားတို့ရဲ့
 အရပ်ဒေသနေရာကို အကအတွက်
 လိပ်စာမလိုဘဲ ပြန်တွေ့ကြမှာပေါ့'

ပြုံးရိပ်သန်းနေသော ဆရာတော်
 ၏ စကားအဆုံးဝယ် ကျွန်ုပ်တို့
 သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်သည် ဆရာ
 တော်အား ဦးနှိမ်ရိကျိုးစွာဖြင့်
 ကန်တော့လိုက်ကြသည်။ မော့ကြည့်
 လိုက်သောအခါ ဆရာတော်ကို
 မတွေ့ရတော့ချေ။

ကျောင်း၏ ပြင်ပနှင့် ကျောင်း
 ပရိဝုဏ်အတွင်း လိုက်လံ ရှာဖွေ
 ကြည့်သော်လည်း ဆရာတော်သည်
 ဘယ်ဆီ ဘယ်စခန်းသို့ ကြွမြန်း

သွားမှန်းမသိ မမြင် မတွေ့ရ
 ပေ။ နောက်မှ ဆရာတော်ကို
 ဗလရှင်းပြမှသာ မည်သည့်
 ဖြစ်မှန်း သိရတော့သည်။

* * *
 ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အတော်များ
 သည် ပုတီးစိပ်ပတ်သက်ပြီး
 တဝင် ရှိနှင့်ပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။
 အချို့သော သုတေသီများက
 ပုတီးစိပ်ပတ်နှင့် ပုတီးစိပ်ပတ်
 အမျိုးမျိုးတို့ကို ကျမ်းအစောင်
 တို့၌ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြပြီး
 သည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့ရရှိခဲ့သည့် အောက်ပါ
 ပုတီးစိပ်နည်းမှာ အဆိုပါ အပူ
 ဂန္ထရုနွယ်သော ပုတီးစိပ်နည်း
 သာဖြစ်ပါသည်။ ကြိုက်နှစ်သက်
 က သုံးစွဲနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့
 အတိုင်း တင်ပြချင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မှန်သမျှ
 အများအားဖြင့် ပုတီးစိပ်ကြွ
 သို့သော် ပုတီးကို အမှတ်တမဲ့
 ကိုင်တွယ်စိပ်ပွားကြသည်။
 ကိုင်တွေးမည်၊ ပုတီးစိပ်ပွား
 ဆိုလျှင် ပုတီးကို မည်သို့ ကိုင်တွယ်
 မည်ကို ဦးစွာ သိထားဖို့ လိုပါသည်။

ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ်တွင် သမထလမ်း
 ဝိပဿနာလမ်း၊ အင်္ဂုရတ်လမ်း
 တွင် လက်ယာလမ်း၊ လက်ဝဲလမ်း

စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ် သတ်မှတ်
 သည်။ လျှောက်သောလမ်း၊
 သလို ရရှိနိုင်သော အကျိုးအကျေး
 တို့သည်လည်း မတူစွမ်းနိုင်ပေ။
 အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မနော

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မနော

ပုတီးစိပ်ပွားတို့ကို ရေထဲ၌လျှင် မိမိ
 စွမ်းအားထုတ်သည့် စွမ်းအား
 ရေကို ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့
 ပုတီးစိပ်ပွား ဖန်တူက်ဖင်ဖြင့် ရေကို
 ဖန်တူက်ဖင်ဖြင့် မိမိ၏
 ပုတီးစိပ်ပွား အလိုရှိသမျှ ထိုက်တန်
 ဖန်တူက်နိုင်ပေ။

ပုတီးစိပ်ပွားကို လက်ယာရစ်
 ဖြင့် သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါးကို အထူး
 စေပါသည်။ သမာဓိအထူးကို
 ရရှိစေပါသည်။

ပုတီးစိပ်ပွားကို ယာဇာန်
 လက်ယာရစ် ဖတ်၍ ပုတီးစိပ်
 ပွားကို နှိပ်ခြင်း ကြောင့် ကံတော်
 ကြီးမားစေသည်။ ယောက်ျားတို့၏
 ယောက်ျား ညာလက်ရံတည်း။ ဝိဇ္ဇာ
 ကို တက်လမ်း ထွက်လမ်းကား
 လက်ယာလမ်းတည်း။ သို့ဖြစ်၍ ပုတီး
 စိပ်ပွားကို လက်ယာရစ်ဖြင့် သိဒ္ဓိ(၁၀)ပါး
 ကို ရရှိပြီး ဖတ်ပြီး သိဒ္ဓိထူးများကို
 ရရှိရောက် အောင်မြင်ကြမည်
 ဟု ဆရာတော်က အစီရင်ခံစာ
 (လက်ယာရစ် စိပ်ခြင်းဆိုသည်မှာ

ပုတီးစိပ်ပွား၌ မိန့်၊ မိမိနှစ်သက်ရာ
 အမှတ်အသားဖြင့် မှတ်သားပြီး
 နှစ်သက်ရာ ကျောက်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်
 ဖြည့်သွင်း၍ ယင်းအမှတ်အသားကို
 လက်ယာလက်မဖြင့် ထိနှိပ်ကာ မိမိ
 နှစ်သက်ရာ မန္တန်၊ ဂုဏ်တော်များအား
 စိပ်ပွားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။)

* * *

ကပ္ပလင်္ကာရကျမ်းရင်း၌ နေလ
 နှစ်နှစ်ကွတ်တို့သည် လက်ယာရစ်
 ဖြစ်ပေါ်သွားလာတတ်၏။ နေလ
 နှစ်နှစ်ကွတ်တို့၏ ပါ၊ သောမဂ္ဂိတ်
 သက်ပေါင်းမှာ (၁၀၈) ဖြစ်သည်။
 တပေါင်းလည်း နှစ်နှစ်(၆)

နာရီပုည(၆)နာရီအတွင်း၌ တနင်္ဂနွေ
 နေ့မင်းနတ်တို့ အစီရင်ခံစာ
 စောလင်းပျော်ရွှင်စွာ ဖြစ်နိုင်
 ထွက်ကြသည်။

တပေါင်းလည်းပုည(၆)နာရီပုည
 (၆)နာရီအတွင်း၌ တနင်္ဂနွေ
 ပြည်၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ
 ပြည်တို့သည် တစ်ပြိုင်နက် ထွက်ပေါ်
 ကြသည်။ ထိုပြည်များသည် သောမ
 ပြည်များဖြစ်ပြီး လအုပ်စုစုံ ပြည်များ
 ဖြစ်ကြပါသည်။

အထက်ပါ ကျမ်းရင်း၌ နေမင်း၏
 အချင်းယူနော(၅၀)၊ လမင်း၏
 အချင်းယူနော(၄၉)ရှိကြောင်း သိရှိရ
 သည်။ နေမင်း၏ အချင်းယူနော
 (၅၀)ကို တည်၍ ပြည်(၈)ခွင်ဖြင့်
 စားသော် ရလဒ်(၆)ရ၍ အကြွင်း
 (၂)ရသည်။

* * *

$$\begin{array}{r}
 6 \text{ ရလဒ်} \\
 \begin{array}{r}
 ၅၀ \\
 ၄၉ \\
 \hline
 ၂ \text{ ကြွင်း}
 \end{array} \\
 \text{ရလဒ်} = 6 = \text{တနင်္ဂနွေပြည်သက်} \\
 \text{အကြွင်း} + ၂ = \text{ရှပ်နာမ်(၂)ပါး} \\
 ၈ = \text{အင်္ဂါပြည်သက်} \\
 + ၂ = \text{ရှပ်နာမ်(၂)ပါး} \\
 ၁၀ = \text{နေပြည်သက်} \\
 + ၂ = \text{ရှပ်နာမ်(၂)ပါး} \\
 ၁၂ = \text{ရာဟုပြည်သက်}
 \end{array}$$

အထက်ပါ ပြည်များသည် ၂၀
 ပြည်နှင့် ပြည်သက်များ ဖြစ်ပြီး
 တပေါင်းလည်းပုည(၆) နာရီ
 မှ ညနေ(၆)နာရီ အတွင်း တနင်္ဂနွေ
 နေ့ပြည်မင်းနတ်အတူ အင်္ဂါ၊ စနေ၊

ရာဟု ပြည်များ တစ်ပြိုင်နက် ထွက်
 ပေါ်ကြသည်။ အဆိုပါ နေမင်း၏
 အချင်းယူနောမှ ထွက်ချက်ထား
 သော ရလဒ်၌ အခြေများသည်
 ပါပပြည်သက်များ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်
 ပေါ်လာသည်။ "ပါပပြည်သက်
 နေကထွက်" ဟု ဆိုကြသည်။
 အောက်ပါတို့မှာ ပါပပြည်ခွင်နှင့်
 ပြည်သက်များဖြစ်သည်။

* * *

၆		၁	၈
	၁		၃
၁			၁၀

ပါပပြည်သက်ပေါင်း (၃၆)ကို
 ရရှိပါသည်။
 ကပ္ပလင်္ကာရကျမ်းရင်း၌ လမင်း
 အချင်းယူနောသည် (၄၉)ရှိသည်ဟု
 နာကျမောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၀

ဆိုခြင်းကြောင့် လမ်း အချင်း ယူနေရာ(၄၉)ကို တည်၍ ဂြိုဟ်(၈)နှင့် ဖြင့် စားပါက ရလဒ်(၆)ရပါသည်။ အကြွင်း(၁) ဖြစ်ပါ၏။

$$\begin{array}{r} 6 \\ 9 \\ 9 \\ \hline 1 \text{ ကြွင်း} \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 6 \\ 0 \\ + 0 \\ \hline 09 = \text{တနင်္လာဂြိုဟ်သက်} \\ + 1 = \text{ရုပ်နာမ်(၂)ပါး} \\ \hline 09 = \text{ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက်} \\ + 1 = \text{ရုပ်နာမ်(၂)ပါး} \\ \hline 09 = \text{ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက်} \\ + 1 = \text{ရုပ်နာမ်(၂)ပါး} \\ \hline 10 = \text{သောကြာဂြိုဟ်သက်} \end{array}$$

အထက်ပါ ဂြိုဟ်များသည် သောမဂြိုဟ်နှင့် ဂြိုဟ်သက်များ ဖြစ်ပြီး တပေါင်းလပြည့်နေ့ည(၆)နာရီ မှ နံနက်(၆)နာရီအတွင်း တနင်္လာ လမ်းနှင့်အတူ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ သောကြာ ဂြိုဟ်တို့ တစ်ပြိုင်နက် ထွက်ပေါ်ကြ သည်။ အဆိုပါ လမ်း၏ အချင်း ယူနေရာမှ ထွက်ချက်ထားသော ရလဒ်အဖြေများသည် သောမဂြိုဟ် သက်များ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်လာ သည်။ "သောမဂြိုဟ်သက် လက် ထွက်" ဟု ဆိုကြသည်။

အောက်ပါတို့မှာ သောမဂြိုဟ်နှင့် နှင့် ဂြိုဟ်သက်များ ဖြစ်ပါသည်။
၂၃၂ *၂၅၅ မောင်ခြည်ပုဂံရေး

	၁၅	
	၂	
၂၀	၆	၄
	၅	
	၁၉	

ထို့ကြောင့် နေမင်းဂြိုဟ်သက်နှင့် လမ်းဂြိုဟ်သက်တို့ကို ပေါင်းလိုက် သောအခါ အောက်ပါဂြိုဟ်ခွင်တစ်ခု ကို ရရှိပါသည်။

	၆	15	၀
	၁	၂	၃
21	၆		၄
	၀	၅	၀
	၁၂	19	၁၀

နေမင်းဂြိုဟ်သက် (၃၆)နှင့် လမ်းဂြိုဟ်သက် (၃၂)တို့ကို ပေါင်း

ခြင်းဖြင့် ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း(၁၀) ရရှိပါသည်။

ထို့အတူ ဂြိုဟ်စဉ်များ ပြုစု တည်နေပုံအရလည်း ဂြိုဟ်များ သည် လက်ယာရစ် ဖြစ်ပေါ် သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပုတီးကို လက်ယာရစ် ဝိပ်ခြင်းသည် ဂန္ထိရက္ခယံပါ သည်ဟု ယူဆရပါသည်။

နက်နဲသိမ်မွေ့သော အကြွင်း တရားမှန်သမျှ အကျိုးတယူ သမျှ သဘောတရားမှန်သမျှ တရားများပင် ဖြစ်ပါသည်။ သဘော တရားကြီး တည်ရှိနေခြင်း၊ ဂန္ထိရောက်များဖြင့် ပြီးစီးနေခြင်း သည်။

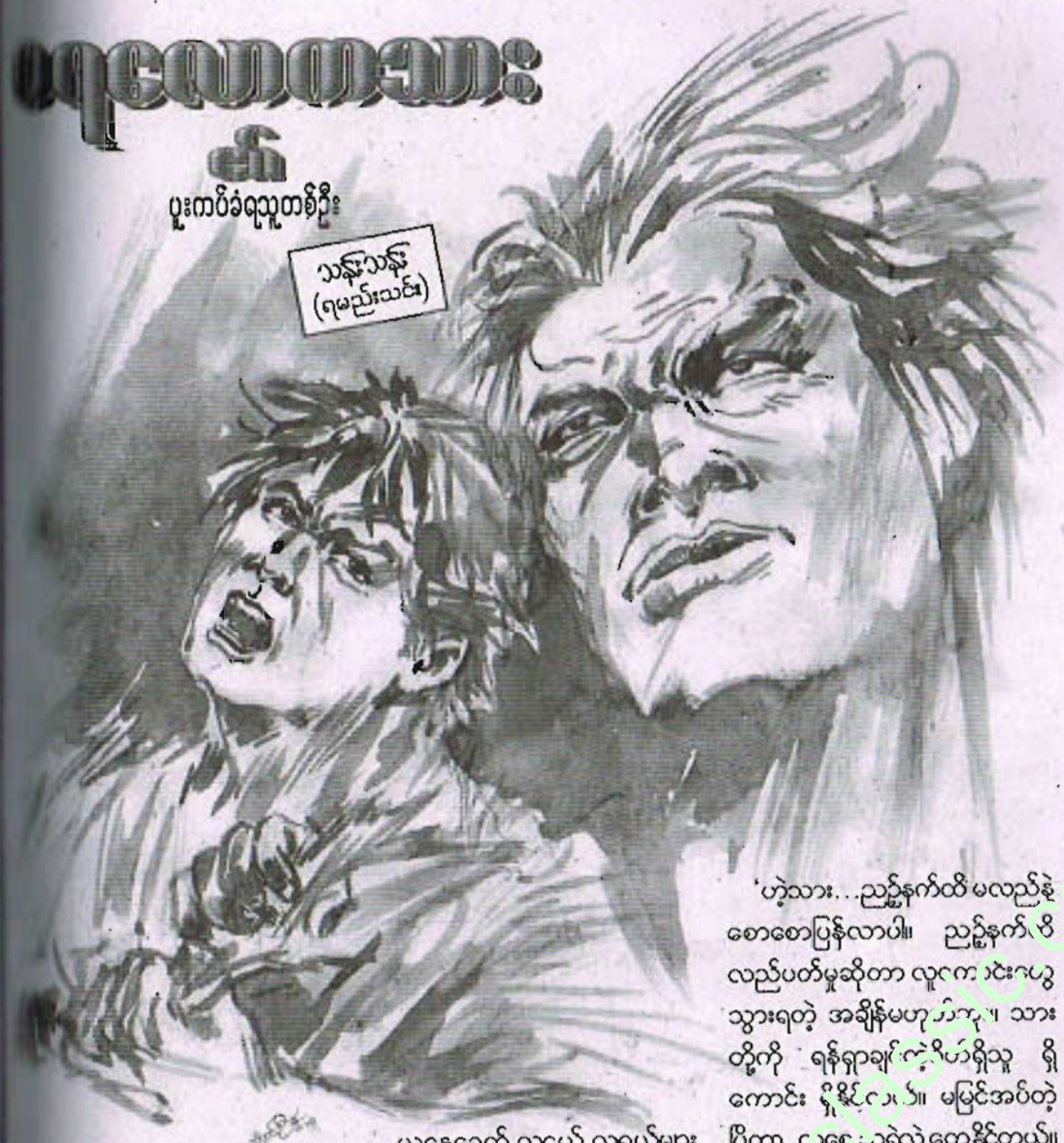
မှတ်ချက်
လှိုင်သာယာ မီးခွက်ပျောက် ဇာမနိဆေးခန်းပိုင်ရှင် မိန်းမ ဦးဖေတင့် (ခေါ်) ဦးအောင်တင် ပြောပြချက်ကို ပြန်လည်စစ်ဆေး ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဦးကျော် (လှိုင်သာယာ)

မုလေတသား

ပူးကပ်ခံရသူတစ်ဦး

သန်းသန်း (ရမည်းသင်း)

ပြတ်ဘုရား၏ မိန့်တော်မူသော အတိုင်းလေးဘုံမှာ ခရီးတိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာအသုရကာယ်တို့ဖြစ်ပါသည်။ အပါယ်ဘုံရောက်သွားသော ပြိတ္တာ၊ အစွယ်သရဲအသုရကာယ် များကို မှုတေ့ တွေ့ဖို့ ခဲယဉ်းပြီး မမြင်နိုင် သည့်အတွက် ယုံကြည်ခြင်း မရှိကြ

ယနေ့ခေတ် လူငယ် လူရွယ်များ သည် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့မှ ယုံကြည် ကြသည် ဖြစ်ပါသည်။
ယနေ့ခေတ် လူငယ်များသည် ညအချိန်အခါများတွင် အပြင်ပို အလည်အပတ်ထွက်လေ့ ရှိကြပါ သည်။ မိဘများက သာသမီးများ ကို ညအခါ အလည်အပတ်ထွက် လျှင်...

'ဟဲ့သား...ညဉ့်နက်ထိ မလည်ခွဲ စောစောပြန်လာပါ။ ညဉ့်နက်လီ လည်ပတ်မှုဆိုတာ လူငယ် ဝမ်းပွ သွားရတဲ့ အချိန်မဟုတ်ဘူး။ သား တို့ကို ရန်ရှာချင်တဲ့ ဝိတ်ရှိသူ ရှိ ကောင်း ရှိနိုင်လား။ မမြင်အပ်တဲ့ ပြိတ္တာ၊ အစွယ်သရဲတွေနိုင်တယ်။ တွေ့ခဲသော သားတို့ ဘယ်လိုလုပ် လေ။
ဟု သွန်သင်ဆုံးမရာတွင်...
'အမေကလဲဗျာ ဒီခေတ်ကြီးမှာ သရဲတစ္ဆေ့ပြိတ္တာ မရှိပါဘူး။ အမေ တွေ့ဖူးလို့လား၊ မြင်ဖူးလို့လား၊ သားတို့ကတော့ မကြောက်ဘူး။ လက်တွေ့ပြမှ ယုံမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
နဂါဗျာမောင်ခြည်ပုဂံရေး ၂၁၃

သားတို့ကို မခြောက်လှန့်ပါနဲ့

ဟု မိဘများကို ပြန်လည်ချေပ ကြပါသည်။

ဒါနှင့် မောင်ဝိုင်းမောင်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် (၂၀)ပတ် ဝန်းကျင်ရှိသည်ဖြစ်၍ လွတ်လပ်မှု ကို မက်မောသူပီပီ လူငယ်တို့ သဘာဝအတိုင်း ညစဉ်ညတိုင်း အလည်အပတ် ထွက်လေ့ရှိရာ နေ့စဉ် ည(၂)နာရီလောက်မှ အိမ်ပြန်ရောက်ပါသည်။

မောင်ဝိုင်းမောင်သည် ရမည်း သင်းမြို့၊ အောင်မင်္ဂလာကွက် သစ်တွင် နေထိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်ဘက် သွား သော လမ်းဆုံထောင့်တွင် ဧရာမ ကြီးမားသော ကုက္ကိုပင်ကြီး ရှိပါ သည်။ တစ်နေ့ မောင်ဝိုင်းမောင်၏ ညီဖြစ်သူမှာ ဆိုင်ကယ်စီးလာရင်း ထိုကုက္ကိုပင်၏အောက်၌ ဆိုင်ကယ် မှောက်ကာ ဒဏ်ရာအနာထာရများ ရလာခဲ့ပါသည်။

မိန့်ဒေါ်သော နေ့

မောင်ဝိုင်းမောင်မှာ ညီဖြစ်သူ ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီး အနာတရ ဒဏ်ရာဖြစ်သည်ကို မကျေနပ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် များမကြာမီ ရက်တွင် (၁၇-၅-၂၀၁၂)ရက်နေ့ ည(၁၀) နာရီအချိန်တွင် သူငယ်ချင်းများနှင့် အတူ စိုးသွယ်ဆိုင်သို့ ခေါင်ရည်များ သွားသောက်ကာ သူငယ်ချင်းများ နှင့်အတူ ည(၁၁)နာရီခန့်တွင် ပြန် လာပါသည်။

ညီဖြစ်သူဆိုင်ကယ် မှောက်သော နေရာ ကုက္ကိုပင်အောက်တွင် အပေါ့

ထိုင်သွားပြီး...

'ဦးညိုကို ဘာမှ မလုပ်နဲ့၊ လုပ်ချင်ရင် ငါ့ကို သေအောင်လုပ် ငါ့ဆောက် လိုက်ခဲ' ဟု မူးမူးနှင့် ခေါ်လာပြီး နေအိမ် သို့ ည(၁၁)နာရီကျော်မှ ပြန်လာပါ သည်။

ထူးခြားမှု

မောင်ဝိုင်းမောင် အိမ်ပြန်လာစဉ် မျက်လုံးအနေအထား မမှန်ဘဲ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှဆင်းကာ မိမိကိုယ် တိုင်ပင် သတိမထားမိဘဲ ကယောင် ကတမ်းများ ပြောဆိုကာ စီးလာ သော ဆိုင်ကယ်ကို တစ်ဖန် ပြန်ယူ ပြီး မြို့ဘက်သို့ ပြန်လည်ထွက်မည် ပြုလျှင် မောင်ဝိုင်းမောင်၏ အနေ အထား မမှန်မှုကို အိမ်ရှိ မိဘများ၊ အဒေါ်များက မသကာသဖြင့် မောင်ဝိုင်းမောင်အား ဆွဲခေါ်ပြီး အိမ်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်ပို့ပါသည်။ အိမ်ပေါ် ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မောင်ဝိုင်းမောင်သည်

မိမိဆံပင်အား ကြမ်းတမ်းစွာ မှုတ်၍ မိမိပါးအား မိမိလက်ဖြင့် ဘာမှ ညာပြန်ရိုက်ခြင်း၊ တောင်ကြောက်ပြော စကားများပြောမှု၊ အိမ်ပေါ်မှ အတင်းခန့်ဆင်းမှု၊ ထည့်ထားသော အုတ်ကန်ခြင်းဖြင့် အတင်း ဝင်စောင့်ခြင်း ပြုလုပ်ပါသည်။

အိမ်ရှိသူများမှ ဝိုင်းဝန်းဆွဲချော မရသောကြောင့် မောင်ဝိုင်းမောင် အား သက်သာစေရန် ဘေးလှူပေး လက်များ ခံထားရပါသည်။ ထိုအခင်းတွင် တတ်သိနားလည်သူများ အထက်တန်းဆရာကြီးအား ရောက်ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

အထက်ဆရာကြီးမှ ဆေးဝါးကြီးများ တိုက်ရာတွင် မသောက်သောကြောင့် ထိုအခင်း တော်ကြီးကို မောင်ဝိုင်းမောင်၏ ခေါင်းပေါ်သို့ အတင်းချွပ်ပြီး ပေးရပါသည်။

ပူးကပ်သူမှ ပြောဆိုခြင်း

အထက်ဆရာကြီးကို မောင်ဝိုင်းမောင်ထံ ပူးကပ်သူမှ အသံကြွကြား ဖြစ်နေရာတွင် ပူးကပ်သူမှာ အသက်သည် (၁၀၀)ကျော် ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကုက္ကိုပင်တွင် ဝိုင်းနေရသည်မှာ (၃၅)နှစ်ကျော် ဖြစ်ကြောင်း...

'ပထမလက်လေးမလောက်စား၊ ငါ့ပြေး လွယ်ကူ ငါ့နေတဲ့ သစ်ပင်အောက်မှာ ဝေပျံများ စွန့်တဲ့အပြင် ဖွယ်ပရာ ပြော ပြော ပြီး သိသောတာကြောင့် ငါ့အကျွန်ုပ် ပြုလိုက်တာ၊ ငါ့သူကို အသေထက် ပိုလဲ ဒီဘာသာ နေရာမှာ ပျင်းလှပြီ' ဟု ပြောပါသည်။

မင်းတို့ ငါ့ကို နိုင်တဲ့ဆရာ မခေါ် နဲ့ ငါ့ သူ့ရဲ့ အသက်ကို ယူရမှာပဲ' ဟု ပြောပါသည်။ အထက်ဆရာ ကဲ့သို့ မိဘများကလည်း အောင် မင်္ဂလာရပ်ကွက် တောင်ဘက်ရှိ မြို့တော်ကြီးကို သွားရောက် ဝိုင်းထောင်ရပါသည်။

စည်းချပေးခြင်း

ဘုန်းဘုရားမှ ချက်ချင်းပင် မောင်ဝိုင်းမောင်အား စည်းဝိုင်း ကာ စည်းချပေးထားပါသည်။ မင်း... ကလေးကို ဒီလို မလုပ် ဟု ဆိုပြီး ရေမန်းတိုက် ပုရိတ် စွပ်ပေးရာတွင် ပူးကပ်သူက... 'ထား... ပူလိုက်တာ အခုချက် မှာ ချက်ပေး' ဟု ပြောပြီး မောင်ဝိုင်းမောင်မှ

ပရိတ်ချည်ကို ဇွတ်ဆွဲချွတ်ကာ မိမိ လည်ကပ်အား မိမိ ပြန်ရိုက်ခြင်းဖြင့် ကြမ်းချင်တိုင်း ကြမ်းနေရာ အိမ်သား အားလုံးနှင့် လာရောက် ကြည့်ရှုသူ များမှ ကြောက်လန့်နေကြပါသည်။

ဘုန်းဘုရား၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်

ဘုန်းဘုရားက မောင်ဝိုင်းမောင် အား ပူးကပ်နေသူကို... 'မင်း... ယခုလောကမှာ ကျင့်လည်နေရ တာ ကြာလှပြီ၊ သူများအသက် သတ်ရင် မင်း ဒီထက် ပိုပြီး ကြာကြာနေမှာပေါ့၊ ကလေးအားကို ဘုန်းကြီး ထောင်းပန် တယ်၊ ဒီကလေးကိုလဲ ချမ်းသာခွင့်ပေးပါ မင်းလိုချင်တဲ့ ဆန်ကို ငါ့ကို ပြောပြပါ၊ ငါ လုပ်ပေးမယ်' ဟု ပြောပြီး တရားများ ဟောပြော ပြသကာ မောင်ဝိုင်းမောင်အစား မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ပူးသူ ပရ လောကသားက... 'အိမ်ရှင်... ငါ့နေရာက မိမိ မှုတ်ပေး ဝိမာန်ဆောက်ပေး' ဟု ပြောပြီး မောင်ဝိုင်းမောင်မှ

ဟု ပြောပါသည်။ အိမ်သားများ က ချက်ချင်းပင် မောင်ဝိုင်းမောင် အပေါ်စွန့်ခဲ့သော ကုက္ကိုပင်တွင် အိမ် လေးသဖွယ် ဝိမာန်ဆောက်ပေးကာ ကွမ်း၊ ဆေး၊ လက်ဖက်၊ အမွှေးနံ့သာ၊ ရေခန်းတတ်ဘူးများ ပြုလုပ်ပေးပြီး အမျှဝေတော့မှ မောင်ဝိုင်းမောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ခွာသွားပါသည်။

သတိမေ့သွားခြင်း

မောင်ဝိုင်းမောင် ကိုယ်ပေါ်မှ ပရလောကသား ခွာသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ကိုယ်လုံး ပျော့ခွေ သွားပြီး (၂)မိနစ်လောက် အသက် ရှူ ရပ်တန့်သွားပါသည်။ အနီးတွင် ရှိသော တတ်သိနားလည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များက ရေမန်းများ ပါးစပ်ထဲ ထည့်ပေးခြင်း၊ ကိုယ်ကို ပရိတ်ရေ ဖျန်းပေးခြင်းများ ပြုလုပ်မှသာ သတိ ပြန်လည်ရရှိလာပါသည်။

ပြော၍မယုံ ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ ယုံကြည်မှု ရှိသလို ပူးကပ်ခံရစဉ်က မောင်ဝိုင်းမောင် မိမိကိုယ်ကို ဆွဲနှုတ်ထားသောနေရာမှ မင်းချား ပြတ်ပါပြီး နာကျင်ခြင်း၊ ခေါင်းကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ရှု ကတားသော ကြောင့် ငါ့မျှား နာကျင်နေခြင်း၊ ပူးကပ်စဉ်က စွပ်ပေးထားသော ပုရိတ်ချည်ကို ဇွတ်ဆွဲဖြတ်သဖြင့် ကူးနိုးများ နာကျင်နေခြင်း၊ ခေါင်း ကို အုတ်ကန်နှင့် စောင့်ထားသော ကြောင့် ခေါင်းတစ်ခုလုံး နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကို ခံစားရပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်

မောင်ဝိုင်းမောင်သည် ဤအချိန် နယုန်လပြည့်ကျော် ၂၁၅

မှစ၍ ကိုယ်တိုင်ကြောက်လန့်ပြီး အသိတရား ရရှိကာ ဘုန်းဘုရားထံတွင် အရက်သေစာ သောက်စားခြင်း၊ အမဲသားစားခြင်းများ ရာသက်ပန် မပြုလုပ်တော့ပါဟု ကတိသစ္စာ ပြုပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နေဝင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အပြင်သို့ လည်ပတ်မှု မပြုတော့ဘဲ အိမ်မှ ဘုရားရှင်အား သောက်တော်ရေ အဖွေးတိုင်၊ ဆီမီးများ ဆက်ကပ်ကာ ဘုရားရှိခိုးပုတီးစိပ် သတ္တဝါများအား မေတ္တာပို့သပြီးမှ အိပ်စက်ခြင်း ပြုပါသည်။

ယနေ့ခေတ် လူငယ်များမှာ ကိုယ်တွေ့ တကယ်ကြုံမှ ယုံကြည်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးအား ရေးသားသည့် အဓိက ရည်ရွယ်ချက်မှာ ယနေ့

လူငယ်များ ပရလောကအား ယုံကြည်မှု မရှိဘဲ စော်ကားခြင်းများ မပြုလုပ်သင့်ကြောင်း အသိပေးလို သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ကိုးကွယ်သော ကိုသင်္ချိုင်းတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဆရာတော်တစ်ပါးမှ အမိန့်ရှိမှ သည်မှာ ဆရာတော်သည် သင်္ချိုင်းတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ် ပရလောက သားများ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် ပေါများလှကြောင်း ကိုယ်တွေ့ တွေ့ရှိရသဖြင့် ပရလောက သားများအား အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရင်း တရားဟော မေတ္တာပို့ပေးရကြောင်း၊ ဒါမှသာ ဒီဘဝမှ ကျွတ်လွတ်မည် ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူဖူးပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာသုတ်လာ မေတ္တာပွားနည်း (၁၁)နည်းထဲတွင်

“မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် နှစ်မျိုးမှ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် ပြုစုပဋိပုန်ဘေး ကင်းစင်စေ အေးကြပါစေ”ဟု ပါသည့်အမည်သည် အရာတွင်မဆို စိတ်တိုင်း တစ်စွတ်ထိုး မလှုပ်တိုင်း စားချင့်ချိန်ပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓကြားသော တရားတော်မှ နေထိုင်မှသာလျှင် ကိုယ်ချမ်းသာ ဘေးရန်ကင်းပြီး ခံယူသူများမှလည်း ချမ်းသာမှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ရေးသားတင်ပြဆောင်းပါးမှာ မောင်ဦးမောင်တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်အား ထုတ်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သန်းသန်း(ရမည်းသင်း)

ပြင်းစိးသရ

အလိုက်ခံရသည့်ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဟောသန (ဂန့်ဂေါ)

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ

ထိုးလိုက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၁၂
မတ်လ	+ ၃
ခုနှစ်	၂၀၁၈
<hr/>	
	၂၀၃၃ = ၈

အကြိမ်,လ,ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက "၈" ဂဏန်း ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၃,၅,၆,၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ ထိပ်ဆုံးဂဏန်းအဖြစ် ရွေးချယ်ပါ။

၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး
၃...၃	၅...၃	၆...၃	၈...၃
၃...၅	၅...၅	၆...၅	၈...၅
၃...၆	၅...၆	၆...၆	၈...၆
၃...၈	၅...၈	၆...၈	၈...၈

မှတ်ချက် ။ (...)တွင်းအတွင်းတွင် ၅,၆,၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်း မပါဘဲ “လ” ဂဏန်းနှင့် “ခုနှစ်” ကိုသာ ပေါင်းပါက (၃ + ၂ + ၀ + ၁ + ၈) = ၅ ရသည်။ “၅” ဂဏန်းမှာ ပို၍ အားကောင်းပါသည်။

သို့ဖြစ်၍...
၈... ဆုံး
၃... ၃ ၅ ၆ ၈
၅... ၅ ၆ ၈ ၃
၆... ၆ ၈ ၃ ၅
၈... ၈ ၃ ၅ ၆

ဤလတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ကြာသပတေး သားသမီးများ ထိနေပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူ၏ တော်ကို (၅)ရက်တိတိ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေးပါ။ ပြီးပါက မွေးနံ့ အရပ်/ထောင့်တွင် “သဗ္ဗဒွေဂါတာတော်” ကို မိမိသိရွတ်ပွားပူဇော်ပေးပါ။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပြီးပါက သက်ကြီးရွယ်အို(၅) ဆောင်းပါး, အာဟာရ တတ်နိုင်သမျှ လျှော့ဒါနပေးပါ။ အထူးဂဏန်း

◆၃၅၆၈၅၃ ◆၆၅၅၈၃၅ ◆၈၃၅၆၃၆
ထိက် ပွင့်ပါစေ

ဆရာရဲထက်(သုတေသီ)

ပြန်တော်သည် ၁၉၉၂ခုနှစ်တွင် ဂန့်ဂေါမြို့၏ မြောက်မြောက်ဘက် ချင်းပြည်နယ်နှင့် ထိစပ်နေသော မြို့နယ်တစ်ခုတွင် ပညာရေးဝန်ထမ်းအဖြစ်တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဤစဉ်က ယင်းရွာမှာ အိမ်ခြေ လေးဆယ့်ငါးအိမ်မျှ ရှိသေးသည်။ ဂန့်ဂေါမှ ဝိုင်လေးဆယ် ဝေးပါ

သည် ယင်းချောင်းခွရွာတွင် နေပါသည်။ သူသည် အကြောက်တရားမရှိပါ။

ဤတော်အတူ အားပေးပြီးလျှင် အရှင်ရွာသို့ ချမ်းသာကြီး သိင်္ခါတို့နှင့် အတူ နေထိုင်ခဲ့ပြီး ဟောတော်ကို မဟာထက်ရှိ ပညာရှိတို့ ခံစားလျှင် အရှင်ရွာသို့ ပြန်လာတော်ကြ၏။ သူ၏အားကိုး ဝိုင်လေးဆယ် ဖြစ်ပါသည်။

ရေရှင်၊ ဝှက် နှမ်းခါးနှင့် ချောင်းခွရွာကြားတွင် ရှိ၏။ ကျောင်း ဝိုင်ရက်များတွင် ရေရှင်ရွာသို့ ဘောလုံးကန် ကျွန်း ဝိုင်ရက်တို့ သွားလေ့ရှိကြသည်။

တစ်နေ့တွင် ကိုထောင်ဟိုးသည် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် နှမ်းခါးရွာသို့ သွားလေသည်။ သူ၏မိန်းမမှ စောစော

ပြန်လာရန်နှင့် မိုးမချုပ်မီ ပြန်လာရန် တတွတ်တွတ်မှာ၏။ သူကလည်း...

'အေးပါ... ငါ မိုးမချုပ်မီ ပြန်လာပါမယ်ဟ' ဟု သူ၏ မိန်းမအား ပြောနေသည်ကို ကြားရသည်။ သို့သော်လည်း ကိုထောင်ဟိုးမှာ သူ၏မိန်းမ အမှာ စကားကို မေ့နေရောသလား မပြောတတ်။ ညနေ နေဝင်၍လည်း မရောက်လာ၊ ည ကိုးနာရီလောက် လည်း မရောက်လာ၊ ကျွန်တော်တို့မှာ သူ့အတွက်စိတ် ပူစ ပြုကြပြီ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရေရှင်-ချောင်းခွလမ်းဘေး တွင်ရှိသော ရေရှင်သမီးများမှာ အလွန်ခြောက်သည်ဟု လူပြောများသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ မျှော်နေစဉ်မှာပင် ည(၁၁)နာရီလောက် အချိန်တွင် ကိုထောင်ဟိုးမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများဖြင့် ရွှံ့နှစ်နေကာ ကြောက်လန့်တကြား စက်ဘီးကို တအား နင်း၍ ရောက်ချလာပါတော့သည်။

အိမ်သို့ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း သူ့မိန်းမအားဝက်သား တစ်တွဲကိုပေးကာ ရေတစ်ခွက်သောက်ပြီး...

'ငါ ဘယ်လို ဖြစ်ပါလိမ့်'

ဟု ဆိုကာ အိပ်ရာဝင်သွားတော့၏။ စကားမေးလို့မရပါ။ ညသန်းခေါင်လောက်အချိန်တွင် ကိုထောင်ဟိုးထံမှ ထိတ်လန့်တကြား အော်ဟစ်သံကို ကြားရတော့သည်။

နံနက်မိုးလင်းသော် ကိုထောင်ဟိုးမှာ မူမမှန်သဖြင့် ရေရှင်ရွာမှ ပယောဂဆရာကိုပင့်၍ ကုမှ ခုနစ်ရက်အကြာ တွင် ပျောက်ကင်း၍ ပကတိအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားလေ သည်။

ကျွန်တော်တို့မှ ကိုထောင်ဟိုးအား အဖြစ်အပျက်ကို မေးကြည့်ရာ ယင်းကပြောပြသည်မှာ...

'ဆရာကြီး ကျွန်တော် နှမ်းခါးရောက်တော့ ကျွန်တော်ကိစ္စတွေ အရှုပ်အနှောလုပ်ပြီး ဝက်ပေါ်ကြတာနဲ့ ဝက်သားတစ်တွဲဝယ် ပြီး ပြန်လာတယ်။

နှမ်းခါးရေရှင်လမ်းမှာ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ နောက် ရေရှင်ရွာကို ရောက်လာတယ်။ သူငယ်ချစ်အကောင်နဲ့တွေ့ပြီး အစောပြေ အရက်နည်းနည်း သောက်ကြတယ် ဟု ပြော၏။

ည(၁၁)နာရီထိုးလုနီးမှာ "ညဉ့်နက်ပြီ ပြန်လာပါမယ်" လို့ သူငယ်ချင်းကို ပြောပြီး ပြန်လာရန် ရေရှင်ရွာပြင်ရောက်တော့ စက်ဘီးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း တွေ့ရတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကျွန်တော်နောက်က မြင်းပွားတစ်ကောင် စပြီး ကြားရတယ်ဗျာဟု ပြောသည်။ ရေရှင်က သူ့အဖေချင်း အေးမင်းဖြစ်မှာပါလို့ တွေးကြောင်း ပြောပြီး စိတ်မချလို့ သူမသိအောင် လိုက်ပို့တာနေမှာပါ။ တွေးမိကြောင်း ပြော၏။

နောက်တော့ စမ်းကြည့်အနေဖြင့် စက်ဘီးကို မြင်ရတယ်။ စီးရာ မြင်းခွာသံ တဖြောင်းဖြောင်းဖြင့် မျှော်လိုက်လာ၏။ မှန်မှန်စီးလျှင် မှန်မှန်ဖြင့် နောက်က လိုက်လာ၏။ နောက် မြန်မြန်စီးပြန်တော့ နောက်က ဒုန်းပုံပုံ လိုက်ပြန်၏။

နောက်တော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး စက်ဘီးကို ပေါ်လှဲချပြီး နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သူနှင့် နောက်က ကွာလောက်တွင် "အလားလား" မြင်းဖြူတစ်စီးပေါ်ထိုင်နေသော သရဲကို တွေ့ရတော့သည်။

သူ၏ ထိုင်နေလျက် အရင်အမြဲမှာ အလွန်မြန်မြန် စီးဆင်းမှာ ပိုတစ်သံ ခြစ်နေသည်ဟု ပြောသည်။

သူလည်း ကြောက်လန့်တကြား ကျောက်ခဲများ ပေါက်ကာ ပါးစပ်မှ အော်ဟစ်ဆဲဆိုနေမိသည်။ သူ့အဖေတော့ မြင်းစီးသရဲမှ ဝှံ့ကြည့်သလိုလုပ်ရင်း ပျောက်သွားတော့၏။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်နေချိန်တွင် ကြက်သီးမွေးညှင်း တစ်ကောင်ရိုင်းရိုင်းတက်ကာ ထလာသည်။ နောက် ကြောက်စိတ်ဝင်လာပြီး စက်ဘီးကိုထောင်ပြီး ရွာသို့ တအားမရှိ ပြန်လာရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောလေသည်။

တကယ်တော့ ယခုလို ဖြစ်ပျက်ခြင်းမှာ သူ နှမ်းခါးပါလာသော ဝက်သားတစ်တွဲကြောင့် ဖြစ်မည်။ အဖေမတော် သမီးအနီးမှ ဖြတ်၍ လာရသောကြောင့် မမြင်ရသော ပရလောကသားက စားလို၍ ဖြစ်မည်ဟု ပြောကာ နှစ်သိမ့်လိုက်ရပါတော့သည်။

ယောနသန် (ဂန့်ဂေါ)

မောင်မှတ် ဘဝ... ပတ်တာမှာ... မတော်ကလေး... မောင်သော အဖြစ်... မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ... ပြောပါသည်။... တစ်ဒီဇင်မက... သွားပါပြီ။... မတော်တစ်နေ့... မျက်တာတော့... များမဟုတ်ပါဘူး... ဖြစ်ခဲ့သော... မိမိက... ဒီဒီဇင်မကပါ။... မိမိလက်ဖြင့်... မျက်ခဲလျက်... မျက်ဆုံးထွက်သက်... မျက်သွားသော... မျက်များက ဒီဇင်... မျက်ရုံနီင်ပါသည်။... မျက်ကိုယ်တိုင် ယာဉ်... မျက် ယာဉ်တိုက်မှုကို... မျက်လိုက်ရသည်က... မျက် တစ်ဒီဇင်... မျက်စိတ်မကပါ။... ကံကွာ... အလုပ်က... တော့ ပလုပ်ဖြစ်... လုပ်ရမှာပဲ။ ဒီပေယံ ဖြစ်လိုက်ရင်... မတာ အစပျောက်ပဲ။ သေပြီလို့ကို... ကံပဲလူမှ စစ်ဆေးလိုရမှာ ယာဉ်ဘူး... မြစ်ရပ်က ဖြစ်ပါစေ လုပ်လိုက်ယ်ကွာ... အလုပ်ဖြိုဖျက် အဆိကပ်... ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် လုပ်ခဲ့သည်... မှန်ကြိမ်။ အခြား လူသာမန်တို့... မျက်ဖြစ်ပျက်ရန် ခဲယဉ်းသော

မောင်မှတ် (ခင်လှ) မောင်မလေး...
မေ့မရ

အခြေအနေမျိုးမှာတွင် တစ္ဆေသရဲ သည်များက မနည်းလှပါ။ အပါအဝင်... ချိုးမျိုး ကြုံတွေ့ခဲ့ရဖူး ဒါပေမယ့် ယခု ဖော်ပြမည့် ကပြစုံ နတ်ရွာရောင်ခြည်ပရဂရင်း ၂၀၁၁

အပျက်မျိုးကတော့ မောင်မှတ် တစ်သက်မှာ တစ်ကြိမ်တည်း ကြုံ တောင့်ကြံခဲ့ ခဲ့ရခြင်းပါ။ ဒီ အကြောင်း ကလေးကို ဖောက်သည်ချပါရစေ...

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် အကျော် လောက်မှာ ရန်ကုန်မြို့တွင် ငလျင် အသေးစားကလေး တော်တော် များများ တစ်ပတ်အတွင်း လှုပ်ခဲ့ပြီး တစ်မြို့လုံး ကြောက်လန့်တကြား ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ထိုခေတ် ထိုအချိန် မိလိုက်သူများ ပြန်အမှတ်ရကောင်း ရနိုင်ပါသည်။

ဒီလို ရန်ကုန်မြို့မှာ ငလျင် ကလေးတွေ မကြာခဏ လှုပ်ချိန် မှာ မောင်မှတ်တစ်ယောက် စလေ ဓာတ်မြေဩဇာ စက်ရုံအသစ် တည်ဆောက်စက အင်ဂျင်နီယာ အရာရှိငယ်ကလေးဖြင့် စလေမြို့ တွင် တာဝန်ထမ်းနေရာမှ ရန်ကုန် မြို့တော်ကြီးကို ခေတ္တ ပြန်ရောက် နေခဲ့ပါသည်။

ဒါကလည်း ဘယ်ဘက်ခြေ ထောက် အကြောသေ အကြော ဆိုင်းသွား၍ ရန်ကုန်မြို့ ဆေးရုံကြီး ရှိ အကြောအရိုးဌာန လေ့ကျင့်ခန်း ဆင်းရာ၌ ရောက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းက ရန်ကုန်မြို့ ဆေးရုံကြီးအတွင်း အောက်ဆုံး ထပ် အရိုးအကြော လေ့ကျင့်ခန်း ဆင်းရသည့် ဌာနမှာ မောင်မှတ် ရောက်နေလျက် အဲဒီဌာနက တစ်ဦး တည်းသော အမျိုးသမီးပညာရှင် တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေ အစ်မ တစ်ယောက်နှင့် စကားပြောပြီး

အစ်မကြီးပြောပြနေသည့် လေ့ကျင့် ခန်းကိစ္စများ နားထောင်နေချိန် နေ့လယ်ပိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

'မောင်လေး၊ ခြောက်ဖက်က ရေကူး သလို ကော်ဖီခိုက်သလို ပြန်လေ့ကျင့်ပေး ရှာပဲ။ အနာရီပိတ်က တပ်ပါဆုံမှာ ပေါက် ပြီး အဲဒီက ပြည်တွေက ခြေထောက် အကြောတွေ ဖိထားတာ ကြာသွားလို့ အကြောတွေက ဆိုင်းသွားတာ။ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ အခုတောင် အဲဒီဘက်ခြေ အားမပြတ်နည်းနည်းကလေး ထောင့်ထောင့်နဲ့ လမ်းလျှောက်ရနေတာပဲ။ ချိုင်းထောက်တောင် လိုပေလို့...'

ပြောနေရင်းမှာများ... ဆေးရုံ တစ်ခုလုံး သွက်သွက်ခါအောင် လှုပ် သွားပါရောလား... လှုပ်တာမှ တစ်ချက်ကလေးလှုပ်ပြီး ရပ်သွား တာ မဟုတ်ပါ။ ဆက်တိုက်... ဆက်တိုက် လှုပ်နေခဲ့တာပါ။

ဒီအခါမှာ ဆေးရုံမှာရှိသည့် ထမသွားနိုင်သည့် လူနာတွေ၊ အမှတ်မဲ့နေသူတွေက လွဲ၍ ကျန် လူနာစောင့်တွေ၊ ဧည့်သည်တွေ၊ လူနာတွေ အားလုံး ဆေးရုံအပြင် ထွက်ပြေးကြပါသည်။

နဂိုက လမ်းလျှောက်လျှင် ဘယ်ဘက်ခြေထောက် အားပြုက ခွေကျသွားသည့် မောင်မှတ်လည်း ကြောက်အားလန့်အား ဆေးရုံ အပြင် ပြေးထွက်ပြီး ကတ္တရာလမ်း ပေါ်ရောက်တော့ နောက်က လူအုပ် နှင့်အတူ ပြေးထွက်လာသော အစ်မ ကြီးက မောင်မှတ်အနား ရောက် လာပြီး...

'အောင်ယယ်လေး... ခြေထောင့်ထောင့် ကိုယ်တော်ချောရယ်... ဒီလိုကတော့လဲ

ရှေ့ဆုံးကပ်ပါလား။ ပိုအားပေးပါ။ သတိပရတော့ကလား' ဟု ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးဖြင့် တင်ပါတော့သည်။

ဒါက ငလျင် ထူးထူးမြား လှုပ်တာ ကြုံတွေ့ဖူးတာပါ။ သက်တမ်းတစ်လျှောက် ဒါလို အိပ်ပျော်နေ၍ လှုပ်သည်ကို လိုက်သော ငလျင်တွေ တွေ့ဆုံ ဆွဲထားသော မီးချောင်းများ လွှဲသကဲ့သို့ လှုပ်ယမ်းအောင် သော ငလျင်တွေ၊ ရပ်နေသော အရက်မူးသလိုဖြစ်အောင် သည့် ငလျင်တွေ အများကြီး ပါရဲ့။

လှုပ်ထိုင်လည်း 'အင်း... လှုပ်ပါလား' ဆိုသော အသံက က လွဲ၍ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရန်ကုန်မှာရှိနေလျှင်တော့ တစ်လှုပ်သည့် ငလျင်ပါလိမ့်ဟု တစ်နေ့ သတင်းစာမှာ ရှာဖွေ ပါပဲ။ ပြီးတော့လည်း ပြီးလျှင် ပါပဲ။ ကိုယ်က ဘာမှ မတတ် သည့် သဘာဝကြီးကိုး။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်ခန့်မှာ မောင်မှတ် တစ်ယောက် ပန်းတောင်း ဘက် ပင်အနီးက စက်ရုံတစ်ရုံမှာ တာဝန်ကျနေခဲ့ပြီး မိသားစု သူအဖို့ တောလည်ခြင်းကိစ္စ အချိန်ဖြုန်းနေတာ များပါ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဝါးပွင့် တူးတူး သေနတ်တစ် နှစ်လုံးပြုပြီး ပြောင်းရှည်တစ် ရှိထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

မောင်မှတ်တို့ စက်ရုံအား မှာကတော့ တောင်ညိုမျိုး

နတ်ကြီးသော တောင်မကြီး တစ်လုံးရှိပြီး အနီး မှာမှာတော့ အမြင့်ဆုံး တောင်မ ကြီးပါ။ ပန်းတောင်း-တောင်ကုတ် များ ကားလမ်းဘေးမှာပဲ ရှိပါသည်။ ဒီတောင်မကြီးက ပေ(၅၀၀) ကျော် မြင့်မည် ထင်ပါသည်။ စက်ရုံ ကို ပတ်လျက် ကြောရှည်ရှည်ရှိ မြို့ပြီး ဒီတောင်မကြီးက တစ်ဆင့် မပောက်ဘက် ခိုးမတောင်တန်း ကြီးကိုတော့ ဒီတောင်မကြီးထက် ပိုသော တောင်ကုန်းငယ်များ၊ တောများဖြင့် တစ်ဆက်တည်း ဆက်ထားပါသည်။

ဒီတောင်မကြီးပေါ်က ကြည့်လျှင် မြင်ရုံနဲ့ပဲ တောင်စွယ်တွေကို မြင် ကွင်းတစ်ဆုံး အပေါ်မှ လှမ်းမြင်ရ သလို ရှိနေပါသည်။ ဒီတောင်မကြီး အနောက်ဘက် တောတစ်ခုလုံးက မောင်မှတ်တို့ အပျော်တမ်း မုဆိုး တွေ ကျက်စားရာဖြစ်ပြီး ဒေါင်း၊ ချေ၊ တောဝက်၊ ရှားပျံ၊ တစ်ခါတစ်ရံ မျောက်၊ ဝက်၊ ဝံနိုးထိုး၊ ကျားသစ် ကျား စသည်တို့ ကျက်စားရာ တော တွေပဲ ဖြစ်ပါသည်။

တောင်မကြီး ဝန်းကျင်ကတော့ မေ့များ ဒေါင်းများ ခိုအောင်းရာ နေရာဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့သော သောကြာနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းမှာ မုဆိုး ဖော် ဆရာကြီးသက်ထွန်း မောင်မှတ် အလုပ်ရှိရာသို့ ရောက် လာပြီး...

ပိုလဲကြီး တောင်ညိုကြောထိပ်က သွားဖြူသီးဖြူပင်နှစ်ပင်မှာ ကျွန်တော် လိုက်ထိုင်ထားတာ ကိုကျော်အေး (ဘူးဘက်ရွာသာ)တို့က ထိုးပြီပြီ ပြော

တယ်။ ဒီညနေ လင့်သွားဖိရအောင် သွားယယ် ယဟုတ်လား' ဟု ပြောပါသည်။ 'လုပ်လေ ညနေဘက် အားသား ပဲ။ ကျွန်တော် တက်လို့ကော ရရဲ့ လား။ ကျွန်တော့်ကိုယ်လဲ ကြည့်ဦး နော်'

မောင်မှတ်က ခန္ဓာကိုယ်ထွားသူ ဖြစ်၍ ဆရာသက်ထွန်းကို သတိပေး မိပါသည်။ 'သိပါတယ်။ မန်းကျော်အေးတို့ က ဗိုလ်ကြီး လင့်ထိုင်မှာ သိလို့ ခပ်တောင့်တောင့် ထိုးပေးထားပါ တယ်။ စိတ်ချပါ'

ဒီလို သတိပေးရတာကလည်း တစ်ခါက ရသရွာအနီး တောစပ်မှာ ကိုကျော်အေးတို့ ရွာခံ ဒူးလေးမုဆိုး များ ထိုးထားသော လင့်တစ်လင့်ကို သွားတက်ရာ၌ ဒုက္ခများဖူးလို့ ဘယ်နှယ်များ၊ အပင်ကြော့ ဟက် ကောက်ဝတ်ခန့်ရှိသော ဝါး(၃)ပင် မှာ အနောက်ဘက် နှစ်ပင်ကနေ ရှေ့တစ်ပင်ကို ဘယ်ညာ ဝါးရှည် နှစ်လုံး ၃ နှစ်လုံးခန့်မှာချည်၊ ပြီး

တော့ နောက်ဘက် ဝါးနှစ်လုံးကို နှစ်တောင်ခန့်ဝါးနှင့် ပြန်တုတ်။ ဒီ အပေါ် တက်ထိုင်ရတာ။ နည်းနည်း ကလေးမှ မလှုပ်လိုက်ပါနှင့်။ လှုပ် လိုက်တိုင်း ဝါးပင်တွေက ယိမ်းထိုး လို့။

ရှေ့ ပေ(၅၀)လောက်က ချေ့စား ပင်ကို အကောင်ဝင်ဖို့ မပြောပါနှင့် လှုပ်တုတ် လှုပ်တုတ် လင့်ကြောင့် ဝါးပင်တွေ ယိမ်းထိုးနေလို့ ဘာမှ လည်း သားကောင်ဝင်လာ ညံ့ မဟုတ်ပါ။ ဒီကြားထဲ ကို ဝါးလေး ချိန် မနိုင်၍ အောက်ဘက်မှာ တုတ်ထားသော နားများ ပြေကျပြီး မောင်မှတ်က စီးယာက် လင့်ပေါ်က ပြုတ် ကာတာ ကံကောင်းပါပဲ။

ဒီပုထွေ ဒီအပေါ် ဘယ်လိုလုပ် ငြိမ် ထိုင်နေနိုင်သလဲ ယဟု။ ရှင်တွေ တောက်လို့အော်လို့၊ ဆူလင်ယာမှန်း ပသိရင် ခြေကန်ပြီး ဒူးထေးပြီး ဆွဲတင် ရဦးမှာ ပြီးတော့ ပါစပ်မှာ ကိုက်ထားတဲ့ ပြာကို ဒူးထေးကျောပေါ်က ပျားထေးထား မှာ ကပ်ရဦးမှာ၊ အကောင်ယာရုပ်လဲ အနီးကပ်ပဲ ဝါးလုံးထိုးချိန်မျိုး မောင်မှတ်

မြတ်ရည်မှာ ဒီလူ့မလှုပ်အောင် သူတို့ ဘယ်လိုမှာ၊ နေကြလဲ ယထာ၊ ရှာမှ ရှား မုဆိုးတွေပဲ

ဟု မောင်မှတ် ရေရွတ်ရင်း လင့် ပေါ်က ဆင်းပြေးခဲ့ရပါတယ်ဗျာ။

မောင်မှတ်နှင့် ဆရာသက်ထွန်း တို့တောင်ညို တောင်မကြီးအောက် ခြေရောက်တော့ ညနေ(၄)နာရီခန့် ပဲ ရှိပါဦးမည်။ ဒီကနေ ကျောလမ်း ကလေးအတိုင်း တောင်ပေါ် လျှောက်တက်လာပြီး တောင်ထိပ် နားမှာ ပထမ မောင်မှတ်ထိုင်ရမည့် ချဉ်ယုတ်ပင်ကြီးနား ရောက်ပါပြီ။

ဗိုလ်ကြီး ဒီအပယ် တက်ပါ။ အဲဒီ ချဉ်ယုတ်ကိုကြားတွေက ကောင်း ကောင်း ထိုင်လို့ရပါတယ်'

ဟု ဆရာကြီးသက်ထွန်းက အပင်အောက်မှာ ရပ်ပြီး အပင်ပေါ် ကြည့်ပြောရာ မောင်မှတ်လည်း အပင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်လျှင် အမြင် လူ(၃)ရပ်စာလောက်မှာ ခွဆုံ ကောင်းကောင်းတစ်ခု တွေ့ရပါ သည်။

အကောင်ဝင်မည့် သူများဖြူပင် ကတော့ အရှေ့ဘက် အောက်ကျ ကျ တောင်စောင်းမှာ အသီးတွေ ပြတ်ခဲသီးနေသည်ကို တွေ့ရပါ သည်။ တိုက်နေသော လေကလည်း အရှေ့မှ အနောက်ဆိုတော့ လေမိ ပြီး အကောင် သတ်မပြုနိုင်ပါ။

'ခင်ဗျားက ဘယ်အပင်တက် မှာတုံး'

'ဟိုဘက် ကျောစောင်းက အပင် မှာပါ။ ဗိုလ်ကြီးအတွက် လင့်ထိုး နိုင်းတာ စိတ်မချလို့ ဒီအပင်မှာပဲ

တက်စောင့်ပါ။ ကျွန်တော်က ဟို အပင် သွားတက်လိုက်မယ်'

ဟု ပြောပြီး ကျောအတိုင်း လျှောက်သွား၍ ပျောက်သွားပါ တော့သည်။

မောင်မှတ်လည်း ပါလာသော ပွိုင့်တူးတူး သေနတ်ကို ကျည်ရှင်း ၍ ကျည်ကတ်ကို အကျိုးခိုတ်ထဲ ဖြုတ်ထည့်ထားလိုက်ပါသည်။ ထို နောက် ကုတ်ကပ်ပြီး အပင်ပေါ် တက်လျက် ခွဆုံတွင် နေရာယူ လိုက်ရာ အံကျပါပဲဗျာ။

ကျောစိုစရာ ပင်မကြီး အရှေ့ ဘက် ခွထိုင်စရာ ကိုင်းမကြီးတစ်ခု၊ ညာခြေတင်စရာ အောက်က ကိုင်းမ တစ်ခု၊ ဟန်ကျပန်ကျပါပဲ။ ဒါနှင့် ကျည်ထိုး မောင်းပိတ်ထားပြီး သေနတ်ပြောင်းဖျားကို ရှေ့ကိုင်း ငယ်ကလေးအပေါ်တင်၊ ဒင်ကို ညာပေါင်ပေါ်တင်၍ တောဆောင်း ဦးထုပ်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ကလေး ဆောင်းလျက် ထိုင်နေပါတော့ သည်။

နေလုံးကတော့ ညာဘက် တစောင်းက ရခိုင်ရိုးမအပေါ် ရောက်နေပါပြီ။ ဒီအထိ မြင်ရတာက (၅)မိုင်ခန့် ကျော်ကျော် တောအုပ် ကြီးကို အပေါ်က မြင်နေရတာပါပဲ။ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားတွေက မျက်စိ အောက်မှာ မြက်ခင်းပြင်ကြီးလို ဖြစ် နေတာပါပဲ။ လေကလေးကလည်း တဖြူးဖြူး တိုက်နေပါသည်။

ဒီကြားထဲက ငူတစ်အုပ်က ငြိမ် နေသော မောင်မှတ်ကို သတိပြုမိ ဟန် မရှိပါဘူး။ အုပ်လိုက်ပျံ့ချလာပြီး

မောင်မှတ်ထိုင်နေသော အပင်ပေါ် စားပင်ပေါ်နားကြ။ အသီးတွေ ချိတ်ထားရသလဲ ဆိုလျှင် မောင်မှတ်မြင်နေတာက ဒီ ကလေးနှင့် ငူတစ်ကောင် မောင်မှတ် သေနတ်အဖျားက ပေါ်လာနားပြီး မျက်စိမေးထား မောင်မှတ်ကို တွေ့သွား၍ လှုပ် ပျံ့သွားရာ ကျန်တစ်အုပ်လုံး ပျံ့ပါသွားကြပါသည်။ ဒီက မောင်မှတ်တစ်လုံး လေတိုက်သံက ငြိမ်နေပါသည်။ မကြာပါဘူး။

"တဒီးဒီး" နှင့် တော်လှန် ကြီးလိုလို ရခိုင်ရိုးမဘက်ဆီက နေသံကြားနေပြီး အဲဒီဘက်က တစ်တောလုံး ရှဉ့်တောက်သံ တော်လဲသံလို ဖြစ်လာတာ မောင်မှတ်လည်း လန့်သွားပြီး ရိုးမဘက်ကို လှမ်းကြည့်ရင်၊

'ဘုရားရေ...ဘာလဲဟ'

ဟု ရေရွတ်မိပါသည်။

မောင်မှတ် တွေ့လိုက်တာကတော့ ဝါးလုံးညှပ်လို အောက်က တစ်ခုဟိုတစ်ခုကနေ မောင်မှတ်ကို ဖြစ်လာနေတာပါပဲ။ ဒီအောက်က ဘယ်ဘက်တစ်ဆုံး၊ ညာဘက်တစ် ဆုံးပြောပြကြပါ။

မောင်မှတ်ကလည်း မြန်ပါစွာ ချက်ချင်း သေနတ်ကို ကောက် လွယ်၊ ပြီးတော့ အပင်မကြီးဘက် နောက်ပြန်လှည့် လက်တစ်ဖက်က အပင်မကြီးကို လက်နှစ်ဖက် ခုံဖက်၊ ခြေထောက်နှစ်ဖက်မှ လည်း ခွထား၊ ထိုင်လျက်သာ လာနေသော အတန်းကြီးကို ကြည့် နေမိပြီး...

တော့မယ် လာတော့မယ်' စိတ်ထဲက ရေရွတ်နေမိပါ သေးတာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ သစ်ပင်ကြီး မှတ်ထားရသလဲ ဆိုလျှင် မောင်မှတ်မြင်နေတာက ဒီ မောင်မှတ်ထံ ပြေး မလာမှာ ပထမဆုံး အပင်တွေက မောင်မှတ်ဘက် ငိုက်ကျပါတယ် ပြောပြီးနှင့် ထိမတတ် ထင် ပျံ့သွားတာမှာ မြေကြီးဘက် ပြန် သွားပါသည်။ ပြီးတော့မှ နဂို ပြန်ထောင်ပြီး ငြိမ်သွားပါ သည်။

သစ်ပင်တွေ အတန်းလိုက် ဖြစ်ပျက်နေ၍ မောင်မှတ်က အတန်းလိုက်ကြီး လာနေတာဟု မြင်တာပါ။ ဒီလိုနှင့် မောင်မှတ် ကျင်မှာ တစ်တောလုံး ရှဉ့် တောက်သံတွေ ဆူသွားပြီး မောင်မှတ် ထိုင်နေသော အပင် မှတ် ကျောဘက်ကို မြင်သွားတာ သစ်ပင်ကို ကြိုဖက် ကြည့် မောင်မှတ် ပြုတ်မကျသွား ပြီးတော့မှ ပြန်မတ်ထောင်သွား တာ အရှေ့ဘက်ကို တစ်ခါ ထပ် မြင်လျက် လဲသွား၍ မောင်မှတ် ထိုင်အပေါ် ပိသွားပါသည်။

အောက်မှ သစ်ပင် တစ်ခါပြန် မြင်သွားပြီး ငြိမ်သွားပါတော့ ပြောတာ ရေးတာက ကြာပါ သည်။ ဖြစ်သွားတာကတော့ မောင်မှတ် အချိန်ကစပြီး စက္ကန့်ပိုင်း လေး မြစ်သွားတာပါပဲ။ ဒီအတန်း က ရခိုင်ရိုးမကြီးဘက်မှ

မောင်မှတ်ရှိရာ တောင်ညိုတောင်မ ကြီးသို့ ရောက်လာပြီး နောက်ကျော ဘက်၊ စက်ရုံ လူနေအိမ်ခြေတွေထဲ ရောက်သွားတာပါပဲ။

ရေပေါ် ခဲတစ်လုံးပစ်ချလို ဖြစ် လာသည့် ရေလှိုင်းတစ်ခု ပုံစံပါပဲ။ အားလုံး ငြိမ်ကျသွားတော့မှ မောင်မှတ်လည်း ဘာမှ စဉ်းစား မရဘဲ "တောခြောက်တာလား၊ ဘာလဲဟ" ဟုသာ စိတ်ထဲက အဲဒီ အချိန်မှာ ရေရွတ်မိပါသည်။

ဒါနှင့် သစ်ပင်ပေါ်ကဆင်းပြီး အောက်ကို အရောက်မှာ ကျော အတိုင်း ဆရာသက်ထွန်း ဆင်းလာ ပါသည်။ ဆရာသက်ထွန်းက...

'ဗိုလ်ကြီး ဘာဖြစ်တာလဲ မသိ ဘူးဗျာ။ ကျွန်တော် သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်မကျတာ ကံကောင်းလား။ ဗိုရာကိုင်း ဖမ်းဆွဲဖက်ထား... လူ့ ဒီအခါမှာတော့ မောင်မှတ်က ခေါင်းအေးသွားပြီဖြစ်ပြီ...'

'ကျွန်တော်အင်တာ လျှော်လှုပ်တာ

ထင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့က မြေကြီးပေါ် မဟုတ်ဘဲ သစ်ပင်ပေါ် ရောက်နေလို့ ဒီလိုခံရတာ။ ကျွန်တော်ကတော့ လျှင် ကို မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်မြင်ဖူးသွားပြီဗျာ ခင်ဗျားက တွေ့လိုက်လား'

'မမြင်လိုက်ရဘူး ဗိုလ်ကြီး။ ဗိုလ်ကြီးပြောသလို ငလျင်ပဲ ထင်ပါ ရဲ့။ တောခြောက်တာတော့ မဟုတ် ဘူး။ ကျွန်တော်က တောနက်ကြီးထဲ အမဲပစ်သွားဖူးလို့ပါ'

'ကျွန်တော်တွေတာက ကော်ဇောခင်း ထာစာ အောက်ကို ဝါးလုံးတစ်လုံး ထည့်ပြီး ဝါးလုံးကို ကန်လန်ဖြတ် ဆွဲသွား တဲ့ အတိုင်းပဲဗျာ။ အပင်တွေက ရှေ့ကို ကျပြီးတော့ တစ်ခါပြန်ထောင် နောက်ပြီး အနောက်ကို ပိုက်ကျ၊ နောက်ဆုံးမှ ပြန်ထောင်နဲ့ အစအဆုံး တွေ့နေရတယ်။ လာပါဗျာ။ စက်ရုံရောက်မှ လျှင် လှုပ်မလှုပ် ပေးကြည့်ကြတာပေါ့'

ဟု ပြောပြီး နှစ်ယောက်သား စက်ရုံသို့ ပြန်ခဲ့ရာ စက်ရုံသမဝါယမ ဆိုင်သို့ မိုးချုပ်စတွင် ရောက်ခဲ့၍ စက်ရုံ၌ ငလျင်လှုပ်သွားကြောင်း သိရပါသည်။

ဪ... ငလျင်... ဘာ မြေကြီး တစ်ခုလုံး ငလျင်နေတာလည်း ဘယ် ညာ အပေါ်အောက် လှုပ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ မြေသားတွေ ရေလှိုင်း ပုံစံ ကွန်ခေါက်ရွေ့လျားကြတာပါ လားဟု မျက်မြင်ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဒီလိုလှိုင်းပုံစံဖြင့် လာတာ ငလျင် မှ မဟုတ်ပါ။ မောင်မှတ် ဖတ်ထားဖူး တာက ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းမှာ ဂျာမနီနိုင်ငံထဲက ရေကာတာကြီး များကို ဖျက်ဆီးရာမှာ ဗြိတိသျှ

မိုးကြစစ်လေယာဉ်တွေ မိုးသွားကြတာ ရေကာတာကို တိုက်ရိုက်မကြပါဘူးဗျာ။ ရေကာတာအရှေ့ရေပြင်ထဲ အကွာအဝေး တစ်နေရာမှာ ရေထဲကို ပေါက်ကွဲအား ပြင်းထန်သော မိုးတစ်လုံး။ ရေအနက် တစ်နေရာရောက်အောင် ကြံချပြီး ဖောက်ခွဲလိုက်ရာ ကြီးမားသော ဖိအားလှိုင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်ပြီးမှ ဒီဖိအားလှိုင်းက ရေကာတာဘက်ကို ရေထဲက ပြေးရိုက်ပြီး ရေကာတာကို ပြိုကျစေတာပါ။

ဒါကိုလည်း ရုပ်ရှင်ရိုက်ပြီးသားပါ။ ဒီလိုင်းသဘောတရားက သိပ်ကို ကြောက်စရာ ကောင်းပါသည်။ ဆူနာမီရေလှိုင်းဆိုတာကလဲ ဒီလျှင်လှိုင်းပါပဲ။

ပြင်းထန်သည့် ဖိအားက လှိုင်းအဖြစ် ရွေ့လျားလာတာ(ရေတွေ မြေကြီးတွေ ရွေ့တာမဟုတ်ပါဘူး။) ကမ်းတိမ်ပိုင်းရောက်မှ ဒီလှိုင်းအားကြီးနှင့် ရေတိမ်က ရေတွေကို ကုန်းပေါ် တွန်းတင်ပစ်တာပါ။

မောင်မှတ် (၁၇)နှစ်သားခန့်က ယခု တောင်ငူ-လှိုင်ကော် ကားလမ်းပေါ်ရှိ ကျောက်တစ်လုံး ကွမ်းပင်ရွာများမှာ ဆတ်သွားပစ်သော

မုဆိုးအဖွဲ့နှင့် ပါသွားစဉ် တစ်နေ့လုံး ဘာဆတ်တစ်ကောင်မှ မရသောကြောင့် အမဲမရ ပါးဖမ်းပြန်ကြတာ ပေါ့ဆိုသလို ကွမ်းပင်ရွာဘေးမှာ စီးဆင်းနေသော တောင်ကျ ချောင်းကွေ့တစ်နေရာရှိ အိုက်ကြီး(ရေနက်၍ ပါးတစ်ပြန်မက မခီသော ရေအိုင်) မှာ ယမ်းဘီလူးဖြင့် နိုင်ခွဲရန် စီစဉ်နေကြပါသည်။

မောင်မှတ်တို့ လူငယ်တွေက ဒီအိုက်ကြီးအောက်ဘက် ကိုက် (၂၀၀)ကျော် ကမ်းပါးမှာ နီးစလက် တစ်ဆုပ်စီကိုင်ပြီး နေကြရပါသည်။ မောင်မှတ်တို့ကို ကွပ်ကဲသော ရဲဖျူ။ လက်တစ်ဖက်ပြတ် ဦးမောင်မောင်က...

'ကောင်ကလေးတွေ ရေထဲ မဆင်းကြနဲ့ဦး... ယမ်းကျွဲပြီး ဝါပြောမှ ဆင်းကြ ရေထဲ ခြေထောက်တောင် မချကြနဲ့ ခံစားသွားရမယ်'

ဟု ဆော်သြနေပါသည်။ မောင်မှတ်က ကမ်းပါးမှာ ရပ်ရင်း ဦးမောင်မောင်ကို အတွန့်တက်မေးမိပါသည်။

'ဦးလောကလဲ ခွဲတာက ဟိုအဆေးကြီး ရေထဲမှာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီအထိ လာထိမှာလဲ'

'ကောင်ကလေး လာမှာက ထိုကဲ့သို့ ခြေထောက်ရထားနှင့် ခြေထောက်သွားယမ်း ပင်း နားယလည်အထိ ဟု အဆုခံ ထိခဲ့ပါသည်။ မောင်မှတ်တို့ ဝိုင်းခွဲသံ ခပ်အုပ်ကြားပြီးမှ ချောင်းထဲဆင်း။ မောင်မှတ်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်တန်းစီ။

ပြီးတော့မှ ရေစီးနှင့် မျောက်ပင်သော ကျောက်ငါးကြင်းတွေ ငါးတွေကို အသားကလေး သီးနှိုးဖြင့် ပါးစပ်မှ ပါးဟင်ကို ဖောက်နှိုးတစ်တွဲ ငါးကောင်လောက်ရ ကမ်းပါးအပေါ် ပစ်တင်ပေးကြပြီး ထိုနေ့က ငါးအချိန် ကျော်ထမ်းပြီး ကွမ်းပင်ရွာသို့ ကြွပါသည်။

လှိုင်းဆိုသော အမျိုးအစားလေးထု၊ ရေထု၊ မြေထုတွေမှာ တတ်ပြီး မြေထုကျတော့ ငလျင်အေးခေါ်ရမည်ထင်ပါသည်။ လှိုင်းအမြင့်ကြီးသရွေ့ ငလျင်အင်အားကြီးသည်ဟု ထင်ပါသည်။ တော့ လေမေဒပညာရှင်တွေ မှာပါ။

မောင်မှတ် အတွက်ကတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ငလျင်လှုပ်သည်မှာ တာကြီးကို ကံကောင်းထောက်ပံ့ပေးပေး ဖြင့်ပဲ မျက်ဝါးထင်ထင် အစားပေးကြတောင့်ကြဲခဲ့ တစ်သက်တစ်ကိုယ် တွေ့ခဲ့ရပါသည်ဟု ဆိုရပါစေတော့ခင်ဗျား...

တောန သစ္စဝဇ္ဇန နိစ္စသုတေသန အရာအမှီ

မောင်မှတ်(မင်းလှ)

ကနဏ္ဍိ သရုပ်ဆွဲ

ပုပ္ဖုတတ်တော်

၂၂၅ ဇလမုဒ္ဒ အဆက်

[၂] "ပျောက်ကကြီးတွေ ဒေါ်ကအိုဆေ" စာပေတွေထဲမှာ ဖတ်ရ မြင်ရ သလို အလင်းရောင် ဖျိုးပြီဆိုရင်ပဲ မျောက်သံ၊ ဒေါင်းသံတွေကို ကြားရပြီး တောကြက်၊ တောငှက်တွေလဲ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်နဂါး ၂၂၅

မြင်နေရပြီ။ မိမိသွားလိုသော လမ်းကိုလဲ အတာစုနေပြီ။ ခရီးဆက်ဖို့ အသင့်။

ဟော...
ငုံးငှက်လေးတစ်ကောင် ခြေတစ်ဖက်ကျိုးပြီး တကွီကွီနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သားအဖနှစ်ယောက်ကြား ပြေးဝင်လာတယ်။ အစာလိုလို ပြေးလာဟန် တူတယ်။

အဖေက အိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ စားကို လက်နောက်ပြန် ယူလိုက်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့အဖေ နှစ်ယောက်ရှေ့ကို စားဦးနဲ့ လက်ပြန် စည်းချသလို စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝိုင်းလိုက်တယ်။

ငုံးငှက်လေးကိုလဲ တံတွေးနဲ့ ပစ်ထွေးပြီး...

'ဟဲ့... ငါ့ပြောချောင်း စားမကောင်းလို့ ဆိုလိုက်တယ်။

ဟာ...'

ကျွန်တော် အံ့အားသင့်ရပါတယ်။ ငုံးငှက်အသွင်ပျောက်ပြီး ခြေတစ်ဖက် ဒူးခေါင်းမှ ရှေ့ငေါ့ပြီး ပိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက် ဘွားခနဲ ပေါ်လာပြီး...

'ဝေါ့ဆီ လူပယ် ဝေါ့ဆီ လူပယ်'

ဆိုသံ၊ ပြောသံနဲ့အတူ တစ်တောလုံး ဟိန်းသံကြီးဖြစ်ပြီး ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ကျွန်တော် ။ အဖေ အဲဒါ ဘာဖြစ်တာလဲ။ ငုံးငှက်က မိန်းမပျို ခြေကျိုး ဖြစ်သွားတယ်။ မြင်လို့သာ ယုံရတယ်'

အဖေ ။ ဒီလို တောနက်ထဲမှာ နာနာဘာဝ ပိနာဘာဝ

အဖေ နာနာရောင်ခြည်ပူရင်း

ဆိုတာ အများကြီး။ ပုံစံအမျိုးမျိုး ရှိတယ်လားရယ်... သတိထားရမယ် သာ။ ကြားလား'

ကျွန်တော် ။ 'ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျား' ကျွန်တော်တို့ ရေလဲ သိပ်မများ။ ချောင်းလဲ သိပ်မကျယ်တဲ့ တနင်္သာရီ ချောင်းဖျား ဆိပ်ဖြိုးချောင်းကို ဖြတ် ကူးနေပါပြီ။

* * *
'လွမ်းလိုက်တယ်လေး... လွမ်းလိုက်တယ်လေး... လိုက်ဖက်တဲ့ကံ ရှေးကံကြမ္မာ... ချောမှာ တစ်တဲလို့ ဝေး... ဝေး...'

မင်းသားကြီး တစ်ယောက်လို အသံများဆွဲပြီး ငိုချင်းသီဆိုသလို ရင်နှစ် နှစ်စူးနှစ်တဲ့ အသံရှင်။

'ကျွန်တော်များ စောင့်စားနေရာ တာ ဒီနယ်ပြေတစ်ကြောမှာဖြင့်...

လွမ်းလို့ ပူဆွေး၊ ဆွေး၊ သော့ဗျာပါဇမား... များ... အား... အား

အိုးအိုး ။ 'ဟေ့... နာနာရုပ် ပေဖယ်စမ်း။ နောင်ယုကလူ မလုပ်လေနဲ့'

နာနာရုပ် ။ 'ကျုပ်ကို မြင်လို့လား။ အသံသာ ကြားနိုင်တာ ကျုပ်အရုပ် မြင်ရသူ ခပ်ရှားရှားကွယ်တို့ရယ်'

အိုးအိုး ။ 'စမအင်းတစ်ပြား ဝါထာနဲ့ ဝေါက်လို့ မယ် နာနာရုပ်ပေါ်ကြစေ'

မင်းသားကြီးလို ဝမ်းပျက်ပက်လက် ငိုချင်းဆိုနေသူ အဖေ နာနာရုပ်ပေါ်လာပြီး မီးခိုးတလှူဖီးကျွမ်း ပြာကျပြီတကား။

F.29B. March, 2011

... ။ သားရယ် ဆိပ်ဖြိုး နောက်ဘက်ကမ်း အရောက်သွား... ထူးဆန်းတဲ့ ကြောက်စရာ အမျိုးမျိုး တွေ့နေရတယ်။ မြန်လေး ဟိုဘက်ကမ်းကို ကူးမယ်ဟေ့'

အဖေက စကားပြောရင်း ရှေ့က မောင်ပြီး ထသွားပါပြီ။ မျည်းတော့... ဒူးသာသာ ကက်သာဆိုတော့ ချောင်းထဲမှာ ရုတ်တရက် လွယ်နေတယ်။

'အဖေ ဟိုရှေ့မှာ... ကျွန်တော်ပြောလို မကွက်တော့ပါဗျား။ စကား ထစ်နေတယ်။

အဖေ ။ 'မိကျောင်း သား... ရှေ့မတိုးနဲ့ အဖေတို့ဘက်ကို ကူးလာနေတယ်'

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အဖေ ပျာသာ ကုန်တယ်။

အဖေ ။ သဗ္ဗသတ္တာ အဝေရာ ဟောနွဲ့။ မပျာပဗ္ဗာ ဟောနွဲ့။ မနိယာ ဟောနွဲ့။ သုခိအတ္တာနံ ပရိယာရနွဲ့။ ဗုဒ္ဓာ ဗုဒ္ဓနွဲ့။ ယထာလဒ္ဓ သမ္ပတ္တိတော မာတိ ဂစ္ဆန္တူ ကမ္မဿကား။

ကျွန်တော် ရသလောက် ရွတ်ဆိုလိုက်တယ်။
ရှင်ရေအု ။ 'တပည့်လေး တော့ အန္တရာယ် ကြုံတာ တောင် စွဲမြဲယုံကြည်မှု မပျက်ဘဲ ရွတ်ဆိုမြဲပါလား' မိကျောင်းကြီးဟာ လာရာလမ်း ရေဆန်ခရီးကို ပြန်ဆန်တက်သွား ပါတော့တယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ ကျွန်တော်တို့ ဆိပ်ဖြိုးချောင်းနောက် ဘက်ကမ်းကို ရောက်ပါတော့ သည်။

ကျွန်တော် ရသလောက် ရွတ်ဆိုလိုက်တယ်။
ရှင်ရေအု ။ 'တပည့်လေး တော့ အန္တရာယ် ကြုံတာ တောင် စွဲမြဲယုံကြည်မှု မပျက်ဘဲ ရွတ်ဆိုမြဲပါလား'

မိကျောင်းကြီးဟာ လာရာလမ်း ရေဆန်ခရီးကို ပြန်ဆန်တက်သွား ပါတော့တယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ ကျွန်တော်တို့ ဆိပ်ဖြိုးချောင်းနောက် ဘက်ကမ်းကို ရောက်ပါတော့ သည်။

* * *
'အောင်ပါစေ... သပြေခက်စေ... အောင်စရာ... အောင်အကျော်နှင့်... သွန်းဇယားကားသွေ... ငါတို့သား ဇေး... အောင်ပါစေ'

အောင်ပါစေ သီချင်းလေးနဲ့ ဖယ်မယ် ဟာသာယာ ကြိုနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

'ကျောက်ဂူတောင်မှ မိမီးငြိမ်းပြီး ပြန်လာသူတိုင်း ဒီဆိပ်ဖြိုးရှေ့ဘက် ကမ်းအထိ အစောင့်အရှောက် ခံရင် ဒုက္ခတွေ့ရသူတွေပဲ ြတ်သားလေး။ လူ့ဘဝ စန့်ရှင်းယ်။ သားလေးကိုတော့ မယ်မယ်တို့ က မျက်ခြည်ငွေ့စင် စောင့်ကြည့်နေ တော့ ခက်ပဲပူ မရှိဘူးပေါ့။

နာနာရုပ်တွေ၊ အတိုက်အခိုက် တွေလဲ မနိုင်ကြဘူးပေါ့။ ငိုမယ်၊ ကြေမယ်၊ ပျောက်သွားမယ်လေ' ကျွန်တော်တို့ သားအဖနှစ်ယောက် နောက်ဘက်တွင် ခဏ နားကြတယ်။

'ဒီကနေ ကျောက်မဲတောင်ရွာကို ညနေ (၄)နာရီနောက် ရောက်မယ် သား... မြန်မြန်လေး သွားတာပေါ့' **ထင်သာယာ** ။ 'သားလေး ခြေလျှင် ဝိဇ္ဇာ... မည်သည့် ခက်ခဲရှိပါစေ ဇွဲမလျှော့နဲ့သာ။ စာပေခက်ခဲရှိရင် မယ်တော် ဟာသာယာ သူရဿတီကို တ၊ ပါ။ စမအင်း ခက်ခဲရှိရင် သားဘိုးဘိုး ကို တ၊ သန့်ပြဒါ။ ခက်ခဲရင် ရှင်ရေရန်း နဲ့ ရသေ့ကြီးကို... တ။

အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ချက်ချင်းကြွ လာပါလိမ့်မယ်သာ။ တကယ်လို့ မယ်မယ် အမြဲစောင့်ရှောက်စေချင် ရင် ဟာသာယာနဲ့ ပြီး ဘုရားစင်အောက် နားမှာ ချိတ်ထား မယ်မယ် အမြဲ ရှိနေမယ်သာ။

အခု ဒီကနေ ကျောက်မဲတောင် ရောက်တဲ့အထိ နန္ဒနယ် မရှိပါ။ စိတ်ချမ်းသာစွာ နဲ့ သွားကြပေတော့ ကွယ်ကွဲ။

မယ်မယ်ဟာသာယာ စကား ကျန်ခဲ့ပြီး ပြောပြီး ပျောက်ကွယ် သွားပါပြီ။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လာရာလမ်း အတိုင်း တောင်ဘက်စူးစူးကို စကား တပြောပြောနဲ့ လှမ်းလာခဲ့တာ ကရင်ရွာလေးတွေ တစ်ရွာပြီး တစ်ရွာ ဖြတ်ပြီးလာကြပါတယ်။

နာနာရောင်ခြည်ပူရင်း ၂၂၂

အခက်အခဲ မရှိ
ဇော့ပါသူ။ ရိက္ခာအတွက်
အဖေဟာ ကရင်လို
ပြောပြီး အကူအညီ
တောင်းနေတယ်။

ကရင်တိုင်းရင်းသူများ
ကျွန်တော့်အဖေကို
သိနေတယ်။ စားစရာ
တွေ ပေးတယ်။ နားစို့
ပြောတယ်။ အထူးသဖြင့်
ငှက်ပျောသီးတွေ ပေးကြ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်လာတဲ့
ရွာများမှာ...

- ၁။ သိပ်ဖြူရွာ
- ၂။ မြေခံတော်
- ၃။ သဖြပ်ချောင်း
- ၄။ ယုန်ရမ်းတော

ရွာတွေကို ဖြတ်နေပါပြီ။

၁၁၁၁။ သား ကျောက်မဲတောင်
ရွာကို ရောက်တော့မယ်။
ဒီရော်ဘာတော ဖြတ်ပြီးရင် ရောက်
ပါပြီသား။

ညနေ (၃)နာရီခွဲလောက်ရှိပြီ။
ရွာထဲရောက်လို့ ထားဝယ်သွား
မော်တော်ကားရှိရင် သား အိမ်ကို
လိုက်သွားပါ။ အဖေ သူငယ်ချင်းနဲ့
တွေ့ပြီး အလုပ်ကိစ္စ ဆွေးနွေးစရာ
ရှိသေးတယ်။ အဖေ ဖြည်းဖြည်း
လိုက်လာမယ်။ မှားစရာ မရှိဘူး
သား

အဖေပြောစကားတိုင်း ဆိုရင်
ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း
အိမ်ပြန်ရမယ်လို့ ဆိုနေတယ်
ခင်ဗျား။

ပြောရင်းဆိုရင်း ကျောက်မဲ

ခင်ဗျား

ကျွန်တော် မော်တော်ကား
တက်လိုက်တာနဲ့ မော်တော်
ပေါ်မှာ လူအပြည့်နဲ့ ဘီးလို့
ပါပြီ။

အဖေကတော့ ကျွန်တော်
စိတ်မချသလို လှုပ်
နေတယ်။

ကျွန်တော်
တစ်ယောက်
အားငယ်သ
ဟာတာတာ

အဖေက

အဝေးမှာ ကျန်

[၉]

ဗွဲဗွဲတက် ကျောက်တောင်

ကျွန်တော် စီးနင်းလိုက်ပါ။
မော်တော်ကားကြီးဟာ လူများ
တင်ဆောင်လာပြီး လမ်း
လမ်းဖြောင့် တောင်တက်/တောင်
ဆင်းများကို ကျော်လာလိုက်
(၁)နာရီကျော်ကျော် ၀. ကျန်
ကျော်လာပြီ။

မော်တော်ကား လမ်းတစ်လျှောက်
တောရိပ်တောင်ရိပ်နဲ့ အေးမြ
တာ စိတ်ကြည်နူး လန်းဆန်းမှု
ပျော်နေသလိုလို...

'အိမ်ကိုအပြန် အမေနဲ့ သူ
ချင်းများနဲ့ တွေ့ရတော့မယ်။
တာတွေလဲ တအားကြီး နေ
လိုက်မယ်'

လို့ စဉ်းစားနေခိုက်မှာ...

'ဖောင်း...'

အသံတစ်ချက်။

'သေနတ်သံလား'

'ယုတ်ဘူးဗျ။

မော်တော်ကား

'ပေါက်တာ'

'ဟာ... လမ်းသုံးထပ်

အန္တရာယ်တွေ ကြီးမှာ

ယော်တော်ကားဘီး

ပေါက်တယ်လို့ဗျာ...

မော်တော်ကားပေါ်က

ပြန်ပြန် ဆင်ကြ ဆင်ကြ

ဝိုင်းအော်ပြောနေသူများ

တိုင်းပြည်ပျက်သလိုပါပဲ။

တာ့စရာ၊ 'စပယ်ယာ ဘီးလဲ

ပေါက်နေတယ်ခင်ဗျား

သယံဇာတတို့ရွာနဲ့လဲ နည်းနည်းလှမ်း

တယ်။

ဘီးပေါက် ဖာဖို့ ပကာရီရွာကို

သွားရမှာ (၅)နာရီထိုးပြီး မောင်

တောင် မောင်လာတော့မှာ ဟကာရီနဲ့

လမ်းသုံးထပ်ဟာ (၈)မိုင်လောက်

ဝေးတာ။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါ'

မော်တော်ကားဆရာ အကြံရ

မက်နေပြီ။ ပေါက်တဲ့ဘီးက ရှေ့ဘီး

တစ်ဖက်။

ကျွန်တော်လဲ သူများလို အောက်

ဆင်းပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ရင်း မျက်နှာ

ရှေ့မှာ မြင်နေရတာ ကျောက်တောင်

ကြီး။

ကျောက်တောင်ဘက် ကူးရန်

မတ်စောက်သောချိုင့်ကြီး ကြည့်ရင်း

နဲ့ အပေါ်သွားချင်သလိုလို ဖြစ်လာ

တယ်။

မော်တော်ကား နားနေတုန်း ကိစ္စ

ရှင်းထားမှ တော်ကာကြမယ်။ လူ

တွေကွယ်ရာ အကွေ့လေးမှာ ထိုင်

မော်တော်ကား ခဏနားပြီး မေး
နေတယ်။

'မော်တော်ကား

'ရှေ့ဘီးပေါက်သွားလို့ပါ'

'မို့ချုပ်သွားပြီ။ ကျွန်တော်

မော်တော်ကားက

စပယ်ယာဘီးကို

ယူသွားကြ၊ မနက်မိုးလင်းမှ

ပေးတာပေါ့'

'သဘောကောင်းလိုက်တဲ့

မောင်မင်းကြီးသား

သက်ရှည် အနာမဲ့ပါစေကွယ်'

ကျွန်တော်တို့ မော်တော်ကား

ဆရာလဲ ဘီးယူပြီး ချက်ချင်းလဲပြီး

တပ်ဆင်လိုက်တယ်။ ပြီးပြီ။

'အားလုံး တက်ကြ'

'ပွမ်း...ပွမ်း...ပွမ်း'

'ကျန်ရစ်တာ ရှိလား'

'မရှိဘူး'

မော်တော်ကားစပယ်ယာ အော်

ပြောလိုက်တယ်။ ကျန်သူ... နှိပ်

မော်တော်ကား ထွက်ပြီ။

ကျွန်တော် မော်တော်ကားကို

သတိမရပါ။ ကျောက်တောင်ခြေရင်း

မှာ ယုန်ဖြူလေးက ရန်နဲ့ လိုက်ဖမ်း

နေတယ်။

ကျွန်တော် ပတ်ဝန်းကျင်ကို လုံ့

သတိမပြုမိပါ။

'စွပ်...'

တစ်နေရာရောက်

တော့ ကျောက်တောင်ခြေရင်းမှ

တွင်းထဲသို့ ဝင်သွားလေရော။

ကျွန်တော် ရင်ကွဲပက်လက်ဖြစ်ပြီး

မောလိုက်တာ။ မျက်လုံးမှိတ်ထား

လိုက်ပြီး ကျောက်တောင်နံရံကို

မိုလိုက်ရတယ်။

ဓမ္မစေတီနှင့်

ဓမ္မစေတီတို့၏အကြောင်းကို ပြောဆိုအောင်

၁၇၇

[ရောင်ခြည်တော်လွှတ်သည့်]

- အညယပစ္စယော
- နိဿယပစ္စယော
- ဥဒ္ဓိသယပစ္စယော
- ပုရောဇာတပစ္စယော
- ပစ္ဆာဇာတပစ္စယော
- အာသောနပစ္စယော
- ကပ္ပပစ္စယော
- ပိယကပ္ပပစ္စယော
- အာဟာရပစ္စယော
- ကျိယပစ္စယော
- ဈာနပစ္စယော
- ဟုပ္ပပစ္စယော
- သပ္ပယုတ္တပစ္စယော
- ဝိပ္ပယုတ္တပစ္စယော
- အတ္ထိပစ္စယော
- နတ္ထိပစ္စယော
- ဝိတတပစ္စယော
- အပိတပစ္စယော

သဏ္ဌာဆီရန်...
 'ဓမ္မစေတီတည်ထားကိုးကွယ်၏။ ဤသို့ပုန်ကန်စွာ အိမ်ထောင် သစ္စာစားကြောင့် ဧကပုတ္တကုန်သတ္တဝါတို့ ကျန်ခဲ့ပြီး ဝမ်းမြောက်ကြပါစေ။ ဤဓမ္မစေတီတော်ကြောင့် ခုနစ် ၇၀၀၀ သား ခုနစ်ရက်သီး လှူဒါန်းရဟန် အပေါင်းတို့ ကျန်ဟူ၍လည်း ဝမ်းမြောက်ကြပါစေ။ ဤသစ္စာ၏ တန်ဖိုးတော်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာ အပေါင်းတို့ နတ်ဘဝအပေါင်းတို့ သုတေတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ ကျန်ဟူ၍လည်း ဝမ်းမြောက်ကြပါစေ။
 *ဗုဒ္ဓဂ္ဂဟေတုမြေပုံပဏ္ဍိတ၊ ၂၃၀

ယခု ဖော်ပြသော ဓမ္မစေတီတို့သည် နည်းနည်းမှာ ပန်းတနော်မြို့၊ ဘာသနာဟိတာရာမ ပုခမ်းကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော် ဦးညာသာမိမှပေးသော ဓမ္မစေတီတို့ နည်းနည်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော် ဦးဓမ္မစေတီ တည်နည်းမှာ...
 ဦးဓမ္မ သရက် ဂဏ္ဍဝိ
 ဦးဓမ္မ သရက် ဂဏ္ဍဝိ
 ဦးဓမ္မ သရက် ဂဏ္ဍဝိ

[စေတီတော် ဖြစ်ချ]

ဤစေတီတော် ဘာဝါ အရဟံ -
 သပ္ပာယပစ္စယော
 ဝိဇ္ဇာရေဏ သပ္ပန္နော
 ယုဂတာ
 ဝေသာကဝိဒု
 အနတ္တရောပုရိသ ဒုပ္ပသာရပိ
 ဝတ္ထာ ဒေဝယုဿာနံ
 ပုဗ္ဗေ
 ဟဂါဝါတိ [စေတီလုံးပတ်တော်]
 ပုဒိအာ [ထီးတော်၊ ငှက်မြတ်နာ။]
 ဝိနိဗ္ဗာတော်]
 ဝေဟတပစ္စယော
 အာရပ္ပဏပစ္စယော
 အပိတပစ္စယော
 အနတ္တရပစ္စယော
 သပ္ပန္နရပစ္စယော
 ယတဇာတပစ္စယော

ကျွန်တော် သေသေချာချာ လိုက်တာက ထားဝယ်မြို့မှ ကြီးလှူရွှင်တော် ပန်းပွင့်ရဲ့ ဖြစ်ပါပဲ။

လှူရွှင်တော်ကြီးပုံ

'သူငယ်ချင်း ပန်းပွင့်၊ ဒီခင်များ အစစ်ကြီး၊ ဒီနင်တို့ ထားဝယ်စကားနဲ့ပေါ့ကွယ်။ အမျိုးသမီးငယ်တစ်ယောက်က တံတားပေါ်မှာ ရှိနေတယ်။ တံတားအောက်မှာ ကျွဲကြီးတစ်ကောင် မာန်ဖိနေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲကောင်းလေးက တံတားအောက် ရောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ကောင်လေးကို စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ထားဝယ်လို ဘယ်လို ပြောမလဲ။

ဝန်း ။ 'လွယ်-လွယ် မာမာ ကြေးမုံ...
 ဝေး ဝေး... ခါးတပ်မှာ... နို့ ဟယ်... နို့... နို့။
 ခါးခွတ်မှာ ကွဲ ရှိတယ် ကွဲ... ကွဲ ပြန်... ပြန်... ခါးတပ်တတ်လား ပြန်... ပြန်။
 ပွဲကြည့်ပရိသတ် တဟားဟား နဲ့ တသောသော ရယ်မောသံမစဲဟာ သကွက်လေးပေါ့။

ကျွန်တော်လဲ ဇာတ်ပွဲမှ မင်းသမီး သိချင်သံပေါ်မှာ မျော့ပါရင်း အိမ်ပျော် သွားပြီနဲ့ တူတယ်။ ကျွန်တော် ပတ်ဝန်းကျင် သတ်မထားမိတော့ပါ။

ကျွန်တော် သေသေချာချာ လိုက်တာက ထားဝယ်မြို့မှ ကြီးလှူရွှင်တော် ပန်းပွင့်ရဲ့ ဖြစ်ပါပဲ။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
 ကနက်သီရိ ဆရာအုန်းရွှေ

ကျွန်တော် စိတ်ပျက်ပြီး မျက်စိ တစ်စုံတစ်လိုက်ပြီး ကျောက်တောင် နံရံကို ကျောပေး ဖိုရပ်လိုက်တယ်။ ဘယ်လောက်ကြာသွားလဲ မသိပါ။ မျက်လုံးပွင့်ကြည့်တော့ ရွာ တစ်ရွာထဲ ရောက်နေသလို... လျှပ်စစ်မီးတွေ ထိန်ထိန် လင်းပြီး ယောက်ျား မိန်းမ ကလေးသူငယ် များစွာ သွားလာ လှုပ်ရှားနေတာကို မြင်နေရတယ်။

အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ကျွန်တော်ဘက်ကို မျက်နှာ မူပြီး လာနေတယ်။ ကျွန်တော် ကို သိနေသလိုလို ပြုံးပြီး မျက်နှာ ချိုသွေးပြီး လာနေတယ်။

'ဪ... ခြေလှုပ်ပိဏ္ဍားလေးကို အဘိုးကို အကြောင်းကြားထားတယ်။ ဒီစက်စက်ယိုတောင်ကို ခြေလှုပ်ပိဏ္ဍား ရောက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ အကြောင်းထားတယ်။ လာ... သား အဘိုးနောက်ကို လိုက်ပါ'

အဘိုးက ရှေ့ကနေ သွားတယ်။ ကျွန်တော်က နောက်ကလိုက်နေတယ်။ ဘိုးဘိုး ခုန်ဆွခုန်ဆွ ဖြစ်ဖြစ် လာတယ်။ ကျွန်တော် ကြည့်ရင်း အံ့ဩလာတယ်။

မြောင်းလေးတစ်ခု ကူးရာမှာ တော့ ဘိုးဘိုး ယုန်အံသွင် ဖြစ်သွားပြန်တယ်။ မြောင်းဟိုဘက်ကမ်းကို ရောက်တော့ ယုန်သွင်ပျောက်ပြီး ဝတ်ဖြူဘိုးဘိုး ဖြစ်သွားပြန်တယ်။

ဘိုးဘိုး ခေါ်ရာနောက်ကို ဆိတ်ငြိမ်စွာ ကျွန်တော် လိုက်သွားတယ်။

လမ်းမကြီးဖြာလို့ လူတွေ စည်ကား လိုက်တာ။

တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှာ ရှိတဲ့ သစ်သားအိမ်တစ်လုံးပေါ်သို့ ဘိုးဘိုး ခေါ်သွားတယ်။

အိမ်လေးက နေချင်စရာ သာယာလိုက်တာ အခန်းခန်း အဆောင်ဆောင်တွေနဲ့ ပြည့်လို့။ ပစ္စည်းတွေကလဲ အကောင်းစား တွေချည်းပင် ဖြစ်တယ်။

'စိတ်ချလက်ချ အနာယုက္ခယံ သာနံ' ဘိုးဘိုးက ကျွန်တော်ကို ဧည့်ခံပြီး ဘုရားစင်ဘက် လှည့်ပြီး ပုတီးစိပ် နေတယ်။

ည(၉)နာရီလောက်ရှိပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လင်းထိန်လျက်။ ဆိုင်းသံ၊ ဗုံသံတွေနဲ့ စည်ကားလိုက်တာ... တစ်ခါတလေ လှူရွှင်တော် ပြက်လုံးတွေကို ကြားလိုက်ရတယ်။

စိတ်စတံပါ

၏ စိတ်သင်္ချာ

ရေချိုးသူ (မောင်မြိုင်) တောင်ငူမြို့

စိတ်ကြောက်သူ

'မောင်စိုး ထင်းခွဲပြီးရင် ရေချိုး၊ မောင်တော့ နင်က ကြောက်သေးတယ်' နေထိုင်ပုံအရ အလုပ်နှင့်လက်မပြတ်သည်က မောင်စိုး၏ ဘဝ ဗဟုသုတ အသိပညာ ကလည်း နည်းပါးလှ၏။ ပညာမတတ်၍ စာဖတ်ဖြစ် စာဖတ်သည့်အတွက် အတွေးအခေါ် အယူအဝါးနှင့် စိတ်သဏ္ဍာန်

မောင်စိုး မြင်မြင်သမျှ မောင်စိုး ကြောက်သည်။ အထူးကြောက်သည်က တစ္ဆေ သရဲ ရိုဂိုသမျှ နာမိလောကတို့ဖြစ် သည်။ မောင်စိုးစိတ်ဝယ် မမြင်ဖွယ် ရာကို မြင်ဖို့ အာရုံက များလှ၏။ ညဉ့်အချိန် အိမ်သားများ အိပ် မောကျနေလေသည်။ ပစ္စည်းတစ်ခု

ဤသစ္စာ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဘုရား တပည့်တော်၏ စိတ်သန္တန်နှင့် ဗုဒ္ဓစက် တည်ပါသောတည်း။ ဗုဒ္ဓစက်တည်ပါစေ သတည်း။ သံဃာစက်တည်ပါစေ သတည်း။ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မ ဓမ္မစေတီတည်ရာတွင် စေတီတစ်ဆူကို အာရုံယူပြီး သရဏဂုံ(၃)ပါးဖြင့် စေတီအုတ်မြစ် ချခြင်း၊ ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါးဖြင့် စေတီလုံးပတ်တော် တည်ခြင်း၊ ပဋ္ဌာန်းဖြင့် ထုံးသင်္ကန်းကပ်ခြင်း၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပါ သည်။ ပဋ္ဌာန်းဖြင့် ထုံးသင်္ကန်း။ ရွှေ သင်္ကန်း ကပ်ရာတွင် ပထမအာရုံယူ ခဲ့သော စေတီတော်ကို ပြန်လည် အာရုံယူရာမှာ အခက်အခဲ ဖြစ်ခဲ့ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော် ကြီးကိုသာ ဓမ္မစေတီ တည်ခဲ့ပါ တယ်။ သစ္စာဆိုရန် အပိုဒ်မှာလဲ ဆရာ တော်ပေးသော အကြောင်းအရာ များအပါအဝင် ကျွန်မ ထည့်ချင် သော အကြောင်းအရာများကို ထည့်ခဲ့ပါတယ်။ ဥပမာ ပြောရရင်... 'ဤသစ္စာ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ကွယ်လွန်လေပြီးသော ဖေဝိကြီး မောင်လအယ်တို့အပီအောင် သံဃာ အဆက်မှ တော်စပ်ခဲ့သော ပိတောက် ဖေဟောင်း ဆွေဟောင်း၊ ဖေဟောင်း တိုးတွားအပေါင်းတို့ရောက်ရာ ဘုံဋ္ဌာန ရောက်ရာတပုဒ်ကွပ်ကြွေအပေါင်းမှ

ကင်းလွတ်ကြပါစေ။ နှလုံးစိတ်ဝမ်းအေး ချမ်း၍ ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြ ပါစေ' လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုကဲ့သို့ ဓမ္မ စေတီ တည်ခဲ့သည်မှာ (၇)နှစ်၊ (၈)နှစ်ခန့် ရှိခဲ့ပါပြီ။ တစ်နေ့ ကျွန်မ ဘုရားရှိခိုးအပြီး ဓမ္မစေတီတည်အပြီး ရင်ထဲမှ သိ လာသည်မှာ... 'ငါကော မပါဘူးလား' လို့ သိရတယ်။ ကျွန်မ သိလိုက် တယ်။ "ဒါ ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီးပဲ" လို့လဲ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ သိလိုက် တယ်။ ကျွန်မ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး ရည်မှန်း၍ ဓမ္မစေတီ တည်ခဲ့သော် လည်း သစ္စာဆိုပြီး မေတ္တာပို့ရာတွင် ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီး မပါခဲ့ပါ။ ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်မ ဓမ္မစေတီ တည်ပြီး သစ္စာဆို မေတ္တာပို့ရာတွင် ဤသစ္စာ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေး ချမ်းပြီး တရားထူး တရားမြတ် ရရှိပါ စေလို့ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ ဘဝအမောတွေကြားမှာ ကျင်လည်နေခဲ့ရာမှာ အလုပ်အကိုင် စီးပွားရေး အဆင်မပြေမှု တွေကြာ ခဲ့ရတယ်။ ငွေရေးကြေးရေး အခက် အခဲတွေကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဘုရားရှိခိုးပြီး ဓမ္မ စေတီတည်ပြီး ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီးကို တိုင်တည်ပါတယ်။ 'ကျွန်မ ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီး ပြော ကတည်းက ဓမ္မစေတီတည်ပြီး မေတ္တာ

ပြုသည်မှာ ယနေ့တိုင်ထိပါ။ အခု ကျွန်မ အခက်အခဲတွေ ရင်ဆိုင်နေရတာ အဆင်ပြေချင်ပါတယ်။ ကျွန်မကို နိုင်ရင် အကူအညီပေးပါ' လို့ တိုင်တည်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ညမှာပဲ ကျွန်မ အိပ်မက် တယ်။ 'ဘုရားပွင့်ရာအရပ်က အော်ဟစ် ဆောင်ထား' လို့ပါ။ အဆင်သင့်ချင်တော့ ပန်းတနော်ဆရာတော် ဦးယုန် သာမိမှ ပေးထားသော အောင်ပန်း ကျွန်မမှာ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်မ အောင်မြေကို အမြဲ ဆောင်ခဲ့ပါ တယ်။ ဒီလို ဆောင်ထားရင်း တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ကျွန်မ လူမှုရေး စီးပွားရေး အခက်အခဲများကို သမ္မာအား နည်းလမ်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်းချင်း အဆင်ပြေလာခဲ့ပါတယ်။ ဒါ ကျွန်မကို ရွှေတိဂုံဘိုးဘိုးကြီး ပေးတဲ့အဆောင်ပါ။ ယနေ့တိုင် အောင် ကျွန်မ မည်သည့်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ အောင်ပန်း ဆောင်တဲ့အကျင့် ရှိနေဆဲပါ။ ကျွန်မ ဓမ္မစေတီ တည်ထား ကိုးကွယ်ပါတယ်။ ဤသစ္စာသည် မှန်ကန်ပါ၏။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာ၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာ ၍ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါ စေ။

ကို နှိုက်ယူလိုက်သံ မောင်စိုး ကြား
မိ၏။ ထိုအသံကို ကြားရသူကလည်း
မောင်စိုးသာ ဖြစ်လေသည်။
ထိုအသံ၏နေ့နက် မောင်စိုး
တစ်ယောက် အိပ်ရာထက် အတွေး
တို့ဖြင့် လိုက်၏။ မဖြစ်နိုင်သော
ကွင်းဆက်များ နောက် အတွေးစိတ်
ဖြင့် လိုက်ရင်း မိုးလင်းရတော့သည်။
အဖတ်တင် ကျန်ရစ်သည်ကား
အကျိုးမဲ့စွာ အိပ်မပျော်ခြင်းနှင့်အတူ
နောက်တစ်နေ့ အလုပ်အတွက် ရုပ်
ခန္ဓာအားပျက်ခြင်းသာ ဖြစ်လေ
သည်။ ထိုအကြောင်းသည်ကား
မိမိစိတ်က မိမိကိုယ် နှိပ်စက်တတ်
သည့် လူတစ်ဦး၏ စိတ်ကမ္ဘာ၏
နိဒါန်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ကားသမား၏ အတွေးများ

‘ဂျပန်လမ်းမှာ သရဲခြောက်တယ်
တဲ့’
ဟု ဆိုကြပြန်သည်။ ဂျပန်လမ်း
ဆိုသည်မှာ တောင်ငူ ကေတုမတီ
မြို့သစ် ရန်ကုန်-မန္တလေး ကား
လမ်းဟောင်းမှ အမြန်လစ်မကြီး
ဆီသို့ ဆက်သွယ် ဖောက်လုပ်ထား
သောကားလမ်းဖြစ်ပါသည်။

ကားသမားအချို့ ပွဲမဝင်ခင်ပင်
အပြင်မှာကျင်းပ မိမိကိုယ်ကို စိတ်
ဒုက္ခရှာကြသူတို့လည်း ရှိလေသည်။
နာမ်လောကဆိုသည်က မရှိ
မဟုတ် ရှိပါ၏။ သို့သော် စိတ်၏
သဘော သဘာဝကို နားလည်သူ
တို့အတွက် ကြောက်စရာမရှိပေ။
ဘာကြောင့်များ သရဲခြောက်ခံရ
ပါလိမ့်။ အဖြေထုတ်ကြည့်ရာ
လောက၏ သဘာဝအရ ကြောက်

တတ်သူကို ခြောက်၏။ လန့်တတ်
သူကို လှန့်၏။ အားနည်းသူကို
အားကြီးသူက နိုင်မြဲ ဖြစ်၏။
စိတ်ကမ္ဘာအားနည်းခြင်းသည် အဓိက
ကြောင့်တော့သည်။ လိမ္မော်လှည်း၊ စိတ်က
အားနည်းပြီးတော့ သည်းကမ်း သရဲ
တကွတို့ ခြောက်လှန့်လှန့်ကတည်း
မှန်ဖြစ်လေသည်။

သရဲခြောက်ခံရသူများမှာ ထို
လူသား၏ ရုပ်ပိုင်း၊ စိတ်ပိုင်း၊
အားနည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု
ထင်ပါသည်။

ဥပမာ။ အရက်အလွန်အကျွံ
များနေသူ၊ အအိပ်အစား ရက်ရှည်စွာ
ပျက်သူ၊ ရောဂါဝေဒနာကြောင့်
အင်အားမရှိ တုန်ယင်ချညှန်သူနှင့်
ပင်ကိုဗီရပ်နှင့် စိတ်ပါ နာမ်လောက
အပေါ် ယုံကြည်မှု လွန်ကဲသူတို့သာ
ဖြစ်သည်။

အချို့သော ရုပ်ခန္ဓာတောင့်တင်း
နိုင်မာသော်လည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ
သရဲ တစ္ဆေ ကြောက်စိတ်က ရှိပြန်
သည်။

သရဲကြောက်သော ယောက်ျား

‘နဂါးလဲဟယ် ကြောက်တတ်လိုက်တာ
လွန်ရော’

ဟု ဇနီးသည်က လင်ယောက်ျား
ကို ပြောခြင်းခံရသည်က ရှိပါသည်။
တောတောင်ကြီးအတွင်း ခရီး
သွားရင်း လင်မယား ဇနီးမောင်နှံ
နှစ်ဦး ညဉ့်တာရှည်လျား၍ တိတ်
ဆိတ်ငြိမ်သက်သော ဆောင်းညကို
ဖြတ်သန်းကာ မီးပုံလေးဘေး
အချမ်းနဲ့စဉ် ကြောက်အားကြီးစွာ
ချွေးသီးချွေး ပေါက်ကျနေသော
ယောက်ျားအား ဇနီးက ဆိုခြင်းသာ

ဖြစ်၏။
အိမ်ထောင်ဦးစီး ထိုယောက်ျား
ကြောက်သည်က သက်ရှိမဟုတ်
သလို သက်မဲ့ရုပ်ဝတ္ထုများ ပယ်ပါ
ချေ။ ဖုတ်၊ ဗြိတ္တာ၊ ကျတ်၊ သရဲတို့ကို
စိတ်စွဲ၍ ကြောက်သည်ဟု ဆိုခြင်း
ကြောင့် ကြားရသောနား မသက်သာ
ပြန်။

အကြောင်းအရင်းခံ အဖြေမှန်ကို
ရှာကြည့်ရာ မိခင်ဖခင်များသည်
သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ စုန်း၊ ဗြိတ္တာ၊ ကတေ
ကွင်းပိုင်ကအစ လွန်စွာ ယုံကြည်
ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

လူတစ်ဦးသည် သရဲကြောက်
သော စိတ်ကို ညဉ့်စဉ် စွဲလမ်းသွား
သောအခါ ထိုသူ၏ ဘဝတစ်လျှောက်
လုံး သရဲကြောက်သည်စိတ် အမြဲ
ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ထိုသူတို့အတွက် မကောင်းသော
ကြောက်တတ်သည့် စိတ်စိမ်းကို
ကောင်းသော မကြောက်တတ်
သည့် စိတ်ဗီဇသို့ ရောက်အောင်
စွမ်းဆောင်နိုင်ပါက ဝိညာဉ်ကြောက်
သောစိတ် ကွယ်ပျောက်သွားနိုင်
တန်ရာပေ၏။

သစ်ရွက်ပိုက်ဆံ အဖြစ်မမှန်

တစ်ဖန် ဘုရားသုံးဆူ ဘုရား
ဥစ္စာစောင့် ညီမနှစ်ယောက် မျှော်
လာဝယ်သည်ဟု ကြားရပြန်သည့်
လာဝယ်သည်ကလည်း မှန်လေမဟု
တဲ့။

နှစ်စဉ်ကျင်းပ ဆောင်းကာလ၏
ဘုရားသုံးဆူ ဘုရားပွဲတွင် အမေ့
မှန်လေပေ ရောင်း၏။ ညဉ့်နက်လာ
သည်နှင့်အမျှ ပွဲကြည့်သူတို့ မျှော်

မိတ်ဖျားသို့ အသွားအလာ နည်း
များကြသည်။
အမေ့ချစ်တစ်ယောက် စောင်မြို့
လှာ ငယ်ပတ်၍ မီးပုံနံဘေး ထိုင်
ပျက် ငိုက်ရင်း မှေးခနဲ အိပ်ပျော်
များလေသည်။ ထိုခဏတာလေး၏
အိပ်မက် အာရုံအတွင်းဆီသို့ ညီမ
နှစ်ဦး ပိုက်ဆံငါးရာကျပ်ပေး၍ မှန်
လေပေ ဝယ်ကာ ပြန်၏။

ထိုငွေငါးကျပ်က အိပ်မက်စိတ်
ကမ္ဘာတွင် ချက်ချင်း သစ်ရွက်
ပျက် အသွင်ပြောင်း၍ မြင်၏။
ထိုအကြောင်းသည် ပုံပြင်သဖွယ်
ကလယ်ဖြစ်ရပ်နယ် လူအများထံ
တောင်းပြန်ကာသွားသည်။

အကြောင်းကား အမေ့ချစ်၏
အပြောတတ်သည့် အထုံဝါသနာ
ကြောင့် အဓိကဖြစ်လေသည်။ ထို
အကြောင့် ပါလာတတ်သည့် အထုံ
ဝါသနာက အပိုပြောတတ်သည့်
အမေ့ချစ် မဆိုထားနှင့် “ရဟန္တာတို့
သည်ပင် ကိလေသာတို့ကို
ပယ်သတ်သည် ဆိုသော်လည်း
ထုံဝါသနာကိုကား ပယ်သတ်
ပမုနိုင်ချေ” ဟု မှတ်သားဖူး
ရုံဖြစ်မည်။

အမှန်စင်စစ် အမေ့ချစ်အား
မပုဏ္ဏ မေးလေပါမှ အဖြေမှန်ကို
မရတော့သည်။ ဤသည်
ကလည်း နာမ်ဝိညာဉ်တို့ ကျီစယ်
သွား နောက်ပြောင်သွားသော
အကြောင်း တစ်ခုသာ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်
ရှိလေသည်။

သိုက်က ခေါ်ခြင်း

အထင်ဆရာထံ မေးကြ၏။ ထို

ဆရာက အကြားအမြင် အရိပ်ထင်
သည်ဟုလည်း ဆို၏။ “ခင်ဗျားတို့
သမီးကို သိုက်က ပြန်ခေါ်မည်”
ပြောလေသည်။
ကလေးငယ်က အတက်ရောက်
ပါ၏။ ပြင်းထန်စွာ ငိုပြီးလျှင် တက်
သဖြင့်...
‘သမီးက သိုက်ကလာလို့ စိတ်တအား
ထက်ပြီး တက်တာ’
ဟု မိဘနှစ်ပါးစိတ်တွင် စွဲကာ
ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။
ကလေးပုံနံကလည်း သိုက်ဟု
ဆိုပါက လက်ခံချစ်စဖွယ် ဖြစ်နေပြန်
သည်။ မိဘနှစ်ပါးစလုံး သိုက်ကို
စိတ်ကူးယဉ်အာရုံဖြင့် မြင်ကြ၏။
ကလေးငယ် (၁၀)နှစ်သမီးအရွယ်
တွင် တက်သည့်ရောက်ဖြင့် သေဆုံး
လေသည်။ မိဘနှစ်ပါး ယနေ့တိုင်
စိတ်စွဲကြသည်က ကလေးဖြစ်
သည့် ဝက်ရှူးပြန်အတက်ရောက်ကို
မမြင်၊ သိုက်ကို မြင်၍ အချိန်ကန်
ပြန်ခေါ်သွားသည် ဖြစ်သလေ။

အိုးချင်းထား အိုးချင်

အထိပါယ်တစ်ဖုံ ဖုန်ဆိုကြည့်မိပါ
သည်။ ဇနီး မိခင်နှစ်ဦး နတ်ကွန်း

အိုးချင်းထား အိုးချင်

သည်။ ဇနီး မိခင်နှစ်ဦး နတ်ကွန်း

တစ်ခုသို့ သွား၏။ နန်းထိန်း နတ်
ကတော်နှင့်တွေ့ကာ နတ်ဝင်ပြီး
အဟောထုတ်သည်။ “ပြင်ပရန်
မရှိ၊ အတွင်းရန်ရှိသည်။ အိမ်
ထောင်ကွဲတတ်သည်” ဟု ဟော
၏။

ပုဂ္ဂိုလ်ရှင်၊ နတ်ဝင်ပူးကပ်၍
တကယ်ပြောသည်။ မပြောသည်က
ကာယကံရှင် နတ်ဝင်သည်ပင် သိ
ချင်လည်း သိပေမည်။ သိချင်မှ
လည်း သိပေလိမ့်မည်။

ရှိကြသည်ကလည်း ဇိ
လင်ယေား နှစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။
အတွင်းလူ လင်မယားနှစ်ဦး သတိ
ဝင်၍ အပြစ်မြင်ကြရင်း လင်မယား
ကွဲကြလေသည်။

အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိသည်က
ဤနေရာတွင် ပွန်းပဲ့ ထိခိုက်ကွဲအက်
သည့်သဘောသာ ဖြစ်ပါတော့
သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် နတ်
ကတော်က အမှန်ဟောသည်ဟု
ဆိုကြပြန်သတည်း။ လူတို့
မကောင်းသည့် စိတ်အစွဲက ကျေး
ပါတိ။

အတုအယောင် မှားယွင်းမှု

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု၏ အခြေခံ
အရင်းမြစ်ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓဝါဒ၏
ဒေသနာ၊ လူသားတို့ ငြိမ်းအေးစေ
ရေး တိုးတက်စေရေးသာဖြစ်၏။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာကို
အကြောင်းခံ သင်္ကန်းအရေမြဲထား
သော အတုအယောင် ရသေ့၊
ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဆန်းတို့သည်လည်း
ရှိပြန်၏။

“ရွှေဖြစ်သည်” ဟု ဆို၍ စိတ်
နားပျောက်ခြင်းပျောက်စေရန်

ဝင်စားမိသည်။ အသေအချာ
လေ့လာကြည့်ရာ တီကောင်ကြီး
များအား ရွှေမှုန်များ ကျွေး၏။

အစာကုန်၍ တွန့်လိပ်သေဆုံး
သွားသော တီတို့အား ဖြတ်တောက်
နေလှန်းပြန်ရာ ဆေးတောင့်အသွင်
ဖြစ်တော့သည်။

ထိုဆေးသည် လောဘရှင် လူ
သားတို့အား ဘုရားတည်း၊ ကျောင်း
ဆောက်၊ သာသနာပြုရန် အမည်ခံ
ထားသော လိပ်ဆေးဖြစ်တော့
သည်။ ရွှေဖြစ်ဆေးအား လုံခွဲ
အတွင်း ထည့်သွင်းပြီး အရည်လင်း
သည်နှင့် ရွှေဖြစ်ခြင်းက အဟုတ်ဖြစ်
လေသည်။ ဂုဏ်ရှိန်ကြီးကြီး အမျိုး
သမီးကြီးက...

‘တကယ်လက်တွေ့မို့ ယုံပါတယ်
တော်’

ဟု အားပါးတရ ဆိုသံကြားဖူးခဲ့ပါ
သည်။

အကြောင်းအခံက သာသနာ
တော်ကို အကြောင်းပြု သက်န်း
တော်ကို အသုံးချ၍ သူတော်စင်ဟန်
လူတို့၏ လောဘစိတ်သဏ္ဍာန်ကို
သိပြီး လိပ်လည်ခြင်း မဟုတ်ပါလား။
ထိုသည်လည်း စိတ်ဖြင့်စိမ့် ကြိုတင်
ဉာဏ်ဖြင့် လောဘစိတ်ကို လိပ်ခြင်း
သာ။

စုန်း၏ သဘော

စိပ်ယဉာဏ် အစွမ်းထက်မြက်
လောကီအာတတ်တို့သည်က အားရှိ
၏။ ပတ်ကိုစီ အတိတ်ဘဝ ဆုတောင်း
အထံတို့က မှီခိုရာသွယ် ပါကြ၏။
အချို့သည်က စနစ်တကျ သင်ကြား
ပြသ လေ့ကျင့်သော တတ်၏။

စိတ်အာတတ်တွင် ကောင်းသော
၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အာတတ် ထိုးသောအာတတ်ဟူ၍ ကွဲ
ပြား ပြန်သည်။ ထိုထဲတွင် မကောင်း
သော စိတ်အာတတ်သည် စုန်းလည်း
ပါသည်။

သဏ္ဍာန်တို့ အချို့ထေ အာနယ်
တို့တွင် ထီးတွင်းပါလာကုန်သည်
အဖြစ် တွယ်တက်နေသောအခါ စုန်း
တို့က ရှိ၏။ ပညာသည်ဟုလည်း
ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။

စုန်းတို့သည်က ညဉ့်အချိန်
အသက်ဝင်သည်က များလေသည်။

ဘယ်လိုများလဲ လေ့လာသိရှိသမျှ
တင်ပြရပါမူ ပုံတံသက်ဆက်နှယ်
မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူး၊ အတွေ့ထူးသူကို
ဒုက္ခပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

စကားတစ်ခု ရှိပါသည်။ ချစ်လို့
လည်း ပြုစားသည်။ မုန်းလို့လည်း
ပြုစားသည်ဟု ဆို၏။

ထိုသဘောမှ စိတ်စွဲလမ်းသူထံ
ညဉ့်အချိန် စိတ်ရောက်ခြင်း
သဘောဟု ယူဆနိုင်သည်။ အချို့
ပညာသည်စုန်းတို့က မိမိကိုယ်ကို
စုန်းဖြစ်မှန်းမသိဟုလည်း ရှိ၏။

အချို့က သိသည်ကို ကျင့်ကြံခြင်း
မှ ပို၍ မကောင်းမှုတွင် အစွမ်းထက်
တော့သည်။ အဖြေသည်က လူ
တကယ် မရောက် စိတ်ကရောက်
၍ ဒုက္ခပေးခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ဖိနပ်ကြီးတစ်ဖက် ဗိုက်ထဲဝင်

‘ပိုက်ထဲမှာ ဖိနပ်ကြီးတဲ့’

အံ့သြဖွယ်စကား ကြားရ
ဟုတ်သည်လော၊ မဟုတ်
လော စဉ်းစားမိသည်။ လူတို့
ဖိနပ်ကြီးတစ်ဖက် တစ်ဖက်
ရောက်ပါလိမ့်။

အဖြေရှာရန် ဝေဒနာရှင်
ဖူးသည်။ မူမမန်စွာ ဖိနပ်ကြီး
သည်က ရှိပြီး စိတ်အာရုံပင်
က ဖိနပ်ကြီးတစ်ဖက်ဝင်ယူ
ကာယကံရှင်က ယုံကြည်စိတ်ချ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဖိနပ်မှ ဖိနပ်က အပြစ်
ဟု ဆိုသေးသည်။ ဆေးသိ
ဖြင့် ဓာတ်မှန်ရှိက်၍ စင်စစ်
မရှိပါဟု ဆိုသော်လည်း ထို
လက်မခံ။

သေချာသည်က ထိုသူ
အတတ်စူးလေပြီဖြစ်သည်။ ပြု
ဖြင့် သေပြန်သည်။ အလေး
ခိုက်ခွဲ ကြစည်ကြည့်မိရ
မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

သိပ္ပံဆေးအတတ်ဖြင့် အ
သော်လည်း ဝေဒနာရှင်၏
လက်မခံ။ ဖိနပ်ကြီးတစ်ဖက်
စွဲ၍ သေလေပြန်သည်။

အနိုင်စက်

‘တအားကြီးတယ် ဆရာ၊ ပျံ
မကြာခဏကြားဖူး၏။
အရပ်တို့တွင် ယနေ့တိုင်
အကပ်၊ စုန်းနှိပ်စက်ကြသည်။
သေးသည်။’ အမှန်ပင် လူသား
ခန္ဓာအတွင်း ဝင်ရောက်
စိုးမိုးခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူအချင်းချင်း ပညာအတတ်
နှိပ်စက်သည်လည်း ရှိ၏။

လျှို့ဝှက် စုန်းအတတ် အောက်လမ်း
အတတ်တို့ကို ဆိုလိုပါသည်။
အောက်လမ်းဆိုသည်က မကောင်း
ပါပဲ။ ဝိညာဉ်အား မွေးမြူ၍ တိုက်
ကြွခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအတတ်တို့
ကို ကြုံကြပါက စိတ်အတတ်ကို
စိတ်ဖြင့် ကုသရခြင်း၊ ရှာဖွေရခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

စိတ်စွမ်းအားဆိုင်ရာ သက်
ဆက်မှု ရှိသည့် အကျင့်အကြံတိုင်း
လျှင် လည်ပတ်ခြင်းအသွင် ပါဝင်
မူသည်ကို သိရန် လိုပေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိရောက်သော စိတ်
အတတ်တိုင်းတွင် စက်အသွင်
လည်ပတ်ခြင်း ရပ်တည်နေကြခြင်း
ဖြစ်၏။

သို့သော် စိတ်ဖြစ်စဉ် လည်ပတ်
မြင်သည်က လူတို့ မမြင်ရချေ။
မြင်ရနိုင်သည်က စိတ်စွမ်းအင်
အစစ်အမှန် ကျင့်ကြံကုန်သော
လူသား အနည်းစုသာ ဖြစ်လေ
သည်။

ထိုစွမ်းအားသည် စိတ်ယန္တရား
စက် အသွင်ဖြစ်၏။ ထိုသဘောသိ
ပါမူ အင်ဂျင်ပါဝါ မြင်းကောင်ရေ
အားကောင်းသောစက်နှင့် အင်ဂျင်
ပါဝါ အားနည်းသောစက် နှိုင်းယှဉ်
ဖြေဖျက်ကြသည်နယ်သာ ဖြစ်လေ
သည်။

ထို အစွမ်းထက်မြက် အား
ကောင်းသောစက်ကို ပိုင်ဆိုင်သူတို့
က သူတော်စင်တို့သာ ဖြစ်ပြန်
သည်။ အကြောင်းခံသည်ကား
ကသိုဏ်း(စက်)အတတ်သာ ဖြစ်
ပါသည်။

အစစ်အမှန် စက်ပိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က
မကောင်းသောစက်၊ မကောင်း
သော မိစ္ဆာဓာတ်တို့ကို ခြေဖျက်
နိုင်နင်းသော အနိုင်စက်ရှိသူများ
ပင်တည်း။

အချို့လူအများ သိသူနည်းလှ၏။
အနောင်အယုက် မိစ္ဆာဓာတ်ကို
ပူးကပ် နှိပ်စက်လာလျှင် အကြောင်း
အရင်းခံမသိ ဆရာရှာကြသည်။

အချို့ ဆရာတို့က အထက်ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးအသွင်ဖြင့် ရိုက်သည်လည်း
ရှိ၏။ ကြေးစုတ်ဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို
ပေါက်သည်။ အခန့်မသင့် ပျက်စီး
ဆုံးရှုံးခြင်းတို့က မကြာခဏ ကြား
ရ၏။

ဆန်းစစ်ဉာဏ်ဖြင့် သုံးသပ်ကြည့်
ရာ သက်ရှိခန္ဓာရှိ လူသား မခံရမရှိ
ခံရချည်းဖြစ်လေ၏။ တကယ်သိ
တကယ်တတ် ဆရာမြတ်တို့သည်
က လက်ဖျားဖြင့်ပင် ထိရန်မလို
အလိုလိုပြီး မြောက်စေပါသည်။

လူသား တစ်ဦးချင်းစီ၏ စိတ်တွင်
ဖြစ်တည်ကြသော စိတ်ဝက်ပါ
သဘောကို စိတ်သချာဖြင့် တွက်
ကြည့်ပါမူ စိတ်ကန္တာသည်က
လွန်စွာ ဆန်းကြယ်လွန်းလှသည်မို့
ယုံရခက် မယုံခက် မစဉ်းစားတတ်
အောင် ဖြစ်ရပါတော့သည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာမြိုင်
ဆရာတော်၏အား အာရုံဖြင့် ဦး
ခိုက်လျက်...

ရဲမျိုးသူ(စော. ၅/၆)၊
တော. ၉/၅၊

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော
မည်သည့်ဒေသတွင်
နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို
လပေးဖတ်ရှုလိုပါက
စာဖတ်သူများလက်ဝယ်
အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
စာအုပ်ရောက်
ရွေးယူစနစ်ဖြင့်
တစ်လလျှင် ၂၆၀ဝိ/ကျပ်
(နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း)
ကျသင့်ပါသည်။
လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ
အောက်ပါလိပ်စာသို့
အကြောင်းကြား
မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၆-ပထမထပ်၊
၂၉-လမ်း (အထက်)
ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဗုန်း

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၀

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၂၀

ခရီးတောထဲက

ပရလောကသား

ရှေးဦး

၂၃၂ နဂါးတောင်ခြေထဲက

ပူပြင်းလှတဲ့ ဝိမာန်နေရာမှာ
မီးကြွင်းမီးကျန်များ လောင်ကျွမ်း
မရှိစေရန်အတွက် တာဝန်ယူ
ရှောက်ရတဲ့ မီးကင်းတဲတွေဟာ
ဗဟုသုတများစွာ ရရှိနိုင်တဲ့
တွေပေါ့။

ညလုံးပေါက် မအိပ်မနေ
စောင့်သူတွေနဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ပြီး
လေးပါး စကားစပြည် ပြော
ဖြင့် ကျွန်ုပ်အတွက် အဖိုးမဖြုတ်
သော ဗဟုသုတများစွာကို
ပါတယ်။

ထို့ကြောင့် တစ်နေ့ တစ်
စောစောစီးစီးစားပြီး မီးကင်းတဲ
သွားခဲ့ပါတယ်။ အခန့်သင့်ရာ
ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် စကားများ
ပြောတတ်တဲ့ "ဦးထွန်းခင်" နဲ့
ပါတယ်။

အဲဒီမှာ သူက သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်
ဖြစ်ရပ်တွေကို ပြောပြပါတယ်။ သူ့
ပြောပြချက်တွေဟာ အကြောင်း
အကျိုးယုတ္တိတန်တော့ "သက်ကြီး
စကား သက်ငယ်ကြား" ဆိုသလို
အပြောအဟောကို အရေးအသား
အဖြစ် ပုံစံပြောင်း၍ တင်ပြလိုက်
တယ်။

"နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ" ဟု
ခေါ်သော ရုပ်ပြောင်းရပ်လွှဲ အမျိုးမျိုး
တတ်တဲ့ သဲရဲတစ္ဆေများကို လူတိုင်း
တွေ့မြင်ဖူးမည် မဟုတ်ပါ။
အခြောက်အလှန့်လဲ ခံရလိမ့်မည်
မဟုတ်ပါ။

သို့သော် အချို့သော လူများထံ
နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ၊ ခြောက်လှန့်မဲ
ကြောင်းများကိုတော့ ကြားဖူးနား

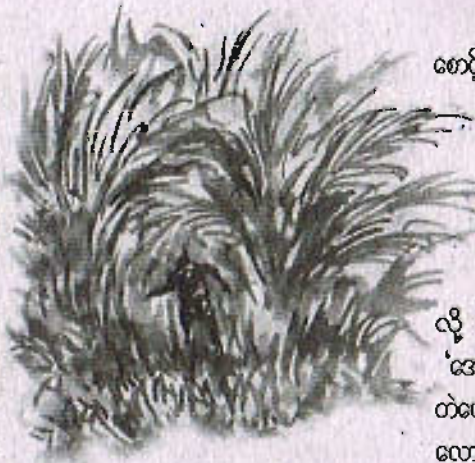
လိမ့်မယ်။
လယ်တကူ မမြင်နိုင်တဲ့ နာမ်
ကို ပရလောကသားများ
မရှိပေဟု ဆန်းစစ်မေးခွန်း
မယ်ဆိုရင် ရှိတယ်လို့ ဖြေရပါ
မယ်။

ကယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ်
သရုပ်ဆွဲအင်္ကျီခုံရောင်းသော်လဲ
အမှန်တကယ် ခြောက်
ရသော သာမက ဖြစ်ရပ်
ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

မကြယ်သော ဤသတ္တ
ကတွင် ကိုယ့်ညာဏ် တစ်ထွာ
ပျက်စီး လိုက်မမိနိုင်သော ပရ
က ရှိနေသေး၍ ဖြစ်ပါတယ်။
ထို့ကြောင့် အကြောင်းအရာ တစ်ခု
ကို စိတ်ဦးလဲ ဇွတ်မယုံစေချင်
ဖြစ်နိုင်တယ် မဖြစ်နိုင်တယ်များ
ကိုယ်ပိုင်အသိညာဏ်များ
မှာ ဆုံးဖြတ်စေချင်ပါတယ်။

* * *

အနောက်ရ
ကုန်မှ ကိုထွန်းခင် အရွယ်
က လူပျိုပေါက်တစ်ဦး ဖြစ်
(၈)တန်း/(၉)တန်း ကျောင်း
တစ်ဦးဖြစ်ပြီး နွေကျောင်းပိတ်
ပိတ်အလုပ်အကိုင်တွင် ဝင်
က ကူညီပေးလေ့ရှိတယ်။
များက မိရိုးဖလာ လယ်ယာ
ပါတယ်။ လယ်ကေ အတော်
များကိုလဲ ပိုင်ဆိုင်ကြတယ်။
ကိုပိုင် လယ်ကွက်များမှာ
ချောင်းအနီးတွင် တည်ရှိ
ထို့ကြောင့် ချောင်းထဲတွင် ပေါက်
သော ခနဲပင်အချို့ကိုလဲ ပိုင်ဆိုင်

သေးတယ်။ ထို့ကြောင့် စီးပွားရေး
အင်အား တောင့်တင်းတယ်လို့ ဆို
နိုင်တယ်။

တစ်နေ့... စပါးပင်များ ရိတ်သိမ်း
ပြီးဖြစ်လို့ ကောက်လှိုင်းစည်းများ
ထုတ်ကာ လယ်ကွင်းထဲတွင် ပုံထား
ရပါတယ်။ စပါးအဖြစ်ခြေ၍ ကျီထဲ
သို့ မထည့်ရသေးကြောင့် ဖြစ်ပါ
တယ်။

ထိုအချိန်မျိုးတွင် လယ်ကွင်းထဲ
တွင် တဲထိုးကာ ညစောင့်အိပ်ရပါ
တယ်။ မသမာသူများ မနိုးယူနိုင်ရန်
အတွက်ဖြစ်တယ်။ [စကားချစ် ။ ။
ကျွန်ုပ်တို့ဒေသတွင် ဟိုးယခင်က
စပါးပင်များကို တစ်သီးစားသာ
စိုက်ပျိုးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်
မိုးရာသီတွင် စိုက်ပျိုးခဲ့သော စပါး
များကို ဆောင်းအကုန် နွေအကူး
တပေါင်းလတွင် ရိတ်သိမ်းကြ
သည်။]

'သား ထွန်းခင်'
လို့ ဖခင် ဦး... ခေါ်လိုက်
တယ်။

'ဒီနှစ် စပါးကွ သိပ်ပြန်တော့ သူနိုး
မိရိုးဖလဲ လယ်ကွင်းမှာ ညသွားပြီး

စောင့်အိပ်ရမယ်။ ဝိတိုသာအားတွေ
အလှည့်ကျပေါ့။ မင်း ဒီနေ့
သွားအိပ်လို့ရမလား'
'ရတာမှပဲ အဖေရာ...
ဒါလေးများ ကျွန်တော်
သွားအိပ်မယ်'
လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။
'အေး... မင်းအိပ်ရင်လဲ သတိနဲ့အိပ်
တဲပေါ့မလဲ ကိုင်ဆိုင်မိလေးခွနဲ့
လောက်စာလုံးတွေ ဝိထားခဲ့တယ်။
လို့အိပ်ရင် သုံးပေါ့
ဆိုပြီး လယ်ထဲသို့ စောင့်အိပ်ရန်
လွှတ်လိုက်တယ်။

လဆန်းရက်မို့ ခုံးမျက်စ
လကလေး တစ်ခြမ်းပဲ့ဟာ
ကောင်းကင်မှာ ထွန်းလင်းနေတယ်။
နေ့ဦးရဲ့ လေရူးကလဲ တစ်ချက်
တစ်ချက်မှာ ကြမ်းတမ်းစွာ ဂေ့ယမ်း
တိုက်ခတ်သွားတာမို့ မလှမ်းမကမ်း
ချောင်းစပ်မှာ ပေါက်နေတဲ့ ခနဲပင်
တွေရဲ့ လေတိုးသံဟာ "ရဲ့...ရဲ့" နဲ့
မြည်သွားပါတယ်။

ပြီးတော့ ပဲကတိတ် တံ... ခတ်ခြင်း
က မင်းမူနေပြန်ပါ...။ တဲစပ်နား
က မြည်လျှံ... ဝိ... ကောင်းငယ်တွေ
ရဲ့ အသံ မဒေ... ပ လောကကြီးဟာ
တိတ်... မ... နှိပ်သက်စွာ အိပ်စက်
အသံ... ယူနေပါတယ်။

တဲပေါ်မှာ အိပ်စက်နေသူ လူသား
တစ်ဦးကတော့ တလူးလူး တလွန့်
လွန့်နဲ့ အိပ်မရ ဖြစ်နေတယ်။
သန်းခေါင်ကျော်မှာ ခနဲတောထဲက
"ဝီး"ခနဲ ထပြန်သွားတဲ့ ညဉ့်ငှက်
တစ်ကောင်ကြောင့် ကိုထွန်းခင်
စိတ်မှာ မသိုးမသန် ဖြစ်သွားတယ်။

နဂါးတောင်ခြေထဲက

ကြောက်တတ်သူ တစ်ယောက်
မဟုတ်သော်လည်း တစ်ယောက်တည်း
မို့ အနည်းငယ် စိတ်မလုံမလဲ ဖြစ်
သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ယောက်ျား
တစ်ယောက်တည်းဆိုတဲ့ အသံနဲ့ စိတ်ကို
ပြန်ထိန်းချုပ်လိုက်နိုင်တယ်။

မကြာမီ အချိန်မှာပဲ ချောင်းစပ်
ခနဲတောထဲမှ ချိုတိုးသံတွေလို
ကြားရတယ်။ ပြီးတော့ တဲဆီသို့
ဦးတည်လာသော ခြေသံတစ်ခု၊
တဲဆီ မရောက်မီ တဲရှေ့မှာ အဝတ်
လှန်းရန်ထားတဲ့ ဝါးတန်းနဲ့ တိုက်မိ
သံကြောင့် ကိုထွန်းခင် ဓာတ်မီးနဲ့
လှမ်းထိုးကြည့်လိုက်တော့... အရိပ်
မည်းမည်းတစ်ခု စူးရှအားကောင်း
တဲ့ ခြောက်တောင့်ထိုးဓာတ်မီးရဲ့
အလင်းရောင်အောက်မှာ...

သို့သော် မျက်နှာကို မမြင်ရ
အခြားဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ထား
သောကြောင့် အနားမှာရှိတဲ့ ကိုင်း
ခတ်ဓားကို ဆွဲကာလိုက်တော့ ထို
ပရလောကသား ရှေ့ကနေ လာ
လမ်းအတိုင်း လှည့်ကာ ထွက်ပြေး
သွားတယ်။

ပြေးလိုက်ရင်းနဲ့ အသိဉာဏ်
တစ်ခုကို ကိုထွန်းခင် ဦးခေါင်း
လင်းခနဲ ရောက်လာတယ်။ ငါတို့...
သူတို့မှာ ပိုင်နက်စည်းဆိုတာ
လူ့စည်း၊ ဘီလူးစည်းလိုမျိုး ရှိပါ
တယ်။

ငါ့လယ်ကွင်းထဲမှာ ဘာတစ်ခုမှ
ပြန်မလုပ်ခဲ့သော်လည်း အကယ်၍ ခနဲ
တောသာ သူ့ပိုင်နက် ဖြစ်ခဲ့ရင်
ငါ့အတွက် မကောင်းပေ။

ထို့ကြောင့် နောက်ပြန်လှည့်၍
လာကာ တဲရှေ့တွင် စည်းသုံးတန်
၂၄၀ မှုတ္တရောင်ခြည်မူရင်း

တားလိုက်တယ်။ ဒီစည်းသုံးတန်ကို
ကျော်နိုင်ခဲ့ရင် ကျော်ဆိုပြီး တဲပေါ်
ကထိုင်ကာ စောင့်ကြည့်နေခဲ့တယ်။
ခဏနေတော့ အရိပ်မည်းဟာ
ကိုထွန်းခင် သတ်မှတ်ထားတဲ့
စည်းသုံးစည်းနားကို ရောက်လာပြန်
တယ်။ ပထမစည်း၊ ဒုတိယစည်းကို
ကျော်လို့ပေမယ့် နောက်ဆုံး
တတိယစည်းကိုတော့ မကျော်နိုင်ခဲ့
ဘူး။

ဒီတော့မှ ကိုထွန်းခင်က လေးခွ
နဲ့ လောက်စာလုံး အနည်းငယ်ကို
ယူကာ တဖြုန်းဖြုန်းနဲ့ ပစ်တော့
တယ်။ ပရလောကသားလဲ လာရာ
လမ်းအတိုင်း ခနဲတောထဲသို့ ပြန်
လည် ဝင်ပြေးသွားတယ်။

ပြန်လာဦးမလားလို့ စောင့်မျှော်
နေရင်းမှာပဲ မြို့ထဲရွာထဲရှိ ဘုန်းကြီး
ကျောင်းများမှ အရုဏ်ဦးကို
ကြိုဆိုတဲ့ အုန်းမောင်းခေါက်သံ
“တုန်...တုန်” ကို ကြားရတဲ့အထိ
ပရလောကသားမှာ ခနဲတောထဲမှ
ပြန်လည်၍ ထွက်မလာတော့ပါ။

လေးခွနဲ့ လောက်စာလုံးကို လန့်
သွား၍လား။ ဒါမှမဟုတ် နေရောင်
ခြည်လာတော့မှာမို့ အားပျော့သွား
တာလား ဆိုတာကိုတော့ သူ မစဉ်း
စားတတ်တော့ပါ။

[မှတ်ချက် ။ ။ ဤဆောင်းပါး
ရေးနိုင်အောင် ပြောကြားခဲ့သော
ဦးထွန်းခင် (ခေတ္တ-ကျောက်ဖြူ)
အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါ
ကြောင်း...]

ရောင်နီဦး

ဤ
အ
လေး
ည
၀၀...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
မူကွဲတွင်ရောင်ခြည်မူရင်း
အမှတ် ၂၁၀ (ပထမဆယ်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
မှန်း-
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၀

သူတည်း ကိုယ်တည်း

မနေမိလို့
မောင်ကဲ
(တံစားရွာ)

ပရလောကသားဟူသည်
သူများ ကွယ်လွန်ပြီးနောက်
ပရလောကသားဘဝသို့ ရောက်
လာရုံတွင် သစ်ပင်များတွင်
အကြောင်း၊ ဘုရားကြိုဘုရား
ကျောင်းကြီးကျောင်းကြားတွင်
အကြောင်း၊ သုသာန်မြေတွင်
အကြောင်း နေ့လယ်ဘက်တွင်
အကြောင်းဟု ကြားဖူးပါသည်။
ပရလောကသားတို့သည် သာဓု
လှုပ်၍ဖြစ်စေ၊ စားသောက်လို၍
အိပ်မက်ပေး၍

ဖြစ်စေ၊ နောက်ပြောင်လို၍ဖြစ်စေ၊
အသိပေးရန် တစ်ခုခုရှိသောကြောင့်
ဖြစ်စေ လူတို့ကို ဆက်သွယ် အသိ
ပေးရာတွင် လူတို့က ရုတ်တရက်
ကြောက်လန့်သွားသည်ကို “သရဲ
ခြောက်သည်” ဟု ခေါ်ပါသည်။
ပရလောကသားတို့က လူတို့ကို
ဆက်သွယ်ရာတွင် ကိုယ်တိုင်၍
ဆက်သွယ်ခြင်း၊ အနံ့ပေး၍ ဆက်
သွယ်ခြင်း၊ အသံဖြင့် ဆက်သွယ်
ခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုကပ်စုခု ပြုလုပ်၍
ဆက်သွယ်ခြင်း အိပ်မက်ပေး၍

ဆက်သွယ်ခြင်း စသည် နှစ်လမ်း
မျိုးစုံဖြင့် ဆက်သွယ်ကြပါသည်။
ကွယ်လွန်သူများ၏ သားသားကိုယ်
ဆရာကြီးလေ ခုန့်လှူပေးသည့်
မှာပရလောကသားများသည် အစားရှိ
တွင် အစားအတွက် အဆင်ပြေသည့်
ပေးရာတွင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ကြ
ပါကြောင်း၊ ညနေမောင်းညီမောင်ကို မသိ
တသိအချိန်တွင် အိပ်ရာမှ နိုးကြ
ကြောင်း...
တစ်နေ့လုံး အိပ်ထားသဖြင့် နေသည်
အချိန်တွင် တက်ကြ လမ်းဆစ်ဆစ်
ကြောင်း၊ ညအမှောင် စသည်နှင့်
အစာအာရုံအတွက် နေရာအနံ့သို့
ထွက်ရာတွင် ပျော်ရွှင်စွာ ရုန်းကန်
မှုတ္တရောင်ခြည်မူရင်း ၂၄၀

သွားကြကြောင်း...

သွားရင်းနှင့် အပျော်စိတ်ကြောင့် လမ်းတွင် တွေ့သည့် လူသားများကို ရုပ်မြင်စုံက နတ်ထက်ရာတွင် နတ်ထက် ထိုသည့် လူသားက ရုတ်တရက် လန် သွားသည်ကို သင်္ချာကြောင့် သည်ဟု ပြောကြကြောင်း...

ထို့ကြောင့် မောင်ရီပျိုးသည်နှင့် လိပ်ပြာငယ်သေးသော ကလေးများကို ခြံဝင်းအပြင်သို့ ခေါ်မသွားသင့်ကြောင်း ပြောပါသည်။

သူက ဆက်ပြောသည်မှာ ပရလောကသားများသည် ညဉ့်ဦးပိုင်းမှစ၍ သွားလာလှုပ်ရှား အစာရှာကြပြီး သန်းခေါင်ကျော်လျှင် လေးလံထိုင်းပိုင်းလာကာ ယင်းတို့ နေ့လယ်ပိုင်း ခိုနားနေကျ နေရာ၌ ခိုနားကာ တဖြည်းဖြည်း လေးလံလာပြီး အိပ်ပျော်သွားကြရာ နေ့ခင်းပိုင်း တစ်ချိန်လုံး အိပ်ပျော်(ငြိမ်သက်)လျက် ရှိကြောင်း...

ထို့ကြောင့် နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ခြောက်သည့် သရဲ မရှိသလောက် ဖြစ်ကြောင်း ညနေပိုင်း မောင်ရီပျိုးစ အချိန်ရောက်လျှင် နိုးလာကြပြီး တစ်ညတာ အစာရှာထွက်ကြကြောင်း ပြောဖူးပါသည်။ [မဟုတ်အဖြစ် ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]

မယုဘူးပြော၍ ခဲဖြင့် ထုသည် ပရလောကသား

ကျွန်တော်သည် ဖောင်ကြီး မဟိုဝန်ထမ်းတက္ကသိုလ် အောင်ဆန်း အပတ်စဉ်(၁၂)မှ သင်တန်းဆင်းပြီး နောက် ရေတာရှည်မြို့နယ် ပြည်သူ့ ကောင်စီရုံးတွင် ဒုတိယရုံးအဖွဲ့မှူး

အဖြစ် တာဝန်ကျပါသည်။ အိပ်ထောင် မရှိသေးပါ။ ရေတာရှည်မြို့ရုံးတွင် ကျွန်တော့် ထက်စောပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ကိုအုန်းသန်း ငှားရမ်းနေထိုင်သည့် အမှတ်(၅)ရပ်ကွက်ရှိ နေအိမ်တွင် နေထိုင်ကာ တစ်ခန်းတည်း ခုတင်(၁)လုံးစီဖြင့် အိပ်ကြပါသည်။ [ကိုအုန်းသန်းသည် နောင်တွင် ဥပဒေဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားပြီး ဥပဒေဌာနကြားရေးမှူး ဖြစ်လာပါသည်။]

ကျွန်တော်တို့(၂)ယောက် အိပ်သည့်အခန်း၏ ခေါင်းရင်း (၆)ပေခန့်အကွာတွင် ကြီးမားသော ယူကလစ်ပင်ကြီးက အိမ်အမိုးပေါ်ကို အုပ်မိုးထားပါသည်။

ကျွန်တော်သည် လောကီလောကုတ္တရာ ကိစ္စများကို မလေ့လာ နားလည် မလည်ပါ။ ကိုအုန်းသန်းကမူ ဘာသာရေးရာ လောကီရေးရာရာ ကျွန်တော့်

ထက် ပိုမိုလေ့လာ သိရှိထား ဖြစ်ပါသည်။

မိုးရာသီတစ်ည အိပ်မည် (၉)နာရီခန့် ခုတင်ပေါ်တွင် ရင်း ရောက်တတ်ရာရာ ပြောမူ ရာ သရဲ တစ္ဆေအကြောင်း ပျော်သွားပါသည်။ ထိုအခါ ကိုအုန်းသန်းက...

'ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းရင်းက ယူကလစ်ပင်ကြီးမှာ ရှိကယ် အကောင်မဟုတ်ကြီးတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ အကောင်မဟုတ်တာ သေးတာကို သူ ဘယ်လို သိပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားမိပြီး မယုဘူး သူ ကျွန်တော်က "မရှိဘူး" ဟု ငြင်းပါသည်။

ရှိသည် မရှိသည်ကို ကျွန်တော် မသိပါ။ ကိုယ်တွေ့ မဟုတ်လျှင် မယုဘူးတာသော အကျင့်ကြောင့် ငြင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုအုန်းသန်းသည် "ရှိတယ်" "မရှိဘူး" ဟူ၍ ဆွဲပြန် အလှန်လှန် ငြင်းနေကြရာ အဆုံးသတ်မည် မဟုတ်သဖြင့် ကျွန်တော်က...

'ယူကလစ်ပင်ပေါ်က သရဲ ဖြစ်တာ ရှိကယ်ဆိုရင် ငါတို့ အဆုံးသတ်မိပါမယ်'

ဟု ပြောရာ ပြော၍ပြီးသည်မှာ အိမ်အမိုးသွပ်ပြားပေါ်သို့ ခဲဖြင့် "ဝုန်း"ခနဲ ကြားရပါသည်။

ရုတ်တရက် ကျွန်တော်နှစ်ယောက် လန်သွားပါသည်။ ကိုအုန်းသန်းက...

'သရဲရှိတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်စရာ မရှိပါဘူး'

ဟု ကျွန်တော့်ကိုမေးရာ တကယ် ယုံကြည်ဟု ပြောရမည် ဖြစ်သော်လည်း လွယ်လွယ်နှင့် အရှုံးမပေးတတ်သော ကျွန်တော်က ...

'သရဲပစ်တာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ယူကလစ်ပင်ကြီးပေါ်က ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်သွားတာပါ။ တကယ်ရှိတယ်ဆိုရင် ငါယုံအောင် နောက်တစ်လုံး ထပ်မံလိုက်စမ်း'

ဟု အသံကျယ်ကျယ် မထိမဲ့ဖြင့် ပြောရာ ပြော၍ ဆုံးသည်နှင့် အတူ ကြိမ်ထက် ပိုမို အသံကျယ်ကြားရပြီး နာကျင်စရာ "ဝုန်း"ခနဲ ကြောက်စရာ အကောင်လောက်အောင် ခဲကျသဖြင့် နာကျင်စရာ "ဟန်ကိုယ့်ဖို့" ဟု ငြင်းနေသော ကျွန်တော်သည် ကြောက်စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တော့ပါ။

လှည့်စဉ် ဖောင်ကို ခေါင်းမီးခြံကာ ကျွန်တော် မပါဘူး။ ကျွန်တော် မပါဘူး' ဟူ၍ အကြောက်ပြေရာ ပြီး ခုတင်ပေါ်သို့ လှဲအိပ်လိုက်ပါသည်။

တကယ်တမ်းမူ ခေါင်းရင်း(၆)ပေခန့်အကွာရှိ ယူကလစ်ပင်ပေါ်တွင် သရဲ ရှိနေသည်ကို သေချာသိရှိရသောအခါ ကျွန်တော် မယုဘူး ပြောကြားပါသည်။

သူ့နေရာ သူနေကာ ကျွန်တော်တို့ တစ်စုံတစ်ရာ ခြောက်လှန့် မပြောသော သရဲကို ကျွန်တော်က မယုဘူး ဝီထီပြင်ပြင် လုပ်ပြလိုက်ပါ။ ဖြစ်လေသည်။

ထိုနေ့ညကစ၍ နောက်ပိုင်းတွင် ယူကလစ်ပင်ပေါ်က သရဲကို

ကျွန်တော်က တစ်စုံတစ်ရာ မစရဲတော့ပါ။

သရဲက သူ့စည်းနှင့် နေပါလျက် ကျွန်တော်က ကိုယ့်စည်းနှင့် မနေမိလို့ ယခုကဲ့သို့ ခဲနှင့် အထုခံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဇလပုဒ် ပစ်သည်ကို မကြိုက်သော သရဲ

ကျွန်တော်၏ ဇာတိရွာဖြစ်သော ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးကျောက်တန်းမြို့နယ်၊ တံတားရွာ(ယခု တံတားမြို့)တွင် မိဘများနှင့်အတူ နေထိုင်ပြီး... ဇာတိရွာအနီးရှိ စင်မကော်ရွာတွင် ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးရုံးစာရေးလုပ်ကိုင်နေစဉ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ခြံသည် အထက်ကျယ်ဝန်းပြီး အိမ်နေကုန်ရာ ဘက်ပေ(၁၀၀)ခန့်အကွာတွင် ခရစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိပါသည်။ ခရစ်ပင်များ မှည့်သည့် မှုသီတွင် ညအချိန်

လင်းဝက်များ ရောက်လာပြီး ခရစ်ပင်သီးမှည့်များကို ထိုးဆိတ်စားသောက်ပါသည်။

သို့သော် ခရစ်ပင်များ ကာထားသဖြင့် လင်းဝက်များ စားသောက်သံများကိုသာ ကြားရပြီး လရောင်ရှိသော်လည်း အကောင်များကို မမြင်ရပါ။

ညတစ်ည (၉)နာရီခန့်တွင် လင်းဝက်များ ခရစ်ပင် စားနေသည့် အသံကို ကြားရသဖြင့် လင်းဝက်များကို ပစ်လိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် လေးခွနှင့် လောက်စာလုံး လွယ်အိတ်ကို ယူကာ ခရစ်ပင်အောက်သို့ သွားပါသည်။

လင်းဝက်များသည် တောင်ပံများကို တဖြောင်းဖြောင်း ခတ်ပြီး ခရစ်ပင် စားနေပါသည်။ အကောင်များကို မမြင်ရသော်လည်း မှန်ချင်သည့်အကောင်မှန် ဆိုပြီး ခရစ်ပင်ပေါ်သို့ လောက်စာလုံး (၄,၅)လုံးခန့် ခတ်တိုက် ပစ်ထည့်လိုက်ပါသည်။ လောက်စာလုံး ပစ်ကြောင့် လင်းဝက်များ အာရုံစူးစူး လန်ပြီး ထွက်ပြေးကြသဖြင့် ခရစ်ပင်ပေါ်တွင် အံ့ပံတိုက်သွားပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်၏ ငြိမ်းတက်ရှေ့ (၁)ပေခန့်အကွာသို့ လက်သီးဆုပ်အရွယ်ခန့်ရှိ မြေသားခဲတစ်လုံး အရှိန်ပြင်းပြင်းနှင့် ကျလာပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မြေသားခဲလုံးကို ကိုင်ကြည့်ပြီး ဒေါသထွက်ကာ...

'ငါ့ကို ဒီလို လာစမ်းလို့ ကျွန်ုပ်လေး

တစ္ဆေ့လော့...

စုတ်လော့...

မြတ်နိုး (တပု)

နှင့် တွဲဖက်အရာရှိ (၃-၄) အတူတူတွဲ၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး အခြား အဆင့်များ ကျွန်ုပ်တို့ တက (၃)ဦးအား စက်ဖက်/ကုန်းပတ်ဖက်မှ အထွေထွေတပ်ဖွဲ့ စစ်သည် (၈)ဦးတို့မှာ အပြောင်းအရွှေ့ ဘဲ တိုက်ရေယာဉ်တစ်စီးတွင် (၁၀)လတစ်နှစ် ပူးတွဲ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြရသည်။ ထိုအထဲတွင် ပဲခူးဒေသ ဖြစ်သော ဆရာကြီးနှစ်ဦးမှာ တကက-ညွှန်ဝင်း တာဝန်ဆောင်ပြီး (၆)လခန့်ကြာ ဆရာကြီး ညွှန်ဝင်းအား ရန်ကင်းလွန်းကျင်းတင်ရန်သွားမည့် ပီဂျီအမ် ရေယာဉ်တစ်စီးသို့ ရွှေ့ပေးလိုက်ပြီး မိမိတို့ရေယာဉ် တကက-စောအောင်ဖြူ မှာ လာသည်။ ဆရာစောအောင်ဖြူ ရေယာဉ် လာပြီး မကြာခင်တွင်ပင် ရန်ကင်း စစ်တွေသို့ တာဝန်ထမ်းဆောင် အတွက် မိကျောင်းရေယာဉ် ကမ်းထိုးရေယာဉ် ၇၀၈/ Cutter No 1 တို့အား ချော့ပေး ဒေသကြီး၊ ပြင်ခရိုင်ချောင်းဝမှ သွားရောက်ပြီး ရန်ကင်းမှ လာမည့် ယင်းရေယာဉ် (၃)စီး စစ်တွေသို့ စောင့်ရှောက်ပေးပါမည်။

တပ်မတော်(ရေ)တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်ကာလက ဖြစ်သည်။ ရခိုင်ရေတပ်စခန်းဌာနချုပ် ကမ်းခြေစောင့် တိုက်ရေယာဉ် ၂၄၄ နမူနာရောင်ခြေဤမူရင်း

ပီဂျီအမ်တစ်စီးတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်နေစဉ်အတွင်း စစ်ရေယာဉ် များ (စီအို) ၃-ဆက်/ဒုတိယ စစ်ရေယာဉ်များ (ဖတ်စ်လ-1st Lieut)

လာရန်အတွက် ခရီးထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ပြင်ခရိုင်ချောင်းဝသို့ ရောက်သောအခါ ချောင်းလယ်တွင် ကျောက်ချွန် ရန်ကုန်မှ ရောက်ရှိလာမည့် ရေယာဉ်(၃)စီးအား စောင့်ဆိုင်းနေလိုက်ကြသည်။ ချောင်းဝရွာရေသည် ညနေပိုင်းတွင် ပဲ့ပိုင်း၌ စစ်ရေယာဉ်များ ထမင်းစားနေစဉ်အတွင်း အနားတွင် မည်သူမျှ မရှိ၍ မိမိမှ စကားမပြောဘဲ ပြောဆိုနေသည်။ တစ်ချိန်တုန်းက ချောင်းဝရွာနှင့် ပတ်သက်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို အမှတ်မထင် သတိရလိုက်သည်။ သို့နှင့် ကျွန်ုပ်မှ စစ်ရေယာဉ်များဖြစ်သူ အား... 'စီအို ဒီချောင်းဝရွာဟာ တစ်ချိန်က အလွန်ခက်တဲ့နေရာဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ရွာမှာ ဟုတ်မှန် ဆရာဦးပြည့်စုံရေတဲ့ ရုပ်ရှင်အကြောင်း အဆန်ဆက်ဆောင်းပါးထဲမှာ စစ်ဖြစ်ခင် ဟုန်းက ဒီချောင်းဝကို ရုပ်ရှင်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ (မြတ်သုဘားဟား)လို့ ထင်တယ်။ ရုပ်ရှင်လိုက်ခင် ညအိမ်စခန်းချကြရာမှာ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားတစ်ယောက် သရဲဆွဲခံရတယ်လို့ ရေးထားတာ ဖတ်ဖူးပါတယ်။ ဂရု ဖိုတိုထဲမှာ အဲဒီလိုကို ပျားပြုထားသေးတယ်' ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ထိုစဉ်တွင် အနားသို့ရောက်လာသော Cox ဆရာကြီး စောအောင်ဖြူမှ... 'ဟုတ်ပယ်စီအို၊ ကျွန်တော်ကတော့ လက်တွေ့၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးစေပုံစံတွေ ရေကြမ်းပြင်နားက ရွာလေး

တစ်ရွာမှာ တစ်ကယ်ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ပါ' ဟု ပြောပါသည်။ စီအိုမှ... 'ကဲ...လုပ်စမ်းပါဦး ဆရာကောင်ရယ်။ ကိုယ်တွေ့ဆိုတာ ပိုပြီး ရင်ခုန်ရတာပေါ့' စစ်ရေယာဉ်များသည် ထမင်းစားသောက်ခြင်းကို လက်စသတ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆရာစောအောင်ဖြူစကားကို ကြားသည့်သူ အားလုံး အနားသို့ ရောက်လာကြသည်။ ထသ-ခင်ညွှန်သည်စစ်ရေယာဉ်များ၏ ရေခွေးကြမ်းခွက်တွင်းသို့ ရေခွေးကြမ်း ဖြည့်ပေးလိုက်သည်။ စစ်ရေယာဉ်များသည် နာမည်ကျော်ကြားသော စာရေး ၀၄၃ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ 'ကဲ...စပေတော့ ဆရာကောင်ရေ' ဟု ရေခွေးကြမ်းခွက်ကို ကောက်ယူသော်လည်း စပေးလိုက်သည်။

ဆရာ စောအောင်ဖြူသည် "ဒီလို စီအိုရဲ့" ဟု ဇာတ်လမ်းကို စတင်လိုက်ပါသည်။ * * * စစ်တွေမြို့မြောက်ဘက် ရေကြမ်းပြင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ ရွာလေးတစ်ရွာ လုံးသည် စစ်တွင်းကာလ တစ်လျှောက်လုံး စစ်နှင့်ဝေးရာသို့ ရှောင်တိမ်းကြရင်းမှ စစ်ကြိုပြီး ဆို၍ မိမိတို့နေရင်းသို့ ကြွလာကြရင်းမကျန်းမာယူသက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ကလေးငယ်များ၊ ငှက်ဖျားက နှိပ်စက်နှင့် နှုတ်ပေးပေးနှင့်အတူ ပြန်လာကြပါ အုပ်စုလိုက် မိမိရွာဝေးအိမ်နေစရာကား ပျက်စီး စားသောက်ကား မရှိ၊ တစ်ရွာ တစ်ရွာ အိမ်ထောင်စု (၄/၅)စုမျှသာ ရှိသည်။ ငါတို့ဒီရွာမှာရှိသည်။ သူတို့ဟိုရွာမှာရှိသည်ဟူသော အဆက်အသွယ် ဖြင့်သာ နေထိုင်လျက်ရှိကြပြီး စားစရာကိစ္စအတွက် အပတ်တကုတ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုဖြင့် အသက်ဆက်နိုင်ကြသည်။

ဂျပန်များ ဆုတ်ခွာ လက်နက်ချ ကြ၍ ဂျပန်ဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်သော် ငြားလည်း ရွှေ့ဂါဘယ၏ ဘေးဒဏ်ကို ခံစားရပြန်သည်။

စောအောင်ဖြူတို့ အုပ်စုတွင် လူငယ်လူရွယ်များ အများစုရှိပြီး ထိုအုပ်စုတွင် စောအောင်ဖြူက အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။

လူကြီးများက စိတ်ဓာတ်ကောင်းမွန်သော သန်မာတက်ကြွသော လူငယ်လူရွယ်များကို စုစည်း၍ လူကြီး (၄/၅/၆)ဦးမှ ခေါင်းဆောင်၍ ရပ်ရွာကိုစွန့်ခွာအတွက် ဆောင်ရွက်ကြရသည်။

ညဘက်များတွင် အရေးအကြောင်း ဖြစ်ပေါ်လာပါက အလွယ်တကူ စုရုံးနိုင်အောင် စည်းရုံးထားရသည်။ ဆောင်းတွင်းကာလက လည်နှစ်ပြန် အအေးပိုသော ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် ထိုစဉ်ကာလက ဒုက္ခအရောက်ဆုံးအချိန် ဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်ရက်တွင် ဖြစ်သည်။ စောအောင်ဖြူတို့ ရွာအုပ်စု လူကြီးတက်ယုံခေါင်းဆောင် (၃)ဦးအား ရေကြမ်းပြင်ရောက် စစ်တပ်မှ ဆင့်ခေါ်၍ သွားရောက်ရသည်။

ရွာတွင် လူကြီးနှစ်ဦးနှင့် လူငယ်လူရွယ် ခုနစ်ဦးခန့်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ ညနေ နေမကျမီ ရွာမြောက်ဖျားတွင်နေသော မိသားစုတစ်စုမှ ယောက်ျားသား ရုတ်တရက် ဆုံးပါးသွားသဖြင့် လာရောက်အကြောင်းကြားကြသည်။

ရွာတွင်ကျန်ရစ်သော လူကြီး ၂၄၆ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ဦးမှ လူငယ်လူရွယ် ငါးဦးခန့်စု၍ ယင်းရွာမြောက်ဖျားသို့ ထမ်းပါးစားသောက်ပြီး လိုက်သွားကြသည်။

ရွာမြောက်ဖျား ဆိုသော်လည်း မြောက်ဘက်အနည်းငယ် ပိုသေးသည်။ ရောက်သည်နှင့် ဝါးလုံးများ ခုတ်ပြီး လေးတိုင်စင်ဆောက်ပြီး ရွာလေ့အတိုင်း အလောင်းစင်ပြင်ထားလိုက်သည်။

ခြံတွင် ရသရွေ့ ကောက်ရိုးများ ပုံ၍ ကနားဖျင်းထိုးလိုက်သည်။ ညရေညတာအတွက် ကညင်ဆီမီးတိုင်နှင့် သောက်ရေကိုပါ အဆင်သင့် လုပ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ လူငယ် လူရွယ်ထဲမှ လှမောင်ချေဆိုသူအား...

အဝေး... ယုမောင်ချေ သူတို့နဲ့ ယင်းဒီမှာစောင့်နေ ကညင်ဆီမီးတိုင်ကို မှောင်တာနဲ့ ပြတ်ထွန်းထား ဒီက ကို(....) ငါခေါ်လွှားယယ် (ကလေးနဲ့အိမ်) ယောက်ျားဟိုကလူကြီးတွေ ရောက်တာနဲ့ ဒီကကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ဖယ်၊ စောအောင်ဖြူက အငယ်ဆုံး သူက

သန်မာဖျတ်လတ်ဆော့ ယ်တို... ထာခဲ့ယယ် ဒီမှာ မီးခတ်ဆောက်ဟု ပေးထားခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အုပ်စုသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။ မှောင်လာသည်နှင့် အအေးခတ်ကာ ပိုက်လာသည်။ အလောင်းစင်ခေါင်းရင်းတွင် ကညင်ဆီမီးတိုင်တစ်တိုင်၊ ခြေရင်းတွင် မီးတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းညှိထားပြီး ကျွန်ုပ်တို့အလောင်းစင်မှ ပေ(၄၀-၅၀) အကွာ ခြံတွင် ကောက်ရိုးခင်းထားသော ကနားဖျင်းအောက်တွင် စကားပြောသူပြော အိပ်သူအိမ်များ အအေးဓာတ်ကို တွန်းလှန်နေကြသည်။

မိမိတို့ ခြေရင်းဘက် ပြေကွက်လပ်တွင် ကိုလှမောင်ချေမှ မီးတိုင်ထားလျက် ရှိနေသည်။ ညဦးပိုင်းတွင် ကညင်ဆီမီးတိုင် သွားလှုပ်လိုက်၊ မီးပုံတင်လိုက်ဖြင့် လုပ်နေမည့်တော်တော် နက်သွားသော အခါ ခွေးအူသံများကို နားစွင့်ရုံမည်သည့်အချိန်က ဘယ်လို အိမ်ပျော်သွားသည်မသိ ကျွန်ုပ်တို့ ခြေထောက်ကို တစ်ခုတစ်ခုမှ ဆွဲခါလိုက်၍ ကုန်းရုန်းထလိုက်သည်။

'ဟိုမှာ... ကြည့်စမ်း' မျက်လုံးကို ပွတ်သပ်၍ လှုပ်ကြည့်မိသည်။ ယင်းညွှန်ပြချက်အလောင်းစင်ဘက်ကို ဖြစ်သည့် ခြေရင်းဘက် ကညင်ဆီမီးတိုင်မှ မရှိတော့ပါ။ ခေါင်းရင်း ကညင်ဆီမီးတိုင်မှာ လက်ကျန်အနည်းငယ်ဖြင့် တောက်လောင်နေပါသည်။

အားလုံး လန့်နိုးနေကြပြီး အလောင်းစင်ဘက်သို့ ကြည့်နေကြသည်။ အနောက်ဘက်သို့ စောင်းနေသော လတစ်ခြမ်းသာသာသည် အလောင်းစင်ပေါ် ခေါင်းရင်းပိုင်းသို့ အလင်းရောင် ရောက်နေသည်။ မျက်နှာကို အုပ်၍ထားသော ယုမောင်မှာ လန့်နေပြီး ဦးခေါင်းကို အနည်းငယ် ထောင်ကြည့်နေသည်ကို ထင်ရသည်။ အားလုံး ဝေဝေဝေါဝေါ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။

ထိုစဉ် အလောင်းကောင်သည် မှတ်တရက် လက်ထောက်၍ လိုက်သည်။ ကိုယ်တစ်ပိုင်း အလောင်းစင်ပေါ်တွင် ထောင်တက်လာသည်။ ကိုလှမောင်ချေမှ... 'ဟေ့... အဝေး ဖြစ်ဖို့ မဟုတ်' ဟု ပြောပြီး (၂)တောင်ခန့် ထင်းဖျောင်းတစ်ချောင်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား မြောက်ဘက်ကို ပြေးဟု ညွှန်လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အလောင်းကောင်သည် ခြေထောက်(၂)ချောင်းကို လူကြီးပေါ်ချလိုက်၍ လွှာစောင်ကို ခိုးပေါ် ကောက်တင်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြောက်ဘက်သို့ ပြေးအလွှား ထွက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘာစကားမျှ မပြောမိကြ။ ကိုလှမောင်ချေသည် ထင်းချောင်းကို ကိုင်၍ နောက်မှ ပြေးလာသည်။ မျောက်လှည့် ကြည့်လိုက်သော အခါ အလောင်းကောင်သည် အလှောင်အောက်တွင် မနေ့မမြန် အပြေး လိုက်လာနေသည်။ ကိုလှမောင်ချေမှ...

'ပြေးဟေ့... ပြေး... မြောက်ဘက် ရွာကူးချောင်းကို ရောက်အောင်ပြေး' အော်အော်ပြေးပြေးဖြင့် လိုက်လာပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ခြေကုန်သုတ်၍ ပြေးလာရာ မြောက်ဘက်ရွာကူးချောင်းထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရေမှာ ကျချိန်ဖြစ်နေသော်လည်း ရေမစီးသဖြင့် ရေမှာပြန်တက်ချိန်နီးနေပြီဖြစ်သည်။

ချောင်းကမ်းပါးမှ ရေစပ် ပေ(၃၀) ခန့်ရှိပြီး လက်ရှိရေပြင်အကျယ်မှာ (၁၀)ပေသာသာခန့်ရှိပြီး တစ်ဖက်ကလည်း ယင်းအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ချောင်းကမ်းပါး ရွံ့ပြင်သို့ အပြေးဆင်းလိုက်သည်။ ရွံ့ပြင်မှာ ဒူးအထိမြုပ်သည်။ ရေစပ်သို့ ရောက်သောအခါ အချိန်မဆုံးရှုံးရေထဲသို့ ဖြတ်ဆင်းလိုက်သည်။ ရေများ ပေါင်လယ်ခန့်သာ ရှိသည်။ တစ်ဖက်ကမ်းမှ ရွံ့ပြင်ကိုဖြတ်ပြီး ချောက်ကင်ပါးထပ်ထပ် တက်ပြေးကြသည်။ ချောက်ကမ်းပါးထိ ကိုလှမောင်ချေမှ...

ရောက်သည်နှင့် အားလုံးရပ်၍ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အလောင်းကောင်သည် ချောက်ကမ်းပါးထိပ်မှ ရွံ့ပြင်စပ်သို့ ဆင်းလာနေပြီဖြစ်သည်။ ကိုလှမောင်ချေမှ... 'လဂျူးဆင်းလာနေပြီ လာစမ်း'

ဟု ပြောပြီး ကဏန်းကျစ်စာတစ်ခဲကိုဖွဲ့၍ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း တစ်ယောက်တစ်ခဲစီ ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ အလောင်းကောင်မှာ ဒူးဆစ်အထိ ရွံ့ထဲဆင်းပြီး ရှေ့ဆက်မဆင်းတော့ဘဲ ပြန်လှည့်၍ ချောက်ကမ်းပါးပြန်တက်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြောက်ဘက်သို့ ဆက်ပြေးရာ မြောက်ဘက်ရွာသို့ (၁၀)မိနစ်ခန့်နှင့် ရောက်သွားပါသည်။ ကိုလှမောင်ချေသည် အနီးဆုံး ရွာထိပ်အဝင်မှ အိမ်တစ်လောင်းသို့ အပြေးဝင်ရောက် နီးလျက်ရှိသည်။ အသက်(၇၀)ခန့် ကျား တစ်ယောက်ကလားကိုမူ ငိုကြွေးလာပါသည်။ 'မောင်ချေ ဒီဘာဖြစ်လာကြတာလဲ'

ကိုလှမောင်ချေမှ ဖြစ်ပျက်သမျှကို အလုံးစုံပြောပြလိုက်သည်။

'အေး... ခဏနားဦး' အိမ်ရှိသူများအား ထမ်းချက်ခိုင်းပါသည်။ ထမ်းကျက်ခါနီးလောက်တွင် လူ(၃)ဦးနှင့်အတူ ပြန်လာပါသည်။ ယင်းတို့ ရောက်နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၇

လာသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ငါးခြောက်ဖုတ်များဖြင့် ထမင်း စားကြပါသည်။

ထမင်းစားပြီး ချောင်းရိုးရှိရာသို့ ထွက်လာကြပါသည်။ မြူနှင်းများ အံ့ဆိုင်းနေသော်လည်း အလင်း ရောင်ကောင်းစွာ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ပြေးလာတုန်းကလို မဟုတ်ဘဲ ချောင်းရေကလည်း တစ်ဝက် သာသာ ရေတက်နေပြီး ဖြစ်သည်။ ကုတ်လှေသမားလာ၍ တစ်ဖက် ကမ်းသို့ လိုက်ပို့ပါသည်။ တစ်ဖက် ကမ်းရောက်သော် လူကြီးများနှင့် အတူလာရ၍ လည်းကောင်း၊ အလင်းရောင် ရှိနေပြီဖြစ်၍ လည်းကောင်း သိပ်မကြောက်တော့ ပါ။

ထိုအိမ်နားသို့ ရောက်သောအခါ ဟိုးတောင်ဘက်မှ လူ (၄-၅)ဦးခန့်

လာနေကြပြီဖြစ်သည်။ ယင်းခြံရံ ရောက်သောအခါ အလောင်းစင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ အလောင်းစင် နှင့် အလောင်းကောင်မှာ ပကတိ အတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

လူကြီးများကလည်း ကျွန်တော် တို့ကို ကြည့်ပါသည်။ တောင်ဘက် မှလူများ မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်ရှိ လာကြပါသည်။ မြောက်ဘက်ရွာမှ လူကြီးတစ်ဦးသည် ခပ်သွက်သွက် ဖြင့် အလောင်းစင်ရောက်အောင် ဝင်သွားပြီး ဦးခေါင်းမှ ခြေထောက် အထိဖုံးထားသော လွှာစောင်အား ခြေရင်းဘက်မှ လှန်ကြည့်လိုက်ရာ "ဟာ" ခနဲ ဖြစ်သွား၏။

မှန်ပါသည်။ အလောင်းကောင် တွင် ခြေသလုံးတစ်ပါတ်ရစ်အထက်

ဒူးဆစ်နားအထိ ရွံ့များပေကျုံးလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ကြရသည်။ 'အဲဒါ အမှန်ပဲ၊ ကျွန်တော် တကယ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာပဲ'

ဟု ဆရာကြီး စောအောင်ဖြူက တစ္ဆေလော/ ဖုတ်ကောင်လေး အဖြစ်အပျက်ကား နိဂုံးကမ္ပုတ် ပြီးဆုံးသွားပါသည်။

ချောင်းဝရွာ၏ ချောင်းဝဘက်မှ ကျီအမ်အင်ဂျင်သံဖြင့် ကမ်းထိုး ရေယာဉ် ၃၀၈ မိကျောင်း ၀၂၅ ပိုင်းလော့ကပ်တာ နံပါတ် (၁)တို့ သည် မနက်ဖြန် နံနက်တွင် စစ်တွေသို့ လိုက်ရန်အတွက် ရောက် ရှိလာကြပြီဖြစ်သည်။

မြသိန်း (စတုရန်း)

မြများရှေ့ ကျိန်တေး

တိုက်ဆိုင်မှုလား **ရှေ့ (သာစည်)**

"ဆတ်သွားတော့ရှာ" မြူလေးက ရန်ကုန်-ပြည်သွား လမ်းမကြီးဘေးမှာရှိတဲ့ သာမန် လေးတစ်ရွာပါ။ မှော်ဘီမြို့နဲ့ (၄/၅)မိုင်လောက် ဝေးပါတယ်။ ဒီရွာလေးဟာ သတင်းမီဒီယာများရဲ့ များကြောင့် နာမည်ကြီးလာပြီး လူသိ တာပါတယ်။

ကြောင်းကတော့ အဲဒီရွာက မူလတန်းကျောင်းက သင်တန်းပြဆရာမလေး မသန်းသန်းဝေ ဆိုတဲ့ ကျောင်းဆရာမလေးတစ်ယောက်ဟာ ဘုရားဟော မှုနဲ့အညီ "အတတ်လည်းသင်၊ ပဲပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံ မှုနဲ့ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ဖို့ ဆရာတို့" ဆိုတဲ့ မူကျင့်ဝတ် ငါးပါးတွင် တပည့်ရဲ့ ဘေးရန်ကို ဖယ်ဖို့သာမက အသက်ပါပေးပြီး ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းတိုက်ခံရတော့မယ့် တပည့်ကို ကျောင်းရာသို့ တွန်းလွှတ် ပေးသော်လည်း ဆရာမ မသိတိုင်ကမူ ကားတိုက်ခံရပြီး... မသိတဲ့ ဆရာမလေးကို တစ်နိုင်လံ့မှာရှိတဲ့ ဘဝတူ များ/ဆရာမတွေက ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်နေ့ ဆရာ/ဆရာမများ အဖွဲ့ချုပ် (MTF)က 'ဟာစာနည်အာစရိယဆု' ချီးမြှင့်ခဲ့ပြီး ဂုဏ်ပြုငွေကို မသန်းသန်းဝေရဲ့ အစ်ကိုဖြစ်သူအား ပေးအပ်ခဲ့ကြပါ တယ်။

အဲဒီရွာနားက တပ်မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါတယ်။ တိတိကျကျ ပြောရရင် ၁၉၉၅ ခုနှစ်ပါ။ စာရေးသူ မိခင်တင်အောင် ခြေလျင်တပ်ရင်း(၁၉) (ခလရ-၁၉)ပါ။ ရန်ကင်း ပြည်သွား ကားလမ်းမကြီးရဲ့ အနောက်ဘက်မှ ပေးပို့ရပါတယ်။ တပ်ရင်းရဲ့ တောင် ဘက် အနောက်ဘက် ဟင့်ကားတပ်ရင်း ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ တပ်မလေ့ ပညာရေးကျောင်းပါ။

တပ်ရဲ့မြောက်ဘက်မှာ ဆေးတပ်ရင်း ရှိပါတယ်။ တပ်ရဲ့တည်တည်မှာ တပ်နယ်ရှပ်ရှပ်ရဲ့ လမ်းရဲ့ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ ရွေးကလေး ရှိပါတယ်။ လွယ်လွယ် နုပျာပျာမြေပြင်ပျာပျာ ၂၄၀

စာမျက်နှာ (၂၄၃)မှ အဆက်

ခရောင်ပေါက်လွှာ သေပေတော့' ဟု ပြောပြီး နေရာအနှံ့အပြားသို့ လောက်စာလုံး အချက်များစွာ ပစ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့စိတ်ထင် ကျွန်တော် မကြောက်ဘဲ ထပ် ပစ်လိုက်လျှင် သရဲငြိမ်သွားလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ထင်သလို မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော် ပစ်၍ ပြီးသည်နှင့် ယခင်ထက်ကြီးသော ခဲတစ်လုံးသည် အရှိန် ပြင်းပြင်းနှင့် ကျွန်တော် မြေများရှေ့တွင် ကျလာပါသည်။ လူကိုတော့ မထိပါ။ ထိုလျှင်လည်း အတော်နာမည်ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုအခါမှ ကျွန်တော် ကြောက်စိတ်ဝင်လာပြီး စဉ်းစား မိသည်မှာ ကျွန်တော်က သရဲကို မမြင်ရဘဲ ခရေပင် ပေါ်သို့ လောက်စာလုံးများနှင့် ပစ်နေစဉ် သရဲကမူ ကျွန်တော်ကို မြင်နိုင်မည်။

အကယ်၍ လူရှေ့ကို မပစ်ဘဲ ခေါင်းပေါ်တည့်တည့်

ပစ်ချလိုက်လျှင် ကျွန်တော် ခံရရှိသာ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်ဘက်က အနိုင် မရှိနိုင်။ ဆက်ပစ်နေလျှင် အန္တရာယ် ရှိသည်ဟု စဉ်းစားမိသဖြင့် ခရေပင် အောက်မှ အိမ်သို့ ပြန်လာပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်တွင် ခရေပင်ပေါ်က သရဲသည် သူ့နေရာ နှင့်သူ အေးအေးဆေးဆေးနေသော်လည်း ကျွန်တော် က ခရေသီးကားနေသော လင်းဝက်များကို ပစ်ခတ် သူ့နေရာနှင့် မလွတ်ရှေ့လာ မသိ၊ ထိုသို့ ပစ်သည်ကို သူမကြိုက်ကြောင်း သိစေလိုသဖြင့် ကျွန်တော်ကို ခံမိ ဖြစ်ပစ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်း ညအချိန် လင်းဝက်များ ခရေသီး လာစားသံ ကြားရသော်လည်း ကျွန်တော် သွားမပစ်တော့ပါ။

လူအချင်းချင်းဖြစ်စေ၊ လူနှင့် ပရလောကသား ဖြစ်စေ ကိုယ်စည်းနှင့်ကိုယ် နေရမည် ဆိုသည်ကို ထိုစဉ်ကစ၍ ကျွန်တော် သဘော ပေါက်သွားပါသည်။

မောင်ကီ(တံတားရွာ)

“ရဲဘော်ဈေး”လို့ ခေါ်ပါတယ်။

တပ်အသီးသီးက အိမ်ထောင်သည် ရဲမေတွေ၊ ရဲဘော်တွေ ဈေးလာဝယ်တတ်ကြလို့ မနက်ဈေးက စည်ပါတယ်။ ညနေဈေးလဲ ရုပ်ရှင်ရုံကို မှီပြီး အထိုက် အလျောက် စည်ပါတယ်။

အသုပ်ဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ အရက်ဆိုင်၊ ခေါက်ဆွဲဆိုင်၊ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်၊ အပ်ချုပ်ဆိုင်များ ကြောင့် လိုတာရှိ အကုန်ပြည့်စုံနေတယ်လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စစ်တပ်က ကိုယ့်ရဲဘော်တွေကို သူတို့ကိုယ်တိုင် တပ်တွင်းမှာ ဆံပင်ညှပ်ပေးပေးမယ့် ပုံမကြိုက်လို့ဆိုပြီး အပြင်ဆိုင်တွေမှာ လာညှပ်ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် အပြင်မှာ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင် ရှိနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ တပ်တွင်းမှာ အဝတ်လျှော်ပေးတဲ့ ပင်မင်း ရှိပေမယ့် ချုပ်စရာ ရှိရင်တော့ အပြင်အပ်ချုပ်ဆိုင်ကိုပဲ အားကိုးရပါတယ်။

စာရေးသူက ဆတ်သွားတော့ ရွာသူကြီးနဲ့ ရင်းနှီးပါတယ်။ နာမည်တော့ မမှတ်မိတော့ပါ။ ဦးတင်ညွန့် ဖြစ်မယ်ထင်ပါတယ်။ ဒီသူကြီးရဲ့ တူမလေးက ရဲဘော် ဈေးဆိုင်တန်းမှာ အပ်ချုပ်ဆိုင် လာဖွင့်ပါတယ်။ မျက်လုံး ရွဲကြီးနဲ့ လှလှချောချောပါ။ အမြဲပြီးနေတတ်လို့ သူ့ဆိုင် ကို ရဲဘော်တွေ စားကျက်ကျနေတတ်ပါတယ်။

ဒီမျက်လုံးရွဲကြီးကြောင့်လဲ ဆတ်သွားတော့ရွာလေး ကို သတိရနေမိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပိုပြီး သတိရစရာတွေ ဖြစ်သွားတာကတော့ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းကြောင့် ဖြစ်သွား ရတာပါ။

ဆတ်သွားတော့ရွာရဲ့ တောင်ဘက်အထွက် ပြည်

ကားလမ်းမကြီးက အနည်းငယ် ကွေးနေပါတယ်။ ကွေးနေတဲ့အတွက် ကားတိုင်း တောင်ဘက်က ပြည်ကားလမ်းမကြီးက အနည်းငယ် ကွေးနေပါတယ်။ ကွေးနေတဲ့အတွက် ကားတိုင်း အရှိန်လျှော့ပြီး မောင်း လှေ့ရပါတယ်။ လမ်းအကွေ့ကြောင့် ဘေးဘယ်ညာမှာ အနည်းငယ် ကျယ်နေပါတယ်။ ကားချင်း ကျော်တတ် နိုင်လောက်အောင် ကျယ်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ပြဿနာအကြီးကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ကစာရေးသူတို့တပ်မှ ဗိုလ်ဘုန်းလှိုင်က မှော်ဘီပုဂံ ပြန်လာပါတယ်။ ကားမောင်းသမားက တပ်သား ကိုလှမြင့်ပါ။ ကားကို မောင်းလာတုန်း နောက်က ကားလေးတစ်စီးက လမ်းတောင်းတဲ့ ဟွန်းရွှေကြီး တီးပါတယ်။

ဗိုလ်ဘုန်းလှိုင်က နောက်လှည့်ကြည့်တော့ အသား ဖြူဖြူနဲ့ တရုတ်အဘိုးကြီးတစ်ယောက် မောင်းလာ တာကို တွေ့ရပေမယ့် တပ်နဲ့လဲ နီးနေပြီဆိုတာ ကားကို မရပ်ခိုင်းမိဘဲ ထားလိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဆတ်သွားတော့ရွာအထွက် ကျွဲက ရောက်ရော သူတို့ကားကို တရုတ်ကြီးကားက ကျော်ပြီး ကားရှေ့တည့်တည့်မှာ ကန့်လန့်ဖြတ် ရပ်လိုက် ပါတယ်။ တရုတ်ကြီးက ကားပေါ်က ဆင်းလာပြီး ဗိုလ်ဘုန်းလှိုင်ကားကို တားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ခါးထောက်ရပ်ပြီး...

‘ဟေ့... မင်းတို့ ဘယ်တန်းကလဲ ငါ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းက ကျော်တက်ဖို့ လမ်းတောင်နေတာ ဘာလို့ ဖယ်ပေးတာလဲ လာမယ်... အရာရှိဆိုတဲ့ကောင်’ ဆိုပြီး ပါးကို တန်းရိုက်ပါတော့တယ်။ ပါးရိုက်ရုံကတည်း မကဘူး...

‘ပြောစမ်း မင်း ဘီစီနဲ့ပါတီနဲ့ နာမည်’ ဆိုပြီး တောင်းသွားပါတယ်။ ကားမောင်းသမား တပ်သားလှမြင့်ကိုလဲ... ‘မင်းကလဲ အရာရှိ မောင်းခိုင်းတိုင်း မမောင်းရဘူး သွားတော့’

ဆိုပြီး ပြောလိုက်လို့ နှစ်ယောက်သား တပ်ကို ပြန်လာပါတယ်။ တပ်ကို ရောက်ရောက်ချင်း ဗိုလ်ဘုန်းလှိုင်က

မောင်းပျားဆီကို တန်းသွားသတင်းပို့ပါတယ်။ မျက်စိ မှုတ်ရာပျက်ပျက်နဲ့ ကြောင်တောင်တောင် ကျန်နေ လှမြင့်ကို မေးကြည့်မှ အကြောင်းစုံ သိရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အမှန်က ဗိုလ်ဘုန်းလှိုင် ကံဆိုးဆိုးမောင်ကျတာပါ။ ဗိုလ်ခိုင်အမှတ်နဲ့အမည် တောင်းသွားတယ်ဆိုတော့ မှတ်နိုင်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းက အဲဒီအချိန်မှာ အမေရိကန်ဆီက အမြောက်တွေ ဝယ်ဖို့ စမ်းသပ်တဲ့ အဖွဲ့မှော်ဘီ ရွှေပြည်လေယာဉ်ကွင်းမှာ အမြောက် တွေ သွားပစ်ခိုင်းရာက အဆင်မပြေဖြစ်လို့ စိတ်ဆိုး နှလုံးလာတဲ့အချိန် သွားတိုက်ဆိုင်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တာဝန်ဖြစ်ဖြစ် ဗိုလ်ဘုန်းလှိုင်က တပ်ရင်းပျားဆီ မောင်းတင်ပြီးနဲ့ သွားတင်ပြတာ မှန်သွားပါတယ်။ အကြောငိုလဲဆိုတော့ စာရေးသူတို့ တပ်ရင်းပျားက ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းကိုယ်တိုင် ပေးထားတဲ့ “အရမ်း နှောင့်” ဖြစ်နေလို့ပါ။

တပ်မတော်မှာ သန်ညွန့် နှစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ နှစ်ယောက်က ချီကာဂိုသန်းညွန့်၊ တစ်ယောက်က များသန်းညွန့်။ ချီကာဂိုသန်းညွန့်က ချီကာဂိုမြို့ကို အောက်ဘူးဘဲ ချီကာဂိုမြို့ကြီးအကြောင်း ရေးထားတဲ့ အုပ်စုကို ဖတ်ပြီး သူ့ရောက်ဖူးသလိုဖြစ်အောင် ပြောပြတတ်၍ဖြစ်ကြောင်း သိရပါတယ်။

အရမ်းသန်ညွန့်ဘွဲ့ ရပ်က ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး အဖွဲ့မှာ ဗိုလ်နေဝင်းက ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးကို အစဉ်ကျတယ်။ စစ်ဘက်တွင် ဗိုလ်မောင်မောင်၊ ဗိုလ်တင်ဖေ၊ ဗိုလ်မြတ်ကျော်တို့ ရှိပြီး အရပ်ဘက် တပ်လှန်ရေး ရဲဘော်များမှာ ဦးဘဆွေ(ရန်ကုန်ဘဆွေ)၊ မြင့်လှိုင်၊ ဦးမြင့်အောင်၊ ဒေါ်မြသွေးတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

တော်လှန်ရေးကာလတွင် ဗိုလ်သန်းညွန့်မှာ တပ်ခွဲမျိုး မရှိလို့မြို့ရေးအတွက် အပြင်စည်းကို တာဝန်ယူ ရပါတယ်။ စာဖြူစု၊ ဘိုကလေး၊ ကျိုက်လတ် လမ်းဆုံတွင် တပ်(၃၀)ခန့်ဖြင့် တာဝန်ယူရပါတယ်။

တစ်ညမှာ ဗိုလ်သန်းညွန့်နဲ့ ရဲဘော်ရုနစ်ဦးတို့ တွေ့ဆုံတွေ့ဆုံကြရာ ဂျပန်မော်တော်ဘုတ်တစ်စီး အကြောင်းမှ ဆင်းလာတာကို တွေ့ရလို့ ပစ်ခတ်

တိုက်ခိုက်ကြပါတယ်။

အမှန်က ထိုမော်တော်ဘုတ်ဟာ ရှေ့ပြေးကင်းသာ ဖြစ်ပြီး သူ့နောက်မှ မော်တော်များ၊ လှေများဖြင့် ဂျပန် စစ်သား(၅၀၀)ခန့်ကပါလာ ပါတယ်။ သို့နှင့် မော်တော်ဘုတ် များ၊ လှေများ ကမ်းကို ဆိုက်ပြီး တစ်စုတစ်ဝေးကြီး တက်လာကာ ဝိုင်းတိုက်ကြပါတော့တယ်။

ဒါပေမယ့် ဗိုလ်သန်းညွန့်က သူ့ရဲဘော်တွေကို နှစ်ယောက်တစ်တွဲစီ ခွဲစေကာ “နှစ်ယောက်ထက် ပိုရင် ရန်သူ ပစ်” လို့ သတ်မှတ်ပြီး ဆက်လက်တိုက်ခိုက် စေခဲ့ပါတယ်။

တစ်ညလုံး နေရာရွှေ့ပြောင်း ပြေးလွှားတိုက်ခိုက်ရာ ဗိုလ်သန်းညွန့်တို့ လက်ချက်ကြောင့်ချည်း မဟုတ်ဘဲ ဂျပန်အဆုတ်ချင်း မှားယွင်းပစ်ခတ်ကြသဖြင့်လဲ ဂျပန်လူ အကျအဆုံး များရပါတော့တယ်။

တစ်ညလုံး ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်သံများ ကြား နေရလို့ တပ်ရင်းကလဲ စိုးရိမ်နေတယ်။ သို့သော် ‘ဗိုလ်သန်းညွန့် နဲ့ ရဲဘော်တစ်ယောက်တို့ ကင်ရင်’ ပြန်ရောက်လာ သောအခါ ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းက ‘ဗိုလ်သန်းညွန့်ကို...’

‘မင်း လုပ်လိုက်ရင် မေ့မက်ရမ်းချည်းပဲ’ လို့ ကြိမ်းလိုက်တဲ့ ‘အရမ်းသန်ညွန့်’ ဖြစ်သွား ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုသို့သော ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး သံယောဇဉ် ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းနဲ့ ဗိုလ်သန်းညွန့်တို့ ရင်းနှီး သဖြင့် ဗိုလ်ဘုန်းလှိုင်မှာ ဘာမှ အရေးယူခြင်း မခံရဘဲ၊ ဒေသတွင် စစ်ကိုင်တိုင်းဒေသကြီး ကောင်စီအတွင်း ခရေးမှူး ဖြစ်သွားရပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌက စာရေးသူတို့ တစ်ရင်းမှ တစ်ခွဲမျိုး ဖြစ်ခဲ့သူ ဗိုလ်မှူးကြီးကြည် ဖြစ်သဖြင့် ဆရာတပည့် တွဲမိ သွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဤသည်တို့မှာ ဆတ်သွားတော ရွာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အခြားသူများအကြောင်းဖြစ်ပြီး စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဆတ်သွားတောရွာနဲ့ ပတ်သက်ရ တာများကို တင်ပြလိုပါသေးတယ်။

စာရေးသူတို့ တစ်ရေက ရဲဘော်ဈေးဘေးမှာ အရိပ် အာဝါသ ကောင်းတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိပါတယ်။ ညောင်ပင်ဆိုသော်လည်း အမှန်က သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးပါ။ သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးကို ညောင်ပင်က မျိုသလို ဖြစ်နေလို့ ညောင်ပင်လို့ ပြောရတာပါ။

အဲဒီအပင်ကြီးရဲ့ အရိပ်အောက်မှာ လူတစ်ယောက် က အသုပ်ဆိုင်လေး ဖွင့်ထားပါတယ်။ တန်းလျားနှစ်လုံး နဲ့ စားပွဲတစ်လုံးချပြီး လက်ဖက်သုပ်၊ ချင်းသုပ်၊ အသား သုပ်လေးတွေ ရောင်းချပါတယ်။

တပ်က ရဲဘော်တွေနဲ့ အနီးအနားက လူများ လာ ရောက်အားပေးကြလို့ ဆိုင်လေး ရောင်းအား ကောင်း နေပါတယ်။ တစ်နေ့ နေ့လယ်ခင်းမှာ စာရေးသူ ဆိုင်ဘက်ရောက်သွားရာ လူတွေ စုရုံးလှုပ်ရှားနေကြ တာ တွေ့ရလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး ယိမ်းနေတဲ့ မြွေတစ်ကောင်ကို လူတွေက ရရာကျောက်ခဲ တွေနဲ့ ဝိုင်းပစ်နေကြတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး မြွေက ရှောင်ရှောင်နေ တော့ မထိပါဘူး။ လူလေးငါးယောက်လောက် ဝိုင်း ပေါက်နေတာပါ။ စာရေးသူ ရောက်သွားတော့ လမ်း ဘေးက ကျောက်ခဲတစ်လုံးကောက်ပြီး လှမ်းပစ်လိုက် တာ တစ်ချက်တည်းနဲ့ ပါးပျဉ်းကိုထိပြီး ငြိမ်သွား ပါတယ်။

နောက်ဆုံး လူတွေက ဝိုင်းရိုက်လို့ တော့တယ်။ ဘေးကလူတွေက စာရေးသူကို လက်တည့်တဲ့ကောင် ဆိုပြီး ဝိုင်းချီးကျူးစား စာရေးသူကလဲ ငယ်ငယ်ကပင် လက်ဖက်ပင် ကောင်ဆွဲသူဖြစ်၍ ကျေနပ်နေမိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ညအိပ်မက်ထဲမှာ အသက်ကြီးကြီး တစ်ယောက်က...

'နင် ဝါသကို သတ်တယ် နင်ကိုလဲ ငါ ကျုပ်ကျပ်သတိထား'

လို့ ပြောတော့...

'ခင်ဗျားက ဘယ်လို သတ်မှာလဲ'

လို့ ပြန်မေးလိုက်တော့...

'သတိထားနေပါ။ အချိန်ကျ သိရမှာပေါ့'

တဲ့။ ဒါနဲ့ စာရေးသူလဲ သတိထားနေရာ စာရေးသူရဲ့ အိပ်ရာဘေးမှာ မြွေတစ်ကောင် တာ တောတွေ့လို့ ဘားတိုက်ထဲက ရဲဘော်တွေ ဝိုင်းပစ် သေသွားပါတယ်။

ညကျတော့ အိပ်မက် ထပ်မက်ပါတယ်။

'အေး...နင်တို့က လူများတာကို ငါ ထိလားဟုတ် ကောင်းကောင်း သတိထား'

လို့ ပြောလို့ ကျန်တဲ့ ရဲဘော်တွေပါ အားပေး နိုင်တဲ့အတွက် အိပ်မက်ကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ကျန်တဲ့ ရဲဘော်တွေကလဲ သတိထားနေကြ ထဲမှာ ဝင်လာတဲ့ မြွေမှန်သမျှကို ဝိုင်းသတ်ပစ်ကြ တာ အကြိမ်ကြိမ်ပါပဲ။ တွေ့တိုင်း သတ်ခဲ့ကြတာပါ။ မြွေအကောင်နှစ်ဆယ်လောက် ရှိသွားပါပြီ။

နောက်ဆုံး စာရေးသူကို အိပ်မက်ပေးပါတယ်။

'နင်တို့အကုန်လုံး ဒီနား မနေနိုင်အောင် လုပ်ပယ် ဆိုပြီး ပျောက်သွားပါတယ်။ တိုက်ဆိုင်မှုလေးဟာ ဟိုခါနီးမကြီး အစွမ်းလားတော့ မသိပါဘူး။ စာရေးသူ တစ်ရင်း တစ်ရင်းလုံး ကရင်ပြည်နယ်၊ ဗဟိုပြည် ပြောင်းသွားရပါတော့တယ်။ ယခု ခြေလျှင်တစ် (၁၉)က ဗဟိုနဲ့မှာပါ။ တိုက်ဆိုင်မှုလား။ ကျိန်စာ မမှန်းဆနိုင်သေးပါ။

နော်(သာစည်)

လူတောင်းက

ငါ့နားမှာတဲလား
သရာ သာဗား

ညနေမိုးချုပ်ပြီဖြစ်လို့ အိမ်ဝင်းတံခါးကို ပိတ်ရန် ကိုညိုမြိုင်က ဝင်းတံခါးကို စေ့လိုက်တော့ အငယ်ဆုံးသားလေး ရဲရင့်သူက လမ်းမကနေပြီး ဝင်း တံခါးဆီကို ပေစောင်းပေ စောင်းနဲ့ လာနေတာကိုလှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။ သူ့လက်ထဲမှာလဲ မှန်ထုပ်ကလေး တစ်ထုပ်ကို ကိုင်လို့ အနားရောက် တော့ ကိုညိုမြိုင်က...

'ကိုရဲ ဘယ်က ပြန်လာတာတုံး'

'မောင်မြ၊ စန်းတင့်တို့ အိမ်က ပြန်လာတာ'

'ဟ... ဦးမြ၊ ဒေါ်စန်းတင့်လို့ ပြောပါတဲ့'

'ဟာဗျာ... မောင်မြ၊ စန်းတင့် ဟာ မောင်မြ၊ စန်းတင့်ပဲပေါ့ဗျ'

သားတော်မောင်က ကိုညိုမြိုင်ကို

ရှစ်ကန်ကန်ပြောပြီး အိမ်ဘက် လျှောက်သွားလေရဲ့။
'လူကြည့်တာ သုံးနှစ်တော်ပဲ ပျံ့သွယ် သေးတော့၊ လူကြီးတွေကိုလဲ ဦးဆွာ ဒေါ်ဆွာ ထည့်ပြောပေးတော့၊ ထော်ထော် အချိုးဟုတ်က... ကိုညိုမြိုင်က တစ်ယောက်တည်း

တဖျစ်တောက်တောက် ပြောရင်း ဝင်းတံခါးကို သော့ခတ်လိုက်ပါတော့ငယ်။

* * *
ညှပ်ဝင်း ထမင်းခိုင်းမှ... ကိုညိုမြိုင် က သူ့ဇနီးသက်ခရကို ကြည့်ပြီး... 'ပင်သာ ကိုကို ကြည့်ပြောဦး၊ လူကြီး ထော့ထော့၊ ဦးဆွာဒေါ်ဆွာ ထည့် ပြောပေး... စကားပြောပုံကိုက မင်း မဆိုင်ပါ'

'ဘာရှင့်... ကျုပ်အတိုင်းပဲ ဟုတ် လား၊ သားက ဘယ်လိုပြောနေလို့ တုံး'

'ငါက ကိုရဲ ဘယ်က ပြန်လာ တာတုန်းလို့ မေးတာ "မောင်မြ၊ စန်းတင့်တို့အိမ်က ပြန်လာတာတဲ့'

လေ"။ ဦးမြ၊ ဒေါ်စန်းထင်ဆိုတာ မင်းတို့ ငါတို့ထက်တောင် အသက် ကြီးတယ်... မဟုတ်လား'

'ဪ... ကိုညိုမြင်ကလဲ အဲဒီအိမ်နဲ့ တစ်ခုအပေ ဒေါ်မွှေးကြည်ဆိုတာ လူနဲ့ တဲ့ (၄)နှစ်လောက်က ကျုပ်တို့ ဒီထဲ ရောက်မှ ဆုံးသွားတာ။

ဒေါ်စန်းထင်တို့က တော်တို့ ကျုပ်တို့ရဲ့ သား၊ ကိုရဲ့ကို သူတို့အပေ ဒေါ်မွှေးကြည် ဝတ်စားစားလို့ စွဲနေတာတော်ရဲ့ ဒါတွေကို ထင်စားပြီးမှ တော်ကို ထပ် ပြောပြဖူး။ ခုတော့ ထမ်းပဲ့ ပြီးအောင် စားလိုက်ပြီ'

ကိုညိုမြင်လဲ သူ့သား ရဲရင့်သူကို လူဝင်စားဆိုလို့ နည်းနည်းတော့ စိတ်ဝင်စားသွားတာ အမှန်။

* * *

ကိုညိုမြင်တို့ဇနီးမောင်နှံ ညပိုင်း ထမင်းစားပြီးလေသော် သားကြီး ကျော်ဝေဝေနဲ့ သမီးကြီး နွဲ့ဝါဝါတို့က ဦးဆောင်ပြီး မောင်နှမ(၆)ယောက် ထမင်းစားရန် ပီးဖို့ဆောင်ထဲ ဝင် လာကြလေရဲ့။

ကိုညိုမြင်တို့ ဇနီးမောင်နှံကတော့ ရေခဲခွေးဝတ်ဘူးနဲ့ လက်ဖက်ရည် ပန်းကန်တွေ ယူဆောင်ပြီး အိမ် ရှေ့ခန်း ထွက်လာခဲ့ပါယုတ်။

'ကဲ... လူဝင်စားလေး ကိုရဲ့ အကြောင်း ဆက်ပြောပါဦးကွ'

ကိုညိုမြင်က သူ စိတ်ဝင်စားနေ တာကိုလဲ မေးရင်း ရေခဲခွေးဝတ်ဘူး ထဲက ရေခဲခွေးကြမ်းများကို လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တွေထဲ ငဲ့ ထည့်လိုက်ပါတယ်။

'ဒီလို ကိုညိုမြင်ရဲ့... ဒေါ်စန်းထင်အပေ

ဒေါ်မွှေးကြည်ဆိုတာ ကျုပ်ရဲ့ အဒေါ် တစ်ဝမ်းကွဲတော်တယ်၊ တော်က ဒီပြွန်က မဟုတ်တော့ ဒါတွေ မသိဘူး။ ကျုပ်နဲ့ တော်နဲ့... တော်တို့ တော်အိမ်မှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး နေခဲ့တာက (၄)နှစ် အဲဒီနောက် ကျုပ်ရော တော်ရော အလယ်တန်းပြ ဆရာ ဆရာမတွေအဖြစ် နဲ့ ရွှေပန်းတောင်ရွာ ပြောင်ချပြီး အဲဒီမှာ က (၁၀)နှစ်နေခဲ့ပြီ။ ကျုပ်ရဲ့ မိဘတွေ ရှိတဲ့ ဒီပြွန်ကို ပြောင်းလာခဲ့တာလေး ကျုပ်အပျိုတွေကို တော်မသိတာ မဆန်း ပါဘူး'

'ဟ... မင်းအမျိုးတွေအကြောင်း ငါသိချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ တို့သား လူဝင်စားဆိုတာပဲ ငါသိချင်တာ'

ကိုညိုမြင်က သူ့သိချင်တာ မပြောဘဲ ဝေ့ဝိုက်ပြောနေတယ်ထင် လို့ သူ့ဇနီးကို စိတ်မရှည်တဲ့ လေသံ နဲ့ ပြောပစ်လိုက်ပါတော့တယ်။

'တော်ဟာလေ... စိတ်ချည်းပဲ။ ကဲ... ကဲ ဒီလောက်မှ သိချင်နေတာ ကျုပ် ဆက်ပြောတော့မယ်။ ကျုပ် အဒေါ် တစ်ဝမ်းကွဲတော်တဲ့ ဒေါ်မွှေး ကြည် သေတဲ့ညမှာ ကျုပ်အိပ်မက် ထဲကို ဒေါ်မွှေးကြည် ရောက်လာ တယ်။

ကျုပ်က ဒေါ်လေးကြည်လို့ပဲ သူ့ ကို ခေါ်နေကျအတိုင်း ခေါ်ပြီး...

"ဘာလို့ သမီးဆီ လာရတာတုံး"

လို့ မေးလိုက်တော့...

"ငါ့တူမ ခိုက်ထဲ ဝင်မလို့" တဲ့။

ကိုညိုမြင်ရေ ကျုပ်ကလဲ...

"သမီးတို့မှာ လက်ရှိလဲ သား သမီး(၅)ယောက်ရှိတယ်။ ဝန်ထမ်း

လစာလေးနဲ့ ကျွေးရမွှေးရတာ မသက်သာဘူး။ တခြားခိုက်ထဲကို ပဲ သွားပါ ဒေါ်လေးကြည်'

လို့ ကျုပ်က ဆီးပြောလိုက်တယ်။ မရဘူး။ ကိုညိုမြင်ရေ... လုံးဝကို ပြောလို့မရဘူး။

ဒေါ်လေးကြည်က...

"ငါက ငါ့တူမတွေထဲမှာ သမီး(၅) အချစ်ဆုံး ဒါကြောင့် ငါ့သမီး(၅)ကလဲ ဝတ်မှာ တခြားတယ်ပဲ မသွားဘူး"

တဲ့။ ကျုပ်လဲ သားသမီးဦးမရ များလာမှာ ကြောက်တာနဲ့ မလာဘူး မလာနဲ့လို့ ကုန်းအော်ပစ်လိုက်တာ အဲဒီညက လန့်တောင်နိုးခဲ့သေး တယ် ကိုညိုမြင်ရဲ့။

ကိုညိုမြင်ဇနီး သက်ရွှေက သူ့ စကားပြောတာ မောသွားဟန်ထဲ ရေခဲခွေးကြမ်း အေးပြီးသား တစ်ခွက် ကို ကောက်ယူမော့ချလိုက်လေရဲ့။

'ကဲ... ဆက်ပြောပါဦးကွ'

'အဲဒီနောက်မှာ ကျုပ်ကိုယ်ပဲ ရှိပြီး ကိုရဲလေးကို မွေးလာခဲ့တာပဲ လေ။ ကိုရဲလေးရဲ့ လက်ပြင်မှာ ဒေါ်မွှေးကြည် သေစဉ်က ဒေါ်မွှေး ကြည်ရဲ့ မြေး ဟိုကျောင်းဆရာမ လှလှဝင်း မှတ်ပေးလိုက်တဲ့ အမှတ် ကြီးပါတယ်။

ကိုညိုသား လက်ဝဲဘက် လက် ပြင်ပေါ်က အမှတ်ကြီးကော တော် သတိထားမိရဲ့လား'

သူ့ဇနီးက အဲဒီလို ပြောတော့ ကိုညိုမြင်က မျက်မှောင် တစ်ချက် ကုတ်ပြီး စဉ်းစားလိုက်တယ်။

'ဟုတ်တယ်ဟေ့၊ ကိုရဲရဲ့ လက်ဝဲ ဘက် လက်ပြင်ပေါ်မှာ အမှတ်ကြီးပါ

တယ်ဟ'

'အဲဒါပဲ တော်ရေ...

ကိုညိုမြင်ဒေါ်စန်းထင်တို့ရဲ့ သမီး ဆရာမလှလှဝင်းက ကိုရဲကို သူ့အဘွား ဒေါ်မွှေးကြည် ဝတ်စားတယ်ဆိုပြီး တအားကို ယူနေတာ။

ဒါကြောင့် ညနေတိုင်း ဆရာမ လှလှဝင်းက အိမ်ကို လာပြီး ကိုရဲလေးကို သူ့တို့ အိမ်ဘက် ခေါ်ခေါ်သွားတာ... တော် သတိမထားမိဘူးလား'

'ဪ... ငါ ဝင်းတံခါး ပိတ်မယ် လုပ်တုန်းက ဒီကောင် ဆရာမ လှလှဝင်း ခေါ်သွားတာကနေပြီး တစ်ယောက်တည်း ပြန်လာတာနေ ပါပေါ့'

'တော်သား ကိုရဲက လှလှဝင်းက ကာခေါ်ရင်ခေါ်၊ မခေါ်လဲ သူ့ ကသာ အဲဒီအိမ် သွားတာပဲ'

'မင်းကကော တို့သားလေးကို မင်းရဲ့အဒေါ် ဒေါ်မွှေးကြည် ဝင်စား ကုန်ဆိုတာ ယုံလား'

'ယုံလားဆိုတော့... သားရဲ့ စကားတွေက ဇာတိပြနေတာတော့ မမှန်ပဲ။ ကျုပ်အဒေါ် ဒေါ်မွှေးကြည် က သူ့သမက်ဦးမြကို မသေခင်က မောင်မြလို့ပဲ ခေါ်တယ်။ သူ့သမီး မိမိစန်းထင်ကိုလဲ စန်းထင်လို့ပဲ ခေါ်တယ်။

တော်တို့ ကျုပ်တို့ရဲ့ သား ကိုရဲ ကလဲ ဦးမြတို့စုံတွဲကို မောင်မြ၊ စန်းထင်လို့ပဲ ခေါ်နေလို့ တော် စကား တဝင်မကျ ဖြစ်နေတာ မဟုတ်လား'

ကိုညိုမြင်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ သူ့ သားဟာ ဒေါ်မွှေးကြည်ဝင်စား တယ်ဆိုတာ ဟုတ်များဟုတ်နေရော သလားလို့ တွေးလျက်သာ နေပါ တော့တယ်။

* * *

တစ်နေ့... အဲဒီနေ့က ကျောင်း ပိတ်ရက်ဖြစ်လို့ ကိုညိုမြင်တို့အိမ်မှာ မိသားစု လူစုံတက်စုံ ရှိနေပါတယ်။ ကိုညိုမြင်က အိမ်ရှေ့မှာ ပက်လက် ကုလားထိုင်နဲ့ မဂ္ဂစင်းတစ်စောင် ဖတ်နေတယ်။

မီးဖိုဆောင်ထဲမှာတော့ ကိုညိုမြင် ဇနီး သက်ရွှေနဲ့ သမီးကြီးဖြစ်သူ နွဲ့ဝါဝါတို့က ထမင်းဟင်းချက်နေကြ လေရဲ့။ ကျန်တဲ့ သားသမီး(၄) ယောက်က ကျောင်းက ပေးလိုက် တဲ့ အိမ်စာတွေ လုပ်နေကြတာပဲ။

အငယ်ဆုံးသား ရဲရင့်သူက 'တော့ အိမ်အောက် မြေကြီးပေါ်မှာ ကစား စရာ အိုးခွက်တွေနဲ့ ငမင်းဟင်းတွေ ချက်နေတာပဲ...'

ဒီကလေးက ကစားရင်

မိန်းကလေးတွေ ကစားတဲ့ ကစား နည်းပဲ ကစားတာကိုတော့ ကိုညို မြင် အစကတည်းက သတိ ထားမိပြီးသားပါ။

ထိုစဉ် သမီးကြီးနွဲ့ဝါဝါက စကားမစပ် သူ့အမေကို...

'အမေ ဦးမြ ဒေါ်စန်းထင်တို့မှာ ကျောင်း ဆရာမ လှလှဝင်း တစ်ယောက်တည်းပဲ မွေးထားတာလား'

လို့ လှမ်းမေးလိုက်သံကို ကိုညို မြင် ကြားလိုက်ရတယ်။

ကိုညိုမြင်ရဲ့ဇနီး သက်ရွှေက မဖြေရသေးခင် ကစားနေတဲ့ ကိုရဲ လေးက...

'မဟုတ်ဘူး၊ သမီးတစ်ယောက် ရန်ကုန် မှာ ရှိသေးတယ်'

လို့ လှမ်းပြောလိုက်တာကြောင့် ကိုညိုမြင် အံ့အားသင့်သွားပါတယ်။

သူ့သားပြောတာ ဟုတ်မဟုတ် သိချင်လို့ သတင်းစာနဲ့ မဂ္ဂစင်းတွေ တစ်ချပြီးတစ်ခု ဖတ်နေရာက လာ လိုက်ပြီး ကိုညိုမြင်ငယ်ယောက် မီးဖိုဆောင်ထဲ ဝင်ရဲ့လား... ဟယ်။

'သက်ရွှေ... ဘုရား ကိုရဲက ဦးမြ၊ ဒေါ်စန်းထင်... နို့မှာ ဆရာမ လှလှဝင်း အပြင် သမီးတစ်ယောက် ရန်ကုန်မှာ ရှိသေးတယ် ဆိုပါလား။ သူ့ပြောတာ ဟုတ်လား'

'ကျုပ်လဲ ရွာတွေဘက်မှာ အနေ ကြာသွားတော့ အဲဒါ ကောင်း ကောင်း မသိဘူး။ ဟိုအိမ်ဘက် လှလှဝင်းလားမှ မေးကြည့်တာပေါ့'

ဒီလိုနဲ့ ညနေပိုင်းတွင် ဆရာမ လှလှဝင်းက ထုံးစံအတိုင်း ကိုရဲလေး ကို သူ့အိမ်သို့ အလည်ခေါ်ရန်

ရောက်ချလာပါတယ်။

'လှလှဝင်းရေ သမီးမှာ ညီမလား အစ်မလား ရန်ကုန်ရောက်နေတာ ရှိလား'

'သမီးမှာ ညီမလေးတစ်ယောက်ရှိတယ် လေး လှလှလင်းတို့ ရန်ကုန်မှာ သူနာပြု ဆရာမ လုပ်လို့ ဦး ဘာလို့ မေးတာတုံး' 'ဪ... ကိုရဲလေးက ပြောတဲ့ စကားနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ဒီကလေးက ရမ်းသန်းပြောတာ လားလို့ သိချင်တာနဲ့ သမီးကို မေးကြည့်တာပါ'

'ဘာလဲ... ဦးက ဦးရဲသားကို သမီးအတွား ဝင်စားတယ်ဆိုတာ မယုံလို့လား'

'ယုံပါပြီဗျာ... ယုံပါပြီ' 'ယုံရင် ကိုရဲကို အိမ်ခေါ်သွားပြီ။ လာ ကိုရဲ မုန့်စားသွားကြစို့' ဆရာမလှလှဝင်းက ကိုညိုမြိုင်တို့ ရဲ့ အငယ်ဆုံးသားလေး ရဲရင့်သူကို လက်ဆွဲပြီး ခေါ်သွားလေရဲ့။

ကိုညိုမြိုင်ကတော့ သူ့မေးစေ့ကို လက်နဲ့ပွတ်ရင်း ဟိုရောက်ဒီရောက် စဉ်းစားနေလေသတတ်။

* * *

မောင်ရီသန်းချိန်ဝယ် ကိုရဲလေး ဦးမြို့ဒေါ်စန်းတင့်အိမ်ဘက်မှ ပြန်ချ လာပါတယ်။ သူ့လက်ထဲမှာလဲ ဖောက်လက်စ မုန့်ထုပ်ကလေးကို ကိုင်လို့။

'ကိုရဲ... မင်း အဲဒီအိမ်ဘက် ကြပ်ကြပ်သွား။ အဲဒီအိမ်က ခွေးက အလွန်ဆိုး လာတဲ့လူတိုင်း အလွတ် မပေးဘူး။ မင်းကို တစ်နေ့ ကိုက် လွတ်လိမ့်မယ် သိလား'

၂၅၆ နက္ခတ္တမောင်မြတ်ပုဂံစင်

ပဲ ပါတယ်။

အဲဒီခွေးထီးလေးကို နို့ခွဲတော့ လူ တောင်းသွားတယ်။ ဪ... ဦးမြို့ဒေါ်စန်းတင့်အိမ်က ရန်ကုန် ဆိုတဲ့ ခွေးကြီးဟာ ဒေါ်မွှေးကြည် ရှိတုန်းက ဦးလေးအိမ်က တောင်း သွားတဲ့ ခွေးကလေးက ကြီးလာတာ လေ'

ဦးဘဒင်ရဲ့ စကားအဆုံးလယ် ကိုညိုမြိုင်ရဲ့ စိတ်ထဲက "ဟုတ်ပါပြီ ဟုတ်ပါပြီ" လို့ ရေရွတ်လိုက်ပါ တယ်။ ကိုညိုမြိုင်က လူဝင်စားဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို လူတွေ မကြာတော့ ပြောဆိုနေကြတာတွေ သူ ကြားဖူး တာကြာပြီ။ ဒါပေမယ့် လူဝင်စား ဆိုသူတွေနဲ့ သူမတွေ့ဘူးနဲ့။

'အခု တွေ့မယ့် တွေ့တော့ လူ ဝင်စားဆိုတာ တခြားမကြည့်ဘဲ အများသိအောင် ကြေညာလိုက် တော့မယ်တဲ့။ "ကျုပ်သား ကိုယ် တိုင်က ဇမ္ဗူတွင် ရှားပါသကဲ့သို့ လူဝင်စားပါတဲ့ ဗျို..."

စာကြွင်း။ ။ ဤစာတ်လမ်းပါ လူဝင်စားမှာ တခြားသူ မဟုတ်ပါ။ စာရေးသူ၏သား ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ဆရာဝန်ဘွဲ့ ရရှိပြီး ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံတစ်ခုမှာ လုပ်ဆောင်နေပါ ပြီ။

ဆရာဝန်ဖြစ်သည်အထိ သား ကြီးငါးကြီးဆို လုံးဝ မစားပါ။ ထမင်းစားလျှင် လက်ဖက်သုပ် သို့မဟုတ် သင်္ဘောသီးသုပ်မှသာ စားတတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။

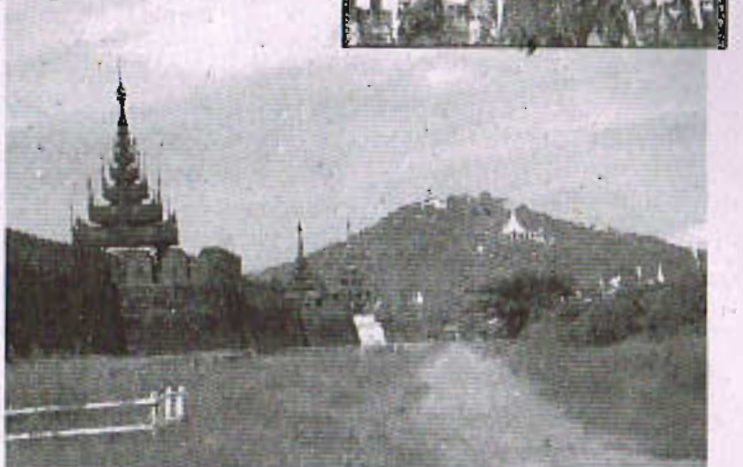
ဆရာ သညာမှူး

(မန္တလေး)ရန်ကင်းတောင်နှင့်

အပေကြီးကိုးမြို့ရှင်

ခွဲစိန် (တိုးချောင်ကြီး)

အမေကြီးပုလဲယဉ်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ (၇)ရက် မှာ စာရေးသူနဲ့ သူငယ်ချင်း ကလေးခု(ယခု လားရှိုးခိုတယ်)တို့ က ရန်ကုန်ရုံးချုပ်မှ မန္တလေးတိုင်း မြို့သို့ မန္တလေးမြို့ရှိ စား/ဖျော် လုပ်ငန်း လုပ်ငန်း(၂)ရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ ပါတယ်။ စာရေးသူနဲ့ စောလေးခုတို့ မတူနေထိုင်ကြပါတယ်။

တစ်ရက်မှာ သူငယ်ချင်း ဝမ်းဗိုက်အသင်းတွေနဲ့ မန္တလေး တောင် အရှေ့ဘက်တွင်ရှိသော ရန်ကင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူးထွက် ခဲ့ရုံ စိစဉ်နေတုန်း မန္တလေးမြို့ခံသူ မိမိနို့မှ...

'ကိုစိန်နဲ့ ကိုစောလေးတို့ ရန်ကင်း တောင်ကို ဘုရားဖူးထွက်လို့ဆို ရည်စား ထောင့်လား ရှိရင် ခေါ်သွားကြနဲ့နော်။ တကယ်လို့ ခေါ်သွားဖြစ်ရင်လဲ ဟောင်လို မှုလို ပြောဆိုဆက်ဆံကြ ရည်စားတွေ လိုဖို့ မဆက်ဆံကြနဲ့'

'ဒေါ်ရီရီရယ်... ကျွန်တော်တို့က လူမျိုးကြီးတွေပါ။ မန္တလေးရောက် လို့ ဘယ်မန်းသူနဲ့မှ ရည်စားမဖြစ် သေးပါဘူး။ ရှာတုန်းပဲ။ ဒါထက်... အကြောင်း ဒီလို တားမြစ်နေရ တာလဲ'

'ကိုစိန်တို့က ရန်ကုန်က ပြောင်း လာကြတော့ ရန်ကင်းတောင်က အစောင့်အရှောက်တွေ အကြောင်း မသိသေးဘဲကိုး။ မန္တလေးမှာ ကြီး ပြင်းကြတဲ့ မန္တလေးသူ/မန္တလေးသား သမီးရည်းစားတွေက ရန်ကင်း တောင်ကိုသွားဖို့ ရှောင်ကြဉ်ကြ တယ်။

သွားခဲ့ရင်လဲ မောင်လိုနမလို ပြောဆိုဆက်ဆံကြပြီး ပြန်လာကြ တယ်။ တကယ်လို့ သမီးရည်းစား လိုမျိုး ပြောဆိုဆက်ဆံလာခဲ့ကြရင် ပြဿနာတွေဖြစ်ပြီး ကွဲသွားကြ ရော'

'ဘယ်လို အစောင့်အရှောက်တွေ ရှိလို့လဲ၊ ဖာစ်မြစ်... လဲ၊ ပြောပြပါ လား' 'ရန်ကင်း... ဘင်ခြေ ရောက်ရင်

တောင်ခြေမှာ နတ်နန်းကြီးတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒီနတ်နန်းက အပေကြီး ကိုးမြို့ရှင်နဲ့ အမေကြီး ပုလဲယဉ်တို့ နတ်မောင်နမ နတ်နန်းလေ'

'ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်... မန္တလေး ရောက်ခါစက ရန်ကင်း တောင်ကို တစ်ခါ မျက်ဖူးပြီးပြီ။ နတ်နန်းကြီးကို ပြန်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ က... သင့်... ကြောင်းကို သိရင် ပြောပါနဲ့'

ဒါ... မှု စာရေးသူအား ဖြတ်၍ သမီးနန်းထုတ်လိုက်တာက... 'ဒါထက်... ကိုစိန်က သိုင်းဆရာ လဲ လုပ်နေတော့ ခွန်ချိန်ခွန်သာ နတ်အကြောင်းရော သိလား'

'နတ်သမိုင်းတော့ မသိဘူး။ သိုင်းပညာရှင်တွေ ကိုးကွယ်ကြ တယ်ဆိုတာပဲ ကြားဖူးပါတယ်'

ခွန်ချို၊ ခွန်သာ နတ်တွေကလဲ ဒီကိုးမြို့ရှင် နတ်သမိုင်းထဲမှာ အပါအဝင်ပဲ

ဒေါ်ရီရီက နတ်သမိုင်းကြောင်းကို စတင် ပြောပါလေတော့သည်။

'ပန်းတောင်းပြည်ကို စိုးစံသော မင်းလှစည်သူနဲ့ မိဖုရားကြီး ကုစိစိ ဒေဝီတို့တွင် သားတော်တစ်ဦးနဲ့ သမီးတော်တစ်ဦး ရှိတယ်။

သားတော်ကို အိမ်ရှေ့မင်းအရာ ပေးပြီး ကိုးမြို့၊ ကိုးတံခါး၊ ကိုးဖလား နဲ့ ကိုးဝားပိုင်သော အာဏာပိုင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် "ကိုးမြို့ရှင်" ရယ်လို့ နာမည်တွင်ခဲ့တယ်။

သမီးတော်ကိုတော့ ပုလဲယဉ်လို့ အမည်တွင်ခဲ့တယ်။ နာမည်လေးက ယဉ်နဲ့ လှပပေမယ့် ရာဇမာန်ကြီးပြီး ဝားရေး ကျွမ်းကျင်လှတာကြောင့် "နမတေးက အရင်၊ မောင်ကြီးဝား ကနောက်" ဟူ၍ပင် ပြောစမှတ် တွင်ခဲ့သူ တစ်ယောက်ပေါ့။

ကိုးမြို့ရှင် မင်းသားနဲ့ ညီမတော် ပုလဲယဉ်တို့ဟာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး အလွန် ချစ်ခင်ကြတယ်။ ငယ်စဉ် ကတည်းက တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ လူပျို၊ အပျိုဘဝ နဲ့ နေကြမယ်လို့ သစ္စာပြုထားကြ သတဲ့။

ဘုရင်ကြီး မင်းလှစည်သူကလဲ အထူး ယုံကြည်ချစ်ခင် အားထားရ သော အထိန်းတော်ကြီး ဗလ ကျော်ပင်ရဲ့ သားဖြစ်သူ မိုလ်ပျိုး မင်းကျော်စွာ(ကိုးကြီးကျော်)ကို သား တော်တစ်ပါးအဖြစ် မြှောက်စား သူကောင်းပြခဲ့တယ်။

'ကိုစိန်တို့ သိကြတဲ့အတိုင်း တို့

ကိုးကြီးကျော်ကတော့ ကြက်၊ အရက်၊ လောင်းကစား၊ မိန်းမနဲ့ အမြဲ ပျော်ပါးနေသူ တစ်ယောက်ပဲ လေ'

'ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်... စောလေးခူတို့ ကိုသန်းထွန်း၊ ကျော်မြင့်တို့ရဲ့ ဆရာကြီးပေါ့'

စာရေးသူမှ အရွှန်းဖောက်လိုက် သဖြင့် အားလုံးက ဝိုင်းဟားကြပါ တယ်။

'ဆက်ပြောမယ်... နားထောင် မင်းလှစည်သူရဲ့ မဟာမိတ်ဖြစ်တဲ့ သစ္စာတော်ခံ မိုင်းပြင်စော်ဘွား စောခွန်ကြည်ကို ကျိုင်းတောင်း စော်ဘွား စောသီဟက တိုက်ခိုက် တဲ့အတွက်ကြောင့် စောခွန်ကြည် ဘက်က ကူညီရန် သားတော်ကြီး ကိုးမြို့ရှင်နဲ့ မင်းကျော်စွာကို ကွပ်ကဲ ပြီး ရှမ်းပြည်သို့ တပ်တော် စေလွှတ် ခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် သူတို့ မရောက်မီ စောသီဟက စောခွန်ကြည်ကို အဆုံးစိရင်လိုက်လို့ မိုင်းပြည်နယ် ကို သက်ဆိုင်ရာ ရှမ်းမှူးမတ်တွေ ကို အုပ်ချုပ်စေပြီး ကျန်ရစ်သော စောခွန်ကြည်ရဲ့ လူမမည်သား နှစ်ယောက်ဖြစ်သော ခွန်ချိုနဲ့ ခွန်သာတို့ကို နေပြည်တော်ကို ခေါ် ဆောင်ခဲ့ကြတယ်။

နေပြည်တော် ရောက်တော့ မင်းကြီးအား အကြောင်းစုံ တင် လျှောက်ပြီး ခွန်ချိုနဲ့ခွန်သာ မင်းသား နှစ်ပါးကို ဆက်သလိုက်တယ်။

ဒီတော့ မင်းကြီးက ညီနောင် နှစ်ပါးကို မွေးစားကြဖို့ ခွန်ချိုကို သားတော်ကြီးကိုးမြို့ရှင်ကို အပ်ပြီး

ခွန်သာကို ပုလဲယဉ်က မွေးစားမ လို့ အပ်လိုက်တယ်။

မင်းကျော်စွာကိုတော့ ဆုတော် အပြင် ပုခန်းမြို့ကို အပိုင်စားမ လိုက်တယ်။ အဲဒီကတည်းကပဲ "ပုခန်းဦးမင်းကျော်" လို့ နာမည် တွင်သွားတာပေါ့။

ဒါပေမယ့် မင်းကျော်စွာက ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ကို သူ့ကို မွေးစားဖို့ မဟုတ်ဘဲ အတွက် ရှက်ပြီး မင်းကြီးအပေါ် မကျေနပ်ဘူး။ မင်းကြီး မအပ်ဘဲ အကြောင်းရင်းက မင်းကျော်စွာက သောက်စား မူးယစ်နေတယ်။ အပျော်ပါးလိုက်ကယ်။

တကယ်လို့ အပ်လိုက်ရင် မင်းသားတွေပါ ပျက်စီးသွားမှာပဲ မအပ်တာပါ။ ဒါကို မကျေနပ်ပြီး မင်းကြီးကို လုပ်ကြံပြီး သမီးတော် ပုလဲယဉ်ကို မိဖုရားမြှောက်မယ်လို့ ကျိတ်ကြံစည်ထားတယ်။

ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ အရွယ်ရောက် လာတော့ သူ့အကြံအစည်ကို ခွန်ချို ခွန်သာတို့က ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက် နိုင်ကြောင်း တွေးတောပြီး မင်းကြီး ကို ဥပါယ်တံမျှင့်ဖြင့် ပြည်နယ် သို့ ပုန်ထနေကြောင်း ခွန်ချို၊ ခွန်သာ တို့ကို စေလွှတ်၍ နှိမ်နင်းခဲ့ ကြောင်း၊ နှိမ်နင်းပြီးရင်လဲ ရှမ်းပြည် တွင် (၃)နှစ်တိတိ အုပ်ချုပ် သင့်ကြောင်း တင်လျှောက်တယ်။

မင်းကြီးက တကယ်ယုံကြည်ပြီး ခွန်ချို၊ ခွန်သာညီနောင်ကို ရှမ်းပြည် သို့ စေလွှတ်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ရှမ်းပြည်နယ်မှာက ပုန်ကန်ထမှု မှု မရှိဘဲ အေးငြိမ်းနေတာ တွေ့ တယ်။

ခွန်ချို၊ ခွန်သာ ညီနောင်ကလဲ မင်းအမိန့်အတိုင်း (၃)နှစ်လောက် မုန့်ဦးမယ်ဆိုပြီး နေထိုင်ကြတယ်။ မင်းကျော်စွာက ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ နောက်ပိုင်းမှာ သူ့ဘက် မဟာသားတွေကို စုစည်းပြီး နှိမ်နင်းတိုက်ခိုက်စားတာပဲ။ ဘုရင်ကြီး မိဖုရားကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ပြီး ဝမ်းနန်းကို လုယူလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် ကိုးမြို့ရှင်ကိုယ်တော် ကြီးက နမတော် ပုလဲယဉ်ကို ခေါ်ပြီး နေပြည်တော်က ထွက်ပြေးခဲ့ရ တယ်။

အဲဒီနောက် ယခင်က မင်းကြီးနဲ့ မိတ်ဟောင်းဖြစ်ခဲ့သော ကျောက် ပင်ရွာ သူဌေးကြီးဦးသာမြတ်ရဲ့ ဝမ်းမှာဝင်ပြီး ဆင်းရဲသားအသွင်ဖြင့် နေထိုင်ကြတယ်။

ဒေါ်ရီရီက ဇာတ်လမ်းကို ဖြတ် ခဲ့... နင်တို့ကို ပြောပြရတာ ငါဖြင့် မကျေနပ်ဘူးပဲ။

'ရယ်... ရယ်... ဘာမှမပူနဲ့၊ မဟာ... ကျော်မြင့် ရေခွေးကြမ်း မွေးယူစမ်း'

ဒုတိယအကြိမ် ကျွန်တော်တို့ လူစု ဝိုင်းဟားကြပါတယ်။ ဒေါ်ရီရီ က ရေခွေးကြမ်းသောက်ပြီး ဆက် ပြောတာက...

ကိုးမြို့ရှင်ကိုယ်တော်ကြီးက ညီမ တော်ပုလဲယဉ်ကို သူဌေးကြီးထံ အပ် ပြီး ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ကိုလဲ ရှာရင်း တိုင်းပြည်အခြေအနေကို စုံစမ်းဖို့ ခရီးထွက်ခဲ့တယ်။

အဲဒီအတောအတွင်းမှာ ပုလဲယဉ် ဟာ သူဌေးကြီးရဲ့ သားဖြစ်သူ မောင်လတ်နဲ့ မေတ္တာပျိုပြီး သမီး သဲသဲလေးကို မွေးကြတယ်။

ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ ညီနောင်လဲ (၃)နှစ်ပြည့်တော့ နေပြည်တော်ကို ပြန်လာတော့ မင်းကြီးနဲ့ မိဖုရားကြီး လဲ လုပ်ကြံခံရပြီး မွေးစားဖခင်နဲ့ မွေးစားမိခင် ကိုးမြို့ရှင်နဲ့ ပုလဲယဉ် တို့လဲ မရှိကြတော့ဘဲ ပုခန်းမင်း ကျော်စွာက နန်းလုထားကြောင့် သိလိုက်ကြတယ်။

ပုခန်းမင်းကျော်စွာက အကြံ သမား၊ ဒီလို နန်းဆင်း၊ ငါ့အရတာက ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ အတွက်သာ ဖြစ် ကြောင်း ပြော အသက်ကြီးရင့်၍

ဥပုသ်ဆောင်ဝင်ကာ တရားအား ထုတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း အယုံသွင်း ပြောဆိုပြီး ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့ကို ထီးနန်း အပ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီအတိုင်း မဟုတ်ဘူး။ မင်းကျော်စွာ ခိုင်းရာကို လုပ်ပါ မယ်ဟူသော ကတိသစ္စာရေကို တိုက်ပြီး သစ္စာပြုစေခဲ့တယ်။

အဲဒီနောက် မင်းကျော်စွာက ကိုးမြို့ရှင် ပျောက်နေတယ်။ ခွန်ချို၊ ခွန်သာညီနောင်က ရှာပြီး ခေါင်း ဖြတ်သတ်ပြီး ဆက်သပေးပါ။ ကတိ သစ္စာကို မပျက်စေပါနဲ့လို့ ပြောကြား တာကြောင့် ခွန်ချို၊ ခွန်သာတို့မှာ အကျပ်တွေ့တော့တာပဲ။

ကတိသစ္စာလဲ မဖျက်ခဲ့ဘူး။ ဒီလို နဲ့ ရှာလိုက်တာ ကိုးမြို့ရှင်ကို တွေ့ တော့တာပေါ့။

ဒီတော့ ညီနောင်နှစ်ပါးက မွေးစား ဖခင်ကို မသတ်ရန်နိုင်ကြောင်း၊ ကတိသစ္စာရေကိုလဲ သောက်ထား ရကြောင်းကို ကိုးမြို့ရှင်အား တင် လျှောက်တော့ အဖေကြီး ကိုးမြို့ရှင် က "မပူနဲ့" လို့ဆိုကာ သူ့အမိဋ္ဌာန် ပြုပြီး သူ့ဦးခေါင်းကို ဟိုယံတိုင်ဖြတ် ပေးလိုက်တယ်။ ကိုးမြို့ရှင်လဲ နတ် ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ခွန်ချို၊ ခွန်သာ ညီနောင် သာ ကိုးမြို့ရှင်ရဲ့ ဦးခေါင်းပြတ်ကြီး ကို သယ်ယူပြန်လာစဉ်မှာ မင်းကျော် စွာက လမ်းခုလတ်ရှိ ဝေးချိုတောင် စံကားဝါပင်ရိပ်စခန်းကနေပြီး သူ့ တပည့်သားမြေးတွေနဲ့ ခွန်ချို၊ ခွန်သာကို ဖမ်းပြီး သတ်ပစ်လိုက် တယ်'

မဟုတ်မခံ ပြောတာတတ်သူ ကိုသန်းထွန်းက မှတ်ချက်ပေးလိုက် ပုံက...

'ဟာ... အဖေကြီးကိုးမြို့ရှင်က မွေးစားသားတွေအပေါ် တယ်ပြီး မေတ္တာစေတနာ ထားပါလား၊ ချီးကျူးစရာပဲ။ တို့ကိုကြီးကျော်က တော့ အတော် အကြံပက်စက်တယ် နော်'

'အဲဒါ မင်းတို့ဆရာကြီးပေါ့၊ ဟား...ဟား'

ဒေါ်ရီရီမှ...

'အို... အရမ်းမဝေဖန်နဲ့၊ တို့ သိ သလောက်ပြောတာ၊ နတ်သမိုင်း တွေက အမျိုးမျိုး ကွဲပြားနေတယ်။ နတ်သမိုင်း သုတေသီ ရေးသားနေ တဲ့ စာရေးဆရာတွေက မှတ်ချက် ပေး ရေးသားထားတာတွေ ဖတ်ဖူး တယ်။ ကဲပါ... ဆက်နားထောင်ဦး'

သေဆုံးသွားတဲ့ ခွန်ချို၊ ခွန်သာလဲ နတ်စိမ်းတွေ ဖြစ်သွားပြီး စံကားဝါ ပင်ကို လှဲချလိုက်ရာ မင်းကျော်စွာနဲ့ အပေါင်းပါ အချို့လဲ သေဆုံးကြပြီး နတ်တွေ ဖြစ်သွားတာပေါ့။

တစ်ခါ နတ်ဖြစ်သွားတဲ့ ကိုးမြို့ရှင် က 'သူ့နမ ပုလဲယဉ်ကို နတ်တို့ တန်ခိုးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ သမီး တစ်ယောက်မိခင် အိမ်ထောင်ရှင် ဘဝ ရောက်နေကြောင်း မြင်လိုက် တယ်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက အလွန်ချစ်ခဲ့ တဲ့နမလေး ဖြစ်တာကြောင့် လူ့ဘဝ မှာ မထားတော့ဘဲ အသက်ကို နတ်ပြီး နတ်ဘဝကို ခေါ်ယူလိုက် တယ်။

ဒီလိုပဲ ပုလဲယဉ်ကလဲ သူ့သမီး လေး သဲသဲလေးကို မခွဲနိုင်တာ ကြောင့် ကြောင်ယောင်ဆောင်ပြီး ပုခက်တွင်း အိပ်ပျော်နေတဲ့ သမီး ငယ် သဲသဲလေးအပေါ် ခုန်ဆင်း လိုက်တယ်။ သဲသဲလေးလဲ လန့်ပြီး သေဆုံးသွားပြီးနောက် နတ်ဖြစ် သွားတော့တာပဲ'

ပုလဲယဉ်ခင်ပွန်း မောင်လတ်လဲ ဇနီးနဲ့သမီး သေဆုံးတာ မြင်တွေ့ပြီး တော့ ရင်ကွဲနာကျပြီး သေဆုံးသွား တယ်။ သူလဲ နတ်ဖြစ်သွားတာပေါ့။

အခုကိစ္စနဲ့တို့ ကိုစောလေးခူတို့ ယခင် သွားစဉ်က ပြင်တွေ့ခဲ့တဲ့ နတ်နန်းဟာ အဖေကြီးကိုးမြို့ရှင်နဲ့ အမေပုလဲယဉ်တို့ ရဲ့ နတ်နန်းပဲ။ ရန်ကင်းတောင်ကို စောင့် ရောက်နေကြောင်း ကြားဖူးတယ်။

နတ်မောင်နှမပိုင်ရာ နယ်မြေဖြစ်တာ ကြောင့် ရန်ကင်းတောင်ကို ရောက်လာတဲ့ သမီးရည်းစားတွေကို မောင်လို နမလို နေပူ ကြိုက်တယ်။

သမီးရည်းစားပုံနဲ့ ဆက်ဆံပြောဆိုခွင့် ပြုကြပေမယ့် တစ်ဦးတစ်ဦး ကျောင်းသွားကြ ရေး၊ ကဲ... သိကြပြီလား'

မန္တလေးရှိ ရန်ကင်းတောင်ဘုရား သို့ ဘုရားပူထွက်မယ့် ဓမ္မဗိတ်တွေ အပေါင်းများထဲမှ ငယ်ရွယ်နုနယ် သော သမီးရည်းစားများ သတိထား ဆင်ခြင်နိုင်စေရန် မန္တလေးတွင်နေ စဉ်က ကြားသိခဲ့ရသော အကြောင်း အရာအား အသိပေး ရေးသားလိုက် ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဦးစိန်(တိုး)ချောင်ကြီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၆၀၀/-ကျပ် (နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကျပ်) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၁၀-ပထမထပ် ၂၉-လမ်း(အထက်) ပန်းဘဲင်လမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း မြို့နယ်

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇၇

၀၉-၄၄၃၂၅၅၂၂၀

တောင်ပေါ်ရွာ သေးငယ်သောစာပေ

ပထမဆုံးကဏ္ဍ၊ နောက်ဆန်းလင် (စီအေ)

၂၀၁၀ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ...

မိုးနောင်းအချိန် ကာလ ဖြစ်သော်လည်း ကရင်ပြည်နယ် တောင်ပေါ်ဒေသ တွင် မိုးက အဆက်မပြတ် ရွာသွန်း ရှိ ကောင်းနေဆဲဖြစ်သည်။ "ပန်ဝါ" ဟူသော အရင်သည် တစ်ချိန်တုန်း က တောတွင်း လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ ဝါ ကြီးစိုးမင်းမူရာ (...)တစ်ရင်း

ရွာနချုပ် အခြေပြုရာ နေရာဖြစ်ခဲ့သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းနောက်ကွင်း ဒေသတွင်း အခြေအနေများ လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ပန်ဝါသည် လူ့စဉ်ကလေး ပွဲဖြိုး တိုးတက်သော ပြီးတစ်မြို့အဖြစ် မြင်တွေ့လာရလေသည်။

ရီဖွေ၊ ဆော့လော် အစရှိသော ဂုဏ်သင်္ဂဟမြို့ ယုသားမက ငြိမ်းကြီးနားအထိ သွားလာရုံဖြင့် ၃၀ မော်တော်ကား လမ်း ဝေးလံလာသည်။ ထိုအရပ် ဒေသသည် တရုတ်နိုင်ငံနှင့် နီးကပ် နှာ တည်ရှိသဖြင့် တရုတ်နိုင်ငံကို လမ်းပန်း အဆက်အသွယ် အဆင် ပြေချောဖွဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။ တောတောင်ထူထပ်ပြီး ပေ (၆၀၀၀)ကျော်ထိရှိသော တောင် တက်တောင်ဆင်းခရီးက များပြား သည်။ ဘောလုံးကွင်း၊ တစ်ကွင်း၊ တစ်ကွင်း... နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၆၀

မျှရှိသော မြေပြင်ညီပင်လျှင် ရှားပါးလှ၏။

တောင်ကျချောင်း အားလုံးသည် ဧရာဝတီမြစ်ဖျားက မေ့မြစ်ထဲသို့ သာ အားလုံးစီးဝင်ကြသည်။ တောင်ပေါ် ထင်းရှူးတောများကို တောင်အမြင့်ပိုင်း နေရာများတွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

ဒီဇင်ဘာလကုန်ပိုင်း အချိန်ဆိုလျှင် မြောက်ဘက်ကောင်းကင်ကို တိုးထွက်နေသော ဆီးနှင်းဖုံးလွှမ်းနေသည့် ငွေရောင်တောင်ထွတ်ကြီးကို တွေ့မြင်ရလေ့ရှိသည်။ [အရှေ့တောင်အာရှတွင် ဤတစ်နေရာမှာ မြင်တွေ့ရသော သဘာဝအလှဖြစ်သည်။]

ဒေသခံတို့သည် ကချင်တိုင်းရင်းသား စာရင်းဝင်သော ဖရူနှင့် လေ့ရှိတိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြပြီး သူတို့ကိုယ်ပိုင်စကားဖြင့်သာ ပြောဆိုကြသည်။ ရာစုဝက်လောက် အချိန်ကာလကြာအောင် နယ်မြေ မငြိမ်းချမ်းခဲ့သဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ကင်းဝေးပြီး အဆင်းရဲဆုံး နေရာများဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဒေသခံများအားလုံး တောင်ယာ စိုက်ပျိုးခြင်းကိုသာ လုပ်ကိုင်ကြပြီး စာမတတ်သူက လူများစု ဖြစ်လေသည်။

နုနုလွင်သည် ဖန်းမော်ဇာတီ ဖြစ်သော ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းက ဆင်းလျှင် အစိုးရဝန်ထမ်းအဖြစ် မခန့်ထားသေးမီတွင် (NGO) အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက်လုပ်

ကိုင်ရင်း ထိုအလုပ်အကိုင်မှာပင် မြဲနေလေသည်။

သူမ၏ လုပ်ငန်းတာဝန်မှာ အထက်ဖော်ပြပါ တောင်ပေါ်ဒေသ မြို့ရွာများရှိ ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားများ၏ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှု အလုပ်များဖြစ်ရာ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာကို သွားလာလုပ်ကိုင်ရသည်မှာ ထုံးစံဖြစ်၏။

ယခုတစ်ခေါက်တွင် နုနုလွင်သည် လုပ်ငန်းတာဝန်ဖြင့်ပင် ပန်ဝါကို ရောက်ရှိသည်မှာ တစ်ပတ်ခန့် ရှိပြီ။ ဆော့လော်မြို့အနီးမှ မျှော်ချောင်ရွာသို့ သွားရမည်။

တစ်နေ့တာလုံး ကားမောင်းရမည့် ခရီးဟုလောက်သာ သိထားသည်။ (4) WHEEL WAGON ကားငယ်လေးဖြင့် သွားရမည်ဖြစ်ပြီး ခရီးသည် (၅)ဦးတွင် နုနုလွင်တစ်ယောက်သာ မိန်းမသား ပါသည်။

ကားမထွက်မီကတည်းက မိုးကရွာလိုက် တိတ်လိုက်နှင့် တောင်ပေါ်ရာသီဥတုသည် အလွန်အေးသဖြင့် ကားတံခါးမှန်ကို မဖွင့်နိုင်ဘဲ အလုံပိတ်ထားပြီး မောင်းရသည်။

ခရီးတစ်လျှောက်သည် မြေပြန့်လွင်ပြင်မှာ မောင်းနှင်ခြင်း မရှိ။ တောင်တက်နှင့် တောင်ဆင်းကိုသာ မောင်းနှင်နေရသည်။ ဥပမာပြရလျှင် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူး တောင်တက်ကားလမ်းနှင့် ဆင်ဆင်တူလေသည်။ ကျိုက်ထီးရိုးလမ်းထက် လမ်းက ကြမ်းတမ်းလေသည်။

တစ်နေရာကို အရောက်တွင် ကား ခေတ္တ နားမည်ဟု ဆိုသဖြင့်

အားလုံးနှင့်အတူ နုနုလွင်လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ မကြာခင်ပေါ်ရွာကလေးတစ်ရွာသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပြီး အိမ်ခြေနည်းပါးလွန်းလှသည်။ (၁) အိမ်လောက်မျှသာ ရှိပေလိမ့်မည်။ ရွာနာမည်ကိုလည်း မသိရှိရ။ ကားနှင့် မနီးမဝေး တစ်နေရာတွင် ရွာခံတိုင်းရင်းသူ အဘွားကြီး နှစ်ယောက် ထိုင်နေသည်ကို မတွေ့ရသဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်ပါ နုနုလွင် ရောက်ရှိသွားသည်။

ထင်းအဖြစ်အသုံးပြုရန် သစ်တောခြောက်များ ထည့်ထားသော နောက်လွယ်လှိုင်းနှစ်ခုသည် ကုန်မှာ တွေ့မြင်ရသဖြင့် ထင်းမျိုးတောင်အောက်မှ တက်လာကြပြီး ဖြစ်ဟန်တူပေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်လုံး လည်ပင်းတွင် ရောင်စုံပုတီးများ ဆွဲထားသူကို တွေ့မြင်ရသည်။ ကွမ်းစားလှူ၍ နှုတ်ခမ်းတွေကလည်း နီခဲ့တတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသော နုနုလွင်ကို နှစ်လိုဖွယ်ရာ အပြောပြကြိုဆိုနေကြသည်။

'အဘွားတို့ရွာက နာမည် ဘယ်လိုပါသလဲ၊ အဘွားတို့ ထင်းမျိုး တောင်အောက်က ထက်လက်တာ ထားထားတော် ဟောပေါ့နော်၊ ထင်းမျိုးသာဆိုရင် ယဇ်ပိုင်ဘူး'

အဘွားတို့က ပြုံးရယ်ရင်း သူတို့တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကားပြောပြန်ပြောသည်။ ထိုအခါမှ အဘွား

မယောက်သည် မြန်မာစကား မတတ်ကြောင်း သိရလေသည်။ ဤ ဒေသရှိ မြောက်ကြီးပိုင်းလူများက မြန်မာလို မပြောတတ်တာများပြား၏။

နုနုလွင်တို့ ခရီးသွားရာသည် ကားပေါ်မှာ ဆောင်ပါလာသော ဆန်နှင့် ဝမ်းချက်သည်။ ရွာခံတွေ့ရက ပိန်းဥ၊ မုန်ညင်း၊ သည်တို့ကို ဝယ်ပြီး မုလယ်စာ စားလိုက်ကြသည်။

ပိုသောသာ ချက်ပြုတ်ပြီးနောက် ကျွတ်ထင်းနှင့် ဟင်းတွေကို အိမ်ရှင်တွေကို ပြန်ပေးခဲ့လိုက်သည်။ သူတို့အထဲက ခက်ခဲလှသည်။ မီးမွှေးရန် ဝမ်းတစ်ချောင်းရရှိဖို့ပင် လွယ်ကူမည် မဟုတ်ပေ။

ရွာထဲတွင် သက်ကြီးရွယ်အို လူတချို့ကိုသာ တွေ့ရ မြင်ရသည်။ ပျာစာခါမှသာ လူစုံသည်ဟု ဆို၏။ မြင်တွင် လေအလွန်တိုက်ခတ်ပြီး အေးလွန်းသဖြင့် နုနုလွင် ကားထဲသို့ စာစောင်နေလိုက်သည်။

လေလုံခြုံငြိမ် ကားအင်ဂျင်ကမူနေပြင်းကြောင့် ကားထဲ ရောက်သည်မှာ မွှေးသွားလေသည်။ မကြာမီ ဝိုင်းနေရာမှ ရှေ့ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ်၍ ညနေ (၄)နာရီဆိုလျှင်ပင် နေလုံးကြီး မျောက်ကွယ်သွား၍ မိုးချုပ်လေပြီ။ မုလယ်စားရောင် ကွယ်ပျောက်သွားရန်တွင် မျှော်ချောင်ရွာသို့ သူတို့က ဆိုက်ရောက်သွားခဲ့သည်။

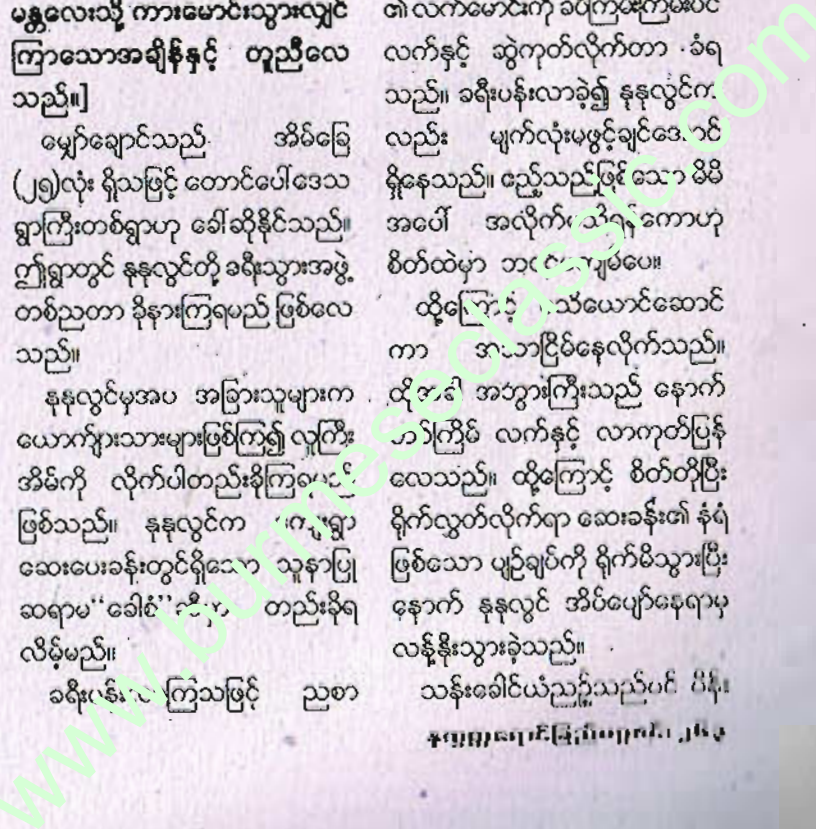
စားသောက်ပြီး ခြေလက်များ ဆေးကြော၍ အိပ်ရာဝင်ရန်သာ ပြင်ကြသည်။ လျှစ်စစ်စစ် မရှိခြင်းကလည်း လူများကို စောစောအိပ်စေသည်။ တောင်ပေါ်ဒေသတွင် ခြင်္သေ့ လုံးဝ မရှိသဖြင့် ခြင်္သေ့ထောင် ထောင်ရန် မလိုအပ်ပေ။ ဤတစ်ခုကတော့ ကောင်းမွန်လှပေသည်။

ညသန်းခေါင်ကျော် အချိန်တွင် ဦးထိန်းတစ်ရပ်လုံး ထပ်မံပြန်သွားသည့် တိုင်းရင်းသူ အဘွားကြီးတစ်ယောက်သည် နုနုလွင် အိမ်သွင်းနေသော ဘောင်ထိသို့ ရွှေ့ကာလာသည်။ သူမ၏ မျက်နှာထားက တင်းမာနေသဖြင့် တစ်နာရီခွဲခန့် ရှိ၏။

ထိုအဘွားကြီးသည် ကိုယ်တစောင်း လုံးအိပ်နေသော နုနုလွင်၏ လက်မောင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် လက်နှင့် ဆွဲကုတ်လိုက်တာ ခံရသည်။ ခရီးပန်းလာခဲ့၍ နုနုလွင်က လည်း မျက်လုံးဖွင့်ချင်ဒေသန်ရှိနေသည်။ ညဉ့်သည်ဖြင့် သော့မိမိအပေါ် အလိုက်မသိရန် ကောဟု စိတ်ထဲမှာ ဘာလဲဟု မှပေ။

ထို့ကြောင့် သံယောင်ဆောင်ကာ အသာငြိမ်နေလိုက်သည်။ ထိုအခါ အဘွားကြီးသည် နောက်ဘက်ကြိမ် လက်နှင့် လာကုတ်ပြန်လေသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်တိုပြီး ရိုက်လွှတ်လိုက်ရာ ဆေးခန်း၏ နံရံဖြစ်သော ပျဉ်ချပ်ကို ရိုက်မိသွားပြီး နောက် နုနုလွင် အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နိုးသွားခဲ့သည်။

သန်းခေါင်ယံညဉ့်သည်ပင် ပိန်းနက္ခတ္တဇာတ်မြေပြင်ပရောင်း

ပိတ်နေအောင် မည်းမည်းရှိတယ်။ ဦးစွာ ဦးခေါင်းနံဘေးတွင် ချထားသော မျက်မှန်ကို ရှာရသေးသည်။ ပါဝါ လေးရာကျော်နေသော မျက်မှန် မတပ်ရလျှင် နေခင်းမှာပင် မျက် မမြင်သာသာဘဝ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် အိတ်ဆောင်တတ်မီး ဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ အဘွားကြီးကို မတွေ့မြင်ရ၍ အိတ်မက်ပေးဟု အောက်မေ့လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆက်လက် အိတ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

ထိုသို့ အိတ်မောကျသွားစဉ် စောစောက အဘွားကြီး ဒုတိယ အကြိမ် ထပ်မံ ရောက်ရှိလာပြီး လက်နှင့်ကုတ်၍ နှိုးခြင်းခံပြန်လေ သည်။ နုနုလွင်သည် ယခုတစ်ကြိမ် နှိုးပြန်သောအခါ အခြေအနေကို သဘောပေါက်သွား၏။ ဖယောင်း တိုင်မီး ထွန်းပြီး ခေါင်းရင်းဘက်မှာ စိုက်ထားလိုက်သည်။

အိတ်ရေးလည်း အတော်အတန် ဝသွားခဲ့ပြီ။ နာရီကို ကြည့်လိုက် တော့ နံနက်(၃)နာရီကျော်ကျော် ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက် ခုတင်တစ်လုံး တွင် အိပ်နေသူ ဆရာမ "ခေါ်စံ" ကို နှိုးကြည့်တော့ နှိုးမရပေ။

သူမကို ဆက်လက်မနှိုးတော့ဘဲ မီးရောင်အောက်တွင် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသော ဆေးပေးခန်းထဲ ကို လေ့လာကြည့်နေမိသည်။ ထို အခါမှ အခန်းထဲမှာ ဘုရားစင် မရှိ တာကို သတိပြုမိသည်။

ဘုရားစင်နေရာတွင် ဘာသာခြား တို့ ကိုးကွယ်သော ပုံတစ်ပုံကိုသာ ခေါင်းရင်းနံရံတွင် ကပ်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ခရီးပန်းလာ၍ ဘုရားရှိခိုးဖို့ပင် မေ့လျော့ပြီး ညဉ့်ဦးပိုင်းကာလတုန်း က အိပ်ရာမှာ ထိုးဝင်အိပ်ပျော်သွား မိသော ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်မိ လေသည်။

ထို့ကြောင့် အိပ်ရာမှာပင် ထိုင် လျက်မှ ခေါင်းရင်းဘက်ကို မျက်နှာ မှု၍ ဘုရားရှိခိုး နောက် ငါးပါးသီလ ခံယူပြီးလျှင် ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေလိုက် သည်။ ထို့နောက် ဆက်လက် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပြန်သည်။

နံနက်ခင်း အိပ်ရာမှနိုးလျှင် ည တုန်းက မိမိ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရပုံကို ဆရာမ "ခေါ်စံ" အား ပြောပြပြီး နောက် ဆေးပေးခန်းအကြောင်း မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်လေသည်။

'ဟုတ်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ပိုဦးကျ အချိန်ကာလတုန်းက ပိုဟင်း ချက်စားပြီး ပိုထောက်လို အတွားကြီးစစ်ယောက် ရောက်လာခဲ့ဖူးပါတယ်။ ရောက်တာ သိမ် နောက်ကျလို အဲဒီအတွား အသက် ဖမိ တော့ဘူး။

အတွား(ဆေး)ဆုံးဆော့ မနေ့ညက ဒေါက်တာအိမ်ဆွဲ ဆုတံပွဲပေးပို့ သူက ဆုတံပွဲမှာ စွဲနေတယ်ထင်တယ်။ ခုလို ဆုတံပွဲမှာ တက်အိမ်ရင် ဒေါက်တာလို တွေ့ကြုံရတယ်ဟာ'

'ဟဲ့... အဲဒီလို ခြောက်လှန့် တတ်ရင် ညဉ့်ဦးကတည်းက ငါ့ကို ဘာလို့ ကြိုတင်မပြောရသလဲ'

'သည်းခံပါ ဒေါက်တာ... ကျွန်မ ပြောရင် ကောင်းမလား စိတ်ကူးမိ ပါသေးတယ်။ ဒေါက်တာကို ကြည့် ရတာ မကြောက်တတ်ဘူးထင်မိလို့ မပြောဖြစ်လိုက်တာပါ'

နုနုလွင် ဤစကား ဆက်လက် ပြောနေလျှင်ပင် မိမိက ကြားမိရုံ ပြောနေသည့်ကိန်း ဆိုက်မိရုံ သည်။ စင်စစ် ဆရာမ "ခေါ်စံ" သည် ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားပြုစု ဘာသာခြားကိုသာ ကိုးကွယ်မိ သည်။

ဤကဲ့သို့သော ပရလောကကား အပေါ် အမြင်မှာ မိမိကိုးကွယ်မိသော ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ထပ်ထူမကျတတ် ပေ။ ထို့ကြောင့် စကားကို ဤမျှမျှ မှသာ ရပ်ထားလိုက်ရလေသည်။

အစ်အစဉ်အရ မျှော်ချောင့်မျှ တွင် တစ်ညတာ အိပ်စက်ပြီး နံနက် ခင်းမှာ ရှေ့ခရီး မဝေးလှသော ဆော့လော်မြို့ဆီသို့ ခရီးဆက်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ဤဆေးပေးခန်းမှ ပရလောက သား ခြောက်လှန့်တတ်သော နုနုလွင် ပေါ်မှာ ဆက်လက်အိပ်စက်ရန်လျှင် မရှိတော့ပေ။ မနေ့ညက အပြစ်တင် ကို ထပ်မံ ကြုံတွေ့ရန်လည်း မရှိ တော့ပါ။

နံနက်စာ စားပြီးချိန်တွင် မိမိက ပေါ်မှ မျှော်ချောင်ရွာလေးကို တွေ့ မိရုံ ခိုင်းပြီး ရှေ့ခရီးသို့ ဆက်လက် လှည့် ရွာလာခဲ့ကြလေသည်။ နေရပ်ထဲ မျှော်ချောင်ရွာ။

စာကြွင်း... ရန်ကုန်ကို သင်တန်း တစ်ခု တက်ရောက်ရန် လာမိမိ ဒေါက်တာနုနုလွင် (အမည်မရှိ) ပြောပြသော ဖြစ်ရပ်ကို သိရှိ ရေးဖွဲ့ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီစေ)

ကိုသစ္စာသည် မဟာမြိုင်အတွင်း မြို့မနေ ဝိဇ္ဇာရှင်တို့နှင့် ထိတွေ့ ဆက်ဆံမှုများ ရှိခဲ့၏။ အာရုံစိုက် ရှိရာ ထိတွေ့ဆက်ဆံသည် ဆို ကိုသစ္စာလည်း အမြင်တတ်၊ အကြား တတ်၊ အနံ့တတ်၊ အထိအတွေ့ တတ် စသော အာရုံခံစားမှုများနှင့် ကိုသစ္စာလူသားအသွင် တွေ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုဖြစ်စဉ်တို့၏ အစပိုင်းတွင် ကိုသစ္စာ၏ မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်း မှာ သူ့ကို ရူးသွားပြီဟု ထင်ခဲ့ ပြန်၏။

သူတွေ့ရသော ဖြစ်စဉ်တို့ကို ကိုသစ္စာမှ လက်မခံသောကြောင့် ကိုသစ္စာ၏ များ ရေးသား၍သာ စိတ် ကို ဖြေခဲ့ရပါ၏။

ဝိဇ္ဇာရှင်တို့သည် ကိုသစ္စာကို နှိုးနှိုးစွာ ချီးမြှင့်ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေ မိမိကို နှိုးကြားရှင်သန်စေသော စိတ်လေ့ကျင့်ခန်းများကို လေ့ကျင့် မိမိပါ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် လေ့ကျင့်သား မိမိသာအခါ ကိုသစ္စာ၏ အာရုံစိုက်ခါး မျက်မှ ဝင်ရောက်လာကြလေ၏။ ကိုသစ္စာသည် ယောဂီအသွင် တွင် မြို့ကို ဆင်မြန်းသူ၊ ရဟန်း၊ စာပေပုံ ဟန်အမျိုးမျိုးနှင့် ရောက် ကြပါ၏။

ထိုသို့သတ္တန်၊ အဋ္ဌေသတ္တန် စသည့် ဝိဇ္ဇာတို့၏ ဖန်တီးမှုဖြစ် ကြောင်း ကိုသစ္စာ၏ ဉာဏ်အမြင် မှ ရှင်းလင်းစွာ သိလာ၏။

ထိုသို့သူများအတွက် ရှင်းပြရန် ကိုသစ္စာ၏ လူကြီးတစ်ယောက်

စက်ပျက်လုံးပိုင်ရှင်

ထူးဆန်းသော လူတစ်ယောက်အကြောင်း

အိတ်မက်သလို ဖြစ်နေ၏။ အလွန် အသိခက်သော ဝိဇ္ဇာရေပညာရပ် သဘောတို့ကို ပြန်ပြောပြရန် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။

ကိုသစ္စာသည် ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် ဆက်သွယ်မှု ရှိနေခြင်းမှာ ဘဝ အဆက်ဆက်က အထုံပါရမီရှိသော ကြောင့်ဟု ဆိုနိုင်ပါ၏။

"ပါရမီ" ဆိုရာတွင် ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ တန်ခိုးရှိခြင်း၊ တန်ခိုး မဲ့ခြင်း သဘောများ ပါဝင်၏။ ထို သဘောတရားတို့သည် ဝိဇ္ဇာ ဘဝ အဆက်ဆက်က ပြုစုခဲ့သော ကံ၏ အကျိုးဆက်မက... ဖြစ်ပါ၏။

အိတ်မက်သလို ဖြစ်နေ၏။ အလွန် အသိခက်သော ဝိဇ္ဇာရေပညာရပ် သဘောတို့ကို ပြန်ပြောပြရန် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။

"ပါရမီ" ဆိုသော အဓိပ္ပာယ်ကို မြင်မြတ်သောသူတို့၏ အလုပ် ဟူ၍ ဆို၏။ "မြင်မြတ်သူ" နှစ်ယောက်မှာ အတ္တကို ပယ်၍ "လေး"ကို ဦးစား ပေး၏။

ငါ့အတွက်ထက် အများအတွက်၊ နိုင်ငံအတွက် အမျိုးဘာသာ သာမန်အတွက်ကို ဦးစား လားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကိုသစ္စာသည် ဘဝအဆက် ဆက်က ပါရမီဖြည့်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သဘာဝအတိုင်း အမေမေ့သည် မျက်စိ(၂)လုံးအပြင် ယနေ့ခေတ် တွင် စကြဝဠာကို မြင်နိုင်စွမ်းသော နဂါးကျောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၆၅

သိပ္ပံကိရိယာများကဲ့သို့ မျက်စိအပို (၂)လုံး ပါဝင်နေသည်ဟု ဝိဇ္ဇာရှင် တို့က ပြောပြ၏။

ထိုသို့ပါဝင်ခြင်းတွင်...

၁။ ညာဘက်အတွင်းနက်ပိုင်း ဟုတ်မျက်စိ တည်ရာအောက်တွင် တစ်လုံး

၂။ ဘယ်ဘက်အတွင်းနက်ပိုင်း ဟုတ် မျက်စိတည်ရာအောက်တွင် တစ်လုံး

(၂)လုံး ပါဝင်ကြောင်း ပြောလေ ၏။

ထိုအချက်ကို မည်သူမျှ မမြင်နိုင် ခြင်း၊ ကိုသစ္စာကိုယ်တိုင်လည်း မသိ ခြင်းတို့ကြောင့် မထူးခြား မဖြစ်နိုင် သော်လည်း... ထူးခြား ဖြစ်နိုင်သော လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခု ဖြစ်နေလေ၏။

ကိုသစ္စာ၏ မျက်စိ(၂)လုံးသည် အလင်းတန်းတို့ကို စုပ်ယူနိုင်၏။ နေ၏ အလင်းရောင်ခြည်မှ ရောင်စဉ် (၇)သွယ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ထို ရောင်စဉ်တို့နှင့် စကြဝဠာမိုး ကောင်းကင်ပေါ်တွင် အရိပ်ထင်စေ သော သတ္တိ ရှိ၏။

ဤဖြစ်စဉ်များကို စိတ်ကူးယဉ် ရေးသားတင်ပြခြင်း မဟုတ်... ကိုသစ္စာကိုယ်တိုင် မသိသည်ကို ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က ထုတ်ဖော်ပြောပြ၍ သိရခြင်းဖြစ်၏။

ပြောပြသူတို့မှာ မဟာဗျိုင်ဝက်ပါ တောင်မှ ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဦးပညာဗလ၊ အဘဘိုးမင်းခေါင် နှင့် ဦးပကာဝိဒအရှင်တို့ ဖြစ်ကြ သည်။

စက်သမား မျက်လုံးများကိုပိုင်ဆိုင် ထားသောကြောင့် ကိုသစ္စာသည် မြန်မာလူမျိုး၏ ဖယ်အိမ် သည်ကိုမည် သိ၏။ သိအိမ်သည်ကို ၂၆၆ နေရာပြင်ခြင်းပုဂံစင်

လည်း သိလေ၏။ မြန်မာလူမျိုးကို လည်း မြင်လေ၏။

သူ့ကိုယ်တိုင် ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းရင်းကို မသိသော်လည်း သိနေသူများက ဝိဇ္ဇာရှင်တို့သာ ဖြစ်လေ၏။

ဝိဇ္ဇာရှင်တို့သည် လောကီနယ် သားများ ဖြစ်ကြပါ၏။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မကင်းသော ပုထုဇဉ် များပင် ဖြစ်၏။

သူတို့သည် အစွမ်းတန်ခိုးကြီး သော ကိုသစ္စာ၏ အတွင်းအား စက်မျက်လုံး(၂)လုံးကို ပိုင်ဆိုင်လို ကြပါ၏။ ကိုသစ္စာ ငယ်စဉ် ကလေး ဘဝကပင် ကိုသစ္စာထံသို့ ရောက် လာကြကြောင်း ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က ပြောပြကြ၏။

ကိုသစ္စာ၏ ငယ်ဘဝဖြစ်စဉ်နှင့် ဆွေ(၇)ဆက်၊ မျိုး(၇)ဆက်ကို တိကျစွာ ဖော်ထုတ် ပြောဆိုနိုင် ကြ၏။

သူတို့သည် ကိုသစ္စာတွင် ရှိနေ သော အတွင်းအား စက်မျက်လုံး (၂)လုံးကို ထုတ်ယူသုံးစွဲရန် နည်း လမ်းရှာကြ၏။

ကိုသစ္စာ၏ ဘဝပါရမီကြောင့် သာ နာမ်ဓာတ်ကို ဖြတ်၍ စက် မျက်လုံးများကို ထုတ်ယူရန် ကြိုးစား

မူ မအောင်မြင်ခဲ့ဟု ဆိုလေ၏။ ပါ၍ ခေတ္တ ထုတ်ယူ သုံးစွဲခြင်း မပြုကြလေ၏။

ဤ အကြောင်းအရာများကို အလွန်ရှုပ်ထွေး နက်နဲပေးကာ ဉာဏ်မစိနိုင်အောင် ရှိပါ၏။

ကိုသစ္စာသည် ယခုဘဝမှ သာမန် လူသားတစ်ဦးဖြစ်ပေလို လည်း... ယခင်ဘဝများတွင် ဝိဇ္ဇာ ရှင်တို့နှင့်အတူ ပါရမီဖြည့်ခဲ့သူဖြစ် ပြန်ပေါက်၊ အကြားအမြင်ဆို ကာ ကိစ္စများကို စိတ်ဝင်စားလေ ဖူးသည်ဟု ဆိုလေ၏။

ကိုသစ္စာ၏ ကလေးဘဝမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၏။ ကလေး ဘဝက အဖြေရှာမရသော မျက် မျိုးစုံ ထူပြောခဲ့၏။ အမြဲတမ်း လျှို့ ဝှက်အကြောတက် တောင့်တင် ဖြစ်နေ၏။

အရွယ်နှင့် မလိုက်သော ပညာဦးညာကိုကိပ်ခဲနေ၍ မိဘများ က နင်းနှိပ်ပေးနေရ၏။ တစ်ဖန် မှတ်ဉာဏ်များသည်လည်း အပျက် ထုံထိုင်းခဲ့၏။ ရှေ့တွင် စာတစ်လုံးကို မှတ်သားပြီးသော် နောက်... တစ်လုံးသည် မေ့ပျောက်သွား ၏။

ငယ်စဉ် သူ့ငယ်တန်းကျောင်း သားဘဝက...

'ဟ-ဟာ လောကမှာ ဝါဟာ အပျက် ဆုံးပဲကွ'

ဟု လက်သန်းက ပြောဆိုခဲ့ ဆိုသော စာတန်းတိုကလေးကို ဖခင်ဖြစ်သူက အကြိမ်များစွာ သိ ပေး၏။ "ဟ-ဟာ-လောကမှာ" ဆိုပြီး ရှေ့မဆက်နိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။

'ဟ-ဟာ အမြတ်ဆုံးပဲ' ဟု တိုင် ယူ၍ နောက်က ဆိုခဲ့သော

'ဟ-ဟာ လောကမှာ' ဆိုသော အကြောင်းကို မေ့သွားလေ၏။

ဤသို့လျှင် ကိုသစ္စာသည် ကလေးဘဝက ဉာဏ်ထုံထိုင်းသူ ဖြစ်ပါ၏။

ကိုသစ္စာကလေးသည် အရွယ် မလိုက်အောင် စုန်း၊ နတ်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ မျက်ရုပ်ပေါက်၊ အကြားအမြင်ဆို ကာ ကိစ္စများကို စိတ်ဝင်စားလေ ဖူးသည်ဟု ဆိုလေ၏။

သူ့နေသောရွာတွင် "ဟန်း" နတ် များသော အဘိုးအိုတစ်ယောက် ရှိလေ၏။ ထိုအဘိုးသည် သူ့အိမ် မှာတွင် နတ်ရုပ်များကို အင်တောနှင့် ခုလုပ်ထား၏။

အဘိုးအို ဦးအောင်မောင်းက နတ်များကို မကြာခဏ ပသ လေ၏။ သူ့ကို ရွာသားများက 'ဟန်းနတ် ဦးအောင်မောင်း' ဟု ခေါ်ကြ၏။

ကိုသစ္စာက ဟန်းနတ်ကြီးကို မြင်စွာ စိတ်ဝင်စားလေ၏။ သို့ပါ၍ ဟန်းနတ်ကြီးကို အပေါင်းအသင်း များ ဟန်းနတ်ကြီး ပူဇော်သည်ကို များရောက် လေ့လာခဲ့ပါ၏။ ပြီး သော်...

'ဟန်းနတ်ကြီးကိုလဲ ပူဇော်ပလေရွှေပေး ပါ' ဆွေမယ် သာသနာပြုယ်လေ' ဆိုသော ဟန်းနတ်တင်သော ကာများ မှတ်သားလာပြီး ကလေး မျက်စိ ဦးဆောင်၍ ဟန်းနတ်တင် ခြင်း ကစားခဲ့လေ၏။ မျက်စိ ဟန်းနတ်ကြီး ဦးအောင်

မောင်းဟု ခေါ်တွင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သည် လူထူးလူဆန်းဖြစ်ပါ၍ သူ သည် ရွာထိပ်တွင်ရှိသော စေတီ ဟောင်းစေတီပျက်များကို ပြန်လည် တည်ထားရန် ကြိုးစားလေ၏။

သူ့ကိုယ်တိုင် သန်လျက်ကိုင် အုတ်စိ၍ အစပျိုးလေ၏။ နောက် ဆုံးတွင် စေတီဟောင်းများကို တင့်တယ်ဖွယ် စေတီတော်များ အဖြစ် ရွာသူရွာသားတို့က စုပေါင်း တည်ထားခြင်း ပြုခဲ့ကြလေ၏။

ကိုသစ္စာသည် ကလေးဘဝက သူငယ်ချင်းများနှင့် ပြိုင်ပြေးလျှင် တုံ့ဆိုင်းပြီး ကျန်ရစ်လေ၏။ စာများ ကိုလည်း ကျွက်တိုင်း မရဘဲ ရှိ တတ်၏။

မိဘများက ကြီးကြပ်လမ်းညွှန် သင်ကြားပေးသောကြောင့် (၁၀) တန်းစာမေးပွဲကို အရပ်ကူပါ။ လူ ဝိုင်းပါနှင့် အောင်မြင်ခဲ့ရပါ၏။

ထိုအချက်များ၏ တရားစာမှာ စက်သမားဖြစ်သော အတွင်းအား မျက်စိ(၂)လုံးကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ကြောင့် ဖြစ်၏။

ကိုသစ္စာ၏ အတွင်းရှိ မျက်စိ (၂) လုံးကို ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က ဝိဇ္ဇာစရ အတတ်ပညာနှင့် မကြာခဏဆို သလို သူ့ယူသုံးစွဲကြသော

ကြောင့် ကြီးစွာသော စွန့်အား ဆုတ် ယုတ်ခြင်း၊ သတ်မေ့လျော့ခြင်း၊ ဉာဏ်ထုံထိုင်းကာ ခန္ဓာကိုယ် တောင့်တင်းပြီး ပုံစံမမှန် ဖြစ်ရလေ ၏။

ထိုကိစ္စများကို မည်သူမှ အဖြေ ရှာမရခဲ့ဘဲ ရှိရာမှ ဝိဇ္ဇာရှင်တို့နှင့် ဆက်သွယ်မိသော် အခါမှသာ သိခွင့် ရခဲ့ပါ၏။

ထိုအကြောင်းများကို သူ့အား ကြင်နာတတ်သော ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းချုပ်ကြီး(ဦးပညာဗလ)က ရှင်းပြ၍ သိရသည်ဟု ဆိုပါ၏။

ယခုအခါတွင် ကိုသစ္စာသည် လူသာမန်တစ်ဦးဘဝနှင့် ဝိဇ္ဇာရှင် တို့နှင့် ဆက်သွယ်နိုင်သူ ဖြစ်လာ ခဲ့၏။

ဝိဇ္ဇာရှင်တို့၏ မေတ္တာနှင့် စောင့် ရှောက်ခြင်း၊ အသိအတတ်ပညာ များကို သင်ကြားပေးခြင်း အခွင့် အလမ်းများကို ရခဲ့ပါ၏။

ကိုသစ္စာသည် မျက်လုံး အပို (၂)လုံး၏ အတွင်းအကြောနှင့် ကောင်းကင်ကသိုဏ်း ကြည့်ခြင်း ပညာကို ကောင်းစွာ ကျင့်တတ် မြောက်လာ၏။

များသော အားဖြင့် ကသိုဏ်းဝန်း ပညာဖြင့် ကိုသည် ကသိုဏ်းဝန်း စင်္ကြံလုံးကိုသာ လည်ပတ်နိုင် ပါ၏။

ကိုသစ္စာက အတွင်းမျက်လုံး (၂)လုံးအားကြောင့် ကသိုဏ်းစက် (၂)လုံးကို တစ်ပြိုင်နက် လှည့်နိုင် သူ ဖြစ်လာ၏။

သူ၏ ကသိုဏ်းစက်သည် ကောင်းကင်၌ ပိုင်ဆိုင်ပြီး စကြာမှာ နေရာပြင်ခြင်းပုဂံစင်

ကို လှည့်ပတ်နိုင်ပါ၏။ ထိုအတတ်သည် လောကကြီးကို ထိန်းချုပ်နိုင်ရန် ကိုယ်စားပြုလေ့မဟုတ်ဘဲ ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က ရှင်ကြွေ၏။

စက်မျက်လုံးစိုင့်ရှင်သည် စကြဝဠာကြီးနှင့် ကမ္ဘာမြေကို စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ရှိပါ၏။ ထိုသူသည်...

၁။ ဖြူစင်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ မှန်ကန်ခြင်း (သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း) ရှိရမည်။

၂။ ယင်အစိုးရတို့ကို လှူဒါန်းတာသာ သာသနာအတွက် ကိုင်တွယ်ထိန်းကျောင်းပေးရမည် (အထူးသဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သနာအတွက် တာဝန်ယူရမည်)။

၃။ နာမ်ပျိုလှပုံပြဟောများ၊ ဝိဇ္ဇာရှင်နှင့် လူသားတို့အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်သနာတော်ကို ပေးပျက်ပျက်စေဘဲ သာသနာ(၅၀၀၀) တည်အောင် စောင့်ရှောက်ပံ့ပိုးခြင်း ပြုရမည်။

၄။ အဓိကမှာ တန်ခိုးအတတ်နှင့် အုပ်ချုပ်ရန် နာမ်ကိုယ်စားလှယ်များ ထားရှိဖို့ ညှိနှိုင်းတာဝန်ယူရမည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဖော်ပြပါ အချက်များကို ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် ဦးပညာဗလ အမှူးပြုသော ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က ရှင်းပြကြပြီး "ဝိဇ္ဇာမဟုတ်သော လူ့ပြည်က လူမသိသူမသိ ဝိဇ္ဇာ" ဟု သူ့ကို ပြောဆိုကင်ပွန်းတပ်ကြ၏။

ကိုသစ္စာက ထိုကိစ္စကို လုံးဝလက်ခံခြင်း မပြုနိုင်ဟု ငြင်းဆန်သည်။ သူသည် သာမန်လူသားတစ်ယောက်သာဖြစ်၍ လူတစ်ယောက် ဘဝနှင့်သာ ရပ်တည်ရှင်သန်လိုပါကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ ပါရမီဆရာတောင်းအရ မဖြစ်နိုင်

ကြောင်း ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က ပယ်ချကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကိုသစ္စာသည် သာမန်လူသားဘဝနှင့် ဝိဇ္ဇာရှင်တို့၏ ညွှန်ကြားမှုမှ ရှန်းမထွက်နိုင်ဘဲ ရှိလေသည်။

သူ၏ မှတ်ဉာဏ်များသည် ပုံမှန်ဘဝ ပြန်ရောက်လာသည်။ ဝိဇ္ဇာရှင်တို့က အနည်းငယ်ပြန်ရုံနှင့် များစွာသော ဝိဇ္ဇာဓရပညာရပ်များကို သိမြင်လာသည်။

ဆေးပညာ၊ နက္ခတ်ပညာ၊ ဗေဒင်အင်းစမုအတတ်မှ စ၍ ဓာတ်သတ္တုများ အကြောင်းကို သိမြင်လာသည်အထိ အစွဲရတ် ပညာရပ်များကိုလည်း ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သည်။

အဓိကမှာ ကသိုလ်စမ်း တည်ဆောက်သော စေတနာ အတတ်နှင့် ဝိဇ္ဇာရှင်တို့ကို ကောင်းကင်ဘာသာတစ်ခုနှင့် ဆုံတွေ့ပြီး "စက်က" သည်ဟု ခေါ်ဆိုသော ကသိုလ်စမ်းစက်များ လှည့်ပတ်ခြင်းကို ပြခဲ့လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ စက်မျက်လုံး(၂)လုံးကို အကြောင်းပြု၍ စွမ်းအင်ထူးများကို ပြုလုပ်နိုင်သော်လည်း ထိုအကြောင်းများကို ဝိဇ္ဇာရှင်တို့မှလွဲ၍ ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မသိနိုင်ကြပါ။

သူသည် ဆင်းရဲသော သာမန်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးသာ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ပင်ကိုစိတ်ဖြူစင်သူဖြစ်၍ နိုင်ငံတော်နှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးကို မညှိုးမနိမ့်ရန် စိတ်ညွတ်ကိုင်ထားလေသည်။

* * *
ကျွန်ုပ်သည် "စက်မျက်လုံးစိုင့်ရှင်" ထူးဆန်းသော လူတစ်ယောက်

အကြောင်း ဆောင်းပါးကို မပေးတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါးကို မပေးမီ များစွာ တွေးတောစဉ်းစားပြီး ပြုပါသည်။ ကမ္ဘာလောကတို့ တစ်ဆစ်မျှ မတင်ပြဘူးပေ။

အကြောင်းအရာမျိုးဖြစ်၍ မပေးမရသင့် ချင့်ချိန်စဉ်းစားပျက်စီးလောကကြီးတွင် ထူးခြားမှုများ ရှိနေကြသည်ကို လူသားသိစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းသာ

သည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လက်ခံခဲယဉ်းသော အကြောင်းအရာဖြစ်၍ စာဖတ်သူတို့က "လဲကြား" တွေ "လုပ်ကြံ" ရေးသားထားပါဟု ပြောလျှင် ကျွန်ုပ်က မတင်လိုပါ။

ကျွန်ုပ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း ပြုပါခံယူသွားရန်သာ ရှိပါသည်။

ဤစာအုပ်များသည် ကျွန်ုပ်ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသော သူများ ဝိဇ္ဇာဓရမှတ်တမ်းပါ အကြောင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်များကို သစ္စာဗလအတွင်းရေး လျှို့ဝှက်ချက်မှ မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်က ထိုမှတ်တမ်းကို ဖတ်ဖောက်သည်ချ တင်ပြခြင်းသာ

သည်။ မယုံကြည်သူများ အပူပုံပြင်သဖွယ် မှတ်ယူတော်မူပါပန်ကြားပါသည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

ထွက်ရှိ (ကသာမြေ)

တစ္ဆေမြောက်ခံရသူများ

၁။ အားပြိုင်သော တစ္ဆေ ဦးသာဒင်သည် ရွာ၏ တောင်ဘက်တွင်ရှိသော သင်္ချိုင်းဇရပ်နှင့် မနီးမဝေး လယ်တွင် ထယ်ထိုးအငှားလိုက်လေသည်။ ထို လယ်ကွက်ကို မည်သူမှ ထယ်အငှားမထိုးရဲကြပေ။ အကြောင်းမှာ တစ္ဆေအလွန်မြောက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

မိုးတွင်းကာလ ကြီးမားကြောင့် လှည်းလမ်းကြောင်း တစ်လျှောက်သည် ဗွက်ဒိုင်း၊ နှိုင်းခွက်၊ ချိုင့်ဝှမ်းတို့နှင့် ပြည့်နှက်နေ၏။ လှည်းမောင်းလျှင် လှည်းပေါ်ရှိလူသည် မြေကြွေမတတ် မြောက်တတ်သွား၏။ ဤမျှပင် ဆိုးသော လှည်းလမ်းဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ဆိုစေကာမူ ဦးသာဒင်သည် ထိုလှည်းလမ်းကို တစ်နေ့နည်းနည်းစီ ပြုပြင်ဖာဖောလေသည်။ တစ်နေ့တွင် ဦးသာဒင်သည်

လှည်းလမ်း ဖာထေးပြုပြင်ရင်း ညီအစ်ကို မသိတတ်အချိန်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ဦးသာဒင်သည် လှည်းနွားနှစ်ကောင်ကိုမောင်းကာ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

လမ်းခုလတ် အရောက်တွင် နောက်မှ တစ်ယောက်ယောက် လိုက်လာသလို ခြေသံကို ကြားရ၏။ နောက်ကိုတော့ လှည့်မကြည့်ပေ။ ရွာထဲသို့ ဝင်ခါနီးအလိုတွင် နောက် သို့လှည့်ကာ...

'ကျုပ်နောက်က လိုက်ခဲ့သော မောင်မီး ကြီးသာရယ်၊ ခင်ဖျားနဲ့ကျုပ် အားပြိုင် ကြတော့ပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်၏။ ဦးနောက် သစ်တုံးတစ်တုံးကို အလယ်တွင် ထားကာ ဟိုဘက်ဒီဘက် ညှပ်တွန်း ကြ၏။ သစ်တုံးသည်လည်း ဟိုဘက် ဒီဘက်ကို သွားလိုက်၊ လာလိုက် ရှိ၏။ အတန်ကြာသော် ဦးသာဒင် သည် မောဟိုက်လာသည်။

ထို့ကြောင့် 'ခဏ နားရအောင်' ဟု ဆိုကာ နားလေ၏။ နောက်ပြန် တွန်းကြပြန်၏။ ဤသို့ တွန်းလိုက်၊ နားလိုက်နှင့် အနိုင်အရှုံး မပေါ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးသာဒင်သည်...

'ခင်ဖျားတော့ယိတူ... ကျုပ်ကတော့ တအားကို မော့နေပြီ၊ ညကလဲ နက် နေပြီဗျာ ဒီတော့ ခင်ဖျားလဲ ပြန်တော့ ကျုပ်လဲ ရွာထဲဝင်တော့မယ်'

ဟု ပြောကာ ရွာထဲသို့ ဝင်လာ ခဲ့လေတော့သတည်း။

၂။ နွားပိုသော တစ္ဆေ

ကျွန်ုပ်တို့ရွာသည် အိမ်ခြေ (၃၀၀)

ကျော်ရှိသော ရွာတစ်ရွာဖြစ်၏။ ရွာကို အရှေ့လမ်း၊ အလယ်လမ်းနှင့် အနောက်လမ်းဟူ၍ လမ်း(၃)လမ်း လုံး ခွဲခြားထား၏။

ရွာဦးရှေ့လမ်းတွင် ဘုန်းကြီး ကျောင်းရှိ၏။ ဒေါ်တုတ်၏အိမ်သည် အနောက်ဘက်လမ်းတွင် ရှိ၏။ အရှေ့လမ်းနှင့် အလယ်လမ်းမသည် အိမ်ခြေစည်၍ အနောက်လမ်းမှာမူ အိမ်ခြေနည်းပါး၏။ မြေကွက်များ သာ ဖြစ်၏။

တစ်နေ့ မနက်စောစောတွင် ဒေါ်တုတ်သည် အရုဏ်ဆွမ်းပို့ရန် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ တစ်ယောက် တည်း လာခဲ့လေသည်။ အနောက် လမ်းကနေ အရှေ့လမ်းတွင်ရှိသော ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ လာရာလမ်း တစ်လျှောက်တွင် ထန်းပင်တစ်ပင် လည်း ရှိ၏။

ဒေါ်တုတ်သည် ထန်းပင်အောင် မရောက်ခင် ခြေလှမ်း(၁၀)လှမ်း အကွာတွင် ထန်းပင်မှ ထန်းရွက်တို့ သည် လေမတိုက်ဘဲနှင့် တဘုန်း ဘုန်း ရိုက်ခတ်လေ၏။

ဒေါ်တုတ်သည် မသိသလို ထန်းပင်ကို ကျော်လာခဲ့၏။ မကျော် ရှေ့ဝါးတစ်ရိုက်အကွာတွင် ခါးကျက် ကုန်းနှင့် မိန်းမတစ်ယောက်သည် ဆွမ်းချိုင့်ဆွဲကာ သွားနေသည်ကို ဒေါ်တုတ်တွေ့ရလေသည်။ ထိုအခါ ဒေါ်တုတ်က...

'ဒေါ်စန်း...ဒေါ်စန်း'

ဟု အော်ခေါ်လိုက်၏။ ခါးကျက် ကုန်းနှင့်မိန်းမသည် နောက်သို့ လှည့် မကြည့်ပေ။ ဒေါ်တုတ်သည် မကျော် ခေါ်လိုမရသောကြောင့် နောက်မှ အသာလိုက်သွား၏။

ဒီလိုနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲဝင် တွင် ခါးကျက်ကုန်းမိန်းမသည် ပျောက်သွားလေသည်။ ဒေါ်တုတ် သည် ဒေါ်စန်းကျောင်းပေါ်တက် သွားသည်ဟု ယူဆကာ ကျောင်း ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့လေသည်။

ဆွမ်းထမင်းဟင်းထည့်ရာ ဘုန်း ဆောင်းကို ဖွင့်ကြည့်လေလျှင် ငါးဟင်းနှင့် ထမင်းကို တွေ့ရလေ သည်။ ဒေါ်တုတ်သည် သူပါလာ သော ထမင်းနှင့်ဟင်းကိုထည့်ကာ ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီးနောက် ကျောင်း ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။

အိမ်ရောက်တော့ ဒေါ်စန်းထံ သွားကာ...

'ဆက်က ကျုပ်ခေါ်တာတောင် မကြား ဘူး'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဒေါ်စန်းက 'နင် ဘာပြောတာလဲ ငါ့မသိဘူး၊ ငါ့ ချွေ ထာကပါဟု'

ဟု ပြောလိုက်လေလျှင် ဒေါ်တုတ် နံနက်က အရုဏ်ဆွမ်းပို့စဉ်တွင်

တွေ့ရသော ခါးကျက်ကုန်းမိန်းမ မကြောင်းကိုသတိရကာ ကျောချင်း များလေတော့သည်။

၃။ ငါးပြန်ရှာပေးသော တစ္ဆေ

ဦးလှအောင်သည် အင်းဒိုင် တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ မိန်းမသည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းဆိုသလို သူများအင်းတွေထက် ငါးပိုရ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ငါးမိန်းမသူများ က အင်းဒိုင်ဖြစ်သူ ဦးလှအောင် လစ်ရင်လစ်သလို ငါးများ မိန်းမကြား မှာ ဤအကြောင်းကို ဦးလှအောင် သိလျှင် အင်းတဲထိုးကာ ညစောင့် ပါဝင်တော့၏။

ညတစ်ညတွင် ဦးလှအောင် သည် ငါးများထောက်ရာမှရသော ငါးပတ်ကို အရက်နှင့်မြည်းရန် ကပ်ထားလေသည်။ ငါးကျက်သော မိမိ ဓားညှပ်(ငါးညှပ်)မှ မဖြုတ်ဘဲ ကပ်ထဲတွင် အရက်ပုလင်းကို သွားယူ လေသည်။

အရက်ပုလင်းယူပြီး ပြန်ထွက် လာသောအခါ ဓားညှပ်ကိုသာ တွေ့ရ၍ ငါးကို မတွေ့ရပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးလှအောင်မှ...

'ဘယ်ကောင်လဲကွ၊ ငါ့ဥပုရီကိုစားတာ ယထွီရိုက် ထွက်ခဲ့'

ဟု စိန်ခေါ်လေသည်။ မကြာမီမှာ ပင် ဖြူတူတူအရိပ်လိုလို၊ လူလိုလို တစ္ဆေကို တွေ့ရလေသည်။ ဦးလှအောင်က...

'စင်းကို ငါ့ရဲ့ငါးမိန်းမားတာ တွေ့ ကြတာပေါ့ကွာ'

ဟု ဆိုကာ ဖက်လုံးလေသည်။

အတန်ကြာသော် ဦးလှအောင် မော လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဦးလှအောင် က...

'ခဏနားရအောင်'

ဟု ဆိုကာ နား၏။ နားနေရင်း... 'ငါ ဝှံ့လိုကတော့ ငါ့ဥပုရီကလဲ ဖမ်းစား တာကို ခွင့်လွှတ်တယ်၊ ဒီပေယျံ ငါ့ဥပုရီ လိုကတော့ ငါ့ဥပုရီကလဲအတွက် ငါ့ပြန် ရှာပေးရမယ်'

ဟု ဆိုကာ လုံးပြန်လေ၏။ ဤသို့ လုံးလိုက်၊ နားလိုက်နှင့် လုံးရာ ဦးလှအောင်သည် နိုင်သွားလေ၏။ မောပန်းလှသော ဦးလှအောင် သည် အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ အိပ်မက်ထဲမှာတော့...

'ကျုပ်ခင်ဖျားကို ငါ့ပြန်ရှာထားပေးထား ပြီ'

ဟု ဆိုကာ ပျောက်သွားလေ သည်။ နံနက်ရောက်တော့ ဦးလှအောင် သော မိမိစိန်ခေါ်မှုမှာ ငါး(၇)အထေ နှစ်ကောင်ကို တွေ့ရလေသည်။ ဦးလှအောင်၏ ဝတ်စုံမှာတော့... 'ဆင်းရဲ ကတိတည်တဲ့ တစ္ဆေ'

ဟု တိုးတိတ်စွာ ရေရွတ်မိလေ တော့၏။

၄။ ကျပ်ထွေးပေါက်လို့ မလုံးတော့ဘူးဆိုတဲ့ တစ္ဆေ

ဦးနီတွတ်သည် ကောက်လှိုင်းစီး စောင့်ရန် လယ်တလင်းတွင် တဲထိုး ကာ ညစောင့်အိပ်၏။ သို့မဟုတ်ပါ က ကောက်လှိုင်းစီးတွေကို မိုးခံရ တတ်လေ၏။

ဦးနီတွတ်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဦးစိုးသာသည် ညနေတိုင်းတွင် အရက်ပုလင်းကိုကိုင်ကာ ဦးနီတွတ် ၏ လယ်တလင်းစောင့်တဲသို့ရောက် လာမြဲဖြစ်၏။

ဦးနီတွတ်နှင့် ဦးစိုးသာသည် သောက်ဖော် သောက်ဖက်များ ဖြစ်၏။

ဦးနီတွတ်၏ တလင်းစောင့်တဲသို့ လာရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် တောသရက်ပင်ကြီးတစ်ပင် မှီရက် ထို သရက်ပင်သည် နှစ်ကာလပြန် မြင့်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ထင်တိုင်း ကြ အကိုင်းအခက် ဘူးသည် ကြီးစိုး နေလေသည်။

တစ်နေ့ ညနေစောင်းတွင် ဦးစိုးသာသည် ထုံးစံအတိုင်း အရက်ပုလင်းကိုကိုင်ကာ ဦးနီတွတ် က လင်းတဲသို့ သောက်ရန်လာလေ သည်။

သရက်ပင်အောက် ရောက်သော အခါ ဦးစိုးသာသည်...

'လုံးမလား...လုံးမလား' ဟူသော အသံကို ကြားရ၏။ ပထမတော့ နားကြားမှာသည်ဟု

ထင်မိ၏။ နောက်နေ့တွေလည်း သရက်ပင်အောက်ရောက်တိုင်း... 'လုံးမလား...လုံးမလား' ဟူသော အသံကိုကြားရ၏။ ထို့ကြောင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ နီတွတ်နှင့် ထိုအသံကို မည်သို့ လုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း တိုင်ပင် လေ၏။

ဦးနီတွတ်က...

'ဘာပုပုနဲ့ သူငယ်ချင်း၊ ငါ့မှာ သိမ်ဝင် ရွာရှိတယ်။ နောက်နေ့ ယင်း ငါ့သိမ်ဝင် အိမ်အသံကို ကြားရလျှင် ယင်းက လုံးမလား ဟု လိုက်ပြောလိုက်။ သူ ဆင်းလုံးမလားပဲ ယယ်၊ လုံးမလားတဲ့အချိန်၌ သိမ်ဝင်ချည်ကို တစ္ဆေစူးလည်ပင်းကို စွပ်ပေးလိုက်' ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ဦးစိုးသာ ဒီနေ့တော့ အရက်ကို မသောက်ခဲ့ ပေ။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ နီတွတ်ပြော သော စကားကိုသာ စဉ်းစားနေလေ သည်။

ဒီလိုနှင့် သရက်ပင်အောက်သို့ ရောက်လာလေ၏။ သရက်ပင်

အောက် ရောက်လေလျှင်... 'လုံးမလား...လုံးမလား' ဟူသော အသံကို ကြားရလေ ၏။ ဦးစိုးသာလည်း... 'လုံးမလား...လုံးမလား' ဟု အော်ပြောလိုက်၏။ သရက် ပင်ပေါ်ကနေ ကုန်းကွက်နှင့် တစ္ဆေမ သည် ဆင်းလာပြီးနောက်၊ ဦးစိုးသာ နှင့် လုံးမလားတော့၏။ ဦးစိုးသာသည် လုံးမလားနှင့် တစ္ဆေမ၏ လည်ပင်းကို သိမ်ဝင်ချည် စွပ်ပေးလိုက်၏။ ရုတ်ချည်းဆိုသလို တစ္ဆေမသည် ကျွဲတစ်ကောင် ဖြစ်သွားလေသည်။ ဦးစိုးသာသည် အံ့သြမှင်တက်နေမိ၏။ နောက်မှ သတိဝင်ကာ ကျွဲကိုမောင်း၏။ ကျွဲက မသွားပေ။ မကျေနပ်သလိုနှင့် ဦးစိုးသာကို ကြည့်နေလေ၏။ ဦးစိုးသာသည် ကျွဲကို နွယ်ကြိုးနှင့် နဖားကြိုးတပ် ပြီး သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ နီတွတ်ထံသို့ ဆွဲသွားခဲ့လေသည်။

ဦးနီတွတ်က... 'မင်းဆွဲလာတဲ့ ကျွဲကို ငါ ကောင်း ကောင်း ခိုင်းလိုက်ဦးမယ်' ဟု ပြောလိုက်၏။ 'ဒါနဲ့ ဒီကျွဲကို ဘယ်က ရတာလဲ' ဟု မေးပြန်လေ၏။ စိုးသာသည် လည်း အစအဆုံး ပြောပြ၏။ နောက်နေ့နံနက်တွင် ဦးနီတွတ် သည် သူ့တွင်ရှိသော ကျွဲတစ်ကောင် မှ တစ်ကောင်နှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စိုးသာ ဆွဲလာသော ကျွဲတို့ကို ထမ်းပိုးတုံးတပ်ကာ ထည့်ခိုင်းလေ ၏။

ဦးနီတွတ်သည် သူ၏ ကျွဲကိုသာ အစာကျွေး ရေတိုက်၏။ ဦးစိုးသာ သာ လာသော ကျွဲကို အစာမကျွေး ရေမတိုက်ဘဲထား၏။

တစ်ပတ်လောက်တွင် ဦးစိုးသာ ဆွဲလာသော ကျွဲ၏ လည်ပင်းမှ သိမ်ဝင်ချည်ကို ဖြုတ်ပေးလိုက် လျှင် ကျွဲသည် သရက်ပင်ရှိရာသို့ ဒုန်းစိုင်းပြေးကာ ပျောက်ကွယ် သွား လေသည်။

နောက်နေ့ ညနေစောင့်တော့ ဦးစိုးသာသည် ထိုသရက်ပင် အောက် ရောက်လျှင်...

'လုံးမလားဟေ့' ဟု အော်လိုက်၏။ ထိုအခါ 'ကျွန်ုပ်ကို အစာလဲ ပကျွေးဘူး' ဟု ပတိုက်ဘူး ကပ်တွဲလဲ ပေါက်ပြဲကြား ပြီး ဖော်ပြီ မလုံးတော့ဘူး' ဟု တစ္ဆေမက ပြောလေ၏။ သတည်း...။

ထွဋ်လှိုင်ဦး (ကသာမေ)

လေရဲစား (ရွာမြို့နယ်)

အလေးသိရူးချစ်ချစ်

အဖြေတိုးတိုးသားက

၀၃၄၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၂ ရက်နေ့ ညနေ ခြောက်နာရီအချိန် လောက်တွင် ကုန်တင်ယာဉ်တစ်စီး ပြင်ပျို့နယ်မှ တောင်သာမြို့နယ် မှ ကန်သို့ ဦးတည် မောင်းနှင်လာနေ သည်။ ညနေ ခြောက်နာရီဆိုသော် မောင်းတွင်းကာလ၏ ထုံးစံအတိုင်း မပျော်ထုက တစ်လောကလုံးကို မြေပြုနေလေပြီ။ ကားအသွားအလာ ရှင်းနေပြီဖြစ်

၍ ဒရိုင်ဘာ ကိုတင်ဟန်က သူ့၏ ဝိယာသွင်းကာ လီဗာကို ခပ်စိတ်နင်း ပြီး အမြန်နှုန်းကို မြင့်ကဲလှက် သည်။ ဘေးတွင်ထိုင်နေသော ကား နောက်လိုက် မောင်းသောင်းက...

'ဆရာကလဲ ဘာတွေ အရေးကြီး နေတာလဲ ဖြည်းဖြည်းပဲ မောင်းပါ' 'ဟ... အခုအချိန်မှတော့ လမ်း ကြုံခရီးသည် မရနိုင်တော့ဘဲ အတူ မြန်မြန်မောင်း မြန်မြန်ရောက်တော့ မြန်မြန် နားရတာပေါ့ကွ'

ကိုတင်ဟန်တို့ ကားမှာ
တောင်သာ ဝါစက်မှ ဝါများကို မြင်းခြံ
သို့ ပို့ပြီး ပြန်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။
မြင်းခြံမြို့ မအထွက် ဆယ်မိနစ်မျှပင်
မကြာသေး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
ကားတားနေသော

လူရိုက်နှစ်ခုကို
မြင်လိုက်ရသဖြင့်
ကားအရှိန်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှော့
ကာ ရပ်ပေးလိုက်သည်။

ကားရပ်ပေးရင်းပင် မန္တလေးမြို့
မှ သူဌေးတစ်ယောက်အိမ်တွင် ကား
မောင်းစဉ် ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်
ကလေးကို သတိရသဖြင့် ပြုံးလိုက်မိ
သေးသည်။

ထိုစဉ်က တောင်မြို့မှ သူဌေး၏
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ခေါ်ရန်
အတွက် ကားမောင်းထွက်အလာ
တမူဝတ်မှ တရုတ်သင်္ချိုင်းနား
အရောက်တွင် ကားက ထိုးရပ်သွား
သည်။ ဘယ်လိုမှ နှိုးမရတော့ လူနှင့်
တွန်းနှိုးမှသာ ရပေတော့မည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဂေါ်ပြား
ပေါက်ပြားများကို ထမ်းလာသော
လူတစ်ရက် တွေ့ရသဖြင့် ကားတွန်း
ပေးရန် အကူအညီတောင်းရတော့
သည်။

ထိုအခါ ပန်းရန်ဆရာကြီးဟု
ယူဆရသော လူကြီးတစ်ယောက်၏
စကားမှာ ကိုတင်ဟန်တစ်သက်တွင်
ဘယ်ဟော့မှ မေ့တော့မည် မဟုတ်
ပါ။

ထိုလူကြီးက...
'ဪ... ကားတွန်းခိုင်းတာ
လား ရပါတယ်။ ငါတို့ရဲ့ ပကတိ

စိတ်ဓာတ်အတိုင်းဆိုရင်တော့ တွန်း
ပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့
ဒီခိုင်ဘာစိတ်ဓာတ်မျိုး ဆိုရင်တော့
ဆော့ရီးပဲဟေ့... တွန်းပေးနိုင်ဘူး'

'ခင်ဗျာ... ကျွန်တော်တို့ ဒီခိုင်ဘာ
စိတ်ဓာတ်က ဘယ်လိုဖြစ်နေလို့လဲ
နည်းနည်းလောက် ပြောပြပါဦး'

'အေးလေ... ပြောဆိုလဲ ပြောရ
သေးတာပေါ့။ ကံပါလေ လက်တွေ့
ကျအောင် မင်းကိုပဲ ငါက ပြန်မေးပါ
မယ်။ မင်း... ဒီကားမောင်းတာ
ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ'

'သုံးနှစ်လောက်ရှိပါပြီ'

'ကဲ... မင်း ဒီသုံးနှစ်အတွင်းမှာ
ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ မင်း ကားမောင်းလာ
တယ်ပဲ ဆိုပါစို့။ ကားထဲမှာ စီးတဲ့သူ
ကလဲ တစ်ယောက်မှ မပါဘူး။ လမ်း
ကလဲ ကြုံနေတယ်။

ကားရှားလွန်းလို့ အခု ငါတို့
လျှောက်လာသလို လမ်းမှာ လမ်း
လျှောက်လာနေတဲ့ လူတွေကိုလဲ
တွေ့နေရတယ်။ အဲဒီအခါမျိုး ကြုံတဲ့
အခါ မင်းအနေနဲ့ ကားကို ဘယ်
နှစ်ခါရပ်ပြီး လိုက်ပို့ပေးခဲ့ဖူးသလဲ'

ကိုတင်ဟန်ဟုမှ ဘာသံမှ ထွက်
မလာတော့ ထိုဦးကြီးက သူ့စကား
ကို ဆက်သည်။

'တစ်ခါမှ မတင်ခဲ့ဘူး။
သေချာပါလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်
မတင်ရတာလဲ ဆိုတော့ ဒီလူတွေ
တာ ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ရတာ။ နောက်
တွေ့ရတော့မှာ မဟုတ်လို့ သူတို့
ကားပေါ်တင်ပို့လဲ ငါ့အတွက် အကူ
အကျိုးမရှိပါဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
ကြောင့် မကူညီခဲ့တာတဲ့'

'အခုလဲ တို့တစ်တွေက အဲဒီလို
ဓာတ်မျိုး မွေးလိုက်ရင် မင်းကားကို
ဘာမှ တွန်းပေးစရာမလိုဘူး။ ပါပေ
မယ် တို့တစ်တွေ အဲဒီ စိတ်ဓာတ်မျိုး
မမွေးပါဘူး။ မင်းကားကို တွန်းပေး
ကြမှာပါ။

လမ်းကြိုတဲ့ ခရီးသည်တွေကို
တစ်ခါမှ မတင်ခဲ့ဘူးတဲ့ မင်းဟာ
ကားပျက်တဲ့အခါတိုင်း ကားမကောင်း
လို့ မရတဲ့အခါတိုင်း တွေ့သမျှ
ခရီးသည်တွေကို ကားကိုတော့
မကြာခဏ တွန်းခိုင်းဖူးပါလိမ့်မယ်
စကားဆုံးသည်နှင့် ဦးကြီးမှာ
တကွ အဖော်များက ကားကို ပိုမို
တွန်းပေးကြပါသည်။

ဦးကြီးစကားကြောင့် အပြင်မှ
ရသွားသော ကိုတင်ဟန်က လမ်း
လည်းကြုံနေသဖြင့် ဦးကြီးပျက်
လိုက်ခဲ့ရန် ဖိတ်ခေါ်သော်လည်း
မလိုက်ကြပါ။

ထိုအခါမှစ၍ ကိုတင်ဟန်
တစ်ယောက် လမ်းကြိုခရီးသည်
တွေတိုင်း ကားရပ်ပေးရန် ပန်ပေး
တော့ပါ။

အလိုက်တသိ ပိုက်ဆံပေးတော့
လည်း ယူလိုက်သည်။ မပေးတော့
လည်း မယူတော့ပါ။

'ဆွဲနိုင်ပြီ ဆရာရေ'
အတွေးစက မည်မျှ ရှည်လျား
များသည်မသိ။ ကားနောက်လိုက်
မောင်သောင်း၏အသံ ကြားမှပင်
ကားကို ဆက်မောင်းရန် သတိရ
တော့သည်။

ကားကို ဂိယာပြောင်းရန် ကလပ်
ကို ကစားရင်းဖြင့် ကားနောက်ခန်းမှ
ရိုးသည်နှစ်ဦးကို စူးစမ်းသော
မျက်စိဖြင့် နောက်ကျော လေဝင်
ပါကံမှ လှည့်ကြည့်လိုက်မိရာ...
ကိုတင်ဟန်တစ်ယောက် ကြွက်
ဖွန်းဖြန်းထေ ခေါင်းနားပန်းကြီး
သွားပါတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့
ကံသို့ မျက်နှာမူကာ ထိုင်နေသော
ရိုးသည်အမျိုးသားကြီး နှစ်ဦး၏
မောင်နှစ်ဖက်မှ ကားထွက်နေ
သော အစွယ်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးများ
ကို မြင်လိုက်ရသောကြောင့်ပါပေ
တည်။

ဂိယာပြောင်းပြီးသည်နှင့် ကားကို
ထွက်သေးဘဲ တုန်ယင်သောအသံ
ပြု...
'ဟေ့... မောင်သောင်း ရှေ့ကို
ကလားဦး'

'လာပြီ ဆရာ'
မောင်သောင်း အနားရောက်လာ
မည်နှင့်...
'အဲဒီ လူကြီးနှစ်ယောက်ကို
ကားမယူနဲ့ ကြားလား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ'
'မင်းလဲ ရှေ့မှာလာစီးပါလား။
နောက်ကို သွားမနေနဲ့တော့'

'ဟာ... ရှေ့ခန်းမှာ ဆရာနဲ့ထိုင်ရ
အမျိုးသားကြီးနှစ်ဦးက
ဆင်းပြီး ချက်ချင်း
မသွားသေး
မောင်သောင်းနှင့်
တစ်စုံတစ်ခု ပြောနေ
ကြသည်ကို နောက်ကြည့်
မှန်မှတစ်ဆင့် မြင်နေရသည်။
ခဏအကြာတွင် မောင်သောင်း
ကားရှေ့ခန်းကို ပြေးလာရင်း
'မောင်းနိုင်ပြီ ဆရာရေ' ဟူသော
အသံနှင့်အတူ ကိုတင်ဟန်၏ ဘေး
တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
မောင်သောင်းက အမူအရာ
ပျက်နေသော ကိုတင်ဟန်၏
မျက်နှာကိုကြည့်ရင်း...
'ဆရာ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ
မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်နဲ့'
'ဝါစက်ထဲရောက်မှ ပြောမယ်
ကွာ'
ကားသိမ်းပြီးသည်နှင့် မန်နေဂျာ
ကို နှိုးမောင်းနဲ့နေသော အိမ်ခန်း
ပေါ်သို့ ဒီရော့သောပါး ပြေးကက်
သွားကြသည်။ အိမ်ရှေ့ခန်းတွင်
ထိုင်နေသော မန်နေဂျာကို တွေ့
လိုက်သည်နှင့်...
'ဆရာ... မင်းရဲ့ လမ်းမှာ ဘီလူး
တွေ့ခဲ့လို့'
'ဟာ... ဘယ်က ဘီလူးတုန်း။
ဘယ်မှာတွေ့တာတုန်း ခုအချိန်မှာ
ရော ဘီလူးဆိုတာ ရှိပါဦးမလား'
အစွယ်ဖွေးဖွေးနှင့် လက်တွေ့
မြင်လိုက်ရုံမျှကို ကိုတင်ဟန် ပြောပြ
ပြီးသည်နှင့် မောင်သောင်းက...
'တွေ့ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူးဗျာ ဆရာ
ကိုတင်ဟန်ကို ဘီလူးနှစ်ယောက်က
နာကျင်စေခဲ့ကြပြန်တယ်။ ၂၅၅

အမျိုးသားကြီးနှစ်ဦးက
ဆင်းပြီး ချက်ချင်း
မသွားသေး
မောင်သောင်းနှင့်
တစ်စုံတစ်ခု ပြောနေ
ကြသည်ကို နောက်ကြည့်
မှန်မှတစ်ဆင့် မြင်နေရသည်။

ခဏအကြာတွင် မောင်သောင်း
ကားရှေ့ခန်းကို ပြေးလာရင်း
'မောင်းနိုင်ပြီ ဆရာရေ' ဟူသော
အသံနှင့်အတူ ကိုတင်ဟန်၏ ဘေး
တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

မောင်သောင်းက အမူအရာ
ပျက်နေသော ကိုတင်ဟန်၏
မျက်နှာကိုကြည့်ရင်း...

'ဆရာ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ
မျက်စိပျက်မျက်နှာပျက်နဲ့'
'ဝါစက်ထဲရောက်မှ ပြောမယ်
ကွာ'

ကားသိမ်းပြီးသည်နှင့် မန်နေဂျာ
ကို နှိုးမောင်းနဲ့နေသော အိမ်ခန်း
ပေါ်သို့ ဒီရော့သောပါး ပြေးကက်
သွားကြသည်။ အိမ်ရှေ့ခန်းတွင်
ထိုင်နေသော မန်နေဂျာကို တွေ့
လိုက်သည်နှင့်...
'ဆရာ... မင်းရဲ့ လမ်းမှာ ဘီလူး
တွေ့ခဲ့လို့'

'ဟာ... ဘယ်က ဘီလူးတုန်း။
ဘယ်မှာတွေ့တာတုန်း ခုအချိန်မှာ
ရော ဘီလူးဆိုတာ ရှိပါဦးမလား'

အစွယ်ဖွေးဖွေးနှင့် လက်တွေ့
မြင်လိုက်ရုံမျှကို ကိုတင်ဟန် ပြောပြ
ပြီးသည်နှင့် မောင်သောင်းက...
'တွေ့ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူးဗျာ ဆရာ
ကိုတင်ဟန်ကို ဘီလူးနှစ်ယောက်က
နာကျင်စေခဲ့ကြပြန်တယ်။ ၂၅၅

မှာသွားသေးတယ်

'ဟေ... ဘာတွေမှာသွားတာ တုံး' သူတို့က ကားခလဲ ပေးရော ကျွန်တော်က ဒီရိုင်ဘာက ကားခ မယူဖို့ ပြောထားပါတယ်လို့ ပြော လိုက်တော့...

'ဟေ... ဘာတွေမှာသွားတာ တုံး' သူတို့က ကားခလဲ ပေးရော ကျွန်တော်က ဒီရိုင်ဘာက ကားခ မယူဖို့ ပြောထားပါတယ်လို့ ပြော လိုက်တော့...

'ဟေ... ဘာတွေမှာသွားတာ တုံး' သူတို့က ကားခလဲ ပေးရော ကျွန်တော်က ဒီရိုင်ဘာက ကားခ မယူဖို့ ပြောထားပါတယ်လို့ ပြော လိုက်တော့... ငါတော့ စဉ်းစားလို့ မရဘူး' ခေါင်းကုတ်ရင်းဖြင့် ပြောလိုက် သော ကိုတင်ဟန်၏ စကားအဆုံး တွင် မနဲနေကျက...

'အင်း... ငါလဲ မတွေးတတ်တော့ ဘူး' 'ဆရာတို့မှ မသိရင် ကျွန်တော်ဆို ပိုဆိုးပြီပေါ့'

သုံးယောက်သား ခေါင်းကုတ်ရင်း ဖြင့် အဖြေကို စဉ်းစားနေစဉ် ဘုရား ခန်းမှ ထွက်လာသော မနဲနေကျ ကတော်က သူတို့အနီးတွင် ဝင်ထိုင် လိုက်သည်။

'မိမိ... ရောက်လာတာနဲ့ အတော် ပဲ ဒီပြဿနာရဲ့ အဖြေကို ရှင်းစမ်း ပါဦး'

မနဲနေကျ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ကိုတင်လှိုင်နှင့် မောင်သောင်းတို့က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ဒေါ်မိမိအား ၂၄၆ *၅၅၅၄၆၄၆ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ရှင်းပြလိုက်ကြသည်။ စကားဆုံး သည်နှင့် ဒေါ်မိမိက...

'ဘီလူး ဟုတ်ဟုတ်ကို သိချင်တာလား ဒါပဲဟုတ် သူတို့ပြောထားတဲ့ စကား အဓိပ္ပာယ်ကို သိချင်တာလား'

'ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ နှစ်မျိုးလုံး သိ ချင်တယ်'

'ဒါဖြင့် ဘီလူး ဟုတ်, မဟုတ်ကို အရင်ဖြေမယ်၊ နားထိုးကြီးဖြေ နယ်မှာ တာဝန်ကျစဉ်ကပေါ့။ တစ်နေ့ အသက် လေးဆယ်လောက်ရှိတဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက် အိမ်ဝိုင်းထဲ ဝင်လာပြီး ဘုရားခန်းမှာ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ဖို့ ခွင့်တောင်းတယ်။ မိမိလဲ ခွင့် ပြုလိုက်ပါတယ်။

တစ်နာရီလောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် အပြီးမှာ မိမိကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောရင်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ မျှော်လင့် မထားတဲ့ စကားသုံးခွန်းကို တစ်ဆက်တည်းပြောတယ်။

ပထမစကားက တစ်လအတွင်း မှာ အစမှာ စနေနံပါတဲ့ မြို့ကို ပြောင်းရမယ်။

အိမ်ပြို ကျက်ပြီး တစ်လအကြာမှာ

ဆိုးဝါးတဲ့ အနိဋ္ဌာန်တစ်ခုကို အိမ်ပြိုလို့ သိကြားမယ်ဆိုရင် ဘီလူးညီနောင်က မကောင်းလှပေ ကောင်သူ ကယ်ရအောင် မကုသပါ လိမ့်မယ်တဲ့။

သူပြောတဲ့ အတိုင်းပါပဲ တစ်

တောင် မပြည့်သေးဘူး။ ဒီတောင်သာမြို့ကို ပြောင်းရောင်း ရောက်လို့ တစ်လအကြာမှာ အိမ်ရှေ့မှာပဲလေ အတိုက်တစ်ယောက်ကို ဆိုင်ကယ် တိုက် လိုက်တာ ဆိုင်ကယ်အပိုက် တစ် လောက် ပြင်းတယ်၊ မပြင်းတယ် ဆိုတာ လူတိုက်ပြီးတာတောင် မှ မသွားဘဲ ရှေ့ကို အဝေးကြီး ပျောက် သွားတယ်။

ဆိုင်ကယ်မှာ အူတွေ၊ ကလေး တွေတောင် ချိတ်ပါသွားသေးတယ် ဒါဆိုတော့ ဒုတိယစကားလဲ မှ သွားတာပေါ့။

ခု... ကိုတင်ဟန်တို့ကလဲ ဘီလူး နှစ်ကောင်ကို အဖွဲ့ခွဲရတယ်ဆိုတာ တတိယစကားလဲ မှန်သွားပြီ ပေါ့။

ကြိုတင် ဟောကိန်းထုတ်ထားတဲ့ အဲဒီစကားတွေကို ယောက်ျား ကိုတင်ဟန်တို့တွေ့ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ယောက်ကို ဘီလူးပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ကျွန်ုပ်တော့ ဆုံးဖြတ်တယ်'

'မိမိကို တာမာနဲ့ ချက်စားဆိုတဲ့ စကား အဓိပ္ပာယ်ကိုလဲ ရှင်းပြပါဦး'

ဒေါ်မိမိ ပြောပြချက်များကို စင်စစ် အတိုင်းမရ ဖြစ်မေးလိုက်သည်။

'အဲဒီအဖြေကိုတော့ တစ်

လောက်စောင့်ပါ၊ မိုးလင်းတာနဲ့ အဲဒီ အဖြေကို တစ်ခါတည်း ရစေရပါ မယ်'

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းသည်နှင့် ဒေါ်မိမိတို့အိမ်ပေါ်တွင် ညက သတင်းကြောင့် ဝါခက် အလုပ်သမား များပါ အပြည့်ရောက်နေကြသည်။

ဒေါ်မိမိမှာ အသက်လေးဆယ် လောက်က နှလုံးရောဂါကြောင့် မရောဝန်များက တစ်နှစ်ပဲ နေရမယ် ဟု ပြောပြီး လက်လွှတ်လိုက်ကြ သည်။

ဒေါ်မိမိကလည်း သေရမယ့် အတူတူ တရားနဲ့ပဲ သေတော့မည် ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး ဝိပဿနာတရား မှားထုတ်ရာမှ နှလုံးရောဂါ ပျောက် သွားသည့်အပြင် အကြားအမြင်ပါ ရသည်ဟု ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စင်မတန် နာမည်ကြီးသည်။

နှလုံးရောဂါ ပျောက်တာကတော့ သေရာသည်ယခုပင် အသက်ဝါး မယ် ထဲဝင်နေပါပြီ။ ဒေါ်မိမိက လူနာသည်နှင့် ဘီလူးညီနောင်၏ အပေးပြဿနာကို အောက်ပါ အတိုင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။

'အဘအောင်က အိမ်ကထဲမှာပဲ အဖြေ မေးလိုက်တယ်၊ ဒါဆိုတာက ဝါးပိလ် ကို ပြောတာ၊ တာမာဆိုတာ ဒါပဲ။ အဓိပ္ပာယ်နှစ်ခု စပ်လိုက်တော့ ဝါးပိလ် ကို ခါးစက်ပုဆိုးလို ပြုမယ်ဆိုရင် အပါယ် လေးပါးကို ဘယ်တော့မှ မကျတော့ဘူး လို့ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

ပထမဦးနှစ်သမျှ အပါယ်လေးပါး ကျရာကို အင်မတန်မှ နိုးစပ်လှပါ မည်။

သို့အတွက် အပါယ်တံခါးပိတ်စေ သော ကုသိုလ်(၇)မျိုး သဲကုန်းဆရာ တော်၏ တေးထပ်နှင့်အတူ အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ အဖွင့်အတိုင်း ရေးသား ရင်း ဤဆောင်းပါးကို နိဂုံးချုပ်အပ် ပါသည်။

'ရတနာရွှေလုံး ပုလဲကံ၊ ဝိနိစိ ပြုအလုံး သင်္ဂီယံ ဟူသီနေ့တိုင်း နိတ္တံ ဖေလံ စာရေးတံ ဆွမ်းထုတ် ရက်ပိုင်း ဝါသက်နိုး မသွယ်နှင့် ရတနာရွှေလုံး အနေတန် ခက်အကိုင်းရယ်နဲ့ ယုဂ်သိုင်းတဲ့ ကျောင်းဝယ် သည်ခုန်းအိမ် ကာလရွှေ ဒါနပြုသုံးဆောက်တည်ဖွယ် သောတာပန် ဇာတ်အနွယ် အမြတ်နယ်ဆိုပြီးလို့ ဟိုအသီးသုံးတိုက်တစ်လှ ဆိုအပြိုက်ယူ နေဒါန သီတဂူဝယ် အနည်တူ လှပြုကွယ်လေး'

သောတာပန်နှင့်အတူ အပါယ်လေးပါး စေသော ကုသိုလ်(၇)မျိုး

- ၁ သရဏသုံးပါး စွဲပြုခြင်း
 - ၂ ဝါးပိလ် လုံခြုံခြင်း
 - ၃ အရုဏ်ဆွမ်း နေ့ဆွမ်း တစ်ခုကို အပြုတမ်းလှူခြင်း
 - ၄ စာရေးတံ ဆွမ်းခံသမျှ လှူခြင်း
 - ၅ ဝါဆိုသက်နိုး စွမ်းခံသမျှ လှူခြင်း
 - ၆ ရေတွင်းကျောက်လှူခြင်း
 - ၇ ကျောင်းလှူခြင်း
- ဤဆောင်းပါးကို မတ်လအတွင်း အပါယ်လေးပါးမှ တွေးတမ်းကြပါ စေ။
- လောကုဘေဒ ချစ်မြတ်သာ

ဤ စာပေ ဝတ္ထု

ရေးသား

နိုင်ပါသည်...

စာမူပို့လိုက်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း

စာတည်း

နက္ခတ္တစရောင်တင်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် (ပထမထပ်)

အမှတ် (အထက်)

ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကင်းမြို့၊

ပုန်း-

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၅

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၀

*၅၅၅၄၆၄၆ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၄၇

မြန်မာ့ကျွန်းတော် (ကသာမြေ)

လက်ဝဲရစ်ရွယ်

ဖြစ်လုပ်ဆန်းနှင့်

တောအကြောင်း

တောင်အကြောင်း

၂၀၂၀ နယုန်လရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ကသာမြေ မိုးများ အများ မပြတ်ဆိုသလို သွန်းလျက် ရှိတယ်။ မိုးတစ်ဖန် နဲ့မို့ အိမ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ စာအုပ်ကို အဖော် လုပ်ဖူး အကျိုးရှိစေနိုင်မယ် စာတို ပေးလေ၊ များကို မှတ်စု ရေးမှတ် ဖော်ပြ တယ်။

ဒီအချိန် ဝါထဲ ရေထဲမှာပဲ ကသာ မြို့၊ အမှတ်(၈) ကွက် ပိန္နဲကုန်းမှာ မှ မိတ်ဆွေ မြန်မာ ပိန္နဲဆရာ ဦးသာ ဒွေးဟာ လွယ်လုံး တစ်လုံး ပန်၊ လွယ်လျက် ကျွန် တော်ထံကို ရောက် လာခဲ့ပါတယ်။

‘ဆေး ဆရာ ဘယ်ကနေ တယ် လို့ အကြောင်းပြ

နဲ့များ မိုးထဲရေထဲ ပေါက်ချလာတာ လဲ’
‘မိုးထဲရေထဲ လာဆို ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို စကားပြောစရာရှိလို့ ခင်ဗျားအားနိုင်မယ့် မိုးထဲရေထဲမှာ ကြိုးစားပြီး လာခဲ့ရတာ။ ၂၀၀၈ ခုနှစ် မေလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၂၆၈)မှာ ‘ကိုကိုခန့်ချော(ကသာမြေ)’ က ‘လက်ဝဲရွယ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်’ ချိုပြီး စာတိုလေးတစ်ပုဒ်နဲ့ ပဟေဠိ မှတ်ထားတာကို ကျွန်တော် မိသားစုက ပြောချင်တာနဲ့ လာခဲ့ တာပဲ’

‘ကျွန်တော်လဲ အဲဒီစာကို ဖတ် ကိုက်မိတယ်။ ခင်ဗျားကိုတောင် မဖတ်ရနေတာ ခင်ဗျားက တောထဲ တောင်ထဲမှာ ဆေးပင် ဆေးမြစ်တွေ ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရှာဖွေနေတဲ့ ပုံဆိုတော့... ‘လက်ဝဲရွယ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်’ ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက် ကိုကိုခန့်ချော ရေးထားတာထက် ပိုပြီးများ သိရမလားဆိုပြီး တမ်းတ မှတာ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မိတ်ဆွေပရိသတ်ကို ကျယ်ကျယ် ပြောပြလေး သိစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ စာလေးတစ်ပုဒ် ရေးလိုက်ချင်လို့

‘ခင်ဗျားကလဲ စာတိုစာလေး တွေ ရေးချင်တဲ့သူ၊ ကျွန်တော်ကလဲ ပါသမျှ ဖွင့်ဟလို့ ပြောပြချင်တဲ့သူ ခိုတော့... ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် မိန်းမပြီး အခုလို ‘မိုးတစ်ဖန်စိန်နဲ့

အခုနေတဲ့ အချိန်လေးကို အကျိုး မရဘဲ အသုံးချလိုက်ကြစို့လား ဟု’

‘လက်ဝဲရစ် ရွယ်ပင်နဲ့ ပတ်သက် ကို ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ် မျက်လေးများရှိရင် သိပါရစေဗျာ’ ကျွန်တော်ဟာ ဦးသာဒွေးကို မမလို မေးလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ မေးခင်က ပြောချင်နေတဲ့ ဦးသာ ဒွေးပု...

‘အခု ကျွန်တော် ယာခင်းလုပ်နေ တဲ့ နေရာဟာ ကသာနဘား ကား လမ်းဘေး ကသာကနေ ရှစ်မိုင် လောက်ဝေးတဲ့ မြေပြန့်လွင်ပြင် တစ်နေရာမှာ ယာခင်းအလုပ် လုပ်ရင်း နီးစပ်ရာ မိတ်ဆွေများကို လဲ ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ အကြောပြင် ပညာနဲ့ ပတ်သက်တာလေးတွေ ကုသပေးသလို... တောဆေး တောမြစ်များနဲ့ အထွေထွေ ရောဂါစုံ ကိုလဲ ကုသပေးနေတယ်။

ဒီတော့ စစ်မှန်ထိရောက်တဲ့ ဆေးပင်ဆေးမြစ်တွေကို ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေတူးဖော်ပြီး စုဆောင်းတဲ့အခါ မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ တော အတွေ့အကြုံတစ်ခုနဲ့ လက်ဝဲရစ် ရွယ်ပင်ရဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းဟာ ပြောပြ ချင်စရာ ဖြစ်လာလို့ ခင်ဗျားဆီကို လာခဲ့ရတာပဲ’

ဦးသာဒွေးဟာ သူ့စိတ်ထဲရှိတဲ့ အတိုင်း ကရားရေလွှတ် ပြောနေပေ မယ့် စကားက နီဒါနိပဲ ရှိနေသေး တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဘက်က စိတ်မရှည်စွာနဲ့...

‘ခင်ဗျားကလဲ လိုရင်းမရောက်ဘဲ ပလ္လင်ခံစကားနဲ့ကို အတော်မောနေ ရော့မယ်။ ရေခွေးကြမ်းလေး သောက်လိုက်ဦး’

လို့ အသင့်ရှိနေတဲ့ ရေခွေးကြမ်း ပန်းကန်ကို သူ့ဆီ လှမ်းပေးလိုက် ပါတယ်။

ဦးသာဒွေးဟာ ရေခွေးကြမ်းကို အားပါးတရ သေ ချပြီး...

‘ကျွန်တော်ဟာ ကသာနယ်ထဲက တောတောင်လှေ့ကို စုံသလောက်

နီးနီး ရှိနေပါပြီ။ အခု ကျွန်တော် ယာခင်းလုပ်နေတဲ့ ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်က တောကိုတော့ အခုမှ ရောက်ဖူးတာမို့ နယ်ပြေဒေသ လေ့လာရအောင်ဆိုပြီး သိပ်အလှမ်း မဝေးတဲ့ ဖက်ဆွတ်တောင်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ အောင်း ပင်ချောင်ဆိုတဲ့ တောကို ဆေးမြစ် ရှာရင်း တစ်ရက်မှာ ရောက်သွားပါ တယ်။

တောထဲကို ဝင်ခါလို ဆယ်ခါနစ် လောက်ကြာတဲ့အထိ ကျွန်တော်များ နဲ့ ကျွန်တော်တို့ အသုံးများကို လိုက်မကြားနာတဲ့ တိတ်ဆိတ်ကြွယ်သက် လွန်တာမို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိထား မြဲ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်တယ်။

ဒီအခါမှာ သစ်ပင်ထွေထွေမှာ ယုတ်နွယ်သက်နေတဲ့ နွယ်ပင် တော် တော်များများဟာ လက်ဝဲရစ်ရွယ်ပင် တွေ ဖြစ်နေတာကို သတိပြုမိ တယ်။

‘ဝါ... ဒီတော့ကို ဝင်ခဲ့တာ မှားပြီ ထင်တယ်။ ဒီတော့ဟာ တောတောင် ကျေးငှက်တို့ရဲ့ အသံတွေလ တိတ်ဆိတ်နေပါလား။ နွယ်ပင် တွေ အတော်များများဟာလဲ... လက်ဝဲရစ် ရွယ်တွေဆိုတော့ ဒီတော့ဟာ သာမန်မဖြစ် နဲ့ ပြန်ထွက်မှ’ ဆိုပြီး မိမိ ရင်နဲ့ ချလမ်းဆီကို မှန်းပြီး ပြန်ထွက် ကြိုးစားပါတယ်။

‘အ’ အခါ ဘယ်လိုမှ လမ်းစရာလို့ မဟုတ်အပြင်... မိုးမရွာ လေမတိုက် ပါဘဲ တစ်တောလုံး ဟိန်းလာလိုက် တဲ့အသံတွေဟာ တောင်တွေပဲ ပြိုကျနေသလောက်ပါ။ တစ်ခါတစ်ခါ သစ်ပင်ကြီးတွေရဲ့ ကိုင်းများ ကျိုးကျ သံတွေ လဲပြိုသံတွေ တောကောင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၂၀

ကြီးငယ်တို့ ပြေးလွှားအော်ဟစ်သံများဟာလဲ နားကွဲမတတ်ပါဘဲ။

လက်ရှိအခြေအနေကို အကဲခတ်လိုက်တော့ ဒါဟာ တောခြောက်ခံရတာပဲ။ တောပိုင်တောင်ပိုင် အရှင်ကြီးများကို တိုးလျှိုးတောင်းပန်မှုဟန်ကျတော့မှာ။ ဒီတောမှာ တွေ့ရတဲ့ လက်ဝဲနွယ်ပင်များဟာလဲ တောရဲ့ ထူးခြားချက် တစ်ရပ်ပဲ။

တောပိုင်တောင်ပိုင် အရှင်သခင်များထံ ခွင့်ပန်လို့ နွယ်တစ်ပိုင်းကို တော့ ဖြတ်ပိုင်းလို့ ယူနိုင်ခဲ့ရင် ငါ့အတွက် အဓိပ္ပာယ် ရှိနိုင်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်လိုက်ပါတယ်။

တောပိုင်တောင်ပိုင် အရှင်များကို တိုးလျှိုးတောင်းပန်ပြီး လက်ဝဲရစ်နွယ်တစ်ပိုင်း ဖြတ်ပိုင်းပြီးတဲ့အချိန် စောစောက ကြားနေရတဲ့ တောင်ပြိုင်တွေ၊ သားကောင်ကြီးငယ်တို့ရဲ့ အော်ဟစ်ပြေးလွှားသံများဟာ တဖြည်းဖြည်း တိတ်ဆိတ်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ တောထဲကို ဝင်ခဲ့ရာ လမ်းကိုလဲ ထင်ရှားပီပြင်စွာ ပြန်တွေ့ရတော့တာပဲ။ လိုအပ်လို့ ရှာဖွေတဲ့ ဆေးပင် မတွေ့ရပေမယ့် လက်ဝဲရစ်နွယ် တစ်ပိုင်းနဲ့ လာလမ်းက အားရဝမ်းသာစွာ ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

‘ဦးသာဒွေး ခင်ဗျားရဲ့ လက်ဝဲရစ်နွယ် တွေ့ခဲ့ရပုံဟာဖြင့် စိတ်ဝင်စားစရာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီနွယ်ရဲ့ အသုံးဝင်ပုံ အကျိုးအာနိသင်တွေကို သိရမှ စာတစ်ပုဒ် လုပ်ကျွေးနပ်မှာ’

၂၀၀၈ ခု ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့

‘အသုံးပြုပုံနဲ့ အကျိုးအာနိသင်ကိုလဲ ပြောမှာပေါ့။ နို့ပေမယ့်... ပဟူသုတတစ်ခုကိုလဲ မှတ်ထားဦး။ ပုံမှန်အနေနဲ့ဆိုရင် နွယ်ပင်ဟာ လက်ယာရစ်ပဲ ဖြစ်ရမှာ။ လူက ဖန်တီးလုပ်ရင်လဲ ဒီအပင် သေချင်သေ မသေလိုကတော့ သူ့နဂိုပုံစံအတိုင်း ပြန်ဖြစ်တာပဲ။

ဆိုလိုတာကတော့ လက်ဝဲရစ်နွယ် ခြစ်တောင် လူက ဖန်တီးပြုလုပ်လို့ မရဘူး။ ဘာမှန်တာကယ် သဘာဝအတိုင်း တွေ့ပြီးဆိုရင်လဲ ကိုကိုးနိဗ္ဗာန် (ကသာခြေ) ခြေသင်္ကေတအာနိသင်ဟာ ယူထားလိုက်သတော့ (ခင်)ပါးတောင် တင်မကဘူး... ရန်၊ နတ်၊ ကထေ့၊ ပထမကများကို ကသာလိုရတယ်။

အထူးတလည် သူ့ကို ခြေခြစ်ခိုင်နေဖို့ မလိုဘူး။ ဒီအပင် တွေ့ရတာကို ကိုယ့်ကို အာနိသင်အတိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ နတ်တောင်းပတ်ခြင်းများရဲ့ လိုလားစွာ ထားရင်လို့ ဒီလိုနွယ်မျိုးကို

ရတနာ ခြစ်တယ်

ဦးသာဒွေးက အခုလို ပြောတော့ ကျွန်တော် ကြားဖူးတာကိုလဲ ပြောရဦးမယ်။ ဂမ္ဘီရပစ္စည်းဆိုတာ ရရှိပိုင်ဆိုင်သူကိုယ်တိုင်က ယုံကြည်မှုနဲ့ အသုံးချမှုအပေါ်မှာ မူတည်ပြီး တန်ခိုးစွမ်းအင်ဆိုတာ ဖြစ်တယ်။ ယုံကြည်မှု မရှိသူ တစ်ဦးအတွက် ဘယ်လို ဂမ္ဘီရပစ္စည်းမျိုးပဲ ခြစ်ပြုတာတန်ခိုး စွမ်းအင်မှ မရှိနိုင်ဘူးလို့လဲ ကြားဖူးတယ်။

ဦးသာဒွေးကတော့ သူ့ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ လက်ဝဲရစ်နွယ်ပင်ဟာ မမြင်သာတဲ့ ဂမ္ဘီရဆန်သော တန်ခိုးစွမ်းအားများ ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်မှုဖြင့် လုံခြုံစိတ်ချရသော တောထဲမှာ တစ်နေရာမှာ သိမ်းထားတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆီကိုတော့ ပါမလာပေဘူး။

ဒါပေမယ့် ဉာဏ်မိသမျှ ပြောပြတဲ့ ဂမ္ဘီရလက်ဝဲရစ်နွယ်ပင်နဲ့ တောအကြောင်း တောင်အကြောင်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအား စာရှာသူတို့အတွက် ယခုကဲ့သို့ တင်ပြချက်ရတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ။

နောင်ကိုလဲ အလျဉ်းသင့်လျော်တော့အကြောင်း တောင်အကြောင်းများ ဆက်လက် ရေးသားပါဦးမယ်လို့ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံ၍ ကျွန်တော့်စာကို နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။ မြင့်ဟိန်းကျော် (ကသာခြေ)

စားရွှေ (စီးကုန်း)

ကိုလိုနီခေတ်က ထူးခြားသော

ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဦးညွန့်ဒိန်

၏ အကျင့်စရုဏ်နှင့် သူ့ဘဝ

မကွတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၂၂၇) ဖေဖော်ဝါရီလ၊ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ (၂၃၅)တွင် ဦးသန်းစိုး(ချောင်းကန်)၏ လူ့အကျင့်နှင့် ပတ်သက်သော “ဦးမြတ်သာ၏ အကျင့်စရုဏ်” ဆောင်းပါးကို အားရဖတ်သော ဖတ်ရှုလိုက်ရပေသည်။ ဆောင်းပါးရှင်၏ ဆိုလိုရင်း မထိပ္ပာယ်ကို တိုက်ရိုက်မသိနိုင်သော်လည်း ထိုဆောင်းပါးပါ အဓိကဇာတ်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် စာနာဖတ်ဖက်ထားတတ်မှု အပိုင်းမှ ကြည့်ကြည့် သီးခြားစရုဏ်ဆိုင်ရာ အကျင့်စရုဏ်မှ ကြည့်ကြည့် စံပြုထိုက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ မပုဂ္ဂိုလ် အတ္ထုဂမ္ဘီရ ဒေသနာပုဂ္ဂိုလ် ပဋိပတ္တဝေဂမ္ဘီရ ဟူသည့် အကြောင်း၏ နက်နဲခြင်း အကျိုး၏ ကိုယ်စားပြုပညာတင်ထားပုံ၏ ကိုယ်စားပြုခြင်း၊ အသိဉာဏ်၏ နက်နဲခြင်း၊ အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည့် ဝိသုဒ္ဓိစနစ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး

ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပေသည်။ စံပြုထိုက်သော ဂမ္ဘီရဆန်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ကြည့်ည့်ဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်တို့လည်း အလွန်ကောင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း လက်ခံကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံး “ထူးဆန်းသော အသုဘ” အခန်း၌ တောင့်တသည့် အချိန်တွင် ဖြစ်မလာဘဲ ဦးမြတ်သာအား အလောင်းမြေချမှည့်ဆဲခံ အချိန်ကျမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ချိုင့်တောင်ဆိုင်စည်အဖွဲ့ ရေ ကျ ဘပြီး သင်္ဂြိုဟ်သွားပုံမှာ (ဒီရဲ့) ဝန်သည့် ဖြစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးရှင်သည် ဦးမြတ်သာအား “လင်္ဂင်” ၌ သူ ဖြစ်စေချင်

သည့်ဆန္ဒများကို ဖြူစင်သန့်ရှင်းစွာ စေတနာထား ပညာပေး ရေးသားပြသွားပုံမှာလည်း ချီးကျူးဖွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအတူ “ဦးမြတ်သာ” ကဲ့သို့ အကျင့်စရုဏ်ပါ ဦးမြတ်သာ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဝိပဿနာလည်း ရေးသား တင်ပြ ခဲ့ပါရန် တောင်းဆိုပါသည်။ သူ့များ” ဟူ၍ စိတ်ခေါ်ထားသည့် ကို တွေ့ရပြန်ပါသည်။ ဒီအတွက် ကျွန်တော်သည် ဆောင်းပါးရှင်၏ စေတနာကို တုံ့ပြန်အသိအမှတ်ပြုသော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော် ကိုယ်၌ ကလည်း ထူးခြားသော ဆန်းကြယ်သော အကြောင်းအရာများအပေါ်၌ အလွန်အမင်း စိတ်ပါဝင်စားလေ

ရှိသဖြင့် လည်းကောင်း...

ရေးသားသင့် ရေးသားထိုက် သော အကြောင်းအရာများကို ရေး သားသင့်သည်ဟု ထင်သဖြင့် လည်းကောင်း...

စံပြုထိုက်သည့် ကျွန်တော် ကြား ဖူးသော၊ ကျွန်တော်တွေ့ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများအကြောင်းကို ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှပင် ပြန်လည်ရေးသား၍ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်ကြီးအား တင်ပြလိုရင်း စေတနာရှိသည်နှင့် အညီ ရေးသားအပ်ပါသည်။

* * *

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ အနောက် ခြမ်း သာယာဝတီခရိုင်၊ နက္ခတ္တမြို့ နယ်၊ တာပွန်တိုက်နယ်အတွင်းရှိ တာပွန်နှင့် (၇)မိုင်အကွာလောက် တွင် "ကျောင်းရွာလေး" ဟူသည့် ရွာတစ်ရွာရှိသည်။ တာပွန်မှ သွား လျှင် ရွှေလေးဘက်မှ လာသည့် "မိုးသာအောင်ကုန်း" ရောင်းမကြီး ကမ်းပါးရှိ "ချောက်ခမ်းရွာ" ကို ရောက်ပြီး...

ထိုချောက်ခမ်းရွာမှ ချောင်း အတိုင်း အောက်သို့ တစ်မိုင်သာသာ လောက် စုန်လျှောက်ပြီး ချောင်းမ ကြီး၏ တစ်ဖက်ကမ်း "ရေကြည် ရွာ" ကို ကူး၍ ယင်းမှတစ်ဆင့် ကျောင်းရွာလေးသို့ ဖွံ့ဖြိုးရေးတာ ကြီးအတိုင်း သုံးမိုင်နီးပါးခန့်လောက် သွားလျှင် ကျောင်းရွာလေးရွာသို့ ရောက်ပေသည်။

ထိုရွာတွင် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ခန့်လောက်က ဦးညွန့်စိန်ဆို

သူ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူး၏။ ထို ဦးညွန့်စိန်သည် ငယ်စဉ်ကာလက ပင် ထူးခြားမှုရှိသူတစ်ဦး ဖြစ်ပေ သည်။

မိဘများမှာ တောအရပ်၌ နေထိုင်ကြသော်လည်း "မီးကျောင်း တင်အင်း" ကြီးကို နှစ်စဉ် အပိုင် လေလံခွဲထားကြသည့် အင်းသူကြီး များဖြစ်ကြ၍ အတော်အတန် ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုံလုံကြွယ်ဝသူများ ဖြစ်ကြ၏။

မောင်ညွန့်စိန်လေးသည် သိ တတ်စ အရွယ်မှစ၍ အင်းထဲမှ ငါး များကို ဆယ်လုပ်၍ ဖမ်းခြင်း၊ ကျားထောင်၍ ဖမ်းခြင်း၊ ပိုက်ချ၍ ဖမ်းခြင်း၊ ကွန်ပစ်၍ဖမ်းခြင်း၊ မြူး တန်းချ၍ ဖမ်းခြင်းများနှင့် နွေရာသီ ရောက်ပြီဆိုလျှင် အင်းကို "ပက်" ၍ ငါးဖမ်းခြင်းကို ကိုယ်တိုင် တွေ့ မြင်ရသည်နှင့်...

'မီးတွေကို သနားပါထယ် သူတို့မှာ အသက်ရှည်ရည် မနေကြစရာ' ဟု ဆို၍ ငါးကို လုံးဝ မစားတော့ ဘဲ အသက်ထက်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ လေတော့သည်။

ထိုစဉ်က ကျောင်းရွာလေးရွာနှင့် ယင်းဒေသတစ်ဝိုက်မှာ ရောဘတ်မြစ် နှင့် အလွန်းနီးသည့် ဒေသဖြစ်သည်

နှင့်အညီ မြေနိမ့်ပိုင်းဖြစ်၍ ကျယ် ကိုင်းပင်တို့ ကြီးစိုးပေါက်ရောက်ရာ အရပ်ဖြစ်ပြီး မိုးရာသီများ၌ မြစ်ဝ များ အမြဲတမ်း လှုံ့လျက် ရေများ ပတ်ချာပိုင်းကာ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း လှေဆောင်နေရသော အချိန်ဖြစ်ပေ သည်။

သို့အတွက် မိုးတွင်းခါ၌ လယ် ယာစိုက်ပျိုး၍ မရဘဲ ဆောင်းများ၌ နှင့် နွေရာသီများမှသာ ကုလားပဲ ပဲကြီး၊ မြေပဲ၊ ငရုတ်၊ ပြောင်း၊ တာ ရှိသည့် သီးနှံတို့ဖြင့် နံနံ(အဖေပဲ) များကိုသာ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်နိုင်ကြ ကား မိုးရာသီများတွင် "တံ" လုပ်ငန်းဖြင့် ငါးဖမ်းခြင်းကို အင်း လုပ်ငန်းတစ်ခုအဖြစ် လုပ်ကိုင် မကြရချိန်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

[စာကြွင်း ။ ။ ယခုတော့ ထို ဒေသများသည် ရေကာတာကြီး များ၊ ရေလွှဲရေလာ ဆည်မြောင်း များ၊ တာတံခံများဖြင့် မိုးရာသီ စပါးများ စိုက်ပျိုးနိုင်၍ ကျယ် ကိုင်းပင်တို့ ပါးရှားသွားပြီး ရေလျှံမှုမှလည်း သက်သာ ဖွံ့ဖြိုးသာယာသော ဒေသတစ်ခု ဖြစ်နေပေပြီ။]

သို့သော် မောင်ညွန့်စိန်ကမူ ထို တံငါလုပ်ငန်းကို လုံးဝ မလုပ်လို

ပိုင်းဆန်၍ မိဘများက ရွာဦး ကျောင်းဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍလထံ မှပင် အပ်နှံကာ စာပေသင်ကြားရင်း ဟာမဏေ ဝတ်ပေးခဲ့လေသည်။

မောင်ညွန့်စိန်သည် သာမဏေ ဝတ်နှင့် တစ်ဖက်မှ စာပေသင်ကြား ပြီး အားလပ်သည့် အချိန်များတွင် အချိန်ရလျှင် ရသလို ရွာပတ်ဝန်း ကိုက်ရုံ ဘုရားစေတီမှ မြက်များကို ပေါင်းသင်းမြက်နုတ် ပြုပြင်သန့်ရှင်း ပြုလုပ်...

ရွာ၏ အရှေ့မြောက်အရပ်ဘက် ကိုင်းတောကြီး ပတ်ချာလည် မြက်ရောက်လျက်ရှိသည့် မြေပြင် မြက်တောင်ဆယ်တောင်လောက် မြက်တစ်ခွဲတာသာသာ ကျယ်ဝန်း သည့် ကုန်းကြီးတွင် တစ်ပါးတည်း မြက်စိုက်ပျိုးစေတတ်လေသည်။

မောင်ညွန့်စိန် အသက်တစ်ဆယ့် နှစ်လောက်တွင်တော့ ကျန်းမာ များ၍ တုံ့လာသဖြင့် မိဘများက မောင်ညွန့်စိန်လေးကို လူဝတ်လဲစေ ကာ ဆေးဝါးကုသမှု ပြုခဲ့ကြရသည်။ ထိုသော် မောင်ညွန့်စိန်က သူ တွက် တွေ့ထူးထူး ဆေးဝါး မပြုလုပ်စေ၊ ဆရာများ မခေါ် စေဘဲ သူ့ကိုယ်သူ သစ္စာဖြင့် ဆေးဝါး ပြန်လည်ကုသခဲ့ပေ၏။

ထိုသို့ သစ္စာပြုကုသသော ဆေး ဝါးကား သောက်ရေသန့်သန့် မြက်နုတ်ကို ခပ်၍...

ကျွန်ုပ်သည် ယင်းစဉ် သိတတ်စအရွယ် မှ၍ ယနေ့ယခု အချိန်အထိ ကံဝါးပါး ကို သိလျက်နှင့် ကျိုးပေါက်ခြင်း ဖြစ်ပေ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မှန်သော သစ္စာစကားကို ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ သစ္စာ မှန်ကန်ခဲ့ပါက ကျွန်ုပ်၏ ယက်ပေတွင် ရှိသော အရွက်တွင်မှ ရေတို့သည် ကျွန်ုပ် အောက်ကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာနိုင်သည့် ဆေးအော် ဖြစ်ပေစေသည်။ ဟု သစ္စာပြုဆိုအပ်သော စကား ပင် ဖြစ်ပေသည်။

* * *

ကျန်းမာရေး ပြန်လည် ကောင်း မွန်လာသည့်အခါ၌ မောင်ညွန့်စိန်ကို မိဘနှစ်ပါးက အတင်းအကျပ် အိမ်ထောင် ချထားလိုက်ကြသဖြင့် မောင်ညွန့်စိန် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ရပေ သည်။ သားသုံးယောက်၊ သမီး တစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့၏။

မောင်ညွန့်စိန်သည် သားမယား သားသမီးနှင့်ဖြစ်၍ မိသားစု စားစတ် နေရေးကို ရုန်းကန် လှုပ်ရှားနေရ သော်လည်း သူတို့ အရပ်ဒေသ ၏ လုပ်ငန်းများကို လွတ်အေး နှစ်ရှည် ပြီး တာပွန်သို့တက်၍ ကုန်ကောက် ကာ ရွာများတွင် လှည့်လည်ရောင်းချ လျက် မဝေးလှနှင့် တင်းတိမ်

ရောင်ရဲခဲ့ပေသည်။ နေ့စဉ် ကုန်ဝယ်ကုန်ရောင်း အလုပ်ကို မပျက်မကွက် လုပ်နေရ သည့် ကြားမှပင် မောင်ညွန့်စိန်က နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ငါးပါးသီလ ဆောက်တည် မေတ္တာဘာဝနာပွား ဂုဏ်တော်ကုန်ရာ ပုတီးစိပ်ခဲ့သည်။

ဤ အိမ်ရာဝင်ချိန်တွင်လည်း တစ်ခါ ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာဘာဝနာ ပွား ပုတီးစိပ် ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်၍ အမျှအကန်း ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင် ဂုဏ်ပေးဝေသည့် လုပ်ငန်းများကိုတော့ တစ်နေ့မျှ မလုပ်ငန်းရစေဘဲ ဝတ်တစ်ခုပြု၍ နေခဲ့ပေသည်။

မောင်ညွန့်စိန်သည် ကျန်သည့် အားလုံးအချိန်များတွင် အထက်က ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း စေတီပုထိုး များများအတွင်း ပေါင်းသင် မြက် နုတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခြင်း ရွာ၏ အရှေ့မြောက်မှ တောင်ပူစာ ကုန်းကြီးတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်း အမှုများကို တတ်အားသမျှ လုပ်ခဲ့ သည်။

ထိုအပြင် ကျောင်းကိစ္စ၊ ကန်ကိစ္စ၊ ဘုရားကိစ္စများဖြင့် ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးကိစ္စများသမျှ ဦးဆောင် ဦးရွက်ပြုလျက် အနစ်နာခံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသည်။

ငယ်စဉ်က သာမဏေဘဝဖြင့် အတော်ကြာကြာ နေလာခဲ့သည့် မောင်ညွန့်စိန်သည် ဝတ်ကြောင်ဘဝ နှင့် အိုးအိမ်ထောင်နှင့် နေ့နေရ သော်လည်း ရဟန်းတို့ ရှောင်အပ် သော ဆွမ်းသုံးပါးဖြစ်သည့် “မြင် ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းစေ ဆွမ်းသုံးပါး” ဟူသည့် မိမိရှေ့တွင် သတ်ဖြတ်နေသည်ကို မြင်သော အသား၊ သတ်ဖြတ်နေရသည်ကို နားနှင့် ကြားသောအသား၊ ပုံသကူ မဟုတ်မှတ် မိမိအတွက် သက်သက် ရည်ရွယ်၍ သတ်ဖြတ်ခြင်း ဖြစ်သည် ဟု မသင်္ကာဖွယ် ယုံမှားသံသယ ရှိသောအသား စသည်တို့ကို လူတို့ လည်း ရှောင်အပ်သည့် တရား အဖြစ် နှလုံးလိုက်၍ အသက်ထက်ဆုံး ရှောင်အပ်ခဲ့ပေသည်။

* * *

တစ်ခုသော မိုးရာသီတွင် ဖြစ် သည်။ မိုးရာသီ၏ ဖြစ်နေကျအတိုင်း ကျောင်းရွာလေး၌ မြစ်ရေတို့ လျှံ လျက်ရှိရာ အိမ်အပေါ်များသို့တိုင် ရေများတက်လာကြသဖြင့် ထုပ်ပေါ် များတွင် အဆင့်များထိုးပြီး နေကြ ရသည်။

ရေများ အားကြီး၍ မောင်ညွန့်စိန် လည်း ရှေးမရောင်းနိုင်ဘဲ စားဝတ် နေရေးအတွက် အခက်အခဲ ဖြစ်နေ

ရပေသည်။

‘ဟေ့...ညွန့်စိန်...ညွန့်စိန်’ ထိုအချိန် အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်သံကြား သဖြင့် မောင်ညွန့်စိန်က...

‘ရှိပါတယ် ခင်ဗျာ’

ဟု လှမ်းအောက်လိုက်ရင်း ကဲ ကြည့်လိုက်ရာ ဆန်ကောတစ်ချပ် နီးပါးလောက်ရှိသည့် ကျောက်ပျဉ် ကြီးပေါ်တွင် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် ရေပေါ်တွင် စီးလာနေသော အသက် လေးဆယ်ခန့်လောက် အရွယ်ရှိ အသားညိုညို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ပြားပြားနှင့် သျှောင်ကြီး တစောင်း ထုံးထားသော သူတစ်ပါးဖူးမျှ မမြင် ဘူးသည့် ညွှန်စိန်သည် တစ်ယောက်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ လိုက်ရပေသည်။ အံ့ဩစွာ ကြည့်နေစဉ်ပင် ညွှန်စိန်မှာ သူတို့အဆင့် ထိုးနေ သည့် ထုပ်နားရောက်လာပြီး အဆင့် ပေါ်တက်၍...

‘ကျောက်ပျဉ်ကြီး အဆင့်ပေါ်တက်ခဲ့’

ဟု ခေါ်၍ မောင်ညွန့်စိန်အား...

‘မင်း... အံ့ဩနေသလား၊ အံ့ဩနေ

ဟောင်ဆူ... မင်းလဲ တစ်နေ့ ပြီးပြီဟု

ဟု ဆိုပြီး တဟားဟား သဘော

ကျွဲစွာ ရယ်လိုက်လေသည်။

‘အစ်ကိုကြီးက ဘယ်သူများ လိမ့်’

‘ဟ... မင်းကလဲ အစ်ကိုကြီး ခေါ်ပြီး ဘယ်သူ မေးနေပြန်ပြီ’

‘ကျွန်တော်မသိလို့ပါ အစ်ကိုကြီး ခွင့်လွှတ်ပါ’

‘ရပါတယ်ကွ... ခွင့်လွှတ်ပါ... ဘူး၊ ငါ့နာမည်က တိုက်စီ မြို့လား၊ မင်း နာမည်က တိုက်စား၊ ကျေးဇူး လေးသား’

‘မဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ၊ အစ်ကိုကြီး မှားနေတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် ညွန့်စိန်ပါ’

‘ဟုတ်ပါတယ်ကွ... ငါ့အိမ်က အိမ်ယံ မင်းက တိုက်စား... ငါ့ ငါ့နာမည်က တိုက်စား... ငါ့အိမ်က အိမ်ယံ... အဘက လွှတ်လိုက်လို့’

ညွှန်စိန်က မောင်ညွန့်စိန် နားမလည်နိုင်သည့် အကြောင်းများ နှင့် အတိတ်က ညီအစ်ကိုတော်များ ပုံများ ပြောကာ မောင်ညွန့်စိန်က ယနေ့မှစ၍ ရွာ၏ အရှေ့ဘက် အရပ်ရှိ တောင်ပူစာပေါ် မြေပုံပုံ သက်သတ်လွတ် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် (၅၅) ရက်နေရန် ဂုဏ်တော်ကျမ်း ပုတီး တစ်နေ့ (၁၀၈)ပတ်ရမည် စိပ်ရန်...

အဓိဋ္ဌာန်ရက်စေ့သည်နှင့် မရောင်းရဘဲ ဆေးကျပြီး ခုနစ်ရက် သားသီးများနှင့်တကွ သတ္တဝါ လုံးကို ကယ်ရန် ပြောဆို မှားကြား ကျောက်ပျဉ်ကြီးကို လှေလှော် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် စီးပြီး ပြန် လေတော့၏။

မောင်ညွန့်စိန်လည်း ညွှန်စိန် ပြန်သွားသည်နှင့် ...

‘ငါ့ကို ကောင်းတော့တွေ လာညွှန် တာလဲ’

ဟု တွေးပြီး...

‘ပြန်ရေ... ငါ့အချိန်ကမပြီ ရွာ အရှေ့မြောက်ကန်ကြီးသွားပြီး (၄၅)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပုပယ်ဝင်တော့မယ်၊ မင်းလဲ ကလေးတွေနဲ့ သင့်တော်လျောက်ဖတ် အောင် ကြည့်နေပေရော’

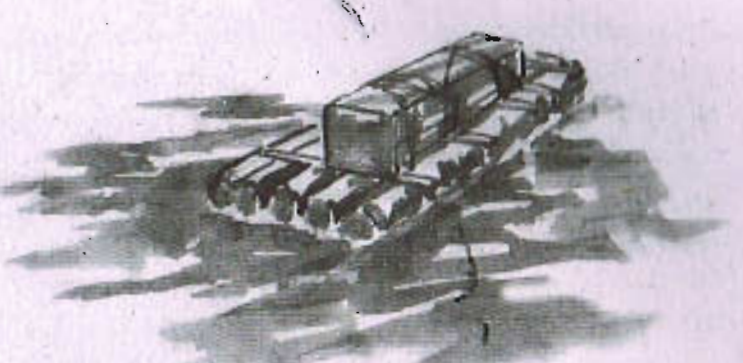
ဟု မှားကြားပြီး ပုဆိုးတစ်ထည်ဆီး တစ်ထည်ခြုံဖြင့် လှေလေးလှော် ကာ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

ထိုတောင်ပူစာကုန်းမှာ ကျယ်ပင် ကိုင်းပင်များ ထူထပ်စွာ ပေါက်ပြီး မရလွတ်ရုံသာသာလေး ရှိသဖြင့် မမြို့ဟောက်ကြီးများ လင်းမြေများ နီးအောင်းလျက်ရှိသည်။

ရောက်ခါစ၌ မောင်ညွန့်စိန် အတွက် အခက်အခဲ ဖြစ်နေရသော် လည်း နောက်ဆုံး ဖြစ်လိုရာဖြစ်ဟု တထစ်ချ ဆုံးဖြတ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ မြေကြီးများသည် မောင်ညွန့်စိန်အား လုံးဝ ရန်မပြုကြ ဘဲ မောင်ညွန့်စိန်ကို ပတ်ဝိုင်းလျက် စောင့်ရှောက်၍ပင် နေကြသည်ကို မောင်ညွန့်စိန် တွေ့ရလေတော့ သည်။

မောင်ညွန့်စိန်သည် အဓိဋ္ဌာန်ရက် အတွင်း၌ ရှစ်ပါးသော သီလတို့ကို စံယူဆောက်တည်ပြီး ရဟန်းတို့၏ ဝေဓာနိကဓူတင် အကျင့်ကဲ့သို့ အိပ်ရာတစ်ခုကိုသာ ထား၍ အိပ်ပြီး လျှင် တစ်ထပ်တည်းသော ဆွမ်းကို

တစ်နေရာတည်၌ စားသည့်အကျင့် ဖြင့် ကျင့်ခဲ့သည်။ မောင်ညွန့်စိန် ဥပယ်ဝင်သည့်နေ့မှစပြီး လုံးဝ မိုးမရွာတော့ဘဲ မြစ်ရေများလည်း တစ်စတစ်စ ကျသွားခဲ့လေတော့၏။

* * *

အဓိဋ္ဌာန်ဥပယ် ပြီးသည့်နေ့မှစ၍ မောင်ညွန့်စိန်မှာ မည်သူက မည်သို့ သတင်း ကြေညာလိုက်သည်မသိ၊ ဆရာကြီးဦးညွန့်စိန် အဖြစ်နှင့် တစ်မဟုတ်ချင်း နာမည်ကြီးပြီး သွေးပယောဂ၊ လေပယောဂ စသည့် စသည့် လူနာတို့အပြင် စုန်းပု၊ နတ်တိုက် အစရှိသည့် အမှောင် ပယောဂလူနာများပါ တဖွဲဖွဲ ရောက် ရှိလာကြလေတော့သည်။

မည်သည့်လူနာမဆို ဆရာကြီး ဦးညွန့်စိန် ကုသပေးသော ဆေးမှာ ရေသန့်သန့် တစ်ခွက် (သို့မဟုတ်) တစ်ပုလင်းဖြင့် သစ္စာသာလျှင် ဖြစ် ပေသည်။ ကုသခံရသမျှ လူနာ အပေါင်းမှာလည်း ဝဋ်နာကံနာမှ အ မပျောက် မရှိခဲ့ချေ။

အတိတ်ဘဝမှ ညီအစ်ကို ကဲ့သို့ ပါသည် ဆိုသည့် အကျင့်တိုက်စီ ကလည်း မကြာခင် ဆိုသလို လာရောက်လျှင် ဦးညွန့်စိန် ကျင့်ရ

မည့် အကျင့်တို့ကို ဆက်လက်ကျင့် နိုင်ရန် နည်းပေးလမ်းပြဖြင့် ညွှန် ကြားလေ့ရှိပေ၏။

ထူးခြားသည်မှာ ဦးတိုက်စီ လာတော့မည်ဆိုလျှင် စိတ်ချင်း ဆက်သွယ်ထားသလို ဦးညွန့်စိန်က ကြိုတင် သိနှင့်နေလေ့ရှိခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုအချိန် ထိုကာလများသည် မြန်မာနိုင်ငံအား ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ အင်္ဂလိပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ အုပ်စိုးထားချိန် ဖြစ်ပေသည်။ နယ်ချဲ့တို့နှင့် ယင်း တို့၏ အလိုရှိတို့သည် ပရိသတ် တရုန်းရုန်းနှင့် နာမည်ကြီးနေသော ဦးညွန့်စိန်အား စိတ်မချနိုင်ဘဲ အထူး အာရုံစိုက်လျက် ရှိနေသည်။

ယင်းတို့အား အစဉ်တစ်စိုက် အခွင့်အရေးပေး၍ ရသလို တော် လှန်တိုက်ခိုက်နေကြသည့် မျိုးချစ် တော်ပုဂံ၊ ရေးသမားများနှင့် ဦးညွန့် စိန်တို့ ဆက်သွယ်နေသည်ဟုလည်း လင်နေကြပေသည်။

အမှန်စင်စစ်မူ ဦးညွန့်စိန်သည် သူ့ထံသို့ ရောက်လာကြသည့် တော် လှန်ရေးခေတ်များကို အကာ အကွယ်အဖြစ် “သစ္စာပြု၍ လွတ် ကင်းချမ်းသာကြပါစေ” ဟူသည့်

စာတန်းရေးထားသည့် ငွေပြားလေးများကို လိပ်ပြီး ပေးသည်ကလွဲ၍ အခြားအဆက်အသွယ် မရှိခဲ့ရှာပေ။

ဆရာကြီး ဦးညွန့်စိန်ပေးသည့် ငွေပြားလေးများ တစ်နည်းအားဖြင့် လက်ဖွဲ့လေးများသည် သေနတ်မီးမကူး ကျည်မထွက်ရုံမက မြွေကင်းမှစ၍ ကောင်းကြောင်း ဆောင်ထားသူများ ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံ၍ ပြောကြားကြပေ၏။

မိုးကာလ၏ နေ့တစ်နေ့တွင် ဦးညွန့်စိန်အား သင်္ကာမကင်း ဖြစ်နေကြသည့် ကုလားစစ်ပုလိပ်များနှင့် မျက်နှာဖြူ အင်္ဂလိပ်တို့ရောက်လာပြီး ဦးညွန့်စိန်ကို ဖမ်းစစ်လားဆေးလား လုပ်ကြသည်။

ဦးညွန့်စိန်က အမှန်အတိုင်းကို ဝန်ခံပြောကြားရာ၌ သူပုန်အားပေးသူအဖြစ် စွပ်စွဲပြီး ကြီးအထပ်ထပ်တပ် ဂုန်နီအိတ်တွင်ထဲထည့် အပေါ်မှ ကြိုးချည်ကာ လှေပေါ် တင်ခေါ်သွားပြီး ရေနက်သည့်နေရာ အရောက်၌ လှေပေါ်မှ ပစ်ချလိုက်ကြလေတော့သည်။

သို့သော် ယင်းကုလားစစ်ပုလိပ်တို့နှင့် မျက်နှာဖြူအင်္ဂလိပ်များ နောက်ခိုင်းသည်နှင့်ပင် ဆရာကြီး ဦးညွန့်စိန်သည် သူ့အိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်နှင့်နေလေသည်။

ထိုအဖြစ်ကို သိလိုက်ကြသည့် ကုလားစစ်ပုလိပ်တို့နှင့် မျက်နှာဖြူများမှာ လွန်စွာ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားကြပြီး ဦးညွန့်စိန်ကို မှားကြောင်း တောင်းပန်ကြရလေတော့သည်။

ဦးညွန့်စိန်မူ မည်သို့မျှ သဘောမထားဘဲ ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပေသည်။

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးညွန့်စိန်သည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်၍ (၉၀)ကျော်ကျော်ရှိလာသော်လည်း ဆံမဖြူ သွားမကျိုး ပါးရေမလိပ် မျက်စိမာသီ နားမတိုင်း ခါးမကိုင်းဘဲ အမြဲနပျိုလန်းဆန်း၍ ဖျတ်လတ် တက်ကြွနေပေသည်။

သို့သော် ယနေ့တိုင် "ကျောင်းရွာလေး" ရွာ၌ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေကြသေးသည့် သားမြေးများ ဖြစ်ကြသော ဘကြီးဦးထွန်းမြိုင်(၈၁)နှစ် အပါအဝင် ဦးကလက်၊ ဦးကြာကြီး၊ ဦးမောင်မြင့်၊ ဦးစံထွန်းစသူအား မိုးနှောင်းကာလ ဆောင်းဝင်စအချိန်တွင်ခေါ်ပြီး...

'ဗိုလားတွေ... မြေတွေ... ငါ့အသက်အရွယ် ရလာပြီ ဘဝကူးတော့မယ်၊ ငါ့အတွက် ငါ အဓိဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်ထဲတဲတဲတောင်ပူစာ ကုန်ပေါ့ဟဲ့ "ယာယီ" ဆင်ကြပေးရော'

ငါတကူးသွားတာနဲ့အမျှ အဲဒီ ယာယီထံမှာ ကျာပအေးဆင် သွင်းပြီး ခုနစ်ရက် တိတိထားကြပါ။ ငါ့ခွေကြိုကို မြေလဲ မပြုပြင် ဖိလဲ ယယိုပိတ်ကြပါ။

ခုနစ်ရက်ပြည့်တဲ့အချိန်မှာ မိုးတွေ တအားရွာပြီး ရေတွေ ကြီးလာလို့မယ် အဲဒီအခါမှာ ဖောင်နဲ့ မျှောလိုက်ကြပေရော'

ဗိုလား... ငါ့မြေးတွေနဲ့ ငါ့ဖခင်တို့အား လုံလဲ ငါ့ဖခင်တို့နောက် ရာနာသုံးပါးကို မပေးလေ့ ကိုယ့်ဖခင်ပြီး ကံမိပါးကို တတ်အားသမျှ ထိန်းကြပေးရော'

ဟု မှာကြားပြီးနောက် သုံးရက်အကြာတွင် ဘဝကူးခဲ့လေတော့သည်။

အေးရွှေ(စီးကုန်း)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော စာမူများကို မူပွားထားကြပါရန်နှင့် မရွေးချယ်ပါက ပြန်လည်ပေးပို့မည် မဟုတ်ပါကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်တော်နှင့်

(၃၅)

လင်္ခါတ

ကျွန်တော်တို့သည် ကိန်းဂဏန်းများနှင့် ကင်းလွတ်၍ နေမကြပါ။ ဘဝသစ် စတင်ခြင်းမှ ဘဝဟောင်း စွန့်ခွာခြင်းအထိ အချိန်၊ ရက်၊ လ၊ နှစ် စသဖြင့် ကိန်းဂဏန်းများ၏ အကန့်အသတ်အောက်တွင် ရှိနေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ထိုကိန်းဂဏန်းများနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကောင်းအဆိုး မကြောင်းအကျိုးများကို ဉာဏ်ပညာကြီးလျှင် ကြီးမားစေလောက် မှတ်ချက်အမျိုးမျိုး ပေးနိုင်ကြလေသည်။

ကျွန်တော်ဘဝတွင် ဘဝနှင့် နှယ်ပြီး မှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်နေသော ကိန်းဂဏန်းတစ်လုံး ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ (၃၅) ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝကူးပြောင်းရာလွန် (၃၅) ခြား ဖြစ်ပါသည်။ (၃၅) ခြား ဖြစ်ပါသည်။ လက်ကိုင်ထားလျှင် ငွေများခြင်း၊ ကာစားခွဲများခြင်း၊ ကြီးထွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် အလယ်တန်း ကျောင်းသားဘဝ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀)ကျော်ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ ခုနှစ်

သက္ကရာဇ်နှင့် ပြောရလျှင် ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ကျော် နှစ်များက ဖြစ်ပါသည်။ နေ့စဉ်အား မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊ ကျောက်တော်ရာရွာမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က မိမိတို့ မိသားစုသည် ခေမာရီရွာကလေးမှ ကျောင်းတော်ရာရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့စေ ဖြစ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေး ချို့တဲ့သော အချိန် ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

အစ်ကိုကမူ မြေးအိမ်ကောလိပ်တွင် မြန်မာစာ အဓိကဖြင့် ကျောင်းတက်နေစဉ် ဖြစ်ပါသည်။ မျှော်လင့်ချက်အပြည့်နှင့် ကျောင်းတော်ရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် အခွင့်က စေတင်ပါသည်။

ကျောင်းတော်ရာသည် ထိုစဉ်ကတည်းက စည်ကားပြီး စီးပွားရေး ရောင်းဝယ်ရေး ဖြစ်ထွန်းသော တောပြူလေးသဖွယ် ဖြစ်နေပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၇

စန္ဒကူးနံသာကျောင်းတော်ရာ ဘုရားကြီး အနိပြုပြီး လူသိများကာ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ကောင်းသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏အဖေ ဦးရန်သည် အလွယ်တကူ တက်နေနိုင်သော ဧရပ်တွင် မနေခဲ့ပါ။ ဧရပ်နှစ်ခုကြားရှိ ပေ(၂၀)ခန့် ကျယ်ဝန်းသော ကွယ်လပ်ကလေးကို ဝါးသင်္ကယ်မိုး၍ နေထိုင်ခဲ့ပုံကို သတိရမိပါသည်။

အဖေသည် သူများတွေ ဧရပ်မှာ နေသည့်တိုင် မနေခဲ့ပါ။ အဖေမှာ အတွေးတစ်ခုခု အသိတစ်ခုခု ရှိခဲ့ မည်မှာ သေချာပါသည်။

အမေအိမ်နံကြည့်က ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ငရုတ်သီးစိမ်း လေးများကို ခေါင်းပေါ်ရွက်၍ ရွာစဉ်လည် ရောင်းရပါ သည်။ နေ့စဉ် ဖြစ်ပါသည်။

အဖေကမူ (၄)မိုင်မျှဝေးသော ကုန်းစောင်းမြို့သို့ နေ့စဉ် ခြေကျင်သွား၍ ဆေးလိပ်၊ မုန့်၊ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များ ယူပြီး ကျောင်းတော်ရာမှာ ပြန်ဖြန့်ရသည်။

နွေကျောင်းပိတ်ရက်တွင် အစ်မလတ်က ဝဲဒေါင့်ရွာ သို့ပြန်ပြီး ပဲရွေးသည်။ ပဲကြီး၊ ပဲထောပတ်တို့ကို ပိုးစား ထားသော ပဲများကို ရွေးသန့်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ကလည်း နွေကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ဝဲဒေါင့် ရွာသို့ နေ့တိုင်း ခြေကျင်သွားပြီး အလုပ်တစ်ခု လုပ်ပါ သည်။ အဖေ၊ အမေက ခိုင်းခြင်း မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတွင် လက်တောက်ခုံ တစ်ခု ရှိပါသည်။ သုံးထပ်သား ဇယ်ခုံကလေး ဖြစ်ပါသည်။ အဖေက သူ့မိတ်ဆွေ စပါးဒိုင်မှူး ဦးခင်မောင်မြင့်ထံမှ ရရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဇယ်ခုံကလေးသည် ကျွန်တော်တို့တဝ ဖြတ်သန်းမှု ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်အလုပ်က ရွာပြန်ပြီး ဇယ်ခုံထောင်ခြင်းဖြစ်

ပါသည်။ လူကြီးပိုင်း မဟုတ်ပါ။ ကလေးပိုင်းဟု ပိုမို မည်။ တစ်ခါလျှင် တစ်မတ်ကြေး(၂၅)ပြားကြေး ကြေး ကြပါသည်။ (၄)ယောက် တစ်ပိုင်းဖြစ်ပြီး လူပြည်မှာ ကျွန်တော်က အကောက် ကောက်ရပါသည်။

တစ်ပွဲပြီးလျှင် (၁၀)ပြား ရပါသည်။ လူလိုလှူ ကျွန်တော်က အိမ်ဖြည့် ဝင်ကစားပါသည်။ ကျွန်တော် ရုံးလျှင် (၁၅)ပြားသာ ပေးရပါသည်။ (၁၀)ပြား အကောက် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး(၁၀)ကျပ်မှ အများဆုံး(၃၀) ကျပ်ထိ လက်ဝယ်ပိုက်၍ အိမ်ပြန်ရစေ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က စပါးတစ်တင်း (၁၀)ကျပ်ခန့် ရှိပါသည်။

နေ့လယ်စာကိုမူ အိမ်နီးချင်း မမသန်းက ကျွန်တော် သည်။ ကျွန်တော်က ရရှိသော ငွေကလေးထဲမှ တို ဝယ်၍ မမသန်းကို ပေးပါသည်။ မမသန်းက ဘဲဥကြော် ၍ ကျွေးလေ့ရှိသည်ကို အမှတ်ရပါသည်။

ထိုစဉ်က အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ကြီးမှ ပြန်သတိပျ ပါသည်။ တိုက်ဆိုင်မှုဟု မထင်ပါ။

အခြားမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော် ကျောင်းတော်ရာထိမှ နံနက်စောစောထွက်လျှင် ကျွန်တော်အိတ်ထောင်ထဲမှ အကြွေ(၃၅)ပြားသာ ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ (၃၅)ပြား ယူခြင်းသည် လာဘ်ကောင်းသည့်ဟု မိမိဘာသာ သတိပြုမိပါသည်။

ထိုစဉ်က ဗေဒင်၊ နက္ခတ္တ၊ ဂန္ထိရ သဘောများကိုလည်း လက်လှမ်းမမီသေးပါ။

အမှန်ပင် (၃၅)ပြားသည် ကျွန်တော့်ကို အကျိုးမရှိ မှု ခဲ့သည်ဟု ငယ်စဉ်ကတည်းက သတိထားမိပါသည်။ အမှန်တော့ (၃၅)ကို ပေါင်းပါက (၈)ရသည်ကို ကြီးလာမှ သိလာရပါသည်။

ကျွန်တော်၏ မွေးရက်မှာ မတ်(၁၇)ရက် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် မင်္ဂလာဆောင်သော ရက်မှာ (၈)၀၈/၈/၅၅ ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်တော့ ကျွန်တော်သည် (၈)၀၈/၈/၅၅ ပိုင်ဆိုင်သူမို့ (၃၅)သည် ကျွန်တော့်ကို မှတ်မှတ်မျှ ဖြစ်စေသည်ဟု ယုံကြည်နေမိတော့သည်။

လင်းနီတာ

တက္ကနီဝဇ

ချိုအိမ်ဆိုးနဲ့ထိုးထု လင်းယုန်

တော့ "လေးပင်စခန်း"ဟု ခရီး သွားတွေ စွဲလမ်းလမ်းနှင့် မှတ်တမ်း ထားခဲ့သည့် ကိုင်းမကြီးချောက်ကို ဖြတ်သည့် လမ်းပေါ်ကစခန်း...

ရှေးပဝေဏီက ရခိုင်စညဝတီ နှင့် ပြည်မ ဆက်သွယ်ခဲ့ကြသည့် နွားဝန်တင်လမ်းက စခန်း၊ ဂျပန်ခေတ် က အမ်းတောင်ကြား လမ်းဖောက်ဖို့ ချွေးတပ်တွေ လျှောက်လှမ်းခဲ့ရ သည့် လမ်းပေါ်က လေးပင်စခန်း...

စာရေးသူချောက်တော့

ရင်စို့ လုံးပတ် (၈)ပေနှင့်

အမြင့်ပေ(၁၀၀)

သာသာမြင့်သည့်

ရှေးက ရုံးပင်ကြီး

လေးပင်၊ လမ်းပင်နှင့်

လင်းယုန်လို့။

ဒီနေ့မှာ ရွာလာ

သည့်တော့ လေးပင်

ရွာ ဖြစ်သွားသည်။

ရွာက ပုဂံကန်

သစ်တောကြီးပိုင်းကြီး၏

အစပ်လမ်းနှင့် ကပ်နေသည့် ကုန်း

ပေါ်မှာ တည်ထားသည်။

လူနေအိမ်ခြေက (၃၅)အိမ်ရှိနေ

ပြီး။ သီးကုန်းရွာကလာသည့် တည်

သင်းတို့အုပ်စု၊ ဆင်ခေါင်းရွာက လာ

သည့်ကိုသာထွန်း၊ မအေးတင်တို့

မင်းဘူးအမ်းလမ်းပေါ်က လေး ပင်ရွာမှာ တာဝန်ယူနေတာ သုံးလေး လ ကြာခဲ့ပါပြီ။

လေးပင်ဆိုတာ ရှေးတုန်းက ခရီး သွားတွေ ရပ်နားသည့် တောထဲက စခန်းတစ်ခု၊ ဒီစခန်းမှာ ရုံးပင်ကြီး ပြန်အခြေချ ရေစမ်းကလည်းရှိလေ

လေးပင်ရှိသည်။ ခရီးဖွားတွေ အပိုင်ခိုနားခဲ့ကြသည့်နေ့ ရာ၊ စခန်း လေးက သာသာပူပူ၊ ကမ်းပြေ ပြေ မနက်မစေ့ဘဲ သည့် ချောက် ပြန်အခြေချ ရေစမ်းကလည်းရှိလေ

လေးပင်ဆိုတာ ရှေးတုန်းက ခရီး သွားတွေ ရပ်နားသည့် တောထဲက စခန်းတစ်ခု၊ ဒီစခန်းမှာ ရုံးပင်ကြီး ပြန်အခြေချ ရေစမ်းကလည်းရှိလေ

အုပ်စု၊ မကွေးနယ်၊ ကျစ်ဆုံပွင့်ရွာ
က ရောက်လာသည့် ဦးရန်အေးတို့
ဘကလားတို့ကိုပေါက်စ၊ မသိန်း
ချစ်တို့အုပ်စုနှင့် ငမဲနယ် စာတတ်ကူ
ရွာက ရောက်လာသည့် ဘကြီးစတို့
အုပ်စုတွေက အခြေချနေကြသည်။

လုံခြုံရေးလိုအပ်ချက်အရ ရွာ
တည်ခဲ့တာမှန်ပေမယ့် ရွာရောက်
လျှင် တောပျောက်မည်၊ ယာလုပ်
လျှင် တောပြုတ်မည်ကို သစ်တော
အုပ်ချုပ်သူတွေက စိတ်ပူနေကြ
သည်။

စိတ်အပူရဆုံး တောကြီးက “ပုဂံ
ကန် သစ်တောကြီးပိုင်းကြီး”
ဖြစ်သည်။ သန်းပင်နှင့် ဒဟတ်ပင်
တွေပေါသည့် သန်းဒဟတ်တော
ခြေအနံ့ကလည်း မြေပြန့်လှသည်။
ရေယာဇာကလည်း (၂၂၈၇၇)
က ရှိသည်။ စိုက်ပျိုးစရာ ယာမြေ
ရှာနေသူတွေ ရှိသမျှ မျက်စိကျ
လောက်သည်။ တောရိုင်းမြေပိတ်
မြေဆီမြေဩဇာကလည်း ကောင်းမှ
ကောင်းပါ။

ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ဥပဒေ
နှင့်ထိန်းပြီး ကြီးပိုင်းစွဲစည်းထား
သည့် (Protestion forest) တောကြီး
ထဲမှာ ရွာတည်လာလို့ နည်းအမျိုး
မျိုးနှင့် ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့ စီမံရင်း
ဝန်ထမ်းတွေကို တာဝန်ချသည့်
အဆင့်အောက်လာခဲ့သည်။

“ကြီးပိုင်းထဲမှာ သစ်ပင်မခုတ်ဖို့
ယာမလုပ်ဖို့ သစ်ကိုင်းခြောက်
ကောက်ပြီး ထင်းခွေစားဖို့” နားဝင်
အောင် ပြောရ ဟောရသည်မှာ
အမော...

ဒီတောက အပူပိုင်းဒေသ
ရွက်ကြွေတောဆိုပေမယ့် အမြဲစိမ်း
တောကြီးတွေမှာလို ဆူးပုပ်၊
ခံတက်၊ အရိပ်မထွက်၊ လဲလှူ၊
ကြောင်လျှာ ဟင်းချက်စရာအဖုံဖုံ
ကင်းပုံနှင့် မှိုမျိုးစုံပါ ပေါလို့ အံ့ဩ
နေမိသည်။

တောထဲက ရွာလေ့ဆိုတော့
အိမ်ရှင်မတွေက မနက်၊ မနက် ဟင်း
ရွက် ရှာထွက်ပြီး ပြန်လာမှ ဟင်း
ချက်ကြရသည်။ နွေဦးရောက်လျှင်
လက်ပံပွင့် ကောက်ကြရသည်မှာ
လည်း ပျော်ပျော်ပါးပါး ဦးဦးဖျားဖျား
လက်ပံပွင့်လေးများ ရလာလျှင်
ဝမ်းသာအားရနှင့် ဆရာဖို့ဆိုပြီး
လာပို့ကြသည်။

တောတစ်ခွင် ကြည့်လိုက်လျှင်
မြူခြေဆိုင်းပြီး အံ့ပိုင်းနေသည်။
ရွက်ဟောင်းတွေကြွေလို့ ရွက်သစ်
တွေဝေကော့မည်။ အင်ကြင်းရွက်
နှင့် နဘဲ ရွက်ရင့်တွေက ရဲရဲနီနေပြီ။
ပျဉ်းကတိုး ရွက်ရင့်တွေကလည်း
ရွှေရောင်အဆင်းနှင့် ဝါဝင်းနေကြပြီ။
ရွာ၏ အရှေ့ဘက်တစ်ကြောက
သစ်ရာ အင်ကြင်းတောလေး၏
သဘာဝက နွေဦးကာလဖို့ ပိုလှနေ

ပေပြီ။
‘သစ်ရွက်ရော်ရို ကုန်နီယံ
ဟစ်ဂက်၊ ပြုစာစက်နှင့် ဖက်၍ ငွေ
မြှုပ်သောပုံပျံ’
ဆိုသည့် စာ၏ ဖွဲ့နွဲ့ပုံက နွေဦး
အစ တောအလှ၏ သဘာဝ ပုံပျံ
လှပါတ်လို့ ဟိုကြည့်ဒီကြည့် တော
တန်းဆီ ကြည့်နေဆဲ ရွာတောင်ပို
က ပေါက်ကျိုင်းတစ်ယောက်
ကြက်တူရွေးလေး နှစ်ကောင်ကို
ကိုင်မြှောက်ပြရင်း ပေါက်ချလ
သည်။

‘ဆရာအတွက် လာပေးတာ ဟု
ကုလားလေးနှစ်ကောင် အပူအထာ
စုံစိုသေးတယ်၊ စကားလဲ တတ်လှ
တယ်၊ အိမ်ပြန်လက်ဆောင်ပေါ့’
‘အေး...အေး...ကျေးဇူးပဲ’
‘ဒီရာသီက အကူလေးတွေ ပေါက်
ရာသီ တောထဲက သစ်ခေါင်းတွေလှ
အသံစာစာနဲ့ ကြားယူ တွေ့ဖူး
တက်ဖို့က ဘုရားဖူးကားတွေ လာဖို့
ရောင်း အလှအဆင် ဝယ်ကြက
ဆရာရဲ့
မှန်ပါသည်။ ရွှေစက်တော်ဘုရား
ဖူးသွား၊ ဘုရားဖူးပြန်ကားတွေက
လေးပင်မှာ ခရီးတစ်ထောက်မှာကြ

စည်း
ရွာမှာက ကိုဦးမောင်၊ စန်းမူတို့
တိုင်နှင့် ကရင်မဆိုင်မှာ နားရင်း
မူရင်း၊ စားရင်းသောက်ရင်း ထိုင်
ကြသည်။ ဒီအချိန်မှာ ပေါက်ကျိုင်း
က ကျေးအရှင်လေးတွေနှင့် ခါကင်
လေးတွေ ရောင်းသည်။
ဒီဒေသက မြက်သီးကြွေစ နွေဦး
ကာလမှာ ခါငှက်တွေ၊ တောကြက်
တွေ ပေါသည်။ ခါပစ်ထွက်ဖို့
ကိုသိန်းအောင်နှင့် ပေါက်ကျိုင်းကို
ပြောထားပြီးပြီ။

‘မေ့လို့လည်း လေသေနတ် နံပါတ်
ပေး၊ ကျည်တစ်ဘူး မှာထားသည်။
စာရေးသူ၏ လေသေနတ်က
ပိုက်ဝမ်း စပါယ်ရှယ်ပါ။
မူတိုင်း ပေါက်ကျိုင်းတို့ လာ
မပေါ် မျှော်ရင်း . သေနတ်ပစ်
လေ့ကျင့်နေမိပါ၏။ ခါတစ်ကောင်
ခါခါခါလောက်ရှိသည့် ငါးပြား
စာရေးသူ၏ ပေ(၂၀)၊ ပေ(၃၀)

ပြန်ပြန်၊ သန်းပင်ကြီးတွေ၊ ဒဟတ်
ပင်ကြီးတွေနှင့် ငါးပင်ရုံတွေက
နေရာအနံ့။

‘ချောင်းရွာအတက်နားမှာ နားနေ
ခိုက် “တိတိတုတ်ခါးခါး၊ တိတိ
တုတ်ခါးခါး” ဆိုသည့် မနားတမ်း
တွန်နေသည့် ခါတွန်သံ ကြားလိုက်
ရသည်။ “ပါက ကျိုင်းက
“မြည်းမြည်း” ဟု သတိပေးနေပါပြီ။

စာရေးသူကလည်း အသံလာရာ
ခါဆီကို မှန်းကာ တစ်လှမ်းချင်း
လှမ်းရင်း ပစ်ကွင်းမှာ တိုးလာသည့်
ချိုးကိုတောင် မမိဘဲ ခါဆီအရောက်
သွားပြီး ချုံကွယ်ကောင်းကောင်းက
ချောင်းလိုက်သည်။

တွေ့ပါပြီ။ ခါက ငှက်ကလေးပေါ်
မှာ ခေါင်းလေးကိုမော့ လည်တိုင်
ကြော့လေးကို ဆန့်ကာဆန့်ကာ
အသံစာစာနှင့် “တိတိတုတ်ခါးခါး”
ဟု မနားတမ်းတွန်နေပုံက “ဒီတော
တစ်ခွင် ငါဘုရင်” လို့ ကြွေးကြော်
နေသည့်ပုံပါပဲ။

တောကြက်နှင့် ခါက တခြား
ကျေးငှက်တွေနှင့်မူ... “တစ်
တော တစ်ကြော” ယူပြီး ကိုယ့်
တောနှင့် မီးမူနေလေ့ရှိပုံကို
တွေးရင်းလော သေနတ်ကို ခါးချိုး
ကျွတ်ဖို့ မောင်းတင်လိုက်သည်။
ခါကလည်း တွန်နေဆဲ သစ်ခက်
ကြို သစ်ခက်ကြားကနေ ခါ၏
ခေါင်းဆီ မှန်ပြီး သေနတ်ပြောင်း
တန်းလိုက်ဆဲမှာဘဲ “ချွတ်မြောက်”
ဆိုသည့် အသံနှင့်အတူ မြောခနဲ
ကျလာသည့် သစ်ခက်ခြောက်
မရောက်မီ ဖလှူးဆိုသည့် အသံနှင့်

ခါက ထပ်ပြေးသွားပါတော့သည်။
စာရေးသူလည်း စိတ်ချင်ချင်
နှင့် သစ်ပင်ကို ပစ်လိုက်မိပါ၏။
သစ်ခက် တစ်ခက် ထပ်မံ ကျိုးကျ
လာပြန်ပါ၏။

ဒီနေရာက လူသူအရောက်အပေါက်
နည်း ရွာထွန်းလဲ လှမ်းလို့ တောက
ကြမ်းတမ်း သန်းပင်ကျောက်ညှပ်ဆို
လူတိုင်းထိတယ် ရှေ့မှာ သန်းပင်ကြီး
ရှိတယ်

သန်းပင်ကြီးဆို ရောက်တော့
ပင်ခြေရှင်းရှင်း မြေတလင်းမှာ
မြက်ခင်းလှလှ စိမ်းမြေ့နှင့် စခန်းချ
နားနေချင်စရာ သာတောင့်သာယာ
ကြီးဖြစ်နေပါ၏။ စိမ်းဖန်ဖန် ဝါကြန့်
ကြန့် ပင်စည်ကြီးကလည်း ချောလို့။
စာရေးသူက ပြေးဖက်ကြည့်မိသည်။

တစ်ဖက်သာသာမက အပေါ်က
ခွကြားမှာ ကျောက်ခဲကြီးကလည်း
ညှပ်လို့ ဘေးကသစ်ကိုင်ကြီး
နှစ်ဖက်မှာလည်း ကျိုးပေါင်းကြီးတွေ
တက်လို့ လူသူမနီးသည့် တောကြီး
ထဲမှာ ဘယ်ခေတ်၊ ဘယ်ကာလက
ဘယ်သူများ ကျောက်ခဲကြီးကို
ညှပ်ခဲ့ကြပါလိမ့်။

အပြန်လမ်းမှာ တည့်တည့်တိုးလို့
ချိုးသုံးကောင် ရခဲ့သည်။ ခါက
အစာစား ထွက်ပေမယ့် သစ်ပင်
ပေါ်မတက်လို့ ပစ်ရဖို့ ခက်သည်။
ခါကို အမှတ်တရ ပစ်လို့ ရှေးအောင်
ပစ်ချင်သည့်ဆန္ဒ ပြင်းပြနေမိသည်။
ပေါက်ကျိုင်းကလည်း သူ ခါထောင်
သည့် ကွင်းဘက် ဆက်ထွက်ဖို့ပြော
သည်။

ဒီတစ်ခါတော့ စာရေးသူက
စခန်းခေါ်ပါပြီ။ ပေါက်ကျိုင်းက

ညိုရောင် ခေါင်း
ထောင်လို့ စောင်
ဝဲကာ ကြည့်
လာရုံ
ပစ်ကွင်း
ရောက်မိ
ကိုယ်လုံးလေ
လှုပ်ခါ "ကစ် ကစ်"

လည်း ကိုသိန်းအောင်ကို ခေါ်ပြီး
လာဖို့ပြင်နေပါသည်။ ရွာ၏
မြောက်ချောင် တောခေါင်ခေါင်က
စစ်မြောင်ဘက် ထွက်ခဲ့ကြသည်။
ပေါက်ကျိုင်းက စစ်မြောင်မှာ ခါ
ထောင်နေကျ ကွင်းသာသည့် နေရာ
ရောက်တော့ ဝါရုံတစ်ရုံမှာ
သစ်ခက် တွေအုံပြီး ပုန်းခိုစရာ
ချုံလုပ်ပေးထားသည်။

ချုံရေပစ်ကွင်းက မြက်ခင်းထဲ
မှာလည်း မြက်ပင်လေးတွေကို မသိ
မသာ ရှင်းကာ ခါလျှောက်ဖို့ လမ်း
လေးတွေ ဖောက်ပေးထားသည်။
စာရေးသူက ဝါရုံပင်ရင်းမှာ ချုံခိုရင်း
နေခင်း အစာထွက်ရှာမည့် ခါတွေ
ထွက်အလာကို စောင့်နေလိုက်
သည်။ ပေါက်ကျိုင်းက သူထောင်
ထားသည့် ညွတ်ကွင်းတွေ ရှိရာ
ဘက် ထွက်သွားပြီ။

ဟိုအဝေးဆီက ခါတွန်သံသဲ့သဲ့
ပါးပါး ကြားနေရပြီ။ "ဖလူး၊ ဖလူး"
နှင့် ခါပျံသံကိုပါ ကြားလာရပြီ။
ပေါက်ကျိုင်း ပြောသည့်အတိုင်း
ခါပေါ်သည့် တောဆိုတာ မှန်ပါလိမ့်
မည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းက ခင်စပ်မှာ ခါ
တစ်ကောင် လာနေသည်။ အပြီး
တုန်တုန် ကိုယ်လုံးလုံးနှင့် အုန်းခွဲ

ပေးလိုက်ရာ ခါလေးတစ်ကောင်
အပြေးလာနေလို့ ငေးကြည့်နေရာ
"စုတ် စုတ် စုတ်၊ ဖြန်း ဖြန်း။" ဟု
ဖလူးဆိုသည့် ရှည်စုတ်ထိုး
တောကြက် ပျံသံ၊ ခါပျံသံတွေ
ရှုတ်တရက် တောလုံးညှပ်ကာ
ချင်း ငြိမ်ဆိတ်သွားပုံမှာ အံ့ဩ
ပစ်ကွင်းနားရောက်လာသည့်
နှစ်ယောက်လည်း မရှိတော့ပါ။

"ဘာကြောင့်လဲ" လို့ တွေ့
ဆဲ ပစ်ကွင်းအစပ်ထဲ မည်သို့
အကောင်ကြီး ထိုးဆင်းလာ
လုံးထွေးသွားသည်။ သေချာကြည့်
လိုက်တော့ လင်းယုန်ကြီးနှင့်
ခြေနှင့်လည်းကုတ်၊ အတောင်
နှင့် ဝတ်ခဲနေရသည် မြေကြီး
အတင်းရုန်းပြီး အပြီးနှင့် ထိုး
နေပြီ။

စာရေးသူကလည်း လေထဲ
ကို ပြောင်းချိန်တည့်တိုးကာ
ကြီးထိုင် ပစ်လိုက်သည်။ လင်း
ကြီးက မလှမ်း ကုတ်ခြင်းကုတ်
ထဲပြီး သုံးလေးထွက်ထက်ထွေး
အလုံးအထွေး လိုက်ပြီး လဲကျ
တော့၏။

စာရေးသူ ချုံအုံထဲက
အထွက် ပေါက်ကျိုင်းကလည်း
အရောက် လင်းယုန်သေနှင့် မျှော်

သွားကောက်ကြသည်။
ချုံထက် ကွေးကောက်နေ
သည့် လင်းယုန်ကြီး၏ ခြေသည်း
ကွေးကွေး၏ လည်ပင်းကို
ကောက်သွင်းပြီး ကုတ်တွယ်ထား
သည်မှာ ခွာမရ ရစ်ပတ် ဖျစ်ညှစ်
ထားသည်။ မြွေကြီးကလည်း ခွာမရ
ဆိုတော့ စိတ်မရည်သည့် ပေါက်
ကျိုင်းက မြွေကြီး၏ ခေါင်းပိုင်းကို
မြှတ်ချလိုက်ပါလေ၏။

ရွာရောက်တော့ မင်းလှကျင်းရွာ
ကလာသည့် ဗေဒနှင့် ဗိန္ဒောဆရာ
ကြီး ဦးစိန်မြင့်နှင့်အတွေ့ တစ်ပွေ့
ထစ်ပိုက် လင်းယုန်ကြီးကို ကြည့်
ကာ အံ့ဩနေရာ၏။

လင်းယုန်ကြီး၏ ဒီဘက်များ
အထက်နှင့် ဟိုဘက်များအထက်
က တစ်လံ(၆)ထပ်သာ၊ ကိုယ်လုံး
မှာ စစ်တကောင် ကြက်ပဲကြီးများက
ဖမ်းကြီးကလည်း ကြောင်ထီးကြီး
ဖမ်းကောင်၊ ဦးထိမ်းပမာက၊ ကြီးမား
ပိုက်လှသည့် နှုတ်ထီးကြီးကလည်း
ဖောက်ခိုက်လို့ ထိုင်လုံးကြီးတွေ
ကလည်း တုတ်ခဲပြီး ခြေသည်းထွက်မိ
ပွတာ ခွန်ထက်ထက်ကြီးကို ကြည့်
လည်မှာ ကျော့ချမ်းစရာ၊ မြွေကြီး
ကွက်အထက်ထွက်အထက်ခံရ
မည်မှာ အထောက်အပံ့ပါ...

ဒီဂှက်ကြီးတွေက ဒီဘက်တောမှာ
မနေဘူး သူတို့နေတာက ရှက်စက်ရုံ
မြောက်ဘက် ခရီးတစ်ပိုင်း (ပိုင်း-၂၀)
အကွာက လက်ပံတောကြီးထဲမှာ နေ
တယ်။ အဲဒီတောကို ခု "လက်ပံစမ်း" လို့
ခေါ်တယ်။

ဥညှိ အထိုက်လုပ်ဖို့ အချိန်ရောက်လျှင်
အုပ်စုနှင့် ခွာပြီး လျှံခြံအေးချမ်းရာ တော
မှာ အလွန်ပြုံးစာတဲ့ ဒီအဖွဲ့ လက်ပံ
ဖက်ပြီး တွေ့ရာပြီး ဖမ်းပြိုင်ထိမ်းဖျားက

သစ်ကိုင်းသုံးခွံမှာ အထိုက်လုပ်ဖို့
ဥညှိလှေဖိုတယ်။ တစ်ဥှုနှစ်ဥှုထက် ဖို
ဘူး။ ဆောင်းနောင်း နွေဦးရောက်လျှင်
အကောင်ပေါက်တယ်'
ပေါက်ကျိုင်းက ဒီတောမှာ
လင်းယုန်လိုက် တက်နှိုက်ရာ
တစ်ကောင်ရဖူးကြောင်း ပြောပြလို့
ဦးစိန်မြင့် ဆက်ပြောပြသည့်
လင်းယုန်ပုံပြင်က စိတ်ဝင်စားဖို့
ကောင်းလှသည်။

မြတ်စွာဘုရား ဝါတော်(၂၀)အရ
မဟာပုဏ္ဏရဟန္တာ၏ ပင့်လျှောက်မှု
ဖြင့် သုနာပရန္တတိုင်း ဝါထီဇွဂါမမှ
စန္ဒကူးနံသာကျောင်းတော် အလှူခံ
ကြွတော်မူသည့် ခရီးစဉ်တွင် သစ္စပန္န
ရဟန္တာမြတ်နှင့် နမ္မဒါနဂါးမင်းတို့
တောင်းပန်မှုကြောင့် မကုလတောင်
နှင့် နမ္မဒါနဂါးမင်းတွင် စက်လက္ခဏာ
(၁၀၈)ကွက်ပါ ခြေတော်ရာကို
ချထားတော်မူခဲ့ကြောင်း...

မြတ်တုရား၏ တရားတော်ကို
နာစဉ် သမီးသုစိတာနှင့် သားပယ်
နန္ဒ နဂါးမောင်နှမ အလည် ဖွန်နေ
သဖြင့် ဖခင်နဂါးမင်းမှ မြစ်ရော
ကမ်းစပ် ကေလ သဖတောင်သို့
ကြွတော်မူသည့် မြတ်စွာဘုရားထံ

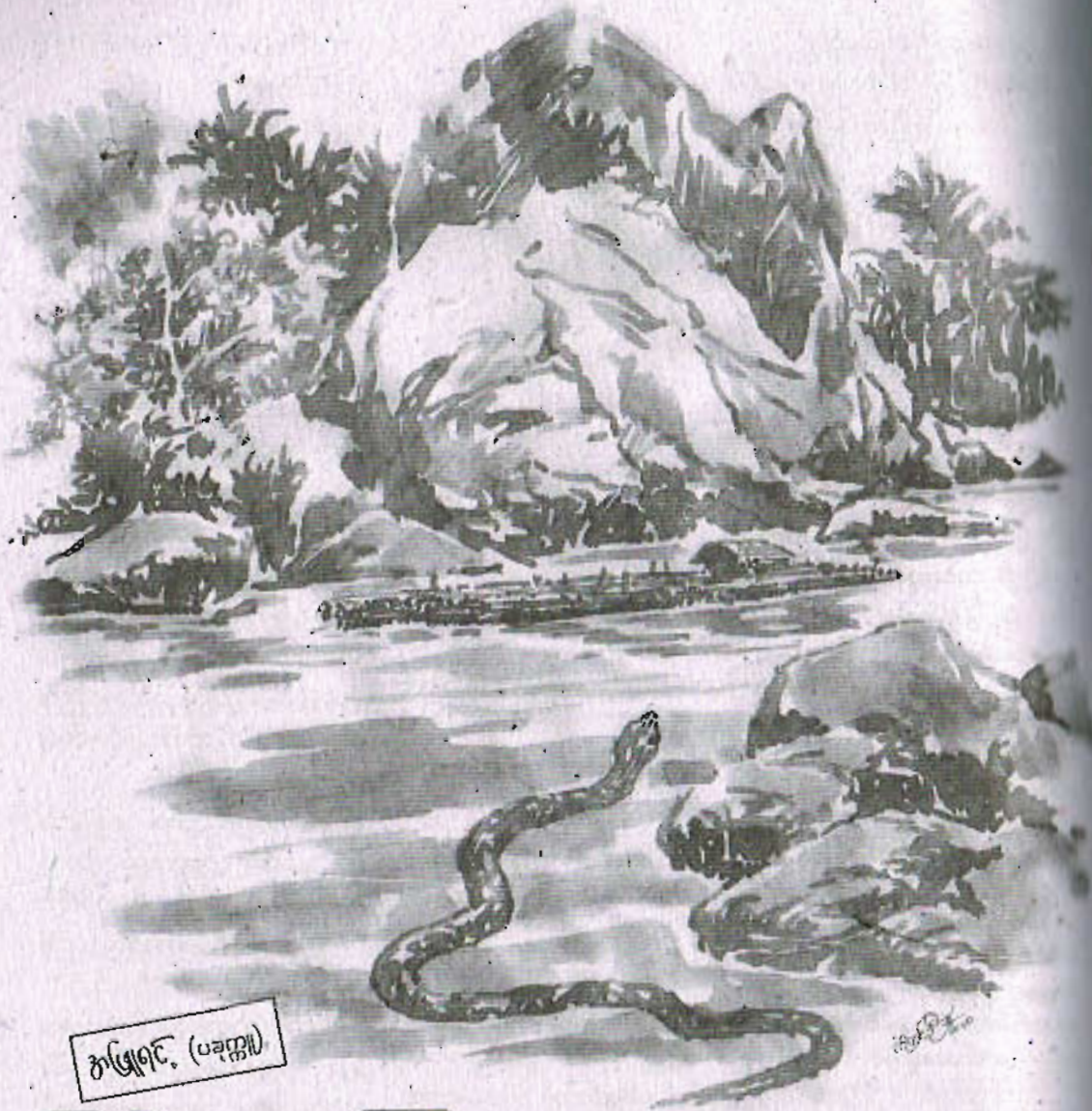
မှောက် သွားရောက်ဖူးပြောစေခဲ့
ကြောင်း...
နမ္မဒါန ကေလသဖအသွား
တောကြီးမြောက်ဖျား လက်ပံတော
ဘုံမှ ဂဠုန်(လင်းယုန်)တို့ လိုက်လာ
ကာ ထိုးသုတ်သဖြင့် ဘုရားရှင်
စံတော်မူရာ ကေလသဖတောင်
အနီးရောက်မှ သေပွဲဝင်ခဲ့ကြရ
ကြောင်း...

အဲဒီတုန်းက ဂဠုန်မျိုးဆက်
လင်းယုန်ငှက်ကြီးတွေဟာ နမ္မဒါနမြစ်
နှင့် တစ်တိုင်အကွာ လက်ပံတော
(ယခုအခေါ် လက်ပံစမ်း)ကြီးမှာ
ယခုထိ ရှိသေးကြောင်း ခုရသည့်
လင်းယုန်ကြီးကလည်း အဲဒီလက်ပံ
စမ်းတောက လာတာဖြစ်ကြောင်း
ဂဗနဏ ပြောပြမှ လင်းယုန်ကြီး
လာရာဒေသကို တိတိကျကျ သိရပါ
တော့သည်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ခြေတော်
ရာ ချထားတော်မူခဲ့သည့် ကာလ
နမ္မဒါနဂါးတို့ပြည်နှင့် ခရီးတစ်ပိုင်း
ကွာသော လက်ပံတောရပ်မှ ဂဠုန်
တို့ရဲ့ မျိုးဆက် လင်းယုန်ငှက်...
သက်တော်ထင်ရှား ၂၅၀၀ ဘုရား
အား ဖူးမြော်ရန်လှည့်သည့် နဂါး
မောင်နှမအဖွဲ့ ဖမ်းယူစားခဲ့သည့်
ဂဠုန်ကဲ့ရဲ့မျိုးဆက် လင်းယုန်ငှက်
ညွှန်...

ခုတော့ ဒီလင်းယုန်ငှက်ကြီးက
တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ဝေးလှသည့်
လေးပင်ချောင်က တောခေါင်ခေါင်
စစ်မြောင်ရိုးမှာ ချုံခိုမှဆိုးနှင့် တိုးခဲ့
ပါပြီကော။

တင်ဘုန်းဝင်း

အဖြူရောင် (ပခုက္ကူ)

မြစ်ရောကြောမှ

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့များ

ကိုးတန်းအောင် ဆယ်တန်းကျောင်းသားဘဝနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည့် စာရေးသူမှာ မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် ကြုံရာကျပန်းအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ လက်မှုပညာလည်း မတတ်သဖြင့် ရှိသမျှငွေကြေး

၂၀၁၄ နယုန်လပြည့်ကျော်

ဖြင့် နည်းနည်းရင်း၍ များများဖြတ်နိုင်သော အရောင်းအဝယ်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရန် စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် စာရေးသူ၏ ဦးလေးတစ်ယောက် လုပ်နေသည့် သစ်၊ ဝါး ရောင်းဝယ်သည့်အလုပ်ကို မဆိုင်းမတွ လုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ မြေလတ်ဒေသရှိ မြင်း၊ ပခုက္ကူ၊ ညောင်ဦးမြို့နယ်များတွင် အသုံးပြုရန် ချင်းတောင်နှင့် ရောဝတီမြစ်ညာဒေသမှ သစ်၊ ဝါးများကို သယ်ယူရောင်းချရသည်။

ထိုညနေက ပုစွန်(၂)ထုပ်၊ ငါးရုံ(၃)ကောင်၊ ငါးဖယ်(၂)ကောင် များ၍ရ၏။ နေဝင်လုချိန်တွင် ချိုးငှက်တစ်ကောင်နှင့်အတူ ဇွန်းစောင်းမြေ့သေတစ်ကောင်ကို ခွေလျက် ကိုမောင်မြင့် ဖောင်သို့ပြန်လာသည်။ စာရေးသူမှာ မြေ့သေကိုလန့်ရင်း ကိုမောင်မြင့်ကိုမေးမိသည်။

အိမ်မိုးကပ်နှင့် ထပ်ပြုလုပ်၍ မဲတင်းဝါ။ တင်းဝါးများကို ချင်းတွင်းမြစ်ညာမှ ဝယ်ယူမျှောချရပြီး အချင်ဝါး၊ ဝါးပယ်ဝါး၊ ဝန်းထရံများပြုလုပ်ရန် မျှင်ဝါးများကို ရာဝတီမြစ်ညာဒေသမှ ဝယ်ယူမျှောချရသည်။ စာရေးသူတို့မှာ ရောဝတီမြစ်ညာမှ မျှင်ဝါးနှင့်အတူ အိမ်တိုင်သစ်၊ ခွဲသားသစ်များကိုပါ သယ်ယူရောင်းချမှုသည်အချိန်ကား ၁၉၈၄ခုနှစ်က ဖြစ်လေသည်။ ထီးချိုင့်နယ် တကောင်းအနီး ရောဝတီမြစ်ဆိပ်ကမ်းမှ အခြေချ၍ သစ်ဝါးများကို စုဆောင်းဝယ်ယူကာ သေချာကျနစွာ ဖောင်ဖွဲ့၍ မျှောချရန် စီစဉ်သည်။ (၂)အလုံး(၁၂၀၀၀)၊ အိမ်တိုင်သစ်လုံး (၅၀)၊ ကျွန်းခွဲစား(၂)တန်တို့ကို ဖောင်ဖွဲ့၍ ဦးလေးဖိုးကျော်ကို အောင်မြင်စွာ စာရေးသူတို့(၃)ယောက်လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ ဖောင်ပေါ်တွင် အင်ဖက်မိုးအင်ဖက်ကာ တဲတစ်လုံးကို ချက်ပြုတ်စားသောက် အိပ်စက်ကြရသည်။ ကရိုက္က ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်များပါရှိပြီး တင်းမှာ ငါးများချိတ်ဖြင့် ဖမ်းယူရသည့် ငါးဟင်းသည် မပိကဖြစ်သည်။ ကိုအောင်မြင်သည် ငါးများခြင်း၊ ငှက်ပစ်ခြင်းတွင် အသနာပါသူဖြစ်၍ ချိုး၊ ခိုး စာကလေးစသော ငှက်သားများလည်း စားရသည်။ စာရေးသူတို့ဝါးဖောင်မှာ သပိတ်ကျွန်းအထက်နားတွင် မိုးသက်လေပြင်း ကျနိုင်ချေမရှိသဖြင့် ညနေ(၄)နာရီခန့်သာ ရှိသော်လည်း ကမ်းသို့ ကျော်ကပ် ရပ်နားခဲ့ရပါတော့သည်။ ငါးများချိတ်(၃)ခုကို ရေမှာချ၍ စာရေးသူအား စောင့်ကြည့်စေပြီးနောက် ကိုမောင်မြင့်မှာ လောက်လေးငစ်ငစ်စားစားတစ်ခဲချင်းဖြင့် ကုန်းပေါ်တက်တော့သည်။

မြေက ဘယ်လို ရလာတာလဲဗျာ
'ဟာ... ကံကောင်းလို့ဟာ ပါက သယ်ယူပို့ဆောင်မှုကို ဖန်တိုက်ခဲ့တာ ချက်ချင်းပသော ခပ်လှမ်းလှမ်းကျမှ ဖုတ်ခဲကျသွားလို့ ပြောသွားပြီ ကောက်တိုက်ကို လှမ်းပေါက်တာ အရှောင်ကောင်းလို့ဟာ အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့ဝင်ကြီးက ကောင်းကောင်းချက်ကြာပေါ့ကွာ'
'ကျွန်တော်လဲ ဒီနေ့ ငါးတော်တော်ရတယ်'
'ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ ကြော်လိုက် ချက်လိုက်ပေါ့' ဟု ပြောပြောဆိုဆို ပါလာသည် ချိုးငှက်ကို အမွှေးနုတ် ရင်ခွဲ၍ မီးကင်နေသည်။ ညအမှောင် သန်းလာပြီ ဖြစ်၍ ဖယောင်းတိုင်မီး ထွန်းလိုက်ကြပြီး ပုစွန်းငါးချက်ဖြင့် ညစာစားလိုက်ကြတော့သည်။ ထမင်းစားပြီးနောက် ခဏတာနား၍ ကိုမောင်မြင့်က ပါလာသောမြေ့သေကောင်ကို အရှေ့ခွဲဆုတ်ပြီး ရင်ခွဲရာဝမ်းခိုက်အတွင်း၌ ဥအရွယ် သေးသေးရှည်ရှည်ဖြူဖြူသော ဥ(၈)လုံးပါလာသည်။ 'ဟန်ကျသဟေ့ အရက်မြည်းရပြီကွ' ဟု ကိုမောင်မြင့်က အော်၏။ ထိုနေ့က ဆီဒယ်အိုးကိုတည်၍ မြေဥများကိုကြော်လှေ ခြေသားများကို အခွေလိုက်ကြိုက်ကပ်ပြီး တံခေါင်း၊ ဝါးနှင့်ဆွဲထားလိုက်သည်။ နောက်နေ့တွင် ချောင်းကို ဆက်လက်မျှောလာကြရာ ငါးဖြူတောင်ကူးကျွန်းမြို့နယ် ကျောက်မြောင်းအထက်တွင် ညောင်ဦးရေအားခွဲကြသည်။ ထိုနေ့ကလည်း ငါးများနိုင်ခဲ့သော်လည်း မိုးချုပ်လှ၍ ကိုမောင်မြင့်တစ်ယောက် တောလည် မထွက်နိုင်ခဲ့ချေ။ ဦးလေးဖိုးကျော်နှင့် ကိုမောင်မြင့်တို့ ရေချိုးနေစဉ် စာရေးသူက ထမင်းချက်ရ၏။ ပြီးမှ နားပြီး ရေချိုးရ၏။ ထိုညတွင် ကိုမောင်မြင့်က မြေ့သေချက်သည်မှာ ပုစွန်

နယုန်လပြည့်ကျော်

နွေးနွေး စားသောက်ကြပြီးနောက် စကားစမြည်ပြောရင်း ည(၁)နာရီခန့်တွင် အားလုံး အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြသည်။

ည(၂)နာရီခန့်တွင် အပေါ့စွန့်ရန် ထသွားသော ဦးလေးဖိုးကျော် လန့်၍ အော်လေသည်။

‘ဟေ့ကောင်တွေ ထကြဟာ ဒီမှာ စင်းစင်းကြီး’ ဟု လက်နှိပ်ခတ်မီးဖြင့် နို့ဆီဘူးအရွယ်ခန့် တုတ်ပြီး (၇)ပေခန့်ရှည်သော ငန်းစောင်းမြွေကြီးကို ထိုးပြလေသည်။

စာရေးသူတို့ ကံကောင်းကြသည်။ ငန်းစောင်းမြွေတို့ သည် လွန်စွာ အငြိုးကြီးပြီး ဇွဲကောင်း၏။ သူတို့ အသိုက်မြိုကို ဖျက်ဆီးပါက ရေမြေခြားသော်လည်း ရောက်အောင်လိုက်ပြီး ထိုရန်သူကိုရှာ၍ လက်တုံ့ပြန် တတ်လေသည်။

သို့သော် ထိုမြွေကြီးမှာ အရှင်မဟုတ်တော့ ဦးခေါင်း ပေါက်၍ သေနေလေပြီ။

‘ဒါ ငါတို့အောင်ပေါ်မှာပါလာတဲ့ ဟိုကုန်းက လက်ချက်ကွဲ ငါတို့

ကို ကယ်လိုက်တာ။ ဒါ မြွေအထိဖြစ်ရယ်’ ဟု ဦးလေးဖိုးကျော်က ဆို၏။

‘နောက်မလုပ်ပါနဲ့တော့ မောင်မြင့်ရာ ငါ မိမိ မကောင်းပါဘူးကွာ ကြောက်စရာကောင်းသကဲ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ကျွန်တော်လဲ ရုတ်တရက်မို့လို့ စဉ်းစား ချိန်မရဘဲ ဖြစ်သွားတာ’

စာရေးသူသည် မိသားစုတစ်ခုလုံး ကံဆိုးရှာသော မြွေတို့ကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

ထို့နောက် မြွေသေကို ကုန်းပေါ်၌ ချက်စားရုံ ကျန်သောမြွေသားများနှင့်အတူ မီးရှို့လိုက်ပါတော့သည်။ ထိုညတွင် ပြန်မအိပ်နိုင်ကြတော့သလို ကိုယ့်မြွေမှ ဆိပ်ကမ်းသို့ မရောက်မချင်း အိပ်ပျော်သောညများကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရပါတော့သည်။

အဖြူရင့် (ပခုက္ကူ)

ထုံနာကျဉ်နာရောဂါ ဖြစ်၍လာပါ က ကုသရန်အတွက် ဆေးနည်း ကောင်းတစ်လက်ကို ကသာ မြို့နယ်၊ နလယ်အင်းကျေးရွာမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ ပြောပြသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

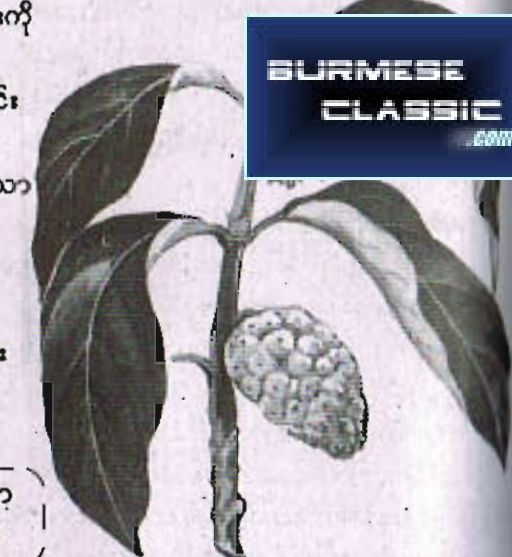
‘ဃဠိစွာ ရဲပိုဝီး’ ဟု ဟုတ်စွာ လုံး ကို ဟုတ်စွာ အပေါ် အစွဲကို ခွာစံလိုက်ပါ ပြီးနောက်... အရက်ဦးရေစစ်စစ်(ဃဠိစွာ ကျလာ သော ပေါင်ခံရည်ကို ဆိုလိုပါသည်။) အပေါ် အစွဲကို တစ်လုံးလုံး ရဲပိုဝီးဟုတ် ကို ထည့်ပြီး တစ်ညသိပ် စိထားပါ။ ညအိပ်ခါနီးတွင် ထုံသော ကျဉ်သော နေရာသို့ သုတ်လိမ်း ပေးပါ။ ကြောမိ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

ထုံနာကျဉ်နာ

ဖြစ်ခဲ့ပါက

ဤဆေးနည်းကို နက္ကတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း တွင် ရေးသား ဖော်ပြခွင့်ပေးသော ကသာမြို့နယ်၊ နလယ်အင်း ကျေးရွာမှ ဒေါ်မိမိထွေးအား ကျေးဇူး တင်ရှိပါသည်။

ကိုကိုခန့်ချော (ကသာမြို့)

ရွှေဘို ဦးကျော်သန်း

ဟိုး... လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၅၀)ကျော်... လောက်တုန်းက မြဝတီမဂ္ဂဇင်း မှာ “နတ်မောက် ဘုန်းကျော်” နဲ့ နတ်မောက် ဘုန်းကျော် စာတစ်ပုဒ်ကို သတိရနေမိ ကယ်။ ခေါင်းစဉ်က “နတ်မင်းတို့ မုန့်ရင်ပေ” ကဲ့။ နတ်ကတော်ကြီး ကိုယ်ယောက်ရဲ့အိမ်ကို စားပြင် ဝင် နေတော့ သူ့ကိုးကွယ်ထားတဲ့ နတ် ကျော်က အကာအကွယ် မပေးဘဲ မုန့်ရင်ရက်လေခြင်းဆိုပြီး သရော် ပေးတဲ့ အကြောင်းအရာပါ။

နတ်မင်းတို့ ပနေနိုင်ပါ

သိမ်းသွင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လောက်အကွာမှာရှိတဲ့ မိခင်ကြီးရဲ့ အောက်နတ်လိုခေါ်တဲ့ အပြင် (၃၇)မင်းနတ်တွေနဲ့ ဒေသဆိုင်ရာ နတ်တွေဟာ သူတို့ စိတ်မကျေနပ် ရင် ရိုးရာဆိုင်တဲ့ လူတွေကို ဒဏ် ခတ်လေ့ ရှိပါတယ်။

ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ “တလိုင်းနတ်ဦးကျော်” ဆောင်းပါး မှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ တစ်ခါ သူတို့ စိတ်ကျေနပ်မှုရှိရင် ရိုးရာဆိုင်က လူတွေကို အရေးကြုံရင် ကြုံ သလို ကူညီစောင့်ရှောက်ကြတာလဲ ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော် နိမ့် ခန္ဓာသရီစဉ်တုန်း က ရွှေဘိုမြို့ ဝေရူမြောက်(၆)မိုင်

ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့လည်း အထွတ်လေး ခပ်လှမ်းလှမ်း အရောက်မှာ ရွာကို ဓားပြင်စီးဆယ်လို့ နောင်အခါ ကြားသိရပါတယ်။ နတ်နိုးဆော်လို့ ကျွန်တော်တို့မိသားစု ဓားပြရန်က လက်မတင်ကလေး လွတ်ခဲ့တာပါ။

မြန်မာနိုင်ငံကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်စီး ကူးစက်လာတဲ့အချိန် ၁၉၄၂ ခုနှစ် မှာတော့ တစ်ပြည်ထောင်လုံး ဖက်ဆစ်ဂျပန်များ လက်အောက် ကျရောက်ခဲ့ရပါတယ်။

ရွှေဘိုမြို့မှာ လေယာဉ်ကွင်းက မြို့ရဲ့ အရှေ့မြောက်ထောင့်မှာ တည် ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိဘများ ဟာ မြို့တွင်းမှ လေယာဉ်ကွင်းသွား တဲ့ ကားလမ်းနဲ့ ရွှေဘိုမှ ကျောက် မြောင်းမြို့အသွား ကားလမ်း(၂)ခု အကြား နွားကလေးကုန်းဆိုတဲ့ ရွာ ကလေးမှာ တစ်ဖက်က ဆေးကုပေး ကုလုပ်ပြီး အသက်မွေးရင်း တစ်ဖက် က မြေကွက်လပ်မှာ သြဇာခြံကြီး များ စိုက်ပျိုးရောင်းချရင်း နေထိုင်ခဲ့ ကြပါတယ်။

ဂျပန်စစ်တပ်က ဒီနေရာ အကွက် အကွင်း ကောင်းတယ်။ အချက် အချာကျတယ်ဆိုပြီး သြဇာခြံကြီးကို သိမ်းပိုက်လိုက်ကြပါတယ်။ ဒေသခံ ရွာသူရွာသားများကိုလဲ အဝေး တစ်နေရာမှာ သွားရောက် နေထိုင်ကြဖို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်ပါ တယ်။

လူတွေကို ရှင်းပြီးတဲ့နောက် ဂျပန်တွေဟာ သြဇာပင်တွေကို ခုတ်ပြီး အဲဒီမြေမှာ တစ်ဖက်ပေါက်

ပါတဲ့မြေကတုတ်တွေ တည်ဆောက် ကြပါတယ်။

ကတုတ်တွေ ပြီးတော့ ကတုတ် အတွင်း ဓာတ်ဆီ ပီပီပုံကြီးတွေကို သိုလှောင်ပြီး (ကောင်းကင်က ထောက်လှမ်းမယ့် ရန်သူတွေ မမြင် သာအောင်) သြဇာကိုင်းတွေနဲ့ ဖုံး အုပ် ကာကွယ်ထားကြပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မိဘများနဲ့ ဆွေမျိုး များဟာ နွားကလေးကုန်းရွာကို စွန့်ခွာပြီး သရက်ခြံဆိုတဲ့ နေရာသစ် မှာ အခြေစိုက်ကြပါတယ်။

နေရာသစ်ကို သရက်ခြံရွာလို့ မခေါ်ဘဲ သရက်ခြံရပ်လို့ ခေါ်ကြပါ တယ်။ သရက်ခြံရပ်ရဲ့ တောင်ဘက် မှာ ရှားပင်တောကြီး ရှိပါတယ်။

(၃)နှစ်လောက်ကြာတော့ ဂျပန် တွေ စစ်ရှုံးပြီး တပ်ပြန်ဆုတ်ရပါ တယ်။ စစ်ရေးနိမ့်လို့ ဒရောသောပါး ဆုတ်ခွာရမယ့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်တွေ ဟာ ကားနဲ့ထွက်ပြေးဖို့တောင် အခြေအနေ မကောင်းရှာကြတော့ ဘူး။

ရွှေဘိုကနေ ကျောက်မြောင်းကို သွားဖို့ မြန်မာတွေက နွားလှည်းနဲ့

လိုက်ပို့ရမယ်လို့ ဆင့်ဆိုပါတယ်။ လိုရာ ခရီးအဆုံးရောက်ရင်တော့ လိုက်ပို့တဲ့ မြန်မာတွေကို အရှင်မြို့ လွတ်ဖို့ အလားအလာ မရှိပါဘူး။ ဒီလို လှည်းဆင်ခံရတဲ့ ကျေးဇူး သားတွေထဲမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖခင် ကြီးလဲ ပါသွားတယ်။

ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ မိခင်ဟာ ဆောက် တည်ရာမရ ဖြစ်ပြီး ဘုရားတံတား သံဃာ ရတနာသုံးပါးကိုလဲ ဝိုင်း ဆုတောင်းတယ်။ မိဆိုင်မဆိုင်နတ် များကိုလဲ တတွတ်တွတ် တိုင်တည့် အသနားခံတယ်။

နေဝင်ခဲ့ပြီး အမှောင်ထုကြီးရဲ့ အချိန်မှာ ပြန်ခနဲ ဖခင်ကြီးမြို့ ရောက်လာပါတယ်။ တစ်နေရာမှာ လှည်းတန်းကို ရပ်ပြီး ဂျပန်တွေ အချီအချ စကားပြောနေတုန်း ဖခင် ကြီးဟာ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးနဲ့ ဟာ တစ် ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်လာ တာလို့ ပြန်ပြောပြပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ မိခင်ကြီးကတော့ မိဆိုင်မဆိုင်နတ်များက ကျွန် တော်တို့အဖို့ အခိုင်အမာ ယုံကြည် ပါတယ်။

အုပ်စိုးသူ အပြောင်းအလဲဖြစ်တဲ့ ကာလမှာ တောကြောင်တွေ နေရာ အနှံ့ ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကာလ ညတစ်ည အိပ်မက်နေကြတုန်းမှ ကျွန်တော်တို့ အစ်ကိုကြီးကို နတ်ပျံ ပူးပြီး...

'ထကြ... ရှောင်ကြ... ထကြ... ရွာတောင်ဘက် ရှားတောင် များမှာ ပြီ' လို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မိသားစုများ အတွင်းစည်းကျတဲ့ နေရာဘက် မရဘဲ ပြောင်းသွားကြရပါတယ်။ ဖခင်ကြီးကတော့ လှံတစ်ချောင်း ကိုင်ပြီး အိမ်သာထဲ ပုန်းနေခဲ့ပါတယ်။ မကြာခင် ဓားပြတွေ အရပ်ထဲဝင် ပြီး အိမ်မှာ စီးနင်းကြပါတယ်။ စိတ်တိုင်းကျ မွှေးနောက်လှုပ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ဦးလေးရဲ့ သမက် မတော်သူနဲ့ ချွေးမတော်သူကို ဓားစာခံ အဖြစ် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြ ပါတယ်။

တော်တော်ဝေးတဲ့ နေရာရောက် ပုံ ဓားစာခံ(၂)ယောက်ကို ပြန်လွှတ် ပေးလိုက်ပါတယ်။ နတ်က သူ လမ်း လွှဲပေးလိုက်တာလို့ နောက်တစ်နေ့ မှာ ပူးပြီး ပြောပါတယ်။

လွတ်လပ်ရေးရမယ့် နှစ်မှာ ကျွန်တော်တို့မိသားစုဟာ အခု ရွှေဘိုအ.ထ.က(၂)ကျောင်း တည်ရှိ မှာ နေရာရဲ့ အနောက်ဘက်ကို မပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

နေရာအသစ်က ခြံဝင်းအတော် ကျယ်တယ်။ အိမ်နီးချင်းတွေနဲ့လဲ အလှမ်းဝေးတယ်။ အဲဒီခြံဝင်းထဲမှာ ကျွန်တော်မိဘများက မြေစိုက် လုပ်ခန်းအိမ်(၂)လုံးတဲ့ ဆောက်လုပ် ပါတယ်။

ရွှေဘက်အိမ်မှာ မိဘ(၂)ပါးနဲ့ ကျွန်တော်အစ်မ အိပ်တယ်။

ဒီလို နေရာသစ်မှာ နေလာခဲ့တာ နှစ်လ၊ ရက်တွေ ကူးပြောင်းခဲ့ပြီး တစ်ရက်မှာတော့ မိခင်ကြီးရဲ့ တူ တစ်ယောက်ဟာ သူ့မိဘတွေကို စိတ်ကောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့အိမ်

ကို ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်မိဘများကလဲ မငြို မငြင်ဘဲ သူ့ကို ကြိုဆိုလက်ခံထား ပါတယ်။ သူက ကျွန်တော်တို့ အိပ် တဲ့အခန်းရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်နံရံ အကာမရှိတဲ့ နေရာမှာ အိပ်ပါတယ်။ သူက အိပ်ရင် ဟက်လက်အိပ်လေ့ မရှိဘဲ မှောက်လျက် အိပ်လေ့ရှိပါ တယ်။

အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ ရောက် လာတဲ့ည...

အဲဒီ ည(၂)နာရီလောက်မှာ ကျွန်တော်ဖခင်ကြီးဟာ အိမ်အပြင် ထွက်ပြီး ဆီးသွားပါတယ်။ ဖခင်ကြီး ဟာ မျက်စိတစ်ဖက် တိမ်စွဲစ ပြုနေ တော့ ခပ်ဝေးဝေးကို ခပ်ရေးရေးပဲ မြင်နိုင်ပါတယ်။

ဆီးသွားပြီးလို့ ခြံဝင်းတံခါးဆီ အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်တော့ လရောင်ဦးတဝါးအောက်မှာ လူရိပ် လှုပ်ရှားသလိုလို မြင်လိုက်ပေမယ့် သေသေချာချာ စောင့်မကြည့်ဘဲ ဘဲ အိမ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်။ ပူအိုက်တဲ့ နွေကာလ လက်ဖက် ပိတ်တံခါးရွက်ကို ဝါးသံတော့ဘဲ ဖွင့်လျက်ထားပြီး ဝါးရာထဲ ဝင်လို့ လိုက်ပါတယ်။

မကြာခင်မှာ တံခါးပေါက် လက် နှိပ်ခတ်ခါးအရောင် ဝင်းခနဲ ဝင်လာ တယ်။

'ဟ... ဘယ်သူလဲ' လို့ မေးတော့...

'ဘယ်သူလဲ မမေးနဲ့၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ ဓားပြကွဲ'

လို့ ပြန်ဖြေသံ ပေါ်လာတယ်။ ဖခင်ကြီးက...

'စာပြဆို ဘာကြောက်ရမှာလဲ နောက်ဒေးက သိန်းမောင်တို့ ပီလေးတို့ ထကြဟေ့... စာပြတိုက်နေတယ်' လို့ အော်ရင်း တံခါးကို ဆွဲစေ့ လိုက်တယ်။

တံခါးရွက်မှာ ထိုးထားတဲ့ ဝါး ကျည်တောက်ကို ဆွဲနုတ်ပြီး ဓားပြ ဆီ လွှင့်ပေါက်လိုက်တယ်။

တကယ်တော့ ဝါးကျည်တောက် ဟာ အပေါင်ခံထားတဲ့ လက်စွပ်၊ ဆွဲကြိုး၊ နားတောင်း၊ ကြယ်သီး၊ ရွှေဘီး စတာတွေ ထည့်သိမ်းထား တဲ့ ကျည်တောက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဝါးကျည်တောက် ခွဲလိုက် လိုက် တဲ့အခါ ရှုပ်ခနဲ ပြည်သွားတော့ ဓားနုတ်တာပဲလို့ ဟာ ပြထင်သွားပြီး နောက်မှာ ခွဲသွားပါတယ်။

ဖခင်ကြီးရဲ့ အော်သံကြောင့် အဲဒီကြီးလဲ နိုးလာတယ်။ အစ်ကို ဟာဝမ်းကွဲ နိုးလာတယ်။ မှောက်ခုံ အိမ်နေတဲ့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲရဲ့ ဇက် ပေါ်မှာ ဓားပြ(၂)ယောက် ဓားစွဲ ရွယ်မိုးပြီး စောင့်နေကြတယ်။

အစ်ကိုက အသံကြားလို့ လှုပ်လဲ ထမလို့ လုပ်တော့ ဓားပြတွေက ဓား(၂)လက်ကို ဇက်ပေါ်ကြက်မမြဲ

ခတ် ကြိတ်ဆွဲလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် အစ်ကိုဝမ်းကွဲဟာ လည်စင်းပြီး ငြိမ်နေရတယ်။ (မနက် လင်းတော့ သူ့မိဘတွေဆီ ချက်ချင်း ပြန်ပြေးပါတယ်။)

ကျွန်တော့်အစ်ကိုကြီးက "ဘယ် မလဲကွ၊ ဓားပြ" လို့ ကြုံးဝါးပြီး ခုန်ထွက်လာတော့ ဓားပြ(၁) ယောက်က ဓားနဲ့ ဆီးခုတ်တယ်။ အစ်ကိုကြီးက လက်နဲ့ ဆီးဖမ်းတော့ လက်မကွဲသွားပေမယ့် ဓားရွက်ကို ဆုပ်မိတယ်။

နှစ်ယောက်သား ဓားလှနေတုန်း တံစက်မြိတ် အခွန်းတစ်ဖက်က ဓာတ်မီးရောင် လက်လာတယ်။ ဒါ ဓားပြမီးရောင်နေမှာပဲဆိုပြီး အစ်ကို ကြီးက ဆက်မလှဘဲ ခုန်ထွက်လိုက် တော့ ဓားရွက်က ကျွတ်ပြီး သူ့ လက်ထဲ ပါလာတယ်။

အစ်ကိုကြီးဟာ အမှောင်ထဲမှာ ခုန်ရတာမို့ ရှေ့မှာရှိတဲ့ ဓားပွဲခုံကို ဝင်တိုက်လို့ ဓားပွဲနေရာ ရွှေသွားခဲ့ တယ်။

ဒီလိုအချိန်မှာ ခြံထဲ မြင်းစိုင်းလာ တဲ့ အသံကြားတယ်ဆိုပြီး ဓားပြတွေ ဒေရာသောပါး ထွက်ပြေးကြတော့ တယ်။ ဒါပေမယ့် ကလေးစီးဖိနပ် တစ်ဖက်တော့ ချထားခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်ကို ဓားပြမဝင် ခင် တစ်ပတ်တိတိ အချိန်တုန်းက မရိုးဖြစ်သူရဲ့ အမေအိမ်ကို ဒီဓားပြ အဖွဲ့ပဲ ဝင်တိုက်ဖူးတယ်။

ဘုရားစင်ပေါ်က ညောင်ရေအိုး ကို ချပြီး အိုးအတွင်းက ရွှေငွေ လက်ဝတ်လက်စားတွေ ယူသွားခဲ့ သူမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရစင်း

တယ်။ အဲဒီတုန်းကလဲ ကလေးစီးဖိနပ် တစ်ဖက်ကို ခြံဝင်းထဲ ချထားခဲ့ပါ သတဲ့။

နောက်တစ်နေ့ နေဝင်ချိန်မှာ ကျွန်တော့်အစ်ကိုကြီးကို ဦးမင်း ကျော် ဝင်ပူးပါတယ်။

'ဒီကောင်တွေ ငါ့ကို အရှက်ပူအောင် တိုက်ပြီ ငါ့ထိလစ်နေတုန်း ငါ့မီးတိုအိမ် ဝင်တာပဲ။ ငါ့ထိရလို့ ကြည့်လိုက်တာ ညီတာ့ဟိုအိမ် သွားကြည့်သိရလို့ ငါ ချက်ချင်း ပြန်ဆင်းပြီး လာဟန်တာပဲ' လို့ နတ်က ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ကျွန်တော့်မိဘများ လက်ထက်မှာ ဓားပြဘေး (၃)ကြိမ် (၃)ခါ ကြုံခဲ့ပါ တယ်။ (၃)ကြိမ်လုံး တလိုင်းနတ် ဦးကျော်နဲ့ ပုခန်းဦးမင်းကျော်တို့က ကာကွယ်ဖယ်ရှားပေးခဲ့လို့ ဓားပြ ဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် (၃၇)မင်းစာရင်းဝင် နတ်များနဲ့ ဒေသဆိုင်ရာနတ်များ ဟာ သူတို့ကို ပြုသင့်ပြုထိုက်တဲ့ ပသမှု မပျက်မကွက်ပြုတဲ့ လူကို အခါအားလျော်စွာ ကာကွယ်စောင့် ရှောက်ပေးကြကြောင်း သာဓက တင်ပြအပ်ပါတယ်။

ယခုလို ရှေးပြတကာ နတ် ကိုးကွယ်ရေး စည်းရုံးတာ၊ ဝါဒဖြန့် တာ မဟုတ်ပါ။ သူတို့နဲ့ မိတ်ဆွေ မဖွဲ့ချင်နေပါ။ ရန်သူဖြစ်အောင် တော့ သွားမစော်ကားသင့်ပါလို့ အကြံပေးလိုက်ချင်ပါတယ်။

ရွှေဘို ဦးအောင်သန်း

စာ ချောင်းထိုးထိုး ဝတ္ထု...

စောမိသွင် (ရန်ကုန်)

ဦးလျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၀ (ပထမထပ်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဆဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ပုန်း-
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

ဂျာနယ်နတ်ပင်းကြီး စိတ်ဆိုးသည့်အခါ

စာရေးသူ စာကြည့်တိုက်ကို သွားသည့်အခါ ရုံးက အရာရှိ၏ဖုန်းဖြစ်သည့် ဒေါ်မာမာသူနှင့်တွေ့၍ စာကြည့် တိုက်ရှေ့က ခုံတန်းမှာ ထိုင်စကားပြောဖြစ်ကြပါသည်။ အစ်မက သူ့မှာ ရေးစရာအကြောင်းတွေ အများကြီးပဲ ဟု ပြော၍ "အစ်မ စာရေးပါလား" ဟု ပြောမိပါသည်။ 'အစ်မက ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ကဗျာစပ် စာလေး ဟာလေး ရေးဖြစ်ပေမယ့် အခုတော့ မရေးဖြစ်တော့ဘူး' ဟု ပြောကြရင်းက သူ့အစ်ကို ခုနစ်နှစ်သားအရွယ် က ပဲခူးမြို့အနီးက တောကြီးထဲမှာ ကြုံတွေ့ဖူးသည့် အကြောင်းကို ပြောပြပြီး စာရေးဖို့ ကုန်ကြမ်းပေးသည့် အတွက် ဒီစာကို ရေးဖြစ်လိုက်ရပါသည်။

* * *
ပဲခူးမြို့ဆိုတာက တန်ခိုးကြီးဘုရားများဖြစ်သည့် ပဲခူးရွှေသာလျောင်းဘုရားတို့၊ ရွှေမော်တေဘုရားတို့ ရှိသည့်အပြင် ရှေးယခင်က ဘုရင်တွေ ထီးနန်းစိုက်ခဲ့ သည့် မြို့ကြီးလည်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့နှင့် ပဲခူးမြို့ က ကုန်းလမ်းနှင့်ဆို မိုင်(၅၀)လောက် ဝေးပါသည်။ ပဲခူးမှာ ရှိသည့် မြစ်တွေ၊ ချောင်းတွေအနက် ပဲခူးမြစ် မယ်၊ ငဝင်းချောင်းရယ်လို့ ရှိခဲ့ရာ... ပဲခူးမြစ်ကြီးရယ်၊ ငဝင်းချောင်းရယ်ကို ကျော်ဖြတ်လိုက်လျှင် ဖောင်ကေ ငါ့

စေတီတော်ကို ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။
ဖောင်တော်ဦးစေတီသည် ရှေးဟောင်းစေတီဝေ ြစ်ပြီး စေတီတော်ဝင်းထဲမှာပဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းလေး တစ်ကျောင်း ရှိပါသည်။ ထိုဘုန်းကြီးကျောင်း ၊ ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော်ကြီးကို "စမ်းကြီး-ဆရာတော်" ဟု ခေါ်ကြပါသည်။
ဘုန်းကြီးကျောင်းဆိုလျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသား လေးတွေ ရှိကြပါသည်။ ရှေးခေတ်က ငယ်စဉ်မှာ စာသင်ကြားဖို့ကို ဘုန်းကြီးကျောင်းကိုပဲ အားကိုးကာ အပ်နှံထားကြသည့်အတွက် ဘုန်းကြီးကျောင်းသား လေးများ ဝေါများကြပါသည်။
ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မြတ်ကြီး တိုးတက်ထွန်းကားရန် သို့မဟုတ် ဘုန်းကြီးကျောင်းများတွင် ကျောင်းသားလေး များကို လက်ခံထားကြပါသည်။ ကျောင်းသားလေးတွေ ရှိမှ ကျောင်းသားကနေ ကိုရင်ဖြစ်၊ ကိုရင်ကနေ ဦးပုဂ္ဂိုလ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရစင်း သူမ

အဖြစ် တက်လုပ်ကော သာသနာ့တာဝန် ထမ်းဆောင် မည့်သူများ ပေါ်ထွန်းလာမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းသား ဆိုသည့်အတိုင်း ခြောက်နှစ်ကျော်မှ ဆယ်နှစ်အရွယ် ကလေးငယ်များဖြစ်၍ နံနက်ပိုင်း ဦးပွင့်/ကိုရင်တို့ ဆွမ်းခံကြသည့်နောက်က ဆွမ်း ဟင်းပန်း အထမ်းလိုက်တာတို့၊ ဆွမ်းတော်တောင်း အထမ်းလိုက်တာတို့၊ "ဆွမ်းတော်မျိုး" တို့ အော်သည့် အလုပ်ကို လုပ်ကြရပါသည်။

သူ့အချိန်နှင့်သူလည်း စာသင်ကြရပါသေးသည်။ စာသင်ချိန်၊ စာအံ့ချိန်၊ စာကျက်ချိန် ပြီးသည့် အားသည့် အချိန်တွေမှာ ငယ်သေးသည့် အရွယ်တွေကို ကစားကြ ပါသေးသည်။

ဖောင်တော်ဦးစေတီတော် ရင်ပြင်မှာ ရှေးနှစ်ပေါင်း များစွာက ပေါက်ရောက်နေသော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိပါသည်။ ညောင်ပင်ကြီးမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့် ပြီဖြစ်၍ အလွန်ကြီးမားလှပါသည်။ ညောင်ပင်ကြီး၏ အကိုင်းအခက်တွေဝေပြီး ဘုရားအုတ်တံတိုင်း၏ အပြင် ဘက်အထိ ထွက်နေပါသည်။ ဘုရားဝင်း အပြင်ဘက် သို့တိုင် အုပ်ဆိုင်းနေပါသည်။

ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ကျယ်ဝန်းပြီး အရိပ် အာဝါသလည်းကောင်း၍ ကျောင်းသားလေးများ ညောင်ပင်အောက်တွင် ဆော့ရခြင်းကို ပျော်ကြပါ သည်။ ညောင်ပင်ကြီးမှ ညောင်ရွက်တစ်ရွက်ကို ခူးကာ ညောင်ရွက်အရိုးလေးကိုကိုင်ပြီး အရွက်ကို အောက်ချ ထားကာ တုတ်ကလေးနှင့် ရိုက်ဆော့ပါသည်။

နွတ်ကလည်း "ဒူဝေဝေ... ဒူဝေဝေ" ဟု အော်လိုက် ပါသေးသည်။ ထိုသို့ ဆော့ကစားသူက စာရေးသူအား ယခုဖတ်လမ်း ပြောပြသည့် အစ်မ၏ အစ်ကိုကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

'အစ်ကိုကြီးက နတ်ဦးထုပ်လေးကို ဆောင်ပြီး ညောင်ရွက် ကလေးကို ရိုက်ဆော့နေတုန်းမှာပဲ ညောင်ပင်ပေါ်ကနေ ကတုံး လေးနဲ့ ဘိုးသူတော်ဖြူလေးက ညောင်ပင်ကို တွဲလှောင်ခို နေရာကနေ အောက်ကို ဆင်လာခဲ့တာ၊ အောက်ရောက်ဆော့ အစ်ကိုကြီးတို့ကလေးတွေ ဆော့ကစားနေရာကို လာခဲ့တယ်။ အစ်ကိုကြီးတို့ကလဲ ကလေးတွေဆိုတော့ ဘိုးသူတော်လေး

ဖြူလေးကို ပြင်တော့ စပြီး နောက်ကနေ လိုက်ကြတာ ဘိုးသူတော်လေးက ညောင်ပင်ကို ဆွဲပြီး ဘုရားအုတ်တံတိုင်း နှစ်တောင်ခွဲလောက်အပြင်ကို ကျော်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတာပဲ။ အနောက်ကနေ လိုက်ကြရာက အုတ်တံတိုင်းကိုကျော်ပြီး ကြည့်ယေဟ် ဘိုးသူတော်ဖြူလေးကို မတွေ့ကြရဘဲ ပျောက် ကွယ်သွားတယ်။ အုတ်တံတိုင်းအပြင်ဘက်မှာ ဆက်ပြောနေ ရာလဲ မရှိပါ။ ကျောင်းအုတ်တံတိုင်းအရှေ့ရင် ကျောင်းပေါ်မှာ ရှိတာပို့ ဘိုးသူတော်လေး ပျောက်ကွယ်သွားတာ ထူးဆန်း ပါတယ်'

ဖောင်တော်ဦးစေတီ အုတ်တံတိုင်း အပြင်ဘက်မှာ ရောက်နေသလိုတစ်နေရာ ဘယ်လောက်ကျယ်သည်၊ ဘယ် လောက်နက်သည်ကို မသိရှိနိုင်ဘဲ ရေကန်ကို အုတ်ပြွန် ကျနေသော သစ်ပင်များနှင့် ရေကန်ထဲတွင်လည်း သစ်ရွက်များ ဖုံးအုပ်နေပါသည်။

ရေကန်မှာ ကွက်ကွက်ကလေးပဲ မြင်နေရသော်လည်း သောက်ရေခပ်၍ ရပါသည်။ သောက်ရေအဖြစ်လည်း လူများ လာခပ်နေကြသည်။ ထိုနေ့က ဆော့ကောင်း ကောင်းနှင့် ဆော့ကြရာ အစ်ကိုကြီးမှာ ဆော့ရက် တိုက်မိ၍ ခြေကွဲသွားပြီး တော်တော်နှင့် မပျောက်ဘဲ ရောင်နေခဲ့ပါသည်။

စမ်းကြီးဆရာတော်ကြီး ကိုနိုးစက်နေစဉ်မှာ အိမ်မက် ပြင်ဖက်ပါသည်။ အိမ်မက်ထဲမှာ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက စမ်းကြီး ဆရာတော်ကို လျှောက်ပါသည်။

'အရှင်ဘုရား... အရှင်ဘုရားကျောင်းက ကျောင်းသားလေး တွေက တပည့်တော်ရဲ့ ညောင်ပင်က ဘိုးသူတော်လေးကို မျိုး ဝိုင်းလိုက်ကြပါတယ်ဘုရား၊ ဘိုးသူတော်လေးက ကလေးဆိုတော့ ကလေးချင်း ဆော့ကစားချင်လို့ ကျောင်းသားလေးတွေပါ သွားတာကို ဝိုင်းကြည့်လို့ ထွက်ပြေးရပါတယ်။ ဆရာတော်ကျောင်းက ကျောင်းသားတစ်ယောက်က နတ်ဦးထုပ်ကိုဆောင်ပြီး နောက်ပြောင်ဆော့ကစားနေလို့ ယေဟ် မေတဲ့အနေနဲ့ ခြေကွဲအောင် လုပ်လိုက်တာ၊ နေ့ထိုးကို မပနောက်ပါနဲ့ မကြိုက်ပါဘူး၊ ဘုရား'

စမ်းကြီးဆရာတော်လည်း အိမ်မက်အရ ကျောင်းသား တွေ ဆော့ကစားကြကြောင်း သိရှိရ၍ ကျောင်းသားများ

ထဲတွင် နတ်ဦးထုပ်နှင့် ညောင်ရွက်ကို တုတ်ဖြင့် ရိုက် ကာ ဒူဝေဝေလုပ် ကစားသော၊ ခြေမကွဲသွားသော စာရေးသူကြီးနှင့် ကျောင်းသားများအား ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီး မကြိုက်တာကို မလုပ်ဖို့ ဆုံးမပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ခုနှစ်ဆယ်ကျော်က အစ်မ၏ အစ်ကိုကြီးကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးခဲ့ ကြီးတွေ့ခဲ့ရသော ညောင်ပင်တွင်နေသည့် ဖိုးသူတော်ဖြူဖြူလေးနှင့် ဒီပဲခင်းပေးသော ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရစဉ်က ထိုနေရာအကြောင်း ပါမုန့်ဖြူတွင် နေထိုင်သော စာရေးသူတို့ထံမှ ပြောင်းသွား သော အိမ်နီးချင်း အစ်ကိုတို့ထံမှ ဖုန်းဆက်မေးရာ နှစ်ပေါင်းကြာပြီဖြစ်၍ ဖောင်တော်ဦးစေတီ ဆိုသည်ကို မကြားဘူးကြောင်း ပြောပါသည်။

ဩဂုတ်လ ၂၀၁၃ ခုနှစ်ထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် "ဝိဇ္ဇာရှင်းတစ်(၂)" ဆိုသည့် စာကို ဆရာ စရဏ ဦးအောင်က ရေးသားထားပါသည်။ ထိုစာ ထဲတွင် "အဘိုးငယ်" အကြောင်း ရေးထားသည်ကို မတ်ရှုရပါသည်။ ထိုစာထဲ၌ ဖတ်ရှုရသော အကြောင်း အရာများထဲတွင်...

'ပုခွံအနံ့သာက "စမ်းကြီးတောရ" ဟု ခေါ်သော နေရာရှိရာ စမ်းကြီးတောရတွင် ဖောင်ညောင်ပင် ရှိပါသည်။ ဇကာလယ်

အလွန်ထူထပ်သော စမ်းကြီးတောရသည် ရန်ကင်းမြို့နယ်မှာလျှင် ပဲခူးမြို့တွင်းသို့ မထိမီ ထောက် လမ်းဟောအနံ့သံ၌ ဆည်မြောင်း ဆိုင်ရာတို့ ထောင်ထားသည့်ပင်ပယ် ထဲလျှင် လမ်းလေးခွဆုံလမ်း သို့ရောက်လျှင် ညာဘက်လမ်း၊ ဘယ်ဘက်အနံ့သံ၌ အထိုးငယ် ဖတ်ခန်းရှိရာ... ဖတ်ခန်းအနောက်ဘက်၌ ရှေးဟောင်း စေတီအုတ်တံတိုင်းကြီး ရှိပြီးဖောင်တော်ပေါ်၌ ဖောင်ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိကြောင်း

ဟု ဖတ်ရပါသည်။ အစ်မ ဒေါ်မာမာသူ၏ အစ်ကိုကြီးတို့ ဆော့ကစားကြ သည့် ဖောင်တော်ဦးစေတီ တည်ရှိသည့် နေရာလေးမှာ ထိုနေရာလေးလားဟု ထင်မှတ်မိပါသည်။

ထိုစဉ်က ဆရာတော်ကို "စမ်းကြီးဆရာတော်" ဟု ခေါ်ကြပြီး စေတီရင်ပြင်တွင်လည်း ရှေးဟောင်း ညောင်ပင်ကြီးရှိ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည် ကိုထိုစဉ်က သိရှိသူများမှာ ကလေးများဖြစ်၍ "စမ်းကြီး ဆရာတော်" ဟုသာ သိရှိကြပါသည်။

ထိုစဉ်က ကလေးများသည်လည်း ယခု မရှိကြသည့် သူက မရှိကြတော့ပါ။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ခုနှစ် ဆယ်ကျော်က ဖြစ်ခဲ့သော အကြောင်းအရာများဖြစ် ၍ ပြန်ပြောပြသည့် အစ်မကြီး၏ အစ်ကိုကြီးလည်း ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သစ်ပင်ကြီးများ၊ ညောင်ပင်ကြီးများ ကြီးလျှင် ရှေးခွန်း ရှိပြီး ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကိုက သေသွားသည့် ဂ ဇာ ငယ် များကိုလည်း စောင့်ရှောက်ထားတတ်သလိုဟု ပြော ကြပါသည်။ ဘိုးသူတော်လေးများ မြင်လည်း စောင့် ရှောက်ထားဟန် တူပါသည်။

ဇာတုလူ့စာပေမှာ စာရေးသူကြီး ဦးအောင်၏ ညောင်ပင် ပင်ကြီးပေါ်မှနေ၍ ဇာတုလူ့စာပေနှင့် ကလေး ငယ်ငယ်လေးတစ် ယောက် ဆင်းလာကာ စာပေကိုတစ်ဖတ် ဦးတစ်ဖတ် ဖတ်သည့်ကို ကြိုဆိုကြောင်း၊ ဦးအောင် အနောက်က မြို့တွင် ယေဟ်လွန်ရန် ညာဘက်ကြီး ထင်းခွံ ခံ၍ စာရေးဆရာက ညောင်ပင်ပေါ်မှ ထမ်း လာ နေပါသည်။

မင်းက နှစ်ပတ်ပတ်လျှင် ဆေတတ်ကြောင်း သမီး၏ ငယ်မိမိကို ဖွင့်ခိုက်မှ ညောင်ပင်ကြီးပေါ်သို့ ခြောက် ကြိမ် ပြေးသွားကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ထိုညောင်ပင်ကြီး၏ အလယ်တွင် သစ်ပင်ကြီး

ရှိ၍ စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က ညောင်ပင်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာသည့် ကလေးလေးကို တွေ့မလားဟု ညောင်ခေါင်းထဲသို့ ပုံကြည့်ကာ ရှာဖွေကြသော်လည်း တစ်ခါမှ မကြုံဘူးခဲ့ပါပေ။

ကလေးငယ်ချင်းသူများသည်လည်း ညောင်ပင်ကြီးများတွင် ဆိမ်းထွန်းကာ သားဆုတ်တတ်ကြပါသည်။ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းတို့က ကလေးလိုချင်သော သူများကို သူတို့စောင့်ရှောက်ထားသည့် ကလေးများ လူတွေ အခေါ်တော့ ကလေးသရဲလေးတွေဆို မှင်စာလေးတွေဟု ခေါ်တတ်ကြရာ ထိုကလေးများထဲမှ ဝင်စားထိုက်သော သူများကို ဝင်စားခွင့်ပေးတတ်ကြပါသည်။

အစ်မ၏အစ်ကိုကြီး ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် ဘိုးသူတော်လေးသည်လည်း ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီး စောင့်ရှောက်ထားသည့် ဆုံးပါးသွားခဲ့ပြီးသော ကလေးတစ်ဦးဦးထဲက ကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပေမည်။

အစ်မ၏အစ်ကိုကြီး ဆောင်းပြီး ဆော့ကစားသည့် “နတ်ဦးထုပ်” ဆိုသည်မှာ ဘယ်လိုဟာလဲဟု စာအုပ်များတွင် လိုက်ရှာခဲ့မိပါသည်။

ရုက္ခစိုးနတ်သည် သိကြားမင်းကဲ့သို့ပင် အချွန်အတက်များပါသည့် ဦးထုပ်ကို ဆောင်းသလောဟု လေ့လာခဲ့ပါသည်။ စာဖတ်အားကောင်းသော လေ့လာမှုအားကောင်းသော ရုံးမှ လုံခြုံရေးအရာရှိ ဦးတင်အောင်က အိမ်သို့ စာအုပ်ပြန်လာပေးသည်နှင့် ကြုံ၍ မေးမြန်းကြည့်ခဲ့ပါသည်။

‘ရုက္ခစိုးဆိုတာ သစ်ပင်ဟုနော်၊ သစ်ပင်စောင့်တဲ့နတ်ဖြစ်တဲ့ အတွက် သူဆောင်းတဲ့ ဦးထုပ်က သစ်ရွက်အကြီးကြီးနဲ့ လှယ်ထားတဲ့ ဦးထုပ်ဖြစ်ပြီး ထိပ်မှာ အချွန်ပုံ ဖြစ်တယ်။ ခေါင်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ သစ်ရွက် တွဲလောင်းချပြီး ဆောင်းထားတာကို “ရုက္ခစိုးဆောင်းတဲ့ နတ်ဦးထုပ်” လို့ ခေါ်တာ။ နတ်အနွယ်တော်မှာ ဆက်တဲ့ ဖောင်းတော်တို့မှာ ရှေ့ပျက်နာစာမှာ တွဲလောင်းချထားသလိုပေါ့’

ဟု ပြောပါသည်။ ကလေးများ ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် ဆော့စဉ် ညောင်ရွက်ကို ခေါင်းဆောင်းကာ နတ်ဦးထုပ် လုပ်ဆောင်းသည်ဟုပင် ထင်မိပါသည်။

စာရေးသူဆိုမှာ လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီး ဦးပွင့်ဘဝက မုံရွာမြို့ လယ်တီကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းရှိ

ညောင်ပင်ကြီးက ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက ကိုယ်ထင်ကြားစကားပြောဖူးသည့်အကြောင်း ရေးသားထားသည့် စာအုပ်အပါးလေးရှိရာ ထိုရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးကတော့ လယ်တီဦးပွင့်ကို အကူအညီပေးပါသည်။

ထိုစာအုပ်ပါးပါးလေးမှာ ဘယ်စာအုပ်ကြားထဲ ပျံထားမိသည်မသိ ရှာမတွေ့တော့ဘဲ ပျောက်သွားခဲ့ပါသည်။ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီးက အဖြူရောင် ဝတ်ထားသည့် ဆိုတာကိုပဲ မှတ်မိပါတော့သည်။

စတုမဟာရာဇ် နတ်ဘုံသည် မြင်းပိုရိတောင်မင်း၏ အလယ်တောင်ခါးပန်းမှစ၍ လူ့ပြည်အထိ ပျံ့နှံ့လျက် ရှိရာ အောက်စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံများသည် လူ့ပြည်ပင်လျှင် သီးခြား အလွှာတစ်ခုအဖြစ် တည်ရှိနေပါသည်။

အောက်စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံတွင် ရုက္ခစိုးနတ်သည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါ၏။ ရုက္ခစိုးနတ်တို့သည် ကိုယ်ထင်ကြားဘုံမိမိများရှိပြီး တန်ခိုးလည်း အသင့်အတင့်ရှိသော နတ်ဖြစ်သည့် ရုက္ခစိုးနတ်သည် သူတို့၏ သစ်ပင်အောက်တွင် သူတို့မကြိုက်သည်များကို လူတို့ လုပ်မိခဲ့ပါလျှင် သည်းခံခြင်းမရှိဘဲ အပြစ်ပေးတတ်လေသည်။

တချို့ရုက္ခစိုးနတ်များတွင် ဘုရားပွင့်တော်မူမည့်ကို စောင့်နေတတ်သည့် ရုက္ခစိုးနတ်များလည်းရှိပြီး ရုက္ခစိုးနတ်များထဲတွင် သူတော်ကောင်းရုက္ခစိုးနတ်ကြီးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ သူတို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် မလွတ်ကင်းသည့်နေရာများတွင် ရုက္ခစိုးနတ်တို့ မကြိုက်သည့် ကစားနည်းများ ကစားမိခဲ့တာကိုပင် သည်းမခံနိုင်တတ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီး စိတ်ဆိုးသည့်အခါ ကလေးများကို ထိခိုက်မိအောင်လည်း လုပ်တတ်ကြောင်း ဗဟုသုတအဖြစ် သိရှိရပါကြောင်း...

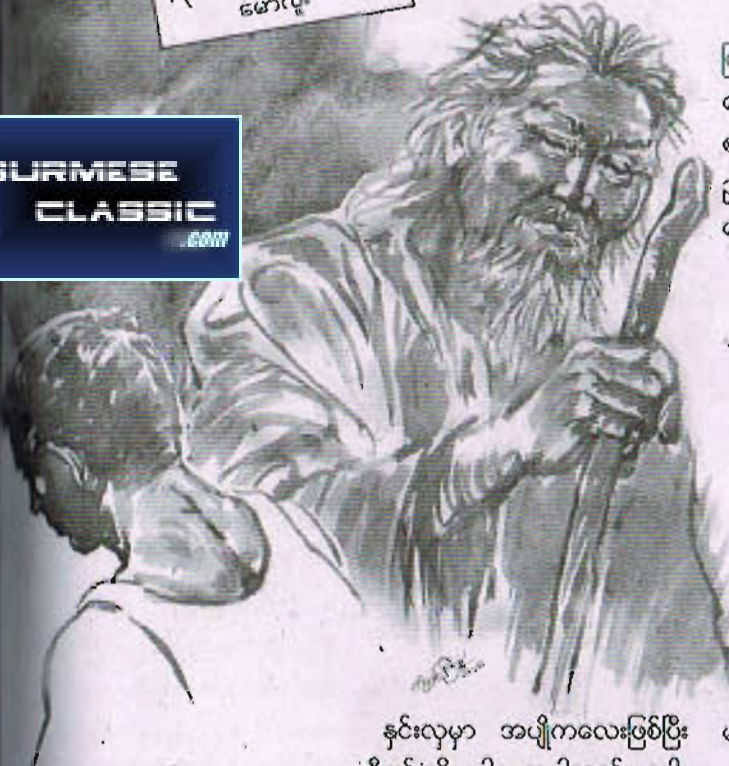
[မှတ်ချက် ။ ။ ထိုစာအတွက် ဒေါ်မာမာသူနုဦးတင်အောင်အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း...]

စောမိသွင် (ရန်ကုန်)

တစ္ဆေနှင့်

အိုးလင်းထက် (မြန်မာစာ) မော်လူး

ပြဿနာဖြစ်သူ

မော်လူး စီးမော်အုပ်စု စီစန်းရွာ မောင်ချစ်မြဆိုသူ လူရွယ်တစ်ယောက် ရှိသည်။ သူသည် စပါးများကို သိမ်းရန်အတွက် လယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။ သူ၏လယ်သည် နန်ဒရန်နတ်မင်းအနီး ကညင်ပင်ကြီးနားတွင် ရှိသည်။ ချစ်မြနှင့်အတူ လယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသောအခါ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် လှူကလည်း သူ့အပေနှင့်အတူ လယ်ထဲ ညအိပ်ဝင် ထမင်းချက်များ လှည့်ကူလျက် ရှိသည်။

နှင်းလှမှာ အပျိုကလေးဖြစ်ပြီး သီချင်းဆို ဝါသနာပါသည်။ စပါးရိတ်လျှင်လည်း သီချင်းတအေးအေးနှင့် စပါးရိတ်သလို ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးတွင်လည်း သီချင်းအမြဲသီဆိုလေ့ရှိသည်။ နှင်းလှ၏ သီချင်းဆိုသံကို ကညင်ပင်ကြီးနား ကားလမ်းရိုးတွင် သွားလာလျက် ရှိသော တစ္ဆေကြီးက နေ့စဉ်လိုလို ကြားနေရလေ့ရှိခဲ့ နှင်းလှ၏ သီချင်းသံကို ကြားလွမ်းစိတ်နှင့် နှင်းလှတို့ ဝမ်းသာသို့ လာခဲ့သည်။ တစ္ဆေကြီးက နားထောင်အသွင်

သစ္စာရှိဖြင့် လာခဲ့ရာ နှင်းလှ၏ တံသို့ မရောက်ဘဲ ချစ်မြ၏ တံသို့ မှားပြီး ရောက်ခဲ့သည်။ ချစ်မြ ရေခန်းအိုးတည်နေသည်။

အဘိုးအိုအသွင်ပြောင်း တစ္ဆေကြီးသည် ချစ်မြ၏ တံအတွင်းဝင်၍ ရေခန်း တောင်းသောက်သည်။ စကားပြောစဉ်က ပြန်သွားလိုက် ညစဉ်လိုလို ချစ်မြတံသို့ ရောက်ရောက်လာတတ်သည်။

ချစ်မြက အဘိုးအိုအား... 'အဘိုးဟာ ညတိုင်း...ညတိုင်း ကျွန်တော်တို့ လာပြီး ရေခန်းသောက် စကားပြော ပြီးရင် ပြန်သွားနဲ့ အဘိုးက ဘယ်မှာနေတာလဲ ဘယ်ရွာကလဲ' 'မသိချင်စမ်းပါနဲ့ လူလေးရာ၊ အဘိုးက ဒီနားက သီချင်းဆို သံကို နားထောင်ချင်လွန်းလို့ လာခဲ့တာပါ။ အသံရှင် မိန်းကလေးဆီ မရောက်ပေမယ့် ဒီကပဲ နားထောင်ပါ့မယ်' ချစ်မြမှာ အဘိုးကြီး၏ သီချင်းသံ သစ္စာရှိကို အကဲခတ်ပြီး ရှိရာမှ...

'အဘိုး ဝ... သီချင်းသံပါဆိုတာ ကျွန်တော် သိဖူးတယ် ပြောပြစမ်းပါ' အဘိုးအိုသစ္စာရှိ ဆောင်ထားသော တစ္ဆေကြီးလည်း ချစ်မြအား တစ္ဆေဖြစ်ရတဲ့အကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပြီး ဒီကားလမ်းရိုးက ကညင်ပင်ကြီးမှာ အစိုပြုပြီး နေရကြောင်း၊ အဘိုးက နတ်သဘင်ပွဲကို သွားမှာဖြစ်လို့ လူလေး လိုက်ချင်ရင် လိုက်လို့ရ

ကြောင်း...

ငွေစင်တစ်မတ်နဲ့ အဝတ်အစား ထုတ်ပြီး အဘိုးနောက်ကို လိုက်ခဲ့ရန်၊ လူလေးလိုက်ယူလိုလဲ အဖေ၊ အမေတွေရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ရမှ လိုက်ခဲ့မလိုက်လိုလဲ နေလို့ရပါတယ်ပြောပြီး တစ္ဆေအဘိုးဆိုလည်း မိမိနေထိုင်ရာ ကညင်ပင်ကြီးသို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

ချစ်မြမှာ တစ္ဆေကြီးက နတ်သဘင်ပွဲသို့ လိုက်ရန်ခေါ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လိုက်ရမလိုက်ရပြဿနာ ဖြစ်နေသည်။

အိမ်က မိဘများကိုလည်း ဘာတစ်ခွန်းမျှ ပြောမပြသေး။ သူ၏ အတွေးအိမ်တွင် တစ္ဆေကြီး ပြောသည့် နတ်သဘင်ပွဲကို သွားရကောင်းနိုး မသွားရကောင်းနိုး ဝေဝေဝေ ဖြစ်နေသည်။

အဘိုးအို အယောင်အဆောင် တစ္ဆေကြီးကလည်း ညတိုင်း ညတိုင်း ရောက်ရောက်လာပြီး ချစ်မြအား အဖေနှင့်အမေကို တိုင်ပင်ပြီး ပြီလား။ အဖေ၊ အမေက ခွင့်ပြုသလား။ ခွင့်ပြုရင် ငွေစင်တစ်မတ်ကို မပါမိအောင်ယူပြီး အဝတ်အစား ထုပ်နဲ့ လိုက်ခဲ့တော့ဟု လာပြောသည်။

မောင်ချစ်မြလည်း အိမ်ပြန်ပြီး အဝတ်ထုပ်များ ပြင်သည်။ ငွေစင်တစ်မတ်ကိုလည်း အသင့်ဆောင်ထားပြီးဖြစ်သည်။

အဝတ်ထုပ်များ ပြင်သည်ကို မိခင်မြင်တော့ မအေလုပ်သူက "သား ဒါက ဘယ်သွားမလို့လဲ" ဟု မေးရာ မောင်ချစ်မြက သူ့ကို ခုခမ်း နှုတ်ရှာရောင်ခြည်ယူရင်း

အဘိုးအို အယောင်ဆောင် တစ္ဆေကြီးက နတ်သဘင်ပွဲကို လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်ကြောင်း သား လိုက်မလို့ စိစဉ်နေကြောင်း ပြောပြသည်။

"ဒီလိုဆို သားအဖေ ပြန်လာအောင် စောင့်လိုက်ဦး။ သားရဲ့ အဖေ ခွင့်ပြုချက် ရှိမှ လိုက်ပါလား။ သားရဲ့ အဖေဆန္ဒက တော့ ယိုက်စေရတာ အနှစ်သက်မရှိဘူး။ ဟု အမေလုပ်သူက ပြောရာ သည်။

'အမေ ပြောတာတော့ မှန်တယ်။ သားလဲ အဘိုးအိုတစ္ဆေကြီးနဲ့က သူ့နောက် လိုက်ရေး မလိုက်ရေး ပြဿနာ တက်နေတာဆိုတော့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမယ် မသိပါဘူး။ တစ္ဆေကြီးက ညကချင် လာမေးပြန်ဦးမှာ'

သားအိမ်နစ်ယောက် အချီအချီ စကားပြောနေတုန်း ချစ်မြ၏ဖခင် ရောက်လာသည်။

'သားအိမ်နစ်ယောက် ဘာတွေ ဝိုင်းပင်နေတာလဲ ယူနီကညှိရတာလဲ ရွှင်ရွှင်ယူယူ မဟုတ်ကြပါလား'

မအေလုပ်သူက သားအား ဖြစ်ပုံဆန်းကြယ်ကို မအေလုပ်သူကို ရှင်းပြခိုင်းသည်။ သားကလည်း တစ္ဆေကြီးနှင့် သူ နတ်သဘင်ပွဲ လိုက်ရေး မလိုက်ရေး ပြဿနာ တက်နေကြောင်း ရှင်းပြသည်။

'နော်ဦးသား... သားပြောတဲ့အထဲမှာ အဖေ၊ အမေရဲ့ ခွင့်ပြုချက် ရှိမှ လိုက်ရမလို့ ရပါတယ်လို့ ပြောထား တယ် မဟုတ်လား။ သား စဉ်းစားကြည့် နော်။ အဘိုးအိုအယောင်ဆောင် တစ္ဆေကြီးက သားကို သူ့နေရာမှာ အစားထိုး ချင်လို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ငွေစင်တစ်မတ်နဲ့ အဝတ်ထုပ်... ခွဲလို့ မှာလိုက်တာကို ကြည့်ရင် နတ်သဘင်ပွဲကို သွားပြီး အဖေ၊ အမေ ကျွတ်သွားမယ်။ သားက သူ့အဖေ နေရစ်ခဲ့ရမှာ။

ဒီတော့ သား လုံးဝ ယူထားပါ။ အဖေထံ သဘောမတူဘူး။ ယူသံဃာတော်ပါးနဲ့ ရပ်ထဲက သူကြီး ဖိတ်ပြီး အဖေထံ သွားပြီး ကညင်ပင်ကြီးကို သွားမယ်။ ယိုက်စား နာပြီး အဖေအဖေဆန္ဒမယ့် သား လယ်ထဲကို ယူဖို့အတွက် ဟု ဖျောင်းဖျကာ အိမ်မှာ ညှိခိုင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် ချစ်မြတို့ မိသားစုမှ ရပ်ရွာလူကြီးများ သံဃာတော်... ပင့်၍ အဘိုးအို အယောင်ဆောင် တစ္ဆေကြီး နေထိုင်ရာ ကညင်ပင်ကြီးနားကို သွားကာ ပရိတ်တရား တော်ကို အတူတကွ နာယူပြီး အဖေဝေ သာဓုခေါ်ရန် တစ္ဆေကြီးအား ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

သံဃာတော်များမှာ မရိတ်တရား တော်များ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီး ရေစက်ချ အမျှအတန်းပေးပြီး ပြုလုပ်လိုက်သည်။ အချိန်မှန် အဘိုးအို အယောင်ဆောင် တစ္ဆေကြီးမှာ လုံးဝ မပေါ်လာတော့ပေ။

မောင်ချစ်မြလည်း လယ်နီးမှ သီချင်းအဆိုကောင်းသူ ပုဒ်ရေး နှင့် ယခုတိုင် အိမ်ထောင်ကျလျက် ရှိနေပါသည်။

ညိုမင်းထက် (မြန်မာစာ) မော်လူး

F.39B.

ရွှေပြာသတ္တိ ခုခံစွမ်းအားဖြင့်

ကုသရေး ခင်တာ

ကျန်းမာခြင်းဟူသည် နဖူး၊ လက်၊ ခြေ အဆုံး ငါးပါး၊ ခန္ဓာထွေးမှုရှိနေပြီး လက်မထောင်၍ မကုသထားသော အခြေအနေတွင် လက်သည်းတစ်ပြင်လုံး နီရဲနေခြင်းကို ကျန်းမာမှုဟု ဆိုလိုသည်။ အဆုံးငါးပါး ခန္ဓာထွေးနေခြင်းကို ဥသွားဟု ခေါ်ပါသည်။ ဥသွား အန္ဓေဓာတ်ရှိနေပါက ကျန်းမာသည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအား၊ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားများ ရှိနေမည်။ သွေးအားပြည့်စုံမည်။ ဥသွား အန္ဓေဓာတ် အားနည်းပါက ခြေအေး။ လက်ပေါ်ပူပြီး ဝေရာဂါရနိုင်သည်။ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် ခံနိုင်ရည်မရှိ။ အစာအာဟာရ အမှားမခံနိုင်။ သွေးအားနည်းနေမည်။ ဥသွားအန္ဓေဓာတ် ချို့ယွင်းပါက ခုခံအားကျဆင်းပြီး နာတာရှည်ဝေရာဂါများ ဖြစ်လာမည်။ HIVခုခံအားကျဆင်းမှု ကျားစက်ဝေရာဂါ၊ အသည်း၊ အဆုတ်ကင်ဆာ၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်၊ အဆစ်ရောင်၊ လေဖြတ်၊ ဝေလင်၊ တာရှည်များခြင်း၊ တာရှည်ဝမ်းပျက်ခြင်းစသည့် နာတာရှည်ဝေရာဂါများ ဖြစ်လာမည်။ ကျန်းမာမှုရှိရန် ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သော အနေအားဖြင့် ရွှေပြာသတ္တိရသာယန အားဆေးများကို စားသုံးနိုင်သည်။ ဝေရာဂါ ရရှိနေပါကလည်း သက်ဆိုင်ရာဝေရာဂါများအတွက် အကျိုးကုသေးများနှင့် တွဲဖက်ပြီး အကြောင်းကုသေး အဖြစ် တွဲဖက်စားသုံးနိုင်သည်။ မည်သည့်ဝေရာဂါ ရရှိနေသည်ဖြစ်ပါစေ ကိုယ်ခံစွမ်းအား တိုးတက်လာရန် ခုခံအားတိုးတက်ပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိလာရန် အထူးလိုအပ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် ရွှေပြာသတ္တိရသာယန အားဆေးများကို တွဲဖက်စားသုံးလိုက်ပါ။ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးရှိစေသော ဆေးများကို စားသုံးနေသူများအနေဖြင့်လည်း ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လျော့နည်း သွားစေရန် ကိုယ်ခံစွမ်းအားတိုးတက်မှုရှိရန် ရွှေပြာသတ္တိရသာယန အားဆေးများကို တွဲဖက်စားသုံးနိုင်သည်။ ရွှေပြာသတ္တိရသာယနအားဆေးများသည် (၁၅)နှစ်ကျော် ကုသမှု အတွေ့အကြုံအရ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး မရှိ ခုခံအား ကိုယ်ခံစွမ်းအားတိုးတက်သည်။ သွေးအားတိုးတက်သည်။ [သွေးအား ကိုယ်ခံစွမ်းအား တိုးတက် (Blood for CP-FBC) စစ်ဆေးပြီး အထောက်အထား ရယူခြင်းဖြင့် သိရှိနိုင်ပါသည်။]

သားတော်ကြီး စစ်ဦးကျော်ဖြင့် တဆ ၂၉၂ (B.A.C.T.M.P.) ရွှေပြာသတ္တိတိုင်းရင်းအထူးကုသေးသုံး၊ ၅၂၄/၀၊ ရွှေပြာသတ္တိအားဆေး၊ ငြောက်စွဲစွဲစွဲစွဲ၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း ၀၉-၅၅၅၆၁၆၊ ၂၉-၂၅၄ ၀၅၅၀၅၅။

